

Europeiska unionens officiella tidning

L 354

Svensk utgåva

Lagstiftning

femtiosjätte årgången

28 december 2013

Innehållsförteckning

I Lagstiftningsakter

FÖRORDNINGAR

- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1379/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma marknadsordningen för fiskeri- och vattenbruksprodukter, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1184/2006 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 104/2000 1
- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma fiskeripolitiken, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1954/2003 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 2371/2002 och (EG) nr 639/2004 och rådets beslut 2004/585/EG 22
- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1381/2013 av den 17 december 2013 om inrättande av ett program Rättigheter, jämlikhet och medborgarskap för perioden 2014–2020 ⁽¹⁾ 62
- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1382/2013 av den 17 december 2013 om inrättande av ett program Rättsliga frågor för perioden 2014–2020 ⁽¹⁾ 73
- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1383/2013 av den 17 december 2013 om ändring av förordning (EU) nr 99/2013 om programmet för europeisk statistik 2013–2017 ⁽²⁾ 84
- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1384/2013 av den 17 december 2013 om ändring av rådets förordning (EG) nr 55/2008 om införande av autonoma handelsförmåner för Republiken Moldavien 85

Pris: 10 EUR

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES⁽²⁾ Text av betydelse för EES och Schweiz

(forts. på nästa sida)

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

- ★ Rådets förordning (EU) nr 1385/2013 av den 17 december 2013 om ändring av rådets förordningar (EG) nr 850/98 och (EG) nr 1224/2009, och Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 1069/2009, (EU) nr 1379/2013 och (EU) nr 1380/2013 med anledning av ändringen av Mayottes ställning i förhållande till Europeiska unionen 86

DIREKTIV

- ★ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/53/EU av den 20 november 2013 om fritidsbåtar och vattenskotrar och om upphävande av direktiv 94/25/EG ⁽¹⁾ 90
- ★ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/55/EU av den 20 november 2013 om ändring av direktiv 2005/36/EG om erkännande av yrkeskvalifikationer och förordning (EU) nr 1024/2012 om administrativt samarbete genom informationssystemet för den inre marknaden (IMI-förordningen) ⁽¹⁾ 132

BESLUT

- ★ Europaparlamentets och rådets beslut nr 1386/2013/EU av den 20 november 2013 om ett allmänt miljöhandlingsprogram för unionen till 2020 – Att leva gott inom planetens gränser ⁽¹⁾ 171

II *Icke-lagstiftningsakter*

FÖRORDNINGAR

- ★ Rådets förordning (EU) nr 1387/2013 av den 17 december 2013 om befrielse från Gemensamma tulltaxans autonoma tullar för vissa jordbruks- och industriprodukter och om upphävande av förordning (EU) nr 1344/2011 201
- ★ Rådets förordning (EU) nr 1388/2013 av den 17 december 2013 om öppnande och förvaltning av autonoma unionstullkvoter för vissa jordbruks- och industriprodukter och om upphävande av förordning (EU) nr 7/2010..... 319

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

I

(Lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 1379/2013

av den 11 december 2013

om den gemensamma marknadsordningen för fiskeri- och vattenbruksprodukter, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1184/2006 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 104/2000

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt, särskilt artiklarna 42 och 43.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Den gemensamma fiskeripolitikens tillämpningsområde omfattar marknadsåtgärder för fiskeri- och vattenbruksprodukter inom unionen. Den gemensamma marknadsordningen för fiskeri- och vattenbruksprodukter (nedan kallad *den gemensamma marknadsordningen*) är en integrerad del av den gemensamma fiskeripolitiken och bör bidra till att uppnå dess mål. Eftersom den gemensamma fiskeripolitiken håller på att ses över bör den gemensamma marknadsordningen anpassas i enlighet med detta.
- (2) Rådets förordning (EG) nr 104/2000 ⁽⁴⁾ behöver ändras för att ta hänsyn till de brister som konstaterats vid genomförandet av nu gällande bestämmelser, den senaste tidens utveckling på unionens marknad och på världsmarknaden och de förändringar som skett inom fisket och vattenbruket.

(3) Fisket har en särskild viktig betydelse för ekonomin i unionens kustområden, inbegripet de yttersta randområdena. Eftersom fisket ger yrkesfiskarna i dessa områden en utkomst, bör åtgärder vidtas för att främja marknadsstabilitet och minska skillnaden mellan utbud och efterfrågan.

(4) Den gemensamma marknadsordningens bestämmelser bör genomföras i överensstämmelse med unionens internationella åtaganden, särskilt de som följer av Världshandelsorganisationens bestämmelser. I handeln med fiskeri- och vattenbruksprodukter med tredjeländer bör villkoren för en rättvis konkurrens säkerställas, i synnerhet genom respekt för hållbarhet och genom att tillämpa sociala normer som motsvarar dem som gäller för unionens produkter.

(5) Det är viktigt att förvaltningen av den gemensamma marknadsordningen bygger på principerna om god förvaltning i den gemensamma fiskeripolitiken.

(6) För att den gemensamma marknadsordningen ska vara framgångsrik är det synnerligen viktigt att konsumenterna via marknadsförings- och utbildningskampanjer informeras om nyttan med att äta fisk och mångfalden av tillgängliga fiskarter samt om vikten av att förstå den information som finns på märkningen.

(7) Fiskeriproducentorganisationerna och vattenbruksproducentorganisationerna (nedan kallade *producentorganisationerna*) har en nyckelroll när det gäller att uppnå målen för den gemensamma fiskeripolitiken och för den gemensamma marknadsordningen. Det är därför nödvändigt att utöka deras ansvar och tillhandahålla nödvändigt ekonomiskt stöd så att de kan spela en mer betydelsefull roll i den dagliga förvaltningen av fisket, med respekt för den ram som fastställts i målen för den gemensamma fiskeripolitiken. Det är också nödvändigt att säkerställa att deras medlemmar bedriver fiskeri- och vattenbruksverksamhet på ett hållbart sätt, förbättrar utsläppandet av produkter

⁽¹⁾ EUT C 181, 21.6.2012, s. 183.

⁽²⁾ EUT C 225, 27.7.2012, s. 20.

⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 12 september 2012 (ännu ej publicerad i EUT) och rådets ståndpunkt vid första behandlingen av den 17 oktober 2013 (ännu ej publicerad i EUT). Europaparlamentets ståndpunkt av den 9 december 2013 (ännu ej publicerad i EUT).

⁽⁴⁾ Rådets förordning (EG) nr 104/2000 av den 17 december 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för fiskeri- och vattenbruksprodukter (EGT L 17, 21.1.2000, s. 22).

- på marknaden, samlar in information om vattenbruket och förbättrar sina inkomster. Vid förverkligandet av dessa mål bör producentorganisationerna ta hänsyn till de olika villkor för fiskeri- och vattenbrukssektorerna som råder inom unionen, inbegripet i de yttersta randområdena, i synnerhet det småskaliga fiskets och det extensiva vattenbrukets särdrag. Det bör vara möjligt för de behöriga nationella myndigheterna att ta ansvar för förverkligandet av dessa mål genom att nära samarbeta med producentorganisationerna när det gäller förvaltningsfrågor och, vid behov, tilldelning av kvoter och förvaltning av fiskeansträngningen, beroende på behoven i varje enskilt fiske.
- (8) Åtgärder bör vidtas för att främja ett lämpligt och representativt deltagande av småskaliga producenter.
- (9) I syfte att stärka producentorganisationernas konkurrenskraft och livskraft bör lämpliga kriterier för deras bildande fastställas på ett tydligt sätt.
- (10) Branschorganisationer som består av olika kategorier av aktörer i fiske- och vattenbrukssektorerna kan hjälpa till att förbättra samordningen av saluföringen inom distributionskedjan och ta fram åtgärder som är av intresse för hela sektorn.
- (11) Det bör fastställas gemensamma villkor för medlemsstaternas erkännande av producentorganisationer och branschorganisationer, för utvidgningen av de regler som producentorganisationer och branschorganisationer antar och för fördelningen av de kostnader som uppstår vid en sådan utvidgning. Utvidgning av reglerna bör godkännas av kommissionen.
- (12) Eftersom fiskbestånd är gemensamma resurser kan de i vissa fall nyttjas på ett mer hållbart och effektivt sätt av organisationer med medlemmar från olika medlemsstater och regioner. Det är därför också nödvändigt att främja möjligheten att bilda producentorganisationer och sammanslutningar av producentorganisationer på nationell och transnationell nivå, vid behov på grundval av biogeografiska regioner. Sådana organisationer bör fungera som partnerskap med syfte att fastställa gemensamma och bindande regler och skapa likvärdiga förutsättningar för samtliga parter som är verksamma inom fiskeindustrin. Då man bildar dessa organisationer bör man säkerställa att de fortsätter att omfattas av konkurrensreglerna som föreskrivs i denna förordning, och att man respekterar behovet att upprätthålla en länk mellan de enskilda kustsamhällena och det fiske och de farvatten dessa traditionellt har nyttjat.
- (13) Kommissionen bör uppmuntra åtgärder för att främja kvinnors deltagande i vattenbruksproducentorganisationerna.
- (14) För att kunna styra sina medlemmar mot en hållbar fiskeri- och vattenbruksverksamhet bör producentorganisationerna utarbeta och till medlemsstaternas behöriga myndigheter överlämna en produktions- och saluföringsplan innehållande de åtgärder som krävs för att de ska kunna uppfylla sina mål.
- (15) För att den gemensamma fiskeripolitikens mål när det gäller utkast av fångst ska kunna nås, är det nödvändigt att åstadkomma en utbredd användning av selektiva fiskeredskap som förhindrar fångster av för liten fisk.
- (16) Eftersom fisket är oförutsägbart bör det inrättas en mekanism för lagring av fiskeriprodukter avsedda att användas som livsmedel i syfte att främja större stabilitet på marknaden och öka produktavkastningen, särskilt genom att skapa mervärde. Den mekanismen bör bidra till stabilisering och konvergens av unionens lokala marknader i syfte att förverkliga målen med den inre marknaden.
- (17) För att ta hänsyn till prisskillnaderna inom unionen bör varje fiskeriproducentorganisation ha rätt att föreslå ett pris som utlöser lagringsmekanismen. Det utlösande priset bör fastställas på ett sådant sätt att rättvis konkurrens upprätthålls mellan aktörerna.
- (18) Fastställandet och tillämpningen av gemensamma handelsnormer bör möjliggöra att marknaden förses med hållbara produkter och att den inre marknaden för fiskeri- och vattenbruksprodukter uppnår sin fulla potential, samt bör underlätta saluföring som baseras på rättvis konkurrens, vilket därigenom hjälper till att förbättra produktionens lönsamhet. Därför bör gällande handelsnormer fortsätta att tillämpas.
- (19) Det är nödvändigt att säkerställa att produkter som importerats till unionens marknad uppfyller samma krav och handelsnormer som de som gäller för unionens producenter.
- (20) För att garantera en hög skyddsnivå för människors hälsa bör fiskeri- och vattenbruksprodukter som släpps ut på unionsmarknaden, oberoende av deras ursprung, uppfylla gällande bestämmelser om livsmedelssäkerhet och livsmedelshygien.

- (21) För att konsumenterna ska kunna göra välunderbyggda val är det nödvändigt att de får tydlig och fullständig information om bland annat produkternas ursprung och produktionsmetod.
- (22) Användning av en miljömärkning av fiskeri- och vattenbruksprodukter, oavsett om de har sitt ursprung inom eller utanför unionen, gör det möjligt att tillhandahålla tydlig information om sådana produkters ekologiska hållbarhet. Det är därför nödvändigt att kommissionen utreder möjligheten att utarbeta och fastställa minimikriterier för utarbetandet av en miljömärkning av fiskeri- och vattenbruksprodukter på unionsnivå.
- (23) I konsumentskyddssyfte bör de behöriga nationella myndigheterna som ansvarar för att övervaka och kontrollera fullgörandet av de skyldigheter som fastställs i denna förordning fullt utnyttja tillgänglig teknik, inbegripet dna-test, i syfte att avskräcka aktörer från att falskmärka fångster.
- (24) De konkurrensregler för avtal, beslut och förfaranden som avses i artikel 101 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) bör gälla för produktion eller saluföring av fiskeri- och vattenbruksprodukter i den utsträckning detta inte utgör ett hinder för den gemensamma marknadsordningens funktion eller äventyrar förverkligandet av de mål som anges i artikel 39 i EUF-fördraget.
- (25) Det är lämpligt att fastställa konkurrensregler för produktion och saluföring av fiskeri- och vattenbruksprodukter, med beaktande av fiskeri- och vattenbruksnäringens särdrag, bland annat uppdelningen av sektorn, det faktum att fisk är en gemensam resurs och den omfattande importen, som bör omfattas av samma regler som unionens fiskeri- och vattenbruksprodukter. I förenklingssyfte bör tillämpliga bestämmelser i rådets förordning (EG) nr 1184/2006⁽¹⁾ införlivas med den här förordningen. Förordning (EG) nr 1184/2006 bör därför inte längre gälla för fiskeri- och vattenbruksprodukter.
- (26) Det är nödvändigt att förbättra insamling, bearbetning och spridning av ekonomisk information om marknaderna för fiskeri- och vattenbruksprodukter i unionen.
- (27) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av bestämmelserna i den här förordningen om: tidsfrister, förfaranden och formulär för ansökningar om erkännande av producentorganisationer och branschorganisationer och för återkallelse av sådana erkännanden; format, tidsfrister och förfaranden som tillämpas av medlemsstaterna när det gäller meddelanden till kommissionen om beslut om att bevilja eller återkalla erkännanden;

format och förfarande för medlemsstaternas meddelande av bindande regler för producenter och aktörer; format och struktur för produktions och saluföringsplaner, samt förfarande och tidsfrister för inlämnande och godkännande av dem; format för offentliggörande av utlösande priser bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011⁽²⁾.

- (28) Förordning (EG) nr 104/2000 bör upphävas. I syfte att säkerställa kontinuitet när det gäller tillhandahållandet av konsumentinformation bör dock artikel 4 i den förordningen fortsätta att gälla till och med den 12 december 2014.
- (29) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att inrätta den gemensamma marknadsordningen för fiskeri- och vattenbruksprodukter, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, på grund av att marknaden för fiskeri- och vattenbruksprodukter är av gemensam natur, och det därför, på grund av dess omfattning och verkningar och behovet av gemensamma åtgärder, bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (30) Förordningarna (EG) nr 1184/2006 och (EG) nr 1224/2009 bör därför ändras i enlighet härmed.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte

1. Härmed upprättas en gemensam marknadsordning för fiskeri- och vattenbruksprodukter (nedan kallad *den gemensamma marknadsordningen*).
2. Den gemensamma marknadsordningen omfattar följande delar:
 - a) Näringslivsorganisationer.
 - b) Handelsnormer.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1184/2006 av den 24 juli 2006 om tillämpning av vissa konkurrensregler på produktion av och handel med vissa jordbruksvaror (EUT L 214, 4.8.2006, s. 7).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

- c) Konsumentinformation.
- d) Konkurrensregler.
- e) Marknadsinformation.

3. Den gemensamma marknadsordningen ska, när det gäller externa frågor, kompletteras av rådets förordning (EU) nr 1220/2012 ⁽¹⁾ och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1026/2012 ⁽²⁾.

4. Genomförandet av den gemensamma marknadsordningen ska berättiga till mottagande av ekonomiskt stöd från unionen i enlighet med en framtida unionsrättsakt som fastställer villkoren för ekonomiskt stöd för havs- och fiskeripolitiken för perioden 2014–2020.

Artikel 2

Tillämpningsområde

Den gemensamma marknadsordningen ska gälla för de fiskeri- och vattenbruksprodukter som förtecknas i bilaga I till denna förordning och som saluförs i unionen.

Artikel 3

Mål

Målen för den gemensamma marknadsordningen anges i artikel 35 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 1380/2013 ⁽³⁾.

Artikel 4

Principer

Den gemensamma marknadsordningen ska vägledas av principerna om god förvaltning enligt artikel 3 i förordning (EU) nr 1380/2013.

Artikel 5

Definitioner

I denna förordning ska definitionerna i artikel 4 i förordning (EU) nr 1380/2013, definitionerna i artikel 4 i rådets förordning

(EG) nr 1224/2009 ⁽⁴⁾, i artikel 2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1169/2011 ⁽⁵⁾, i artiklarna 2 och 3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 ⁽⁶⁾ samt i artikel 3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1333/2008 ⁽⁷⁾ gälla. Dessutom gäller följande definitioner:

- a) *fiskeriprodukter*: vattenlevande organismer som erhålls genom fiskeverksamhet, eller produkter som framställts därav och som förtecknas i bilaga I.
- b) *vattenbruksprodukter*: vattenlevande organismer som, oavsett i vilket stadium i livscykeln de befinner sig, erhålls genom vattenbruksverksamhet, eller produkter som framställts därav och som förtecknas i bilaga I.
- c) *producent*: fysisk eller juridisk person som använder produktionsmedel för att er hålla fiskeri- eller vattenbruksprodukter i syfte att släppa ut dem på marknaden.
- d) *fiskeri- och vattenbrukssektor*: den sektor inom ekonomin som omfattar all verksamhet i samband med produktion, beredning och saluföring av fiskeri- eller vattenbruksprodukter.
- e) *tillhandahållande på marknaden*: varje leverans av en fiskeri- eller vattenbruksprodukt för distribution, konsumtion eller användning på unionsmarknaden i samband med kommersiell verksamhet, antingen mot betalning eller kostnadsfritt.
- f) *utsläppande på marknaden*: tillhandahållande för första gången av en fiskeri- eller vattenbruksprodukt på unionsmarknaden.
- g) *detaljhandel*: hantering och/eller beredning av livsmedel och lagring av det på det ställe där produkten säljs eller levereras till slutkonsumenten, inbegripet distributionsterminaler, catering, personalmatsalar, allmänna serveringsställen, restauranger eller liknande livsmedelsservice, affärer, distributionscentrum och grossistaffärer.

⁽⁴⁾ Rådets förordning (EG) nr 1224/2009 av den 20 november 2009 om införande av ett kontrollsystem i gemenskapen för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs, om ändring av förordningarna (EG) nr 847/96, (EG) nr 2371/2002, (EG) nr 811/2004, (EG) nr 768/2005, (EG) nr 2115/2005, (EG) nr 2166/2005, (EG) nr 388/2006, (EG) nr 509/2007, (EG) nr 676/2007, (EG) nr 1098/2007, (EG) nr 1300/2008, (EG) nr 1342/2008 och upphävande av förordningarna (EG) nr 2847/93, (EG) nr 1627/94 och (EG) nr 1966/2006 (EUT L 343, 22.12.2009, s. 1).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1169/2011 av den 25 oktober 2011 om tillhandahållande av livsmedelsinformation till konsumenterna, och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 1924/2006 och (EG) nr 1925/2006 samt om upphävande av kommissionens direktiv 87/250/EEG, rådets direktiv 90/496/EEG, kommissionens direktiv 1999/10/EG, Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/13/EG, kommissionens direktiv 2002/67/EG och 2008/5/EG samt kommissionens förordning (EG) nr 608/2004 (EUT L 304, 22.11.2011, s. 18).

⁽⁶⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 av den 28 januari 2002 om allmänna principer och krav för livsmedelstillsättning, om inrättande av Europeiska myndigheten för livsmedels säkerhet och om förfaranden i frågor som gäller livsmedels säkerhet (EGT L 31, 1.2.2002, s. 1).

⁽⁷⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1333/2008 av den 16 december 2008 om livsmedelstillsetser (EUT L 354, 31.12.2008, s. 16).

⁽¹⁾ Rådets förordning (EU) nr 1220/2012 av den 3 december 2012 om handelsrelaterade åtgärder för att garantera försörjning med vissa fiskeriprodukter för unionens beredningsindustri 2013–2015 och om ändring av förordningarna (EG) nr 104/2000 och (EU) nr 1344/2011 (EUT L 349, 19.12.2012, s. 4).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1026/2012 av den 25 oktober 2012 om vissa åtgärder i syfte att bevara fiskbestånd i fråga om länder som tillåter ohållbart fiske (EUT L 316, 14.11.2012, s. 34).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 om den gemensamma fiskeripolitiken, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1954/2003 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 2371/2002 och (EG) nr 639/2004 samt rådets beslut 2004/585/EG (Se sidan 22 i detta nummer av EUT).

h) *färdigförpackad fiskeri- och vattenbruksprodukt*: fiskeri- och vattenbruksprodukt som är ett färdigförpackat livsmedel enligt artikel 2.2 e i förordning (EG) nr 1169/2011.

KAPITEL II

NÄRINGSLIVSORGANISATIONER

AVSNITT I

Bildande, mål och åtgärder

Artikel 6

Bildande av fiskeriproducentorganisationer och vattenbruksproducentorganisationer

1. Fiskeriproducentorganisationer och vattenbruksproducentorganisationer (nedan kallade *producentorganisationer*) får bildas på initiativ av producenter av fiskeriprodukter respektive vattenbruksprodukter i en eller flera medlemsstater och erkänns i enlighet med bestämmelserna i avsnitt II.

2. Vid bildandet av producentorganisationer ska, i tillämpliga fall, hänsyn tas till den specifika situation som gäller för småskaliga producenter.

3. En producentorganisation som representerar både fiskeri- och vattenbruksverksamhet får upprättas som en gemensam fiskeri- och vattenbruksproducentorganisation.

Artikel 7

Producentorganisationernas mål

1. Fiskeriproducentorganisationer ska verka för följande mål:

a) Främja livskraftig och hållbar fiskeverksamhet för medlemmarna i full överensstämmelse med förordning (EU) nr 1380/2013 och med miljörätten, med respekt för socialpolitiken, samt om den berörda medlemsstaten föreskriver detta även delta i förvaltningen av havets biologiska resurser.

b) Så långt det är möjligt undvika och minska oönskade fångster av kommersiella bestånd och vid behov använda sådana fångster på bästa sätt utan att skapa en marknad för fångster vars storlek underskrider minsta referensstorlek för bevarande i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1380/2013.

c) Bidra till fiskeriprodukternas spårbarhet och konsumenternas tillgång till tydlig och fullständig information.

d) Bidra till att stoppa olagligt, oreglerat och orapporterat fiske.

2. Vattenbruksproducentorganisationer ska verka för följande mål:

a) Främja hållbar vattenbruksverksamhet för medlemmarna genom att ge dem möjlighet att utveckla sin verksamhet i full överensstämmelse med särskilt förordning (EU) nr 1380/2013 och med miljörätten, med respekt för socialpolitiken.

b) Säkerställa att medlemmarnas verksamhet överensstämmer med de nationella strategiska planer som avses i artikel 34 i förordning (EU) nr 1380/2013.

c) Sträva efter att säkerställa att fiskbaserade foderprodukter som används inom vattenbruk härstammar från fiskeverksamhet som förvaltas på ett hållbart sätt.

3. Producentorganisationer ska utöver målen i punkterna 1 och 2 verka för två eller flera av följande mål:

a) Förbättra villkoren för utsläppande på marknaden av medlemmarnas fiskeri- och vattenbruksprodukter.

b) Förbättra den ekonomiska avkastningen.

c) Stabilisera marknaderna.

d) Bidra till livsmedelsförsörjningen, främja höga standarder för livsmedelskvalitet och livsmedelssäkerhet och bidra till samsystemet i kust- och landsbygdsområden.

e) Minska fiskets miljöpåverkan, bl.a. genom åtgärder för att förbättra fiskeredskapens selektivitet.

4. Producentorganisationer får verka för att uppnå andra kompletterande mål.

Artikel 8

Åtgärder som kan vidtas av producentorganisationer

1. I syfte att uppnå målen i artikel 7 får producentorganisationer vidta bland annat följande åtgärder:

a) Anpassa produktionen till marknadskraven.

b) Kanalisera utbudet och saluföringen av medlemmarnas produkter.

c) Främja sina medlemmars fiskeri- och vattenbruksprodukter från unionen på ett icke-diskriminerat sätt genom att man exempelvis använder certifiering, och särskilt ursprungs-beteckningar, kvalitetssigill, geografiska beteckningar, garanterad traditionell specialitet och angivande av hållbarhetsmeriter.

- d) Kontrollera och vidta åtgärder för att säkerställa att medlemmarnas verksamhet överensstämmer med den berörda producentorganisationens regler.
- e) Främja program för yrkesutbildning och samarbete för att uppmuntra unga att etablera sig inom sektorn.
- f) Minska fiskets miljöpåverkan, bl.a. genom åtgärder för att förbättra fiskeredskapens selektivitet.
- g) Främja nyttjandet av informations- och kommunikationsteknik för att förbättra saluföringen och priserna.
- h) Underlätta konsumenternas tillgång till information om fiskeri- och vattenbruksprodukter.

2. Fiskeriproducentorganisationer får också vidta följande åtgärder:

- a) Gemensamt planera och förvalta medlemmarnas fiskeverksamhet, i enlighet med medlemsstaternas organisation av förvaltningen av havets biologiska resurser, bland annat genom utveckling och genomförande av åtgärder som syftar till att förbättra fiskeverksamhetens selektivitet och ge råd till behöriga myndigheter.
- b) Undvika och minimera oönskade fångster genom att delta i utvecklingen och tillämpningen av tekniska åtgärder och använda oönskade fångster av kommersiella bestånd på bästa sätt utan att skapa en marknad för fångster vars storlek underskrider minsta referensstorlek för bevarande i enlighet med artikel 15.11 i förordning (EU) nr 1380/2013 och artikel 34.2 i den här förordningen, beroende på vad som är lämpligt.
- c) Hantera tillfällig lagring av fiskeriprodukter i enlighet med artiklarna 30 och 31 i den här förordningen.

3. Vattenbruksproducentorganisationer får också vidta följande åtgärder:

- a) Främja hållbart vattenbruk, särskilt med avseende på miljöskydd, djurhälsa och djurskydd.
- b) Samla in information om saluförda produkter, däribland ekonomisk information om första försäljningsledet, och om produktionsprognoser.
- c) Samla in miljöinformation.
- d) Planera förvaltningen av medlemmarnas vattenbruksverksamhet.

- e) Stödja branschprogram för att främja hållbara vattenbruksprodukter.

Artikel 9

Bildande av sammanslutningar av producentorganisationer

1. På initiativ av producentorganisationer som godkänts i en eller flera medlemsstater får det bildas en sammanslutning av producentorganisationer.

2. Om inte annat föreskrivs, ska bestämmelserna om producentorganisationer i denna förordning gälla även för sammanslutningar av producentorganisationer.

Artikel 10

Mål för sammanslutningar av producentorganisationer

1. Sammanslutningar av producentorganisationer ska verka för följande mål:

- a) På ett mer effektivt och hållbart sätt förverkliga de mål som fastställs för anslutna producentorganisationer i artikel 7.
- b) Samordna och utveckla verksamhet som är av gemensamt intresse för anslutna producentorganisationer.

2. Sammanslutningar av producentorganisationer ska vara berättigade till ekonomiskt stöd i enlighet med en framtida unionsrättsakt som fastställer villkoren för ekonomiskt stöd för havs- och fiskeripolitiken för perioden 2014–2020.

Artikel 11

Bildande av branschorganisationer

Branschorganisationer får bildas på initiativ av aktörer som sysslar med fiskeri- och vattenbruksprodukter i en eller flera medlemsstater och som erkänns i enlighet med bestämmelserna i avsnitt II.

Artikel 12

Branschorganisationernas mål

Branschorganisationer ska förbättra samordningen av och villkoren för tillhandahållande av fiskeri- och vattenbruksprodukter på unionsmarknaden.

Artikel 13

Åtgärder som kan vidtas av branschorganisationer

Branschorganisationer kan vidta följande åtgärder för att uppnå de mål som avses i artikel 12:

- a) Utarbeta standardkontrakt som är förenliga med unionslagstiftningen.

- b) Främja fiskeri- och vattenbruksprodukter från unionen på ett icke-diskriminerade sätt genom att exempelvis använda certifiering, och särskilt ursprungsbeteckningar, kvalitetssigill, geografiska beteckningar, garanterad traditionell specialitet och angivande av hållbarhetsmeriter.
- c) Fastställa regler för produktion och saluföring av fiskeri- och vattenbruksprodukter som är strängare än de som föreskrivs i unionslagstiftningen eller nationell lagstiftning.
- d) Förbättra kvaliteten på, kunskapen om och insynen i produktionen och marknaden, genomföra yrkesutbildning, till exempel gällande kvalitet och spårbarhet samt livsmedels-säkerhet, och för att främja initiativ inom forskning.
- e) Bedriva forskning och genomföra marknadsstudier och utveckla teknik för att optimera marknadens funktion, däribland genom användning av informations- och kommunikationsteknik, samt samla in socioekonomiska uppgifter.
- f) Tillhandahålla den information och genomföra den forskning som krävs för att tillhandahålla hållbara produkter av den kvantitet och kvalitet och till det pris som motsvarar marknadens krav och konsumenternas förväntningar.
- g) Bland konsumenterna marknadsföra arter från hållbara fiskbestånd som har ett högt näringsvärde, men som inte konsumeras i stor mängd.
- h) Kontrollera och vidta åtgärder så att medlemmarnas verksamhet överensstämmer med den berörda branschorganisationens regler.

AVSNITT II

Erkännande

Artikel 14

Erkännande av producentorganisationer

1. Medlemsstaterna får som producentorganisationer erkänna alla grupper som bildas på initiativ av fiskeri- och vattenbruksproducenter och som ansöker om sådant erkännande, under förutsättning att de
- a) följer de principer som anges i artikel 17 och de regler som har antagits för deras tillämpning,
- b) är tillräckligt ekonomiskt aktiva på den berörda medlemsstatens territorium eller en del av detta, särskilt med avseende på antal medlemmar eller mängd avsättningsbar produktion,
- c) har status som juridisk person enligt den nationella lagstiftningen i den berörda medlemsstaten, är etablerade där och har sitt säte på dess territorium,

- d) har kapacitet att verka för de mål som fastställs i artikel 7,
- e) följer de konkurrensregler som avses i kapitel V,
- f) inte missbrukar en dominerande ställning på en viss marknad, och
- g) tillhandahåller relevanta uppgifter om sitt medlemskap, förvaltning och finansieringskällor.

2. Producentorganisationer som har erkänts före den 29 december 2013 ska betraktas som producentorganisationer med avseende på tillämpningen av denna förordning och vara skyldiga att efterleva dess bestämmelser.

Artikel 15

Ekonomiskt stöd till producentorganisationer eller sammanslutningar av producentorganisationer

Åtgärder för saluföring av fiskeri- och vattenbruksprodukter vilka syftar till att skapa eller omstrukturera producentorganisationer eller sammanslutningar av producentorganisationer kan få ekonomiskt stöd i enlighet med en framtida unionsrättsakt som fastställer villkoren för ekonomiskt stöd för havs- och fiskeripolitiken för perioden 2014–2020.

Artikel 16

Erkännande av branschorganisationer

1. Medlemsstaterna får som branschorganisationer erkänna grupper av aktörer som är etablerade på deras territorium och som ansöker om sådant erkännande, under förutsättning att de
- a) följer de principer som anges i artikel 17 och de regler som har antagits för deras tillämpning,
- b) representerar en väsentlig andel av verksamheten inom produktion samt antingen beredning eller saluföring, eller båda, med avseende på fiskeri- och vattenbruksprodukter eller produkter som beretts av fiskeri- och vattenbruksprodukter,
- c) inte själva bedriver produktion, beredning eller saluföring av fiskeri- och vattenbruksprodukter eller produkter som beretts av fiskeri- och vattenbruksprodukter,
- d) har status som juridisk person enligt den nationella lagstiftningen i den berörda medlemsstaten, är etablerade där och har sitt säte på dess territorium,
- e) har kapacitet att verka för de mål som anges i artikel 12,
- f) beaktar konsumenternas intressen,

g) inte utgör ett hinder för en väl fungerande gemensam marknadsordning, och

h) följer de konkurrensregler som avses i kapitel V.

2. Organisationer som bildats före den 29 december 2013 får med avseende på tillämpningen av denna förordning erkännas som branschorganisationer, förutsatt att den berörda medlemsstaten anser det styrkt att de uppfyller bestämmelserna beträffande erkännande av branschorganisationer i denna förordning.

3. Branschorganisationer som har erkänts före den 29 december 2013 ska betraktas som branschorganisationer med avseende på tillämpningen av denna förordning och vara skyldiga att efterleva dess bestämmelser.

Artikel 17

Producentorganisationernas och branschorganisationernas interna funktionssätt

Det interna funktionssättet hos de producentorganisationer och branschorganisationer som avses i artiklarna 14 och 16 ska bygga på följande principer:

- a) Organisationens medlemmar ska följa de regler som organisationen har antagit när det gäller nyttjande av fiskeresurser, produktion och saluföring av fiskeriprodukter.
- b) Det får inte förekomma någon diskriminering mellan medlemmarna, särskilt på grundval av nationalitet eller etableringsort.
- c) Det ska tas ut ett ekonomiskt bidrag från dess medlemmar för att finansiera organisationens verksamhet.
- d) Ett demokratiskt funktionssätt som gör det möjligt för medlemmarna att granska organisationen och dess beslut.
- e) Åläggande av effektiva, proportionella och avskräckande sanktioner vid överträdelse av de skyldigheter som följer av den berörda organisationens interna bestämmelser, särskilt när det ekonomiska bidraget inte har betalats.
- f) Det ska fastställas regler för antagande av nya medlemmar och återkallande av medlemskap.
- g) Det ska fastställas regler om bokföring och budget som är nödvändiga för förvaltningen av organisationen.

Artikel 18

Medlemsstaternas kontroller och återkallande av erkännanden

1. Medlemsstaterna ska regelbundet kontrollera att producentorganisationerna och branschorganisationerna uppfyller

villkoren för erkännande i artiklarna 14 respektive 16. Bristande uppfyllande av dessa villkor kan leda till att erkännandet återkallas.

2. Den medlemsstat som hyser sätet för en producentorganisation eller en branschorganisation med medlemmar från olika medlemsstater eller för en sammanslutning av producentorganisationer som erkänts i olika medlemsstater ska, i samarbete med övriga berörda medlemsstater, utforma det administrativa samarbete som krävs för att kunna kontrollera den berörda producentorganisationens eller sammanslutningens verksamhet.

Artikel 19

Fördelning av fiskemöjligheter

En producentorganisation vars medlemmar är medborgare i olika medlemsstater eller en sammanslutning av producentorganisationer som har erkänts i olika medlemsstater ska efterleva bestämmelserna om fördelning av fiskemöjligheter mellan medlemsstaterna enligt artikel 16 i förordning (EU) nr 1380/2013.

Artikel 20

Kommissionens kontroller

1. Kommissionen får utföra kontroller för att säkerställa att villkoren för erkännande av producentorganisationer eller branschorganisationer i artiklarna 14 respektive 16 iakttas och ska, om så är lämpligt, begära att medlemsstaterna återkallar producentorganisationers eller branschorganisationers erkännanden.

2. Medlemsstaterna ska på elektronisk väg meddela kommissionen om alla beslut om att bevilja eller återkalla erkännanden. Kommissionen ska offentliggöra all sådan information.

Artikel 21

Genomförandeakter

1. Kommissionen ska anta genomförandeakter när det gäller följande:

- a) Tidsfrister, förfaranden och formulär för ansökningar om erkännande av producentorganisationer och branschorganisationer enligt artiklarna 14 respektive 16 eller för återkallande av sådana erkännanden enligt artikel 18.
- b) Format, tidsfrister och förfaranden som ska tillämpas av medlemsstaterna när det gäller meddelanden till kommissionen om alla beslut att bevilja eller återkalla erkännanden enligt artikel 20.2.

Genomförandeakter som antas enligt led a ska vid behov anpassas efter de särdrag som småskaligt fiskeri och vattenbruk uppvisar.

2. De genomförandeakter som avses i punkt 1 ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 43.2.

AVSNITT III

Utvidgning av reglerna

Artikel 22

Utvidgning av producentorganisationers regler

1. En medlemsstat får göra regler som överenskommit inom en producentorganisation bindande för producenter som inte är medlemmar i organisationen och som saluför någon av produkterna inom det område på vilket producentorganisationen är representativ, under förutsättning att:

- a) producentorganisationen har varit etablerad i minst ett år och anses vara representativ för produktion och saluföring, samt i tillämpliga fall även för den småskaliga och hantverksmässiga delen av branschen, i en medlemsstat, och lämnar in en begäran till de behöriga nationella myndigheterna,
- b) de regler som ska utvidgas avser någon av de åtgärder för producentorganisationer som fastställs i artikel 8.1 a, b och c, 8.2 a och b samt 8.3 a–e,
- c) de konkurrensregler som avses i kapitel V efterlevs.

2. Vid tillämpning av punkt 1 a ska en fiskeriproducentorganisation anses vara representativ om den stod för minst 55 % av de saluförda kvantiteterna av den berörda produkten under det föregående året inom det område där reglerna föreslås utvidgas.

3. Vid tillämpning av punkt 1 a ska en vattenbruksproducentorganisation anses vara representativ om den stod för minst 40 % av de saluförda kvantiteterna av den berörda produkten under det föregående året inom det område där reglerna föreslås utvidgas.

4. De regler som utvidgas till att omfatta icke-medlemmar ska gälla för en period på mellan 60 dagar till tolv månader.

Artikel 23

Utvidgning av branschorganisationers regler

1. En medlemsstat får göra vissa av de avtal, beslut eller samordnade förfaranden som överenskommit inom en branschorganisation bindande inom ett eller flera specifika områden för andra aktörer som inte är anslutna till organisationen, under förutsättning att:

- a) branschorganisationen stod för minst 65 % av vardera minst två av följande verksamheter: produktion, beredning eller saluföring av den berörda produkten under det föregående året i det eller de berörda områdena i en medlemsstat, och lämnar in en begäran till de behöriga nationella myndigheterna, och

b) de regler som utvidgas till att omfatta andra aktörer avser någon av de åtgärder för branschorganisationer som anges i artikel 13 a–g och inte orsakar skada för andra aktörer i den berörda medlemsstaten eller i unionen.

2. Utvidgningen av reglerna får vara bindande i högst tre år, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 25.4.

Artikel 24

Betalningsskyldighet

När regler utvidgas till icke-medlemmar i enlighet med artiklarna 22 och 23 får den berörda medlemsstaten besluta att icke-medlemmar ska betala producentorganisationen eller branschorganisationen hela eller en del av den kostnad som medlemmarna har betalat till följd av tillämpningen av de regler som utvidgats till att omfatta icke-medlemmar.

Artikel 25

Kommissionens godkännande

1. Medlemsstaterna ska meddela kommissionen de regler som de har för avsikt att göra bindande för alla producenter eller aktörer i ett eller flera specifika områden i enlighet med artiklarna 22 och 23.

2. Kommissionen ska anta ett beslut om godkännande av den utvidgning av reglerna som avses i punkt 1, under förutsättning att

- a) bestämmelserna i artiklarna 22 respektive 23 iakttas,
- b) de konkurrensregler som avses i kapitel V iakttas,
- c) utvidgningen inte äventyrar den fria handeln, och
- d) uppnåendet av målen i artikel 39 i EUF-fördraget inte äventyras.

3. Inom en månad efter det att meddelandet mottagits ska kommissionen fatta beslut om att godkänna eller avslå utvidgningen av reglerna och underrätta medlemsstaterna om detta. Om kommissionen inte har fattat något beslut inom en månad efter det att meddelandet har mottagits ska utvidgningen av reglerna anses ha godkänts av kommissionen.

4. En godkänd utvidgning av reglerna får, utan någon uttrycklig förlängning av godkännandet, och även genom tyst medgivande, fortsätta att tillämpas efter det att den inledande tidsperioden har löpt ut, under förutsättning att medlemsstaten i fråga åtminstone en månad före den inledande periodens utgång har meddelat kommissionen den nya tillämpningsperioden, och kommissionen antingen har godkänt en sådan fortsatt tillämpning eller inte har motsatt sig den inom en månad efter mottagandet av meddelandet.

Artikel 26

Återkallande av godkännande

Kommissionen får utföra kontroller och får återkalla godkännandet av utvidgningen av reglerna om den konstaterar att något av villkoren för godkännandet inte är uppfyllt. Kommissionen ska underrätta medlemsstaterna om ett sådant återkallande.

*Artikel 27***Genomförandeakter**

Kommissionen ska anta genomförandeakter om format och förfarande för det meddelande som föreskrivs i artikel 25.1. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 43.2.

AVSNITT IV

Planering av produktion och saluföring*Artikel 28***Produktions- och saluföringsplan**

1. Varje producentorganisation ska lämna in en produktions- och saluföringsplan för åtminstone sina huvudsakliga saluförda arter till sina behöriga nationella myndigheter för godkännande. Produktions- och saluföringsplanen ska syfta till att målen i artiklarna 3 och 7 uppnås.

2. Produktions- och saluföringsplanen ska omfatta

- a) ett produktionsprogram för fångade eller odlade arter,
- b) en saluföringsstrategi genom vilken kvantitet, kvalitet och presentation av utbudet anpassas till marknadens krav,
- c) åtgärder som producentorganisationen ska vidta för att bidra till att målen i artikel 7 uppnås,
- d) särskilda förebyggande åtgärder för att anpassa utbudet av de arter som traditionellt sett är svåra att saluföra under året,
- e) sanktioner som ska tillämpas på medlemmar som inte följer de beslut som fattats för genomförandet av den berörda planen.

3. De behöriga nationella myndigheterna ska godkänna produktions- och saluföringsplanen. När planen godkänts ska producentorganisationen omedelbart genomföra den.

4. Producentorganisationen får ändra produktions- och saluföringsplanen och ska i ett sådant fall översända den till de behöriga nationella myndigheterna för godkännande.

5. Producentorganisationen ska utarbeta en årsrapport om sin verksamhet enligt produktions- och saluföringsplanen och översända den till de behöriga nationella myndigheterna för godkännande.

6. Producentorganisationer kan erhålla ekonomiskt stöd för utarbetande och genomförande av produktions- och saluföringsplaner i enlighet med en framtida unionsrättsakt som fastställer villkoren för ekonomiskt stöd för havs- och fiskeripolitiken för perioden 2014–2020.

7. Medlemsstaterna ska kontrollera att varje producentorganisation fullgör de skyldigheter som föreskrivs i denna artikel. Om bristande fullgörande av skyldigheter konstateras kan det leda till att erkännandet återkallas.

*Artikel 29***Genomförandeakter**

1. Kommissionen ska anta genomförandeakter när det gäller följande:

- a) Format och struktur för den produktions- och saluföringsplan som avses i artikel 28.
- b) Förfarande och tidsfrister för producentorganisationernas inlämnande och medlemsstaternas godkännande av den produktions- och saluföringsplan som avses i artikel 28.

2. De genomförandeakter som avses i punkt 1 ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 43.2.

AVSNITT V

Stabilisering av marknaderna*Artikel 30***Lagringsmekanism**

Fiskeriproducentorganisationerna kan erhålla ekonomiskt stöd för lagring av de fiskeriprodukter som förtecknas i bilaga II, under förutsättning att

- a) villkoren för stöd för lagring som fastställs i en framtida unionsakt som upprättat villkoren för ekonomiskt stöd för havs- och fiskeripolitiken för perioden 2014–2020 är uppfyllda,
- b) produkterna har släppts ut på marknaden av fiskeriproducentorganisationerna och det har saknats köpare av dem till det utlösande pris som avses i artikel 31,
- c) produkterna uppfyller de gemensamma handelsnormer som har fastställts i enlighet med artikel 33 och är av fullgod kvalitet för att användas som livsmedel,
- d) produkterna är stabiliserade eller beredda och lagrade i tankar eller burar, genom frysning, antingen ombord på fartygen eller i anläggningar på land, saltning, torkning, marinering eller, i förekommande fall, kokning och pastörisering, oavsett om dessa beredningssätt åtföljs av filetering eller styckning och eventuellt avlägsnande av huvud,
- e) produkterna efter lagringen återinförs på marknaden som livsmedel i ett senare skede,
- f) produkterna blir kvar i lager i minst fem dagar.

Artikel 31

Priser som utlöser lagringsmekanismen

1. Före årets början får varje enskild fiskeriproducentorganisation föreslå ett pris som ska utlösa den lagringsmekanism som avses i artikel 30 för de fiskeriprodukter som förtecknas i bilaga II.

2. Det utlösande priset får inte överstiga 80 % av det viktade genomsnittspris som noterats för produkten i fråga inom den berörda producentorganisationens verksamhetsområde under de tre åren närmast före det år för vilket det utlösande priset fastställs.

3. Vid fastställandet av det utlösande priset ska hänsyn tas till

- a) trender i produktion och efterfrågan,
- b) stabiliseringen av marknadspriserna,
- c) marknadernas konvergens,
- d) producenternas inkomster,
- e) konsumenternas intressen.

4. Medlemsstaterna ska, efter att ha granskat förslagen från de producentorganisationer som erkänts på deras territorium, fastställa de utlösande priser som ska tillämpas av dessa producentorganisationer. Dessa priser ska fastställas på grundval av kriterierna i punkterna 2 och 3. Priserna ska offentliggöras.

Artikel 32

Genomförandeakter

Kommissionen ska anta genomförandeakter för det format som ska användas vid medlemsstaternas offentliggörande av utlösande priser enligt artikel 31.4. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 43.2.

KAPITEL III

GEMENSAMMA HANDELSNORMER

Artikel 33

Fastställande av gemensamma handelsnormer

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 47 får gemensamma handelsnormer fastställas för de fiskeriprodukter som förtecknas i bilaga I, oberoende av deras ursprung (unionsprodukter eller importerade produkter), och som är avsedda att användas som livsmedel.

2. De handelsnormer som avses i punkt 1 får avse kvalitet, storlek, vikt, förpackning, presentation eller märkning av produkterna, och särskilt

- a) minsta handelsstorlek, med beaktande av bästa tillgängliga vetenskapliga rådgivning; sådana minsta handelsstorlekar ska, i förekommande fall, motsvara minsta referensstorlek för bevarande i enlighet med artikel 15.10 i förordning (EU) nr 1380/2013,
- b) specifikationer för konserverade produkter i överensstämmelse med bevarandekrav och internationella åtaganden.

3. Punkterna 1 och 2 ska tillämpas utan att det påverkar tillämpningen av följande förordningar:

- a) Förordning (EG) nr 178/2002.
- b) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 852/2004 ⁽¹⁾.
- c) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 853/2004 ⁽²⁾.
- d) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 854/2004 ⁽³⁾.
- e) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004 ⁽⁴⁾.
- f) Rådets förordning (EG) nr 1005/2008 ⁽⁵⁾.
- g) Förordning (EG) nr 1224/2009.

Artikel 34

Överensstämmelse med gemensamma handelsnormer

1. Produkter som är avsedda att användas som livsmedel och för vilka det har fastställts gemensamma handelsnormer får endast tillhandahållas på unionsmarknaden i enlighet med dessa normer.

2. Alla landade fiskeriprodukter, även de som inte överensstämmer med gemensamma handelsnormer, får användas för andra ändamål än direkt konsumtion som livsmedel, bland annat fiskmjöl, fiskolja, sällskapsdjursfoder, livsmedelstillsatser, läkemedel eller kosmetika.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 852/2004 av den 29 april 2004 om livsmedelshygien (EUT L 139, 30.4.2004, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 853/2004 av den 29 april 2004 om fastställande av särskilda hygienregler för livsmedel av animaliskt ursprung (EUT L 139, 30.4.2004, s. 55).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 854/2004 av den 29 april 2004 om fastställande av särskilda bestämmelser för genomförandet av offentlig kontroll av produkter av animaliskt ursprung avsedda att användas som livsmedel (EUT L 226, 25.6.2004, s. 83).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004 av den 29 april 2004 om offentlig kontroll för att säkerställa kontrollen av efterlevnaden av foder- och livsmedelslagstiftningen samt bestämmelserna om djurhälsa och djurskydd (EUT L 165, 30.4.2004, s. 1).

⁽⁵⁾ Rådets förordning (EG) nr 1005/2008 av den 29 september 2008 om upprättande av ett gemenskapssystem för att förebygga, motverka och undanröja olagligt, orapporterat och oreglerat fiske och om ändring av förordningarna (EEG) nr 2847/93, (EG) nr 1936/2001 och (EG) nr 601/2004 samt om upphävande av förordningarna (EG) nr 1093/94 och (EG) nr 1447/1999 (EUT L 286, 29.10.2008, s. 1).

KAPITEL IV

KONSUMENTINFORMATION

Artikel 35

Obligatorisk information

1. Utan att det påverkar tillämpningen av förordning (EU) nr 1169/2011 får fiskeri- och vattenbruksprodukter som avses i leden a, b, c och e i bilaga I till den här förordningen och som saluförs inom unionen, oavsett ursprung eller saluföringsmetod, endast erbjudas till försäljning till slutkonsumenter eller storhushåll om följande anges genom lämplig märkning eller etikettering:

- a) Artens handelsbeteckning och dess vetenskapliga namn.
- b) Produktionsmetod, särskilt med följande ord: "... fångad ..." eller "... fångad i sötvatten ..." eller "... odlad ...".
- c) Det område där produkten fångats eller odlats, och redskapskategori som använts för vildfångade arter, som anges i första kolumnen i bilaga III till den här förordningen.
- d) Om produkten är upptinad.
- e) Datum för minsta hållbarhet, när det är lämpligt.

Kravet som avses i led d ska inte gälla för följande:

- a) Ingredienser i slutprodukten.
- b) Livsmedel för vilka frysning är ett nödvändigt tekniskt steg i produktionsprocessen.
- c) Fiskeri- och vattenbruksprodukter som varit frysta av folkhälsoskäl, i enlighet med avsnitt VIII i bilaga III till förordning (EG) nr 853/2004.
- d) Fiskeri- och vattenbruksprodukter som tinats upp före rökning, saltning, kokning, inläggning, torkning eller en kombination av dessa processer.

2. När det gäller icke färdigförpackade fiskeri- och vattenbruksprodukter får den obligatoriska informationen i punkt 1 vid försäljning i detaljhandeln tillhandahållas genom informationsmedel som används inom handeln, till exempel anslags-tavlor och planscher.

3. Om en blandad produkt som erbjuds till försäljning till slutkonsumenter eller storhushåll består av samma art men har framställts genom olika produktionsmetoder, ska den metod som gäller för varje parti anges. Om en blandad produkt som erbjuds till försäljning till slutkonsumenter eller storhushåll består av samma art men härrör från olika fångstzoner eller olika

uppfödningsskolor ska åtminstone zonen för det parti som kvantitativt är mest representativt anges, och det ska dessutom anges att produkten kommer från olika fångstzoner eller uppfödningsskolor.

4. Medlemsstaterna får från de krav som avses i punkt 1 undanta små kvantiteter av produkter som säljs direkt till konsumenterna från fiskefartygen, förutsatt att dessa kvantiteter inte överskrider det värde som avses i artikel 58.8 i förordning (EG) nr 1224/2009.

5. Fiskeri- och vattenbruksprodukter och deras förpackningar som är etiketterade eller märkta före den 13 december 2014 träder i kraft och som inte är förenliga med denna artikel får saluföras till dess att lagren av dessa produkter uttömts.

Artikel 36

Rapport om miljömärkning

Efter samråd med medlemsstaterna och intressenter ska kommissionen senast den 1 januari 2015 till Europaparlamentet och rådet överlämna en genomförbarhetsrapport om möjligheterna att införa ett system för miljömärkning av fiskeri- och vattenbruksprodukter, särskilt om inrättandet av ett sådant system på unionsnivå och om fastställande av de minimikrav som måste uppfyllas för medlemsstaternas användning av ett EU-miljömärke.

Artikel 37

Handelsbeteckning

1. Med avseende på tillämpningen av artikel 35.1 ska medlemsstaterna upprätta och offentliggöra en förteckning över de handelsbeteckningar som godtas i på deras territorium, åtföljd av de vetenskapliga namnen. Förteckningen ska innehålla följande:

a) Vetenskapligt namn för varje art enligt informationssystemet FishBase eller enligt Livsmedels- och jordbruksorganisationens (FAO) databas ASFIS, i förekommande fall.

b) Handelsbeteckningen:

i) Artens namn på den berörda medlemsstatens officiella språk.

ii) I förekommande fall andra namn som godtas eller tillåts lokalt eller regionalt.

2. Alla fiskarter som utgör en ingrediens i ett annat livsmedel får betecknas som *fisk* under förutsättning att namnet på och presentationen av detta livsmedel inte hänvisar till en bestämd fiskart.

3. Alla ändringar av förteckningen över handelsbeteckningar som godkänts av en medlemsstat ska omedelbart meddelas kommissionen, som ska underrätta övriga medlemsstater.

Artikel 38

Uppgifter om fångst- eller produktionsområde

1. Uppgifterna om fångst- eller produktionsområde i enlighet med artikel 35.1 c ska innehålla följande:

- a) Skriftlig angivelse av namnet på delområdet eller sektionen som förtecknas i FAO:s förteckning över fiskeområden, när det gäller fiskeriprodukter fångade i havet, samt namnet på detta område uttryckt på ett sätt som är förståeligt för konsumenterna, eller en karta eller ett piktogram som visar detta område, eller, som ett undantag från detta krav, för fiskeriprodukter som fångats i andra vatten än Nordostatlanten (FAO-område 27) och Medelhavet och Svarta havet (FAO-område 37) en uppgift om namnet på FAO-området.
- b) När det gäller fiskeriprodukter fångade i sötvatten, en hänvisning till det vatten i medlemsstaten eller tredjelandet där produkten har sitt ursprung.
- c) När det gäller vattenbruksprodukter, en hänvisning till den medlemsstat eller det tredjeland där produkten har uppnått mer än hälften av sin slutliga vikt eller har befunnit sig under mer än hälften av uppfödningstiden eller, i fråga om skaldjur, har genomgått en slutlig uppfödning- eller odlingsfas på minst sex månader.

2. Utöver den information som avses i punkt 1 är det tillåtet att ange ett mer precist fångst- eller produktionsområde.

Artikel 39

Frivillig tilläggsinformation

1. Utöver den obligatoriska information som krävs enligt artikel 35 får även följande information lämnas på frivillig basis, förutsatt att den är klar och otvetydig:

- a) Den dag fiskeriprodukten fångats eller vattenbruksprodukten skördats.
- b) Den dag fiskeriprodukten landats eller uppgifter om i vilken hamn produkten har landats.
- c) Närmare uppgifter om typ av fiskeredskap enligt förteckningen i bilaga III, andra kolumnen.
- d) När det gäller fiskeriprodukter fångade i havet, uppgift om flaggstaten för det fartyg som gjorde denna fångst.
- e) Miljöinformation.
- f) Etisk eller social information.
- g) Information om produktionstekniker och produktionsmetoder.

h) Information om produktens näringsinnehåll.

2. En quick response-kod (QR) får användas som anger en del av eller alla de uppgifter som förtecknas i artikel 35.1.

3. Frivillig information ska inte visas på ett sådant sätt att den obligatoriska informationen på märkningen eller etiketteringen inte får tillräckligt utrymme.

4. Frivilliga uppgifter som inte kan bekräftas får inte anges.

KAPITEL V

KONKURRENSREGLER

Artikel 40

Tillämpning av konkurrensregler

Artiklarna 101–106 i EUF-fördraget och deras tillämpningsbestämmelser ska tillämpas på avtal, beslut och förfaranden som avses i artiklarna 101.1 och 102 i EUF-fördraget och som rör produktion eller saluföring av fiskeri- och vattenbruksprodukter.

Artikel 41

Undantag från tillämpningen av konkurrensregler

1. Trots bestämmelserna i artikel 40 i denna förordning ska artikel 101.1 i EUF-fördraget inte tillämpas på de av producentorganisationernas avtal, beslut och förfaranden som avser produktion eller försäljning av fiskeri- och vattenbruksprodukter eller på användningen av gemensamma utrymmen för lagring, behandling eller beredning av fiskeri- och vattenbruksprodukter, och som

- a) är nödvändiga för att uppnå de mål som anges i artikel 39 i EUF-fördraget,
- b) inte medför någon skyldighet att hålla samma priser,
- c) inte leder till någon form av uppdelning av marknaderna inom unionen,
- d) inte utesluter konkurrens, och
- e) inte sätter konkurrensen ur spel för en väsentlig del av produkterna i fråga.

2. Trots bestämmelserna i artikel 40 i denna förordning ska artikel 101.1 i EUF-fördraget inte tillämpas på branschorganisationernas avtal, beslut och förfaranden som

- a) är nödvändiga för att uppnå de mål som anges i artikel 39 i EUF-fördraget,
- b) inte medför en skyldighet att tillämpa ett fast pris,

- c) inte leder till någon form av uppdelning av marknaderna inom unionen,
- d) inte tillämpar olika villkor för likvärdiga transaktioner med andra handelspartner varigenom dessa får en konkurrensnackdel,
- e) inte sätter konkurrensen ur spel för en väsentlig del av produkterna i fråga, och
- f) inte begränsar konkurrensen på ett sätt som inte är absolut nödvändigt för att uppnå målen för den gemensamma fiskeripolitiken.

KAPITEL VI

MARKNADSINFORMATION

Artikel 42

Marknadsinformation

1. Kommissionen ska
 - a) samla in, analysera och sprida ekonomisk kunskap om och förståelse för unionens marknad för fiskeri- och vattenbruksprodukter längs distributionskedjan, och därvid ta hänsyn till den internationella kontexten,
 - b) ge praktiskt stöd till producentorganisationer och branschorganisationer för att få till stånd bättre samordning av informationen mellan aktörer och beredningsföretag,
 - c) regelbundet övervaka priserna på fiskeri- och vattenbruksprodukter på unionsmarknaden längs distributionskedjan och analysera marknadstrender,
 - d) utföra ad hoc-marknadsundersökningar och tillhandahålla en metod för prisbildningsundersökningar.
2. För att genomföra punkt 1 ska kommissionen vidta följande åtgärder:
 - a) Underlätta tillgången till tillgängliga data om fiskeri- och vattenbruksprodukter som samlats in enligt unionsrätten.
 - b) Göra marknadsinformation, t. ex. prisundersökningar, marknadsanalyser och marknadsundersökningar, tillgänglig och förståelig för intressenter och allmänheten, om inte annat följer av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, 12.1.2001, s. 1).

3. Medlemsstaterna ska bidra till att uppnå målen i punkt 1.

KAPITEL VII

FÖRFARANDEBESTÄMMELSER

Artikel 43

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

KAPITEL VIII

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 44

Ändring av förordning (EG) nr 1184/2006

Artikel 1 i förordning (EG) nr 1184/2006 ska ersättas med följande:

"Artikel 1

I denna förordning fastställs bestämmelser för tillämpningen av artiklarna 101–106 och artikel 108.1 och 108.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) avseende produktion av, eller handel med, de produkter som förtecknas i bilaga I till EUF-fördraget, med undantag för de produkter som omfattas av rådets förordning (EG) nr 1234/2007 (*) och i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1379/2013 (**).

(*) Rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter (förordningen om en samlad marknadsordning) (EUT L 299, 16.11.2007, s. 1).

(**) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1379/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma marknadsordningen för fiskeri- och vattenbruksprodukter, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1184/2006 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 104/2000 (EUT L 354, 28.12.2013, s. 1)."

Artikel 45

Ändring av förordning (EG) nr 1224/2009

Förordning (EG) nr 1224/2009 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 57.1 ska följande meningar läggas till:

"Medlemsstaterna ska kontrollera att normerna uppfylls. Kontrollerna får äga rum i alla handelsled och under transport."

2. I artikel 58.5 ska ändras på följande sätt:

a) Led g ska ersättas med följande:

"g) Den konsumentinformation som föreskrivs i artikel 35 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1379/2013 (*)

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1379/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma marknadsordningen för fiskeri- och vattenbruksprodukter, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1184/2006 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 104/2000 (EUT L 354, 28.12.2013, s. 1)."

b) Led h ska utgå.

Artikel 46

Upphävande

Förordning (EG) nr 104/2000 ska upphöra att gälla. Artikel 4 ska emellertid gälla fram till och med den 12 december 2014.

Hänvisningar till den upphävda förordningen ska anses som hänvisningar till den här förordningen och ska läsas enligt jämförelsetabellen i bilaga IV.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 11 december 2013.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

Artikel 47

Bestämmelser om upprättande av gemensamma handelsnormer

Bestämmelser om upprättande av gemensamma handelsnormer, särskilt rådets förordning (EEG) nr 2136/89 ⁽¹⁾, rådets förordning (EEG) nr 1536/92 ⁽²⁾, rådets förordning (EG) nr 2406/96 ⁽³⁾, liksom andra bestämmelser som antagits för tillämpningen av gemensamma handelsnormer, t.ex. kommissionens förordning (EEG) nr 3703/85 ⁽⁴⁾ ska fortsätta att gälla.

Artikel 48

Översyn

Kommissionen ska informera Europaparlamentet och rådet om resultaten av tillämpningen av denna förordning senast den 31 december 2022.

Artikel 49

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2014, med undantag av kapitel IV och artikel 45 som ska tillämpas från och med den 13 december 2014.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EEG) nr 2136/89 av den 21 juni 1989 om gemensamma marknadsnormer för konserverade sardiner och handelsbeteckningar för konserverade sardiner och konserverade produkter av sardintyp (EGT L 212, 22.7.1989, s. 79).

⁽²⁾ Rådets förordning (EEG) nr 1536/92 av den 9 juni 1992 om gemensamma marknadsnormer för konserverad tonfisk och bonit (EGT L 163, 17.6.1992, s. 1).

⁽³⁾ Rådets förordning (EG) nr 2406/96 av den 26 november 1996 om fastställande av gemensamma marknadsnormer för saluföring av vissa fiskeriprodukter (EGT L 334, 23.12.1996, s. 1).

⁽⁴⁾ Kommissionens förordning (EEG) nr 3703/85 av den 23 december 1985 om närmare bestämmelser för tillämpningen av gemensamma marknadsnormer för viss färsk eller kyld fisk (EGT L 351, 28.12.1985, s. 63).

BILAGA I

**FISKERI- OCH VATTENBRUKSPRODUKTER SOM OMFATTAS AV DEN GEMENSAMMA
MARKNADSORDNINGEN**

KN-nummer	Varuslag
a) 0301	Levande fisk
0302	Fisk, färsk eller kyld, med undantag av fiskfiléer och annat fiskkött enligt nr 0304
0303	Fisk, fryst, med undantag av fiskfiléer och annat fiskkött enligt nr 0304
0304	Fiskfiléer och annat fiskkött (även hackat eller malet), färska, kylda eller frysta
b) 0305	Fisk, torkad, saltad eller i saltlake; rökt (även varmrökt) fisk; mjöl och pelletter av fisk, lämpliga som livsmedel
c) 0306	Kräftdjur, även utan skal, levande, färska, kylda, frysta, torkade, saltade eller i saltlake; kräftdjur med skal, ångkokta eller kokta i vatten, även kylda, frysta, torkade, saltade eller i saltlake; mjöl och pelletter av kräftdjur, lämpliga som livsmedel
0307	Blötdjur, även utan skal, levande, färska, kylda, frysta, torkade, saltade eller i saltlake; ryggradslösa vattendjur, andra än kräftdjur och blötdjur, levande, färska, kylda, frysta, torkade, saltade eller i saltlake; mjöl och pelletter av andra ryggradslösa vattendjur än kräftdjur, lämpliga som livsmedel
d)	Animaliska produkter, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans; döda djur enligt kapitlen 1 och 3, olämpliga som livsmedel
	- Övriga
	-- Produkter av fisk eller av kräftdjur, blötdjur eller andra ryggradslösa vattendjur; döda djur enligt kapitel 3:
0511 91 10	--- Fiskavfall
0511 91 90	--- Andra slag
e) 1212 20 00	- Sjögräs och andra alger
f)	Fetter och oljor av fisk samt fraktioner av sådana fetter eller oljor, även raffinerade men inte kemiskt modifierade:
1504 10	- Fiskleverolja och fraktioner av sådana oljor
1504 20	- Fiskfetter och fiskoljor (andra än leverolja) samt fraktioner av sådana fetter eller oljor
g) 1603 00	Extrakt och safter av kött, fisk, kräftdjur, blötdjur eller andra ryggradslösa vattendjur
h) 1604	Fisk, beredd eller konserverad; kaviar och kaviarersättning som framställts av fiskrom
i) 1605	Kräftdjur, blötdjur och andra ryggradslösa vattendjur, beredda eller konserverade
j)	Pastaprodukter, såsom spagetti, makaroner, nudlar, lasagne, gnocchi, ravioli och cannelloni, även kokta, fyllda (med kött eller andra födoämnen) eller på annat sätt beredda; couscous, även beredd
1902 20	- Fyllda pastaprodukter; även kokta eller på annat sätt beredda
1902 20 10	-- Innehållande mer än 20 viktprocent fisk, kräftdjur, blötdjur eller andra ryggradslösa vattendjur

KN-nummer	Varuslag
k)	Mjöl och pelletar av kött eller slaktbiprodukter eller av fisk, kräftdjur, blötdjur eller andra ryggradslösa vattendjur, olämpliga som livsmedel; grevar:
2301 20 00	- Mjöl och pelletar av fisk eller av kräftdjur, blötdjur eller andra ryggradslösa vattendjur
l)	Beredningar av sådana slag som används vid utfodring av djur
2309 90	- Andra slag:
ex 2309 90 10	-- Limvatten ("solubles") av fisk

BILAGA II

FISKERIPRODUKTER SOM ÄR FÖREMÅL FÖR LAGRINGSMEKANISMEN

KN-nr	Varuslag
0302 22 00	Rödspätta (<i>Pleuronectes platessa</i>)
ex 0302 29 90	Sandskädda (<i>Limanda limanda</i>)
0302 29 10	Glasvar (<i>Lepidorhombus</i> spp.)
ex 0302 29 90	Skrubbskädda (<i>Platichthys flesus</i>)
0302 31 10	Långfenad tonfisk (<i>Thunnus alalunga</i>)
och	
0302 31 90	
ex 0302 40	Sill av arten <i>Clupea harengus</i>
0302 50 10	Torsk av arten <i>Gadus morhua</i>
0302 61 10	Sardiner av arten <i>Sardina pilchardus</i>
ex 0302 61 80	Skarpsill (<i>Sprattus sprattus</i>)
0302 62 00	Kolja (<i>Melanogrammus aeglefinus</i>)
0302 63 00	Gråsej (<i>Pollachius virens</i>)
ex 0302 64	Makrill av arterna <i>Scomber scombrus</i> och <i>Scomber japonicus</i>
0302 65 20	Pigghaj och rödhaj (<i>Squalus acanthias</i> och <i>Scyliorhinus</i> spp.)
och	
0302 65 50	
0302 69 31	Kungsfiskar (<i>Sebastes</i> spp.)
och	
0302 69 33	
0302 69 41	Vitling (<i>Merlangius merlangus</i>)
0302 69 45	Långa (<i>Molva</i> spp.)
0302 69 55	Ansjovis (<i>Engraulis</i> spp.)
ex 0302 69 68	Kummel av arten <i>Merluccius merluccius</i>
0302 69 81	Marulk (<i>Lophius</i> spp.)
ex 0302 69 99	Guldmakrill (<i>Coryphaena hippurus</i>)
ex 0307 41 10	Tioarmad bläckfisk (<i>Sepia officinalis</i> och <i>Rossia macrosoma</i>)
ex 0306 23 10	Räkor av arten <i>Crangon crangon</i> och nordhavsräka (<i>Pandalus borealis</i>)
ex 0306 23 31	
ex 0306 23 39	
0302 23 00	Tunga (<i>Solea</i> spp.)
0306 24 30	Krabbor (<i>Cancer pagurus</i>)
0306 29 30	Havskräftor (<i>Nephrops norvegicus</i>)
0303 31 10	Liten helgefzlundra (blåkveite) (<i>Reinhardtius hippoglossoides</i>)
0303 78 11	Kummel av släktet <i>Merluccius</i>
0303 78 12	
0303 78 13	
0303 78 19	
och	
0304 29 55	
0304 29 56	
0304 29 58	
0303 79 71	Havsroda (<i>Dentex dentex</i> och <i>Pagellus</i> spp.)
0303 61 00	Svärdfisk (<i>Xiphias gladius</i>)
0304 21 00	
0304 91 00	

KN-nr	Varuslag
0306 13 40	Räkor av familjen <i>Penaeidae</i>
0306 13 50	
ex 0306 13 80	
0307 49 18	Tioarmad bläckfisk av arterna <i>Sepia officinalis</i> , <i>Rossia macrosoma</i> och <i>Sepiola rondeletti</i>
0307 49 01	
0307 49 31	Tioarmad bläckfisk (<i>Loligo</i> spp.)
0307 49 33	
0307 49 35	
och	
0307 49 38	
0307 49 51	Tioarmad bläckfisk (<i>Ommastrephes sagittatus</i>)
0307 59 10	Åttaarmad bläckfisk (<i>Octopus</i> spp.)
0307 99 11	<i>Illex</i> spp.
0303 41 10	Långfenad tonfisk (<i>Thunnus alalunga</i>)
0302 32 10	Gulfenad tonfisk (<i>Thunnus albacares</i>)
0303 42 12	
0303 42 18	
0303 42 42	
0303 42 48	
0302 33 10	Bonit (<i>Katsuwonus pelamis</i>)
0303 43 10	
0303 45 10	Blåfenad tonfisk (<i>Thunnus thynnus</i>)
0302 39 10	Andra arter av släktena <i>Thunnus</i> och <i>Euthynnus</i>
0302 69 21	
0303 49 30	
0303 79 20	
ex 0302 29 90	Bergtunga (<i>Microstomus kitt</i>)
0302 35 10	Blåfenad tonfisk (<i>Thunnus thynnus</i>)
och	
0302 35 90	
ex 0302 69 51	Bleka (<i>Pollachius pollachius</i>)
0302 69 75	Havsbraxen (<i>Brama</i> spp.)
ex 0302 69 82	Blåvitling (<i>Micromesistius poutassou</i>)
ex 0302 69 99	Skäggtorsk (<i>Trisopterus luscus</i>) och glyskolja (<i>Trisopterus minutus</i>)
ex 0302 69 99	Oxögonfisk (<i>Boops boops</i>)
ex 0302 69 99	Menolapikarell (<i>Spicara smaris</i>)
ex 0302 69 99	Havsål (<i>Conger conger</i>)
ex 0302 69 99	Knot (<i>Trigla</i> spp.)
ex 0302 69 91	Taggmakrill (<i>Trachurus</i> spp.)
ex 0302 69 99	
ex 0302 69 99	Multe (<i>Mugil</i> spp.)
ex 0302 69 99	Rocka (<i>Raja</i> spp.)
och	
ex 0304 19 99	
ex 0302 69 99	Strumpebandsfisk (<i>Lepidopus caudatus</i>) och dolkfisk (<i>Aphanopus carbo</i>)
ex 0307 21 00	Stor kammussla (<i>Pecten maximus</i>)
ex 0307 91 00	Valthornssnäcka (<i>Buccinum undatum</i>)
ex 0302 69 99	Mulle (<i>Mullus surmuletus</i> , <i>Mullus barbatus</i>)
ex 0302 69 99	Havsroda (<i>Spondyliosoma cantharus</i>)

BILAGA III

INFORMATION OM FISKEREDSKAP

Obligatorisk information om kategori av fiskeredskap	Mer detaljerad information om motsvarande redskap och koder, i enlighet med kommissionens förordning (EG) nr 26/2004 ⁽¹⁾ och kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 404/2011 ⁽²⁾	
Notar	Landvadar	SB
	Snurrevadar, (förankrat fartyg)	SDN
	Skotska snurrevadar, (dragande fartyg)	SSC
	Parnotar (två fartyg)	SPR
Trålar	Bomtrålar	TBB
	Bottentrålar med trålbord	OTB
	Bottenpartrålar	PTB
	Pelagisk trål (flytrål med trålbord (enbåtsflytrål))	OTM
	Pelagiska trålar (parflytrålar)	PTM
	Dubbeltrålar med trålbord	OTT
Nät/garn	Förankrade (bottensatta) garn	GNS
	Drivgarn	GND
	Insärjningsgarn / instängningsgarn	GNC
	Grimgarn	GTR
	Kombinerade grimgarn och garn	GTN
Ringnotar och sänkhåvar	Snörpvadar / Ringnotar	PS
	Vad / Lampanät	LA
	Sänkhåvar som används från båtar	LNB
	Fasta sänkhåvar som används från stranden	LNS
Krokar och linor	Manuellt lin- och spöfiske	LHP
	Mekaniserat lin- och spöfiske	LHM
	Förankrade backor / långrevar	LLS
	Drivande backor / långrevar	LLD
	Dörjlinor	LTL
Skrapor	Skrapor som används från fartyg	DRB
	Handskrapor	DRH
	Mekaniska skrapor, även sugskrapor	HMD
Tinor och fällor	Tinor (fällor)	FPO

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 26/2004 av den 30 december 2003 om registret över gemenskapens fiskeflotta (EUT L 5, 9.1.2004, s. 25).

⁽²⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 404/2011 av den 8 april 2011 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1224/2009 om införande av ett kontrollsystem i gemenskapen för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs (EUT L 112, 30.4.2011, s. 1).

BILAGA IV

JÄMFÖRELSETABELL

Förordning (EG) nr 104/2000	Denna förordning
Artikel 1	Artiklarna 1–5
Artiklarna 2 och 3	Artiklarna 33 och 34
Artikel 4	Artiklarna 35–39
Artikel 5.1	Artiklarna 6, 7, 8
Artiklarna 5.2, 5.3, 5.4 och 6	Artiklarna 14, 18–21
Artikel 7	Artiklarna 22 och 24–27
Artikel 8	—
Artiklarna 9–12	Artiklarna 28, 29
Artikel 13	Artiklarna 11, 12, 13, 16, 18, 20 och 21
Artikel 14	Artikel 41.2
Artikel 15	Artikel 23
Artikel 16	Artiklarna 24–27
Artiklarna 17–27	Artiklarna 30, 31 och 32
Artikel 33	—
Artikel 34	Artiklarna 20.2, 21 och 32
Artikel 35	—
Artikel 36	—
Artikel 37	Artikel 43
Artiklarna 38 och 39	Artikel 43
Artikel 40	—
Artikel 41	Artikel 48
Artikel 42	Artiklarna 44, 45 och 46
Artikel 43	Artikel 49
—	Artikel 40
—	Artikel 41.1
—	Artikel 42

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 1380/2013

av den 11 december 2013

om den gemensamma fiskeripolitiken, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1954/2003 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 2371/2002 och (EG) nr 639/2004 och rådets beslut 2004/585/EG

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artikel 43.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

(1) Genom förordning (EG) nr 2371/2002 ⁽⁴⁾ inrättades ett gemenskapssystem för bevarande och hållbart utnyttjande av fiskeresurserna inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken.

(2) Den gemensamma fiskeripolitikens tillämpningsområde omfattar bevarandet av de marina biologiska resurserna och förvaltningen av fisket efter dem. Det omfattar också, när det gäller marknadsåtgärder och ekonomiska åtgärder som stöd till den gemensamma fiskeripolitikens mål, limniska biologiska resurser och vattenbruk samt beredning och saluföring av fiskeri- och vattenbruksprodukter från verksamhet som äger rum på medlemsstaternas territorier eller i unionens vatten, inbegripet verksamhet som bedrivs av fiskefartyg som för tredjelands flagg och som är

registrerade i ett tredjeland, av unionsfiskefartyg eller av medborgare i en medlemsstat, utan att detta påverkar flaggstatens primära ansvar, med beaktande av bestämmelserna i artikel 117 i Förenta nationernas havsrättskonvention av den 10 december 1982 ⁽⁵⁾ (nedan kallad *Havsrättskonventionen*).

(3) Fritidsfiske kan ha betydande inverkan på fiskeresurserna och medlemsstaterna bör därför säkerställa att det bedrivs på ett sätt som är förenligt med målen för den gemensamma fiskeripolitiken.

(4) Den gemensamma fiskeripolitiken bör säkerställa att fisket och vattenbruket bidrar till långsiktig miljömässig, ekonomisk och social hållbarhet. Den bör innehålla bestämmelser som syftar till att säkerställa spårbarhet, säkerhet och kvalitet för de produkter som saluförs i unionen. Den gemensamma fiskeripolitiken bör dessutom bidra till ökad produktivitet, skälig levnadsstandard för fiskesektorn, inklusive småskaliga fisken, och stabila marknader, och den bör trygga livsmedelstillgången och leda till skäliga konsumentpriser. Den gemensamma fiskeripolitiken bör bidra till Europa 2020-strategin för smart och hållbar tillväxt för alla, och bör hjälpa till att nå målen i den strategin.

(5) Unionen är avtalsslutande part i Havsrättskonventionen ⁽⁶⁾ och, enligt rådets beslut 98/414/EG ⁽⁷⁾, i Förenta nationernas avtal om genomförande av bestämmelserna i Förenta nationernas havsrättskonvention av den 10 december 1982 om bevarande och förvaltning av gränsöverskridande och långvandrande fiskbestånd av den 4 december 1995 ⁽⁸⁾ (nedan kallat *FN:s avtal om fiskbestånd*) och, enligt rådets beslut 96/428/EG ⁽⁹⁾, i Förenta

⁽¹⁾ EUT C 181, 21.6.2012, s. 183.

⁽²⁾ EUT C 225, 27.7.2012, s. 20.

⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 6 februari 2013 (ännu ej publicerad i EUT) och rådets ståndpunkt vid första behandlingen av den 17 oktober 2013 (ännu ej publicerad i EUT). Europaparlamentets ståndpunkt av den 9 december 2013 (ännu ej publicerad i EUT).

⁽⁴⁾ Rådets förordning (EG) nr 2371/2002 av den 20 december 2002 om bevarande och hållbart utnyttjande av fiskeresurserna inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken (EGT L 358, 31.12.2002, s. 59).

⁽⁵⁾ Förenta nationernas havsrättskonvention och avtalet om genomförande av del XI i denna (EGT L 179, 23.6.1998, s. 3).

⁽⁶⁾ Rådets beslut 98/392/EG av den 23 mars 1998 om Europeiska gemenskapens ingående av Förenta nationernas havsrättskonvention av den 10 december 1982 och avtalet av den 28 juli 1994 om genomförande av del XI i denna konvention (EGT L 179, 23.6.1998, s. 1).

⁽⁷⁾ Rådets beslut 98/414/EG av den 8 juni 1998 om Europeiska gemenskapens ratifikation av avtalet om genomförande av bestämmelserna i Förenta nationernas havsrättskonvention av den 10 december 1982 om bevarande och förvaltning av gränsöverskridande och långvandrande fiskbestånd (EGT L 189, 3.7.1998, s. 14).

⁽⁸⁾ Avtalet om genomförande av bestämmelserna i Förenta nationernas havsrättskonvention av den 10 december 1982 om bevarande och förvaltning av gränsöverskridande och långvandrande fiskbestånd (EGT L 189, 3.7.1998, s. 16).

⁽⁹⁾ Rådets beslut 96/428/EG av den 25 juni 1996 om gemenskapens godtagande av avtalet om att främja fiskefartygens iakttagande av internationella bevarande- och förvaltningsåtgärder på det fria havet (EGT L 177, 16.7.1996, s. 24).

- nationernas livsmedels- och jordbruksorganisations avtal om att främja fiskefartygens iakttagande av internationella bevarande- och förvaltningsåtgärder på det fria havet av den 24 november 1993 ⁽¹⁾.
- (6) I dessa internationella avtal fastställs huvudsakligen bevarandeskyldigheter, bland annat skyldigheten att vidta bevarande- och förvaltningsåtgärder i syfte att bevara och återställa fiskeresurserna på sådana nivåer att man kan uppnå maximal hållbar avkastning både i de vatten som omfattas av nationell jurisdiktion och på det fria havet, skyldigheten att samarbeta med andra stater om detta, skyldigheten att i stor utsträckning tillämpa försiktighetsansatsen avseende bevarande, förvaltning och nyttjande av fiskbestånden, skyldigheten att se till att bevarande- och förvaltningsåtgärderna är samstämmiga i de fall då de marina resurserna förekommer i havsområden med varierande rättslig status samt skyldigheten att ta hänsyn till annan legitim användning av haven. Den gemensamma fiskeripolitiken bör därför bidra till unionens genomförande av sina skyldigheter enligt de internationella avtalen. När medlemsstaterna antar bevarande- och förvaltningsåtgärder i enlighet med de befogenheter som de har tilldelats inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken, bör de också agera på ett sätt som är fullständigt förenligt med de internationella skyldigheter beträffande bevarande- och samarbete som anges i dessa internationella instrument.
- (7) Vid världstoppmötet om hållbar utveckling i Johannesburg 2002 förband sig unionen och dess medlemsstater att vidta åtgärder mot den fortsatta nedgången av många fiskebestånd. Unionen bör därför förbättra sin gemensamma fiskeripolitik genom att anpassa nyttjandnivåerna för att säkerställa, inom en skäligen tidsram, att nyttjandet av de levande marina biologiska resurserna återställer och upprätthåller populationerna av de skördade bestånd över den nivå som kan ge maximal hållbar avkastning. Nyttjandnivåerna bör uppnås senast 2015. Ett senareläggande av målet om maximal hållbar avkastning bör endast tillåtas om det skulle innebära en allvarlig risk för de berörda fiskeflottornas ekonomiska och sociala hållbarhet. Efter 2015 bör dessa nivåer uppnås så snart som möjligt, och under alla omständigheter inte senare än 2020. Om den vetenskapliga informationen är otillräcklig för att fastställa dessa nivåer kan approximativa parametrar övervägas.
- (8) Vid förvaltningsbeslut som relaterar till maximal hållbart avkastning inom blandfiske bör man beakta svårigheten i att upprätthålla en skördenivå som ligger på maximal hållbar avkastning för alla bestånd samtidigt, i synnerhet där vetenskapliga rön indikerar att det är mycket svårt att undvika fenomenet med begränsande arter (så kallade *choke species*) genom att förbättra de använda fiskeredskapens selektivitet. I sådana fall bör lämpliga vetenskapliga organ ombes ge rekommendationer om lämpliga nivåer för fiskeridödlighet.
- (9) Den gemensamma fiskeripolitiken bör säkerställa överensstämmelse med de mål för fisket som fastställs i det beslut som fattades av partskonferensen till konventionen om biologisk mångfald om en strategisk plan för biologisk mångfald 2011–2020 och med de mål för den biologiska mångfalden som antagits av Europeiska rådet den 25–26 mars 2010.
- (10) Ett hållbart nyttjande av de marina biologiska resurserna bör bygga på försiktighetsansatsen, som kan avledas från den försiktighetsprincip som avses i artikel 191.2 första stycket i fördraget, med beaktande av tillgängliga vetenskapliga rön.
- (11) Den gemensamma fiskeripolitiken bör bidra till skyddet av den marina miljön, hållbar förvaltning av alla kommersiellt nyttjade arter och i synnerhet till att senast 2020 uppnå god miljöstatus i enlighet med artikel 1.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/56/EG ⁽²⁾.
- (12) Den gemensamma fiskeripolitiken bör även bidra till att trygga försörjningen av unionsmarknaden med livsmedel med ett högt näringsvärde och till att minska unionens beroende av livsmedelsimport. Den bör även skapa direkta och indirekta arbetstillfällen samt främja ekonomisk utveckling i kustområden.
- (13) Det är nödvändigt att införa en ekosystemansats i fiskeriförvaltningen, fiskeverksamhetens miljöpåverkan bör begränsas och oönskade fångster bör undvikas och minskas så mycket som möjligt.
- (14) Det är viktigt att den gemensamma fiskeripolitiken genomsyras av principerna om god förvaltning. Bland dessa återfinns principerna om att beslut bör fattas på grundval av bästa tillgängliga vetenskapliga rådgivning, ett aktivt deltagande av olika aktörer och ett långsiktigt perspektiv. För att den gemensamma fiskeripolitiken ska kunna förvaltas framgångsrikt, är det nödvändigt att tydligt avgränsa ansvaret på unionsnivå och på regional, nationell och lokal nivå samt att se till att de åtgärder som vidtas är förenliga sinsemellan och att de är förenliga med övrig unionspolitik.
- (15) Den gemensamma fiskeripolitiken bör bidra till förbättring av arbetsförhållandena och säkerheten för aktörer inom fisket.
- (16) Den gemensamma fiskeripolitiken bör, där det är relevant, fullt ut ta hänsyn till djurhälsa, djurskydd, livsmedels- och fodersäkerhet.

⁽¹⁾ Avtalet om att främja fiskefartygens iakttagande av internationella bevarande- och förvaltningsåtgärder på det fria havet (EGT L 177, 16.7.1996, s. 26).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/56/EG av den 17 juni 2008 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på havsmiljöpolitikens område (Ramdirektiv om en marin strategi) (EUT L 164, 25.6.2008, s. 19).

- (17) Eftersom alla frågor som rör Europas oceaner och hav påverkar varandra bör den gemensamma fiskeripolitiken genomföras på ett sätt som är förenligt med övrig unionspolitik och som särskilt tar hänsyn till hur den samverkar med unionens åtgärder på andra av havspolitikens områden. Samstämmighet bör säkerställas i förvaltningen av sektorspolitiken för de olika områdena i Östersjön, Nordsjön, Keltiska havet, Biscayabukten, kusterna runt Iberiska halvön, i Medelhavet och i Svarta havet.
- (18) Unionsfiskefartyg bör ha lika tillträde till unionens vatten och till de fiskeresurser som omfattas av den gemensamma fiskeripolitiken.
- (19) Befintliga regler om begränsat tillträde till resurser inom ett område tolv nautiska mil från en medlemsstats baslinjer har fungerat bra, och har gynnat bevarandet genom att begränsa fiskeansträngningen i de mest känsliga delarna av unionens vatten. Härigenom har det också varit möjligt att bevara det traditionella fiske som vissa kustsamhällen i högsta grad är beroende av för sin sociala och ekonomiska utveckling. Dessa regler bör därför fortsätta att gälla. Medlemsstaterna bör sträva efter att prioritera tillträde för fiskare som bedriver småskaligt, hantverksmässigt eller kustnära fiske.
- (20) Små öar som inte är kustnära och som är beroende av fiske bör, när så är lämpligt, särskilt beaktas och ges särskilt stöd så att deras överlevnad och utveckling säkras.
- (21) De marina biologiska resurserna i vattnen runt unionens yttersta randområden som avses i artikel 349 första stycket i fördraget bör skyddas särskilt, då dessa bidrar till att bevara dessa territoriers lokala ekonomier, med hänsyn till deras strukturella, sociala och ekonomiska situation. Vissa typer av fiskeverksamhet i dessa vatten bör därför begränsas till fartyg som är registrerade i de territoriernas hamnar.
- (22) För att bidra till bevarandet av levande akvatiska resurser och marina ekosystem bör unionen sträva efter att skydda biologiskt känsliga områden genom att utse dem som skyddade områden. I sådana områden bör det vara möjligt att begränsa eller förbjuda fiskeverksamhet. När beslut fattas om vilka områden som ska pekas ut som skyddsområden bör särskild uppmärksamhet ges åt områden avseende vilka det finns tydliga bevis för att det förekommer betydande koncentrationer av fisk under minsta referensstorleken för bevarande och lek områden, samt åt områden som bedöms vara biogeografiskt känsliga. Hänsyn bör även tas till befintliga bevarandeområden. För att underlätta förfarandet för att utse områden bör medlemsstaterna identifiera lämpliga områden, inbegripet områden som utgör en del av ett sammanhängande nätverk, och där så är lämpligt samarbeta med varandra samt utarbeta och överlämna gemensamma rekommendationer till kommissionen. För att på ett effektivare sätt fastställa skyddade områden bör det vara möjligt att ge kommissionen befogenhet att göra detta i en flerårig plan. I syfte att säkerställa en lämplig nivå av demokratisk ansvarighet och kontroll bör kommissionen regelbundet rapportera till Europaparlamentet och rådet om hur dessa skyddsområden fungerar.
- (23) Målet om hållbart nyttjande av de marina biologiska resurserna uppnås mest effektivt genom en flerårig strategi för fiskeriförvaltningen, genom att prioritera fleråriga planer som tar hänsyn till de olika fiskernas särdrag.
- (24) De fleråriga planerna bör, där så är möjligt, omfatta flera bestånd om dessa bestånd utnyttjas samtidigt. De fleråriga planerna bör fastställa ramen för ett hållbart nyttjande av de berörda bestånden och marina ekosystemen och innehålla tydliga tidsramar och skyddsmekanismer för att hantera oförutsedd utveckling. De fleråriga planerna bör även styras av tydligt definierade förvaltningsmål för att bidra till hållbart nyttjande av bestånden och skyddet av de marina ekosystem som berörs. Dessa planer bör antas i samråd med de rådgivande nämnderna, aktörerna i fiskerinäringen, forskare och andra aktörer med intressen i fiskeriförvaltningen.
- (25) Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/147/EG⁽¹⁾, rådets direktiv 92/43/EEG⁽²⁾, och Europaparlamentets och direktiv 2008/56/EG fastställer vissa skyldigheter för medlemsstaterna vad beträffar särskilda skyddade områden, särskilda bevarandeområden respektive marina skyddade områden. Sådana åtgärder kan kräva antagande av åtgärder som faller under den gemensamma fiskeripolitiken. Det är därför lämpligt att bemyndiga medlemsstaterna att i vatten som omfattas av deras suveränitet eller jurisdiktion anta sådana bevarandeåtgärder som är nödvändiga för att de ska kunna uppfylla sina skyldigheter enligt dessa unionsakter, om sådana åtgärder inte påverkar andra medlemsstaters fiskeintressen. Om sådana åtgärder kan påverka andra medlemsstaters fiskeintressen bör kommissionen ges befogenheten att anta sådana åtgärder och man bör använda sig av regionalt samarbete mellan de berörda medlemsstaterna.
- (26) Det behövs åtgärder som kan begränsa de nuvarande höga nivåerna av oönskade fångster och gradvis eliminera bruket att kasta fisk överbord. Oönskade fångster och utkast är ett stort slöseri med resurserna, motverkar hållbart nyttjande av de marina biologiska resurserna och de marina ekosystemen, och påverkar fiskets ekonomiska

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/147/EG av den 30 november 2009 om bevarande av vilda fåglar (EUT L 20, 26.1.2010, s. 7).

⁽²⁾ Rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (EGT L 206, 22.7.1992, s. 7).

- bärkraft. En skyldighet att landa alla fångster (nedan kallad *landningsskyldigheten*) av arter som omfattas av fångstbegränsningar, och i Medelhavet även fångster av arter för vilka en minsta storlek har fastställts, som görs vid fiske i unionens vatten eller som görs av unionsfiskefartyg bör fastställas och genomföras gradvis, och bestämmelser som hittills har tvingat fiskare att kasta fångst över bord bör upphävas.
- (27) Landningsskyldigheten bör införas fiske för fiske. För de arter där bästa tillgängliga vetenskapliga rådgivning visar på en hög överlevnadsgrad när de släpps tillbaka i havet bör fiskare ha rätt att fortsätta att kasta dessa arter över bord.
- (28) För att det ska vara möjligt att uppfylla landningsskyldigheten och för att mildra effekten av varierande årliga fångstammansättningar, bör medlemsstaterna ha rätt att överföra kvoter mellan år upp till en viss procentandel.
- (29) Inom ramen för förvaltningen av landningsskyldigheten är det nödvändigt att medlemsstaterna göra sitt yttersta för att minska de oönskade fångsterna. I detta syfte måste hög prioritet ges åt förbättringar av selektiva fiskemetoder för att i möjligaste mån undvika och minska oönskade fångster. Det är viktigt för medlemsstaterna att fördela kvoter mellan olika fartyg i en mix som i så hög grad som möjligt återspeglar den förväntade artsammansättningen av fiskerierna. I händelse av obalans mellan tillgängliga kvoter och faktiska fiskemönster bör medlemsstaterna överväga justeringar genom kvotbyten med andra medlemsstater, även permanent. Medlemsstaterna bör också överväga att underlätta för fartygsägare att slå samman individuella kvoter, till exempel inom producentorganisationer eller grupper av fartygsägare. Medlemsstaterna bör i sista hand överväga att räkna av bifångsterna från kvoten för målarterna, beroende på bevarandestatusen för den art som bifångsten utgörs av.
- (30) Landad fisk som är mindre än minsta referensstorlek för bevarande bör endast få avsättas för vissa ändamål och bör inte få säljas som livsmedel.
- (31) För att hantera situationen då oönskade fångster är oundvikliga även när samtliga åtgärder för att minska dessa fångster tillämpas, bör det fastställas vissa undantag av mindre betydelse från landningsskyldigheten inom de fisken som omfattas av landningsskyldigheten, främst genom fleråriga planer.
- (32) Med förbehåll för vetenskaplig rådgivning och utan att äventyra målen med maximal hållbar avkastning eller öka fiskeridödligheten, när det föreligger en landningsskyldighet inklusive skyldigheten att dokumentera alla fångster, bör det vara möjligt att öka de relaterade fiskemöjligheterna för att ta hänsyn till det faktum att fisk som tidigare kastades över bord kommer att landas.
- (33) Tillträde till fiske bör grunda sig på transparenta och objektiva kriterier, inbegripet miljömässiga, sociala och ekonomiska kriterier. Medlemsstaterna bör främja ett ansvarsfullt fiske genom att uppmuntra de aktörer som fiskar på ett sätt som medför minsta möjliga miljökador och som ger de största samhällsfördelarna.
- (34) För de bestånd för vilka det inte har fastställts några fleråriga planer bör man säkerställa att nyttjandnivåerna ger maximal hållbar avkastning genom att det fastställs begränsningar för fångst eller fiskeansträngning. Om de tillgängliga uppgifterna är otillräckliga bör fisket förvaltas med användning av approximativa parametrar.
- (35) På grund av det svåra ekonomiska läge fiskerinäringen befinner sig i och att vissa kustsamhällen är beroende av fisket, är det nödvändigt att relativ stabilitet säkerställs för fiskeverksamheten genom att fiskemöjligheterna fördelas mellan medlemsstaterna på grundval av en förutsebar andel av bestånden för varje medlemsstat.
- (36) En sådan relativ stabilitet i fiskeverksamheten bör med tanke på den aktuella biologiska situationen för bestånden tillvarata och fullt ut ta hänsyn till de särskilda behoven i regioner där lokala samhällen är särskilt beroende av fiske och därmed sammanhängande verksamheter enligt rådets resolution av den 3 november 1976 ⁽¹⁾, särskilt i bilaga VII till denna.
- (37) Begreppet relativ stabilitet bör därför tolkas mot denna bakgrund.
- (38) Kommissionen bör bemyndigas att anta tillfälliga åtgärder om det till följd av fiskeverksamheten råder allvarlig fara för bevarandet av de marina biologiska resurserna eller för det marina ekosystemet och detta kräver omedelbara åtgärder. Dessa åtgärder bör fastställas inom ramen för preciserade tidsramar och bör genomföras under en fastställd tidsperiod.

⁽¹⁾ Rådets resolution av den 3 november 1976 om vissa externa aspekter av inrättandet av en fiskezon på 200 nautiska mil inom gemenskapen med verkan från och med den 1 januari 1977 (EGT C 105, 7.5.1981, s. 1).

- (39) Medlemsstaterna bör samarbeta på regional nivå för att anta gemensamma rekommendationer och andra instrument för utveckling och genomförande av bevarandeåtgärder och åtgärder som påverkar fiskeverksamheten i områden som är skyddade enligt miljörätten. Inom ramen för det regionala samarbetet bör kommissionen endast anta bevarandeåtgärder genom genomförandeakter eller delegerade akter när alla berörda medlemsstater i en region är eniga om en gemensam rekommendation. I avsaknad av en gemensam rekommendation bör kommissionen lägga fram ett förslag om relevanta åtgärder enligt fördraget.
- (40) Medlemsstaterna bör ges befogenhet att anta bevarande- och förvaltningsåtgärder för bestånd i unionens vatten som endast är tillämpliga för de unionsfiskefartyg som för deras flagg.
- (41) Medlemsstaterna bör inom vatten upp till tolv nautiska mil från deras baslinjer ges befogenhet att anta bevarande- och förvaltningsåtgärder som gäller för alla unionsfiskefartyg, förutsatt att dessa åtgärder inte är diskriminerande för unionsfiskefartyg från andra medlemsstater och har föregåtts av samråd med andra berörda medlemsstater, och att unionen inte har antagit särskilda bevarande- och förvaltningsåtgärder innanför den gränsen på tolv nautiska mil.
- (42) Medlemsstaterna bör kunna införa ett system med överlåtbara fiskenyttjanderätter.
- (43) Medlemsstaterna bör vidta särskilda åtgärder för att anpassa antalet unionsfiskefartyg till de tillgängliga resurserna baserat på deras bedömning av balansen mellan deras flottors fiskekapacitet och de fiskemöjligheter som är tillgängliga för dem. Dessa bedömningar bör göras i enlighet med kommissionens riktlinjer och presenteras i en årlig rapport till kommissionen. Dessa rapporter bör offentliggöras. Varje medlemsstat bör kunna välja de åtgärder och instrument som den önskar tillämpa för att minska alltför stor fiskekapacitet.
- (44) Dessutom bör obligatoriska kapacitetstak för flottan och nationella system för in- och utträde med avseende på stöd för fartyg som tas ur bruk bibehållas i syfte att förvalta och anpassa fiskekapaciteten.
- (45) Medlemsstaterna bör registrera minimiinformation om egenskaper och aktiviteter hos de unionsfiskefartyg som för medlemsstatens flagg. Dessa register bör göras tillgängliga för kommissionen i syfte att övervaka storleken på medlemsstaternas flottor.
- (46) Fiskeriförvaltning baserad på bästa tillgängliga vetenskapliga rådgivning kräver harmoniserade, tillförlitliga och korrekta data. Medlemsstaterna bör därför samla in data om flottorna och om deras fiskeverksamhet, särskilt biologiska data om fångster, inbegripet utkast och undersökningsuppgifter om bestånden och om fiskets potentiella effekter på de marina ekosystemen. Medlemsstaterna bör förvalta och ställa insamlade data till förfogande för slutanvändare och andra berörda parter. Medlemsstaterna bör samarbeta med varandra och med kommissionen för att samordna datainsamlingen. I förekommande fall bör medlemsstaterna också samarbeta kring datainsamlingen med tredjeländer. För att kommissionen ska kunna göra sin bedömning bör medlemsstaterna tillhandahålla den en årsrapport om sin datainsamlingsverksamhet, vilken ska offentliggöras.
- (47) Datainsamling bör omfatta data som underlättar den ekonomiska bedömningen av de företag som är verksamma inom fiske, vattenbruk och beredning av fiskeri- och vattenbruksprodukter och uppgifter om sysselsättningstrender inom sektorn.
- (48) Vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiskerinäringen (STECF), som inrättades genom kommissionens beslut 2005/629/EG⁽¹⁾, får rådfrågas om bevarande och förvaltning av marina biologiska resurser i syfte att säkerställa det stöd som behövs från högt kvalificerade vetenskapsmän, särskilt när det gäller tillämpningen av biologiska, ekonomiska, miljömässiga, sociala och tekniska vetenskapsgrenar.
- (49) Den policyinriktade fiskeriforskningen bör stärkas genom nationellt antagna program för insamling av uppgifter för vetenskapliga ändamål, forskning och innovation genomförda i samordning med andra medlemsstater och inom unionens ramar för forskning och innovation. Bättre samarbete mellan industrin och forskare bör också främjas.
- (50) Unionen bör främja den gemensamma fiskeripolitikens mål på internationell nivå, och säkerställa att unionens fiskeverksamhet utanför unionsvattnen följer samma principer och standarder som de som tillämpas enligt unionsrätten samt främja likvärdiga förutsättningar för EU-aktörer och tredjelandsaktörer. I detta syfte bör unionen eftersträva att leda processen för att förstärka de regionala och internationella organisationernas prestanda, så att de får bättre förutsättningar för att bevara och förvalta de marina levande resurser de ansvarar för, inbegripet att

⁽¹⁾ Kommissionens beslut 2005/629/EG av den 26 augusti 2005 om inrättande av en vetenskaplig, teknisk och ekonomisk kommitté för fiskerinäringen (EUT L 225, 31.8.2005, s. 18).

bekämpa olagligt, orapporterat och oreglerat fiske (nedan kallat *IUU-fiske*). Unionen bör samarbeta med tredjeländer och internationella organisationer för att förbättra efterlevnaden av internationella åtgärder, inbegripet bekämpningen av *IUU-fiske*. Unionens ståndpunkter bör bygga på bästa tillgängliga vetenskapliga rådgivning.

- (51) Hållbara fiskepartnerskapsavtal med tredjeländer bör säkerställa att den fiskeverksamhet som unionen bedriver i tredjeländers vatten baseras på bästa tillgängliga vetenskapliga rådgivning och relevant informationsutbyte, som säkerställer hållbart nyttjande av de marina biologiska resurserna, och man dessutom säkerställer öppenhet vad beträffar fastställande av överskottet och följaktligen en resursförvaltning som stämmer överens med den gemensamma fiskeripolitikens mål. Dessa avtal, som ger tillträde till resurser som motsvarar unionsflottans intressen i utbyte mot ett ekonomiskt bidrag från unionen, bör bidra till att det inrättas en högkvalitativ ram för styrningen som inriktas på effektiv datainsamling, övervakning och kontroll.
- (52) Respekten för de demokratiska principerna och mänskliga rättigheterna så som de fastställs i den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna och andra gällande internationella instrument för de mänskliga rättigheterna, liksom rättsstatsprincipen, bör utgöra en nödvändig del av hållbara fiskepartnerskapsavtal, som bör innehålla en särskild klausul om mänskliga rättigheter. Införandet av en klausul om mänskliga rättigheter i hållbara fiskepartnerskapsavtal bör vara fullt förenligt med unionens övergripande mål på utvecklingspolitikens område.
- (53) Vattenbruket bör bidra till att bibehålla unionens potential för livsmedelsproduktion på en hållbar grund i hela unionen, så att livsmedelsförsörjning, inklusive livsmedelstillgång, samt tillväxt och sysselsättning, är tryggad på lång sikt för unionens medborgare, och för att bemöta den ökande internationella efterfrågan på livsmedel som härrör från vatten.
- (54) I kommissionens strategi för hållbar utveckling av det europeiska vattenbruket som antogs 2009, och som välkomnades av rådet och Europaparlamentet och som godkändes av rådet, noteras att det finns behov av att skapa och främja likvärdiga förutsättningar för vattenbruket som gynnar hållbar utveckling av denna näring.
- (55) Vattenbruket inom unionen påverkas av att villkoren inte är desamma i över de nationella gränserna, bland annat när det gäller tillstånd för aktörerna. Därför bör det tas fram strategiska unionsriktlinjer för nationella strategiska planer, i syfte att stärka vattenbrukets konkurrenskraft, främja utveckling och innovation i vattenbruket, och
- stimulera ekonomisk aktivitet, främja diversifiering och förbättra livskvaliteten i kust- och inlandsområden. Vidare bör det upprättas mekanismer för utbyte mellan medlemsstaterna av information och bästa praxis genom en öppen metod för samordning av nationella åtgärder rörande företags säkerhet, tillträde till unionsvatten och -områden, liksom förenkling av förfarandena för att bevilja licens.
- (56) Vattenbrukets särdrag medför att det behövs en rådgivande nämnd för samråd med aktörerna om unionspolitik som kan beröra vattenbruket.
- (57) Det finns behov av att stärka fiskeri- och vattenbrukssektorns konkurrenskraft och av att förenkla för att bättre förvalta produktion och saluföring inom den sektorn. Den gemensamma marknadsordningen för fiskeri- och vattenbruksprodukter bör säkerställa att det råder likvärdiga förutsättningar för alla fiskeri- och vattenbruksprodukter som saluförs i unionen oavsett ursprung, göra det möjligt för konsumenterna att göra väl underbyggda val och främja ansvarstagande konsumtion samt förbättra de ekonomiska kunskaperna om och förståelsen för unionens marknader i hela distributionskedjan.
- (58) Den gemensamma marknadsordningen bör genomföras i enlighet med unionens internationella åtaganden, särskilt Världshandelsorganisationens bestämmelser.
- (59) För att se till att alla bestämmelser i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs bör det inrättas ett effektivt system för kontroll, inspektion och verkställighet, även för att bekämpa *IUU-fiske*.
- (60) Inom ramen för unionssystemet för kontroll, inspektion och verkställighet bör användningen av modern och effektiv teknik främjas. Medlemsstaterna och kommissionen bör ha möjlighet att genomföra pilotprojekt avseende ny kontrollteknik och system för datahantering.
- (61) För att säkerställa att villkoren i de olika medlemsstaterna vid tillämpningen av bestämmelserna avseende kontroll och verkställighet är jämförbara, bör samarbete mellan medlemsstaterna uppmuntras i syfte att fastställa effektiva, proportionella och avskräckande sanktioner.
- (62) För att säkerställa att aktörerna deltar i unionens datainsamling och i unionssystemet för kontroll, inspektion och verkställighet, bör medlemsstaterna kunna kräva att deras aktörer bidrar proportionellt till kostnaderna för driften av systemet.

- (63) Medlemsstaterna kan inte på egen hand uppnå den gemensamma fiskeripolitikens mål i tillräcklig utsträckning, på grund av problemen när det gäller utvecklingen och förvaltningen av fiskerinäringen och på grund av medlemsstaternas begränsade ekonomiska resurser. För att bidra till att målen nås bör det beviljas ett flerårigt ekonomiskt stöd från unionen till den gemensamma fiskeripolitikens prioriteringar, vilket ska vara anpassat till fiskerinäringens särdrag i varje medlemsstat.
- (64) Ekonomiskt stöd från unionen bör beviljas på villkor att medlemsstaterna och aktörerna, inklusive fartygsägarna, efterlever den gemensamma fiskeripolitikens bestämmelser. Med förbehåll för särskilda bestämmelser som ska antas bör unionens ekonomiska stöd avbrytas, tillfälligt ställas in eller korrigeras om en medlemsstat inte uppfyller en särskild skyldighet i den gemensamma fiskeripolitiken eller om en aktör begår en allvarlig överträdelse av bestämmelserna.
- (65) Dialog med aktörerna har visat sig vara av stor betydelse för att nå den gemensamma fiskeripolitikens mål. Med beaktande av de varierande förhållanden som råder i unionens vatten och den ökade regionaliseringen av den gemensamma fiskeripolitiken, bör de rådgivande nämnderna se till att alla aktörers kunskap och erfarenheter bidrar till genomförandet av den gemensamma fiskeripolitiken.
- (66) Med tanke på särdragen hos de yttersta randområdena, vattenbruket, marknaderna och Svarta havet, är det lämpligt att inrätta en ny rådgivande nämnd för var och en av dessa.
- (67) Befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget bör delegeras till kommissionen med avseende på antagandet av bevarandeåtgärder som kompletterar vissa av medlemsstaternas skyldigheter på miljöområdet, anpassningen av landningsskyldigheten för att fullgöra unionens internationella åtaganden, utvidgningen av landningsskyldigheten till andra arter med användning av regionaliseringsförfarandet, antagandet av specifika utkastplaner med användning av regionaliseringsförfarandet, antagandet av undantag av mindre betydelse från landningsskyldigheten om ingen annan genomförandeåtgärd avseende den skyldigheten har antagits samt fastställandet av närmare bestämmelser rörande de rådgivande nämndernas funktion. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. När kommissionen förbereder och utarbetar delegerade akter bör den se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.
- (68) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av bestämmelserna i den här förordningen med avseende på tillfälliga åtgärder för att minska ett allvarligt hot mot bevarandet av de marina biologiska resurserna, systemet

för inträde och utträde för flottförvaltningen samt registrering av, format för och överföring av data till registret över unionens fiskeflotta, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 ⁽¹⁾.

- (69) I enlighet med proportionalitetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen går inte denna förordning utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dess mål.
- (70) Rådets beslut 2004/585/EG ⁽²⁾ bör upphävas när motsvarande regler i denna förordning träder i kraft.
- (71) På grund av ändringarnas antal och omfattning bör förordning (EG) nr 2371/2002 upphävas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

DEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Tillämpningsområde

1. Den gemensamma fiskeripolitiken ska omfatta följande:
 - a) Bevarande av marina biologiska resurser samt förvaltning av fiskeri och flottor som nyttjar sådana resurser.
 - b) I samband med marknadsåtgärder och ekonomiska åtgärder till stöd för genomförandet av den gemensamma fiskeripolitikens mål: limniska biologiska resurser, vattenbruk och beredning och marknadsföring av fiskeri- och vattenbruksprodukter.
2. Den gemensamma fiskeripolitiken ska omfatta de verksamheter som avses i punkt 1 på villkor att de bedrivs
 - a) på medlemsstaternas territorium där fördraget gäller,
 - b) i unionens vatten, även av fiskefartyg som för ett tredjelands flagg och är registrerade i tredjeland,
 - c) av unionsfiskefartyg utanför unionens vatten, eller

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽²⁾ Rådets beslut 2004/585/EG av den 19 juli 2004 om inrättande av regionala rådgivande nämnder inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken (EUT L 256, 3.8.2004, s. 17).

d) av medlemsstaternas medborgare, utan att detta påverkar flaggstatens primära ansvar.

Artikel 2

Mål

1. Den gemensamma fiskeripolitiken ska säkerställa att fiske- och vattenbruksverksamheterna är miljömässigt hållbara på lång sikt och förvaltas på ett sätt som är förenligt med målen om att uppnå nytta i ekonomiskt, socialt och sysselsättningshänseende samt att bidra till att trygga livsmedelsförsörjningen.

2. Den gemensamma fiskeripolitiken ska tillämpa försiktighetsansatsen i fiskeriförvaltningen och ska säkerställa att nyttjandet av de levande marina biologiska resurserna sker på ett sådant sätt att populationerna av skördade arter återställs till och bevaras över nivåer som säkerställer en maximal hållbar avkastning.

I syfte att nå målet att successivt återställa och bevara populationer av fiskbestånd över biomassanivåer som kan ge maximal hållbar avkastning, ska nyttjandetakten för maximal hållbar avkastning, där så är möjligt, ha uppnåtts senast 2015 och, genom en successiv och stegvis anpassning, senast 2020 för alla arter.

3. Den gemensamma fiskeripolitiken ska genomföra en ekosystemansats i fiskeriförvaltningen, för att säkerställa att fiskeverksamhetens negativa inverkan på de marina ekosystemen minimeras, och ska sträva efter att säkerställa att fiske och vattenbruk inte leder till en försämring av den marina miljön.

4. Den gemensamma fiskeripolitiken ska bidra till insamlingen av vetenskapliga uppgifter.

5. Den gemensamma fiskeripolitiken ska särskilt

a) gradvis eliminera utkast, från fall till fall, med beaktande av bästa tillgängliga vetenskapliga rådgivning, genom att i största möjliga utsträckning undvika och minska oönskade fångster, och genom att gradvis se till att fångster landas,

b) vid behov använda oönskade fångster på bästa möjliga sätt, utan att skapa en marknad för de av dessa fångster som underskrider minsta referensstorlek för bevarande,

c) skapa förutsättningar för att göra branschen för fångst och beredning av fisk samt den landbaserade verksamhet som är knuten till fisket mer ekonomiskt bärkraftiga och konkurrenskraftiga,

d) föreskriva åtgärder för att anpassa flottornas fiskekapacitet till nivåer av fiskemöjligheter som är förenliga med punkt 2, för att flottorna ska vara ekonomiskt lönsamma utan att de marina biologiska resurserna överutnyttjas,

e) främja utvecklingen av hållbara vattenbruksverksamheter i unionen i syfte att bidra till livsmedelstillgången och livsmedelstryggheten samt sysselsättningen,

f) bidra till en rimlig levnadsstandard för dem som är beroende av fiskerinäringen, med beaktande av kustnära fiske och socioekonomiska aspekter,

g) bidra till en effektiv och öppen inre marknad för fiskeri- och vattenbruksprodukter och bidra till att säkerställa likvärdiga förutsättningar för de fiskeri- och vattenbruksprodukter som saluförs i unionen,

h) ta hänsyn till både konsumenternas och producenternas intressen,

i) främja det kustnära fisket, varvid hänsyn ska tas till socioekonomiska aspekter,

j) vara förenlig med unionens miljölagstiftning, särskilt med målet att uppnå en god miljöstatus senast 2020 i enlighet med artikel 1.1 i direktiv 2008/56/EG, samt med unionens övriga politik.

Artikel 3

Principerna om god förvaltning

Den gemensamma fiskeripolitiken ska genomsyras av följande principer om god förvaltning:

a) Tydlig avgränsning av ansvaret på unionsnivå, på regional, nationell och lokal nivå.

b) Beaktande av regionala särdrag genom en regionaliserad strategi.

c) Antagande av åtgärder i enlighet med bästa tillgängliga vetenskapliga rådgivning.

d) Långsiktigt perspektiv.

e) Administrativ kostnadseffektivitet.

f) Lämpligt deltagande av aktörer, särskilt rådgivande nämnder, på alla stadier av politiken – från grundidé till genomförande av åtgärder.

g) Flaggstatens primära ansvar.

h) Förenlighet med annan unionspolitik.

i) Genomförande av konsekvensbedömningar vid behov.

j) Samstämmighet mellan den interna och den externa dimensionen av den gemensamma fiskeripolitiken.

k) Öppenhet när det gäller uppgiftshanteringen i enlighet med befintliga rättsliga krav, med vederbörlig respekt för privatlivet, skyddet av personuppgifter och bestämmelser om sekretesskydd; uppgifterna ska vara tillgängliga för lämpliga vetenskapliga organ, andra organ med forsknings- eller förvaltningsrelaterat intresse av uppgifterna och andra fastställda slutanvändare.

Artikel 4

Definitioner

1. I denna förordning gäller följande definitioner:
 - 1) unionens vatten: de vatten som omfattas av medlemsstaternas överhöghet eller jurisdiktion, med undantag för vatten som gränsar till de territorier som anges i bilaga II till fördraget,
 - 2) marina biologiska resurser: tillgängliga och åtkomliga levande marina akvatiska arter, inklusive anadroma och kataridroma arter under deras marina liv,
 - 3) limniska biologiska resurser: tillgängliga och åtkomliga levande limniska akvatiska arter,
 - 4) fiskefartyg: varje fartyg som är utrustat för yrkesmässigt nyttjande av marina biologiska resurser eller en fålla för blåfenad tonfisk,
 - 5) unionsfiskefartyg: varje fiskefartyg som för en medlemsstats flagg och är registrerat i unionen,
 - 6) inträde i fiskeflottan: registrering av ett fiskefartyg i en medlemsstats register över fiskefartyg,
 - 7) maximal hållbar avkastning: det i teorin högsta balanserade genomsnittliga uttag som fortlöpande kan tas ur ett bestånd under rådande genomsnittliga miljöförhållanden utan att detta avsevärt påverkar fortplantningsprocessen,
 - 8) försiktighetsansatsen i fiskeriförvaltningen: en ansats som beskrivs i artikel 6 i FN:s avtal om fiskbestånd och som innebär att avsaknaden av tillförlitlig vetenskaplig information inte bör tas som intäkt för att skjuta upp eller avstå från att vidta förvaltningsåtgärder för att bevara målarter, associerade arter eller arter som är beroende av dessa, icke-målarter samt deras livsmiljö,
 - 9) ekosystemansats i fiskeriförvaltningen: en integrerad ansats i fiskeriförvaltningen inom ekologiskt meningsfulla gränser som syftar till att förvalta användningen av naturresurser, med beaktande av fiskeverksamhet och annan mänsklig verksamhet, samtidigt som man bevarar både den biologiska rikedom och de biologiska processer som är nödvändiga för att skydda livsmiljöernas sammansättning, struktur och funktion i det berörda ekosystemet, genom att beakta kunskaperna och osäkerheterna när det gäller ekosystems biotiska, abiotiska och mänskliga beståndsdelar,
 - 10) utkast: fångster som kastas överbord,
 - 11) skonsamt fiske: användning av selektiva fiskemetoder som har en låg skadlig inverkan på de marina ekosystemen eller som kan resultera i låga bränsleutsläpp, eller både och,
 - 12) selektivt fiske: fiske med fiskemetoder eller fiskeredskap som inriktar sig på och fångar organismer av en viss storlek eller av en viss art vid fiskeverksamhet, så att exemplar utanför målgruppen kan undvikas eller släppas oskadda,
 - 13) fiskeridödlighet: andelen biomassa eller enskilda exemplar som avlägsnas från beståndet genom fiskeinsatser under en viss tidsperiod,
 - 14) bestånd: en marin biologisk resurs i ett visst förvaltningsområde,
 - 15) fångstbegränsning: i förekommande fall, antingen en kvantitativ begränsning av fångsterna av ett fiskbestånd eller en grupp av fiskbestånd under en viss tidsperiod, om sådana fiskbestånd eller grupper av fiskbestånd omfattas av en landningsskyldighet, eller en kvantitativ begränsning av landningarna av ett fiskbestånd eller en grupp av fiskbestånd, som inte omfattas av landningsskyldigheten, under en viss tidsperiod,
 - 16) referenspunkt för bevarande: de värden på populationsparametrar för fiskbestånd (till exempel biomassa eller fiskeridödlighet) som används i fiskeriförvaltningen, t.ex. med avseende på en godtagbar biologisk risknivå eller en önskvärd uttagsnivå,
 - 17) minsta referensstorlek för bevarande: storleken på en levande marin akvatisk art, med hänsyn till mognad, fastställd i unionsrätten, under vilken det tillämpas begränsningar eller incitament som syftar till att undvika fångst genom fiskeverksamhet; i tillämpliga fall ersätter denna storlek den minsta landningsstorleken,
 - 18) bestånd inom säkra biologiska gränser: ett bestånd för vilket den uppskattade biomassan för lekbeståndet i slutet av det föregående året med stor sannolikhet är högre än gränsreferenspunkten för biomassa (Blim), och för vilket den uppskattade fiskeridödligheten för samma år är lägre än gränsreferenspunkten för fiskeridödlighet (Flim),
 - 19) skyddsåtgärd: en förebyggande åtgärd som syftar till att undvika en oönskad händelse,
 - 20) teknisk åtgärd: en bestämmelse som reglerar fångsternas artsammansättning, storlekssammansättning och fiskets inverkan på delar av ekosystemen genom att den fastställer villkor för hur fiskeredskap ska användas och utformas och genom att den begränsar tillträdet till fiskeområden,

- 21) fiskeansträngning: produkten av ett fiskefartygs kapacitet och aktivitet; för en grupp av fartyg är fiskeansträngningen summan av fiskeansträngningen för alla fartyg i gruppen,
- 22) medlemsstat med ett direkt förvaltningsintresse: en medlemsstat som har ett intresse som kännetecknas av antingen fiskemöjligheter eller fiske i den berörda medlemsstatens exklusiva ekonomiska zon eller, i Medelhavet, traditionellt fiske på det fria havet.
- 23) överlåtbar fiskenyttjanderätt: återkallbar nyttjanderätt till en specifik del av de fiskemöjligheter som en medlemsstat tilldelats eller som fastställts i en förvaltningsplan som antagits av en medlemsstat i enlighet med artikel 19 i förordning (EG) nr 1967/2006 ⁽¹⁾, som innehavaren får överlåta,
- 24) fiskekapacitet: ett fartygs dräktighet i bruttoton och dess maskinstyrka i kW enligt artiklarna 4 och 5 i rådets förordning (EEG) nr 2930/86 ⁽²⁾,
- 25) vattenbruk: uppfödning eller odling av vattenlevande organismer med metoder som är avsedda att öka produktionen av organismen i fråga utöver miljöns naturliga kapacitet, varvid organismerna förblir en fysisk eller juridisk persons egendom under uppfödningen eller odlingen och fram till och med skörden,
- 26) fiskelicens: en licens i enlighet med definitionen artikel 4.9 i rådets förordning (EG) nr 1224/2009 ⁽³⁾,
- 27) fisketillstånd: ett tillstånd i enlighet med definitionen i artikel 4.10 i förordning (EG) nr 1224/2009,
- 28) fiskeverksamhet: sökande efter fisk, utsättning, utplacering, släpning och upptagning av fiskeredskap, ombordtagning av fångster, omlastning, bevarande ombord, beredning ombord, överföring, placering i bur, gödning och landning av fisk och fiskeriprodukter,
- 29) fiskeriprodukter: vattenlevande organismer som erhålls genom fiskeverksamhet eller produkter som framställts därav,
- 30) aktör: en fysisk eller juridisk person som driver eller innehar ett företag som bedriver någon av de verksamheter som har samband med produktion, beredning, saluföring, distribution av eller detaljhandel med fiskeri- och vattenbruksprodukter i något skede,
- 31) allvarlig överträdelse: en överträdelse som definieras som sådan i relevant unionsrätt, inbegripet i artikel 42.1 i rådets förordning (EG) nr 1005/2008 ⁽⁴⁾ och artikel 90.1 i förordning (EG) nr 1224/2009,
- 32) slutanvändare av vetenskapliga uppgifter: ett organ med forsknings- eller förvaltningsrelaterat intresse av att vetenskapligt analysera uppgifter inom fiskerisektorn,
- 33) överskott av den tillåtna fångstmängden: den del av den tillåtna fångstmängden som en kuststat inte skördat, vilket leder till att den övergripande nyttjandegraden för enskilda bestånd hålls under nivåer vid vilka bestånden kan återhämta sig själva och populationerna i de bestånd som skördas bevaras över önskad nivå enligt bästa tillgängliga vetenskapliga rådgivning,
- 34) vattenbruksprodukter: vattenlevande organismer som, oavsett i vilket stadium i livscykeln de befinner sig, erhålls genom vattenbruksverksamhet eller produkter som framställts därav,
- 35) lekbiomassa: en uppskattning av massan av fisk av ett visst bestånd som reproducerar sig vid en viss tidpunkt, inbegripet både hon- och hanfiskar och levandefödande fiskar,
- 36) blandfiske: fiske där det förekommer fler än en art och där olika arter sannolikt kommer att fångas i samma fiskeinsats,
- 37) hållbart fiskepartnerskapsavtal: ett internationellt avtal som ingåtts med en tredje stat för att få tillträde till vatten och resurser för att hållbart utnyttja en del av överskottet av marina biologiska resurser i utbyte mot ekonomisk ersättning från unionen som kan inbegripa sektorstöd.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1967/2006 av den 21 december 2006 om förvaltningsåtgärder för hållbart utnyttjande av fiskeresurserna i Medelhavet, om ändring av förordning (EEG) nr 2847/93 och om upphävande av förordning (EG) nr 1626/94 (EUT L 409, 30.12.2006, s. 11).

⁽²⁾ Rådets förordning (EEG) nr 2930/86 av den 22 september 1986 om definition av fiskefartygs egenskaper (EGT L 274, 25.9.1986, s. 1).

⁽³⁾ Rådets förordning (EG) nr 1224/2009 av den 20 november 2009 om införande av ett kontrollsystem i gemenskapen för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs, om ändring av förordningarna (EG) nr 847/96, (EG) nr 2371/2002, (EG) nr 811/2004, (EG) nr 768/2005, (EG) nr 2115/2005, (EG) nr 2166/2005, (EG) nr 388/2006, (EG) nr 509/2007, (EG) nr 676/2007, (EG) nr 1098/2007, (EG) nr 1300/2008, (EG) nr 1342/2008 och upphävande av förordningarna (EEG) nr 2847/93, (EG) nr 1627/94 och (EG) nr 1966/2006 (EUT L 343, 22.12.2009, s. 1).

⁽⁴⁾ Rådets förordning (EG) nr 1005/2008 av den 29 september 2008 om upprättande av ett gemenskapssystem för att förebygga, motverka och undanröja olagligt, orapporterat och oreglerat fiske och om ändring av förordningarna (EEG) nr 2847/93, (EG) nr 1936/2001 och (EG) nr 601/2004 samt om upphävande av förordningarna (EG) nr 1093/94 och (EG) nr 1447/1999 (EUT L 286, 29.10.2008, s. 1).

2. Vid tillämpningen av denna förordning gäller följande geografiska definitioner av geografiska områden:

- a) Nordsjön: Ices-zonerna ⁽¹⁾ IIIa och IV.
- b) Östersjön: Ices-zonerna IIIb, IIIc och IIId.
- c) Nordvästliga vatten: Ices-zonerna V (med undantag av Va och endast unionens vatten i Vb), VI och VII.
- d) Sydvästliga vatten: Ices-zonerna VIII, IX och X (vattnen runt Azorerna) samt Cefacaf-zonerna ⁽²⁾ 34.1.1, 34.1.2 och 34.2.0 (vattnen runt Madeira och Kanarieöarna).
- e) Medelhavet: Medelhavets marina vatten öster om linjen 5°36' Väst.
- f) Svarta havet: Allmänna kommissionen för fiske i Medelhavets (AKFM) geografiska delområde såsom det definieras i resolution AKFM/33/2009/2.

DEL II

TILLTRÄDE TILL VATTEN

Artikel 5

Allmänna regler för tillträde till vatten

1. Unionsfiskefartyg ska ha lika tillträde till vatten och resurser i alla unionens vatten utom de som avses i punkterna 2 och 3, med förbehåll för de åtgärder som vidtas enligt del III.
2. Medlemsstaterna ska till och med den 31 december 2022 ha rätt att i vatten upp till tolv nautiska mil från baslinjerna som är under deras överhöghet eller jurisdiktion begränsa fisket till fiskefartyg som traditionellt fiskar i dessa vatten från hamnar vid den angränsande kusten, utan att det påverkar tillämpningen av arrangemangen för de unionsfiskefartyg som för andra medlemsstaters flagg, enligt befintliga grannförbindelser mellan medlemsstater samt arrangemangen i bilaga I, i vilka det för varje medlemsstat fastställs geografiska områden inom andra medlemsstaters kustband där fiskeverksamhet bedrivs samt berörda arter. Medlemsstaterna ska informera kommissionen om de begränsningar som införs enligt denna punkt.
3. Berörda medlemsstater ska till och med den 31 december 2022 ha rätt att i vatten upp till 100 nautiska mil från

⁽¹⁾ Ices-zoner (Internationella havsforskningsrådet) enligt definitionerna i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 218/2009 av den 11 mars 2009 om avlämnande av statistikuppgifter om nominell fångst från medlemsstater som bedriver fiske i Nordatlantens östra del (EUT L 87, 31.3.2009, s. 70).

⁽²⁾ Cefacaf-zonerna (östra centrala Atlanten eller FAO:s stora fiskeregion 34) enligt definitionerna i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 216/2009 av den 11 mars 2009 om avlämnande av statistikuppgifter om nominell fångst från medlemsstater som bedriver fiske i vissa andra områden än dem i Nordatlanten (EUT L 87, 31.3.2009, s. 1).

baslinjerna för unionens yttersta randområden, som avses i artikel 349 första stycket i fördraget, begränsa fisket till fartyg som är registrerade i dessa territorier. Begränsningarna ska inte gälla för unionsfartyg som traditionellt fiskar i de vattnen, förutsatt att de inte överskrider fiskeansträngningens traditionella nivå. Medlemsstaterna ska informera kommissionen om de begränsningar som införs enligt denna punkt.

4. De åtgärder som ska gälla efter det att de arrangemang som anges i punkterna 2 och 3 upphör att gälla ska antas senast den 31 december 2022.

DEL III

ÅTGÄRDER FÖR BEVARANDE OCH HÅLLBART NYTTJANDE AV MARINA BIOLOGISKA RESURSER

AVDELNING I

Bevarandeåtgärder

Artikel 6

Allmänna bestämmelser

1. För att uppnå den gemensamma fiskeripolitikens mål avseende bevarande och nyttjande av marina biologiska resurser som anges i artikel 2 ska unionen anta åtgärder för bevarande i enlighet med artikel 7.

2. Vid tillämpningen av denna förordning ska kommissionen rådfråga de relevanta rådgivande organen och de relevanta vetenskapliga organen. Bevarandeåtgärder ska antas med beaktande av tillgänglig vetenskaplig, teknisk och ekonomisk rådgivning, inbegripet i förekommande fall de rapporter som utarbetas av STECF och andra rådgivande organ, råd som lämnas av rådgivande nämnder och gemensamma rekommendationer från medlemsstaterna enligt artikel 18.

3. Medlemsstaterna får samarbeta med varandra för att anta åtgärder enligt artikel 11, 15 och 18.

4. Medlemsstaterna ska samordna med varandra innan nationella åtgärder antas enligt artikel 20.2.

5. I särskilda fall, i synnerhet när det gäller Medelhavsområdet, får medlemsstaterna bemyndigas att anta rättsligt bindande akter på området för den gemensamma fiskeripolitiken, inbegripet bevarandeåtgärder. Artikel 18 ska gälla i tillämpliga fall.

Artikel 7

Typer av bevarandeåtgärder

1. Åtgärder för bevarande och hållbart nyttjande av de marina biologiska resurserna kan omfatta bland annat följande:

- a) Fleråriga planer enligt artiklarna 9 och 10.

- b) Mål för bevarande och hållbart nyttjande av bestånden och därtill relaterade åtgärder för att minimera fiskets påverkan på den marina miljön.
- c) Åtgärder för anpassning av fiskefartygens fiskekapacitet till de tillgängliga fiskemöjligheterna.
- d) Skapandet av incitament, även av ekonomisk art, till exempel fiskemöjligheter, för att främja fiskemetoder som bidrar till ett mer selektivt fiske, till att oönskade fångster så långt möjligt undviks och minskas samt till ett fiske med liten inverkan på de marina ekosystemen och fiskeresurserna.
- e) Åtgärder avseende fastställande och tilldelning av fiskemöjligheter.
- f) Åtgärder för att uppnå målen i artikel 15.
- g) Minsta referensstorlek för bevarande.
- h) Pilotprojekt om alternativa typer av fiskeriförvaltningsmetoder och om redskap som ökar selektiviteten eller minimerar fiskeverksamhetens negativa inverkan på den marina miljön.
- i) Nödvändiga åtgärder för efterlevnad av skyldigheter enligt unionens miljölagstiftning, antagna enligt artikel 11.
- j) Tekniska åtgärder som avses i punkt 2.
2. Tekniska åtgärder kan bland annat omfatta följande:
- a) Fiskeredskapens egenskaper och regler för användningen av dem.
- b) Specifikationer av fiskeredskapens utformning, bland annat
- i) ändringar eller tilläggsutrustning för att göra redskapen mer selektiva eller för att minimera deras negativa inverkan på ekosystemet,
 - ii) ändringar eller tilläggsutrustning för att minska oavsiktlig fångst av utrotningshotade, hotade och skyddade arter, samt för att minska andra oönskade fångster.
- c) Begränsningar eller förbud av användningen av vissa fiskeredskap och av fiskeverksamhet i vissa områden eller under vissa perioder.
- d) Skyldighet för fiskefartyg att avbryta fisket i ett bestämt område under en viss minimiperiod för att skydda tillfälliga aggregeringar av utrotningshotade arter eller lekande fisk, fisk under minsta referensstorlek för bevarande och andra sårbara marina resurser.
- e) Särskilda åtgärder för att minimera fiskeverksamhetens negativa inverkan på den marina biologiska mångfalden och de

marina ekosystemen, inbegripet åtgärder för att i största möjliga utsträckning undvika och minska oönskade fångster.

Artikel 8

Inrättande av återhämtningsområden för fiskbestånd

1. Samtidigt som unionen ska ta vederbörlig hänsyn till befintliga bevarandeområden ska den sträva efter att inrätta skyddade områden på grundval av områdenas biologiska känslighet, inbegripet områden avseende vilka det finns tydliga bevis på betydande koncentrationer av fisk under minsta referensstorlek för bevarande och på lekområden. I sådana områden får fiskeverksamhet begränsas eller förbjudas i syfte att bidra till bevarandet av levande akvatiska resurser och marina ekosystem. Unionen ska fortsätta att ge ytterligare skydd till befintliga biologiskt känsliga områden.

2. För dessa ändamål ska medlemsstaterna där så är möjligt identifiera lämpliga områden som skulle kunna utgöra en del av ett sammanhängande nätverk och i tillämpliga fall utarbeta gemensamma rekommendationer i enlighet med artikel 18.7, i syfte att kommissionen ska lägga fram ett förslag i enlighet med fördraget.

3. Kommissionen får i en flerårig plan ges befogenhet att inrätta sådana skyddade biologiskt känsliga områden. Artikel 18.1–18.6 ska tillämpas. Kommissionen ska regelbundet rapportera till Europaparlamentet och rådet om de skyddade områdena.

AVDELNING II

Specifika åtgärder

Artikel 9

Principer och mål för fleråriga planer

1. De fleråriga planerna ska antas med prioritet, baserat på vetenskaplig, teknisk och ekonomisk rådgivning, och ska innehålla bevarandeåtgärder för att återställa och bevara fiskebestånd över nivåer som kan ge maximal hållbar avkastning i enlighet med artikel 2.2.

2. Om det på grund av otillräckliga uppgifter inte går att fastställa några mål gällande maximal hållbar avkastning enligt artikel 2.2, ska de fleråriga planerna innehålla åtgärder som baseras på försiktighetsansatsen och som minst säkerställer en jämförbar bevarandenivå för de berörda bestånden.

3. Fleråriga planer ska omfatta antingen

a) specifika arter eller,

b) när det gäller blandfiske eller i de fall beståndens dynamik uppvisar en ömsesidig koppling, fiske som nyttjar flera bestånd inom ett relevant geografiskt område, med beaktande av kunskapen om kopplingar mellan fiskbestånd, fiske och marina ekosystem.

4. De åtgärder som ska ingå i de fleråriga planerna, och tidsplanen för att genomföra dem, ska stå i proportion till de eftersträlvade målen och den planerade tidsramen. Innan åtgärderna inbegrips i de fleråriga planerna bör hänsyn tas till deras sannolika ekonomiska och sociala effekter.

5. Fleråriga planer får innehålla specifika bevarandemål och -åtgärder som bygger på ekosystemansatsen, i syfte att åtgärda de specifika problemen i blandfisken i förhållande till uppnåendet av de mål som anges i artikel 2.2 för den blandning av bestånd som omfattas av planen när det finns vetenskapliga belägg för att ökad selektivitet inte kan nås. Den fleråriga planen ska, om så är nödvändigt, omfatta särskilda alternativa bevarandeåtgärder, med utgångspunkt i ekosystemansatsen, för vissa bestånd som omfattas av planen.

Artikel 10

De fleråriga planernas innehåll

1. En flerårig plan ska, när så är lämpligt och utan att det påverkar respektive befogenheter enligt fördraget, innehålla följande:

- a) Uppgift om den fleråriga planens tillämpningsområde, dvs. vilka bestånd, fisken och vilket område som den gäller för.
- b) Mål som är förenliga med de mål som fastställs i artikel 2 och med de relevanta bestämmelserna i artiklarna 6 och 9.
- c) Kvantifierbara mål såsom fiskeridödlighet och/eller lekbiomassa.
- d) Tydliga tidsramar för när de kvantifierbara målen ska vara uppnådda.
- e) Referenspunkter för bevarande som är förenliga med målen som anges i artikel 2.
- f) Mål för bevarandeåtgärder och tekniska åtgärder som ska vidtas i syfte att nå de mål som anges i artikel 15, och åtgärder utformade för att, i största möjliga utsträckning, undvika och minska oönskade fångster.
- g) Skyddsåtgärder för att säkerställa att de kvantifierbara målen uppnås, samt vid behov korrigeringsåtgärder, inklusive för situationer där en försämrad kvalitet eller tillgång på data innebär en risk för beståndets hållbarhet.

2. En flerårig plan får också innehålla följande:

- a) Andra bevarandeåtgärder, särskilt åtgärder för att gradvis eliminera utkast, med beaktande av bästa tillgängliga vetenskapliga rådgivning, eller för att minimera fiskets negativa påverkan på ekosystemet, som i förekommande fall ska närmare fastställas i enlighet med artikel 18.

b) Kvantifierbara indikatorer för periodisk övervakning och utvärdering av de framsteg som har gjorts för att uppnå den fleråriga planens mål.

c) I förekommande fall, särskilda mål för den del av livscykeln som anadroma och katadroma arter tillbringar i sötvatten.

3. En flerårig plan ska innehålla föreskrifter om en översyn efter den inledande efterhandsutvärderingen av planen, framför allt för att beakta förändringar av vetenskaplig rådgivning.

Artikel 11

Nödvändiga bevarandeåtgärder för efterlevande av skyldigheter enligt unionens miljölagstiftning

1. Medlemsstaterna ges befogenhet att anta bevarandeåtgärder som inte berör andra medlemsstaters fiskefartyg som ska tillämpas på vatten som ligger under deras överhöghet eller jurisdiktion och som är nödvändiga för att de ska kunna efterleva skyldigheterna enligt artikel 13.4 i direktiv 2008/56/EG, artikel 4 i direktiv 2009/147/EG eller artikel 6 i direktivet 92/43/EEG, under förutsättning att dessa åtgärder är förenliga med de mål som fastställs i artikel 2 i den här förordningen, uppnår målen med den relevanta unionslagstiftning som de avser att genomföra, och är åtminstone lika strikta som åtgärder enligt unionsrätten.

2. Om en medlemsstat (nedan kallad *den initiativtagande medlemsstaten*) anser att åtgärder behöver antas för att fullgöra skyldigheterna som avses i punkt 1 och andra medlemsstater har direkt förvaltningsintresse i det fiske som kommer att beröras av åtgärderna, ska kommissionen ges befogenhet att på begäran anta sådana åtgärder genom delegerade akter i enlighet med artikel 46. För detta syfte ska artikel 18.1–18.4 och 18.6 gälla i tillämpliga delar.

3. Den initiativtagande medlemsstaten ska till kommissionen och de andra medlemsstater som har direkt förvaltningsintresse, tillhandahålla relevant information om de begärda åtgärderna, inbegripet skälen för dessa, vetenskapliga belägg som stöd och detaljer om hur de ska genomföras och verkställas i praktiken. Den initiativtagande medlemsstaten och de andra medlemsstater som har ett direkt förvaltningsintresse får lägga fram en gemensam rekommendation, som avses i artikel 18.1, inom sex månader från det att tillräcklig information tillhandahålls. Kommissionen ska anta åtgärderna med beaktande av all tillgänglig vetenskaplig rådgivning inom tre månader efter det att en fullständig begäran mottagits.

Om inte alla medlemsstaterna kan enas om en gemensam rekommendation som ska lämnas till kommissionen i enlighet med första stycket inom den däri fastställda tidsfristen, eller om den gemensamma rekommendationen inte anses vara förenlig med de krav som avses i punkt 1, får kommissionen lägga fram ett förslag i enlighet med fördraget.

4. Med undantag från punkt 3, i avsaknad av en gemensam rekommendation som avses i punkt 3, ska kommissionen i brådskande fall anta åtgärderna. De åtgärder som ska antas i brådskande fall ska begränsas till åtgärder utan vilka man skulle äventyra uppnåendet av de mål som kan kopplas till antagandet av bevarandeåtgärderna, i enlighet med de direktiv som avses i punkt 1 och medlemsstaternas avsikter.

5. De åtgärder som avses i punkt 4 ska tillämpas som längst för en period om tolv månader, vilken kan förlängas med en period om högst tolv månader under förutsättning att villkoren enligt den punkten fortfarande är uppfyllda.

6. Kommissionen ska underlätta samarbetet mellan den berörda medlemsstaten och de andra medlemsstater som har ett direkt förvaltningsintresse i det fiske som berörs under genomförandet och verkställandet av de åtgärder som antas enligt punkterna 2, 3 och 4.

Artikel 12

Åtgärder som ska vidtas av kommissionen vid allvarliga hot mot de marina biologiska resurserna

1. Vid vederbörligen motiverade och tvingande skäl till skyndsamhet i samband med att det föreligger ett allvarligt, av bevis styrkt hot mot bevarandet av de marina biologiska resurserna eller mot det marina ekosystemet, får kommissionen, på en medlemsstats motiverade begäran eller på eget initiativ, för att minska hotet anta genomförandeakter med omedelbar verkan, som ska tillämpas för en period på högst sex månader, i enlighet med det förfarande som avses i artikel 47.3.

2. Medlemsstaten ska översända sin begäran enligt punkt 1 samtidigt till kommissionen, övriga medlemsstater och de berörda rådgivande nämnderna. Övriga medlemsstater och de rådgivande nämnderna får lämna sina skriftliga synpunkter inom sju arbetsdagar från det att de tagit emot meddelandet. Kommissionen ska fatta beslut inom 15 arbetsdagar från det att den tagit emot den begäran som avses i punkt 1.

3. Före utgången av den inledande tillämpningsperioden för de genomförandeakter med omedelbar verkan som avses i punkt 1, får kommissionen, när villkoren i punkt 1 är uppfyllda, anta genomförandeakter med omedelbar verkan för utsträckt tillämpningen av en sådan nödåtgärd för en period på högst sex månader, med omedelbar verkan. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 47.3.

Artikel 13

Medlemsstaternas nödåtgärder

1. Om det finns bevis för ett allvarligt hot mot bevarandet av de marina biologiska resurserna eller mot det marina ekosystemet som förknippas med fiskeverksamhet i vatten under en medlemsstats överhöghet eller jurisdiktion och detta kräver omedelbara åtgärder, får den medlemsstaten anta nödåtgärder

för att mildra hotet. Sådana åtgärder ska vara förenliga med de mål som fastställs i artikel 2 och får inte vara mindre strikta än åtgärder som föreskrivs i unionsrätten. Sådana åtgärder ska tillämpas under en period på högst tre månader.

2. Om de nödåtgärder som en medlemsstat avser att anta kan påverka en annan medlemsstats fiskefartyg, ska åtgärderna antas först efter det att samråd mellan kommissionen, de berörda medlemsstaterna och de berörda rådgivande nämnderna genomförts om utkastet till åtgärderna och den medföljande motiveringen till dessa. Den samrådande medlemsstaten får fastställa en rimlig tidsfrist för sådana samråd, vilken dock inte får vara kortare än en månad.

3. Om kommissionen anser att en åtgärd som antas enligt denna artikel inte uppfyller villkoren i punkt 1, får den, under förutsättning att fullgoda skäl anges, begära att den berörda medlemsstaten ändrar eller upphäver åtgärden i fråga.

Artikel 14

Undvikande och minimering av oönskad fångst

1. För att underlätta införandet av skyldigheten att landa alla fångster i respektive fiske i enlighet med artikel 15 (nedan kallad *landningsskyldigheten*), får medlemsstaterna, baserat på bästa tillgängliga vetenskapliga rådgivning och med beaktande av yttrandet från behöriga rådgivande nämnder, genomföra pilotprojekt för att fullt ut undersöka alla genomförbara metoder för att undvika, minimera och eliminera oönskade fångster.

2. Medlemsstaterna får ta fram en översikt över nivåerna på utkast för varje fiske som omfattas av artikel 15.1.

Artikel 15

Landningsskyldigheten

1. Alla fångster av arter som omfattas av fångstbegränsningar, och i Medelhavet även fångster av arter som är föremål för minimistorlek på sätt som anges i bilaga III till förordning (EG) nr 1967/2006, som fångas vid fiskeverksamhet som bedrivs i unionens vatten eller av unionsfiskefartyg utanför unionens vatten i vatten som inte omfattas av tredjeländers överhöghet eller jurisdiktion, i de fisken och geografiska områden som förtecknas nedan, ska tas ombord och behållas ombord på fiskefartygen, registreras, landas och i tillämpliga fall räknas av från kvoterna, utom om fångsterna används som levande bete, enligt följande tidsangivelser:

a) Senast den 1 januari 2015:

— Fiske efter små pelagiska arter, dvs. fiske efter makrill, sill/strömming, taggmakrill, blåvitling, trynfisk, ansjovis, silverfisk, sardin och skarpsill.

— Fiske efter stora pelagiska arter, dvs. fiske efter blåfenad tonfisk, svärdfisk, långfenad tonfisk, storögd tonfisk samt blå och vit marlin.

- Industriellt fiske, bl.a. fiske efter lodda, tobisfiskar och vitlinglyra.
- Laxfiske i Östersjön.
- b) Senast den 1 januari 2015 för arter som definierar fisket och senast den 1 januari 2017 för alla andra arter i fisken i unionens vatten i Östersjön efter andra arter som omfattas av fångstbegränsningar än de arter som anges i led a.
- c) Senast den 1 januari 2016 för arter som definierar fisket och senast den 1 januari 2019 för alla andra arter i
- i) Nordsjön
- fiske efter torsk, kolja, vitling, gråsej,
- fiske efter havskräfta,
- fiske efter tunga och rödspätta,
- fiske efter kummel,
- fiske efter nordhavsräka,
- ii) nordvästliga vatten
- fiske efter torsk, kolja, vitling, gråsej,
- fiske efter havskräfta,
- fiske efter tunga och rödspätta,
- fiske efter kummel,
- iii) sydvästliga vatten
- fiske efter havskräfta,
- fiske efter tunga och rödspätta,
- fiske efter kummel,
- iv) annat fiske efter arter som omfattas av fångstbegränsningar.
- d) Senast den 1 januari 2017 för arter som definierar fisket och senast den 1 januari 2019 för alla andra arter i fisken som inte omfattas av led a i Medelhavet, Svarta havet och alla andra unionsvatten och icke-unionsvatten som inte omfattas av tredjeländers överhöghet eller jurisdiktion.
2. Punkt 1 ska inte påverka unionens internationella förpliktelser. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 46 för att genomföra sådana internationella förpliktelser i unionsrätten, särskilt undantag från landningsskyldigheten enligt denna artikel.
3. När samtliga medlemsstater som har ett direkt förvaltningsintresse i ett visst fiske är överens om att landningsskyldigheten bör gälla andra arter än dem som förtecknas i punkt 1, får de lägga fram en gemensam rekommendation om att utsträcka tillämpningen av landningsskyldigheten till dessa andra arter. För detta syfte ska artikel 18.1–18.6 gälla i tillämpliga delar. När en sådan gemensam rekommendation läggs fram, ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 46 innehållande sådana åtgärder.
4. Den landningsskyldighet som avses i punkt 1 ska inte gälla följande:
- a) Arter som det är förbjudet att fiska enligt en unionsrättsakt antagen inom området för den gemensamma fiskeripolitiken.
- b) Arter för vilka det finns vetenskapliga belägg för en hög överlevnadsgrad, med beaktande av egenskaperna hos redskapen, fiskemetoderna och ekosystemet.
- c) Fångster som omfattas av undantag av mindre betydelse.
5. Närmare bestämmelser om den landningsskyldighet som avses i punkt 1 ska fastställas i de fleråriga planer som avses i artiklarna 9 och 10 och, när så är lämpligt, närmare specificeras i enlighet med artikel 18, inklusive följande:
- a) Särskilda bestämmelser om fisken eller arter som omfattas av den landningsskyldighet som avses i punkt 1.
- b) Specificeringen av undantag från landningsskyldigheten när det gäller arter som avses i punkt 4 b.
- c) Bestämmelser om undantag av mindre betydelse på upp till 5 % av den totala årliga fångsten av samtliga arter som omfattas av den landningsskyldighet som avses i punkt 1. Undantaget av mindre betydelse ska tillämpas i följande fall:
- i) När vetenskapliga belägg tyder på att ökad selektivitet är mycket svår att uppnå.
- ii) För att undvika oproportionella kostnader för hantering av oönskade fångster, för fiskeredskap där oönskade fångster per fiskeredskap inte utgör mer än en viss procentsats, som ska fastställas i en plan, av den totala årliga fångsten med detta redskap.

Fångster som omfattas av de bestämmelser som avses i detta led ska inte avräknas från den berörda kvoten, men alla sådana fångster ska registreras fullt ut.

Under en övergångsperiod på fyra år ska procentandelen av den totala årliga fångst som avses i detta led öka

i) med två procentenheter under de två första tillämpningsåren för landningsskyldigheten, och

ii) med en procentenhet under de två följande åren.

d) Bestämmelser om fångstdokumentation.

e) I förekommande fall fastställande av minsta referensstorlek för bevarande i enlighet med punkt 10.

6. När en flerårig plan, eller en förvaltningsplan i enlighet med artikel 18 i förordning (EG) nr 1967/2006, inte antas för fisket i fråga, ska kommissionen ges befogenhet att, i enlighet med artikel 18 i den här förordningen, anta delegerade akter i enlighet med artikel 46 i den här förordningen, som på tillfällig basis och för en period om högst tre år fastställer en särskild utkastplan som innehåller de specifikationer som avses i punkt 5 a–e i den här artikeln. Medlemsstaterna får samarbeta i enlighet med artikel 18 i den här förordningen vid upprättandet av sådana planer i syfte att kommissionen antar sådana akter eller lägger fram ett förslag i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet.

7. När inga åtgärder har antagits för att fastställa undantag av mindre betydelse, vare sig i en flerårig plan i enlighet med punkt 5 eller i en särskild utkastplan i enlighet med punkt 6, ska kommissionen anta delegerade akter i enlighet med artikel 46 som fastställer det undantag av mindre betydelse som avses i punkt 4 c, som, med förbehåll för villkoren i punkt 5 c i eller ii, inte får uppgå till mer än 5 % av den totala årliga fångstmängden för alla arter för vilka landningsskyldigheten enligt punkt 1 är tillämplig. Detta undantag av mindre betydelse ska antas så att det är tillämpligt från och med tillämpningsdagen för den relevanta landningsskyldigheten.

8. Genom undantag från skyldigheten att avräkna fångster från den berörda kvoten i enlighet med punkt 1, får fångster som omfattas av landningsskyldigheten och som överskrider kvoterna för de berörda bestånden, eller fångster av arter för vilka medlemsstaten inte har någon kvot, dras av från kvoten för målarten under förutsättning att de inte överstiger 9 % av kvoten för målarten. Denna bestämmelse ska endast tillämpas om bestånden av icke-målarter ligger inom säkra biologiska gränser.

9. För bestånd som omfattas av landningsskyldigheten får medlemsstaterna använda sig av en flexibilitet mellan år för upp till 10 % av sina tillåtna landningar. För detta ändamål får en medlemsstat tillåta landning av ytterligare mängder av det bestånd som är föremål för landningsskyldigheten, under

förutsättning att dessa kvantiteter inte överstiger 10 % av den kvot som medlemsstaten tilldelats. Artikel 105 i förordning (EG) nr 1224/2009 ska tillämpas.

10. I syfte att säkerställa skydd av unga exemplar av marina organismer får minsta referensstorlek för bevarande fastställas.

11. För arter som omfattas av landningsskyldigheten enligt punkt 1, ska användningen av fångster av arter som underskrider minsta referensstorlek för bevarande begränsas till andra ändamål än direkt human konsumtion, inbegripet fiskmjöl, fiskolja, sällskapsdjursfoder, livsmedelstillsatser, läkemedel och kosmetiska produkter.

12. För arter som inte omfattas av landningsskyldigheten enligt punkt 1, ska fångster av arter som underskrider minsta referensstorlek för bevarande inte behållas ombord utan omedelbart kastas tillbaka i havet.

13. För att kunna övervaka efterlevnaden av landningsskyldigheten, ska medlemsstaterna säkerställa detaljerad och precis dokumentation av alla fiskeresor och att det finns tillräcklig kapacitet och tillräckliga medel, till exempel observatörer, övervakningskameror och annat. Härvidlag ska medlemsstaterna respektera principerna om effektivitet och proportionalitet.

Artikel 16

Fiskemöjligheter

1. De fiskemöjligheter som tilldelas medlemsstaterna ska tillförsäkra relativ stabilitet i fisket för var och en av medlemsstaterna för vart och ett av bestånden eller fiskena. Vid fördelningen av nya fiskemöjligheter ska hänsyn tas till de enskilda medlemsstaternas intressen.

2. När landningsskyldigheten införs för ett fiskbestånd ska fiskemöjligheter fastställas med beaktande av ändringen från att fiskemöjligheter fastställs för att återspegla landningar till att fiskemöjligheter fastställs för att återspegla fångster, på grundval av att det för det första året och därpå följande år inte längre kommer att vara tillåtet att kasta det beståndet ombord.

3. När det finns nya vetenskapliga belägg för att det finns en betydande divergens mellan de fiskemöjligheter som fastställts för ett visst bestånd och beståndets faktiska situation, får de medlemsstater som har ett direkt förvaltningsintresse lägga fram en motiverad begäran till kommissionen om att denna ska lägga fram ett förslag för att reducera denna divergens, samtidigt som målen i artikel 2.2 respekteras.

4. Fiskemöjligheterna ska fastställas i enlighet med de mål som anges i artikel 2.2 och ska vara förenliga med de kvantifierbara mål, tidsramar och marginaler som fastställs i enlighet med artiklarna 9.2 och 10.1 b och c.

5. Åtgärder för att fastställa och fördela fiskemöjligheter som ska göras tillgängliga för tredjeländer i unionsvatten ska antas i enlighet med fördraget.

6. Varje medlemsstat ska bestämma hur de fiskemöjligheter som den har tilldelats, och som inte omfattas av ett system med överlåtbara fiskenyttjanderätter, ska fördelas mellan de fartyg som för dess flagg, till exempel genom att skapa enskilda fiskemöjligheter. Medlemsstaten ska underrätta kommissionen om tilldelningsmetoden.

7. Vid fördelningen av fiskemöjligheter för blandfiske, ska medlemsstaterna ta hänsyn till hur fångstsammansättningen sannolikt kommer att se ut för de fartyg som deltar i blandfisket.

8. Efter anmälan till kommissionen får medlemsstaterna utbyta alla eller delar av de fiskemöjligheter som tilldelats dem.

Artikel 17

Kriterier för medlemsstaternas fördelning av fiskemöjligheter

Vid fördelning av de fiskemöjligheter som finns tillgängliga för dem enligt artikel 16 ska medlemsstaterna tillämpa transparenta och objektiva kriterier, inbegripet miljömässiga, sociala och ekonomiska kriterier. De kriterier som används får bland annat inbegripa fiskets påverkan på miljön, tidigare efterlevnad av bestämmelser, bidraget till den lokala ekonomin och historiska fångstnivåer. Inom ramen för de fiskemöjligheter som de tilldelats ska medlemsstaterna sträva efter att ge incitament till fiskefartyg som använder selektiva fiskeredskap eller miljövänligare fiskemetoder, med bl.a. minskad energikonsumtion eller minskade skador på livsmiljöer.

AVDELNING III

Regionalisering

Artikel 18

Regionalt samarbete om bevarandeåtgärder

1. Om kommissionen har getts befogenhet, inbegripet i en flerårig plan som upprättats enligt artiklarna 9 och 10, såväl som i de fall som anges i artiklarna 11 och 15.6, att anta delegerade akter eller genomförandeakter i fråga om unionsåtgärder för bevarande som gäller ett relevant geografiskt område, får medlemsstater med ett direkt förvaltningsintresse som påverkas av de åtgärderna inom en tidsfrist, som ska fastställas i den aktuella bevarandeåtgärden och/eller den fleråriga planen, komma överens om att lämna gemensamma rekommendationer i syfte att uppnå målen med de berörda unionsåtgärderna för bevarande, de fleråriga planerna eller den särskilda utkastplanerna. Kommissionen ska inte anta några sådana delegerade akter eller genomförandeakter före utgången av tidsfristen för medlemsstaternas inlämnande av gemensamma rekommendationer.

2. Vid tillämpningen av punkt 1 ska de medlemsstater med ett direkt förvaltningsintresse som påverkas av de åtgärder som

avses i punkt 1 samarbeta med varandra för att utarbeta gemensamma rekommendationer. De ska även rådfråga berörda rådgivande nämnder. Kommissionen ska underlätta samarbetet mellan medlemsstaterna, bland annat genom att om så krävs se till att vetenskapliga bidrag erhålls från relevanta vetenskapliga organ.

3. När en gemensam rekommendation läggs fram enligt punkt 1, får kommissionen anta dessa åtgärder genom delegerade akter eller genomförandeakter, under förutsättning att en sådan rekommendation är förenlig med den berörda bevarandeåtgärden och/eller fleråriga planen.

4. Om bevarandeåtgärden gäller ett särskilt fiskbestånd som delas med tredjeländer och förvaltas av multilaterala fiskeriorganisationer eller enligt bilaterala och multilaterala avtal, ska unionen sträva efter att komma överens med berörda partner om de åtgärder som är nödvändiga för att uppnå målen i artikel 2.

5. Medlemsstaterna ska se till att gemensamma rekommendationer om de bevarandeåtgärder som ska antas enligt punkt 1 bygger på bästa tillgängliga vetenskapliga rådgivning och att de uppfyller samtliga följande villkor

- a) De är förenliga med de mål som fastställs i artikel 2.
- b) De är förenliga med tillämpningsområdet och målen för den aktuella bevarandeåtgärden.
- c) De är förenliga med tillämpningsområdet och uppfyller den relevanta fleråriga planens övergripande och kvantifierbara mål på ett effektivt sätt.
- d) De är minst lika strikta som åtgärder enligt unionsrätten.

6. Om inte alla medlemsstater kan enas om gemensamma rekommendationer som ska lämnas till kommissionen i enlighet med punkt 1 inom den fastställda tidsfristen, eller om de gemensamma rekommendationerna om bevarandeåtgärder inte anses vara förenliga med de övergripande och kvantifierbara målen för de aktuella bevarandeåtgärderna, får kommissionen lägga fram ett förslag om lämpliga åtgärder i enlighet med fördraget.

7. Utöver de fall som avses i punkt 1 får de medlemsstater som har direkt förvaltningsintresse i ett fiskeri inom ett visst geografiskt område också lämna gemensamma rekommendationer till kommissionen i fråga om åtgärder som den kan föreslå eller anta.

8. Som en kompletterande eller alternativ metod för regionalt samarbete, kommer medlemsstaterna i en unionsåtgärd för bevarande som gäller ett relevant geografiskt område, inbegripet i en flerårig plan som upprättats enligt artiklarna 9 och 10, ges befogenhet att inom en fastställd tidsfrist anta åtgärder som ytterligare specificerar den bevarandeåtgärden. De berörda medlemsstaterna ska samarbeta nära vid antagandet av sådana åtgärder. Punkterna 2, 4 och 5 i den här artikeln ska gälla i tillämpliga delar. Kommissionen ska medverka och dess kommentarer ska beaktas. Medlemsstaterna ska endast anta sina respektive nationella åtgärder om en överenskommelse om innehållet i åtgärderna har nåtts med alla berörda medlemsstater. Om kommissionen anser att en medlemsstats åtgärder inte är förenliga med de villkor som fastställs i den aktuella bevarandeåtgärden, får den, med angivande av relevanta skäl, begära att den berörda medlemsstaten ändrar eller upphäver den åtgärden.

AVDELNING IV

Nationella åtgärder

Artikel 19

Medlemsstaternas åtgärder som gäller fiskefartyg som för deras flagg eller personer som är etablerade på deras territorium

1. En medlemsstat får anta åtgärder för bevarande av fiskbestånden i unionens vatten under förutsättning att åtgärderna uppfyller samtliga följande villkor:

a) Åtgärderna tillämpas endast på fiskefartyg som för den medlemsstatens flagg eller, om det gäller fiskeverksamhet som inte bedrivs av ett fiskefartyg, på personer som är etablerade på den del av dess territorium där fördraget gäller.

b) Åtgärderna är förenliga med de mål som fastställs i artikel 2.

c) Åtgärderna är minst lika strikta som åtgärder enligt unionsrätten.

2. En medlemsstat ska i kontrollsyfte informera de andra medlemsstater som berörs av de bestämmelser som antagits enligt punkt 1.

3. Medlemsstaterna ska göra lämplig information om de åtgärder som antagits i enlighet med denna artikel allmänt tillgänglig.

Artikel 20

Medlemsstaters åtgärder inom tolvmilsgården

1. En medlemsstat får vidta icke-diskriminerande åtgärder för bevarande och förvaltning av fiskbestånden och för att bibehålla eller förbättra bevarandestatusen för de marina ekosystemen inom en gräns på tolv nautiska mil från dess baslinjer, förutsatt att unionen inte har antagit åtgärder för bevarande och förvaltning särskilt för detta område eller åtgärder som specifikt avser det problem som identifierats av den berörda medlemsstaten.

Medlemsstatens åtgärder ska vara förenliga med de mål som fastställs i artikel 2 och ska vara minst lika strikta som åtgärder enligt unionsrätten.

2. Om de bevarande- och förvaltningsåtgärder som en medlemsstat avser att anta kan påverka en annan medlemsstats fiskefartyg får åtgärderna endast antas efter samråd med kommissionen, de berörda medlemsstaterna och de berörda rådgivande nämnderna, om ett utkast till åtgärder, vilket ska åtföljas av en motivering som bland annat visar att åtgärderna inte är diskriminerande. Den samrådande medlemsstaten får fastställa en rimlig tidsfrist för sådana samråd, vilken dock inte får vara kortare än två månader.

3. Medlemsstaterna ska göra lämplig information om de åtgärder som antagits i enlighet med denna artikel allmänt tillgänglig.

4. Om kommissionen anser att en åtgärd som antas enligt denna artikel inte överensstämmer med villkoren i punkt 1, får den, med angivande av relevanta skäl, begära att den berörda medlemsstaten ändrar eller upphäver åtgärden i fråga.

DEL IV

FÖRVALTNING AV FISKEKAPACITETEN

Artikel 21

Inrättande av system med överlåtbara fiskenyttjanderätter

Medlemsstaterna får införa ett system med överlåtbara fiskenyttjanderätter. De medlemsstater som har ett sådant system ska inrätta och upprätthålla ett register över de överlåtbara fiskenyttjanderätterna.

Artikel 22

Anpassning och förvaltning av fiskekapaciteten

1. Medlemsstaterna ska vidta åtgärder för att anpassa sina flottors fiskekapacitet till sina fiskemöjligheter efter hand, med hänsyn till trender och baserat på bästa möjliga vetenskapliga rådgivning, för att dessa ska stå i en stabil och varaktig balans till varandra.

2. För att uppnå det mål som avses i punkt 1 ska medlemsstaterna senast den 31 maj varje år till kommissionen överlämna en rapport om balansen mellan sina flottors fiskekapacitet och deras fiskemöjligheter. För att underlätta ett gemensamt tillvägagångssätt inom unionen ska denna rapport utarbetas i enlighet med gemensamma riktlinjer som får tas fram av kommissionen och av vilka relevanta tekniska, sociala och ekonomiska parametrar framgår.

Rapporten ska innehålla den årliga kapacitetsbedömningen av den nationella flottan och av samtliga segment av medlemsstatens flotta. Rapporten ska sträva efter att för varje segment identifiera eventuell strukturell överkapacitet och beräkna varje segments lönsamhet på lång sikt. Rapporterna ska offentliggöras.

3. När det gäller den bedömning som avses i punkt 2 andra stycket ska medlemsstaterna grunda sina analyser på balansen mellan sina flottors fiskekapacitet och deras fiskemöjligheter. Separata bedömningar ska göras för flottor som bedriver verksamhet i de yttersta randområdena och för fartyg som endast fiskar utanför unionens vatten.

4. Om det av bedömningen tydligt framgår att fiskekapaciteten inte i realiteten har anpassats till fiskemöjligheterna ska medlemsstaten upprätta, och i sin rapport inkludera, en handlingsplan för de flottsegment där en strukturell överkapacitet har konstaterats. I handlingsplanen ska anpassningsmål och medel för att uppnå balans samt en tydlig tidsram för dess genomförande anges.

Kommissionen ska årligen utarbeta en rapport till Europaparlamentet och rådet om balansen mellan medlemsstatsflottornas fiskekapacitet och deras fiskemöjligheter, i enlighet med de riktlinjer som avses i punkt 2 första stycket. Rapporten ska innehålla handlingsplaner som avses i första stycket i den här punkten. Den första rapporten ska lämnas senast den 31 mars 2015.

Om en medlemsstat underlåter att upprätta den rapport som avses i punkt 2 och/eller att genomföra den handlingsplan som avses i första stycket i den här punkten, kan detta resultera i att unionens berörda ekonomiska stöd till den medlemsstaten för flottinvestering i det eller de berörda flottsegmenten, i enlighet med en framtida unionsakt som upprättat villkoren för ekonomiskt stöd för havs- och fiskeripolitiken för perioden 2014–2020, på ett proportionellt sätt tillfälligt ställs in eller avbryts.

5. Utträde ur flottan med offentligt stöd ska endast tillåtas om fiskelicensen och fisketillstånden har dragits in först.

6. Fiskekapaciteten för de fiskefartyg som tas ur bruk med offentligt stöd ska inte ersättas.

7. Medlemsstaterna ska se till att deras flottors fiskekapacitet från och med den 1 januari 2014 aldrig överskrider de tak för fiskekapaciteten som fastställs i bilaga II.

Artikel 23

Systemet för inträde/utträde

1. Medlemsstaterna ska förvalta inträden i och utträden ur sina flottor på ett sådant sätt att ny kapacitet som kommer in i flottan utan offentligt stöd kompenseras genom att åtminstone motsvarande kapacitet först dras tillbaka utan offentligt stöd.

2. Kommissionen får anta genomförandeakter med bestämmelser för genomförandet av den här artikeln. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 47.2.

3. Senast den 30 december 2018 ska kommissionen utvärdera systemet för inträde/utträde mot bakgrund av hur

förhållandet mellan flottkapacitet och fiskemöjligheter utvecklats och, om så är lämpligt, föreslå en ändring av det systemet.

Artikel 24

Register över fiskefartyg

1. Medlemsstaterna ska, för de unionsfiskefartyg som för deras flagg, registrera den information om ägande, fartygs och redskaps egenskaper samt den verksamhet som dessa fartyg bedriver som krävs för förvaltningen av de åtgärder som fastställs i denna förordning.

2. Medlemsstaterna ska översända den information som avses i punkt 1 till kommissionen.

3. Kommissionen ska föra ett register över unionens fiskeflotta, vilket ska innehålla den information som kommissionen erhåller enligt punkt 2. Den ska ställa registret över unionens fiskeflotta till allmänhetens förfogande samtidigt som den ser till att personuppgifter skyddas på ett tillfredsställande sätt.

4. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa tekniska driftskrav för registrering av, formatet för och formerna för överföring av den information som avses i punkterna 1, 2 och 3. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 47.2.

DEL V

VETENSKAPLIG GRUND FÖR FISKERIFÖRVALTNINGEN

Artikel 25

Datakrav för fiskeriförvaltningen

1. Medlemsstaterna ska i enlighet med de regler som antagits på området datainsamling samla in de biologiska, miljörelaterade, tekniska, och socioekonomiska data som är nödvändiga för fiskeriförvaltningen, förvalta dessa data och ställa dem till förfogande för slutanvändarna, inbegripet de organ som utses av kommissionen. Insamlingen och förvaltningen av sådana data ska kunna finansieras genom Europeiska havs- och fiskerifonden i enlighet med en framtida unionsrättsakt som upprättat villkoren för ekonomiskt stöd för havs- och fiskeripolitiken för perioden 2014–2020. Dessa data ska särskilt möjliggöra utvärdering av

- a) de utnyttjade marina biologiska resursernas tillstånd,
- b) fiskenivån och fiskeverksamhetens inverkan på de marina biologiska resurserna och de marina ekosystemen, och
- c) fiske-, vattenbruks- och beredningssektorernas socioekonomiska prestationer i och utanför unionens vatten.

2. Insamlingen, förvaltningen och användningen av data ska baseras på principerna om

- a) riktighet och tillförlitlighet, samt insamling i god tid,

- b) användning av samordningsmekanismer för att se till att samma data inte samlas in flera gånger för olika ändamål,
- c) säker lagring och skydd av insamlade data i databaser, och om så är lämpligt offentliggörande av dem, inbegripet på aggregerad nivå för att säkerställa konfidentialitet.
- d) tillträde för kommissionen eller de organ som utsetts av kommissionen till de nationella databaser och system som används för bearbetning av insamlade data så att deras förekomst och kvalitet kan kontrolleras.
- e) tillgängliggörande i god tid av relevanta data och de olika metoder som används för att samla in dem till organ som av forsknings- eller förvaltningsskäl är intresserade av vetenskapliga analyser av data om fiskesektorn och till alla intressenter, utom i fall då skydd och konfidentialitet krävs enligt tillämplig unionsrätt.

3. Medlemsstaterna ska varje år till kommissionen överlämna en rapport om genomförandet av sina nationella program för datainsamling och göra den allmänt tillgänglig.

Kommissionen ska bedöma den årliga rapporten om datainsamling efter samråd med sitt vetenskapliga rådgivande organ och, om så är lämpligt, regionala fiskeriförvaltningsorganisationer i vilka unionen är en avtalsslutande part eller observatör samt relevanta internationella vetenskapliga organ.

4. Medlemsstaterna ska säkerställa nationell samordning av insamlingen och förvaltningen av vetenskapliga data för fiskeriförvaltningen, inbegripet socioekonomiska data. De ska för detta ändamål utse en nationell korrespondent och organisera ett årligt nationellt samordningsmöte. Kommissionen ska underrättas om den nationella samordningsverksamheten och bjudas in till samordningsmötena.

5. I nära samarbete med kommissionen ska medlemsstaterna samordna datainsamlingen med andra medlemsstater i samma region och göra de ansträngningar som krävs för att samordna sina åtgärder med tredjeländer som har överhöghet eller jurisdiktion över vatten i samma region.

6. Insamlingen, förvaltningen och användningen av data ska ske på ett kostnadseffektivt sätt.

7. En medlemsstats underlåtelse att i god tid samla in och/eller tillhandahålla data till slutanvändare kan leda till att unionens relevanta ekonomiska stöd till medlemsstaten i fråga på ett proportionellt sätt tillfälligt ställs in eller avbryts, i enlighet med en framtida unionsrättsakt som upprättar villkoren för ekonomiskt stöd för havs- och fiskeripolitiken för perioden 2014–2020.

Artikel 26

Samråd med vetenskapliga organ

Kommissionen ska samråda med berörda vetenskapliga organ. STECF ska när så är lämpligt rådfrågas i frågor som gäller

bevarande och förvaltning av levande marina resurser, inklusive biologiska, ekonomiska, miljömässiga, sociala och tekniska överväganden. Samråd med vetenskapliga organ ska ske med beaktande av korrekt förvaltning av offentliga medel, i syfte att undvika att olika sådana organ utför samma arbete.

Artikel 27

Forskning och vetenskaplig rådgivning

1. Medlemsstaterna ska genomföra program för forskning och innovation på fiskeri- och vattenbruksområdet. De ska, i nära samarbete med kommissionen, samordna sina program för forskning, innovation och vetenskaplig rådgivning på fiskeriområdet med andra medlemsstater, inom ramen för unionens ramverk för forskning och innovation, vid behov i samverkan med relevanta rådgivande nämnder. Denna verksamhet ska vara berättigad till finansiering genom unionsbudgeten i enlighet med relevanta unionsrättsakter.

2. Medlemsstaterna ska i samverkan med relevanta intressenter, bl.a. genom användning av tillgängliga finansiella unionsresurser och genom samordning med varandra, säkerställa tillgången till den relevanta kompetens och de personalresurser som behövs för den vetenskapliga rådgivningsprocessen.

DEL VI

EXTERN POLITIK

Artikel 28

Mål

1. För att säkerställa hållbart nyttjande, förvaltning och bevarande av de marina biologiska resurserna och den marina miljön ska unionen sköta sina externa förbindelser på fiskeriområdet i enlighet med sina internationella förpliktelser och politiska mål samt de mål och principer som anges i artiklarna 2 och 3.

2. Unionen ska i synnerhet

- a) aktivt stödja och bidra till utvecklingen av vetenskaplig kunskap och rådgivning,
- b) förbättra den politiska samstämmigheten mellan unionens initiativ, särskilt i fråga om verksamhet på miljö-, handels- och utvecklingsområdet, och stärka samstämmigheten mellan de åtgärder som vidtagits inom ramen för utvecklings-samarbetet och samarbetet på det vetenskapliga, tekniska och ekonomiska området,
- c) bidra till en hållbar fiskeverksamhet som är ekonomiskt lönsam och främjar sysselsättningen inom unionen,

- d) säkerställa att unionens fiskeverksamhet utanför unionens vatten grundar sig på samma principer och standarder som gäller enligt unionsrätten när det gäller den gemensamma fiskeripolitiken och samtidigt främjar likvärdiga förutsättningar för unionsaktörer gentemot aktörer från tredjeländer,
- e) på alla internationella områden främja och stödja alla åtgärder som krävs för att utrota IUU-fiske,
- f) främja arbetet med att upprätta och stärka de regionala fiskeriförvaltningsorganisationernas tillämpningskommittéer, periodiska oberoende granskningar av arbetet och lämpliga avhjälpande åtgärder, inklusive effektiva och avskräckande sanktioner som ska tillämpas på ett öppet och icke-diskriminerande sätt.
3. Bestämmelserna i denna del ska inte påverka tillämpningen av särskilda bestämmelser som antagits enligt artikel 218 i fördraget.

AVDELNING I

Internationella fiskerierorganisationer

Artikel 29

Unionens verksamhet i internationella fiskerierorganisationer

- Unionen ska aktivt stödja och bidra till den verksamhet som bedrivs i internationella organisationer för fiskerifrågor, inbegripet regionala fiskeriförvaltningsorganisationer.
- Unionens ståndpunkter i internationella organisationer för fiskerifrågor och de regionala fiskeriförvaltningsorganisationerna ska baseras på bästa tillgängliga vetenskapliga rådgivning, för att säkerställa att fiskeresurserna förvaltas i enlighet med de mål som anges i artikel 2, särskilt punkterna 2 och 5 c. Unionen ska sträva efter att leda processen för att höja de regionala fiskeriförvaltningsorganisationernas prestationsnivå, så att de får bättre förutsättningar för att bevara och förvalta de marina levande resurser de ansvarar för.
- Unionen ska aktivt stödja utvecklingen av lämpliga och transparenta mekanismer för tilldelning av fiskemöjligheter.
- Unionen ska främja samarbetet mellan regionala fiskeriförvaltningsorganisationer, och samstämmighet mellan deras olika regelverk samt stödja utvecklingen av vetenskapliga rön och vetenskaplig rådgivning för att säkerställa att deras rekommendationer är baserade på sådan vetenskaplig rådgivning.

Artikel 30

Efterlevnad av internationella bestämmelser

Unionen ska, inbegripet genom Europeiska fiskerikontrollbyrån (nedan kallad *byrån*), samarbeta med tredjeländer och internationella organisationer för fiskerifrågor, inbegripet regionala fiskeriförvaltningsorganisationer, för att stärka efterlevnaden av

åtgärder, särskilt åtgärder för att bekämpa IUU-fiske, för att säkerställa att de åtgärder som antas av sådana internationella organisationer strikt efterlevs.

AVDELNING II

Hållbara fiskepartnerskapsavtal

Artikel 31

Principer och mål för hållbara fiskepartnerskapsavtal

- Hållbara fiskepartnerskapsavtal med tredjeländer ska fastställa en rättslig, miljömässig, ekonomisk och social ram för styrning av fiskeverksamhet som bedrivs av unionsfiskefartyg i tredjeländers vatten.

Sådana ramar kan innefatta följande:

- Inrättande av och stöd till nödvändiga vetenskaps- och forskningsinstitutioner.
- Övervaknings-, kontroll- och tillsynskapacitet.
- Andra kapacitetsuppbyggande åtgärder för utvecklingen av en hållbar fiskeripolitik i det berörda tredje landet.

- För att säkerställa ett hållbart nyttjande av överskott av de marina biologiska resurserna, ska unionen sträva efter att säkerställa att hållbara fiskepartnerskapsavtal med tredjeländer är till ömsesidigt gagn för unionen och det berörda tredje landet, inklusive lokalbefolkningen och den lokala fiskerinäringen, och att de bidrar till en fortsatt verksamhet för unionens flottor och syftar till att er hålla en skälig andel av det tillgängliga överskottet som står i proportion till unionsflottornas intressen.

- För att säkerställa att unionsfartyg som bedriver fiskeverksamhet enligt hållbara fiskepartnerskapsavtal verkar, när så är lämpligt, enligt standarder som är likvärdiga de standarder som är tillämpliga på unionsfiskefartyg som bedriver fiskeverksamhet i unionens vatten, ska unionen sträva efter att i hållbara fiskepartnerskapsavtalen inbegripa lämpliga bestämmelser om landningsskyldighet för fisk och fiskeriprodukter.

- Unionsfiskefartyg ska endast fånga överskott av den tillåtna fångstmängden enligt artikel 62.2 och 62.3 i Havsrättskonventionen, och som identifierats på ett tydligt och transparent sätt, på grundval av bästa tillgängliga vetenskapliga rådgivning och relevant information som utbytt mellan unionen och tredjelandet om samtliga flottors totala fiskeansträngning med avseende på de berörda bestånden. I fråga om gränsöverskridande eller långvandrande fiskbestånd bör man vid fastställandet av tillträde till tillgängliga resurser vederbörligen beakta vetenskapliga bedömningar som gjorts på regional nivå samt bevarande- och förvaltningsåtgärder som antagits av relevanta regionala fiskeriförvaltningsorganisationer.

5. Unionens fiskefartyg får inte bedriva verksamhet i vatten som hör till ett tredjeländ med vilket det har slutits ett hållbara fiskepartnerskapsavtal såvida de inte innehar ett fisketillstånd som är utfärdat i enlighet med det avtalet.

6. Unionen ska se till att hållbara fiskepartnerskapsavtal inbegriper en klausul om respekt för demokratiska principer och för de mänskliga rättigheterna vilken ska utgöra en väsentlig beståndsdel av sådana avtal.

Dessa avtal ska också, i den mån det är möjligt, inbegripa

a) en klausul som förbjuder beviljande av fördelaktigare villkor för andra flottor som fiskar i sådana vatten, än de villkor som beviljas unionens ekonomiska aktörer, inbegripet villkor för bevarande, utveckling och förvaltning av resurser, ekonomiska arrangemang, avgifter och rättigheter som rör utfärdandet av fisketillstånd,

b) en exklusivitetsklausul beträffande den regel som föreskrivs i punkt 5.

7. Ansträngningar ska göras på unionsnivå för att övervaka verksamheten för unionsfiskefartyg som verkar i vatten utanför unionen utom ramen för hållbara fiskepartnerskapsavtal.

8. Medlemsstaterna ska se till att de unionsfiskefartyg som för deras flagg och som bedriver verksamhet utanför unionens vatten har möjlighet att tillhandahålla detaljerad och korrekt dokumentation om all fiske- och beredningsverksamhet.

9. Det fisketillstånd som avses i punkt 5 får beviljas för ett fartyg som har lämnat registret över unionens fiskeflotta och därefter återvänt till det inom 24 månader endast om fartygets ägare har försett flaggmedlemsstatens behöriga myndigheter med alla nödvändiga uppgifter för att fastställa att fartygets verksamhet under den perioden helt stod i överensstämmelse med de standarder som gäller för fartyg som för en medlemsstats flagg.

Om den stat som tillåter att fartyget för dess flagg, under den period då fartyget är avregistrerat från registret över unionens fiskeflotta, identifieras som en icke-samarbetande stat när det gäller att bekämpa, motverka och undanröja IUU-fiske, eller som en stat som tillåter icke-hållbart nyttjande av havets levande resurser, ska ett sådant fisketillstånd endast beviljas om det fastställs att fartygets fiskeverksamhet upphörde och ägaren vidtog omedelbara åtgärder för att stryka fartyget från den statens register.

10. Kommissionen ska se till att det sker oberoende förhands- och efterhandsutvärderingar av vart och ett av protokollet till ett hållbart fiskepartnerskapsavtal och göra dem tillgängliga för Europaparlamentet och rådet i god tid innan den förlägger rådet en rekommendation om att bemyndiga ett inledande av förhandlingar om ett efterföljande protokoll. En sammanfattning av sådana utvärderingar ska göras offentligt tillgänglig.

Artikel 32

Finansiellt stöd

1. Unionen ska genom hållbara fiskepartnerskapsavtal tillhandahålla ekonomiskt stöd till tredjeländer för att

a) betala en del av kostnaden för tillträdet till fiskeresurser i tredjeländers vatten; den del av kostnaden för tillträde till fiskeresurserna som ska betalas av fartygsägare från unionen ska uppskattas för varje hållbart fiskepartnerskapsavtal eller ett protokoll till detta och vara rättvis, icke-diskriminerande och stå i proportion till de fördelar som anges i tillträdesvillkoren,

b) upprätta en för ram för styrningen som omfattar inrättandet och upprätthållandet av nödvändiga vetenskaps- och forskningsinstitutioner, främja samrådsprocesser med intressegrupper och kapacitet för kontroll och övervakning samt andra kapacitetsuppbyggande åtgärder som avser utvecklingen av en hållbar fiskeripolitik som drivs av tredjeländet. Sådant ekonomiskt bistånd ska villkoras till uppnåendet av specifika särskilda resultat och komplettera och vara förenligt med projekt och program för utveckling som genomförs i det berörda tredjeländet.

2. Enligt varje hållbart fiskepartnerskapsavtal ska det ekonomiska sektorstödet frikopplas från betalningarna för tillträde till fiskeresurserna. Unionen ska kräva att specifika resultat uppnås som ett villkor för betalningar inom ramen för det ekonomiska biståndet, och ska noga följa utvecklingen.

AVDELNING III

Förvaltning av bestånd av gemensamt intresse

Artikel 33

Principer och mål för förvaltning av bestånd av gemensamt intresse för unionen och tredjeländer och avtal om utbyte och gemensam förvaltning

1. Om bestånd av gemensamt intresse även utnyttjas av tredjeländer, ska unionen samarbeta med dessa tredjeländer för att säkerställa att bestånden förvaltas på ett hållbart sätt som är förenligt med denna förordning, och särskilt det mål som anges i artikel 2.2. Om inget formellt avtal nås, ska unionen göra sitt yttersta för att komma fram till gemensamma arrangemang för fiske av sådana bestånd i syfte att möjliggöra en hållbar förvaltning, särskilt vad avser målet i artikel 2.2, och på så sätt främja likvärdiga förutsättningar för unionsaktörer.

2. För att säkerställa ett hållbart nyttjande av de bestånd som delas med tredjeländer och för att garantera ett stabilt fiske för sina flottor, ska unionen i enlighet med Havsrättskonventionen sträva efter att upprätta bilaterala eller multilaterala avtal med tredjeländer för en gemensam förvaltning av bestånden, när så är lämpligt inbegripet ett fastställande av tillträde till vatten och resurser samt villkor för ett sådant tillträde, harmonisering av bevarandeåtgärder och utbyte av fiskemöjligheter.

DEL VII

VATTENBRUK

Artikel 34

Främjande av hållbart vattenbruk

1. För att främja hållbarhet och bidra till en tryggad livsmedelsförsörjning och livsmedelstillgång och tillväxt och sysselsättning, ska kommissionen utarbeta icke-bindande strategiska unionsriktlinjer med gemensamma prioriteringar och mål för utvecklingen av en hållbar vattenbruksverksamhet. Sådana strategiska riktlinjer ska beakta medlemsstaternas relativa utgångslägen och olika förutsättningar i hela unionen och ska ligga till grund för fleråriga nationella strategiska planer och syfta till att

- a) stärka vattenbruksnäringens konkurrenskraft och stödja utveckling och innovation i sektorn,
- b) minska den administrativa bördan och göra genomförandet av unionsrätt effektivare och mer lyhört för intressenternas behov,
- c) uppmuntra ekonomisk verksamhet,
- d) främja diversifiering och förbättrad livskvalitet i kust- och inlandsområden,
- e) integrera vattenbruksverksamhet i den fysiska planeringen av hav, kuster och inland.

2. Medlemsstaterna ska senast den 30 juni 2014 utarbeta en flerårig nationell strategisk plan för vattenbruksverksamhetens utveckling på deras territorium.

3. Den nationella fleråriga strategiska planen ska innehålla medlemsstatens mål och de åtgärder och tidtabeller som är nödvändiga för att uppnå dessa mål.

4. De fleråriga nationella strategiska planerna ska i synnerhet ha följande mål:

- a) Administrativ förenkling, i synnerhet när det gäller utvärderingar, konsekvensanalyser och licenser.
- b) Rimlig säkerhet för vattenbruksaktörerna vad gäller tillträde till vatten och områden.

c) Indikatorer för miljömässig, ekonomisk och social hållbarhet.

d) Bedömning av andra eventuella gränsöverskridande effekter, särskilt på marina biologiska resurser och marina ekosystem i angränsande medlemsstater.

e) Skapande av synergier mellan nationella forskningsprogram och samarbete mellan branschen och forskarsamhället.

f) Främjande av hållbara livsmedel av hög kvalitet som en konkurrensfördel.

g) Främjande av vattenbruksmetoder och vattenbruksforskning i syfte att öka de positiva effekterna på miljön och fiskeresurserna och minska de negativa effekterna, inbegripet att minska trycket på fiskbestånd som används för fodertillverkning och öka resurseffektiviteten.

5. Medlemsstaterna ska utbyta information och bästa praxis genom en öppen metod för samordning av de nationella åtgärder som ingår i de nationella fleråriga strategiska planerna.

6. Kommissionen ska uppmuntra informationsutbyte och utbyte av bästa praxis mellan medlemsstaterna och underlätta samordningen av de nationella åtgärder som ingår i de fleråriga nationella strategiska planerna.

DEL VIII

DEN GEMENSAMMA MARKNADSORDNINGEN

Artikel 35

Mål

1. En gemensam marknadsordning för fiskeri- och vattenbruksprodukter (den gemensamma marknadsordningen) ska inrättas för att

- a) bidra till uppnåendet av de mål som anges i artikel 2, i synnerhet ett hållbart nyttjande av de levande marina biologiska resurserna,
- b) göra det möjligt för fiskeri- och vattenbruksnäringen att tillämpa den gemensamma fiskeripolitiken på rätt nivå,
- c) stärka konkurrenskraften för unionens fiskeri- och vattenbruksnäring, i synnerhet producenterna,
- d) förbättra öppenheten och stabiliteten på marknaderna, särskilt när det gäller ekonomisk kunskap om och förståelse för unionsmarknaderna för fiskeri- och vattenbruksprodukter längs hela distributionskedjan, säkerställa en mer balanserad fördelning av mervärdet längs sektorns distributionskedja,

- förbättra konsumentinformationen och öka konsumentmedvetenheten, med hjälp av skyltning och märkning som tillhandahåller begriplig information,
- e) bidra till att säkerställa likvärdiga förutsättningar för alla produkter som saluförs i unionen genom att främja ett hållbart nyttjande av fiskeresurser,
 - f) bidra till att tillförsäkra konsumenten ett varierat utbud av fiskeri- och vattenbruksprodukter,
 - g) tillhandahålla konsumenten verifierbar och exakt information om produktens ursprung och hur den tillverkats, särskilt genom märkning och etikettering.

2. Den gemensamma marknadsordningen ska gälla för de fiskeri- och vattenbruksprodukter som förtecknas i bilaga I till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1379/2013⁽¹⁾ och som saluförs i unionen.

3. Den gemensamma marknadsordningen ska i synnerhet inbegripa

- a) näringens organisation inbegripet marknadsstabiliserande åtgärder,
- b) produktions- och saluföringsplaner från producentorganisationer för fiske och vattenbruk,
- c) gemensamma handelsnormer,
- d) konsumentinformation.

DEL IX

KONTROLL OCH VERKSTÄLLIGHET

Artikel 36

Mål

1. Efterlevnaden av den gemensamma fiskeripolitikens bestämmelser ska säkerställas genom ett effektivt system för fiskerikontroll inom unionen, inbegripet bekämpning av IUU-fiske.
2. Kontrollen och verkställighet av den gemensamma fiskeripolitiken ska i synnerhet baseras på och inbegripa
 - a) ett globalt, integrerat och gemensamt förhållningssätt,
 - b) samarbete och samordning mellan medlemsstaterna, kommissionen och byrån,
 - c) kostnadseffektivitet och proportionalitet,

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1379/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma marknadsordningen för fiskeri- och vattenbruksprodukter, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1184/2006 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 104/2000 (Se sidan 1 i detta nummer av EUT).

- d) användning av effektiv teknik för att kontrollera tillgången till och kvaliteten på uppgifter om fisket,
- e) en unionsram för kontroll, inspektion och verkställighet,
- f) en riskbaserad strategi som fokuseras på systematiska och automatiserade korskontroller av alla relevanta tillgängliga data,
- g) utveckla en efterlevnads- och samarbetskultur hos alla aktörer och fiskare,

Unionen ska vidta lämpliga åtgärder med avseende på tredjeländer som tillåter icke-hållbart fiske.

3. Medlemsstaterna ska vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa kontroll, inspektion och verkställighet av den verksamhet som bedrivs inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken, inbegripet införande av effektiva, proportionella och avskräckande sanktioner.

Artikel 37

Expertgrupp för efterlevnad

1. En expertgrupp för efterlevnad ska inrättas av kommissionen med uppgift att bedöma, underlätta och stärka genomförandet och efterlevnaden av skyldigheterna enligt systemet för fiskerikontroll inom unionen.

2. Expertgruppen för efterlevnad ska bestå av företrädare för kommissionen och medlemsstaterna. På begäran av Europaparlamentet får kommissionen bjuda in Europaparlamentet att skicka experter för att delta i expertgruppens möten. Byrån får närvara som observatör vid mötena i expertgruppen för efterlevnad.

3. Expertgruppen ska särskilt

- a) regelbundet se över frågor som rör efterlevnad och genomförande enligt systemet för fiskerikontroll inom unionen och identifiera eventuella svårigheter av gemensamt intresse när det gäller genomförandet av den gemensamma fiskeripolitikens bestämmelser,
- b) utarbeta råd för genomförandet av den gemensamma fiskeripolitikens bestämmelser, inbegripet prioritering av unionens ekonomiska bistånd och
- c) utbyta information om kontroll- och inspektionsverksamhet, inbegripet bekämpning av IUU-fiske.

4. Expertgruppen ska regelbundet och fullständigt informera Europaparlamentet och rådet om efterlevnadsverksamhet enligt punkt 3.

*Artikel 38***Pilotprojekt för ny kontrollteknik och nya system för datahantering**

Kommissionen och medlemsstaterna får genomföra pilotprojekt om ny kontrollteknik och nya system för datahantering.

*Artikel 39***Bidrag till kostnaderna för kontroll, inspektion och verkställighet**

Medlemsstaterna får ålägga sina aktörer att bidra proportionellt till driftskostnaderna för genomförandet av unionens system för fiskerikontroll och kostnaderna för datainsamling.

DEL X

FINANSIERINGSINSTRUMENT*Artikel 40***Mål**

Ekonomiskt bistånd från unionen får beviljas för att bidra till förverkligandet av de mål som fastställs i artikel 2.

*Artikel 41***Villkor för ekonomiskt bistånd till medlemsstater**

1. Med förbehåll för de villkor som ska anges i de tillämpliga unionsrättsakterna, ska unionens ekonomiska bistånd till medlemsstaterna vara villkorat till att medlemsstaterna efterlever bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken.

2. Om medlemsstaterna inte följer bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken kan det leda till att betalningar avbryts eller tillfälligt ställs in eller att en finansiell korrigerande tillämpas på unionens ekonomiska bistånd inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken. Sådana åtgärder ska stå i proportion till den bristande överensstämmelsens art, svårighetsgrad, varaktighet och upprepning.

*Artikel 42***Villkor för ekonomiskt bistånd till aktörer**

1. Om inte annat följer av de villkor som ska anges i de tillämpliga unionsrättsakterna ska unionens ekonomiska bistånd till aktörerna vara villkorat till att aktörerna efterlever bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken.

2. Med förbehåll för särskilda bestämmelser som ska antas, ska aktörers allvarliga överträdelse av reglerna i den gemensamma fiskeripolitiken medföra att de tillfälligt eller permanent avstängs från tillgång till ekonomiskt stöd från unionen och/eller att avdrag tillämpas. Sådana åtgärder, som vidtas av medlemsstaten, ska vara avskräckande, effektiva och stå i proportion till allvarliga överträdelsers omfattning, svårighetsgrad, varaktighet och upprepning.

3. Medlemsstaterna ska se till att ekonomiskt bistånd från unionen endast beviljas om den berörda aktören inte har belagts

med sanktioner för allvarliga överträdelse under den ettårsperiod som föregår den dag då det ekonomiska biståndet från unionen börjar tillämpas.

DEL XI

RÅDGIVANDE NÄMNDER*Artikel 43***Inrättande av rådgivande nämnder**

1. Rådgivande nämnder ska inrättas för vart och ett av de geografiska områden eller behörighetsområden som anges i bilaga III, för att främja att alla berörda parter företräds på ett väl avvägt sätt, i enlighet med vad som fastställs i artikel 45.1, och bidra till att de mål som anges i artikel 2 uppnås.

2. I synnerhet ska följande nya rådgivande nämnder inrättas i enlighet med bilaga III:

- a) En rådgivande nämnd för de yttersta randområdena, som ska vara uppdelad i tre sektioner för vart och ett av havsområdena västra Atlanten, östra Atlanten och Indiska oceanen.
- b) En rådgivande nämnd för vattenbruk.
- c) En rådgivande nämnd för marknader.
- d) En rådgivande nämnd för Svarta havet.

3. Varje rådgivande nämnd ska fastställa sin egen arbetsordning.

*Artikel 44***Rådgivande nämnders uppgifter**

1. Vid tillämpningen av denna förordning ska kommissionen, när så är lämpligt, samråda med de rådgivande nämnderna.

2. De rådgivande nämnderna får

- a) lämna rekommendationer och förslag till kommissionen och berörda medlemsstater om frågor som rör fiskeriförvaltning och de socioekonomiska aspekterna och bevarandaspekterna av fiskeri och vattenbruk, och i synnerhet rekommendationer om hur man kan förenkla reglerna för fiskeriförvaltningen,
- b) informera kommissionen och medlemsstaterna om problem som rör fiskeriförvaltning, socioekonomiska aspekter och bevarandaspekter av fiskeri och, i tillämpliga fall, av vattenbruk inom deras geografiska område eller behörighetsområde samt föreslå lösningar för att komma till rätta med problemen,
- c) i nära samarbete med forskare bidra till insamling, tillhandahållande och analys av de data som behövs för utarbetandet av bevarandeåtgärder.

Om en fråga är av gemensamt intresse för två eller fler rådgivande nämnder ska de samordna sina ståndpunkter i syfte att anta gemensamma rekommendationer om denna fråga.

3. De rådgivande nämnderna ska rådfrågas om gemensamma rekommendationer enligt artikel 18. De får också rådfrågas av kommissionen och av medlemsstaterna när det gäller andra åtgärder. Deras råd ska beaktas. Dessa rådfrågningar ska inte påverka samrådet med STECF eller andra vetenskapliga organ. De rådgivande nämndernas yttranden får överlämnas till alla berörda medlemsstater och till kommissionen.

4. Kommissionen och, i förekommande fall, den berörda medlemsstaten ska inom två månader lämna svar på varje rekommendation, förslag eller information som mottas enligt punkt 1. Om de slutliga åtgärder som har antagits avviker från den rådgivande nämndens yttranden, rekommendationer och förslag som mottagits enligt punkt 1, ska kommissionen eller den berörda medlemsstaten tillhandahålla en utförlig förklaring till avvikelsen.

Artikel 45

De rådgivande nämndernas sammansättning, funktion och finansiering

- De rådgivande nämnderna ska bestå av
 - organisationer som företräder fiskeriaktörer och, om så är lämpligt, vattenbruksaktörer samt företrädare för berednings- och saluföringssektorerna,
 - andra intressegrupper som påverkas av den gemensamma fiskeripolitiken, t.ex. miljöorganisationer och konsumentammanslutningar.
- Varje rådgivande nämnd ska bestå av en generalförsamling och en verkställande kommitté, i förekommande fall inbegripet ett sekretariat och arbetsgrupper för att behandla frågor om regionalt samarbete enligt artikel 18, och ska anta de åtgärder som krävs för dess funktion.
- De rådgivande nämnderna ska genomföra sina uppgifter och erhålla finansiering enligt bilaga III.
- Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 46 för att fastställa närmare bestämmelser rörande de rådgivande nämndernas funktion.

DEL XII

FÖRFARANDEBESTÄMMELSER

Artikel 46

Utövande av delegeringen

- Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
- Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 11.2, 15.2, 15.3, 15.6, 15.7 och 45.4 ska ges till kommissionen för en period av fem år från och med den 29 december 2013. Kommissionen ska utarbeta en rapport

om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden av fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 11.2, 15.2, 15.3, 15.6, 15.7 b och 45.4 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Beslutet påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan trätt i kraft.

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

5. En delegerad akt som antagits enligt artiklarna 11.2, 15.2, 15.3, 15.6, 15.7 och 45.4 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet före utgången av denna period har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 47

Kommittéförfarande

- Kommissionen ska bistädas av kommittén för fiske och vattenbruk. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
 - När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.
- Om kommittén inte avger något yttrande om ett utkast till genomförandeakt som ska antas enligt artikel 23, ska kommissionen inte anta utkastet till genomförandeakt och artikel 5.4 tredje stycket i förordning (EU) nr 182/2011 ska tillämpas.
- När det hänvisas till denna punkt, ska artikel 8 i förordning (EU) nr 182/2011 jämförd med artikel 5 i den förordningen tillämpas.

DEL XIII

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 48

Upphävanden och ändringar

- Förordning (EG) nr 2371/2002 ska upphöra att gälla.

Hänvisningar till den upphävda förordningen ska anses som hänvisningar till den här förordningen.

2. Beslut 2004/585/EC ska upphöra att gälla när de regler som antas enligt artikel 45.4 i den här förordningen träder i kraft.

3. Artikel 5 i rådets förordning (EG) nr 1954/2003 ⁽¹⁾ ska utgå.

4. Rådets förordning (EG) nr 639/2004 ⁽²⁾ ska upphöra att gälla.

5. I artikel 105 i förordning (EG) nr 1224/2009 ska följande punkt införas:

”3a. Genom undantag från punkterna 2 och 3 ska multiplikationsfaktorn inte tillämpas på fångster som är föremål för en landningsskyldighet i enlighet med artikel 15 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 ^(*), under förutsättning att omfattningen av överfisket i förhållande till de mängder som det är tillåtet att landa inte överstiger 10 %.

^(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma fiskeripolitiken, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1954/2003 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 2371/2002 och (EG) nr 639/2004 och rådets beslut 2004/585/EG (EUT L 354, 28.12.2013, s. 23).”

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 11 december 2013.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

V. LEŠKEVIČIUS

Ordförande

Artikel 49

Översyn

Kommissionen ska senast den 31 december 2022 rapportera till Europaparlamentet och rådet om hur den gemensamma fiskeripolitiken fungerar.

Artikel 50

Årsredovisning

Kommissionen ska årligen rapportera till Europaparlamentet och rådet om framstegen när det gäller uppnåendet av maximal hållbar avkastning och situationen för fiskbestånden, så snart som möjligt efter antagandet av rådets årliga förordning om fastställande av tillgängliga fiskemöjligheter för unionsfartyg i unionsvatten och i vissa icke-EU-vatten.

Artikel 51

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2014.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1954/2003 av den 4 november 2003 om förvaltningen av fiskeansträngningen för vissa fiskezoner och fisketillgångar inom gemenskapen, om ändring av förordning (EEG) nr 2847/93 och om upphävande av förordningarna (EG) nr 685/95 och (EG) nr 2027/95 (EUT L 289, 7.11.2003, s. 1).

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 639/2004 av den 30 mars 2004 om förvaltning av fiskeflottor som är registrerade i gemenskapens yttre randområden (EUT L 102, 7.4.2004, s. 9).

BILAGA I

TILLTRÄDE TILL KUSTVATTEN ENLIGT DEFINITIONEN I ARTIKEL 5.2

1. Förenade kungarikets kustvatten

A. TILLTRÄDE FÖR FRANKRIKE

Geografiskt område	Art	Mängd eller särskilda karaktäristika
Förenade kungarikets kust (6–12 nautiska mil)		
1. Berwick-upon-Tweed österut Coquet Island österut	Sill	Obegränsat
2. Flamborough Head österut Spurn Head österut	Sill	Obegränsat
3. Lowestoft österut Lyme Regis söderut	Samtliga arter	Obegränsat
4. Lyme Regis söderut Eddystone söderut	Demersalt fiske	Obegränsat
5. Eddystone söderut Longships åt sydväst	Demersalt fiske	Obegränsat
	Kammusslor	Obegränsat
	Hummer	Obegränsat
	Languster	Obegränsat
6. Longships åt sydväst Hartland Point åt nordväst	Demersalt fiske	Obegränsat
	Languster	Obegränsat
	Hummer	Obegränsat
7. Från Hartland Point till en linje dragen från nordspetsen på Lundy Island	Demersalt fiske	Obegränsat
8. Från en linje väster om Lundy Island till Cardigan Harbour	Samtliga arter	Obegränsat
9. Point Lynas norrut Morecambe Light Vessel österut	Samtliga arter	Obegränsat
10. County Down	Demersalt fiske	Obegränsat
11. New Island åt nordost Sanda Island åt sydväst	Samtliga arter	Obegränsat
12. Port Stewart norrut Barra Head västerut	Samtliga arter	Obegränsat
13. Latitud 57°40'N Butt of Lewis västerut	Samtliga arter, utom skaldjur	Obegränsat
14. St Kilda, Flannan Islands	Samtliga arter	Obegränsat
15. Väster om en linje som förbinder Butt of Lewis fyr med punkten 59°30'N, 5°45'V	Samtliga arter	Obegränsat

B. TILLTRÄDE FÖR IRLAND

Geografiskt område	Art	Mängd eller särskilda karaktäristika
Förenade kungarikets kust (6–12 nautiska mil)		
1. Point Lynas norrut Mull of Galloway söderut	Demersalt fiske	Obegränsat
	Havskräfta	Obegränsat
2. Mull of Oa västerut Barra Head västerut	Demersalt fiske	Obegränsat
	Havskräfta	Obegränsat

C. TILLTRÄDE FÖR TYSKLAND

Geografiskt område	Art	Mängd eller särskilda karaktäristika
Förenade kungarikets kust (6–12 nautiska mil)		
1. Öster om Shetlandsöarna och Fair Isle mellan linjer dragna rakt åt sydost från Sumburgh Heads fyr, rakt åt nordost från Skroos fyr och rakt åt sydväst från Skadans fyr	Sill	Obegränsat
2. Berwick-upon-Tweed österut, Whitby High fyr österut	Sill	Obegränsat
3. North Forelands fyr österut, Dungeness nya fyr söderut	Sill	Obegränsat
4. Zonen omkring St Kilda	Sill	Obegränsat
	Makrill	Obegränsat
5. Butt of Lewis fyr västerut till den linje som förbinder Butt of Lewis fyr med punkten 59°30'N, 5°45'V	Sill	Obegränsat
6. Zonen omkring North Rona och Sulisker (Sulasgeir)	Sill	Obegränsat

D. TILLTRÄDE FÖR NEDERLÄNDERNA

Geografiskt område	Art	Mängd eller särskilda karaktäristika
United Kingdom coast (6–12 nautiska mil)		
1. Öster om Shetlandsöarna och Fair Isle mellan linjer dragna rakt åt sydost från Sumburgh Heads fyr, rakt åt nordost från Skroos fyr och rakt åt sydväst från Skadans fyr	Sill	Obegränsat
2. Berwick-upon-Tweed österut, Flamborough Head österut	Sill	Obegränsat
3. North Foreland österut, Dungeness nya fyr söderut	Sill	Obegränsat

E. TILLTRÄDE FÖR BELGIEN

Geografiskt område	Art	Mängd eller särskilda karaktäristika
Förenade kungarikets kust (6–12 nautiska mil)		
1. Berwick-upon-Tweed österut Coquet Island österut	Sill	Obegränsat
2. Cromer norrut North Foreland österut	Demersalt fiske	Obegränsat

Geografiskt område	Art	Mängd eller särskilda karaktäristika
3. North Foreland österut Dungeness nya fyr söderut	Demersalt fiske	Obegränsat
	Sill	Obegränsat
4. Dungeness nya fyr söderut, Selsey Bill söderut	Demersalt fiske	Obegränsat
5. Straight Point åt sydost, South Bishop åt nordväst	Demersalt fiske	Obegränsat

2. Irlands kustvatten

A. TILLTRÄDE FÖR FRANKRIKE

Geografiskt område	Art	Mängd eller särskilda karaktäristika
Irlands kust (6-12 nautiska mil)		
1. Erris Head åt nordväst Sybil Point västerut	Demersalt fiske	Obegränsat
	Havskräfta	Obegränsat
2. Mizen Head söderut Stags söderut	Demersalt fiske	Obegränsat
	Havskräfta	Obegränsat
	Makrill	Obegränsat
3. Stags söderut Cork söderut	Demersalt fiske	Obegränsat
	Havskräfta	Obegränsat
	Makrill 1	Obegränsat
	Sill	Obegränsat
4. Cork söderut, Carnsore Point söderut	Samtliga arter	Obegränsat
5. Carnsore Point söderut, Haulbowline åt sydost	Samtliga arter utom skaldjur	Obegränsat

B. TILLTRÄDE FÖR FÖRENADE KUNGARIKET

Geografiskt område	Art	Mängd eller särskilda karaktäristika
Irish coast (6-12 miles)		
1. Mine Head söderut Hook Point	Demersalt fiske	Obegränsat
	Sill	Obegränsat
	Makrill	Obegränsat
2. Hook Point Carlingford Lough	Demersalt fiske	Obegränsat
	Sill	Obegränsat
	Makrill	Obegränsat
	Havskräfta	Obegränsat
	Kammusslor	Obegränsat

C. TILLTRÄDE FÖR NEDERLÄNDERNA

Geografiskt område	Art	Mängd eller särskilda karaktäristika
Irlands kust (6–12 nautiska mil)		
1. Stags söderut Carnsore Point söderut	Sill	Obegränsat
	Makrill	Obegränsat

D. TILLTRÄDE FÖR TYSKLAND

Geografiskt område	Art	Mängd eller särskilda karaktäristika
Irlands kust (6–12 nautiska mil)		
1. Old Head of Kinsale söderut Carnsore Point söderut	Sill	Obegränsat
2. Cork söderut Carnsore Point söderut	Makrill	Obegränsat

E. TILLTRÄDE FÖR BELGIEN

Geografiskt område	Art	Mängd eller särskilda karaktäristika
Irlands kust (6–12 nautiska mil)		
1. Cork söderut Carnsore Point söderut	Demersalt fiske	Obegränsat
2. Wicklow Head österut Carlingford Lough åt sydost	Demersalt fiske	Obegränsat

3. Belgiens kustvatten

Geografiskt område	Medlemsstater	Art	Mängd eller särskilda karaktäristika
3–12 nautiska mil	Nederländerna	Samtliga arter	Obegränsat
	Frankrike	Sill	Obegränsat

4. Danmarks kustvatten

Geografiskt område	Medlemsstater	Art	Mängd eller särskilda karaktäristika
Nordsjökusten (dansk-tyska gränsen till Hanstholm) (6–12 nautiska mil)			
Dansk-tyska gränsen till Blåvands Huk	Tyskland	Plattfisk	Obegränsat
		Räkor	Obegränsat
	Nederländerna	Plattfisk	Obegränsat
		Rundfisk	Obegränsat

Geografiskt område	Medlemsstater	Art	Mängd eller särskilda karaktäristika	
Blåvands Huk till Bovbjerg	Belgien	Torsk	Obegränsat endast 1 juni–31 juli	
		Kolja	Obegränsat endast 1 juni–31 juli	
	Tyskland	Plattfisk	Obegränsat	
	Nederländerna	Rödspätta	Obegränsat	
		Tunga	Obegränsat	
Thyborøn till Hanstholm	Belgien	Vitling	Obegränsat endast 1 juni–31 juli	
		Rödspätta	Obegränsat endast 1 juni–31 juli	
	Tyskland	Plattfisk	Obegränsat	
		Skarpsill	Obegränsat	
		Torsk	Obegränsat	
		Gråsej	Obegränsat	
		Kolja	Obegränsat	
		Makrill	Obegränsat	
		Sill	Obegränsat	
	Vitling	Obegränsat		
	Nederländerna	Torsk	Obegränsat	
		Rödspätta	Obegränsat	
		Tunga	Obegränsat	
	Skagerrak (Hanstholm till Skagen) (4–12 nautiska mil)	Belgien	Rödspätta	Obegränsat endast 1 juni–31 juli
		Tyskland	Plattfisk	Obegränsat
Skarpsill			Obegränsat	
Torsk			Obegränsat	
Gråsej			Obegränsat	
Kolja			Obegränsat	
Makrill			Obegränsat	
Sill			Obegränsat	
Vitling		Obegränsat		

Geografiskt område	Medlemsstater	Art	Mängd eller särskilda karaktäristika
	Nederländerna	Torsk	Obegränsat
		Rödspätta	Obegränsat
		Tunga	Obegränsat
Kattegatt (3–12 nautiska mil)	Tyskland	Torsk	Obegränsat
		Plattfisk	Obegränsat
		Havskräfta	Obegränsat
		Sill	Obegränsat
Norr om Zeeland till parallellen för latituden som går genom Forsnæs fyr	Tyskland	Skarpsill	Obegränsat
Östersjön (inklusive Bälten, Öresund, Bornholm) (3–12 nautiska mil)	Tyskland	Plattfisk	Obegränsat
		Torsk	Obegränsat
		Sill	Obegränsat
		Skarpsill	Obegränsat
		Ål	Obegränsat
		Lax	Obegränsat
		Vitling	Obegränsat
		Makrill	Obegränsat
Skagerack (4–12 nautiska mil)	Sverige	Samtliga arter	Obegränsat
Kattegatt (3–12 nautiska mil ⁽¹⁾)	Sverige	Samtliga arter	Obegränsat
Östersjön (3–12 nautiska mil)	Sverige	Samtliga arter	Obegränsat

(¹) Mätt från kustlinjen.

5. Tysklands kustvatten

Geografiskt område	Medlemsstater	Art	Mängd eller särskilda karaktäristika
Nordsjökusten (3–12 nautiska mil) Samtliga kuster	Danmark	Demersalt fiske	Obegränsat
		Skarpsill	Obegränsat
		Tobisfiskar	Obegränsat
	Nederländerna	Demersalt fiske 1	Obegränsat
		Räkor	Obegränsat
Dansk-tyska gränsen till den norra änden av Amrum vid 54°43'N	Danmark	Räkor	Obegränsat
Zonen omkring Helgoland	Förenade kungariket	Torsk	Obegränsat
		Rödspätta	Obegränsat

Geografiskt område	Medlemsstater	Art	Mängd eller särskilda karaktäristika
Östersjökusten (3–12 nautiska mil)	Danmark	Torsk	Obegränsat
		Rödspätta	Obegränsat
		Sill	Obegränsat
		Skarpsill	Obegränsat
		Ål	Obegränsat
		Vitling	Obegränsat
		Makrill	Obegränsat

6. Frankrikes och de utomeuropeiska franska departementens kustvatten

Geografiskt område	Medlemsstat	Art	Mängd eller särskilda karaktäristika
Nordöstra Atlantkusten (6–12 nautiska mil)			
Fransk-belgiska gränsen öster om departementet Manche (Vire-Grandcamp les Bains mynning 49° 23' 30" N–1° 2 'VNNO)	Belgien	Demersalt fiske	Obegränsat
		Kammusslor	Obegränsat
	Nederländerna	Samtliga arter	Obegränsat
Dunkerque (2° 20'O) till Cap d'Antifer (0° 10'O)	Tyskland	Sill	Obegränsat endast 1 oktober–31 december
Fransk-belgiska gränsen till Cap d'Alprech västerut (50° 42'30"N–1° 33'30"O)	Förenade kungariket	Sill	Obegränsat
Atlantkusten (6–12 nautiska mil)			
Spansk-franska gränsen till 46° 08' N	Spanien	Ansjovis	Riktat fiske, obegränsat endast 1 mars–30 juni
			Fiske efter levande bete, endast 1 juli–31 oktober
		Sardiner	Obegränsat endast 1 januari–28 februari och 1 juli–31 december Dessutom måste verksamhet som rör ovannämnda arter bedrivas i enlighet med och inom de begränsningar för verksamheten som gällde 1984
Medelhavskusten (6–12 nautiska mil)			
Spanska gränsen Cap Leucate	Spanien	Samtliga arter	Obegränsat

7. Spaniens kustvatten

Geografiskt område	Medlemsstat	Art	Mängd eller särskilda karaktäristika
Atlantkusten (6–12 nautiska mil)			
Fransk-spanska gränsen till Cap Mayors fyr (3° 47' V)	Frankrike	Pelagiska arter	Obegränsat i enlighet med och inom de begränsningar för verksamheten som gällde 1984
Medelhavskusten (6–12 nautiska mil)			
Franska gränsen/Cap Creus	Frankrike	Samtliga arter	Obegränsat

8. Kroatens kustvatten ⁽¹⁾

Geografiskt område	Medlemsstat	Art	Mängd eller särskilda karaktäristika
12 nautiska mil begränsat till havsområdet under Kroatiens överhöghet norr om en linje 45 grader och 10 minuter nordlig bredd utmed västra Istriens kust, från den yttre gränsen av Kroatiens territorialhav, där denna linje möter fastlandet på västra Istriens kust (Grgatov rt/Funtana)	Slovenien	Bottenlevande arter och små pelagiska arter inklusive sardin och ansjovis	100 ton för högst 25 fiskefartyg, inbegripet 5 fiskefartyg med träl

(¹) Ovannämnda ordning ska tillämpas från det att skiljedomen till följd av skiljeavtalet mellan Republiken Sloveniens regering och Republiken Kroatiens regering som undertecknades i Stockholm den 4 november 2009 har genomförts fullt ut.

9. Nederländernas kustvatten

Geografiskt område	Medlemsstat	Art	Mängd eller särskilda karaktäristika
(3–12 nautiska mil) hela kusten	Belgien	Samtliga arter	Obegränsat
	Danmark	Demersalt fiske	Obegränsat
		Skarpsill	Obegränsat
		Tobisfiskar	Obegränsat
		Taggmakrill	Obegränsat
	Tyskland	Torsk	Obegränsat
Räkor		Obegränsat	
(6–12 nautiska mil) hela kusten	Frankrike	Samtliga arter	Obegränsat
Texels sydpunkt västerut till gränsen mellan Nederländerna och Tyskland	Förenade kungariket	Demersalt fiske	Obegränsat

10. Sloveniens kustvatten ⁽¹⁾

Geografiskt område	Medlemsstat	Art	Mängd eller särskilda karaktärstika
12 nautiska mil begränsat till havsområdet under Sloveniens överhöghet norr om en linje 45 grader och 10 minuter nordlig bredd utmed västra Istriens kust, från den yttre gränsen av Kroatiens territorialhav, där denna linje möter fastlandet på västra Istriens kust (Grgatov rt/Funtana)	Kroatien	Bottenlevande arter och små pelagiska arter inklusive sardin och ansjovis	100 ton för högst 25 fiskefartyg, inbegripet 5 fiskefartyg med trål

⁽¹⁾ Ovannämnda ordning ska tillämpas från det att skiljedomen till följd av skiljeavtalet mellan Republiken Sloveniens regering och Republiken Kroatiens regering som undertecknades i Stockholm den 4 november 2009 har genomförts fullt ut.

11. Finlands kustvatten

Geografiskt område	Medlemsstat	Art	Mängd eller särskilda karaktärstika
Östersjön (4–12 nautiska mil) ⁽¹⁾	Sverige	Samtliga arter	Obegränsat

⁽¹⁾ 3–12 nautiska mil runt Bogskär.

12. Sveriges kustvatten

Geografiskt område	Medlemsstat	Art	Mängd eller särskilda karaktärstika
Skagerrak (4–12 nautiska mil)	Danmark	Samtliga arter	Obegränsat
Kattegatt (3–12 nautiska mil) ⁽¹⁾	Danmark	Samtliga arter	Obegränsat
Östersjön (4–12 nautiska mil)	Danmark	Samtliga arter	Obegränsat
	Finland	Samtliga arter	Obegränsat

⁽¹⁾ Mätt från kustlinjen.

BILAGA II

FISKEKAPACITETSTAK

Kapacitetstak

Medlemsstat	GT	kW
Belgien	18 962	51 586
Bulgarien	7 250	62 708
Kroatien	53 452	426 064
Danmark	88 762	313 333
Tyskland	71 117	167 078
Estland	21 677	52 566
Irland	77 568	210 083
Grekland	84 123	469 061
Spanien (inklusive de yttersta randområdena)	423 550	964 826
Frankrike (inklusive de yttersta randområdena)	214 282	1 166 328
Italien	173 506	1 070 028
Cypern	11 021	47 803
Lettland	46 418	58 496
Litauen	73 489	73 516
Malta	14 965	95 776
Nederländerna	166 859	350 736
Polen	38 270	90 650
Portugal (inklusive de yttersta randområdena)	114 549	386 539
Rumänien	1 908	6 356
Slovenien	675	8 867
Finland	18 066	181 717
Sverige	43 386	210 829
Förenade kungariket	231 106	909 141

Kapacitetstak

Unionens yttersta randområden	GT	kW
Spanien		
Kanarieöarna: L (!) < 12 m. unionsvatten	2 617	20 863
Kanarieöarna: L > 12 m. unionsvatten	3 059	10 364
Kanarieöarna: L > 12 m. Internationella vatten och tredjeländers vatten	28 823	45 593
Frankrike		
Réunion: Demersala och pelagiska arter. L < 12 m	1 050	19 320

Unionens yttersta randområden	GT	kW
Réunion: Pelagiska arter. L > 12 m	10 002	31 465
Franska Guyana: Demersala och pelagiska arter. Längd < 12 m	903	11 644
Franska Guyana: Räktrålare	7 560	19 726
Franska Guyana: Pelagiska arter. Offshorefartyg.	3 500	5 000
Martinique: Demersala och pelagiska arter. L < 12 m	5 409	142 116
Martinique: Pelagiska arter. L > 12 m	1 046	3 294
Guadeloupe: Demersala och pelagiska arter. L < 12 m	6 188	162 590
Guadeloupe: Pelagiska arter. L > 12 m	500	1 750
Portugal		
Madeira: Demersala arter. L < 12 m	604	3 969
Madeira: Demersala och pelagiska arter. L > 12 m	4 114	12 734
Madeira: Pelagiska arter. Not/vad. L > 12 m	181	777
Azorerna: Demersala arter. L < 12 m	2 617	29 870
Azorerna: Demersala och pelagiska arter. L > 12 m	12 979	25 721
(1) Med "L" menas ett fartygs längd.		

BILAGA III

RÅDGIVANDE NÄMNDER

1. Rådgivande nämnders namn och behörighetsområde

Namn	Behörighetsområden
Östersjön	Ices-zonerna IIIb, IIIc och IIId
Svarta havet	AKFM:s geografiska delområde såsom det definieras i resolution AKFM/33/2009/2
Medelhavet	Medelhavets marina vatten öster om linjen 5°36' Väst
Nordsjön	Ices-zonerna IV och IIIa
Nordvästliga vatten	Ices-zonerna V (med undantag av Va och endast unionsvatten i Vb), VI och VII
Sydvästliga vatten	Ices-zonerna VIII, IX och X (vattnen runt Azorerna) samt Cefac-zonerna 34.1.1, 34.1.2 och 34.2.0 (vattnen runt Madeira och Kanarieöarna)
De yttersta randområdena	Unionsvattnen runt de yttersta randområdena enligt artikel 349 första stycket i fördraget, som ska vara uppdelade i tre områden: västra Atlanten, östra Atlanten och Indiska oceanen
Pelagiska bestånd (blåvitling, makrill, taggmakrill, sill, trynfisk)	Alla geografiska områden utom Östersjön och Medelhavet
Fiske på öppet hav/fjärrfiske	Alla icke-unionsvatten
Vattenbruk	Vattenbruk, enligt definitionen i artikel 4
Marknader	Alla marknadsområden

2. Rådgivande nämnders funktionssätt och finansiering

- I generalförsamlingen och den verkställande kommittén ska 60 % av platserna viga åt företrädare för fiskarna och rådgivande nämnden för vattenbruk, vattenbruksaktörer och företrädare för bearbetnings- och marknadsföringssektorerna, och 40 % viga åt företrädare för andra intressegrupper som påverkas av den gemensamma fiskeripolitiken, exempelvis miljöorganisationer och konsumentgrupper.
- Med undantag för rådgivande nämnden för vattenbruk och rådgivande nämnden för marknader, ska åtminstone en företrädare för fångstundersektorn från varje berörd medlemsstat vara medlem i den verkställande kommittén.
- Ledamöter i den verkställande kommittén ska, i de fall detta är möjligt, anta rekommendationer i samförstånd. Om samförstånd inte kan nås, ska de avvikande åsikter som uttrycks av ledamöter anges i de rekommendationer som antas av majoriteten av de ledamöter som är närvarande och deltar i omröstningen.
- Varje rådgivande nämnd ska utse en ordförande i samförstånd. Ordföranden ska agera opartiskt.
- Varje rådgivande nämnd ska anta de åtgärder som krävs för att säkerställa öppenhet och respekt för alla åsikter som kommer till uttryck.
- Rekommendationer som antas av den verkställande kommittén ska omedelbart göras tillgängliga för generalförsamlingen, kommissionen, berörda medlemsstater och på begäran också för enskilda från allmänheten.
- Generalförsamlingens möten ska vara öppna för allmänheten. Möten i verkställande kommittén ska vara öppna för allmänheten utom i de undantagsfall då en majoritet i den verkställande kommittén beslutar något annat.
- Europeiska och nationella organisationer som företräder fiskerisektorn och andra intresseorganisationer får föreslå ledamöter för de berörda medlemsstaterna. Dessa medlemsstater ska enas om ledamöterna i generalförsamlingen.

- i) Företrädare för nationella och regionala förvaltningar som har fiskeintressen i berört område och forskare från medlemsstaternas institut för vetenskaplig forskning och fiskeriforskning och från de internationella forskningsinstitut som är rådgivare åt kommissionen ska få delta i den rådgivande nämndens möten som aktiva observatörer. Andra kvalificerade forskare får också bjudas in.
 - j) Företrädare för Europaparlamentet och kommissionen får delta som aktiva observatörer i den rådgivande nämndens möten.
 - k) Företrädare för fiskerinäringen och andra intressegrupper från tredjeländer, inbegripet företrädare för regionala fiskeriförvaltningsorganisationer som har ett fiskeintresse i området eller fiskeriverksamhet som omfattas av en rådgivande nämnd, får bjudas in att delta som aktiva observatörer när frågor som de berörs av diskuteras.
 - l) Rådgivande nämnder får ansöka om ekonomiskt stöd från unionen i sin egenskap av organ som arbetar med mål av allmänt europeiskt intresse.
 - m) Kommissionen ska underteckna en bidragsöverenskommelse med varje rådgivande nämnd för att bidra till dess operativa kostnader, inklusive kostnader för översättning och tolkning.
 - n) Kommissionen får utföra de kontroller den anser nödvändiga för att säkerställa att de rådgivande nämnderna fullgör sina anförtrodda uppgifter.
 - o) Varje rådgivande nämnd ska årligen översända sin budget och sin verksamhetsrapport till kommissionen och till berörda medlemsstater.
 - p) Kommissionen eller revisionsrätten kan när som helst ordna så att en revision genomförs, antingen av ett externt organ som kommissionen väljer eller av kommissionens eller revisionsrättens egna avdelningar.
 - q) Varje rådgivande nämnd ska utse en auktoriserad revisor för den period då unionsbidrag erhålls.
-

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 1381/2013

av den 17 december 2013

om inrättande av ett program Rättigheter, jämlikhet och medborgarskap för perioden 2014–2020

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artiklarna 19.2, 21.2, 114, 168, 169 och 197,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de natio-
nella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommit-
téns yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Europeiska unionen bygger på värdena respekt för männi-
skans värdighet, frihet, demokrati, jämlikhet, rättsstats-
principen och respekt för de mänskliga rättigheterna och
de grundläggande friheterna. Dessa värden är gemen-
samma för medlemsstaterna i ett samhälle som känne-
tecknas av mångfald, icke-diskriminering, tolerans, rätt-
visa, solidaritet och principen om jämställdhet mellan
kvinnor och män. Alla har rätt att i unionen åtnjuta de
rättigheter som tillkommer dem genom fördraget om
Europeiska unionens funktionssätt (*EUF-fördraget*) och
fördraget om Europeiska unionen (*EU-fördraget*). Europe-
iska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna
(nedan kallad *stadgan*), som genom ikraftträdandet av Lis-
sabonfördraget blev rättsligt bindande i hela unionen, tar
dessutom upp de grundläggande rättigheter och friheter
som tillkommer människor i unionen. Dessa rättigheter
bör främjas och respekteras. Fullständigt åtnjutande av
dessa rättigheter och av de rättigheter som följer av in-
ternationella konventioner som unionen har anslutit sig
till, såsom Förenta nationernas konvention om rättigheter
för personer med funktionsnedsättning, bör garanteras
och eventuella hinder avskaffas. Åtnjutandet av dessa
rättigheter medför dessutom ansvar och skyldigheter
mot andra människor, mot mänskligheten och mot kom-
mande generationer.
- (2) I Stockholmsprogrammet ⁽⁴⁾ bekräftade Europeiska rådet
prioriteringen att utveckla ett område med frihet, säker-

het och rättvisa och fastställde att uppnåendet av ett
Europa som bygger på rättigheter är en politisk priorite-
ring. Finansiering angavs som ett av de viktigaste verkty-
gen för ett lyckat genomförande av Stockholmsprogram-
mets politiska prioriteringar. De ambitiösa målen i för-
dragen och i Stockholmsprogrammet bör bland annat
uppnås genom inrättandet av ett flexibelt och effektivt
program Rättigheter, jämlikhet och medborgarskap (ne-
dan kallat *programmet*) för perioden 2014–2020, vilket
bör underlätta planering och genomförande. De allmänna
och specifika målen för programmet bör tolkas i över-
ensstämmelse med de relevanta strategiska riktlinjer som
Europeiska rådet har fastställt.

- (3) I kommissionens meddelande av den 3 mars 2010 om
Europa 2020-strategin presenteras en strategi för en
smart och hållbar tillväxt för alla. Genom att stödja
och främja de rättigheter som tillkommer människor i
unionen, bekämpa diskriminering och orättvisor och
främja unionsmedborgarskap, bidrar man till att stärka
förutsättningarna för att uppnå de särskilda målsättning-
arna och huvudinitiativen i Europa 2020-strategin.
- (4) Icke-diskriminering är en av unionens grundläggande
principer. I artikel 19 i EUF-fördraget föreskrivs att dis-
kriminering på grund av kön, ras, etniskt ursprung, reli-
gion eller övertygelse, funktionshinder, ålder eller sexuell
läggning ska bekämpas. Förbudet mot diskriminering är
också förankrat i artikel 21 i stadgan som bör tillämpas
inom ramen för och i överensstämmelse med artikel 51 i
stadgan. Särdragen hos olika former av diskriminering
bör beaktas, och lämpliga åtgärder för att förebygga
och bekämpa diskriminering på en eller flera grunder
bör utvecklas parallellt.
- (5) Programmet bör genomföras på ett sådant sätt att pro-
grammet och annan unionsverksamhet med samma mål
ömsesidigt stärker varandra, i synnerhet den verksamhet
som avses i kommissionens meddelande av den 5 april
2011 med titeln *En EU-ram för nationella strategier för
integrering av romer fram till 2020* ⁽⁵⁾ och i rådets slutsatser
av den 19 maj 2011 om en EU-ram för nationella stra-
teger för integrering av romer fram till 2020, i vilka
medlemsstaterna uppmanas att ta itu med romernas so-
ciala och ekonomiska utanförskap genom en strategi för
integrering på fyra centrala områden – utbildning, sys-
selsättning, hälso- och sjukvård samt bostäder – och även
se till att romerna inte utsätts för diskriminering utan
likvärdigt tillerkänns sina grundläggande rättigheter och
att vidta åtgärder för att få bort segregering där en sådan
finns, särskilt på områdena utbildning och bostäder.

⁽¹⁾ EUT C 191, 29.6.2012, s. 108.

⁽²⁾ EUT C 277, 13.9.2012, s. 43.

⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 11 december 2013 (ännu ej
offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 16 december 2013.

⁽⁴⁾ EUT C 115, 4.5.2010, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT C 258, 2.9.2011, s. 6.

- (6) Rasism, främlingsfientlighet, homofobi och andra former av intolerans är direkta brott mot principerna om frihet, demokrati, respekt för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna samt mot rättsstatsprincipen, principer som Europeiska unionen bygger på och som är gemensamma för medlemsstaterna. Det fortlöpande målet att bekämpa dessa fenomen kräver därför samordnade insatser, också när det gäller fördelning av anslag. Dessa fenomen omfattar bland annat offentlig uppmaning till våld eller hat riktat mot en grupp av personer eller en medlem av en sådan grupp liksom andra överträdelser när de begås med rasistiska, främlingsfientliga eller homofobiska motiv. Särskild uppmärksamhet bör i detta sammanhang också ägnas åt att förebygga och bekämpa alla former av våld, hat, segregering och stigmatisering, samt åt att bekämpa mobbning, trakasserier och intolerans till exempel inom den offentliga förvaltningen, polisen, rättsväsendet, i skolan och på arbetsplatsen.
- (7) Jämställdhet mellan kvinnor och män är en av unionens grundläggande värderingar. Ojämlig behandling av kvinnor och män strider mot de grundläggande rättigheterna. Dessutom bidrar främjandet av jämställdhet mellan kvinnor och män till att uppnå målen i Europa 2020-strategin. Målet att främja jämställdheten mellan kvinnor och män bör genomföras på ett sådant sätt att programmet och unionsverksamhet eller verksamhet från medlemsstaternas sida med samma mål, särskilt den verksamhet som avses i den europeiska jämställdhetspakten 2011–2020, ömsesidigt stärker varandra.
- (8) I enlighet med rättspraxis från Europeiska unionens domstol innefattar diskriminering på grund av kön även diskriminering till följd av könsbyte. Vid genomförandet av detta program bör man också beakta utvecklingen av unionsrätten och rättspraxis från Europeiska unionens domstol när det gäller ytterligare könsrelaterade aspekter, inbegripet könsidentitet.
- (9) Rätten att behandlas med värdighet på sin arbetsplats och i samhället i övrigt är ett uttryck för de värden som unionen bygger på, och det krävs en samordnad insats för att få till stånd riktade åtgärder på arbetsmarknaden. Åtgärder på jämställdhets- och icke-diskrimineringsområdet bör därför inbegripa främjande av jämställdhet mellan kvinnor och män och bekämpande av diskriminering i arbetslivet och på arbetsmarknaden.
- (10) Alla former av våld mot barn, ungdomar och kvinnor samt andra riskgrupper är ett brott mot de grundläggande rättigheterna och ett allvarligt folkhälsoproblem. Sådant våld förekommer i hela unionen och har allvarliga konsekvenser både för offrens fysiska och psykiska hälsa och för samhället som helhet. Det krävs en stark politisk vilja och en samordnad insats som bygger på metoderna och resultaten från Daphne-programmen⁽¹⁾ för att bekämpa det och skydda våldsoffer. Insatser för att bekämpa våldet mot kvinnor bidrar till att främja jämställdhet mellan kvinnor och män. Eftersom finansieringen genom Daphne sedan lanseringen 1997 har varit en verklig framgång, såväl i fråga om populariteten bland berörda aktörer (offentliga myndigheter, akademiska institutioner och icke-statliga organisationer) som i fråga om genomslagskraften för de projekt som finansierats, är det viktigt att man i genomförandet av programmet bibehåller namnet Daphne för det särskilda målet som inriktas på att förebygga och bekämpa våld mot barn, ungdomar och kvinnor, så att Daphne-programmen även i fortsättningen håller en så hög profil som möjligt.
- (11) Enligt artikel 3.3 i EU-fördraget ska unionen främja skydd av barnets rättigheter och samtidigt bekämpa diskriminering. Barn är sårbara, särskilt de som lever i fattigdom, är offer för social utestängning och lider av funktionshinder eller befinner sig i andra särskilda situationer som utsätter dem för risk, till exempel försummelser, bortförande och försvinnande. Åtgärder bör vidtas för att främja barns rättigheter och bidra till att skydda barn från övergrepp och våld, vilket utgör ett hot mot deras fysiska och mentala hälsa och utgör en kränkning av deras rätt till utveckling, skydd och värdighet.
- (12) Mot bakgrund av den ständigt pågående tekniska utvecklingen och globaliseringen är det av största vikt att personuppgifter omfattas av ett effektivt skydd även i fortsättningen. Unionens rättsliga ram för uppgiftsskydd bör tillämpas på ett effektivt och enhetligt sätt inom unionen. För att uppnå detta bör unionen kunna stödja medlemsstaternas ansträngningar att genomföra denna rättsliga ram. Särskild uppmärksamhet bör ägnas åt att se till att enskilda personer har möjlighet att utöva sina rättigheter i praktiken.
- (13) Medborgarna bör bli mer medvetna om sina rättigheter som följer av unionsmedborgarskapet, nämligen sin rätt att fritt röra sig och uppehålla sig i unionen, sin rätt att rösta och ställa upp som kandidat i val till Europaparlamentet och i lokala val i hemvistmedlemsstaten på lika villkor som medborgare i den staten, sin rätt att rikta framställningar till Europaparlamentet på något av fördragets språk, sin rätt att rikta medborgarinitiativ till kommissionen samt sin rätt att inge klagomål till

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets beslut nr 293/2000/EG av den 24 januari 2000 om att anta ett program för gemenskapens insatser (Daphne-programmet) (2000–2003) för förebyggande åtgärder i kampen mot våld mot barn, ungdomar och kvinnor (EUT L 34, 9.2.2000, s. 1), Europaparlamentets och rådets beslut nr 803/2004/EG av den 21 april 2004 om antagande av ett gemenskapens handlingsprogram (2004–2008) för att förebygga och bekämpa våld mot barn, ungdomar och kvinnor och för att skydda våldsoffer och riskgrupper (Daphne II-programmet) (EUT L 143, 30.4.2004, s. 1), Europaparlamentets och rådets beslut nr 779/2007/EG av den 20 juni 2007 om inrättande för perioden 2007–2013 av ett särskilt program för att förebygga och bekämpa våld mot barn, ungdomar och kvinnor och för att skydda våldsoffer och riskgrupper (Daphne III-programmet) som en del av det allmänna programmet "Grundläggande rättigheter och rättvisa" (EUT L 173, 3.7.2007, s. 19).

Europeiska ombudsmannen om varje form av institutionella missförhållanden, och de bör kunna utöva dessa rättigheter. Genom att uppmuntra medborgarna att spela en mera aktiv demokratisk roll på unionsnivå stärks det europeiska civila samhället och främjas utvecklingen av en europeisk identitet. Medborgarna bör kunna känna sig bekväma med att bo, resa, studera, arbeta och utföra frivilligarbete i en annan medlemsstat, och bör kunna förlita sig på lika tillgång till alla rättigheter och att deras rättigheter kommer att genomdrivas och skyddas utan någon diskriminering oavsett var i unionen de råkar befinna sig.

- (14) Enskilda i sin egenskap av konsumenter eller näringsidkare på den inre marknaden bör kunna åtnjuta sina rättigheter enligt unionsrätten i ett gränsöverskridande sammanhang.
- (15) Enligt artiklarna 8 och 10 i EUF-fördraget bör integreringen av målen jämställdhet och icke-diskriminering stödjas i all verksamhet inom programmet. Programmet bör därför övervakas och utvärderas regelbundet för att det ska gå att bedöma hur jämställdhets- och diskrimineringsfrågor behandlas inom programmets verksamheter.
- (16) Erfarenheterna från insatser på unionsnivå har visat att man för att uppnå programmets mål måste använda en kombination av instrument, däribland rättsakter, politiska initiativ och finansiering. Finansiering är ett viktigt verktyg för att komplettera lagstiftningsåtgärder.
- (17) Förutom att de åtgärder som finansieras genom detta program utgör ett verkligt värde för stödmottagare kan de skapa underlag för ett bättre politiskt beslutsfattande på nationell nivå och på unionsnivå. Daphne-programmen har till exempel möjliggjort ett verkligt utbyte av lärande och god praxis mellan alla berörda parter, inbegripet medlemsstaterna, när det gäller att förebygga och bekämpa våld mot barn, ungdomar och kvinnor.
- (18) I kommissionens meddelande av den 29 juni 2011 med titeln *En budget för Europa 2020* framhålls behovet av att rationalisera och förenkla den finansiering som utgår från EU. Framför allt mot bakgrund av dagens ekonomiska kris är det ytterst viktigt att unionsfinansieringen struktureras och förvaltas med största omsorg. Meningsfull förenkling och effektiv förvaltning av finansieringen kan uppnås genom en minskning av antalet program och genom rationalisering, förenkling och harmonisering av finansieringsbestämmelser och finansieringsförfaranden.
- (19) Som ett svar på behovet av förenkling och effektiv förvaltning av samt förenklad tillgång till finansieringen, bör programmet fortsätta och vidareutveckla den verksamhet som tidigare genomfördes på grundval av avsnitt 4 ("An-

tidsdiskriminering och mångfald") och avsnitt 5 ("Jämställdhet") i Progressprogrammet inrättat genom Europaparlamentets och rådets beslut nr 1672/2006/EG ⁽¹⁾, programmet "Grundläggande rättigheter och rättvisa inrättat genom rådets beslut 2007/252/EG ⁽²⁾ och Daphne III-programmet. Halvtidsöversynen av dessa program omfattar rekommendationer för att förbättra genomförandet av programmen. Resultaten av dessa halvtidsöversyner liksom resultaten av efterhandsutvärderingar måste beaktas vid genomförandet av programmet.

- (20) Arbetet med att uppnå programmets mål bör ha som rättesnöre att säkerställa optimal användning av de finansiella resurserna och förbättra effektiviteten avseende utgifterna. Tillräcklig finansiering bör garanteras för att stödja genomförandet av ett Europa som bygger på rättigheter. Det är angeläget att se till att programmet genomförs så effektivt och användarvänligt som möjligt samtidigt som man garanterar klarhet angående rättsläget och tillgång till det för samtliga deltagare. För att underlätta tillgången till finansiering för alla potentiella stödmottagare bör även ansökningsförfarandena och kraven på ekonomisk förvaltning förenklas och de administrativa bördorna tas bort.
- (21) I kommissionens meddelande av den 19 oktober 2010 med titeln *En översyn av EU:s budget* och kommissionens meddelande av den 29 juni 2011 med titeln *En budget för Europa 2020* betonas vikten av att inrikta finansieringen på verksamhet med ett tydligt europeiskt mervärde, dvs. där insatser på unionsnivå kan tillföra ett mervärde jämfört med om medlemsstaterna vidtar åtgärder på egen hand. Åtgärder som omfattas av denna förordning bör bidra till att skapa ömsesidigt förtroende mellan medlemsstaterna, öka det gränsöverskridande samarbetet och samarbetet i nätverk samt bidra till att uppnå en korrekt och konsekvent tillämpning av unionsrätten. Finansieringen bör också bidra till att alla berörda får en ändamålsenlig och bättre kunskap om unionsrätten och unionspolitiken samt bör skapa en sund analytisk grund för stöd till och utveckling av unionsrätt och unionspolitik, och på så vis medverka till verkställandet och ett korrekt genomförande av dessa. Insatser på unionsnivå innebär att dessa verksamheter kan genomföras konsekvent i hela unionen och ger dessutom stordriftsfördelar. Vidare är unionen i en bättre position än medlemsstaterna att hantera gränsöverskridande situationer och tillhandahålla en europeisk plattform för ömsesidigt lärande.
- (22) När kommissionen väljer ut åtgärder för finansiering från programmet, bör den bedöma förslagen mot på förhand fastställda kriterier. Dessa kriterier bör inbegripa en bedömning av de föreslagna åtgärdernas europeiska mervärde. Även nationella projekt och småskaliga projekt kan ha ett europeiskt mervärde.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets beslut nr 1672/2006/EG av den 24 oktober 2006 om inrättande av ett gemenskapsprogram för samsättning och social solidaritet – Progress (EUT L 315, 15.11.2006, s. 1).

⁽²⁾ Rådets beslut 2007/252/EG av den 19 april 2007 om inrättande av det särskilda programmet "Grundläggande rättigheter och medborgarskap" för perioden 2007–2013 (EUT L 110, 27.4.2007, s. 33).

- (23) Organ och enheter som arbetar med mål av allmänt europeiskt intresse inom de områden som programmet omfattar bör anses vara nyckelaktörer i den mån de har visat sig ha, eller kan förväntas visa sig ha, avsevärd inverkan på förverkligandet av dessa mål, och bör erhålla finansiering i överensstämmelse med de förfaranden och kriterier som anges i de årliga arbetsprogram som kommissionen antagit i enlighet med denna förordning.
- (24) Harmoniserade tjänster av samhälleligt värde bör tolkas i den mening som avses i artikel 2 i kommissionens beslut nr 116/2007/EG⁽¹⁾.
- (25) Nationella, regionala och lokala myndigheter bör ingå bland de organ och enheter som har tillträde till programmet.
- (26) I denna förordning fastställs en finansieringsram för hela programmets löptid som ska utgöra det särskilda referensbeloppet, i den mening som avses i punkt 17 i det interinstitutionella avtalet av den 2 december 2013 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin, samarbete i budgetfrågor och sund ekonomisk förvaltning⁽²⁾, för Europaparlamentet och rådet under det årliga budgetförloppet.
- (27) I syfte att säkerställa att programmet är tillräckligt flexibelt för att svara till ändrade behov och relevanta policyändringar under dess löptid, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på ändring av de procentsatser som anges i bilagan till denna förordning för varje grupp av särskilda mål och som skulle överstiga dessa procentsatser med fem procentenheter. För att bedöma behovet av en sådan delegerad akt bör dessa procent beräknas på grundval av finansieringsramen för programmet för dess hela löptid, och inte på grundval av årliga anslag. Det är av särskilt betydelse av kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. När kommissionen förbereder och utarbetar delegerade akter bör den se till att relevanta handlingar översänds på lämpligt sätt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.
- (28) Denna förordning bör genomföras i full överensstämmelse med Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012⁽³⁾ (nedan kallad *budgetförordningen*). Särskilt när det gäller villkoren för stödberättigande för mervärdesskatt som betalas av stödmottagare bör momsutgifters stödberättigande inte vara beroende av stödmottagarnas juridiska ställning för verksamheter som kan genomföras av privata och offentliga enheter enligt samma rättsliga villkor. Med hänsyn till den särskilda karaktären hos de mål och verksamheter som omfattas av denna förordning bör det klargöras i förslagsinfordringarna att för verksamheter som kan genomföras av både privata och offentliga organ och enheter ska icke-avdragsgill mervärdesskatt som betalats av offentliga organ och enheter vara stödberättigande, i den utsträckning som den betalats för genomförandet av verksamhet, t.ex. utbildning eller ökad medvetenhet, som inte kan betraktas som myndighetsutövning. Denna förordning bör också dra nytta av de förenklingsverktyg som införs genom budgetförordningen. Vidare bör kriterierna för identifiering av åtgärder som ska stödjas vara inriktade på att fördela tillgängliga finansiella resurser på de åtgärder som har störst effekt med hänsyn till det politiska mål som eftersträvas.
- (29) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter för att anta de årliga arbetsprogrammen. Dessa genomförandebefogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011⁽⁴⁾.
- (30) Genom de årliga arbetsprogram som antas av kommissionen i enlighet med denna förordning bör medlen på lämpligt sätt fördelas mellan bidrag och avtal om offentlig upphandling. Programmet bör i första hand anslå medel till bidrag, men samtidigt upprätthålla en tillräcklig finansieringsnivå för upphandling. Den lägsta procentandel av de årliga utgifterna som ska anslås till bidrag bör fastställas i de årliga arbetsprogrammen och bör inte understiga 65 %. För att underlätta projektplanering och medfinansiering från intressenter bör kommissionen fastställa en tydlig tidsplan för förslagsinfordringar, val av projekt och beslut om tilldelning.
- (31) För att säkerställa en effektiv fördelning av anslag ur unionens allmänna budget är det viktigt att eftersträva konsekvens, komplementaritet och synergier mellan finansieringsprogram som stödjer politikområden med nära anknytning till varandra, särskilt mellan detta program och programmet Rättsliga frågor, som inrättas genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1382/2013⁽⁵⁾, programmet "Ett Europa för medborgarna", Europeiska unionens program för social förändring

(1) Kommissionens beslut nr 116/2007/EC av den 15 februari 2007 om att reservera den nationella nummerserien som börjar med 116 för harmoniserade nummer för harmoniserade tjänster av samhälleligt värde (EUT L 49, 17.2.2007, s. 30).

(2) EUT C 373, 20.12.2013, s. 1.

(3) Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 (EUT L 298, 26.10.2012, s. 1).

(4) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

(5) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1382/2013 av den 17 december 2013 om inrättande av ett program Rättsliga frågor för perioden 2014–2020 (Se sidan 73 i detta nummer av EUT.).

och social innovation, som inrättas genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1296/2013 ⁽¹⁾ och andra program på områdena sysselsättning och sociala frågor; inrikes frågor; hälsa och konsumentskydd; utbildning, fortbildning, ungdom och idrott; informationssamhället; utvidgning, särskilt instrumentet för stöd inför anslutningen (IPA II) och de europeiska struktur- och investeringsfonderna, vars gemensamma bestämmelser anges i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 ⁽²⁾.

- (32) Kommissionen bör säkerställa övergripande konsekvens, komplementaritet och synergier med det arbete som utförs av unionens organ, kontor och byråer, t.ex. Europeiska jämställdhetsinstitutet och byrån för grundläggande rättigheter, och bör utvärdera det arbete som utförs av andra nationella och internationella aktörer på de områden som omfattas programmet.
- (33) Europeiska unionens ekonomiska intressen bör skyddas genom proportionella åtgärder över hela utgiftscykeln, inbegripet åtgärder för att förebygga, upptäcka och utreda oegentligheter, driva in belopp som gått förlorade, betalats ut på felaktiga grunder eller använts felaktigt, och eventuellt fastställande av administrativa och ekonomiska sanktioner i enlighet med budgetförordningen.
- (34) För att genomföra principen om sund ekonomisk förvaltning bör denna förordning innehålla bestämmelser om lämpliga verktyg för att utvärdera hur förordningen fungerar. Förordningen bör för detta ändamål fastställa allmänna och särskilda mål. I syfte att mäta i vilken utsträckning de särskilda målen har uppnåtts bör det införas en uppsättning konkreta och kvantifierbara indikatorer som bör gälla under hela programperioden. Kommissionen bör till Europaparlamentet och rådet årligen överlämna en övervakningsrapport som bland annat bör baseras på de indikatorer som anges i denna förordning och som bör ge information om användningen av tillgängliga fonder.
- (35) Vid genomförandet av programmet bör kommissionen ta hänsyn till målet om en rättvis geografisk fördelning av medlen och bör ge stöd i de medlemsstater där antalet finansierade åtgärder är relativt lågt. När kommissionen genomför programmet bör den också beakta huruvida åtgärder, enligt internationellt erkända index/övervak-

ningsorgan, måste vidtas i vissa medlemsstater för att säkerställa en effektivare måluppfyllelse för programmen, och bör stödja insatser från medlemsstaterna eller det civila samhället på dessa områden.

- (36) I enlighet med artikel 180.11 i kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1268/2012 ⁽³⁾ (nedan kallad *tillämpningsföreskrifterna*) bör det i bidragsöverenskommen anges bestämmelser om att det ska visas offentligt att unionen har gett ett finansiellt bidrag, utom i de vederbörligen motiverade fall där detta inte är möjligt eller lämpligt.
- (37) I enlighet med artikel 35.2 och 35.3 i budgetförordningen och artikel 21 i tillämpningsföreskrifterna bör kommissionen, på lämpligt sätt och i lämplig tid, ge tillgång till uppgifter om mottagare av medel och om arten och ändamålet när det gäller de åtgärder som finansieras ur unionens allmänna budget. Dessa uppgifter bör göras tillgängliga med vederbörligt iakttagande av kraven på sekretess och säkerhet, särskilt skyddet av personuppgifter.
- (38) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att bidra till vidareutvecklingen av ett område där jämlikhet och personers rättigheter, i enlighet med bestämmelserna i EU-fördraget, EUF-fördraget, stadgan och i de internationella konventioner om mänskliga rättigheter som unionen har anslutit sig till, främjas, skyddas och omsätts på ett effektivt sätt, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av dess omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i EU-fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går förordningen inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (39) I syfte att säkerställa kontinuitet i finansiering av verksamheter som tidigare genomförts i enlighet med avsnitt 4 och 5 i beslut nr 1672/2006/EG, beslut 2007/252/EG och beslut nr 779/2007/EG, bör denna förordning träda i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Programmets inrättande och varaktighet

1. Genom denna förordning inrättas ett program Rättigheter, jämlikhet och medborgarskap (nedan kallat *programmet*).

⁽³⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1268/2012 av den 29 oktober 2012 om tillämpningsföreskrifter för Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget (EUT L 362, 31.12.2012, s. 1).

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1296/2013 av den 11 december 2013 om Europeiska unionens program för sysselsättning och social innovation (EaSI) och om ändring av beslut nr 283/2010/EU om inrättande av ett europeiskt instrument Progress för mikrokrediter för sysselsättning och social delaktighet (EUT L 347, 20.12.2013, s. 238).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 av den 17 december 2013 om fastställande av gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden, om fastställande av allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden och Europeiska havs- och fiskerifonden samt om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1083/2006 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 320).

2. Programmet ska omfatta perioden 1 januari 2014–31 december 2020.

Artikel 2

Europeiskt mervärde

1. Programmet ska finansiera åtgärder med ett europeiskt mervärde. Därför ska kommissionen se till att de åtgärder som väljs ut för finansiering har till syfte att leverera resultat med ett europeiskt mervärde.

2. Det europeiska mervärdet av åtgärderna, däribland småskaliga och nationella åtgärder, ska bedömas utifrån sådana kriterier som deras bidrag till konsekvent och enhetlig tillämpning av unionsrätten och till omfattande medvetenhet hos allmänheten om de rättigheter som följer av den, deras potential för att skapa ömsesidigt förtroende mellan medlemsstaterna och öka det gränsöverskridande samarbetet, deras gränsöverskridande inverkan, deras bidrag till framtagande och spridning av bästa praxis eller deras potential för att bidra till skapandet av minimistandarder, praktiska verktyg och lösningar för att komma till rätta med utmaningar som är gränsöverskridande eller gemensamma för hela unionen.

Artikel 3

Allmänt mål

Programmets allmänna mål ska vara att, i enlighet med artikel 4, bidra till vidareutvecklingen av ett område där jämlikhet och personers rättigheter enligt EU-fördraget, EUF-fördraget, stadgan och de internationella konventioner om mänskliga rättigheter som unionen har anslutit sig till främjas, skyddas och omsätts i praktiken.

Artikel 4

Särskilda mål

1. För att uppnå det allmänna målet i artikel 3 ska programmet ha följande särskilda mål:

- a) Främja effektivt genomförande av principen om förbud mot diskriminering på grund av kön, ras eller etniskt ursprung, religion eller övertygelse, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning och iakttäta principen om förbud mot diskriminering på de grunder som anges i artikel 21 i stadgan.
- b) Förebygga och bekämpa rasism, främlingsfientlighet, homofobi och andra former av intolerans.
- c) Främja och skydda rättigheter för personer med funktionshinder.
- d) Främja jämställdhet mellan kvinnor och män och integrering av ett jämställdhetsperspektiv.
- e) Förebygga och bekämpa alla former av våld mot barn, ungdomar och kvinnor och våld mot andra riskgrupper, särskilt

de som är i riskzonen att utsättas för våld i nära relationer, samt skydda dem som drabbats av sådant våld.

- f) Främja och skydda barnets rättigheter.
- g) Bidra till att säkerställa högsta möjliga skydd av privatlivet och personuppgifter.
- h) Främja och stärka utövandet av rättigheter som grundar sig på unionsmedborgarskapet.
- i) Göra det möjligt för enskilda i deras egenskap av konsumenter eller näringsidkare på den inre marknaden att åtnjuta sina rättigheter enligt unionsrätten, med beaktande av de projekt som finansieras genom konsumentprogrammet.

2. Programmets särskilda mål ska eftersträvas genom att i synnerhet

- a) förbättra medvetandet och kunskaperna om unionsrätten och unionspolitik, liksom om de rättigheter, värden och principer som ligger till grund för unionen,
- b) stödja ett effektivt, omfattande och konsekvent genomförande, och motsvarande tillämpning av unionens rättsinstrument och politik i medlemsstaterna, och övervakning och utvärdering av dessa,
- c) främja gränsöverskridande samarbete, öka den ömsesidiga kunskapen och det ömsesidiga förtroendet mellan alla aktörer,
- d) förbättra kunskaperna om och förståelsen av de potentiella hindren för utövandet av de rättigheter och principer som garanteras genom EU-fördraget, EUF-fördraget, stadgan och de internationella konventioner som unionen har anslutit sig till, och sekundär unionslagstiftning.

Artikel 5

Typer av åtgärder

1. Genom programmet ska bland annat följande typer av åtgärder finansieras:

- a) Analysverksamhet, såsom insamling av data och statistik; utveckling av gemensamma metoder och i förekommande fall indikatorer eller riktmärken; undersökningar, forskning, analyser och enkäter; utvärderingar; utarbetande och offentliggörande av handledningar, rapporter och utbildningsmaterial; workshoppar, seminarier, expertmöten och konferenser.
- b) Utbildningsverksamhet, till exempel personalutbyten, workshoppar, seminarier, utbildning för utbildare, och utformning av verktyg för utbildning online eller andra utbildningsmoduler.

- c) Ömsesidigt lärande, samarbete, insatser för att öka medvetenheten samt spridning, såsom identifiering och utbyte av god praxis, nyskapande lösningar och erfarenheter; organisation av inbördes utvärdering och ömsesidigt lärande; organisation av konferenser, seminarier, mediekampanjer inklusive i medier online; informationskampanjer inklusive institutionell kommunikation om unionens politiska prioriteringar i den mån dessa har samband med målen för programmet; sammanställning och publicering av material för att sprida information om programmet och dess resultat samt utveckling, drift och underhåll av IKT-system och IKT-verktyg.
- d) Stöd till viktiga aktörer vilkas verksamhet bidrar till att förverkliga programmets mål, till exempel stöd till icke-statliga organisationer vid genomförandet av åtgärder med ett europeiskt mervärde, stöd till europeiska nyckelaktörer, nätverk på europeisk nivå och harmoniserade tjänster av samhällligt värde; stöd till medlemsstater vid genomförandet av unionsrätten och unionspolitik; samt stöd till nätverksarbete på europeisk nivå mellan specialiserade organ och enheter samt nationella, regionala och lokala myndigheter och icke-statliga organisationer, inbegripet stöd i form av verksamhetsbidrag och administrationsbidrag.
2. För att säkerställa en inkluderande inställning ska stödmottagarna uppmuntra till deltagande av berörda målgrupper i åtgärder som finansieras genom programmet.

Artikel 6

Deltagande

1. Programmet ska vara öppet för alla organ och enheter som är lagligt etablerade i
- a) medlemsstater,
- b) länder i Europeiska frihandelssammanslutningen (Efta) som är parter i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, i enlighet med det avtalet,
- c) kandidatländer, potentiella kandidater och länder som ansluter sig till unionen, i enlighet med de allmänna principerna och villkoren för dessa länders deltagande i unionsprogram och som fastställts i respektive ramavtal, beslut av associeringsråd, eller liknande avtal.
2. Organ och enheter med vinstsyfte ska få tillträde till programmet endast i samverkan med ideella eller statliga organisationer.
3. Organ och enheter som är lagligt etablerade i andra tredjeländer än de som deltar i programmet i enlighet med punkt 1 b och c, särskilt länder som omfattas av den europeiska grannskapspolitiken, får associeras till åtgärder inom programmet på

egen bekostnad, om detta skulle främja syftet med dessa åtgärder.

4. Kommissionen får samarbeta med internationella organisationer på de villkor som fastställs i de relevanta årliga arbetsprogrammen. Programmet ska vara öppet för internationella organisationer med verksamhet på de områden som omfattas av programmet, i enlighet med budgetförordningen och de relevanta årliga arbetsprogrammen.

Artikel 7

Budget

1. Finansieringsramen för genomförandet av programmet för perioden 2014–2020 fastställs till 439 473 000 EUR.
2. Det finansiella anslaget för programmet får också täcka sådana utgifter för förberedande insatser, övervakning, tillsyn, revision och utvärdering som är nödvändiga för att förvalta programmet och bedöma uppfyllandet av dess mål. Det finansiella anslaget får täcka utgifter för nödvändiga undersökningar, expertmöten, informations- och kommunikationsåtgärder, inklusive institutionell kommunikation om unionens politiska prioriteringar, i den mån de har samband med de allmänna målen för denna förordning, och utgifter i samband med informationsteknologi-nätverk för utbyte och behandling av information samt annat tekniskt och administrativt stöd som behövs i samband med kommissionens förvaltning av programmet.
3. De årliga anslagen ska godkännas av Europaparlamentet och rådet inom gränserna för den fleråriga budgetramen som fastställs genom rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013⁽¹⁾.
4. Inom programmets finansieringsram ska belopp anslås för varje grupp av särskilda mål i enlighet med de procentandelar som anges i bilagan.
5. Kommissionen får inte avvika från de anslagna procentsatserna i finansieringsramen, såsom de anges i bilagan, med mer än fem procentenheter för varje grupp särskilda mål. Om det visar sig nödvändigt att överskrida denna gräns ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 8 för att ändra vart och ett av talen i bilagan med mer än fem och upp till tio procentenheter.

Artikel 8

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 7.5 ska ges till kommissionen för hela programperioden.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 av den 2 december 2013 om fastställande av den fleråriga budgetramen för åren 2014–2020 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 884).

3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 7.5 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

5. En delegerad akt som antas enligt artikel 7.5 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 9

Genomförandeåtgärder

1. Kommissionen ska genomföra programmet i enlighet med budgetförordningen.

2. För att genomföra programmet ska kommissionen anta årliga arbetsprogram i form av genomförandeakter. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 10.2.

3. Inom ramen för varje årligt arbetsprogram ska programmålen genomföras genom att nedanstående fastställs:

a) Åtgärder som ska vidtas, i enlighet med de allmänna och särskilda mål som anges i artiklarna 3 och 4.1, inklusive den vägledande fördelningen av finansiella medel.

b) De viktigaste kriterierna för stödberättigande, urval och tilldelning som ska tillämpas vid valet av förslag som ska beviljas ekonomiskt bidrag i enlighet med artikel 84 i budgetförordningen och artikel 94 i tillämpningsföreskrifterna.

c) Den lägsta procentandel av de årliga utgifterna som ska anslås till bidrag.

4. En adekvat och rättvis fördelning av det finansiella stödet mellan de olika områden som omfattas av de särskilda mål som avses i artikel 4.1 ska säkerställas, med beaktande av nivån på den finansiering som redan anslagits inom ramen för föregående program för perioden 2007–2013 som fastställts genom de beslut som avses i artikel 15. Vid beslut om finansieringsanslag till dessa områden i de årliga arbetsprogrammen ska kommissionen ta hänsyn till behovet av att bibehålla tillräckliga finansieringsnivåer och ska säkerställa kontinuitet i åtgärderna

och förutsägbar finansiering för alla de områden som omfattas av de särskilda mål som anges i artikel 4.1.

5. Förslagsinfordringar ska offentliggöras årligen.

Artikel 10

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Artikel 11

Komplementaritet

1. Kommissionen ska i samarbete med medlemsstaterna säkerställa övergripande konsekvens, komplementaritet och synergier med andra unionsinstrument, inklusive bland annat med programmet Rättsliga frågor, programmet Ett Europa för medborgarna, Europeiska unionens program för sysselsättning och social innovation och med andra program på områdena sysselsättning och sociala frågor; inrikes frågor, hälsa och konsumentskydd; utbildning, fortbildning, ungdom och idrott; informationssamhället; och utvidgning, särskilt instrumentet för stöd inför anslutningen (IPA II) och de europeiska struktur- och investeringsfonderna.

2. Kommissionen ska också säkerställa övergripande konsekvens, komplementaritet och synergier med det arbete som utförs av de av unionens organ, kontor och byråer som är verksamma inom de områden som omfattas av målen för programmet.

3. Programmet får dela resurser med andra unionsinstrument, särskilt programmet Rättsliga frågor, vid genomförandet av åtgärder som överensstämmer med målen i båda programmen. En åtgärd som beviljats stöd från programmet kan också få stöd från programmet Rättsliga frågor, förutsatt att finansieringen inte täcker samma kostnader.

Artikel 12

Skydd av unionens ekonomiska intressen

1. Kommissionen ska vidta lämpliga åtgärder för att se till att unionens ekonomiska intressen skyddas i samband med genomförandet av åtgärder som finansieras enligt detta program, genom förebyggande åtgärder mot bedrägeri, korruption och all annan olaglig verksamhet, genom effektiva kontroller samt, om oegentligheter upptäcks, genom återkrav av belopp som betalats ut felaktigt och i förekommande fall effektiva, proportionella och avskräckande administrativa och ekonomiska sanktioner.

2. Kommissionen eller dess företrädare samt revisionsrätten ska ges befogenhet att både på grundval av handlingar och genom kontroller på plats granska alla bidragsmottagare, uppdragstagare och underleverantörer som har tagit emot medel från unionen inom ramen för programmet.

3. Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) får i enlighet med bestämmelserna och förfarandena i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 ⁽¹⁾ och i rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 ⁽²⁾ genomföra utredningar, inbegripet kontroller och inspektioner på plats, i syfte att fastställa om det har förekommit bedrägeri, korrup­tion eller någon annan olaglig verksamhet som påverkar unionens ekonomiska intressen i samband med ett bidragsavtal, ett beslut om bidrag eller ett avtal som finansieras genom programmet.

4. Utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 1, 2 och 3 ska samarbetsavtal med tredjeländer och med internationella organisationer, bidragsavtal, beslut om bidrag och avtal som följer av genomförandet av programmet innehålla bestämmelser som uttryckligen ger kommissionen, revisionsrätten och Olaf befogenhet att genomföra sådana revisioner och utredningar som avses i de punkterna, i enlighet med sina respektive behö­righeter.

Artikel 13

Övervakning och utvärdering

1. Kommissionen ska årligen övervaka programmet för att kontrollera genomförandet av programåtgärder och uppfyllan­det av de särskilda mål som anges i artikel 4. Övervakningen ska också göra det möjligt att bedöma hur jämställdhetsfrågor, frågor som rör icke-diskriminering och barnskyddsfrågor har behandlats i programverksamheten överlag.

2. Kommissionen ska till Europaparlamentet och rådet över­lämna följande:

- a) En årlig övervakningsrapport, baserad på de indikatorer som fastställs i artikel 14.2 och på användningen av tillgängliga medel.
- b) En preliminär utvärderingsrapport, senast den 30 juni 2018.
- c) En efterhandsutvärdering, senast den 31 december 2021.

3. Den preliminära utvärderings rapporten ska bedöma i vil­ken grad programmets mål har uppnåtts, effektiviteten i resurs­användningen och programmets europeiska mervärde, i syfte att

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 av den 11 september 2013 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och om upp­hävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 och rådets förordning (Euratom) nr 1074/1999 (EUT L 248, 18.9.2013, s. 1).

⁽²⁾ Rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 av den 11 november 1996 om de kontroller och inspektioner på platsen som kommis­sionen utför för att skydda Europeiska gemenskapernas finansiella intressen mot bedrägerier och andra oegentligheter (EGT L 292, 15.11.1996, s. 2).

avgöra om finansieringen på områden som omfattas av pro­grammet bör fortsätta, anpassas eller upphöra efter 2020. Den ska också behandla utrymmet för eventuella förenklingar av programmet, dess samstämmighet med andra åtgärder in­ternt och externt samt målens och åtgärdernas fortsatta rele­vans. Den ska ta hänsyn till resultaten av efterhandsutvärdering­arna av de föregående program för perioden 2007–2013 som inrättats genom de beslut som avses i artikel 15.

4. Efterhandsutvärderingen ska bedöma programmets lång­sikliga verkningar och hur hållbara dessa verkningar är, för att ge underlag för ett beslut om ett efterföljande program.

Artikel 14

Indikatorer

1. I enlighet med artikel 13 ska de indikatorer som anges i punkt 2 i den här artikeln tjäna som grund för övervakning och utvärdering av i vilken mån de olika särskilda programmål som anges i artikel 4 har uppnåtts genom de åtgärder som föreskrivs i artikel 5. De ska mätas mot i förväg fastställda utgångsscena­rier som återspeglar situationen före genomförandet. Om lämp­ligt ska indikatorerna delas upp efter, bland annat, kön, ålder och funktionshinder.

2. De indikatorer som avses i punkt 1 ska inkludera bland annat följande:

- a) Antal och procentandel personer i målgruppen som har nåtts av informationsverksamhet som finansierats genom programmet.
- b) Antal berörda personer som har deltagit i, bland annat, ut­bildningsverksamhet, utbyten, studiebesök, workshoppar och seminarier som finansierats genom programmet.
- c) Ökningen av kunskaperna om unionsrätten och unionens politik samt, i tillämpliga fall, de rättigheter, värden och principer som ligger till grund för unionen, hos grupper som har deltagit i verksamhet som har finansierats genom programmet jämfört med hela målgruppen.
- d) Antal fall, verksamheter och resultat när det gäller gränsöver­skridande samarbete.
- e) Deltagarnas bedömning av den verksamhet som de deltagit i och av den (förväntade) hållbarheten hos denna.
- f) Den geografiska täckningen för den verksamhet som finan­sierats genom programmet.

- g) Antalet ansökningar och bidrag som avser varje särskilt mål.
- h) Den finansieringsnivå som begärts av de sökande och som beviljats med avseende på varje särskilt mål.

3. Utöver de indikatorer som anges i punkt 2 ska även bland annat följande bedömas i den preliminära utvärderingsrapporten och efterhandsutvärderingen av programmet:

- a) Programmets europeiska mervärde, inbegripet en utvärdering av programmets verksamhet mot bakgrund av liknande initiativ som har tagits fram på nationell eller europeisk nivå utan finansieringsstöd från unionen och deras (förväntade) resultat, samt fördelar och/eller nackdelar med unionsfinansiering jämfört med nationell finansiering typen av verksamhet i fråga.
- b) Finansieringsnivån i förhållande till de uppnådda resultaten (verkningsfullhet).
- c) Eventuella administrativa, organisatoriska och/eller strukturella hinder för ett smidigare, effektivare och verknings-

fullare genomförande av programmet (utrymme för förenkling).

Artikel 15

Övergångsbestämmelser

Åtgärder som inlets på grundval av avsnitt 4 ("antidiskriminering och mångfald") och avsnitt 5 ("jämslaldhet") i beslut nr 1672/2006/EG, beslut 2007/252/EG eller beslut nr 779/2007/EG ska också i fortsättningen omfattas av bestämmelserna i dessa beslut till dess att åtgärderna har slutförts. När det gäller dessa åtgärder ska hänvisningar till de kommittéer som anges i artikel 13 i beslut nr 1672/2006/EG, artikel 10 i beslut 2007/252/EG och artikel 10 i beslut nr 779/2007/EG tolkas som hänvisningar till den kommitté som anges i artikel 10.1 i denna förordning.

Artikel 16

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 17 december 2013.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

L. LINKEVIČIUS

Ordförande

BILAGA

ANSLAG

Inom programmets finansieringsram ska belopp anslås till grupperna av särskilda mål som anges i artikel 4.1 enligt följande:

Grupp av särskilda mål	Andel av finansieringsramen (i %)
Grupp 1	57 %
— Främja effektivt genomförande av principerna om förbud mot diskriminering på grund av kön, ras eller etniskt ursprung, religion eller övertygelse, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning och iakttäta principen om förbud mot diskriminering på de grunder som anges i artikel 21 i stadgan.	
— Förebygga och bekämpa rasism, främlingsfientlighet, homofobi och andra former av intolerans.	
— Främja och skydda rättigheter för personer med funktionshinder.	
— Främja jämställdhet mellan kvinnor och män och integrering av ett jämställdhetsperspektiv.	
Grupp 2	43 %
— Förebygga och bekämpa alla former av våld mot barn, ungdomar och kvinnor och våld mot andra riskgrupper, särskilt de som är i riskzonen att utsättas för våld i nära relationer, samt skydda dem som drabbats av sådant våld.	
— Främja och skydda barnets rättigheter.	
— Bidra till att säkerställa högsta möjliga skydd av privatlivet och personuppgifter.	
— Främja och stärka utövandet av rättigheter som grundar sig på unionsmedborgarskapet.	
— Göra det möjligt för enskilda i deras egenskap av konsumenter eller näringsidkare på den inre marknaden att åtnjuta sina rättigheter enligt unionsrätten, med beaktande av de projekt som finansieras genom konsumentprogrammet.	

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 1382/2013

av den 17 december 2013

om inrättande av ett program Rättsliga frågor för perioden 2014–2020

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artiklarna 81.1, 81.2, 82.1 och 84,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de natio-
nella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommit-
téns yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) I fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) finns bestämmelser om inrättande av ett område med frihet, säkerhet och rättvisa, där personer kan röra sig fritt. För detta ändamål kan unionen anta åtgärder för att utveckla det civilrättsliga och det straffrättsliga samarbetet och stödja medlemsstaternas brottsförebyggande åtgärder. Respekten för grundläggande rättigheter och för gemensamma principer som icke-diskriminering, jämställdhet mellan könen, faktisk tillgång till rättslig prövning för alla, rättsstatlighet och ett välfungerande oberoende rättsväsen bör säkerställas när ett europeiskt område med rättvisa vidareutvecklas.
- (2) I Stockholmsprogrammet ⁽⁴⁾ bekräftade Europeiska rådet prioriteringen att utveckla ett område med frihet, säkerhet och rättvisa och fastställde att uppnåendet av ett Europa som bygger på rättigheter är en politisk prioritering. Finansiering angavs som ett av de viktigaste verktygen för ett lyckat genomförande av Stockholmsprogrammets politiska prioriteringar. De ambitiösa målen i fördragen och Stockholmsprogrammet bör bland annat uppnås genom inrättandet av ett flexibelt och effektivt program Rättsliga frågor (nedan kallat *programmet*), vilket bör underlätta planering och genomförande. De allmänna och specifika målen för programmet bör tolkas i över-

ensstämmelse med de relevanta strategiska riktlinjer som Europeiska rådet har fastställt.

- (3) I kommissionens meddelande av den 3 mars 2010 om Europa 2020-strategin presenteras en strategi för en smart och hållbar tillväxt för alla. Ett väl fungerande område med rättvisa, där hindren för gränsöverskridande rättsliga förfaranden och för tillgång till rättvisa i gränsöverskridande situationer har avskaffats, bör utvecklas och utgöra ett viktigt inslag för att stödja de särskilda målen och flaggskeppsinitiativen i Europa 2020-strategin och bana vägen för mekanismer som utformats för att främja tillväxt.
- (4) I denna förordning avses med domare och övrig personal inom rättväsendet bland annat domare, åklagare och domstolstjänstemän samt andra rättstillämpare som är knutna till domstolsväsendet, till exempel advokater, notarier, stämningmän, övervakare, medlare och rättstolkar.
- (5) Rättslig utbildning har central betydelse för uppbyggnaden av ömsesidigt förtroende och förbättrar samarbetet mellan rättsliga myndigheter och rättstillämpare i de olika medlemsstaterna. Rättslig utbildning bör ses som ett helt nödvändigt inslag i främjandet av en verklig europeisk rättskultur mot bakgrund av kommissionens meddelande av den 13 september 2011 med titeln *Skapa förtroende för en EU-övergripande rättvisa – en ny dimension för den europeiska rättsliga utbildningen*, rådets resolution om utbildning av domare, åklagare och övrig personal inom rättsväsendet i Europeiska unionen ⁽⁵⁾, rådets slutsatser av den 27 och 28 oktober 2011 om europeisk rättslig utbildning och Europaparlamentets resolution av den 14 mars 2012 om rättslig utbildning.
- (6) Rättslig utbildning kan omfatta olika aktörer, såsom medlemsstaternas rättsliga och administrativa myndigheter, akademiska institutioner, nationella organ med ansvar för rättslig utbildning, utbildningsorganisationer eller -nätverk på europeisk nivå eller nätverk för samordnare av unionsrätten vid domstolar. Organ eller enheter som arbetar med mål av allmänt europeiskt intresse på området utbildning inom rättsväsendet, såsom det europeiska nätverket för rättslig utbildning, Europeiska rättsakademien, det europeiska nätverket för domstolsadministrationer (ENC), sammanslutningen av de högsta förvaltningsdomstolarna i Europeiska unionen, nätverket för

⁽¹⁾ EUT C 299, 4.10.2012, s. 103.

⁽²⁾ EUT C 277, 13.9.2012, s. 43.

⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 11 december 2013 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 16 december 2013.

⁽⁴⁾ EUT C 115, 4.5.2010, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT C 299, 22.11.2008, s. 1.

ordförande vid högsta domstolarna i Europeiska unionen och Europeiska institutet för offentlig administration, bör fortsätta att spela sin roll när det gäller att främja utbildningsprogram med en verklig europeisk dimension för domare och övrig personal inom rättsväsendet, och kan därför ges adekvat ekonomiskt stöd i enlighet med de förfarande och kriterier som anges i årliga arbetsprogram som kommissionen antar i enlighet med denna förordning.

- (7) Unionen bör främja utbildningsverksamhet som rör genomförandet av unionsrätten genom att betrakta de lönekostnader medlemsstaternas myndigheter har haft för de deltagande domarna och övrig personal inom rättsväsendet som stödbерättigande kostnader eller kostnader som samfinansiering i natura i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ⁽¹⁾ (nedan kallad *budgetförordningen*).
- (8) Tillgång till rättslig prövning bör särskilt omfatta tillgång till domstolar, till alternativa tvistlösningsmetoder och till offentliga ämbetsmän som enligt lag är skyldiga att förse parterna med oberoende och opartisk juridisk rådgivning.
- (9) I december 2012 godkände rådet EU:s narkotikastrategi (2013–2020) ⁽²⁾ med syftet att anlägga en välavvägd strategi baserad på samtidig minskning av efterfrågan på respektive tillgången till narkotika och i medvetande om att insatser för att minska efterfrågan på narkotika och insatser för att minska tillgången till narkotika är aspekter som stärker varandra inom policyn avseende olaglig narkotika. Ett av de främsta målen med denna strategi är att bidra till en mätbar minskning av efterfrågan på narkotika, av narkotikaberoende och av narkotikarelaterade risker och skador när det gäller hälsa och socialt liv. Medan den rättsliga grunden för programmet Förebyggande av och information om narkotikamissbruk, inrättat genom Europaparlamentets och rådets beslut nr 1150/2007/EG ⁽³⁾, rör folkhälsa och täcker dessa aspekter har programmet en annan rättslig grund och bör syfta till vidareutvecklingen av ett europeiskt område med rätt-

visa baserat på ömsesidigt erkännande och ömsesidigt förtroende, i synnerhet genom att främja rättsligt samarbete. Således kan programmet Hälsa för tillväxt, genom att åtgärda behovet av förenkling och i enlighet med den rättsliga grunden för respektive program, stödja åtgärder för att komplettera medlemsstaternas insatser för att minska narkotikarelaterade hälsoskador, inklusive upplysning och förebyggande verksamhet.

- (10) En annat viktig del i EU:s narkotikastrategi (2013–2020) är insatser för att minska narkotikatillgången. Eftersom instrumentet för ekonomiskt stöd till polissamarbete, förebyggande och bekämpande av brottslighet samt krishantering, som en del av fonden för inre säkerhet, bör stödja insatser som syftar till att förebygga och bekämpa narkotikahandel och andra typer av brott, och särskilt åtgärder som riktar sig mot produktion, framställning, utvinning, försäljning, transport, import och export av olaglig narkotika, inbegripet innehav och inköp i syfte att bedriva narkotikahandel, bör programmet omfatta sådana aspekter av narkotikapolicy som inte täcks av instrumentet för ekonomiskt stöd till polissamarbete, förebyggande och bekämpande av brottslighet samt krishantering, som en del av fonden för inre säkerhet, fonden för inre säkerhet eller av programmet Hälsa för tillväxt och som är nära förbundna med dess allmänna mål.
- (11) Den fortsatta finansieringen av de prioriterade frågorna under programperioden 2007–2013 som har behållits som mål i EU:s nya narkotikastrategi (2013–2020) bör under alla omständigheter säkerställas, och medel bör därför vara tillgängliga från programmet Hälsa för tillväxt, instrumentet för ekonomiskt stöd till polissamarbete, förebyggande och bekämpande av brottslighet samt krishantering, som en del av fonden för inre säkerhet, och programmet i enlighet med deras respektive prioriteringar och rättsliga grunder samtidigt som dubbel finansiering undviks.
- (12) Enligt artikel 3.3 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget), artikel 24 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad *stadgan*) och 1989 års FN-konvention om barnets rättigheter bör programmet stödja skyddet av barnets rättigheter, inbegripet rätten till korrekt rättsförfarande, rätten att förstå förfarandena, rätten till respekt för privatlivet och familjelivet samt rätten till integritet och värdighet. Programmet bör framför allt syfta till att öka skyddet av barn inom rättsväsendena samt barns tillgång till rättslig prövning, och bör integrera främjandet av barnets rättigheter i all sin verksamhet.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 (EUT L 298, 26.10.2012, s. 1).

⁽²⁾ EUT C 402, 29.12.2012, s. 1.

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets beslut nr 1150/2007/EG av den 25 september 2007 om inrättande för perioden 2007–2013 av det särskilda programmet "Förebyggande av och information om narkotikamissbruk" som en del av det allmänna programmet "Grundläggande rättigheter och rättvisa" (EUT L 257, 3.10.2007, s. 23).

- (13) Enligt artiklarna 8 och 10 i EUF-fördraget bör programmet stödja integreringen av målen jämställdhet och icke-diskriminering i alla sin verksamhet. Programmet bör därför övervakas och utvärderas regelbundet för att det ska gå att bedöma hur jämställdhets- och diskrimineringsfrågor beaktas inom programmets verksamhet.
- (14) Erfarenheterna från insatser på unionsnivå har visat att man för att uppnå programmets mål måste använda en kombination av instrument, däribland rättsakter, politiska initiativ och finansiering. Finansiering är ett viktigt verktyg för att komplettera lagstiftningsåtgärder.
- (15) I sina slutsatser av den 22 och 23 september 2011 om förbättring av effektiviteten i unionens framtida finansieringsprogram till stöd för rättsligt samarbete betonade rådet att Europeiska unionens finansieringsprogram spelar en betydande roll för ett effektivt genomförande av EU:s regelverk och upprepade behovet av mer transparent, flexibel, konsekvent och förenklad tillgång till programmen.
- (16) I kommissionens meddelande av den 29 juni 2011 med titeln *En budget för Europa 2020* framhålls behovet av att rationalisera och förenkla den finansiering som utgår från EU. Framför allt mot bakgrund av dagens ekonomiska kris är det ytterst viktigt att unionsfinansieringen struktureras och förvaltas med största omsorg. Meningsfull förenkling och effektiv förvaltning av finansieringen kan uppnås genom en minskning av antalet program och genom rationalisering, förenkling och harmonisering av finansieringsbestämmelser och finansieringsförfaranden.
- (17) Som ett svar på behovet av förenkling, effektiv förvaltning och lättare tillgång till finansiering bör programmet fortsätta och vidareutveckla den verksamhet som tidigare genomförts inom ramen för tre program som skapats enligt rådets beslut 2007/126/RIF⁽¹⁾, Europaparlamentets och rådets beslut nr 1149/2007/EG⁽²⁾ och Europaparlamentets och rådets beslut nr 1150/2007/EG. Halvtidsöversynen av dessa program omfattar rekommendationer för att förbättra genomförandet av programmen. Resultaten av dessa halvtidsöversyner liksom resultaten av efterhandsutvärderingar måste beaktas vid genomförandet av programmet.
- (18) I kommissionens meddelande av den 19 oktober 2010 med titeln *En översyn av EU:s budget* och kommissionens meddelande av den 29 juni 2011 med titeln *En budget för Europa 2020* betonas vikten av att inrikta finansieringen på verksamhet med ett tydligt europeiskt mervärde, dvs. där insatser på unionsnivå kan tillföra ett mervärde jämfört med om medlemsstaterna vidtar åtgärder på egen hand. Åtgärder som omfattas av denna förordning bör bidra till att skapa ett europeiskt område med rättvisa genom att främja principen om ömsesidigt erkännande, utveckla ett ömsesidigt förtroende mellan medlemsstaterna, öka det gränsöverskridande samarbetet och samarbetet i nätverk samt bidra till att uppnå en korrekt och konsekvent tillämpning av unionsrätten. Finansieringen bör också bidra till att alla berörda får en ändamålsenlig och bättre kunskap om unionsrätten och unionspolitiken samt bör skapa en sund analytisk grund för stöd till och utveckling av unionsrätt och unionspolitik och på så vis medverka till verkställandet och ett korrekt genomförande av dessa. Insatser på unionsnivå innebär att dessa verksamheter kan genomföras konsekvent i hela unionen och ger dessutom stordriftsfördelar. Vidare är unionen i en bättre position än medlemsstaterna att hantera gränsöverskridande situationer och tillhandahålla en europeisk plattform för ömsesidigt lärande.
- (19) När kommissionen väljer ut åtgärder för finansiering från programmet, bör den bedöma förslagen mot på förhand fastställda kriterier. Dessa kriterier bör inbegripa en bedömning av de föreslagna åtgärdernas europeiska mervärde. Även nationella projekt och småskaliga projekt kan ha ett europeiskt mervärde.
- (20) Nationella, regionala och lokala myndigheter bör ingå bland de organ och enheter som har tillträde till programmet.
- (21) I denna förordning fastställs en finansieringsram för hela programmets löptid som ska utgöra det särskilda referensbeloppet, i den mening som avses i punkt 17 i det interinstitutionella avtalet av den 2 december 2013 2013 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin, samarbete i budgetfrågor och sund ekonomisk förvaltning⁽³⁾, för Europaparlamentet och rådet under det årliga budgetförfarandet.
- (22) I syfte att säkerställa att programmet är tillräckligt flexibelt för att svara till ändrade behov och relevanta policyändringar under dess löptid, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på ändring av de procentsatser som anges i bilagan till denna förordning för varje särskilt mål och som skulle överstiga dessa procentsatser med fem procentenheter. För att bedöma behovet av en sådan delegerad akt bör dessa procentsatser beräknas på grundval av finansieringsramen för

(1) Rådets beslut 2007/126/RIF av den 12 februari 2007 om inrättande, som en del av det allmänna programmet om säkerhet och skydd av friheter, av det särskilda programmet Straffrätt för perioden 2007–2013 (EUT L 58, 24.2.2007, s. 13).

(2) Europaparlamentets och rådets beslut nr 1149/2007/EG av den 25 september 2007 om inrättande, som en del av det allmänna programmet Grundläggande rättigheter och rättvisa, av det särskilda programmet Civilrätt för perioden 2007–2013 (EUT L 257, 3.10.2007, s. 16).

(3) EUT C 373, 20.12.2013, s. 1.

programmet för dess hela löptid, och inte på grundval av årliga anslag. Det är av särskilt betydelse av kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. När kommissionen förbereder och utarbetar delegerade akter bör den se till att relevanta handlingar översänds på lämpligt sätt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.

- (23) Denna förordning bör genomföras i full överensstämmelse med budgetförordningen. Särskilt när det gäller villkoren för stödberättigande för mervärdesskatt som betalas av stödmottagare bör momsutgifters stödberättigande inte vara beroende av stödmottagarnas juridiska ställning för verksamheter som kan genomföras av privata och offentliga enheter enligt samma rättsliga villkor. Med hänsyn till den särskilda karaktären hos de mål och verksamheter som omfattas av denna förordning bör det klargöras i förslagsinfordringarna att för verksamheter som kan genomföras av både privata och offentliga organ och enheter ska icke-avdragsgill mervärdesskatt som betalats av offentliga organ och enheter vara stödberättigande, i den utsträckning som den betalats för genomförandet av verksamhet, t.ex. utbildning eller ökad medvetenhet, som inte kan betraktas som myndighetsutövning. Denna förordning bör också dra nytta av de förenklingsverktyg som införs genom budgetförordningen. Vidare bör kriterierna för identifiering av åtgärder som ska stödjas vara inriktade på att fördela tillgängliga finansiella resurser på de åtgärder som har störst effekt med hänsyn till det politiska mål som eftersträvas.
- (24) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter för att anta de årliga arbetsprogrammen. Dessa genomförandebefogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011⁽¹⁾.
- (25) Genom de årliga arbetsprogrammen som antas av kommissionen i enlighet med denna förordning bör medlen på lämpligt sätt fördelas mellan bidrag och avtal om offentlig upphandling. Programmet bör i första hand anslå medel till bidrag, men samtidigt upprätthålla en tillräcklig finansieringsnivå för upphandling. Den lägsta procentandel av de årliga utgifterna som ska anslås till bidrag

bör fastställas i de årliga arbetsprogrammen och bör inte understiga 65 %. För att underlätta projektplanering och medfinansiering från intressenter bör kommissionen fastställa en tydlig tidsplan för förslagsinfordringar, val av projekt och beslut om tilldelning.

- (26) För att säkerställa en effektiv tilldelning av anslag ur unionens allmänna budget är det viktigt att eftersträva konsekvens, komplementaritet och synergier mellan finansieringsprogram som stödjer politikområden med nära anknytning till varandra, särskilt mellan detta program och programmet Rättigheter, jämlikhet och medborgarskap, som inrättas genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1381/2013⁽²⁾, instrumentet för ekonomiskt stöd till polisamarbete, förebyggande och bekämpande av brottslighet samt krishantering, som en del av fonden för inre säkerhet, programmet Hälsa för tillväxt, programmet Erasmus+ som inrättas genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1288/2013⁽³⁾, ramprogrammet Horisont 2020, som inrättas genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1291/2013⁽⁴⁾ och instrumentet för stöd inför anslutningen (IPA II).
- (27) Europeiska unionens ekonomiska intressen bör skyddas genom proportionella åtgärder över hela utgiftscykeln, inbegripet åtgärder för att förebygga, upptäcka och utreda oegentligheter, driva in belopp som gått förlorade, betalats ut på felaktiga grunder eller använts felaktigt, och eventuellt fastställande av administrativa och ekonomiska sanktioner i enlighet med budgetförordningen.
- (28) För att genomföra principen om sund ekonomisk förvaltning bör denna förordning innehålla bestämmelser om lämpliga verktyg för att utvärdera hur förordningen fungerar. Förordningen bör för detta ändamål fastställa allmänna och särskilda mål. I syfte att mäta i vilken utsträckning de särskilda målen har uppnåtts bör det införas en uppsättning konkreta och kvantifierbara indikatorer som bör gälla under hela programperioden. Kommissionen bör till Europaparlamentet och rådet årligen överlämna en övervakningsrapport som bland annat bör baseras på de indikatorer som anges i denna förordning och som bör ge information om användningen av tillgängliga fonder.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1381/2013 av den 17 december 2013 om inrättande av ett program Rättigheter, jämlikhet och medborgarskap för perioden 2014–2020 (se sidan 62 i detta nummer av EUT).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1288/2013 av den 11 december 2013 om inrättande av "Erasmus+": Unionens program för allmän utbildning, yrkesutbildning, ungdom och idrott och om upphävande av beslut nr 1719/2006/EG, nr 1720/2006/EG och nr 1298/2008/EG (EUT L 347, 20.12.2013, s. 50).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1291/2013 av den 11 december 2013 om inrättande av Horisont 2020 – ramprogrammet för forskning och innovation (2014–2020) och om upphävande av beslut nr 1982/2006/EG (EUT L 347, 20.12.2013, s. 104).

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter. (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13)

- (29) Programmet bör genomföras på ett effektivt sätt, med iakttagande av principen om sund ekonomisk förvaltning, samtidigt som potentiella sökande ges en möjlighet att faktiskt delta i programmet. För att stödja faktiskt deltagande i programmet bör kommissionen göra sitt yttersta för att förenkla och harmonisera ansökningsförfarandena och ansökningshandlingarna, de administrativa formaliteterna och kraven avseende den ekonomiska förvaltningen, för att minska den administrativa bördan och uppmuntra enheter i medlemsstater som är underrepresenterade i programmet att ansöka om bidrag. Kommissionen bör på en särskild webbplats offentliggöra information om programmet, dess mål, de olika förslagsinfordringarna samt tidsramarna som angivits för dessa. Grundläggande handlingar och riktlinjer som avser förslagsinfordringar bör vara tillgängliga på unionsinstitutionernas samtliga officiella språk.
- (30) I enlighet med artikel 180.11 i kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1268/2012⁽¹⁾ (nedan kallad *tillämpningsföreskrifterna*) bör det i bidragsöverenskommelserna anges bestämmelser om att det ska visas offentligt att unionen har gett ett finansiellt bidrag, utom i de vederbörligen motiverade fall där detta inte är möjligt eller lämpligt.
- (31) I enlighet med artikel 35.2 och 35.3 i budgetförordningen och artikel 21 i tillämpningsföreskrifterna bör kommissionen, på lämpligt sätt och i lämplig tid, ge tillgång till uppgifter om mottagare av medel och om arten och ändamålet när det gäller de åtgärder som finansieras ur unionens allmänna budget. Dessa uppgifter bör göras tillgängliga med vederbörligt iakttagande av kraven på sekretess och säkerhet, särskilt skyddet av personuppgifter.
- (32) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att bidra till vidareutvecklingen ett europeiskt område med rättvisa baserat på ömsesidigt förtroende och tillit, särskilt genom att främja det civilrättsliga och det straffrättsliga samarbetet, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av dess omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i EU-fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går förordningen inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (33) I enlighet med artikel 3 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, har Irland meddelat att det önskar delta i antagandet och tillämpningen av denna förordning.
- (34) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 i det protokollet, deltar Förenade kungariket inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Förenade kungariket.
- (35) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, deltar Danmark inte i antagandet av denna förordning som inte är bindande för eller tillämplig på Danmark.
- (36) I syfte att säkerställa kontinuitet i finansiering av verksamheter som tidigare genomförts i enlighet med i beslut nr 2007/126/RIF, beslut nr 1149/2007/EG och beslut nr 1150/2007/EG, bör denna förordning träda i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE

*Artikel 1***Programmets inrättande och varaktighet**

1. Genom denna förordning inrättas ett program Rättsliga frågor (nedan kallat *programmet*).
2. Programmet ska omfatta perioden 1 januari 2014–31 december 2020.

*Artikel 2***Europeiskt mervärde**

1. Programmet ska finansiera åtgärder med ett europeiskt mervärde som bidrar till vidareutvecklingen av ett europeiskt område med rättvisa. Därför ska kommissionen se till att de åtgärder som väljs ut för finansiering har till syfte att leverera resultat med ett europeiskt mervärde.
2. Det europeiska mervärdet av åtgärderna, däribland småskaliga och nationella åtgärder, ska bedömas utifrån sådana kriterier som deras bidrag till konsekvent och enhetlig tillämpning av unionsrätten och till omfattande medvetenhet hos allmänheten om de rättigheter som följer av den, deras potential för att skapa ömsesidigt förtroende mellan medlemsstaterna och öka det gränsöverskridande samarbetet, deras gränsöverskridande inverkan, deras bidrag till framtagande och spridning av bästa praxis eller deras potential för att skapa praktiska verktyg och lösningar för att komma till rätta med utmaningar som är gränsöverskridande eller gemensamma för hela unionen.

⁽¹⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1268/2012 av den 29 oktober 2012 om tillämpningsföreskrifter för Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget (EUT L 362, 31.12.2012, s. 1).

Artikel 3

Allmänt mål

Programmets allmänna mål ska vara att bidra till vidareutvecklingen av ett europeiskt område med rättvisa som bygger på ömsesidigt erkännande och ömsesidigt förtroende, i synnerhet genom att främja civilrättsligt och straffrättsligt samarbete.

Artikel 4

Särskilda mål

1. För att uppnå det allmänna målet i artikel 3 ska programmet ha följande särskilda mål:

- a) Underlätta och stödja civilrättsligt och straffrättsligt samarbete.
- b) Stödja och främja rättslig fortbildning, inbegripet språklig fortbildning på området för juridisk terminologi, i syfte att främja en gemensam rättslig kultur.
- c) Underlätta den faktiska tillgången till rättslig prövning för alla, inbegripet främjande och stödjande av brottsoffers rättigheter, samtidigt som rätten till försvar respekteras.
- d) Stödja initiativ på området för narkotikapolitik avseende rättsligt samarbete och brottsförebyggande aspekter som är nära kopplade till det allmänna målet för programmet, i den mån de inte omfattas av instrumentet för ekonomiskt stöd till polissamarbete, förebyggande och bekämpande av brottslighet samt krishantering, som en del av fonden för inre säkerhet, fonden för intern säkerhet eller av programmet Hälsa för tillväxt.

2. Programmets särskilda mål ska uppnås genom i synnerhet följande:

- a) Förbättra medvetandet och kunskaperna hos allmänheten om unionsrätten och unionens politik.
- b) Förbättra kunskaperna om unionsrätten, inklusive materiell rätt och processrätt, instrument för rättsligt samarbete och relevanta delar av rättspraxis från Europeiska unionens domstol, samt komparativ rätt i syfte att säkerställa ett effektivt civilrättsligt och straffrättsligt samarbete.
- c) Stödja ett effektivt, omfattande och konsekvent genomförande och motsvarande tillämpning av unionsinstrument i medlemsstaterna samt övervakningen och utvärderingen av dessa.
- d) Främja gränsöverskridande samarbete, förbättra ömsesidig kunskap och förståelse av medlemsstaternas civilrättsliga

och straffrättsliga lagstiftning och nationella rättssystem samt främja ömsesidigt förtroende.

- e) Förbättra kunskaperna om och förståelsen av potentiella hinder för ett väl fungerande europeiskt område med rättvisa.
- f) Effektivisera rättssystemen och samarbetet dem emellan med hjälp av informations- och kommunikationsteknik, däribland genom gränsöverskridande driftskompatibilitet för system och tillämpningar.

Artikel 5

Integrering

Vid genomförandet av samtliga åtgärder ska programmet sträva efter att främja jämställdhet mellan kvinnor och män samt främja barnets rättigheter, bland annat genom barnvänligt rättsväsende. Det ska också överensstamma med förbudet mot diskriminering på någon av de grunder som anges i artikel 21 i stadgan, i enlighet med och inom de gränser som anges i artikel 51 i stadgan.

Artikel 6

Typer av åtgärder

1. Genom programmet ska bland annat följande typer av åtgärder finansieras:

- a) Analysverksamhet, såsom insamling av data och statistik; utveckling av gemensamma metoder och i förekommande fall indikatorer eller riktmärken; undersökningar, forskning, analyser och enkäter; utvärderingar; utarbetande och offentliggörande av handledningar, rapporter och utbildningsmaterial; workshoppar, seminarier, expertmöten och konferenser.
- b) Utbildningsverksamhet för domare och övrig personal inom rättväsendet, till exempel personalutbyten, workshoppar, seminarier, utbildning för utbildare, inbegripet språklig fortbildning på området för juridisk terminologi, och utformning av verktyg utbildning online eller andra utbildningsmoduler.
- c) Ömsesidigt lärande, samarbete, insatser för att öka medvetenheten samt spridning, såsom identifiering och utbyte av god praxis, nyskapande lösningar och erfarenheter; organisation av inbördes utvärdering och ömsesidigt lärande; organisation av konferenser, seminarier, informationskampanjer inklusive institutionell kommunikation om unionens politiska prioriteringar i den mån dessa har samband med målen för programmet; sammanställning och publicering av material för att sprida information om programmet och dess resultat; utveckling, drift och underhåll av IKT-system och IKT-verktyg, inbegripet ytterligare utveckling av den europeiska e-juridikportalen som ett verktyg för att förbättra medborgarnas tillgång till rättslig prövning.

d) Stöd till viktiga aktörer vilkas insatser bidrar till att förverkliga programmets mål, till exempel stöd till medlemsstater vid genomförandet av unionsrätten och unionspolitik, stöd till europeiska nyckelaktörer och nätverk på europeisk nivå, bland annat inom rättslig utbildning, samt stöd till nätverksarbete på europeisk nivå mellan specialiserade organ och enheter samt nationella, regionala och lokala myndigheter och icke-statliga organisationer.

2. Det europeiska nätverket för rättslig utbildning ska erhålla ett administrationsbidrag för att medfinansiera utgifter i samband med det ständiga arbetsprogrammet.

Artikel 7

Deltagande

1. Programmet ska vara öppet för alla organisationer och enheter som är lagligt etablerade i

a) medlemsstater,

b) länder i Europeiska frihandelssammanslutningen (Efta) som är parter i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, i enlighet med det avtalet,

c) kandidatländer, potentiella kandidater och länder som ansluter sig till unionen, i enlighet med de allmänna principerna och villkoren för dessa länders deltagande i unionsprogram och som fastställts i respektive ramavtal, beslut av associeringsråd, eller liknande avtal.

2. Organ och enheter med vinstsyfte ska få tillträde till programmet endast i samverkan med ideella eller statliga organisationer.

3. Organ och enheter som är lagligt etablerade i andra tredjeländer än de som deltar i programmet i enlighet med punkt 1 b och c, särskilt länder som omfattas av den europeiska grannskapspolitiken, får associeras till åtgärder inom programmet på egen bekostnad, om detta skulle främja syftet med dessa åtgärder.

4. Kommissionen får samarbeta med internationella organisationer på de villkor som fastställs i de relevanta årliga arbetsprogrammen. Programmet ska vara öppet för internationella organisationer med verksamhet på de områden som omfattas av programmet, i enlighet med budgetförordningen och de relevanta årliga arbetsprogrammen.

Artikel 8

Budget

1. Finansieringsramen för genomförandet av programmet för perioden 2014–2020 fastställs till 377 604 000 EUR.

2. Det finansiella anslaget för programmet får också täcka sådana utgifter för förberedande insatser, övervakning, tillsyn, revision och utvärdering som är nödvändiga för att förvalta programmet och bedöma uppfyllandet av dess mål. Det finansiella anslaget får täcka utgifter för nödvändiga undersökningar, expertmöten, informations- och kommunikationsåtgärder, inklusive institutionell kommunikation om unionens politiska prioriteringar, i den mån de har samband med de allmänna målen för denna förordning, och utgifter i samband med informationsteknologinätverk för utbyte och behandling av information samt annat tekniskt och administrativt stöd som behövs i samband med kommissionens förvaltning av programmet.

3. De årliga anslagen ska godkännas av Europaparlamentet och rådet inom gränserna för den fleråriga budgetramen som fastställs genom rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013⁽¹⁾.

4. Inom programmets finansieringsram ska belopp anslås för varje specifikt mål i enlighet med de procentsatser som anges i bilagan.

5. Kommissionen får inte avvika från de anslagna procentsatserna i finansieringsramen, såsom de anges i bilagan, med mer än fem procentenheter för varje särskilt mål. Om det visar sig nödvändigt att överskrida denna gräns ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 9 för att ändra vart och ett av talen i bilagan med mer än fem och upp till tio procentenheter.

Artikel 9

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 8.5 ska ges till kommissionen för hela programperioden.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 8.5 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i Europeiska unionens officiella tidning, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 av den 2 december 2013 om fastställande av den fleråriga budgetramen för åren 2014–2020 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 884).

5. En delegerad akt som antas enligt artikel 8.5 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 10

Genomförandeåtgärder

1. Kommissionen ska genomföra programmet i enlighet med budgetförordningen.

2. För att genomföra programmet ska kommissionen anta årliga arbetsprogram i form av genomförandeakter. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 11.2.

3. Inom ramen för varje årligt arbetsprogram ska programmålen genomföras genom att nedanstående fastställs:

- a) Åtgärder som ska vidtas, i enlighet med de allmänna och särskilda mål som anges i artiklarna 3 och 4.1, inklusive den vägledande fördelningen av finansiella medel.
- b) De viktigaste kriterierna för stödberättigande, urval och tilldelning som ska tillämpas vid valet av förslag som ska beviljas ekonomiskt bidrag, i enlighet med artikel 84 i budgetförordningen och artikel 94 i tillämpningsföreskrifterna.
- c) Den lägsta procentandel av de årliga utgifterna som ska anslås till bidrag.

4. En adekvat och rättvis fördelning av det finansiella stödet mellan de olika områden som omfattas av denna förordning ska säkerställas. Vid beslut om finansieringsanslag till dessa områden i de årliga arbetsprogrammen, ska kommissionen ta hänsyn till behovet av att bibehålla tillräckliga finansieringsnivåer för såväl civilrätt och straffrätt som rättslig utbildning och initiativ på området för narkotikapolitik inom ramen för programmet.

5. Förslagsinfordringar ska offentliggöras årligen.

6. I syfte att underlätta rättsliga utbildningsverksamhet ska de kostnader som medlemsstaternas myndigheter har haft för de deltagande domarna och övrig personal inom rättsväsendet beaktas i enlighet med budgetförordningen när motsvarande finansiering tillhandahålls.

Artikel 11

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Artikel 12

Komplementaritet

1. Kommissionen ska i samarbete med medlemsstaterna säkerställa övergripande konsekvens, komplementaritet och synergier med andra unionsinstrument, inklusive bland annat med programmet Rättigheter, jämlikhet och medborgarskap, instrumentet för ekonomiskt stöd till polissamarbete, förebyggande och bekämpande av brottslighet samt krishantering, som en del av fonden för inre säkerhet, instrumentet för finansiellt stöd till polissamarbete, brottsförebyggande åtgärder och kampen mot gränsövers, programmet Hälsa för tillväxt, programmet Erasmus+, ramprogrammet Horisont 2020 och instrumentet för stöd inför anslutningen (IPA II).

2. Kommissionen ska också säkerställa övergripande konsekvens, komplementaritet och synergier med det arbete som utförs av de av unionens organ, kontor och byråer som är verksamma inom de områden som omfattas av målen för programmet, såsom Eurojust, inrättat genom rådets beslut 2002/187/RIF⁽¹⁾ och Europeiska centrumet för kontroll av narkotika och narkotikamissbruk (ECNN) inrättat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1920/2006⁽²⁾.

3. Programmet får dela resurser med andra unionsinstrument, särskilt programmet Rättigheter, jämlikhet och medborgarskap, vid genomförandet av åtgärder som överensstämmer med målen i båda programmen. En åtgärd som beviljats stöd från programmet kan också få stöd från programmet Rättigheter och medborgarskap, förutsatt att finansieringen inte täcker samma kostnader.

Artikel 13

Skydd av unionens ekonomiska intressen

1. Kommissionen ska vidta lämpliga åtgärder för att se till att unionens ekonomiska intressen skyddas i samband med genomförandet av åtgärder som finansieras enligt detta program, genom förebyggande åtgärder mot bedrägeri, korruption och all annan olaglig verksamhet, genom effektiva kontroller samt, om oegentligheter upptäcks, genom återkrav av belopp som betalats ut felaktigt och i förekommande fall genom effektiva, proportionella och avskräckande administrativa och ekonomiska sanktioner.

⁽¹⁾ Rådets beslut 2002/187/RIF av den 28 februari 2002 om inrättande av Eurojust för att stärka kampen mot grov brottslighet (EGT L 63, 6.3.2002, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1920/2006 av den 12 december 2006 om Europeiska centrumet för kontroll av narkotika och narkotikamissbruk (EUT L 376, 27.12.2006, s. 1).

2. Kommissionen eller dess företrädare samt revisionsrätten ska ges befogenhet att både på grundval av handlingar och genom kontroller på plats granska alla bidragsmottagare, uppdragstagare och underleverantörer som har tagit emot medel från unionen inom ramen för programmet.

3. Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) får, i enlighet med bestämmelserna och förfarandena i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013⁽¹⁾ och i rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96⁽²⁾ genomföra utredningar, inbegripet kontroller och inspektioner på plats, i syfte att fastställa om det har förekommit bedrägeri, korrup­tion eller någon annan olaglig verksamhet som påverkar unionens ekonomiska intressen i samband med ett bidragsavtal, ett beslut om bidrag eller ett avtal som finansieras genom programmet.

4. Utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 1, 2 och 3 ska samarbetsavtal med tredjeländer och med internationella organisationer, bidragsavtal, beslut om bidrag och avtal som följer av genomförandet av programmet innehålla bestämmelser som uttryckligen ger kommissionen, revisionsrätten och Olaf befogenhet att genomföra sådana revisioner och utredningar som avses i de punkterna, i enlighet med sina respektive behö­righeter.

Artikel 14

Övervakning och utvärdering

1. Kommissionen ska årligen övervaka programmet för att kontrollera genomförandet av programåtgärder och uppfyllan­det av de särskilda mål som anges i artikel 4. Övervakningen ska också göra det möjligt att bedöma hur frågor som rör jämställdhet och icke-diskriminering har behandlats i program­verksamheten överlag.

2. Kommissionen ska till Europaparlamentet och rådet över­lämna följande:

- a) En årlig övervakningsrapport, baserad på de indikatorer som fastställs i artikel 15.2 och på användningen av tillgängliga medel.
- b) En preliminär utvärderingsrapport, senast den 30 juni 2018.
- c) En efterhandsutvärdering, senast den 31 december 2021.

3. Den preliminära utvärderingsrapporten ska bedöma i vil­ken grad programmets mål har uppnåtts, effektiviteten i resurs-

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 av den 11 september 2013 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 och rådets förordning (Euratom) nr 1074/1999 (EUT L 248, 18.9.2013, s. 1).

⁽²⁾ Rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 av den 11 november 1996 om de kontroller och inspektioner på platsen som kommis­sionen utför för att skydda Europeiska gemenskapernas finansiella intressen mot bedrägerier och andra oegentligheter (EGT L 292, 15.11.1996, s. 2).

användningen och programmets europeiska mervärde, i syfte att avgöra om finansieringen på områden som omfattas av pro­grammet bör fortsätta, anpassas eller upphöra efter 2020. Den ska också behandla utrymmet för eventuella förenklingar av programmet, dess samstämmighet med andra åtgärder in­ternt och externt samt målens och åtgärdernas fortsatta rele­vans. Den ska ta hänsyn till resultaten av efterhandsutvärdering­arna av de föregående program för perioden 2007–2013 som inrättats genom de beslut som avses i artikel 16.

4. Efterhandsutvärderingen ska bedöma programmets lång­siktiga verkningar och hur hållbara dessa verkningar är, för att ge underlag för ett beslut om ett efterföljande program.

5. Utvärderingarna ska också bedöma hur jämställdhets- och diskrimineringsfrågor har behandlats i programverksamheten överlag.

Artikel 15

Indikatorer

1. I enlighet med artikel 14 ska de indikatorer som anges i punkt 2 i den här artikeln tjäna som grund för övervakning och utvärdering av i vilken mån de olika särskilda program­mål som anges i artikel 4 har uppnåtts genom de åtgärder som föreskrivs i artikel 6. De ska mätas mot i förväg fastställda utgångsscena­rier som återspeglar situationen före genomförandet. Om lämp­ligt ska indikatorerna delas upp efter, bland annat, kön, ålder och funktionshinder.

2. De indikatorer som avses i punkt 1 ska inkludera bland annat följande:

- a) Antal och procentandel personer i målgruppen som har nåtts av informationsverksamhet som finansierats genom programmet.
- b) Antal och procentandel domare och övrig personal inom rättsväsendet i en målgrupp som har deltagit i utbildnings­verksamhet, personalutbyte, studiebesök, workshoppar och seminarier som finansierats genom programmet.
- c) Ökningen av kunskaperna om unionsrätten och unionens politik hos grupper som har deltagit i verksamhet som har finansierats genom programmet jämfört med hela målgrup­pen.
- d) Antal fall, verksamheter och resultat när det gäller gränsöver­skridande samarbete, bland annat samarbete genom använd­ning av informationsteknologiverktyg och förfaranden som fastställts på unionsnivå.
- e) Deltagarnas bedömning av den verksamhet som de deltagit i och av den (förväntade) hållbarheten hos denna.
- f) Den geografiska täckningen för den verksamhet som finan­sierats genom programmet.

3. Utöver de indikatorer som anges i punkt 2 ska även bland annat följande bedömas i den preliminära utvärderingsrapporten och efterhandsutvärderingen av programmet:

- a) Hur programmets inverkan på tillgång till rättslig prövning uppfattas, utifrån kvalitativa och kvantitativa uppgifter som samlats in på europeisk nivå.
- b) Antal instrument och verktyg som utarbetas genom åtgärder som finansieras via programmet och deras kvalitet.
- c) Programmets europeiska mervärde, inbegripet en utvärdering av programmets verksamhet mot bakgrund av liknande initiativ som har tagits fram på nationell eller europeisk nivå utan finansieringsstöd från unionen och deras (förväntade) resultat samt fördelar och/eller nackdelar med unionsfinansiering jämfört med nationell finansiering för typen av verksamhet i fråga.
- d) Finansieringsnivån i förhållande till de uppnådda resultaten (verkningsfullhet).

- e) Eventuella administrativa, organisatoriska och/eller strukturella hinder för ett smidigare, effektivare och verkningsfullare genomförande av programmet (utrymme för förenkling).

Artikel 16

Övergångsbestämmelser

Åtgärder som inletts på grundval av beslut 2007/126/RIF, beslut 1149/2007/EG eller beslut 1150/2007/EG ska också i fortsättningen omfattas av bestämmelserna i dessa beslut till dess att åtgärderna har slutförts. När det gäller dessa åtgärder ska hänvisningar till de kommittéer som anges i artikel 9 i beslut 2007/126/RIF, artiklarna 10 och 11 i beslut 1149/2007/EG och artikel 10 i beslut 1150/2007/EG tolkas som hänvisningar till den kommitté som anges i artikel 11.1 i denna förordning.

Artikel 17

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdad i Bryssel den 17 december 2013.

På Europaparlamentets vägnar
M. SCHULZ
Ordförande

På rådets vägnar
L. LINKEVIČIUS
Ordförande

BILAGA

ANSLAG

Inom finansieringsramen för programmet ska beloppen fördelas enligt följande mellan de olika särskilda mål som anges i artikel 4.1:

Särskilda mål	Andel av finansieringsramen (i %)
a) Underlätta och stödja civilrätligt och straffrättsligt samarbete.	30 %
b) Stödja och främja rättslig fortbildning, inbegripet språklig fortbildning på området för juridisk terminologi, i syfte att främja en gemensam rättslig kultur.	35 %
c) Underlätta den faktiska tillgången till rättslig prövning för alla, bland annat främja och stödja brottsoffers rättigheter, samtidigt som rätten till försvar respekteras.	30 %
d) Stödja initiativ på området för narkotikapolitik avseende rättsligt samarbete och brottsförebyggande aspekter som är nära kopplade till det allmänna målet med programmet, i den mån de inte omfattas av instrumentet för ekonomiskt stöd till polissamarbete, förebyggande och bekämpande av brottslighet samt krishantering, som en del av fonden för inre säkerhet, fonden för intern säkerhet eller av programmet Hälsa för tillväxt.	5 %

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 1383/2013

av den 17 december 2013

om ändring av förordning (EU) nr 99/2013 om programmet för europeisk statistik 2013–2017

(Text av betydelse för EES och Schweiz)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artikel 338.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

- (1) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 99/2013 ⁽²⁾ utgör ramen och fastställer målen och resultaten för utvecklingen, framställningen och spridningen av europeisk statistik för perioden 2013–2017.
- (2) Förordning (EU) nr 99/2013 innehåller endast finansieringsramen för 2013, som täcks av programperioden 2007–2013, och i förordningen uppmanas kommissionen att lägga fram ett lagstiftningsförslag om finansieringsramen för perioden 2014–2017 för Europaparlamentet och rådet senast tre månader efter antagandet av den fleråriga budgetramen för perioden 2014–2020.
- (3) Rådets förordning (EU) nr 1311/2013 ⁽³⁾ antogs den 2 december 2013.
- (4) Förordning (EU) nr 99/2013 bör därför ändras i enlighet med detta.

- (5) För att säkerställa att de åtgärder som föreskrivs i denna förordning är verkningsfulla bör den träda i kraft dagen efter det att den offentliggjorts.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I förordning (EU) nr 99/2013 ska artikel 7 ersättas med följande:

"Artikel 7

Finansiering

1. Unionens finansieringsram för genomförandet av programmet för 2013 ska vara 57,3 miljoner EUR, som täcks av programperioden 2007–2013. Unionens finansieringsram för genomförandet av programmet för 2014–2017 ska vara 234,8 miljoner EUR, som täcks av programperioden 2014–2020.
2. Kommissionen ska verkställa unionens finansiella stöd i enlighet med budgetförordningen.
3. Kommissionen ska fatta sitt beslut om årliga anslag med beaktande av Europaparlamentets och rådets rättigheter."

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 17 december 2013.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

L. LINKEVIČIUS

Ordförande

⁽¹⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 11 december 2013 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 16 december 2013.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 99/2013 av den 15 januari 2013 om programmet för europeisk statistik 2013–2017 (EUT L 39, 9.2.2013, s. 12).

⁽³⁾ Rådets förordning (EU) nr 1311/2013 av den 2 december 2013 om den fleråriga budgetramen för åren 2014–2020 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 884).

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 1384/2013

av den 17 december 2013

om ändring av rådets förordning (EG) nr 55/2008 om införande av autonoma handelsförmåner för
Republiken Moldavien

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artikel 207.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de natio-
nella parlamenten,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

- (1) Genom förordning (EG) nr 55/2008 ⁽²⁾ infördes en sär-
skild ordning med autonoma handelsförmåner för Repu-
bliken Moldavien (nedan kallad *Moldavien*). Genom den
ordningen ges alla varor med ursprung i Moldavien fritt
tillträde till unionsmarknaden, med undantag för vissa
jordbruksprodukter som anges i bilaga I till den förord-
ningen och för vilka det beviljats begränsade medgivan-
den i form av tullfrihet inom ramen för tullkvoter eller
nedsatt tull.
- (2) Inom ramen för den europeiska grannskapspolitiken, den
europeiska grannskapspolitikens handlingsplan för EU-
Moldavien och det östliga partnerskapet har Moldavien
upprättat en ambitiös agenda för politisk associering och
ytterligare ekonomisk integration med unionen. Molda-
vien har också gjort stora framsteg vad gäller tillnä-
ring av lagstiftningen i syfte att uppnå överensstämmelse
med EU:s lagstiftning och standarder.
- (3) Förhandlingarna om ett nytt associeringsavtal, inbegripet
om inrättandet av ett djupgående och omfattande frihan-
delsområde, mellan unionen och Moldavien inleddes i
januari 2010 och avslutades i juli 2013. I det avtalet
föreskrivs fullständig liberalisering av bilateral handel
med vin.

- (4) För att understödja Moldaviens ansträngningar i enlighet
med den europeiska grannskapspolitiken och det östliga
partnerskapet och för att tillhandahålla en attraktiv och
säker marknad för landets vinexport bör vinimporten
från Moldavien till unionen liberaliseras utan dröjsmål.

(4a) För att handelsströmmarna från Moldavien ska kunna fortsätta och
för att säkerställa rättslig förutsebarhet för de ekonomiska aktörerna är
det nödvändigt att de autonoma handelsförmånerna tillämpas utan av-
brott fram till det datum som i förordning (EG) nr 55/2008 har fastställts
för deras upphörande.

(4a) För att handelsströmmarna från Moldavien ska kunna fort-
sätta och för att säkerställa rättslig förutsebarhet för de ekono-
miska aktörerna är det nödvändigt att de autonoma handels-
förmånerna tillämpas utan avbrott fram till det datum som i
förordning (EG) nr 55/2008 har fastställts för deras upphörande.

- (5) Förordning (EG) nr 55/2008 bör därför ändras i enlighet
med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 55/2008 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 16 ska tredje, fjärde och femte styckena utgå.
2. I tabellen i punkt 1 i bilaga I ska sista raden, vilken avser
löpnummer 09.0514 "Vin av färska druvor, annat än mous-
serande vin", utgå.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har
offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2014.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 17 december 2013.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

L. LINKEVIČIUS

Ordförande

⁽¹⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 10 december 2013 (ännu ej
offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 16 december 2013.

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 55/2008 av den 21 januari 2008 om
införande av autonoma handelsförmåner för Republiken Moldavien
och ändring av förordning (EG) nr 980/2005 och kommissionens
beslut 2005/924/EG (EUT L 20, 24.1.2008, s. 1).

RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 1385/2013

av den 17 december 2013

om ändring av rådets förordningar (EG) nr 850/98 och (EG) nr 1224/2009, och Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 1069/2009, (EU) nr 1379/2013 och (EU) nr 1380/2013 med anledning av ändringen av Mayottes ställning i förhållande till Europeiska unionen

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 349,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾,

efter att ha hört Regionkommittén, och

i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande, och

av följande skäl:

- (1) Genom Europeiska rådets beslut 2012/419/EU ⁽³⁾ beslutade Europeiska rådet att ändra Mayottes ställning i förhållande till unionen från och med den 1 januari 2014. Från och med den dagen upphör Mayotte att vara ett utomeuropeiskt land eller territorium och får ställning som ett av unionens yttersta randområden i den mening som avses i artiklarna 349 och 355.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget). Till följd av denna ändring av Mayottes rättsliga ställning kommer unionsrätten att vara tillämplig på Mayotte från och med den 1 januari 2014. På grund av den särskilda strukturella, sociala och ekonomiska situationen i Mayotte, vilken förvärras av dess avlägsna belägenhet, ökaraktär, ringa storlek samt besvärliga terräng- och klimatförhållanden, bör man föreskriva om vissa specifika åtgärder på ett antal områden.
- (2) När det gäller fiske och djurhälsa bör följande förordningar ändras.

(3) När det gäller rådets förordning (EG) nr 850/98 ⁽⁴⁾ bör vattnen runt Mayotte i egenskap av nytt yttersta randområde omfattas av den förordningen och användningen av ringnot vid fiske efter tonfisk och närbesläktade arter vara förbjudet i det område som ligger inom 24 sjömil från Mayottes baslinjer, för att skydda stim av stor vandrande fisk i närheten av ön.

(4) När det gäller Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1379/2013 ⁽⁵⁾, på grund av den väldigt splittrade och underutvecklade situationen när det gäller saluföringen på Mayotte, innebära en börda för återförsäljarna som inte står i proportion till den information som skulle ges till konsumenterna. Det bör därför föreskrivas om ett tillfälligt undantag från bestämmelserna om märkning av fiskeriprodukter i detaljhandelsförsäljning till slutkonsumenterna på Mayotte.

(5) När det gäller Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 ⁽⁶⁾, bör specifika åtgärder införas gällande fiskekapacitet och fartygsregister.

(6) En stor del av flottan som för fransk flagg och som bedriver fiske från det franska departementet Mayotte består av fartyg under 10 meters längd. Dessa är spridda runt ön, de har inga särskilda landningsplatser och det återstår att identifiera dem, mäta dem och utrusta dem med grundläggande säkerhetsutrustning innan de kan föras in i registret över unionens fiskefartyg. Frankrike kommer därför inte att kunna färdigställa detta register förrän den 31 december 2021. Frankrike bör dock upprätta ett tillfälligt fartygsregister för att säkerställa en grundläggande identifiering av denna typ av fartyg, för att undvika att antalet inofficiella/oregistrerade fiskefartyg ökar.

(7) Med tanke på att Frankrike har lagt fram en utvecklingsplan inför Indiska oceanens tonfiskkommission (IOTC) med en uppskattning av storleken på Mayottes flotta och den förväntade utvecklingen av den underutvecklade flottan av mekaniska långrevsfartyg på mindre än 23 meter och snörpvadsfartyg som är baserad i Mayotte i egenskap av landets nya yttersta randområde, som ingen av IOTC:s avtalslutande parter, inklusive unionen, har

⁽¹⁾ Yttrande av den 12 december 2013 (ännu ej offentliggjord i EUT).

⁽²⁾ EUT C 341, 21.11.2013, s. 97.

⁽³⁾ Europeiska rådets beslut 2012/419/EU av den 11 juli 2012 om ändring av Mayottes ställning i förhållande till Europeiska unionen (EUT L 204, 31.7.2012, s. 131).

⁽⁴⁾ Rådets förordning (EG) nr 850/98 av den 30 mars 1998 för bevarande av fiskeresurserna genom tekniska åtgärder för skydd av unga exemplar av marina organismer (EGT L 125, 27.4.1998, s. 1).

⁽⁵⁾ Se sidan 1 i detta nummer av EUT.

⁽⁶⁾ Se sidan 22 i detta nummer av EUT.

invänt emot, bör referensnivåerna i den planen användas som tak för kapaciteten för den flotta av mekaniska långrevsfartyg på mindre än 23 meter och snörpvalsartyg som är registrerad i Mayottes hamnar. Genom undantag från allmänt tillämpliga unionsbestämmelser, och på grund av den rådande särskilda sociala och ekonomiska situationen i Mayotte, bör Frankrike ges tillräckligt med tid för att kunna öka kapaciteten för de underutvecklade segmenten av sin flotta av mindre fartyg fram till 2025.

(8) När det gäller Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1069/2009⁽¹⁾ bör det noteras att Mayotte saknar industriell kapacitet för bearbetning av animaliska biprodukter. Frankrike bör därför få fem år på sig att inrätta den infrastruktur som krävs för identifiering, hantering, transport, behandling och bortskaftande av animaliska biprodukter på Mayotte i full överensstämmelse med förordning (EG) nr 1069/2009.

(9) När det gäller rådets förordning (EG) nr 1224/2009⁽²⁾ förefaller det som att Frankrike inte kommer att kunna uppfylla unionens krav på kontroller av segmentet "Mayotte. Pelagiska och bottenlevande arter. Längd < 10 m" av Mayottes flotta vid den tidpunkt då Mayotte får ställning som yttersta randområde. Fartygen i det segmentet är spridda runt ön, de har inga särskilda landningsplatser och de har ännu inte identifierats. Dessutom behöver fiskare och kontrollörer utbildas och nödvändig administrativ och fysisk infrastruktur inrättas. Det behövs därför ett tillfälligt undantag från vissa regler om kontroll av fiskefartyg och deras egenskaper, verksamhet till havs, redskap och fångst i alla led från fartyget till marknaden när det gäller det flottsegmentet. För att uppnå åtminstone några av de viktigaste målen i förordning (EG) nr 1224/2009 bör dock Frankrike inrätta ett nationellt kontrollsystem för att kunna kontrollera och övervaka verksamheten inom det flottsegmentet och för att kunna uppfylla unionens krav på internationell rapportering.

(¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1069/2009 av den 21 oktober 2009 om hälsobestämmelser för animaliska biprodukter och därav framställda produkter som inte är avsedda att användas som livsmedel och om upphävande av förordning (EG) nr 1774/2002 (förordning om animaliska biprodukter) (EUT L 300, 14.11.2009, s. 1).

(²) Rådets förordning (EG) nr 1224/2009 av den 20 november 2009 om införande av ett kontrollsystem i gemenskapen för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs, om ändring av förordningarna (EG) nr 847/96, (EG) nr 2371/2002, (EG) nr 811/2004, (EG) nr 768/2005, (EG) nr 2115/2005, (EG) nr 2166/2005, (EG) nr 388/2006, (EG) nr 509/2007, (EG) nr 676/2007, (EG) nr 1098/2007, (EG) nr 1300/2008, (EG) nr 1342/2008 och upphävande av förordningarna (EEG) nr 2847/93, (EG) nr 1627/94 och (EG) nr 1966/2006 (EUT L 343, 22.12.2009, s. 1).

(10) Förordningarna (EG) nr 850/98, (EG) nr 1069/2009, (EG) nr 1224/2009, (EU) nr 1379/2013 och (EU) nr 1380/2013 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar av förordning (EG) nr 850/98

Förordning (EG) nr 850/98 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 2.1 ska led h ersättas med följande:

"h) Region 8:

Alla vatten längs de franska departementen Réunion och Mayottes kuster som lyder under Frankrikes suveränitet eller jurisdiktion."

2. Följande artikel ska införas:

"Artikel 34g

Begränsningar av fiskeaktiviteter i det område som ligger inom 24 sjömil från Mayotte

Det är förbjudet för alla fartyg att använda ringnot vid fiske efter tonfisk och närbesläktade arter i det område som ligger inom 24 sjömil från Mayotte, i egenskap av ett yttersta randområde i den mening som avses i artikel 349 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, uppmätt från de baslinjer från vilka territorialvattnen mäts."

Artikel 2

Ändring av förordning (EU) nr 1379/2013

I artikel 35 i förordning (EU) nr 1379/2013, ska följande punkt införas:

"6. Till och med den 31 december 2021 ska punkterna 1, 2 och 3 inte tillämpas på produkter i detaljhandelsförsäljning till slutkonsumenterna på Mayotte i egenskap av yttersta randområde i den mening som avses i artikel 349 i EUF-fördraget."

Artikel 3

Ändringar av förordning (EU) nr 1380/2013

Förordning (EU) nr 1380/2013 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 23 ska följande punkt läggas till:

"4. Genom undantag från punkt 1 ska Frankrike till och med den 31 december 2025 tillåtas införa ny kapacitet i de olika segment i Mayotte, i egenskap av ett yttersta randområde i den mening som avses i artikel 349 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (nedan kallat *Mayotte*), som avses i bilaga II utan att kompensera med motsvarande kapacitetsminskning."

2. I artikel 36 ska följande punkter läggas till:

"5. Genom undantag från punkt 1 ska Frankrike till och med den 31 december 2021 undantas från kravet att i sitt register över unionens fiskefartyg föra in fartyg med en total längd under 10 meter som bedriver fiske från Mayotte.

6. Till och med den 31 december 2021 ska Frankrike föra ett tillfälligt register över fiskefartyg med en totallängd under 10 meter som bedriver fiske från Mayotte. Det registret ska för varje fartyg innehålla åtminstone namn, totallängd och en identifikationskod. Fartyg som är införda i det tillfälliga registret ska betraktas som fartyg som är registrerade i Mayotte."

3. Uppgifterna för Mayotte i bilagan till denna förordning ska föras in i tabellen i bilaga II till förordning (EU) nr 1380/2013 efter uppgiften för "Guadeloupe: Pelagiska arter. L > 12m".

Artikel 4

Ändring av förordning (EG) nr 1069/2009

I förordning (EG) nr 1069/2009 ska artikel 56 ersättas med följande:

"Artikel 56

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från den 4 mars 2011.

Artikel 4 ska dock tillämpas på Mayotte i egenskap av yttersta randområde i den mening som avses i artikel 349 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (nedan kallat *Mayotte*) från och med den 1 januari 2021. Animaliska biprodukter och därav framställda produkter som framställts i Mayotte före den 1 januari 2021 ska bortskaffas i enlighet med artikel 19.1 b i denna förordning.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater."

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 17 december 2013.

Artikel 5

Ändring av förordning (EG) nr 1224/2009

I förordning (EG) nr 1224/2009 ska följande artikel införas:

"Artikel 2a

Tillämpning av unionens kontrollsystem på vissa flottsegment för Mayotte i egenskap av yttersta randområde

1. Till och med den 31 december 2021 ska artiklarna 5.3, 6, 8, 41, 56, 58–62, 66, 68 och 109 inte tillämpas på Frankrike när det gäller fiskefartyg med en totallängd under 10 meter som bedriver fiske från Mayotte i egenskap av yttersta randområde i den mening som avses i artikel 349 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, och dessa fiskefartygs verksamhet och fångst.

2. Senast den 30 september 2014 ska Frankrike ha inrättat ett förenklat provisoriskt kontrollprogram för fiskefartyg med en totallängd under 10 meter som bedriver fiske från Mayotte. Det programmet ska omfatta följande områden:

- a) Kännedom om fiskekapaciteten.
- b) Tillträde till Mayottes fiskevatten.
- c) Tillämpning av deklARATIONSSKYLDIGHETER.
- d) Utnämning av myndigheter med ansvar för kontrollverksamheten.
- e) Åtgärder för att se till att verkställighet gällande fartyg med en längd över 10 meter sker på icke-diskriminerande grund.

Senast den 30 september 2020 ska Frankrike inför kommissionen lägga fram en handlingsplan med åtgärder för att säkerställa att förordning (EG) nr 1224/2009 tillämpas fullt ut från och med den 1 januari 2022 när det gäller fiskefartyg med en totallängd under 10 meter som bedriver fiske från Mayotte. En dialog ska föras mellan Frankrike och kommissionen om handlingsplanen. Frankrike ska vidta alla de åtgärder som krävs för att genomföra handlingsplanen."

Artikel 6

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2014.

På rådets vägnar

L. LINKEVIČIUS

Ordförande

BILAGA

TAK FÖR FISKEKAPACITETEN FÖR FISKEFLOTTOR SOM ÄR REGISTRERADE I MAYOTTE I EGENSKAP AV YTTTERSTA RANDOMRÅDE I DEN MENING SOM AVSES I ARTIKEL 349 I EUF-FÖRDRAGET

Mayotte. Notfartyg	13 916 (*)	24 000 (*)
Mayotte. Mekaniska långrevsfartyg < 23 m	2 500 (*)	8 500 (*)
Mayotte. Bottenlevande och pelagiska arter. Fartyg < 10 m	p.m. (**)	p.m. (**)

(*) Enligt den utvecklingsplan som förelades Indiska oceanens tonfiskkommission den 7 januari 2011.

(**) Taken ska anges i denna tabell när de har färdigställts, senast den 31 december 2025.

DIREKTIV

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2013/53/EU

av den 20 november 2013

om fritidsbåtar och vattenskotrar och om upphävande av direktiv 94/25/EG

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de natio-
nella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommit-
téns yttrande ⁽¹⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

(2) Direktiv 94/25/EG omfattade ursprungligen endast fritidsbåtar med en skrovlängd på minst 2,5 m och högst 24 m. Genom rådets och Europaparlamentets direktiv 2003/44/EG av den 16 juni 2003 om ändring av direktiv 94/25/EG ⁽⁴⁾ utvidgades tillämpningsområdet för direktiv 94/25/EG till att omfatta vattenskotrar, varvid också miljöskyddskrav infördes i det ändrade direktivet genom att det antogs gränsvärden för avgasutsläpp (CO, HC, NO_x och partiklar) och bullernivåer för framdrivningsmotorer, både för förbränningsmotorer som arbetar med kompressionständning och för sådana som arbetar enligt ottopprincipen.

(3) Direktiv 94/25/EG bygger på den nya metodens principer, vilka anges i rådets resolution av den 7 maj 1985 om en ny metod för teknisk harmonisering och standarder ⁽⁵⁾. Där fastställs således enbart grundläggande krav för fritidsbåtar, medan de tekniska detaljerna antas av Europeiska standardiseringskommittén (CEN) och Europeiska kommittén för elektroteknisk standardisering (Cenelec) i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 98/34/EG av den 22 juni 1998 om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter och beträffande föreskrifter för informations-samhällets tjänster ⁽⁶⁾. Produkter som är förenliga med sådana harmoniserade standarder, till vilka hänvisningar har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*, ska förutsättas överensstämma med kraven i direktiv 94/25/EG. Erfarenheten har visat att dessa grundläggande principer har fungerat väl inom denna sektor och bör behållas och till och med främjas ytterligare.

(1) Europaparlamentets och rådets direktiv 94/25/EG av den 16 juni 1994 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar i fråga om fritidsbåtar ⁽³⁾ antogs som ett led i upprättandet av den inre marknaden för att harmonisera säkerhetskraven på fritidsbåtar i alla medlemsstater och undanröja hinder för handeln med fritidsbåtar mellan medlemsstaterna.

(4) Den tekniska utvecklingen på marknaden har dock skapat nya frågor när det gäller miljökraven i direktiv 94/25/EG. För att ta hänsyn till denna utveckling och skapa klarhet i bestämmelserna för saluföring av produkter som omfattas av detta direktiv, bör vissa aspekter av

⁽¹⁾ EUT C 43, 15.2.2012, s. 30.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 9 oktober 2013 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 15 november 2013.

⁽³⁾ EGT L 164, 30.6.1994, s. 15.

⁽⁴⁾ EUT L 214, 26.8.2003, s. 18.

⁽⁵⁾ EGT C 136, 4.6.1985, s. 1.

⁽⁶⁾ EGT L 204, 21.7.1998, s. 37.

direktiv 94/25/EG ses över och förbättras och direktivet bör därför av tydlighetsskäl upphävas och ersättas med det här direktivet.

- (5) I Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 av den 9 juli 2008 om krav för ackreditering och marknadskontroll i samband med saluföring av produkter ⁽¹⁾ fastställs övergripande bestämmelser om ackreditering av organ för bedömning av överensstämmelse, om CE-märkning och om unionens ram för marknadsövervakning och kontroll av produkter som förs in på unionsmarknaden, vilka är tillämpliga även på produkter som omfattas av detta direktiv.
- (6) I Europaparlamentets och rådets beslut nr 768/2008/EG av den 9 juli 2008 om en gemensam ram för saluföring av produkter ⁽²⁾ fastställs gemensamma principer och referensbestämmelser för lagstiftning i enlighet med den nya metodens principer. För att säkerställa förenlighet med annan sektorsspecifik produktlagstiftning bör vissa bestämmelser i detta direktiv anpassas till det beslutet, såvida inte särskilda omständigheter i olika sektorer kräver en annan lösning. Vissa definitioner, de ekonomiska aktörernas allmänna skyldigheter, presumtion om överensstämmelse, reglerna för CE-märkning, kraven på organ för bedömning av överensstämmelse och kraven för anmälningsförfaranden samt bestämmelser om förfaranden för att hantera produkter som utgör en risk bör därför anpassas till det beslutet. I Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1025/2012 av den 25 oktober 2012 om europeisk standardisering ⁽³⁾ fastställs ett förfarande för invändningar mot harmoniserade standarder, om dessa inte helt uppfyller kraven i detta direktiv.
- (7) För att göra det lättare för ekonomiska aktörer och nationella myndigheter att förstå detta direktiv och tillämpa det på ett enhetligt sätt bör tillämpningsområdet och definitionerna i direktiv 94/25/EG förtydligas. Framför allt bör det klargöras att amfibiefordon är undantagna från tillämpningsområdet för detta direktiv. Det är desutom nödvändigt att närmare fastställa vilken typ av kanoter och kajaker som är undantagna från direktivets tillämpningsområde samt att klargöra att endast vattenskotrar avsedda för sport- och fritidsändamål omfattas av det här direktivet.
- (8) Det är också lämpligt att fastställa definitioner av *vattenfarkoster byggda för eget bruk, skrovlängd och privatimportör*, vilka är specifika för denna sektor för att göra det lättare att förstå detta direktiv och tillämpa det på ett enhetligt

sätt. Den nuvarande definitionen av *framdrivningsmotor* måste utvidgas till att även omfatta innovativa framdrivningslösningar.

- (9) Produkter som omfattas av detta direktiv och som släpps ut på unionsmarknaden eller tas i bruk bör överensstämma med relevant unionslagstiftning och de ekonomiska aktörerna bör ansvara för att produkterna uppfyller erforderliga krav i förhållande till den roll de har i leveranskedjan, så att en hög nivå för skyddet av allmänna intressen, såsom hälsa och säkerhet, konsument- och miljöskydd, kan säkerställas och rättvisa konkurrensvillkor på unionsmarknaden garanteras.
- (10) Alla ekonomiska aktörer som ingår i leverans- och distributionskedjan bör vidta lämpliga åtgärder för att se till att produkter som omfattas av detta direktiv och är korrekt byggda och underhållna inte äventyrar hälsa och säkerhet för personer, egendom eller miljö, och för att se till att de endast tillhandahåller sådana produkter på marknaden som är förenliga med relevant unionslagstiftning. I detta direktiv bör det fastställas en tydlig och proportionell fördelning av skyldigheterna som svarar mot varje aktörs roll i leverans- och distributionskedjan.
- (11) Eftersom vissa uppgifter bara kan utföras av tillverkaren, är det nödvändigt att göra en tydlig åtskillnad mellan tillverkaren och aktörer i senare led i distributionskedjan. Det är också nödvändigt att göra en tydlig åtskillnad mellan importören och distributören, eftersom importören för in produkter från tredjeländer på unionsmarknaden. Importören bör därför se till att dessa produkter uppfyller de tillämpliga unionskraven.
- (12) Tillverkaren, som besitter detaljkunskap om konstruktions- och tillverkningsprocessen, är den som bäst kan genomföra hela förfarandet för bedömning av överensstämmelse. Därför bör bedömning av överensstämmelse även fortsättningsvis vara en skyldighet som åligger endast tillverkaren.
- (13) Det är nödvändigt att säkerställa att produkter som omfattas av detta direktiv och som förs in på unionsmarknaden från tredjeländer uppfyller alla tillämpliga unionskrav, och framför allt att tillverkarna har låtit dessa produkter genomgå lämpliga bedömningsförfaranden. Det bör därför föreskrivas att importörerna ska se till att de produkter som de släpper ut på marknaden uppfyller de tillämpliga kraven och att de inte ska släppa ut produkter som inte uppfyller dessa krav eller som utgör en risk. Av samma skäl bör det också föreskrivas att importörerna ska se till att förfaranden för bedömning av överensstämmelse har genomförts och att den CE-märkning och dokumentation som har tagits fram av tillverkarna är tillgängliga för kontroll av tillsynsmyndigheterna.

⁽¹⁾ EUT L 218, 13.8.2008, s. 30.

⁽²⁾ EUT L 218, 13.8.2008, s. 82.

⁽³⁾ EUT L 316, 14.11.2012, s. 12.

- (14) När distributören, efter det att en produkt som omfattas av detta direktiv har släppts ut på marknaden av tillverkaren eller importören, tillhandahåller denna produkt på marknaden, bör distributören iakta vederbörlig omsorg för att se till att hanteringen av produkten inte inverkar negativt på produktens överensstämmelse med tillämpliga regler. Både importörer och distributörer förväntas iakta vederbörlig omsorg för att se till att de produkter som de släpper ut eller tillhandahåller på marknaden uppfyller de tillämpliga kraven.
- (15) När importörer släpper ut en produkt som omfattas av detta direktiv på marknaden, bör de ange namn och kontaktadress på produkten. Undantag bör göras i de fall då utrustningens storlek eller art inte medger detta.
- (16) Alla ekonomiska aktörer som släpper ut en produkt på marknaden i eget namn eller under eget varumärke eller som ändrar en produkt på ett sådant sätt att det kan påverka överensstämmelsen med de grundläggande kraven bör anses vara tillverkare och bör därför överta tillverkarens skyldigheter.
- (17) Eftersom distributörer och importörer befinner sig nära marknaden, bör de medverka i de behöriga nationella myndigheternas marknadsövervakning och vara beredda att delta aktivt genom att förse dessa myndigheter med alla nödvändiga uppgifter om den berörda produkten.
- (18) Att fysiska eller juridiska personer etablerade i unionen importerar fritidsbåtar och vattenskotrar från tredjeland till unionen är något som kännetecknar denna sektor. Direktiv 94/25/EG innehåller emellertid enbart ett fåtal bestämmelser som är eller kan anses vara tillämpliga på privatimportörer för utförandet av bedömningen av överensstämmelse (bedömning av färdigbyggd produkt). Det finns därför behov av att klargöra privatimportörernas övriga skyldigheter, vilka i princip bör harmoniseras med tillverkarnas skyldigheter, bortsett från vissa undantag med anledning av att deras verksamhet är av icke-kommersiell art.
- (19) Marknadsövervakningen blir enklare och effektivare om man kan säkerställa en produkts spårbarhet genom hela leveranskedjan. Med ett effektivt spårbarhetssystem blir det lättare för marknadsövervakningsmyndigheterna att spåra de ekonomiska aktörer som på marknaden har tillhandahållit produkter som inte uppfyller kraven.
- (20) Av tydlighetsskäl och med hänsyn till samstämmigheten med andra direktiv i enlighet med den nya metoden måste det uttryckligen anges att de produkter som omfattas av detta direktiv får släppas ut på marknaden eller tas i bruk endast om de uppfyller det generella kravet om att hälsa och säkerhet för personer, egendom eller miljö inte får äventyras och endast om de uppfyller de väsentliga kraven i detta direktiv.
- (21) För framdrivningsmotorer anpassade till marint bruk, där ursprungsmotorn redan är typgodkänd i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 97/68/EG av den 16 december 1997 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om åtgärder mot utsläpp av gas- och partikelformiga föroreningar från förbränningsmotorer som skall monteras i mobila maskiner som inte är avsedda att användas för transporter på väg ⁽¹⁾ eller Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 595/2009 av den 18 juni 2009 om typgodkännande av motorfordon och motorer vad gäller utsläpp från tunga fordon (Euro 6) och om tillgång till information om reparation och underhåll av fordon ⁽²⁾, bör personer som anpassar motorer kunna lita på det bevis om överensstämmelse som utfärdats av motorns ursprungliga tillverkare, om inte dessa anpassningar har ändrat avgasutsläppens egenskaper.
- (22) Alternativ för att ytterligare sänka gränsvärdena för avgasutsläpp från fritidsbåtars motorer har bedömts i den rapport om möjligheterna att ytterligare förbättra miljöegenskaperna hos motorer för fritidsbåtar som lagts fram i enlighet med artikel 2 i direktiv 2003/44/EG. I den rapporten drogs slutsatsen att det är lämpligt att fastställa strängare gränsvärden än de som gäller enligt direktiv 2003/44/EG. Dessa gränsvärden bör fastställas på en nivå som avspeglar den tekniska utvecklingen av renare marinmotorteknik och möjliggör en utveckling mot en internationell harmonisering av gränsvärdena för avgasutsläpp. Gränsvärdena för koloxidutsläpp bör emellertid höjas för att möjliggöra en betydande minskning av andra luftföroreningar, så att de tekniska möjligheterna återspeglas och utsläppsminskningarna genomförs så snabbt som möjligt, samtidigt som man ser till att de samhällsekonomiska konsekvenserna för denna ekonomiska sektor är godtagbara.
- (23) Alltefter bränsle- och effektkategori bör provningscyklerna för motorer för marin tillämpning enligt relevant harmoniserad standard användas och tills dessa blir tillgängliga provningscyklerna enligt relevant ISO-standard, med beaktande av de värden som fastställs i bilaga I del B punkt 2.3. Provningscykler bör utvecklas för alla förbränningsmotorer som ingår i framdrivningssystemet, däribland motorer med hybriddrift.

⁽¹⁾ EGT L 59, 27.2.1998, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 188, 18.7.2009, s. 1.

- (24) De testbränslen som används för att bedöma om farkosten överensstämmer med gränsvärdena för avgasutsläpp bör avspegla den sammansättning av bränslen som används på den relevanta marknaden och europeiska testbränslen bör därför användas vid typgodkännande inom unionen. Eftersom tillverkare från tredjeländer kanske inte har tillgång till europeiska referensbränslen, är det emellertid nödvändigt att ge godkännandemyndigheterna möjlighet att godta att motorer testas med andra referensbränslen. Valet av referensbränslen bör emellertid begränsas till de specifikationer som fastställs i relevant ISO-standard, så att testresultaten blir jämförbara och håller hög kvalitet.
- (25) För att bidra till skyddet av den marina miljön är det lämpligt att anta ett krav som innebär att det blir obligatoriskt att installera spillvattentankar i vattenfarkoster som är utrustade med toalett.
- (26) Olycksstatistik visar att risken för att en beboelig fritidsbåt med flera skrov skulle hamna uppochned i vattnet (inversion) är låg. Trots denna låga risk är det lämpligt att beakta att det finns risk för inversion av beboeliga fritidsbåtar med flera skrov och dessa bör, om de kan råka ut för inversion, hålla sig flytande uppochned i vattnet och utrymning bör vara praktiskt möjlig.
- (27) I enlighet med subsidiaritetsprincipen bör bestämmelserna i detta direktiv inte påverka medlemsstaternas rätt att fastställa sådana krav som de anser vara nödvändiga vid navigering i vissa vatten i syfte att skydda miljön, bland annat från bullerförorening, och vattenvägarnas uppbyggnad samt trygga säkerheten på vattenvägarna, förutsatt dels att dessa bestämmelser inte innebär att vattenfarkoster som är förenliga med detta direktiv måste ändras och dels att bestämmelserna är motiverade och står i proportion till de mål som ska uppnås.
- (28) CE-märkningen visar att en produkt uppfyller kraven och utgör det synliga resultatet av en hel process, som inbegriper en bedömning av överensstämmelse i vid bemärkelse. Allmänna principer för CE-märkning fastställs i förordning (EG) nr 765/2008. Bestämmelser för hur CE-märkningen ska anbringas på vattenfarkoster, utrustning och framdrivningsmotorer bör fastställas i detta direktiv. Skyldigheten att anbringa CE-märkning bör även utvidgas till alla de inombordsmotorer och motorer med inu-drev utan inbyggt avgassystem som anses uppfylla de väsentliga krav som fastställs i detta direktiv.
- (29) Det är mycket viktigt att klargöra för tillverkare, privatimportörer och användare att tillverkaren genom att CE-märka produkten försäkras att den är förenlig med alla tillämpliga krav och tar på sig det fulla ansvaret för detta.
- (30) CE-märkningen bör vara den enda märkning om överensstämmelse som anger att en produkt som omfattas av detta direktiv är förenlig med harmoniserad unionslagstiftning. Andra typer av märkning bör emellertid tillåtas, förutsatt att de bidrar till förbättrat konsumentskydd och inte omfattas av harmoniserad unionslagstiftning.
- (31) För att säkerställa att de grundläggande kraven uppfylls är det nödvändigt att fastställa lämpliga förfaranden för bedömning av överensstämmelse som tillverkaren ska följa. Dessa förfaranden bör fastställas med hänsyn till de moduler för bedömning av överensstämmelse som fastställs i beslut nr 768/2008/EG. Förfarandena bör utformas med hänsyn till den risknivå som är förbunden med vattenfarkoster, motorer och utrustning. Därför bör varje kategori av överensstämmelse kompletteras med ett lämpligt förfarande eller ett val mellan flera likvärdiga förfaranden.
- (32) Erfarenheten har visat att man bör tillåta flera olika moduler för bedömning av överensstämmelse vad gäller utrustning. Vid bedömning av överensstämmelse av krav för avgasutsläpp och buller bör man skilja mellan fall där de harmoniserade standarderna har tillämpats och fall där de inte har tillämpats, eftersom det är befogat att kräva ett striktare förfarande för bedömning av överensstämmelse i de sistnämnda fallen. Möjligheten att använda referensbåtdata för provning av buller bör desutom tas bort, eftersom den är överflödigt och inte har utnyttjats i praktiken.
- (33) För att informationen om vad som är en godtagbar driftsmiljö för vattenfarkoster ska bli tydlig bör namnen på vattenfarkostkategorierna enbart grunda sig på miljöförhållanden som är avgörande för navigering, nämligen vindstyrka och signifikant våghöjd. Fyra konstruktionskategorier, A, B, C och D, med förklarande anmärkningar, anger intervall för vindstyrka och signifikant våghöjd i konstruktionssyfte.
- (34) Direktiv 94/25/EG innehåller bestämmelser om den bedömning av färdigbyggd produkt avseende fritidsbåtar som utförs av en fysisk eller juridisk person som är etablerad i unionen och som släpper ut produkten på marknaden eller tar den i bruk i fall där tillverkaren inte fullgör förpliktelse för produktens överensstämmelse med direktivet. För samstämmighetens skull är det lämpligt att utvidga tillämpningsområdet för bedömning av färdigbyggd produkt så att det inte enbart omfattar fritidsbåtar utan även vattenskotrar. Av tydlighetsskäl bör det anges i vilka situationer som bedömning av färdigbyggd produkt kan tillämpas. Vid import bör det desutom endast tillämpas vid privatimportörers icke-kommersiella import för att förhindra att bedömning av färdigbyggd produkt missbrukas för kommersiella syften. Det finns också ett behov av att utvidga skyldigheten

för den person som begär en bedömning av färdigbyggd produkt till att lämna dokumentation till det anmälda organet för att säkerställa att det anmälda organet gör en tillförlitlig bedömning av produktens överensstämmelse.

- (35) Eftersom det är nödvändigt att säkerställa en enhetlig hög nivå i hela unionen för de organ som utför bedömning av överensstämmelse för de produkter som omfattas av detta direktiv och dessa organ bör utföra sina uppgifter på samma nivå och enligt villkor för sund konkurrens, bör det fastställas obligatoriska krav för organ för bedömning av överensstämmelse som önskar bli anmälda organ för att kunna tillhandahålla bedömningar av överensstämmelse enligt detta direktiv.
- (36) För att säkerställa en enhetlig kvalitetsnivå vid bedömning av överensstämmelse av produkter som omfattas av detta direktiv räcker det inte bara att konsolidera de krav som måste uppfyllas av de organ för bedömning av överensstämmelse som vill bli anmälda, utan man måste också samtidigt fastställa krav som ska uppfyllas av de anmälande myndigheterna och andra organ som är inblandade i bedömning, anmälan och övervakning av anmälda organ.
- (37) Förordning (EG) nr 765/2008 kompletterar och stärker de nuvarande ramarna för marknadsövervakning av produkter som omfattas av harmoniserad unionslagstiftning, inklusive produkter som omfattas av detta direktiv. Medlemsstaterna bör därför organisera och genomföra marknadsövervakning av dessa produkter i enlighet med denna förordning och i tillämpliga fall Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/95/EG av den 3 december 2001 om allmän produktsäkerhet ⁽¹⁾.
- (38) För ett tydligare förfarande och kortare handläggningstid krävs det att man förbättrar det befintliga skyddsförfarandet, som ger kommissionen möjlighet att undersöka om en medlemsstats åtgärd mot produkter som den anser inte uppfyller kraven är berättigad, med syftet att göra det effektivare och utnyttja den sakkunskap som finns i medlemsstaterna.
- (39) Det befintliga systemet bör kompletteras med ett förfarande som gör det möjligt för berörda parter att få information om vidtagna åtgärder i samband med produkter som omfattas av detta direktiv vilka utgör en risk för människors hälsa och säkerhet eller andra aspekter av skyddet av allmänintresset. Det bör även ge marknadsövervakningsmyndigheterna möjlighet att i samarbete med de berörda ekonomiska aktörerna gripa in i ett tidigare skede mot sådana produkter.
- (40) Om medlemsstaterna och kommissionen är överens om att en medlemsstats åtgärd är berättigad, bör kommissionens inblandning inte längre krävas.
- (41) I syfte att beakta den tekniska utvecklingen och nya vetenskapliga rön bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen när det gäller ändringar av bilaga I del B punkterna 2.3, 2.4, 2.5 och 3 och bilaga I del C punkt 3 samt bilagorna V, VII och IX. I framtiden kommer detta att göra det möjligt för kommissionen att inbegripa provningscykler för hybridmotorer och att införa provningsbränslen som blandats med biobränsle i tabellen över provningsbränslen när dessa provningsbränslen har godtagits internationellt. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. När kommissionen förbereder och utarbetar delegerade akter bör den se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.
- (42) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av detta direktiv bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter ⁽²⁾.
- (43) Det rådgivande förfarandet bör användas för antagande av genomförandeakter varigenom det begärs att den anmälande medlemsstaten ska vidta nödvändiga korrigerande åtgärder i fråga om anmälda organ som inte uppfyller eller inte längre uppfyller kraven för anmälan.
- (44) Granskningsförfarandet bör användas för antagande av genomförandeakter som säkerställer att detta direktiv lämpas på ett enhetligt sätt, särskilt när det gäller de kompletterande bestämmelserna i artikel 24 om förfaranden för bedömning av överensstämmelse och kraven i fråga om vattenfarkostkategorier, identifiering av vattenfarkoster, tillverkarskylt, instruktionsbok, gassystem, förebyggande av utsläpp, frågeformulär för rapportering och navigationsljus.

⁽¹⁾ EGT L 11, 15.1.2002, s. 4.

⁽²⁾ EUT L 55, 28.2.2011, s. 13.

- (45) Kommissionen bör genom genomförandeakter och, med tanke på deras särskilda karaktär, utan tillämpning av förordning (EU) nr 182/2011 fastställa om medlemsstaternas åtgärder i fråga om en produkt som utgör en risk för människors hälsa eller säkerhet, för egendom eller för miljön är berättigade.
- (46) Kommissionen bör anta genomförandeakter med omedelbar verkan om det, i vederbörligen motiverade fall med avseende på bedömning av överensstämmelse, vattenfarkostkategorier, navigationsljus, förebyggande av utsläpp och gasanordningar som utgör en risk för människors hälsa eller säkerhet, för egendom eller för miljön, är nödvändigt på grund av tvingande skäl till skyndsamhet.
- (47) I enlighet med etablerad praxis kan den kommitté som inrättas enligt detta direktiv spela en värdefull roll vid behandling av sådana ärenden som rör tillämpningen av detta direktiv som tas upp av antingen dess ordförande eller av en företrädare för en medlemsstat i enlighet med kommitténs arbetsordning.
- (48) För att se till att direktivet övervakas och är och göra det effektivare bör medlemsstaterna fylla i ett frågeformulär om direktivets tillämpning. Kommissionen bör sedan upprätta och offentliggöra en rapport om detta direktivs tillämpning.
- (49) Medlemsstaterna bör fastställa regler om de sanktioner som kan tillämpas vid överträdelse av bestämmelserna i detta direktiv och säkerställa att de genomförs. Dessa sanktioner bör vara effektiva, proportionella och avskräckande.
- (50) För att ge tillverkare och andra ekonomiska aktörer tillräckligt med tid att anpassa sig till de krav som anges i detta direktiv är det nödvändigt med en tillräcklig övergångsperiod efter att detta direktiv har trätt i kraft, under vilken produkter som är förenliga med direktiv 94/25/EG fortfarande kan släppas ut på marknaden.
- (51) För att underlätta detta direktivs tillämpning för små och medelstora tillverkare av sådana utombordsmotorer som arbetar enligt ottoprincipen med en effekt på högst 15 kW och för att göra det möjligt för dem att anpassa sig till de nya kraven, bör det fastställas en särskild övergångsperiod för dessa tillverkare.
- (52) Eftersom målet för detta direktiv, nämligen att säkerställa såväl en hög skyddsnivå för människors hälsa och säkerhet samt miljöskydd som en väl fungerande inre marknad genom att fastställa harmoniserade krav för produkter som omfattas av detta direktiv och minimikrav för marknadsövervakning, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och det därför, på grund av dess omfattning och verkningar, bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med

subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

- (53) Direktiv 94/25/EG bör därför upphöra att gälla.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte

I detta direktiv fastställs krav för konstruktion och tillverkning av de produkter som avses i artikel 2.1 samt bestämmelser om fri rörlighet i unionen för dessa produkter.

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Detta direktiv ska tillämpas på följande produkter:

- Fritidsbåtar och delvis färdigställda fritidsbåtar.
- Vattenskotrar och delvis färdigställda vattenskotrar.
- Utrustning som anges i bilaga II, när den släpps ut på unionsmarknaden separat; nedan kallad *utrustning*.
- Framdrivningsmotorer som är installerade eller särskilt avsedda att installeras på eller i vattenfarkoster.
- Framdrivningsmotorer som är installerade på eller i vattenfarkoster där motorerna genomgår omfattande ändringar.
- Vattenfarkoster som genomgår omfattande ombyggnad av farkosten.

2. Detta direktiv ska inte tillämpas på följande produkter:

- När det gäller konstruktions- och tillverkningskraven i bilaga I del A,
 - vattenfarkoster endast avsedda för tävlingsbruk, inbegripet roddtävlingsbåtar och övningsroddbåtar, som betecknas så av tillverkaren,

- ii) kanoter och kajaker som har konstruerats för att enbart framdrivas med mänsklig kraft, gondoler och vattencyklar,
 - iii) surfingbrädor som har konstruerats för att enbart framdrivas av vinden och att handhas av en eller flera stående personer,
 - iv) surfingbrädor,
 - v) veteranvattenfarkoster i original och individuella kopior av veteranvattenfarkoster konstruerade före 1950, byggda huvudsakligen av ursprungligt material och betecknade som sådana av tillverkaren,
 - vi) experimentvattenfarkoster, förutsatt att de inte släpps ut på unionsmarknaden,
 - vii) vattenfarkoster byggda för eget bruk, förutsatt att de därefter under en femårsperiod från det att de tas i bruk inte släpps ut på unionsmarknaden,
 - viii) vattenfarkoster som är särskilt avsedda för att ha besättning och befordra passagerare kommersiellt, utan att det påverkar tillämpningen av punkt 3, oavsett antalet passagerare,
 - ix) undervattensbåtar,
 - x) svävare,
 - xi) bärplansbåtar,
 - xii) ångbåtar med yttre förbränning som drivs med kol, koks, ved, olja eller gas,
 - xiii) amfibiefordon, dvs. hjul- eller banddrivna motorfordon, som kan användas både i vatten och på land.
- b) När det gäller kraven för avgasutsläpp i bilaga I del B,
- i) framdrivningsmotorer som är installerade i eller särskilt avsedda att installeras i följande produkter:
 - vattenfarkoster endast avsedda för tävlingsbruk, vilka betecknas så av tillverkaren,
 - experimentvattenfarkoster, förutsatt att de inte släpps ut på unionsmarknaden,
 - vattenfarkoster som är särskilt avsedda för att ha besättning och befordra passagerare kommersiellt, utan att det påverkar tillämpningen av punkt 3, oavsett antalet passagerare,
 - undervattensbåtar,
 - svävare,
 - bärplansbåtar,
 - amfibiefordon, dvs. hjul- eller banddrivna motorfordon, som kan användas både i vatten och på land.
 - ii) originalexemplar och individuella kopior av gamla framdrivningsmotorer, som är baserade på en konstruktion från före 1950, som inte tillverkas i serier och som är installerade i sådana vattenfarkoster som avses i led a v eller a vii,
 - iii) framdrivningsmotorer byggda för eget bruk, förutsatt att de under en femårsperiod från det att de tas i bruk inte släpps ut på unionsmarknaden.
- c) När det gäller bullernivåkraven i bilaga I del C,
- i) alla vattenfarkoster som avses i led b,
 - ii) vattenfarkoster byggda för eget bruk, förutsatt att de därefter under en femårsperiod från det att de tas i bruk inte släpps ut på unionsmarknaden.
3. Den omständigheten att samma vattenfarkost även skulle kunna användas för charterverksamhet eller för sport- och fritidsutbildning ska inte hindra att den omfattas av detta direktiv, när den släpps ut på unionsmarknaden för fritidsändamål.

Artikel 3

Definitioner

I detta direktiv gäller följande definitioner:

1. *vattenfarkost*: en fritidsbåt eller vattenskoter.
2. *fritidsbåt*: alla typer av vattenfarkoster, oavsett framdrivningsätt, med undantag av vattenskotrar, vilka är avsedda för sport- och fritidsändamål och har en skrovlängd på 2,5–24 m.

3. *vattenskoter*: en vattenfarkost avsedd för sport- och fritidsändamål vars skrovlängd understiger 4 m, vars främsta drivkälla är en framdrivningsmotor med ett vattenjetaggregat och vilken är konstruerad för att framföras av en eller flera personer som sitter, står eller står på knä på ett skrov, snarare än inuti.
4. *vattenfarkost byggd för eget bruk*: en vattenfarkost som huvudsakligen har byggts av den framtida användaren för eget bruk.
5. *framdrivningsmotor*: alla förbränningsmotorer som är direkt eller indirekt avsedda för framdrivning och som arbetar enligt ottoprincipen eller med kompressionständning.
6. *omfattande ändringar av motor*: ändringar i en framdrivningsmotor som kan göra att motorn överskrider de utsläppsgränsvärden som fastställs i bilaga I del B, eller som ökar motorns nominella effekt med mer än 15 %.
7. *omfattande ombyggnad av farkost*: sådan ombyggnad av en vattenfarkost som ändrar dess framdrivningssätt, innebär en omfattande motorförändring eller ändrar den i sådan utsträckning att den möjligen inte uppfyller de tillämpliga väsentliga säkerhets- och miljökraven i detta direktiv.
8. *framdrivningssätt*: den metod med vilken en vattenfarkost framdrivs.
9. *motorfamilj*: tillverkarens gruppering av motorer vilka genom sin konstruktion har likartade egenskaper vad gäller avgasutsläpp eller buller.
10. *skrovlängd*: skrovets längd, uppmätt i enlighet med den harmoniserade standarden.
11. *tillhandahållande på marknaden*: leverans av en produkt för distribution, förbrukning eller användning på unionsmarknaden i samband med kommersiell verksamhet, mot betalning eller gratis.
12. *utsläppande på marknaden*: tillhandahållande för första gången av en produkt på unionsmarknaden.
13. *ibruktagande*: första gången en produkt som omfattas av detta direktiv används inom unionen av slutanvändaren.
14. *tillverkare*: varje fysisk eller juridisk person som tillverkar en produkt eller låter konstruera eller tillverka en produkt och saluför denna produkt, i eget namn eller under eget varumärke.
15. *tillverkarens representant*: en fysisk eller juridisk person som är etablerad i unionen och som enligt skriftlig fullmakt från tillverkaren har rätt att i tillverkarens ställe utföra särskilt angivna uppgifter.
16. *importör*: en fysisk eller juridisk person som är etablerad i unionen och som släpper ut en produkt från ett tredjeland på unionsmarknaden.
17. *privatimportör*: en fysisk eller juridisk person som är etablerad i unionen och som i samband med icke-kommersiell verksamhet importerar en produkt från ett tredjeland till unionen i syfte att ta den i bruk för egen del.
18. *distributör*: en fysisk eller juridisk person i leveranskedjan, utöver tillverkaren eller importören, som tillhandahåller en produkt på marknaden.
19. *ekonomisk aktör*: tillverkaren, tillverkarens representant, importören och distributören.
20. *harmoniserad standard*: harmoniserad standard enligt definitionen i artikel 2.1 c i förordning (EU) nr 1025/2012.
21. *ackreditering*: ackreditering enligt definitionen i artikel 2.10 i förordning (EG) nr 765/2008.
22. *nationellt ackrediteringsorgan*: nationellt ackrediteringsorgan enligt definitionen i artikel 2.11 i förordning (EG) nr 765/2008.
23. *bedömning av överensstämmelse*: den process där det visas huruvida kraven i detta direktiv avseende en produkt har uppfyllts.
24. *organ för bedömning av överensstämmelse*: ett organ som utför bedömning av överensstämmelse, inbegripet kalibrering, provning, certifiering och kontroll.
25. *återkallelse*: en åtgärd för att dra tillbaka en produkt som redan har tillhandahållits slutanvändaren.
26. *tillbakadragande*: en åtgärd för att förhindra att en produkt i leveranskedjan tillhandahålls på marknaden.

27. *marknadsövervakning*: den verksamhet som bedrivs och de åtgärder som vidtas av myndigheterna för att se till att produkterna är förenliga med de tillämpliga krav som fastställs i relevant unionslagstiftning om harmonisering och att de inte äventyrar hälsa, säkerhet eller andra aspekter av skyddet av allmänintresset.
28. *CE-märkning*: märkning genom vilken tillverkaren visar att produkten är förenlig med tillämpliga krav i unionslagstiftning om harmonisering som föreskriver att detta märke ska anbringas.
29. *unionslagstiftning om harmonisering*: all unionslagstiftning som harmoniserar villkoren för saluföring av produkter.

Artikel 4

Väsentliga krav

1. De produkter som avses i artikel 2.1 får endast tillhandahållas på marknaden eller tas i bruk om de, korrekt underhållna och använda i enlighet med avsedda ändamål, inte äventyrar hälsa och säkerhet för personer, egendom eller miljö och endast på villkor att de uppfyller de tillämpliga väsentliga kraven i bilaga I.
2. Medlemsstaterna ska se till att de produkter som avses i artikel 2.1 inte tillhandahålls på marknaden eller tas i bruk, om de inte uppfyller kraven i punkt 1.

Artikel 5

Nationella bestämmelser om navigering

Detta direktiv ska inte hindra medlemsstaterna från att anta bestämmelser om navigering i vissa vatten i syfte att skydda miljön och vattenvägarnas uppbyggnad och i syfte att trygga säkerheten på vattenvägarna, förutsatt att dessa bestämmelser inte kräver ändringar av vattenfarkoster som är förenliga med detta direktiv och förutsatt att bestämmelserna är motiverade och proportionella.

Artikel 6

Fri rörlighet

1. Medlemsstaterna får inte förhindra att vattenfarkoster som är förenliga med detta direktiv tillhandahålls på marknaden eller att de, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 5, tas i bruk inom medlemsstaternas territorium.
2. Medlemsstaterna får inte förhindra att delvis färdigställda vattenfarkoster tillhandahålls på marknaden, om tillverkaren eller importören i enlighet med bilaga III försäkrar att de är avsedda att färdigställas av andra.

3. Medlemsstaterna får inte förhindra tillhandahållande på marknaden eller ibruktagande av sådan utrustning som är förenlig med detta direktiv och avsedd att ingå som en del i en vattenfarkost i enlighet med den försäkran från tillverkaren eller importören som avses i artikel 15.

4. Medlemsstaterna får inte förhindra att någon av följande framdrivningsmotorer tillhandahålls på marknaden eller tas i bruk:

- a) Motorer som är förenliga med detta direktiv, vare sig de är installerade i vattenfarkoster eller ej.
- b) Motorer installerade i vattenfarkoster och typgodkända enligt direktiv 97/68/EG, vilka är förenliga med utsläppsgrensvärdena för steg III A, III B eller IV för motorer med kompressionständning som används för andra tillämpningar än framdrivning av fartyg i inlandssjöfart, lokomotiv och motorvagnar i enlighet med bilaga I punkt 4.1.2 till det direktivet och vilka är förenliga med detta direktiv, med undantag av kraven för avgasutsläpp i bilaga I del B.
- c) Motorer installerade i vattenfarkoster och typgodkända enligt förordning (EG) nr 595/2009, vilka är förenliga med detta direktiv, med undantag av kraven för avgasutsläpp i bilaga I del B.

Första stycket b och c ska gälla med förbehåll för villkoret att om den person som anpassar en motor för installation i vattenfarkoster ska se till att de uppgifter och den övriga information som går att få från motortillverkaren beaktas fullt ut, i syfte att säkerställa att motorn, när den är installerad i enlighet med de installationsanvisningar som tillhandahållits av den person som anpassar motorn, även fortsättningsvis kommer att uppfylla avgasutsläppskraven i direktiv 97/68/EG eller förordning (EG) nr 595/2009 i enlighet med motortillverkarens försäkran. Den person som anpassar motorn ska i enlighet med artikel 15 försäkra att motorn, när den är installerad i enlighet med de installationsanvisningar som tillhandahålls av den person som anpassar motorn, även i fortsättningen kommer att uppfylla avgasutsläppskraven i direktiv 97/68/EG eller förordning (EG) nr 595/2009 i enlighet med motortillverkarens försäkran.

5. Vid handelsmässor, utställningar, demonstrationer och liknande evenemang får medlemsstaterna inte förhindra förevisandet av produkter som avses i artikel 2.1 som inte uppfyller kraven i detta direktiv, förutsatt att en synlig skylt klart anger att sådana produkter inte uppfyller kraven i detta direktiv och inte kommer att tillhandahållas på marknaden eller tas i bruk i unionen förrän de uppfyller kraven.

KAPITEL II

EKONOMISKA AKTÖRENS OCH PRIVATIMPORTÖRENS SKYLDIGHETER

Artikel 7

Tillverkarnas skyldigheter

1. När tillverkarna släpper ut sina produkter på marknaden, ska de se till att de har konstruerats och tillverkats i enlighet med kraven i artikel 4.1 och bilaga I.

2. Tillverkarna ska utarbeta den tekniska dokumentationen i enlighet med artikel 25 och utföra den tillämpliga bedömningen av överensstämmelse, eller låta utföra den i enlighet med artiklarna 19–22 och artikel 24.

Om bedömningen har visat att produkten uppfyller de tillämpliga kraven, ska tillverkarna upprätta en sådan försäkran som avses i artikel 15 och placera och anbringa CE-märkningen i enlighet med artiklarna 17 och 18.

3. Tillverkarna ska behålla den tekniska dokumentationen och en kopia av den försäkran som avses i artikel 15 under tio år efter att produkten har släppts ut på marknaden.

4. Tillverkarna ska se till att det finns rutiner som säkerställer att kraven kommer att uppfyllas även vid serietillverkning. Det ska också tas tillräcklig hänsyn till ändringar i produktens konstruktion eller egenskaper och ändringar i de harmoniserade standarder som det hänvisas till vid försäkran om överensstämmelse för en produkt.

När det anses lämpligt med tanke på de risker som en produkt utgör, ska tillverkarna för att skydda konsumenternas hälsa och säkerhet utföra slumpvis provning av produkter som tillhandahålls på marknaden, utreda och vid behov registrera klagomål, produkter som inte är förenliga med kraven och produktåterkallelser samt informera distributörerna om all sådan övervakning.

5. Tillverkarna ska se till att deras produkter är försedda med typnummer, partinummer, serienummer eller annan identifieringsmärkning eller, om detta inte är möjligt på grund av utrustningens storlek eller art, se till att den erforderliga informationen anbringas på förpackningen eller på ett medföljande dokument.

6. Tillverkarna ska ange namn, registrerat firmanamn eller registrerat varumärke och kontaktadress på produkten eller, om detta inte är möjligt, på förpackningen eller på ett

dokument som medföljer produkten. Den angivna adressen ska avse en enda kontaktpunkt där tillverkaren kan kontaktas.

7. Tillverkarna ska se till att produkten åtföljs av bruksanvisningar och säkerhetsföreskrifter i instruktionsboken på ett eller flera språk som lätt kan förstås av konsumenterna och andra slutanvändare, enligt vad som fastställs av den berörda medlemsstaten.

8. Tillverkare som anser eller har skäl att tro att en produkt som de har släppt ut på marknaden inte är förenlig med detta direktiv ska omedelbart vidta de korrigerande åtgärder som krävs för att få produkten att överensstämma med kraven eller om lämpligt dra tillbaka eller återkalla produkten. Om produkten utgör en risk, ska tillverkarna dessutom omedelbart underätta de behöriga nationella myndigheterna i de medlemsstater där de har tillhandahållit produkten och lämna detaljerade uppgifter om i synnerhet den bristande överensstämmelsen och de korrigerande åtgärder som vidtagits.

9. Tillverkarna ska på motiverad begäran av en behörig nationell myndighet förse den med all information och dokumentation som behövs för att visa att produkten är förenlig med kraven, på ett språk som lätt kan förstås av myndigheten. De ska på begäran samarbeta med den behöriga myndigheten om de åtgärder som vidtas för att undanröja riskerna med de produkter som de har släppt ut på marknaden.

Artikel 8

Tillverkarens representant

1. Tillverkarna får genom skriftlig fullmakt utse en representant.

2. Skyldigheterna i enlighet med artikel 7.1 och upprättandet av teknisk dokumentation får inte delegeras till tillverkarens representant.

3. Tillverkarens representant ska utföra de uppgifter som anges i fullmakten från tillverkaren. Fullmakten ska ge tillverkarens representant rätt att åtminstone

a) inneha en kopia av den försäkran som avses i artikel 15 och den tekniska dokumentationen för att kunna uppvisa denna för de nationella kontrollmyndigheterna i tio år efter att produkten har släppts ut på marknaden,

b) på motiverad begäran av en behörig nationell myndighet förse denna myndighet med all information och dokumentation som behövs för att visa att en produkt är förenlig med kraven,

- c) på de behöriga nationella myndigheternas begäran samarbeta med dem om alla åtgärder som vidtas för att undanröja riskerna med de produkter som omfattas av fullmakten.

Artikel 9

Importörernas skyldigheter

1. Importörerna får endast släppa ut sådana produkter på unionsmarknaden som är förenliga med den tillämpliga lagstiftningen.

2. Innan importörerna släpper ut en produkt på marknaden, ska de se till att tillverkaren har utfört den bedömning av överensstämmelse som krävs. De ska också se till att tillverkaren har upprättat den tekniska dokumentationen, att produkten är försedd med den CE-märkning som avses i artikel 17 och åtföljs av erforderliga dokument i enlighet med artikel 15, bilaga I del A punkt 2.5, bilaga I del B punkt 4 och bilaga I del C punkt 2 samt att tillverkaren har uppfyllt kraven i artikel 7.5 och 7.6.

Om en importör anser eller har skäl att tro att produkten inte är förenlig med kraven i artikel 4.1 och bilaga I, får importören inte släppa ut produkten på marknaden förrän den är förenlig med de tillämpliga kraven. Om produkten utgör en risk, ska importören dessutom informera tillverkaren och marknadsövervakningsmyndigheterna om detta.

3. Importörerna ska ange namn, registrerat firmanamn eller registrerat varumärke och en kontaktadress på produkten eller, om det rör sig om utrustning där detta inte är möjligt, på förpackningen eller på ett dokument som medföljer produkten.

4. Importörerna ska se till att produkten åtföljs av bruksanvisningar och säkerhetsföreskrifter i instruktionsboken på ett eller flera språk som lätt kan förstås av konsumenterna och andra slutanvändare, enligt vad som fastställs av den berörda medlemsstaten.

5. Importörerna ska så länge de har ansvar för en produkt se till att lagrings- eller transportförhållandena inte äventyrar produktens överensstämmelse med kraven i artikel 4.1 och bilaga I.

6. När det anses lämpligt med tanke på de risker som en produkt utgör ska importörerna för att skydda konsumenternas hälsa och säkerhet utföra slumpvis provning av produkter som tillhandahålls på marknaden, utreda och vid behov registrera klagomål, produkter som inte är förenliga med kraven och produktåterkallelser samt informera distributörerna om sådan övervakning.

7. Importörer som anser eller har skäl att tro att en produkt som de har släppt ut på marknaden inte är förenlig med detta direktiv ska omedelbart vidta de korrigerande åtgärder som krävs för att få produkten att överensstämma med kraven eller om lämpligt dra tillbaka eller återkalla produkten. Om produkten utgör en risk, ska importörerna dessutom omedelbart underrätta de behöriga nationella myndigheterna i de medlemsstater där de har tillhandahållit produkten och lämna detaljerade uppgifter om i synnerhet den bristande överensstämmelsen och de korrigerande åtgärder som vidtagits.

8. I tio år efter att produkten har släppts ut på marknaden ska importörerna kunna uppvisa en kopia av den försäkran som avses i artikel 15 för marknadsövervakningsmyndigheterna och se till att dessa myndigheter på begäran kan få tillgång till den tekniska dokumentationen.

9. Importörerna ska på motiverad begäran av en behörig nationell myndighet förse den med all den information och dokumentation som behövs för att visa att en produkt är förenlig med kraven, på ett språk som lätt kan förstås av myndigheten. De ska på begäran samarbeta med den behöriga myndigheten om alla åtgärder som vidtas för att undanröja riskerna med de produkter som de har släppt ut på marknaden.

Artikel 10

Distributörernas skyldigheter

1. När distributörerna tillhandahåller en produkt på marknaden, ska de iaktta vederbörlig omsorg för att se till att kraven i detta direktiv uppfylls.

2. Innan distributörerna tillhandahåller en produkt på marknaden, ska de kontrollera att produkten är försedd med den CE-märkning som avses i artikel 17, åtföljs av erforderliga dokument i enlighet med artiklarna 7.7 och 15, bilaga I del A punkt 2.5, bilaga I del B punkt 4 och bilaga I del C punkt 2 samt av bruksanvisningar och säkerhetsföreskrifter på ett eller flera språk som lätt kan förstås av konsumenterna och andra slutanvändare i den medlemsstat där produkten ska tillhandahållas på marknaden samt att tillverkaren och importören har uppfyllt kraven i artiklarna 7.5, 7.6 och 9.3.

Om en distributör anser eller har skäl att tro att produkten inte är förenlig med kraven i artikel 4.1 och bilaga I, får denne inte tillhandahålla produkten på marknaden förrän den är förenlig med de tillämpliga kraven. Om produkten utgör en risk, ska distributören dessutom informera tillverkaren eller importören om detta och även informera marknadsövervakningsmyndigheterna.

3. Distributörerna ska så länge de har ansvar för en produkt se till att lagrings- eller transportförhållandena inte äventyrar produktens överensstämmelse med kraven i artikel 4.1 och bilaga I.

4. Distributörer som anser eller har skäl att tro att en produkt som de har tillhandahållit på marknaden inte är förenlig med detta direktiv ska säkerställa att det vidtas nödvändiga korrigerande åtgärder för att få produkten att överensstämma med kraven eller om lämpligt för att dra tillbaka eller återkalla produkten från marknaden. Om produkten utgör en risk, ska tillverkarna dessutom omedelbart underrätta de behöriga nationella myndigheterna i de medlemsstater där de har tillhandahållit produkten på marknaden om detta och lämna detaljerade uppgifter om i synnerhet den bristande överensstämmelsen och de korrigerande åtgärder som vidtagits.

5. Distributörerna ska på motiverad begäran av en behörig nationell myndighet lämna den all den information och dokumentation som behövs för att visa att produkten är förenlig med kraven. De ska på begäran samarbeta med den behöriga myndigheten om de åtgärder som vidtas för att undanröja riskerna med de produkter som de har tillhandahållit på marknaden.

Artikel 11

Fall när importörer och distributörer ska ha samma skyldigheter som tillverkaren

En importör eller distributör ska anses vara tillverkare enligt detta direktiv och ska ha samma skyldigheter som tillverkaren har enligt artikel 7, om han släpper ut en produkt på marknaden i eget namn eller under eget varumärke eller ändrar en produkt som redan släppts ut på marknaden på ett sådant sätt att överensstämmelsen med kraven i detta direktiv kan påverkas.

Artikel 12

Privatimportörens skyldigheter

1. Om tillverkaren inte fullgör skyldigheterna för produktens överensstämmelse med detta direktiv, ska en privatimportör innan produkten tas i bruk se till att den har konstruerats och tillverkats i enlighet med kraven i artikel 4.1 och bilaga I och utföra eller låta utföra tillverkarens skyldigheter enligt artikel 7.2, 7.3, 7.7 och 7.9.

2. Om erforderlig teknisk dokumentation inte finns att tillgå från tillverkaren, ska privatimportören se till att den upprättas med lämplig sakkunskap.

3. Privatimportören ska se till att namn och adress till det anmälda organ som har utfört bedömningen av produktens överensstämmelse anges på produkten.

Artikel 13

Identifikation av ekonomiska aktörer

1. Ekonomiska aktörer ska på begäran identifiera följande aktörer för marknadsövervakningsmyndigheterna:

- Alla ekonomiska aktörer som har levererat en produkt till dem.
- Alla ekonomiska aktörer som de har levererat en produkt till.

De ekonomiska aktörerna ska kunna lämna den information som avses i första stycket under tio år efter att de har fått produkten levererad och under tio år efter att de har levererat produkten.

2. Privatimportörer ska på begäran identifiera vilken ekonomisk aktör som har levererat produkten till dem för marknadsövervakningsmyndigheterna.

Privatimportörer ska kunna lämna den information som avses i första stycket under tio år efter att de har fått produkten levererad.

KAPITEL III

PRODUKTÖVERENSSTÄMMELSE

Artikel 14

Presumtion om överensstämmelse

Produkter som är förenliga med de harmoniserade standarder eller delar av dem till vilka hänvisningar har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* ska förutsättas överensstämma med de krav som omfattas av dessa standarder eller delar av dem i enlighet med artikel 4.1 och bilaga I.

Artikel 15

EU-försäkran om överensstämmelse och försäkran i enlighet med bilaga III

1. I EU-försäkran om överensstämmelse ska det försäkras att de krav som anges i artikel 4.1 och bilaga I eller de som avses i artikel 6.4 b eller c har visats vara uppfyllda.

2. EU-försäkran om överensstämmelse ska utformas i enlighet med mallen i bilaga IV till detta direktiv, ska innehålla de uppgifter som anges i de relevanta modulerna i bilaga II till beslut nr 768/2008/EG och i bilaga V till detta direktiv och ska regelbundet uppdateras. Den ska översättas till det eller de språk som krävs av den medlemsstat där produkten tillhandahålls eller tas i bruk.

3. I och med att EU-försäkran om överensstämmelse upprättas ska tillverkaren, privatimportören eller den person som anpassar en sådan motor som avses i artikel 6.4 b och c ta ansvar för att produkten är förenlig med kraven.

4. Den EU-försäkran om överensstämmelse som avses i punkt 3 ska åtfölja följande produkter när de tillhandahålls på marknaden eller tas i bruk:

- a) Vattenfarkoster.
- b) Utrustning, när den släpps ut på marknaden separat.
- c) Framdrivningsmotorer.

5. Den försäkran från tillverkaren eller importören som fastställs i bilaga III för delvis färdigställda vattenfarkoster ska innehålla de uppgifter som anges i den bilagan och ska åtfölja delvis färdigställda vattenfarkoster. Den ska översättas till det eller de språk som krävs av den medlemsstat där produkten tillhandahålls.

Artikel 16

Allmänna principer för CE-märkning

CE-märkningen ska omfattas av de allmänna principer som fastställs i artikel 30 i förordning (EG) nr 765/2008.

Artikel 17

Produkter som omfattas av CE-märkning

1. Följande produkter ska förses med CE-märkning när de tillhandahålls på marknaden eller tas i bruk:

- a) Vattenfarkoster.
- b) Utrustning.
- c) Framdrivningsmotorer.

2. Medlemsstaterna ska förutsätta att de CE-märkta produkter som avses i punkt 1 är förenliga med kraven i detta direktiv.

Artikel 18

Regler och villkor för anbringande av CE-märkning

1. CE-märkning ska anbringas på de produkter som avses i artikel 17.1, så att den är synlig, lätt läsbar och outplånlig. Om det gäller utrustning där detta inte är möjligt eller lämpligt på grund av produktens storlek eller art, ska märkningen anbringas på förpackningen och på de medföljande dokumenten. På vattenfarkoster ska CE-märkningen anbringas på tillverkarskylten, monterad separat från vattenfarkostens identifikationsnummer. På framdrivningsmotorer ska CE-märkningen anbringas på motorn.

2. CE-märkningen ska anbringas innan produkten släpps ut på marknaden eller tas i bruk. CE-märkningen och det identifikationsnummer som avses i punkt 3 får åtföljas av ett piktoqram eller något annat märke som anger en särskild risk eller ett särskilt användningsområde.

3. CE-märkningen ska åtföljas av det anmälda organets identifikationsnummer, om detta organ medverkar i produktionskontrollen eller vid bedömningen av färdigbyggd produkt.

Det anmälda organets identifikationsnummer ska anbringas av organet självt eller efter dess anvisningar av tillverkaren, tillverkarens representant eller den person som avses i artikel 19.2, 19.3 eller 19.4.

KAPITEL IV

BEDÖMNING AV ÖVERENSSTÄMMELSE

Artikel 19

Tillämpliga förfaranden för bedömning av överensstämmelse

1. Tillverkaren ska tillämpa de förfaranden som föreskrivs i modulerna i artiklarna 20, 21 och 22 innan de produkter som avses i artikel 2.1 släpps ut på marknaden.

2. Privatimportören ska tillämpa det förfarande som avses i artikel 23 innan en produkt som anges i artikel 2.1 tas i bruk, om tillverkaren inte har utfört bedömningen av den aktuella produktens överensstämmelse.

3. En person som på marknaden släpper ut eller tar i bruk en framdrivningsmotor eller vattenfarkost som har genomgått en omfattande förändring eller ombyggnad eller som ändrar det avsedda ändamålet för en vattenfarkost som inte omfattas av detta direktiv på ett sådant sätt att den omfattas av dess tillämpningsområde ska tillämpa det förfarande som avses i artikel 23, innan produkten släpps ut på marknaden eller tas i bruk.

4. En person som på marknaden släpper ut en vattenfarkost byggd för eget bruk, innan den femårsperiod som avses i artikel 2.2 a vii har löpt ut, ska tillämpa det förfarande som anges i artikel 23 innan produkten släpps ut på marknaden.

Artikel 20

Konstruktion och tillverkning

1. Vid konstruktion och tillverkning av fritidsbåtar ska följande förfaranden i enlighet med bilaga II till beslut nr 768/2008/EG tillämpas:

- a) För konstruktionskategorierna A och B i bilaga I del A punkt 1:
 - i) För fritidsbåtar med en skrovlängd från 2,5 m till mindre än 12 m någon av följande moduler:

- Modul A1 (intern tillverkningskontroll och övervakad produktprovning).
 - Modul B (EU-typkontroll) tillsammans med modul C, D, E eller F.
 - Modul G (överensstämmelse som grundar sig på kontroll av enskilda produkter).
 - Modul H (överensstämmelse som grundar sig på fullständig kvalitetssäkring).
- ii) För fritidsbåtar med en skrovlängd på 12–24 m någon av följande moduler:
- Modul B (EU-typkontroll) tillsammans med modul C, D, E eller F.
 - Modul G (överensstämmelse som grundar sig på kontroll av enskilda produkter).
 - Modul H (överensstämmelse som grundar sig på fullständig kvalitetssäkring).
- b) För konstruktionskategori C i bilaga I del A punkt 1:
- i) För fritidsbåtar med en skrovlängd från 2,5 m till mindre än 12 m någon av följande moduler:
- När de harmoniserade standarder som omfattas av bilaga I del A punkterna 3.2 och 3.3 uppfylls: Modul A (intern tillverkningskontroll), modul A1 (intern tillverkningskontroll och övervakad produktprovning), modul B (EU-typkontroll) tillsammans med modul C, D, E eller F, modul G (överensstämmelse som grundar sig på kontroll av enskilda produkter) eller modul H (överensstämmelse som grundar sig på fullständig kvalitetssäkring).
 - När de harmoniserade standarderna som omfattas av bilaga I del A punkterna 3.2 och 3.3 inte uppfylls: Modul A1 (intern tillverkningskontroll och övervakad produktprovning), modul B (EU-typkontroll) tillsammans med modul C, D, E eller F, modul G (överensstämmelse som grundar sig på kontroll av enskilda produkter) eller modul H (överensstämmelse som grundar sig på fullständig kvalitetssäkring).
- ii) För fritidsbåtar med en skrovlängd på 12–24 m någon av följande moduler:
- Modul B (EU-typkontroll) tillsammans med modul C, D, E eller F.
- Modul G (överensstämmelse som grundar sig på kontroll av enskilda produkter).
 - Modul H (överensstämmelse som grundar sig på fullständig kvalitetssäkring).
- c) För konstruktionskategori D i bilaga I del A punkt 1:
- För fritidsbåtar med en skrovlängd på 2,5–24 m någon av följande moduler:
- Modul A (intern tillverkningskontroll).
 - Modul A1 (intern tillverkningskontroll och övervakad produktprovning).
 - Modul B (EU-typkontroll) tillsammans med modul C, D, E eller F.
 - Modul G (överensstämmelse som grundar sig på kontroll av enskilda produkter).
 - Modul H (överensstämmelse som grundar sig på fullständig kvalitetssäkring).
2. Vid konstruktion och tillverkning av vattenskotrar ska något av följande förfaranden i enlighet med bilaga II till beslut nr 768/2008/EG tillämpas:
- a) Modul A (intern tillverkningskontroll).
 - b) Modul A1 (intern tillverkningskontroll och övervakad produktprovning).
 - c) Modul B (EU-typkontroll) tillsammans med modul C, D, E eller F.
 - d) Modul G (överensstämmelse som grundar sig på kontroll av enskilda produkter).
 - e) Modul H (överensstämmelse som grundar sig på fullständig kvalitetssäkring).
3. Vid konstruktion och tillverkning av utrustning ska något av följande förfaranden i enlighet med bilaga II till beslut nr 768/2008/EG tillämpas:
- a) Modul B (EU-typkontroll) tillsammans med modul C, D, E eller F.
 - b) Modul G (överensstämmelse som grundar sig på kontroll av enskilda produkter).
 - c) Modul H (överensstämmelse som grundar sig på fullständig kvalitetssäkring).

Artikel 21

Avgasutsläpp

För avgasutsläpp ska motortillverkaren tillämpa följande förfaranden i enlighet med bilaga II till beslut nr 768/2008/EG för de produkter som avses i artikel 2.1 d och e:

- a) Om provningar genomförs med hjälp av den harmoniserade standarden, någon av följande moduler:
 - i) Modul B (EU-typkontroll) tillsammans med modul C, D, E eller F.
 - ii) Modul G (överensstämmelse som grundar sig på kontroll av enskilda produkter).
 - iii) Modul H (överensstämmelse som grundar sig på fullständig kvalitetssäkring).
- b) Om provningar genomförs med hjälp av den harmoniserade standarden, någon av följande moduler:
 - i) Modul B (EU-typkontroll) tillsammans med modul C1.
 - ii) Modul G (överensstämmelse som grundar sig på kontroll av enskilda produkter).

Artikel 22

Buller

1. För buller från fritidsbåtar med framdrivningsmotorer med inu-drev utan inbyggt avgassystem eller inombordsmotorer och fritidsbåtar med framdrivningsmotorer med inu-drev utan inbyggt avgassystem eller med inombordsmotorer som genomgår omfattande ombyggnad och därefter släpps ut på marknaden inom fem år efter ombyggnaden, ska tillverkaren tillämpa följande förfaranden i enlighet med bilaga II till beslut nr 768/2008/EG:

- a) Om provningar genomförs med hjälp av den harmoniserade standarden för bullermätning, någon av följande moduler:
 - i) Modul A1 (intern tillverkningskontroll och övervakad produktprovning).
 - ii) Modul G (överensstämmelse som grundar sig på kontroll av enskilda produkter).
 - iii) Modul H (överensstämmelse som grundar sig på fullständig kvalitetssäkring).
- b) Om provningar genomförs utan den harmoniserade standarden för bullermätning: Modul G (överensstämmelse som grundar sig på kontroll av enskilda produkter).

- c) Om froudetalet och metoden för att mäta förhållandet mellan motoreffekt och displacement används vid bedömningen, någon av följande moduler:

- i) Modul A (intern tillverkningskontroll).
- ii) Modul G (överensstämmelse som grundar sig på kontroll av enskilda produkter).
- iii) Modul H (överensstämmelse som grundar sig på fullständig kvalitetssäkring).

2. För buller från vattenskotrar, utombordsmotorer och framdrivningsmotorer med inu-drev med inbyggt avgassystem avsedda att installeras i fritidsbåtar, ska vattenskoter- eller motortillverkaren tillämpa följande förfaranden i enlighet med bilaga II till beslut nr 768/2008/EG:

- a) Om provningar genomförs med hjälp av den harmoniserade standarden för bullermätning, någon av följande moduler:
 - i) Modul A1 (intern tillverkningskontroll och övervakad produktprovning).
 - ii) Modul G (överensstämmelse som grundar sig på kontroll av enskilda produkter).
 - iii) Modul H (överensstämmelse som grundar sig på fullständig kvalitetssäkring).
- b) Om provningar genomförs utan den harmoniserade standarden för bullermätning: Modul G (överensstämmelse som grundar sig på kontroll av enskilda produkter).

Artikel 23

Bedömning av färdigbyggd produkt

Bedömningen av färdigbyggd produkt enligt artikel 19.2, 19.3 och 19.4 ska utföras i enlighet med bilaga V.

Artikel 24

Kompletterande krav

1. När modul B i bilaga II till beslut nr 768/2008/EG används ska EU-typkontrollen göras i enlighet med modul B punkt 2 andra strecksatsen.

En produktionstyp som avses i modul B kan omfatta flera versioner av produkten, förutsatt att

- a) skillnaderna mellan versionerna inte påverkar säkerhetsnivån och de övriga kraven rörande produktens prestanda, och

b) de olika versionerna av produkten anges i det EU-typintyg som avser produkten, vid behov genom att det ursprungliga intyget ändras.

2. När modul A1 i bilaga II till beslut nr 768/2008/EG används, ska produktkontrollerna göras på en eller flera vattenfarkoster som representerar tillverkarens produktion och de kompletterande krav som fastställs i bilaga VI till detta direktiv ska gälla.

3. Möjligheten att använda ackrediterade interna organ enligt modulerna A1 och C1 i bilaga II till beslut nr 768/2008/EG ska inte vara tillämplig.

4. När modul F i bilaga II till beslut nr 768/2008/EG används, ska det förfarande som beskrivs i bilaga VII till detta direktiv tillämpas för bedömningen av överensstämmelse med kraven för avgasutsläpp.

5. När modul C i bilaga II till beslut nr 768/2008/EG används för bedömningen av överensstämmelse med kraven för avgasutsläpp i detta direktiv och tillverkaren inte arbetar enligt ett sådant relevant kvalitetssystem som beskrivs i modul H i bilaga II till beslut nr 768/2008/EG, ska ett anmält organ som väljs av tillverkaren utföra eller låta utföra slumpvisa produktkontroller enligt vad som fastställs av organet, för att kontrollera kvaliteten hos den interna produktkontrollen. Om kvalitetsnivån inte förefaller tillfredsställande eller om det anses nödvändigt att kontrollera riktigheten av de uppgifter som lämnas av tillverkaren, ska det förfarande som fastställs i bilaga VIII till detta direktiv tillämpas.

Artikel 25

Teknisk dokumentation

1. Den tekniska dokumentation som avses i artikel 7.2 ska innehålla alla relevanta uppgifter om hur tillverkaren har gått till väga för att säkerställa att produkten uppfyller kraven i artikel 4.1 och bilaga I. Den ska särskilt innehålla de relevanta dokument som anges i bilaga IX.

2. Den tekniska dokumentationen ska säkerställa att konstruktion, tillverkning, funktionssätt och bedömning av överensstämmelse går att förstå.

KAPITEL V

ANMÄLAN AV ORGAN FÖR BEDÖMNING AV ÖVERENSSTÄMMELSE

Artikel 26

Anmälan

Medlemsstaterna ska till kommissionen och de andra medlemsstaterna anmäla vilka organ som har bemyndigats att utföra tredjepartsbedömningar av överensstämmelse i enlighet med detta direktiv.

Artikel 27

Anmälande myndigheter

1. Medlemsstaterna ska utse en anmälande myndighet med ansvar för att inrätta och genomföra de förfaranden som krävs för bedömning och anmälan av organ för bedömning av överensstämmelse enligt detta direktiv och för kontroll av anmälda organ, inklusive överensstämmelse med artikel 32.

2. Medlemsstaterna får bestämma att den bedömning och kontroll som avses i punkt 1 ska utföras av ett nationellt ackrediteringsorgan i den mening som avses i och i enlighet med förordning (EG) nr 765/2008.

3. Om den anmälande myndigheten delegerar eller på annat sätt överlåter den bedömning, anmälan eller kontroll som avses i punkt 1 till ett organ som inte är offentligt, ska detta organ vara en juridisk person och i tillämpliga delar uppfylla kraven i artikel 28. Dessutom ska detta organ ha vidtagit åtgärder för att täcka ansvarsskyldighet som kan uppstå i samband med dess verksamhet.

4. Den anmälande myndigheten ska ta det fulla ansvaret för de uppgifter som utförs av det organ som avses i punkt 3.

Artikel 28

Krav på de anmälande myndigheterna

1. En anmälande myndighet ska vara inrättad på ett sådant sätt att det inte uppstår någon intressekonflikt med organen för bedömning av överensstämmelse.

2. En anmälande myndighet ska vara organiserad och fungera på ett sådant sätt att dess verksamhet är objektiv och opartisk.

3. En anmälande myndighet ska vara organiserad och fungera på ett sådant sätt att alla beslut som rör anmälan av organet för bedömning av överensstämmelse fattas av annan behörig personal än den som har gjort bedömningen.

4. En anmälande myndighet får inte erbjuda eller utföra sådan verksamhet som utförs av organ för bedömning av överensstämmelse eller erbjuda eller utföra konsulttjänster på kommersiell eller konkurrensmässig grund.

5. En anmälande myndighet ska skydda erhållen konfidentiell information.

6. En anmälande myndighet ska ha tillräckligt många anställda med lämplig kompetens för att kunna utföra sina uppgifter.

*Artikel 29***De anmälande myndigheternas informationskyldighet**

Medlemsstaterna ska informera kommissionen om sina förfaranden för bedömning och anmälan av organ för bedömning av överensstämmelse och för kontroll av anmälda organ samt om eventuella ändringar.

Kommissionen ska offentliggöra denna information.

*Artikel 30***Krav på anmälda organ**

1. Vid anmälan enligt detta direktiv ska ett organ för bedömning av överensstämmelse uppfylla kraven i punkterna 2–11.

2. Ett organ för bedömning av överensstämmelse ska inrättas i enlighet med nationell rätt och vara en juridisk person.

3. Ett organ för bedömning av överensstämmelse ska vara ett tredjepartsorgan oberoende av den organisation eller produkt som den bedömer.

Detta organ får vara ett organ som hör till en näringslivsorganisation eller branschorganisation som företräder företag som är inblandade i konstruktion, tillverkning, leverans, installation, användning eller underhåll av de produkter som det bedömer, förutsatt att det kan styrkas att organet är oberoende och att inga intressekonflikter föreligger.

4. Ett organ för bedömning av överensstämmelse, dess högsta ledning och den personal som ansvarar för utförandet av bedömningen av överensstämmelse får inte utgöras av den som konstruerar, tillverkar, levererar, installerar, köper, äger, använder eller underhåller de produkter som bedöms och inte heller vara representant för någon av dessa parter. Detta ska inte hindra användning av bedömda produkter som är nödvändiga för verksamheten inom organet för bedömning av överensstämmelse eller användning av produkterna för personligt bruk.

Organ för bedömning av överensstämmelse, deras högsta ledning och den personal som ansvarar för utförandet av bedömningen av överensstämmelse får inte vara direkt inblandade i konstruktionen eller tillverkningen, marknadsföringen, installationen, användningen eller underhållet av dessa produkter, och inte heller företräda de parter som bedriver sådan verksamhet. De får inte delta i någon verksamhet som kan påverka deras objektivitet eller integritet i samband med den bedömning av överensstämmelse för vilken de har anmälts. Detta ska framför allt gälla konsulttjänster.

Organ för bedömning av överensstämmelse ska se till att deras dotterbolags eller underentreprenörers verksamhet inte påverkar sekretessen, objektiviteten eller opartiskheten i dess bedömningar av överensstämmelse.

5. Organ för bedömning av överensstämmelse och deras personal ska utföra bedömningen av överensstämmelse med största yrkesmässiga integritet, ha teknisk kompetens på det specifika området och vara fria från varje påtryckning och incitament, i synnerhet ekonomiska, som skulle kunna påverka deras omdöme eller resultaten av deras bedömning av överensstämmelse, särskilt från personer eller grupper av personer som berörs av resultaten av denna verksamhet.

6. Ett organ för bedömning av överensstämmelse ska vara i stånd att utföra de uppgifter för bedömning av överensstämmelse som tilldelas det genom artiklarna 19–24 för vilka det har anmälts, oavsett om dessa uppgifter utförs av organet för bedömning av överensstämmelse självt eller för dess räkning och under dess ansvar.

Vid alla tidpunkter och vid varje bedömning av överensstämmelse och för varje typ eller kategori av produkter för vilka det har anmälts ska ett organ för bedömning av överensstämmelse ha följande till sitt förfogande:

a) Erforderlig personal med teknisk kunskap och tillräcklig erfarenhet för att utföra bedömningen av överensstämmelse.

b) Beskrivningar av förfaranden för att utföra bedömningar av överensstämmelse, så att dess öppenhet och möjligheten att upprepa förfarandena säkerställs.

Det ska ha inrättat lämpliga rutiner och förfaranden för att skilja mellan de uppgifter som organet utför i sin egenskap av anmält organ och annan verksamhet.

c) Förfaranden som gör det möjligt för organet att utöva sin verksamhet med vederbörlig hänsyn tagen till ett företags storlek, bransch och struktur, den berörda produktteknikens komplexitet och till om produktionen till sin art är mass- eller serieproduktion.

Det ska ha de nödvändiga medlen för att korrekt kunna utföra de tekniska och administrativa uppgifterna i samband med bedömningen av överensstämmelse och ha tillgång till den utrustning och de hjälpmedel som är nödvändiga.

7. Den personal som ansvarar för att utföra bedömningen av överensstämmelse ska ha

a) fullgod teknisk och yrkesinriktad utbildning, som täcker all verksamhet i samband med bedömning av överensstämmelse på det område inom vilket organet för bedömning av överensstämmelse har anmälts,

- b) tillfredsställande kunskap om kraven för de bedömningar som den gör och tillräcklig befogenhet att utföra dessa bedömningar,
- c) tillräcklig kännedom om och förståelse av de grundläggande kraven, de tillämpliga harmoniserade standarderna, de relevanta bestämmelserna i harmoniserad unionslagstiftning och relevant nationell lagstiftning,
- d) förmåga att upprätta intyg, protokoll och rapporter som visar att bedömningarna har gjorts.

8. Det ska garanteras att organen för bedömning av överensstämmelse, deras ledning och bedömningspersonal är opartiska.

Ersättningen till ledningen för och bedömningspersonalen vid ett organ för bedömning av överensstämmelse får inte vara beroende av antalet bedömningar som gjorts eller resultaten av bedömningarna.

9. Organ för bedömning av överensstämmelse ska vara ansvarsförsäkrade, om inte staten tar på sig ansvaret enligt nationell lagstiftning eller medlemsstaten själv är direkt ansvarig för bedömningen av överensstämmelse.

10. Personalen vid ett organ för bedömning av överensstämmelse ska iaktta tystnadsplikt, vilken omfattar all information som de erhåller vid utförandet av sina uppgifter i enlighet med artiklarna 19–24 eller de nationella bestämmelser varigenom dessa får verkan, utom gentemot de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där verksamheten utförs. Konfidentiell information ska vara skyddad.

11. Organ för bedömning av överensstämmelse ska delta i eller se till att deras bedömningspersonal känner till det relevanta standardiseringsarbetet och det arbete som utförs i den samordningsgrupp för anmälda organ som inrättas i enlighet med artikel 42 och ska som generella riktlinjer använda de administrativa beslut och dokument som blir resultatet av denna grupps arbete.

Artikel 31

Presumtion om överensstämmelse

Ett organ för bedömning av överensstämmelse som kan visa att det uppfyller kriterierna i de relevanta harmoniserade standarderna eller delar av dem, till vilka hänvisningar har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*, ska förutsättas uppfylla kraven i artikel 30, förutsatt att dessa krav omfattas av de tillämpliga harmoniserade standarderna.

Artikel 32

Dotterbolag och underentreprenörer till anmälda organ

1. Om ett anmält organ lägger ut specifika uppgifter med anknytning till bedömningen av överensstämmelse på

underentreprenad eller anlitar ett dotterbolag, ska det se till att underentreprenören eller dotterbolaget uppfyller kraven i artikel 30 och informera den anmälande myndigheten om detta.

2. De anmälda organen ska ta det fulla ansvaret för underentreprenörernas eller dotterbolagets uppgifter, oavsett var de är etablerade.

3. Verksamhet får endast läggas ut på underentreprenad eller utföras av ett dotterbolag om kunden går med på det.

4. De anmälda organen ska se till att den anmälande myndigheten har tillgång till de relevanta dokumenten om bedömningen av underentreprenörens eller dotterbolagets kvalifikationer och det arbete som har utförts av dem i enlighet med artiklarna 19–24.

Artikel 33

Ansökan om anmälan

1. Ett organ för bedömning av överensstämmelse ska lämna in en ansökan om anmälan till den anmälande myndigheten i den medlemsstat där det är etablerat.

2. Den ansökan som avses i punkt 1 ska åtföljas av en beskrivning av de bedömningar av överensstämmelse, den eller de moduler för bedömning av överensstämmelse och den eller de produkter som organet anser sig ha kompetens för samt ett ackrediteringsintyg, om det finns ett sådant, som utfärdats av ett nationellt ackrediteringsorgan, där det intygas att organet för bedömning av överensstämmelse uppfyller kraven i artikel 30.

3. Om organet för bedömning av överensstämmelse inte kan uppvisa något ackrediteringsintyg ska det lämna den anmälande myndigheten alla underlag som krävs för kontroll, erkännande och regelbunden tillsyn av att det uppfyller kraven i artikel 30.

Artikel 34

Anmälningsförfarande

1. De anmälande myndigheterna får endast anmäla de organ för bedömning av överensstämmelse som har uppfyllt kraven i artikel 30.

2. De anmälande myndigheterna ska anmäla detta till kommissionen och de andra medlemsstaterna med hjälp av det elektroniska anmälningsverktyg som har utvecklats och förvaltas av kommissionen.

3. Anmälan ska innehålla detaljerade uppgifter om bedömningarna av överensstämmelse, modulerna för bedömning av överensstämmelse och de berörda produkterna samt ett relevant intyg om kompetens.

4. Om en anmälan inte grundar sig på ett sådant ackrediteringsintyg som avses i artikel 33.2, ska den anmälande myndigheten lämna kommissionen och de andra medlemsstaterna de skriftliga underlag som styrker att organet för bedömning av överensstämmelse har erforderlig kompetens och att de arrangemang som behövs för att se till att organet kommer att övervakas regelbundet och fortsätta att uppfylla kraven i artikel 30 har inrättats.

5. Det berörda organet får endast bedriva verksamhet som anmält organ, om kommissionen eller de andra medlemsstaterna inte reser invändningar inom två veckor efter anmälan, i de fall ett ackrediteringsintyg används, eller inom två månader efter anmälan, i de fall då ingen ackreditering används.

Endast ett sådant organ ska anses vara ett anmält organ i enlighet med detta direktiv.

6. Kommissionen och de andra medlemsstaterna ska hållas underrättade om alla relevanta ändringar av anmälan.

Artikel 35

Identifikationsnummer och förteckningar över anmälda organ

1. Kommissionen ska tilldela varje anmält organ ett identifikationsnummer.

Organet ska tilldelas ett enda nummer även om det anmäls i enlighet med flera unionsrättsakter.

Ett anmält organ som har godkänts av en anmälande myndighet att utföra bedömningen av färdigbyggd produkt ska dessutom tilldelas en identifikationskod av en medlemsstat.

2. Kommissionen ska offentliggöra förteckningen över de organ som anmäls i enlighet med detta direktiv, inklusive de identifikationsnummer och i tillämpliga fall koder som de har tilldelats och den verksamhet som de har anmälts för.

Kommissionen ska se till att denna förteckning hålls uppdaterad.

Artikel 36

Ändringar i anmälan

1. Om en anmälande myndighet har konstaterat eller har informerats om att ett anmält organ inte längre uppfyller de krav som anges i artikel 30 eller att det underlåter att fullgöra sina skyldigheter, ska myndigheten om lämpligt tillfälligt eller slutgiltigt begränsa eller återkalla anmälan, beroende på hur allvarlig underlåtenheten att uppfylla kraven eller fullgöra skyldigheterna är. Den ska omedelbart underrätta kommissionen och de andra medlemsstaterna om detta.

2. Vid begränsning, tillfällig återkallelse eller återkallelse av anmälan eller om det anmälda organet har upphört med verksamheten ska den anmälande medlemsstaten vidta lämpliga åtgärder för att det anmälda organets dokumentation antingen behandlas av ett annat anmält organ eller hålls tillgänglig för de ansvariga anmälande myndigheterna och marknadsövervakningsmyndigheterna på deras begäran.

Artikel 37

Ifrågasättande av de anmälda organens kompetens

1. Kommissionen ska undersöka alla fall där den tvivlar på eller görs uppmärksam på att det föreligger tvivel på att ett anmält organ har erforderlig kompetens eller att ett anmält organ fortsatt uppfyller de krav och fullgör de skyldigheter som det omfattas av.

2. Den anmälande medlemsstaten ska på begäran lämna kommissionen all information om grunderna för anmälan eller det anmälda organets fortsatta kompetens.

3. Kommissionen ska säkerställa att all känslig information som erhållits i samband med undersökningarna behandlas konfidentiellt.

4. Om kommissionen konstaterar att ett anmält organ inte uppfyller eller inte längre uppfyller kraven för anmälan, ska den anta en genomförandeakt med begäran om att den anmälande medlemsstaten vidtar erforderliga korrigerande åtgärder, till exempel vid behov återkallelse av anmälan.

Den genomförandeakten ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 50.2.

Artikel 38

De anmälda organens operativa skyldigheter

1. Anmälda organ ska utföra bedömningar av överensstämmelse i enlighet med förfarandena för bedömning av överensstämmelse i artiklarna 19–24.

2. Bedömningarna av överensstämmelse ska vara proportionella så att de ekonomiska aktörerna och privatimportörerna inte belastas i onödan. Organen för bedömning av överensstämmelse ska när de utför sin verksamhet ta vederbörlig hänsyn till ett företags storlek, bransch och struktur och till produktteknikens komplexitet och till om produktionen till sin art är mass- eller serieproduktion.

Samtidigt ska de dock iaktta den grad av noggrannhet och respektera den skyddsnivå som krävs för att produkterna ska överensstämma med detta direktiv.

3. Om ett anmält organ konstaterar att en tillverkare eller privatimportör inte uppfyller kraven i artikel 4.1 och bilaga I eller motsvarande harmoniserade standarder, ska det begära att tillverkaren eller privatimportören vidtar korrigerande åtgärder och inte utfärda ett intyg om överensstämmelse.

4. Om ett anmält organ vid kontroll av överensstämmelse efter att ett intyg har utfärdats konstaterar att en produkt inte längre uppfyller kraven, ska det begära att tillverkaren vidtar korrigerande åtgärder och vid behov tillfälligt eller slutgiltigt återkalla intyget.

5. Om inga korrigerande åtgärder vidtas eller om de inte får önskat resultat, ska det anmälda organet i förekommande fall belägga intyget med restriktioner eller tillfälligt eller slutgiltigt återkalla det.

Artikel 39

Förfarande för överklagande

Medlemsstaterna ska se till att det finns ett förfarande för överklagande av det anmälda organets beslut.

Artikel 40

De anmälda organens informationsskyldighet

1. De anmälda organen ska informera den anmälande myndigheten om följande:

- a) Avslag, begränsningar och tillfällig eller slutgiltig återkallelse av ett intyg.
- b) Omständigheter som inverkar på omfattningen av och villkoren för anmälan.
- c) En eventuell begäran från marknadsövervakningsmyndigheterna om information om bedömningar av överensstämmelse.
- d) På begäran, bedömningar av överensstämmelse som har gjorts inom ramen för anmälan och all annan verksamhet, inklusive gränsöverskridande verksamhet och underentreprenad.

2. De anmälda organen ska ge de andra organ som anmälts i enlighet med detta direktiv och som utför liknande bedömningar av överensstämmelse som täcker samma produkter, relevant information i frågor som rör negativa och på begäran positiva resultat av bedömningar av överensstämmelse.

Artikel 41

Utbyte av erfarenhet

Kommissionen ska se till att det förekommer utbyte av erfarenhet mellan de myndigheter i medlemsstaterna som ansvarar för riktlinjerna för anmälan.

Artikel 42

Samordning av anmälda organ

Kommissionen ska se till att det upprättas samordning och samarbete mellan de organ som anmäls i enlighet med detta direktiv och att samordningen och samarbetet bedrivs på ett tillfredsställande sätt genom en eller flera sektorspecifik(a) grupper av anmälda organ.

Medlemsstaterna ska se till att de organ som de har anmält deltar i den eller dessa gruppers arbete, direkt eller genom utsedda representanter.

KAPITEL VI

KONTROLL AV UNIONSMARKNADEN, KONTROLL AV PRODUKTER SOM FÖRS IN PÅ UNIONSMARKNADEN OCH FÖRFARANDE I FRÅGA OM SKYDDSÅTGÄRDER

Artikel 43

Kontroll av unionsmarknaden och kontroll av produkter som förs in på unionsmarknaden

Artikel 15.3 och artiklarna 16–29 i förordning (EG) nr 765/2008 ska tillämpas för produkter som omfattas av detta direktiv.

Artikel 44

Förfaranden för att hantera produkter som utgör en risk på nationell nivå

1. Om en medlemsstats marknadsövervakningsmyndigheter har tillräckliga skäl att anta att en produkt som omfattas av detta direktiv utgör en risk för människors hälsa eller säkerhet, för egendom eller för miljön, ska de göra en utvärdering av produkten omfattande de relevanta krav som fastställs i detta direktiv. De berörda ekonomiska aktörerna eller privatimportören ska efter behov samarbeta med marknadsövervakningsmyndigheterna.

Om marknadsövervakningsmyndigheterna vid utvärderingen konstaterar att en produkt inte uppfyller kraven i detta direktiv, ska de, om det gäller en ekonomisk aktör, utan dröjsmål ålägga den berörda ekonomiska aktören att vidta lämpliga korrigerande åtgärder för att produkten ska uppfylla dessa krav, dra tillbaka produkten från marknaden eller återkalla den inom en rimlig tid i förhållande till typen av risk, beroende på vad de föreskriver.

Om marknadsövervakningsmyndigheterna vid utvärderingen konstaterar att en produkt inte uppfyller kraven i detta direktiv, ska privatimportören, om det är fråga om en sådan, utan dröjsmål underrättas om vilken lämplig korrigerande åtgärd som ska vidtas för att produkten ska uppfylla dessa krav eller för att avbryta produktens ibruktage eller användning, i proportion till riskens art.

Marknadsövervakningsmyndigheterna ska informera det berörda anmälda organet om detta.

Artikel 21 i förordning (EG) nr 765/2008 ska tillämpas på de åtgärder som avses i andra och tredje styckena i denna punkt.

2. Om marknadsövervakningsmyndigheterna anser att den bristande överensstämmelsen inte bara gäller det nationella territoriet, ska de informera kommissionen och de andra medlemsstaterna om utvärderingsresultaten och om de åtgärder som de har ålagt de ekonomiska aktörerna att vidta.

3. De ekonomiska aktörerna ska se till att de lämpliga korrigerande åtgärderna vidtas i fråga om alla berörda produkter som de har tillhandahållit på unionsmarknaden.

Privatimportören ska se till att de lämpliga korrigerande åtgärderna vidtas i fråga om den produkt som han eller hon har importerat till unionen för eget bruk.

4. Om den berörda ekonomiska aktören inte vidtar lämpliga korrigerande åtgärder inom den period som avses i punkt 1 andra stycket, ska marknadsövervakningsmyndigheterna vidta alla lämpliga tillfälliga åtgärder för att förbjuda eller begränsa tillhandahållandet av produkten på den nationella marknaden, dra tillbaka produkten från marknaden eller återkalla den.

Om privatimportören inte vidtar lämpliga korrigerande åtgärder, ska marknadsövervakningsmyndigheterna vidta lämpliga tillfälliga åtgärder för att förbjuda produktens ibruktagande eller förbjuda eller begränsa användningen av produkten på sitt territorium.

Marknadsövervakningsmyndigheterna ska utan dröjsmål informera kommissionen och de andra medlemsstaterna om dessa åtgärder.

5. I den information som avses i punkt 4 ska alla tillgängliga uppgifter ingå, särskilt de uppgifter som krävs för att det ska gå att identifiera den produkt som inte uppfyller kraven, dess ursprung, vilken typ av bristande överensstämmelse som görs gällande och den risk produkten utgör, vilken typ av nationell åtgärd som har vidtagits och dess varaktighet samt den berörda ekonomiska aktörens eller privatimportörens synpunkter. Marknadsövervakningsmyndigheterna ska särskilt ange om den bristande överensstämmelsen beror på

a) att produkten inte uppfyller de krav med avseende på människors hälsa eller säkerhet eller med avseende på skyddet av egendom eller miljö som fastställs i detta direktiv, eller

b) brister i de harmoniserade standarder som avses i artikel 14 vilka utgör underlag för presumtion om överensstämmelse.

6. Andra medlemsstater än den som inledde förfarandet enligt denna artikel ska utan dröjsmål informera kommissionen och de andra medlemsstaterna om vidtagna åtgärder och om eventuella kompletterande uppgifter som de har tillgång till med avseende på den berörda produktens bristande överensstämmelse med kraven samt eventuella invändningar mot den anmälda nationella åtgärden.

7. Åtgärden ska anses vara berättigad, om ingen medlemsstat eller kommissionen reser invändningar inom tre månader efter mottagandet av den information som avses i punkt 4 mot en provisorisk åtgärd som har vidtagits av en medlemsstat.

8. Medlemsstaterna ska se till att lämpliga begränsande åtgärder utan dröjsmål vidtas mot den berörda produkten, till exempel att produkten dras tillbaka från marknaden.

Artikel 45

Unionens förfaranden i fråga om skyddsåtgärder

1. Om det efter att förfarandet i artikel 44.3 och 44.4 slutförts reses invändningar mot en åtgärd som en medlemsstat har vidtagit eller om kommissionen anser att en nationell åtgärd strider mot unionslagstiftningen, ska kommissionen utan dröjsmål inleda samråd med medlemsstaterna och den eller de berörda ekonomiska aktörerna eller privatimportörerna och utvärdera den nationella åtgärden. På grundval av utvärderingsresultaten ska kommissionen anta en genomförandeakt för att fastställa om den nationella åtgärden är motiverad eller inte.

Kommissionen ska rikta beslutet till alla medlemsstater och omedelbart delge dem och den eller de berörda ekonomiska aktörerna eller privatimportören beslutet.

2. Om den nationella åtgärden anses vara berättigad, ska alla medlemsstater vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att den produkt som inte uppfyller kraven dras tillbaka från deras marknader och underrätta kommissionen om detta. Om den nationella åtgärden anses vara omotiverad, ska den berörda medlemsstaten upphäva åtgärden.

3. Om den nationella åtgärden anses vara berättigad och produktens bristande överensstämmelse kan tillskrivas brister i de harmoniserade standarder som avses i artikel 44.5 b i detta direktiv, ska kommissionen tillämpa förfarandet i artikel 11 i förordning (EU) nr 1025/2012.

*Artikel 46***Formell bristande överensstämmelse**

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 44 ska en medlemsstat, om den konstaterar något av följande, ålägga den berörda ekonomiska aktören eller privatimportören att åtgärda den bristande överensstämmelsen:

- a) CE-märkningen har anbringats i strid mot artikel 16, 17 eller 18.
- b) CE-märkningen enligt artikel 17 har inte anbringats.
- c) EU-försäkran om överensstämmelse eller den försäkran som avses i bilaga III har inte upprättats.
- d) EU-försäkran om överensstämmelse eller den försäkran som avses i bilaga III har inte upprättats på ett korrekt sätt.
- e) Den tekniska dokumentationen är antingen inte tillgänglig eller inte komplett.
- f) Den information som föreskrivs i artikel 7.6 eller artikel 9.3 saknas eller är oriktig eller ofullständig.
- g) Andra administrativa krav i artikel 7 eller 9 är inte uppfyllda.

2. Om sådan bristande överensstämmelse som avses i punkt 1 fortsätter, ska den berörda medlemsstaten vidta alla lämpliga åtgärder för att begränsa eller förbjuda tillhandahållandet av produkten på marknaden eller se till att den återkallas eller dras tillbaka från marknaden eller, om det gäller en produkt som har importerats av en privatimportör för eget bruk, att användningen av produkten förbjuds eller beläggs med restriktioner.

KAPITEL VII

DELEGERADE AKTER OCH GENOMFÖRANDEAKTER*Artikel 47***Delegering av befogenheter**

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 48 om ändring av följande:

- a) För att beakta den tekniska utvecklingen och nya vetenskapliga rön,
 - i) bilaga I del B punkterna 2.3, 2.4, 2.5 och 3 samt bilaga I del C punkt 3, och

ii) bilagorna VII och IX.

- b) Bilaga V, för att beakta den tekniska utvecklingen, tillräckligt säkerställande av likvärdig överensstämmelse och nya vetenskapliga rön.

*Artikel 48***Utövande av delegering**

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 47 ska ges till kommissionen för en period på fem år från och med den 17 januari 2014. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden av fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 47 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

5. En delegerad akt som antas enligt artikel 47 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på initiativ av Europaparlamentet eller rådet.

*Artikel 49***Genomförandekter**

1. För att beakta den tekniska utvecklingen och säkerställa att direktivet tillämpas på ett enhetligt sätt får kommissionen anta genomförandekter med avseende på

- a) närmare förfaranden för genomförandet av artikel 24 med beaktande av de särskilda behoven av bedömning av överensstämmelse för de produkter som omfattas av detta direktiv,

- b) den närmare tillämpningen av de vattenfarkostkategorier som anges i bilaga I del A punkt 1, inbegripet riktlinjer för den väderterminologi och de mätskalor som används däri,
- c) närmare förfaranden för den identifiering av vattenfarkoster som anges i bilaga I del A punkt 2.1, inbegripet klargörande av terminologi, och regler för tilldelning och administrering av tillverkarkoder som beviljas tillverkare som är etablerade utanför unionen,
- d) den information om tillverkarskylten som anges i bilaga I del A punkt 2.2,
- e) tillämpningen av de bestämmelser om navigationsljus som anges i bilaga I del A punkt 5.7,
- f) arrangemang för förebyggande av utsläpp, i synnerhet vad gäller spillvattentankars sätt att fungera, som anges i bilaga I del A punkt 5.8,
- g) installation och testning av gasanordningar och permanent installerade gassystem på vattenfarkoster,
- h) instruktionsböckers format och innehåll,
- i) formatet på och innehållet i det frågeformulär för rapporteringen som medlemsstaterna ska fylla i enligt artikel 51.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 50.3.

2. Vid vederbörligen motiverade och tvingande skäl till skyndsamhet med avseende på en produkt som utgör en allvarlig risk för människors hälsa och säkerhet, för egendom eller för miljön, ska kommissionen i fråga om punkt 1 a, b, e, f och g anta genomförandeakter med omedelbar verkan i enlighet med det förfarande som avses i artikel 50.4.

Artikel 50

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 4 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

4. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 8 i förordning (EU) nr 182/2011 jämförd med artikel 5 i samma förordning tillämpas.

5. Kommissionen ska höra kommittén angående alla frågor för vilka samråd med sektorsexperter krävs enligt förordning (EU) nr 1025/2012 eller enligt annan unionslagstiftning.

6. Kommittén får dessutom behandla alla andra frågor som avser tillämpningen av detta direktiv som tas upp av dess ordförande eller av en företrädare för en medlemsstat i enlighet med dess arbetsordning.

KAPITEL VIII

SÄRSKILDA ADMINISTRATIVA BESTÄMMELSER

Artikel 51

Rapportering

Senast den 18 januari 2021 och därefter vart femte år ska medlemsstaterna fylla i ett frågeformulär från kommissionen om detta direktivs tillämpning.

Senast den 18 januari 2022 och därefter vart femte år ska kommissionen, med hänvisning till medlemsstaternas svar i det frågeformulär som avses i första stycket, utarbeta och förelägga Europaparlamentet och rådet en rapport om detta direktivs tillämpning.

Artikel 52

Översyn

Senast den 18 januari 2022 ska kommissionen rapportera till Europaparlamentet och rådet om följande:

- a) Den tekniska möjligheten att ytterligare minska utsläppen från marina framdrivningsmotorer och att införa krav för utsläpp genom avdunstning och för bränslesystem som ska gälla för framdrivningsmotorer och framdrivningssystem, med hänsyn till teknikens kostnadseffektivitet och behovet av att komma överens om globalt harmoniserade gränsvärden för sektorn, med beaktande av eventuella betydande initiativ på marknaden.
- b) Inverkan på konsumentinformation och tillverkare, i synnerhet små och medelstora företag, av vattenfarkostkategorierna i bilaga I, vilka är baserade på förmågan att stå emot vindstyrka och signifikant våghöjd, med beaktande av utvecklingen inom internationell standardisering. Rapporten ska innehålla en utvärdering av om det krävs ytterligare specifikationer eller underavdelningar för vattenfarkostkategorierna och ska vid behov föreslå ytterligare underkategorier.

De rapporter som avses i första stycket a och b ska om lämpligt åtföljas av lagstiftningsförslag.

Artikel 53

Sanktioner

Medlemsstaterna ska fastställa regler om sanktioner, vilka kan inbegripa straffrättsliga sanktioner för överträdelse av allvarlig art, vid överträdelse av de nationella bestämmelser som antas till följd av detta direktiv och vidta alla åtgärder som behövs för att säkerställa att de tillämpas.

Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande och får skärpas, om den aktuella ekonomiska aktören eller privatimportören tidigare har begått en liknande överträdelse av bestämmelserna i detta direktiv.

KAPITEL IX

SLUTBESTÄMMELSER OCH ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER

Artikel 54

Införlivande

1. Medlemsstaterna skall anta och senast den 18 januari 2016 offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska till kommissionen genast överlämna texten till dessa bestämmelser.

De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den 18 januari 2016. När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 55

Övergångsperiod

1. Medlemsstaterna får inte förhindra tillhandahållande på marknaden eller ibruktagande av produkter som omfattas av

direktiv 94/25/EG vilka är förenliga med det direktivet och tillhandahålls på marknaden eller togs i bruk före den 18 januari 2017.

2. Medlemsstaterna får inte förhindra att utombordsmotorer som arbetar enligt ottoprincipen och har en effekt på högst 15 kW tillhandahålls på marknaden eller tas i bruk, om de uppfyller de gränsvärden för avgasutsläpp enligt steg I som fastställs i bilaga I del B punkt 2.1, har tillverkats av små och medelstora företag enligt definitionen i kommissionens rekommendation 2003/361/EG ⁽¹⁾ och släpptes ut på marknaden före den 18 januari 2020.

Artikel 56

Upphävande

Direktiv 94/25/EG ska upphöra att gälla från och med den 18 januari 2016. Hänvisningar till det upphävda direktivet ska betraktas som hänvisningar till det här direktivet.

Artikel 57

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 58

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Strasbourg den 20 november 2013.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

V. LEŠKEVIČIUS

Ordförande

⁽¹⁾ EUT L 124, 20.5.2003, s. 36.

BILAGA I

VÄSENTLIGA KRAV

A. Väsentliga krav för konstruktionen och tillverkningen av de produkter som avses i artikel 2.1.

1. VATTENFARKOSTKATEGORIER

Kategori	Vindstyrka (Beaufortskalan)	Signifikant våghöjd (H 1/3, meter)
A	överstigande 8	överstigande 4
B	upp till och med 8	upp till och med 4
C	upp till och med 6	upp till och med 2
D	upp till och med 4	upp till och med 0,3

Förklarande anmärkningar:

- A. Fritidsbåtar i kategori A anses vara konstruerade för vindar som kan överstiga vindstyrka 8 (Beaufortskalan) och en signifikant våghöjd på 4 m eller mer, med undantag för onormala förhållanden, till exempel storm, svår storm, orkan, tromb och våldsamt sjö eller kraftiga vågor.
- B. Fritidsbåtar i kategori B anses vara konstruerade för en vindstyrka på upp till och med 8 och en signifikant våghöjd på upp till och med 4 m.
- C. Vattenfarkoster i kategori C anses vara konstruerade för en vindstyrka på upp till och med 6 och en signifikant våghöjd på upp till och med 2 m.
- D. Vattenfarkoster i kategori D anses vara konstruerade för en vindstyrka på upp till och med 4 och en signifikant våghöjd på upp till och med 0,3 m, med enstaka vågor på högst 0,5 m.

Vattenfarkoster inom varje konstruktionskategori ska vara konstruerade och tillverkade för att motsvara parametrarna i fråga om stabilitet, flytkraft och andra relevanta väsentliga krav som anges i denna bilaga samt ha goda manöveregenskaper.

2. ALLMÄNNA KRAV

2.1 Identifiering av vattenfarkoster

Varje vattenfarkost ska vara märkt med ett identifikationsnummer som inbegriper följande uppgifter:

1. Landskod för tillverkaren.
2. Unik tillverkarkod tilldelad av medlemsstatens nationella myndighet.
3. Unikt serienummer.
4. Tillverkningsmånad och tillverkningsår.
5. Årsmodell.

Närmare bestämmelser för det identifikationsnummer som avses i första stycket fastställs i den relevanta harmoniserade standarden.

2.2 Vattenfarkostens tillverkarskylt

Varje vattenfarkost ska bära en permanent anbringad skylt separat från vattenfarkostens identifikationsnummer, med uppgift om åtminstone

- a) tillverkarens namn, registrerat firmanamn eller registrerat varumärke och kontaktadress,

- b) CE-märkning i enlighet med artikel 18,
- c) vattenfarkostkategori i enlighet med punkt 1,
- d) tillverkarens rekommenderade maximala last härledd från punkt 3.6 exklusive vikten på innehållet i de fasta tankarna när dessa är fulla,
- e) antal personer som tillverkaren rekommenderar och för vilket vattenfarkosten konstruerats.

Vid bedömning av färdigbyggd produkt ska de kontaktuppgifter och krav som avses i a även omfatta det anmälda organ som har utfört bedömningen av överensstämmelse.

2.3 Skydd mot fall överbord och hjälpmedel för att åter ta sig ombord

Vattenfarkoster ska vara konstruerade så att riskerna för att falla överbord minimeras och så att det är lätt att åter ta sig ombord. Hjälpmedel för att åter ta sig ombord ska vara tillgängliga för eller kunna användas på egen hand av en person i vattnet.

2.4 Synfält från huvudsaklig styrplats

För fritidsbåtar ska den huvudsakliga styrplatsen ge föraren god sikt 360° runt om under normala användningsförhållanden (hastighet och last).

2.5 Instruktionsbok

Varje produkt ska vara utrustad med en instruktionsbok i enlighet med artiklarna 7.7 och 9.4. Denna instruktionsbok ska innehålla all nödvändig information för en säker användning av produkten och särskilt fästa uppmärksamheten på montering, underhåll, normalt handhavande, förebyggande av risk och riskhantering.

3. KRAV PÅ INTEGRITET OCH SKROVSTYRKA

3.1 Skrovstyrka

Valet och kombinationen av material och deras konstruktion ska säkerställa att vattenfarkosten är stark nog i alla avseenden. Särskild uppmärksamhet ska ägnas kategorin i enlighet med punkt 1 och tillverkarens rekommenderade maximala last i enlighet med punkt 3.6.

3.2 Stabilitet och fribord

Vattenfarkosten ska ha tillräcklig stabilitet och tillräckligt fribord med avseende på dess kategori i enlighet med punkt 1 och tillverkarens rekommenderade maximala last i enlighet med punkt 3.6.

3.3 Flytkraft och flytmedel

Vattenfarkosten ska vara byggd så att den har erforderliga flytegenskaper för sin kategori i enlighet med punkt 1 och tillverkarens rekommenderade maximala last i enlighet med punkt 3.6. Alla beboeliga fritidsbåtar med flera skrov som kan råka ut för inversion ska ha tillräcklig flytkraft för att hålla sig flytande uppochned i vattnet.

Vattenfarkoster med en längd på under sex meter, som kan vattenfyllas då de används i sin kategori, ska ha lämpliga flytmedel för vattenfylt tillstånd.

3.4 Öppningar i skrov, däck och överbyggnad

Öppningar i skrov, däck och överbyggnad får inte sätta ned vattenfarkostens skrovstyrka eller täthet när de är stängda.

Fönster, ventiler, dörrar och luckor ska motstå det vattentryck som det är troligt att de kan utsättas för samt de punktlaster som uppstår när personer går på däck.

Skrovgenomföringar konstruerade för att vatten ska kunna passera in i eller ut ur skrovet, under den vattenlinje som motsvarar tillverkarens rekommenderade maximala last i enlighet med punkt 3.6, ska vara utrustade med avstängningsanordningar som ska vara lätt åtkomliga.

3.5 Inträngande vatten

Varje vattenfarkost ska vara konstruerad så att risken för att den ska sjunka är minimal.

Särskild uppmärksamhet bör ägnas

- a) sittbrunnar och andra brunnar som bör vara självdränerande eller utrustade för att på annat sätt hålla vatten borta ur vattenfarkostens innandöme,
- b) ventilationsöppningar,
- c) länsning med pump eller på annat sätt.

3.6 Tillverkarens rekommenderade maximala last

Tillverkarens rekommenderade maximala last av bränsle, vatten, proviant, annan utrustning och personer (i kg) för vilken vattenfarkosten är konstruerad ska bestämmas i enlighet med kategori (punkt 1), stabilitet och fribord (punkt 3.2) samt flytkraft och flytmedel (punkt 3.3).

3.7 Förvaring av livflottar

Alla fritidsbåtar i konstruktionskategori A och B och fritidsbåtar i konstruktionskategori C och D som är längre än sex meter ska vara utrustade med plats för en eller flera livflottar som är stora nog att rymma det antal personer som fritidsbåten är konstruerad för att bära enligt tillverkarens rekommendation. Förvaringsplatsen eller -platserna för livflottar ska vara lätt åtkomliga vid varje tidpunkt.

3.8 Utrymning

Alla beboeliga fritidsbåtar med flera skrov som kan råka ut för inversion ska vara utrustade med fungerande utrymningsanordningar i händelse av inversion. Om det finns en utrymningsanordning att använda om farkosten hamnar uppochned, ska anordningen inte äventyra skrovstyrkan (punkt 3.1), stabiliteten (punkt 3.2) eller flytkraften (punkt 3.3), oavsett om fritidsbåten är på rätt köl eller uppochned.

Alla beboeliga fritidsbåtar ska vara utrustade med fungerande utrymningsanordningar i händelse av brand.

3.9 Ankring, förtöjning och bogsering

Alla vattenfarkoster ska, med beaktande av kategori och egenskaper, vara utrustade med fästen eller andra anordningar som på ett betryggande sätt kan ta upp de laster som uppstår vid ankring, förtöjning eller bogsering.

4. MANÖVEREGENSKAPER

Tillverkaren ska säkerställa att vattenfarkostens manöveregenskaper är tillfredsställande i förhållande till den starkaste framdrivningsmotor för vilken vattenfarkosten är konstruerad och tillverkad. För alla framdrivningsmotorer ska maximal motoreffekt anges i instruktionsboken.

5. MONTERINGSFÖRESKRIFTER

5.1 Motor och motorrum

5.1.1 Inombordsmotor

Alla inombordsmotorer ska placeras i ett utrymme separat från boendetrymmen och installeras för att minimera risken för brand eller spridning av brand samt risken för giftig rök, hetta, buller eller vibrationer i boendetrymmen.

Motordelar och tillbehör som kräver regelbunden tillsyn eller service ska vara lätt åtkomliga.

Isoleringen i motorrummet ska inte underhålla brand.

5.1.2 Ventilation

Motorrummet ska vara ventilerat. Vatteninträngning i motorrummet genom luftöppningar ska minimeras.

5.1.3 *Friliggande delar*

Såvida inte motorn skyddas av en huv eller genom placering i eget utrymme, ska friliggande rörliga eller heta delar av motorn som kan orsaka personskador avskärmade effektivt.

5.1.4 *Utombordsmotor*

Varje utombordsmotor monterad på en vattenfarkost ska ha en anordning som förhindrar start med ilagd växel, utom

- a) när motorn åstadkommer en statisk dragkraft på mindre än 500 newton (N),
- b) när motorn är försedd med ett gasreglage som begränsar dragkraften till 500 newton när motorn startas.

5.1.5 *Vattenskotrar utan förare*

Vattenskotrar ska konstrueras antingen med automatisk avstängning av framdrivningsmotorn eller med en anordning som automatiskt sänker hastigheten och får farkosten att röra sig framåt i cirklar, om föraren avsiktligt lämnar den eller faller överbord.

5.1.6 Utombordsmotorer med rorkult ska vara utrustade med en nödstoppsanordning som kan kopplas till rorsmannen.

5.2 **Bränslesystem**

5.2.1 *Allmänt*

Utrustning och installationer för påfyllning, förvaring, ventilation och tankning av bränsle ska vara konstruerade och installerade så att risken för brand och explosion minimeras.

5.2.2 *Bränsletankar*

Bränsletankar, rör och slangar ska vara fästa och åtskilda eller skyddade från varje betydelsefull värmekälla. Det material som tankarna är tillverkade av och den metod enligt vilken de tillverkats ska stå i överensstämmelse med deras kapacitet och bränsletyp.

Alla bensintankutrymmen ska vara ventilerade.

Bensinbränsletankar ska inte utgöra en del av skrovet och ska

- a) skyddas mot brand från motorer och varje annan gnistkälla,
- b) vara skilda från boendetrymmen.

Dieselbränsletankar får vara sammanbyggda med skrovet.

5.3 **Elektriska system**

Elektriska system ska vara konstruerade och installerade så att det säkerställs att vattenfarkosten fungerar korrekt under normala förhållanden och risken för brand och elektriska stötar minimeras.

Alla elektriska kretsar, utom de kretsar för start av motorn som får ström från batterier, ska förbli säkra när de utsätts för överbelastning.

Kretsar för elektrisk framdrivning ska inte interagera med andra kretsar så att endera kretsen slutar att fungera på avsett vis.

Ventilation ska förhindra ansamling av explosiv gas, som kan släppas ut från batterierna. Batterierna ska vara ordentligt fastsatta och skyddade från inträngande vatten.

5.4 Styrsystem

5.4.1 Allmänt

System för styrning och framdrivningskontroll ska vara konstruerade, tillverkade och installerade för att medge överföring av styrkrafter under förutsebara förhållanden.

5.4.2 Nödutrustning

Alla segelbåtar och fritidsbåtar med enkel inombordsmotor som inte är segelbåtar, vilka är försedda med fjärrstyrt roderstyrsystem, ska vara utrustade med en nödutrustning som gör det möjligt att styra fritidsbåten med nedsatt hastighet.

5.5 Gassystem

Gassystem för hushållsbruk ska vara av den typ som använder gas i förångad form, och konstruerade och installerade för att undvika läckor och explosionsrisk och kunna täthetskontrolleras. Material och utrustning ska vara lämpliga för den särskilda gas som används för att motstå de påkänningar och den miljö som de utsätts för till sjöss.

En gasanordning som enligt tillverkaren är avsedd för den tillämpning där den används ska installeras på detta sätt i enlighet med tillverkarens anvisningar. Varje gasförbrukande anordning måste vara försedd med en separat ledning för tillförsel av gas och varje anordning måste ha en separat stängningsanordning. Tillräcklig ventilation måste finnas för att förhindra risker på grund av läckor och förbränningsprodukter.

Varje vattenfarkost med en fast installerad gasanläggning ska vara utrustad med ett särskilt utrymme för förvaring av gasbehållare. Utrymmet ska vara skilt från boendetrymmen, tillgängligt endast från utsidan och ventilerat till fria luften, så att varje gasutsläpp försvinner över bord.

I synnerhet ska varje fast installerat gassystem testas efter installationen.

5.6 Brandskydd

5.6.1 Allmänt

Vid valet av den utrustning som installeras och vattenfarkostens utformning ska hänsyn tas till risken för brand och dess spridning. Särskild uppmärksamhet ska ägnas åt omgivningen närmast öppna lågor, varma områden eller motorer och hjälpmotorer, olje- och bränsleöversvämning, oskyddade olje- och bränsleledningar och dragning av elektriska ledningar, varvid särskilt närhet till varma maskindelar bör undvikas.

5.6.2 Brandskyddsutrustning

Fritidsbåtar ska vara utrustade med lämplig brandskyddsutrustning anpassad till brandrisken eller med anvisning om placering och kapacitet för brandskyddsutrustning anpassad till brandrisken. Båten får inte tas i bruk förrän lämplig brandskyddsutrustning finns på plats. Bensinmotorrum ska skyddas genom en brandskyddsanordning som gör att motorrummet inte behöver öppnas i händelse av brand. Bärbara eldsläckare, om sådana monteras, ska finnas lätt åtkomliga och en ska vara placerad så att den lätt kan nås från fritidsbåtens huvudstyrplats.

5.7 Navigationsljus, signalfigurer och ljudsignaler

När navigationsljus, signalfigurer och ljudsignaler installeras ska de stå i överensstämmelse antingen med bestämmelserna i 1972 års Colreg (internationella sjövägsregler till förhindrande av kollisioner till sjöss) eller Cevni-bestämmelserna (europeiska trafikförordningen för navigering på inre vattenvägar).

5.8 Förebyggande av utsläpp och installationer som underlättar transporten av avfall in till land

Vattenfarkoster ska vara konstruerade så att oavsiktliga utsläpp av förorenande ämnen (olja, bränsle osv.) förhindras.

Toaletter installerade i en fritidsbåt ska enbart vara kopplade till ett spillvattentankssystem eller vattenbehandlings-system.

Fritidsbåtar med installerad spillvattentank ska utrustas med en standardiserad utsläppsanslutning som gör det möjligt att koppla ihop mottagningsanordningarnas rör med fritidsbåtarnas utsläppsrör.

Därutöver ska varje öppning i skrovet avsedd för toalettavfall vara försedd med en ventil som kan säkras i stängt läge.

B. Väsentliga krav för framdrivningsmotorers avgasutsläpp

Framdrivningsmotorer ska uppfylla de väsentliga krav för avgasutsläpp som fastställs i denna del.

1. FRAMDRIVNINGSMOTORIDENTITET

1.1 Varje motor ska vara tydligt märkt med följande information:

a) Motortillverkarens namn, registrerade firmanamn eller registrerade varumärke och kontaktadress samt i tillämpliga fall namn och kontaktadress för den person som anpassar motorn.

b) Motortypen, motorfamiljen (i tillämpliga fall).

c) Ett unikt motorserienummer.

d) CE-märkning i enlighet med artikel 18.

1.2 Den märkning som avses i punkt 1.1 ska vara beständig under motorns normala livslängd och vara lättläst och outplånlig. Om etiketter eller skyltar används, ska de fästas på ett sådant sätt att de inte lossnar under motorns normala livslängd och inte kan avlägsnas utan att förstöras eller göras oläsliga.

1.3 Märkningen ska anbringas på en del av motorn som är nödvändig för dess normala drift och normalt inte behöver bytas ut under motorns livslängd.

1.4 Märkningen ska placeras så att den är väl synlig, när motorn har monterats med alla de delar som är nödvändiga för motorns drift.

2. KRAV FÖR AVGASUTSLÄPP

Framdrivningsmotorer ska vara så konstruerade, tillverkade och monterade att motorns avgaser vid korrekt installation och normal användning inte överstiger gränsvärdena i punkt 2.1 tabell 1 och punkt 2.2 tabellerna 2 och 3.

2.1 Tillämpliga gränsvärden enligt artikel 55.2 och tabell 2 i punkt 2.2:

Tabell 1

(g/kWh)

Typ	Kolmonoxid $CO = A + B/P_N^n$			Kolväten $HC = A + B/P_N^n$			Kväveoxider NO_x	Partiklar PT
	A	B	n	A	B	n		
Tvåtaktsottomotorer	150,0	600,0	1,0	30,0	100,0	0,75	10,0	Ej tillämpligt
Fyrtaktsottomotorer	150,0	600,0	1,0	6,0	50,0	0,75	15,0	Ej tillämpligt
Kompressions-tändning	5,0	0	0	1,5	2,0	0,5	9,8	1,0

I tabellen är A, B och n konstanter och P_N motorns nominella effekt i kW.

2.2 Tillämpliga gränsvärden från och med den 18 januari 2016:

Tabell 2

Gränsvärden för avgasutsläpp för motorer med kompressionständning ()**

Slagvolym SV (l/cyl)	Motorns nominella effekt P_N (kW)	Partiklar PT (g/kWh)	Kolväten + kväveoxider HC + NO _x (g/kWh)
SV < 0,9	$P_N < 37$	De värden som anges i tabell 1	
	$37 \leq P_N < 75$ (*)	0,30	4,7
	$75 \leq P_N < 3\,700$	0,15	5,8
0,9 ≤ SV < 1,2	$P_N < 3\,700$	0,14	5,8
1,2 ≤ SV < 2,5		0,12	5,8
2,5 ≤ SV < 3,5		0,12	5,8
3,5 ≤ SV < 7,0		0,11	5,8

(*) Alternativt: motorer med kompressionständning och en nominell effekt på minst 37 kW samt under 75 kW och med en slagvolym under 0,9 l/cyl får inte överskrida ett PT-gränsvärde på 0,20 g/kWh och ett gränsvärde för kombinerade HC + NO_x-utsläpp på 5,8 g/kWh.

(**) Motorer med kompressionständning får inte överskrida ett gränsvärde för kolmonoxid (CO) på 5,0 g/kWh.

Tabell 3

Gränsvärden för avgasutsläpp för motorer som arbetar enligt ottoprincipen

Typ av motor	Motorns nominella effekt P_N (kW)	Kolmonoxid CO (g/kWh)	Kolväten + kväveoxider HC + NO _x (g/kWh)
Motorer med inu-drev och inombordsmotorer	$P_N \leq 373$	75	5
	$373 < P_N \leq 485$	350	16
	$P_N > 485$	350	22
Utombordsmotorer och vattenskotermotorer	$P_N \leq 4,3$	$500 - (5,0 \times P_N)$	30
	$4,3 < P_N \leq 40$	$500 - (5,0 \times P_N)$	$15,7 + \left(\frac{50}{P_N^{0,9}} \right)$
	$P_N > 40$	300	$15,7 + \left(\frac{50}{P_N^{0,9}} \right)$

2.3 Provningscykler

Tillämpliga provningscykler och viktningfaktorer:

Följande krav enligt ISO-standard 8178-4:2007 ska användas, med beaktande av de värden som anges i tabellen nedan.

För motorer med kompressionständning som har variabelt varvtal ska provningscykel E1 eller E5 tillämpas, men över 130 kW får även provningscykel E3 tillämpas. För motorer som arbetar enligt ottoprincipen och har variabelt varvtal ska provningscykel E4 tillämpas.

Cykel E1, provsteg nr	1	2	3	4	5
Varvtal	Nominellt varvtal		Mellanvarvtal		Lågfarts- tomgångs- varvtal
Vridmoment, %	100	75	75	50	0
Viktningsfaktor	0,08	0,11	0,19	0,32	0,3
Varvtal	Nominellt varvtal		Mellanvarvtal		Lågfarts- tomgångs- varvtal
Cykel E3, provsteg nr	1	2	3	4	
Varvtal, %	100	91	80	63	
Effekt, %	100	75	50	25	
Viktningsfaktor	0,2	0,5	0,15	0,15	
Cykel E4, provsteg nr	1	2	3	4	5
Varvtal, %	100	80	60	40	Tomgång
Vridmoment, %	100	71,6	46,5	25,3	0
Viktningsfaktor	0,06	0,14	0,15	0,25	0,40
Cykel E5, provsteg nr	1	2	3	4	5
Varvtal, %	100	91	80	63	Tomgång
Effekt, %	100	75	50	25	0
Viktningsfaktor	0,08	0,13	0,17	0,32	0,3

Anmälda organ får godta provningar som har utförts på grundval av andra provningscykler i enlighet med en harmoniserad standard och vad som är tillämpligt på motorns arbetscykel.

2.4 Tillämpning av motorfamilj och val av grundmotor för framdrivningsmotorer

Motortillverkaren ska vara ansvarig för att fastställa vilka motorer från dennes sortiment som ska ingå i en motorfamilj.

En grundmotor ska väljas ut ur en motorfamilj enligt sådana kriterier att dess utsläppsegenskaper blir representativa för hela motorfamiljen. Den motor som har dessa egenskaper och förväntas resultera i de högsta specifika utsläppen (uttryckt i g/kWh), uppmätt på tillämplig provningscykel, ska normalt väljas till grundmotor för familjen.

2.5 Provningsbränslen

Det provningsbränsle som används för utsläppsprovningen ska ha följande egenskaper:

Bensinbränslen				
Egenskap	RF-02-99 Oblyad		RF-02-03 Oblyad	
	min	max	min	max
Research-oktantal (RON)	95	—	95	—
Motoroktantal (MON)	85	—	85	—
Densitet vid 15 °C (kg/m ³)	748	762	740	754
Begynnelsekokpunkt (°C)	24	40	24	40
Massförhållande svavel (mg/kg)	—	100	—	10

Bensinbränslen

Egenskap	RF-02-99 Oblyad		RF-02-03 Oblyad	
	min	max	min	max
Blyhalt (mg/l)	—	5	—	5
Ångtryck enligt Reid (kPa)	56	60	—	—
Ångtryck (DVPE) (kPa)	—	—	56	60

Dieselbränslen

Egenskap	RF-06-99		RF-06-03	
	min	max	min	max
Cetantal	52	54	52	54
Densitet vid 15 °C (kg/m ³)	833	837	833	837
Slutlig kokpunkt (°C)	—	370	—	370
Flampunkt (°C)	55	—	55	—
Massförhållande svavel (mg/kg)	Rapporteras	300 (50)	—	10
Massförhållande aska (%)	Rapporteras	0,01	—	0,01

Anmälda organ får godta provningar som har utförts på grundval av annat provningsbränsle i enlighet med en harmoniserad standard.

3. HÅLLBARHET

Motortillverkaren ska tillhandahålla monteringsanvisningar och instruktioner för underhåll, som om de följs får till följd att motorn vid normal användning kommer att uppfylla de gränsvärden som fastställs i punkterna 2.1 och 2.2 under motorns normala livslängd och vid normala användningsförhållanden.

Denna information ska motortillverkaren ha tagit fram genom långtidsprovning baserad på normala arbetscykler och genom beräkning av materialförslitningen, så att nödvändiga instruktioner för underhåll kan utarbetas av tillverkaren och medfölja alla nya motorer när de första gången släpps ut på marknaden.

Med motorns normala livslängd avses följande:

- a) För motorer med kompressionständning: 480 drifttimmar eller tio år, beroende på vilket som inträffar först.
- b) För inombordsmotorer som arbetar enligt ottoprincipen eller inombordsmotorer med inu-drev med eller utan inbyggt avgassystem:
 - i) För motorkategori $P_N \leq 373$ kW: 480 drifttimmar eller tio år, beroende på vilket som inträffar först.
 - ii) För motorer i kategori $373 < P_N \leq 485$ kW: 150 drifttimmar eller tre år, beroende på vilket som inträffar först.
 - iii) För motorkategori $P_N > 485$ kW: 50 drifttimmar eller ett år, beroende på vilket som inträffar först.
- c) Motorer för vattenskotrar: 350 drifttimmar eller fem år, beroende på vilket som inträffar först.
- d) Utombordsmotorer: 350 drifttimmar eller tio år, beroende på vilket som inträffar först.

4. ÄGARENS INSTRUKTIONSBOK

Varje motor ska vara utrustad med en instruktionsbok på ett eller flera språk som lätt kan förstås av konsumenter och andra slutanvändare, vilket fastställs av den medlemsstat där motorn ska saluföras.

Instruktionsboken ska

- a) innehålla de monteringsanvisningar och instruktioner för användning och underhåll som behövs för att garantera motorns sätt att fungera, så att kraven i punkt 3 (hållbarhet) kan uppfyllas,
- b) ange motoreffekten mätt i enlighet med den harmoniserade standarden.

C. Väsentliga bullerkrav

Fritidsbåtar med inombordsmotorer eller motorer med inu-drev utan inbyggt avgassystem, vattenskotrar samt utombordsmotorer och motorer med inu-drev med inbyggt avgassystem ska uppfylla de väsentliga bullerkrav som fastställs i denna del.

1. BULLERNIVÅER

- 1.1 Fritidsbåtar med inombordsmotorer eller motorer med inu-drev utan inbyggt avgassystem, vattenskotrar samt utombordsmotorer och motorer med inu-drev med inbyggt avgassystem ska vara så konstruerade, tillverkade och monterade att bullret från dem inte överstiger gränsvärdena i nedanstående tabell:

Motorns nominella effekt (en motor) i kW	Maximal ljudtrycksnivå = L_{pASmax} i dB
$P_N \leq 10$	67
$10 < P_N \leq 40$	72
$P_N > 40$	75

I tabellen är P_N = motorns nominella effekt i kW för en motor vid nominellt varvtal och L_{pASmax} = maximal ljudtrycksnivå i dB.

För två- och flermotoriga enheter bestående av alla motortyper tillåts en avvikelse på 3 dB.

- 1.2 Som alternativ till bullernivåprovningar ska fritidsbåtar med inombordsmotorer eller motorer med inu-drev utan inbyggt avgassystem anses uppfylla bullerkraven enligt punkt 1.1, om de har ett froudetal på $\leq 1,1$ och ett värde för förhållande mellan motoreffekt och displacement på ≤ 40 och om motorn och avgassystemet har monterats enligt tillverkarens specifikationer.
- 1.3 Froudetalet F_n ska beräknas genom att man dividerar fritidsbåtens maximala hastighet V (m/s) med kvadratroten av vattenlinjens längd lwl (m) multiplicerad med en fast konstant för tyngdaccelerationen, $g = 9,8 \text{ m/s}^2$.

$$F_n = \frac{V}{\sqrt{(g \cdot lwl)}}$$

Förhållandet mellan motoreffekt och displacement ska beräknas genom att den nominella motoreffekten P_N (i kW) divideras med fritidsbåtens displacement D (i ton).

$$\text{Förhållande mellan motoreffekt och displacement} = \frac{P_N}{D}$$

2. ÄGARENS INSTRUKTIONSBOK

För fritidsbåtar med inombordsmotorer eller motorer med inu-drev utan inbyggt avgassystem samt vattenskotrar ska den instruktionsbok som krävs enligt del A punkt 2.5 innehålla den information som är nödvändig för att hålla fritidsbåten och avgassystemet i sådant skick att överensstämmelse med de specificerade bullergränsvärdena vid normal användning säkerställs i möjligaste mån.

För utombordsmotorer och motorer med inu-drev med inbyggt avgassystem ska den instruktionsbok som krävs enligt del B punkt 4 innehålla den information som är nödvändig för att hålla motorn i sådant skick att överensstämmelse med de specificerade bullergränsvärdena vid normal användning säkerställs i möjligaste mån.

3. HÅLLBARHET

Bestämmelserna om hållbarhet i del B punkt 3 ska i tillämpliga delar tillämpas för överensstämmelse med de krav för buller som fastställs i punkt 1 i denna del.

*BILAGA II***UTRUSTNING FÖR VATTENFARKOSTER**

1. Gnistskyddad utrustning för bensindrivna inombordsmotorer och bensindrivna motorer med inu-drev samt utrymmen för bensintankar.
 2. Skydd mot att utombordsmotorer kan startas med en växel ilagd.
 3. Rattar, styrmekanismer och styrkabelsatser.
 4. Bränsletankar som är avsedda för fast installation och bränsleslangar.
 5. Prefabricerade luckor och fönster.
-

BILAGA III

**FÖRSÄKRAN FRÅN TILLVERKAREN ELLER IMPORTÖREN AV DELVIS FÄRDIGSTÄLLDA
VATTENFARKOSTER (ARTIKEL 6.2)**

Den försäkran från tillverkaren eller importören inom unionen som avses i artikel 6.2 ska innehålla följande uppgifter:

- a) Tillverkarens namn och adress.
 - b) Namn och adress till tillverkarens representant i unionen eller i tillämpliga fall den person som ansvarar för utsläppet på marknaden.
 - c) En beskrivning av den delvis färdigställda vattenfarkosten.
 - d) Ett utlåtande om att vattenfarkosten, så långt som den är färdigställd, uppfyller de tillämpliga väsentliga kraven. Detta ska omfatta hänvisningar till de relevanta harmoniserade standarder som tillämpats eller hänvisningar till de specifikationer enligt vilka överensstämmelsen försäkras på detta konstruktionsstadium. Det ska också anges att den ska färdigställas av andra juridiska eller fysiska personer i full överensstämmelse med detta direktiv.
-

BILAGA IV

EU-FÖRSÄKRAN OM ÖVERENSSTÄMMELSE nr. xxxxx ⁽¹⁾

1. Nr xxxxx (produkt: produkt-, parti-, typ- eller serienummer).
2. Namn på och adress till tillverkaren eller dennes representant (representanten måste också ange tillverkarens företagsnamn och adress) eller privatimportören.
3. Denna försäkran om överensstämmelse utfärdas på eget ansvar av tillverkaren, privatimportören eller den person som avses i artikel 19.3 eller 19.4 i direktiv 2013/53/EU.
4. Föremål för försäkran (identifikation av produkten så att den kan spåras, vid behov med ett foto bifogat).
5. Föremålet för försäkran i punkt 4 är i överensstämmelse med relevant harmoniserad unionslagstiftning.
6. Hänvisningar till de relevanta harmoniserade standarder som använts eller hänvisningar till de andra tekniska specifikationer enligt vilka överensstämmelsen försäkras.
7. I tillämpliga fall det anmälda organet ... (namn, nummer) har utfört ... (beskrivning av åtgärden) och utfärdat intyget.
8. Identiteten på den person som är bemyndigad att underteckna för tillverkarens räkning eller för dennes representant.
9. Ytterligare information:

En EU-försäkran om överensstämmelse ska innehålla en försäkran från tillverkaren av framdrivningsmotorn och från den person som anpassar motorn i enlighet med artikel 6.4 b och c om att

- a) framdrivningsmotorn, om den installeras i en vattenfarkost enligt de monteringsanvisningar som åtföljer motorn, kommer att uppfylla
 - i) de krav som i detta direktiv uppställs för avgasutsläpp,
 - ii) gränsvärdena i direktiv 97/68/EG för motorer som är typgodkända enligt direktiv 97/68/EG och som överensstämmer med utsläppsgränsvärdena för steg III A, III B eller IV för motorer med kompressionständning som används för andra tillämpningar än framdrivning av fartyg i inlandssjöfart, lok och motorvagnar, i enlighet med punkt 4.1.2 i bilaga I till det direktivet, eller
 - iii) gränsvärdena i förordning (EG) nr 595/2009 för motorer som är typgodkända enligt denna förordning.

För den vattenfarkost för vilken det krävs en försäkran om att den uppfyller tillämpliga krav enligt detta direktiv, får motorn inte tas i bruk innan försäkran har utfärdats.

Om motorn har släppts ut på marknaden under den extra övergångsperiod som fastställs i artikel 55.2, ska detta anges i EU-försäkran om överensstämmelse.

Undertecknat för

(ort och datum)

(namn, befattning) (namnteckning)

⁽¹⁾ Det är frivilligt att ange ett nummer för försäkran om överensstämmelse.

BILAGA V

ÖVERENSSTÄMMELSE PÅ GRUNDVAL AV BEDÖMNING AV FÄRDIGBYGGD PRODUKT (MODUL PCA)

1. Överensstämmelse på grundval av bedömning av färdigbyggd produkt är det förfarande som tillämpas för att bedöma överensstämmelsen för en produkt, när tillverkaren inte har tagit på sig ansvaret för att produkten uppfyller kraven i detta direktiv och när en fysisk eller juridisk person enligt artikel 19.2, 19.3 eller 19.4 som på eget ansvar släpper ut produkten på marknaden eller tar den i bruk tar på sig ansvaret för produktens överensstämmelse. Denna person ska fullgöra de skyldigheter som fastställs i punkterna 2 och 4 samt på eget ansvar säkerställa och försäkra att den berörda produkten, som omfattas av bestämmelserna i punkt 3, är förenlig med de tillämpliga kraven i detta direktiv.
2. Den person som släpper ut produkten på marknaden eller tar den i bruk ska lämna in en ansökan till ett anmält organ om att få den färdiga produkten bedömd och måste förse det anmälda organet med den dokumentation och det tekniska underlag som gör att det anmälda organet kan bedöma produktens överensstämmelse med kraven i detta direktiv samt alla tillgängliga uppgifter om produktens användning sedan den först togs i bruk.

Den person som släpper ut en sådan produkt på marknaden eller tar den i bruk ska hålla denna dokumentation och information tillgängliga för de berörda nationella myndigheterna i tio år efter det att produktens överensstämmelse har bedömts i enlighet med bedömningen av färdigbyggd produkt.

3. Det anmälda organet ska undersöka den enskilda produkten och göra beräkningar, provningar och andra bedömningar i den omfattning som krävs för att garantera produktens överensstämmelse med relevanta krav i detta direktiv.

Det anmälda organet ska upprätta och utfärda ett intyg och en tillhörande rapport om överensstämmelse utifrån den bedömning som gjorts samt hålla en kopia av intyget och den tillhörande rapporten om överensstämmelse tillgänglig för de berörda nationella myndigheterna i tio år efter det att organet har utfärdat dessa handlingar.

Det anmälda organet ska anbringa sitt identifikationsnummer intill CE-märkningen om överensstämmelse på den godkända produkten eller låta anbringa det under sitt ansvar.

Om den bedömda produkten är en vattenfarkost, ska det anmälda organet också under sitt ansvar låta anbringa det identifikationsnummer för vattenfarkoster som avses i bilaga I del A punkt 2.1. I samband med detta ska fältet för landskod för tillverkaren användas för att ange det anmälda organets etableringsland och fälten för unik tillverkarkod tilldelad av medlemsstatens nationella myndighet användas för att ange det identifikationsnummer som tilldelats det anmälda organet för bedömning av den färdigbyggda produkten, följt av serienumret för intyget om bedömning av den färdigbyggda produkten. Fälten i vattenfarkostens identifikationsnummer för tillverkningsmånad och tillverkningsår ska användas för att ange månad och år för bedömningen av färdigbyggd produkt.

4. CE-märkning och EU-försäkran om överensstämmelse
- 4.1 Den person som släpper ut en produkt på marknaden eller tar den i bruk ska anbringa CE-märkningen samt under ansvar av det anmälda organet enligt punkt 3 detta organs identifikationsnummer på den produkt för vilken det anmälda organet har bedömt och garanterat överensstämmelse med relevanta krav enligt detta direktiv.
- 4.2 Den person som släpper ut produkten på marknaden eller tar den i bruk ska upprätta en EU-försäkran om överensstämmelse och hålla den tillgänglig för de berörda nationella myndigheterna i tio år efter utfärdandedatum för intyget om bedömning av den färdigbyggda produkten. I försäkringen om överensstämmelse ska det anges för vilken produkt den har upprättats.

En kopia av EU-försäkringen om överensstämmelse ska på begäran göras tillgänglig för de behöriga myndigheterna.

- 4.3 Om den bedömda produkten är en vattenfarkost, ska den person som släpper ut den på marknaden eller tar den i bruk på vattenfarkosten anbringa den tillverkarskylt som beskrivs i bilaga I del A punkt 2.2. Skylten ska innehålla orden "Bedömd enligt bedömningen av den färdigbyggda produkten" och vattenfarkostens identifikationsnummer enligt beskrivningen i bilaga I del A punkt 2.1 i enlighet med bestämmelserna i punkt 3.
5. Det anmälda organet ska informera den person som släpper ut produkten på marknaden eller tar den i bruk om dennes skyldigheter enligt bedömningen av den färdigbyggda produkten.

BILAGA VI

**KOMPLETTERANDE KRAV NÄR INTERN TILLVERKNINGSKONTROLL OCH ÖVERVAKADE
PRODUKTKONTROLLER ENLIGT MODUL A1 ANVÄNDS (ARTIKEL 24.2)****Konstruktion och tillverkning**

På en eller flera vattenfarkoster som representerar tillverkarens produktion ska en eller flera av följande provningar, en motsvarande beräkning eller kontroll utföras av tillverkaren eller för dennes räkning:

- a) Provning av stabiliteten i enlighet med bilaga I del A punkt 3.2.
- b) Provning av flytkraften i enlighet med bilaga I del A punkt 3.3.

Buller

För fritidsbåtar med inombordsmotorer eller motorer med inu-drev utan inbyggt avgassystem samt för vattenskotrar gäller följande: På en eller flera vattenfarkoster som är representativa för tillverkarens produktion ska de ljudnivåprovningar som fastställs i bilaga I del C utföras av vattenfarkosttillverkaren eller för dennes räkning, under ansvar av ett anmält organ som väljs av tillverkaren.

För utombordsmotorer och motorer med inu-drev med inbyggt avgassystem gäller följande: På en eller flera motorer ur varje motorfamilj som är representativa för motortillverkarens produktion ska de ljudnivåprovningar som fastställs i bilaga I del C utföras av motortillverkaren eller för dennes räkning, under ledning av ett anmält organ som väljs av tillverkaren.

Om mer än en motor ur en motorfamilj provas, ska den statistiska metod som beskrivs i bilaga VII användas för att garantera överensstämmelsen hos urvalet.

BILAGA VII

BEDÖMNING AV PRODUKTIONSÖVERENSSTÄMMELSE I SAMBAND MED BULLER OCH AVGASUTSLÄPP

1. För kontrollen av produktöverensstämmelse av en motorfamilj ska ett urval motorer tas ur tillverkningsserien. Tillverkaren ska bestämma antalet motorer (n) i urvalet efter överenskommelse med det anmälda organet.
2. Det aritmetiska medelvärdet X av de resultat som erhållits för urvalet ska beräknas för varje reglerad komponent i buller och avgasutsläpp. Tillverkningsserien ska anses överensstämma med kraven (*godkännande*) om följande villkor uppfylls:

$$X + k \cdot S \leq L$$

S är standardavvikelsen där:

$$S^2 = \sum(x - X)^2 / (n - 1)$$

X = det aritmetiska medelvärdet av de resultat som erhållits från urvalet

x = de enskilda resultat som erhållits från urvalet

L = det aktuella gränsvärdet

n = antal motorer i urvalet

k = statistisk faktor beroende på n (se tabell nedan)

n	2	3	4	5	6	7	8	9	10
k	0,973	0,613	0,489	0,421	0,376	0,342	0,317	0,296	0,279
n	11	12	13	14	15	16	17	18	19
k	0,265	0,253	0,242	0,233	0,224	0,216	0,210	0,203	0,198

Om $n \geq 20$ sätts $k = 0,860 / \sqrt{n}$.

*BILAGA VIII***KOMPLETTERANDE FÖRFARANDE SOM SKA TILLÄMPAS ENLIGT ÖVERENSSTÄMMELSE MED TYP SOM GRUNDAR SIG PÅ INTERN TILLVERKNINGSKONTROLL (MODUL C)**

I de fall som avses i artikel 24.5 ska följande förfarande tillämpas, om kvalitetsnivån inte förefaller tillfredsställande:

En motor tas ur serien och får genomgå det prov som beskrivs i bilaga I del B. Testmotorer ska vara helt eller delvis inkörda motorer i enlighet med tillverkarens specifikationer. Om de specifika avgasutsläppen från den motor som tas ur produktionen överstiger gränsvärdena i bilaga I del B, får tillverkaren begära att mätningarna utförs på ett urval motorer som tas ur tillverkningsserien och inbegriper den motor som ursprungligen togs ut. För att säkerställa att urvalet av motorer e är förenligt med kraven i detta direktiv ska den statistiska metod som beskrivs i bilaga VII användas.

BILAGA IX

TEKNISK DOKUMENTATION

Den tekniska dokumentation som avses i artiklarna 7.2 och 25 ska så långt det är relevant för bedömningen omfatta följande:

- a) En allmän beskrivning av typen.
 - b) Konstruktions- och tillverkningsritningar samt systemritning för utrustning, delmontage, kretsar och andra relevanta uppgifter.
 - c) Beskrivningar och förklaringar som är nödvändiga för att förstå ritningarna, systemritningarna och produktens sätt att fungera.
 - d) En förteckning över de standarder som avses i artikel 14 som tillämpas helt eller delvis samt en beskrivning av de lösningar som valts för att uppfylla de väsentliga kraven, när de standarder som avses i artikel 14 inte har tillämpats.
 - e) Resultat av konstruktionsberäkningar, undersökningar och andra relevanta uppgifter.
 - f) Provningsrapporter eller beräkningar av stabiliteten i enlighet med bilaga I del A punkt 3.2 och av flytkraft och flytmedel i enlighet med bilaga I del A punkt 3.3.
 - g) Provningsrapporter om avgasutsläpp som visar överensstämmelse med bilaga I del B punkt 2.
 - h) Provningsrapporter om buller som visar överensstämmelse med bilaga I del C punkt 1.
-

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2013/55/EU

av den 20 november 2013

om ändring av direktiv 2005/36/EG om erkännande av yrkeskvalifikationer och förordning (EU) nr 1024/2012 om administrativt samarbete genom informationssystemet för den inre marknaden (IMI-förordningen)

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt, särskilt artiklarna 46, 53.1 och 62,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

(1) Genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG av den 7 september 2005 om erkännande av yrkeskvalifikationer ⁽³⁾ konsoliderades ett system för ömsesidigt erkännande som ursprungligen grundade sig på 15 direktiv. Det föreskriver automatiskt erkännande för ett begränsat antal yrken, utgående från harmoniserade minimikrav för utbildning (sektorsyrken), en generell ordning för erkännande av utbildningsbevis och automatiskt erkännande av yrkeserfarenhet. I direktiv 2005/36/EG fastställs också ett nytt system för fritt tillhandahållande av tjänster. Det bör erinras om att tredjelandsmedborgare som är familjemedlemmar till EU-medborgare åtnjuter likabehandling i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier ⁽⁴⁾. Tredjelandsmedborgare kan också åtnjuta likabehandling i fråga om erkännande av examensbevis, utbildningsbevis och andra yrkeskvalifikationer i enlighet med relevanta nationella förfaranden, enligt särskilda unionsrättsakter, t.ex. om varaktig bosättning, flyktingar, innehavare av EU-blåkort och forskare.

(2) I sitt meddelande av den 27 oktober 2010 *Inre marknadsakten, Tolv åtgärder för att stimulera tillväxten och stärka förtroendet för inre marknaden "Gemensamma insatser för att skapa ny tillväxt"* identifierade kommissionen ett behov av att modernisera unionsrätten på detta område. I sina slutsatser av den 23 oktober 2011 stödde Europeiska rådet en sådan modernisering och uppmanade Europaparlamentet och rådet att nå en politisk överenskommelse om översyn av direktiv 2005/36/EG före slutet av 2012. I sin resolution av den 15 november 2011 om tillämpningen av direktivet om yrkeskvalifikationer (2005/36/EG) ⁽⁵⁾ uppmanade även Europaparlamentet kommissionen att lägga fram ett förslag. I rapporten av den 27 oktober 2010 om EU-medborgarskapet 2010 *Att aveckla hindren för EU-medborgarnas rättigheter* betonas behovet av att minska den administrativa bördan i samband med erkännande av yrkeskvalifikationer.

(3) Notarier som utses av en medlemsstats regering genom en officiell utnämning bör uteslutas från tillämpningsområdet för direktiv 2005/36/EG med tanke på de specifika och olikartade system som gäller i de enskilda medlemsstaterna för att få tillträde till och utöva yrket.

(4) I syfte att stärka den inre marknaden och gynna den fria rörligheten för yrkesutövare och samtidigt säkerställa ett mer effektivt och transparent erkännande av yrkeskvalifikationer skulle ett europeiskt yrkeskort innebära ett mervärde. Ett sådant kort skulle särskilt vara användbart för att underlätta tillfällig rörlighet och erkännande enligt det automatiska erkännandesystemet, samt för att främja en förenklad erkännandeprocess enligt den generella ordningen. Syftet med ett europeiskt yrkeskort är att förenkla erkännandesystemet och införa kostnads- och driftseffektivisering som gynnar yrkesutövare och behöriga myndigheter. Införandet av ett europeiskt yrkeskort bör beakta synpunkter på yrket i fråga och bör föregås av en bedömning av dess lämplighet för det aktuella yrket och dess effekter på medlemsstaterna. Bedömningen bör vid behov göras tillsammans med medlemsstaterna. Det europeiska yrkeskortet bör utfärdas på begäran av yrkesutövare och efter inlämnande av de nödvändiga dokumenten och efter det att de behöriga myndigheterna slutfört tillhörande verifikationsförfaranden. Om det europeiska yrkeskortet är utfärdat i etableringssyfte bör det utgöra ett beslut om erkännande och behandlas som alla andra beslut om erkännande enligt direktiv 2005/36/EG. Det bör komplettera snarare än ersätta de registreringskrav som är kopplade till tillträdet till ett visst yrke. Det är onödigt att införa ett europeiskt yrkeskort för jurister eftersom de redan har försetts med yrkeskort enligt det

⁽¹⁾ EUT C 191, 29.6.2012, s. 103.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 9 oktober 2013 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 15 november 2013.

⁽³⁾ EUT L 255, 30.9.2005, s. 22.

⁽⁴⁾ EUT L 158, 30.4.2004, s. 77.

⁽⁵⁾ EUT C 153 E, 31.5.2013, s. 15.

system som föreskrivs i rådets direktiv 77/249/EEG av den 22 mars 1977 om underlättande för advokater att effektivt begagna sig av friheten att tillhandahålla tjänster⁽¹⁾ och Europaparlamentets och rådets direktiv 98/5/EG av den 16 februari 1998 om underlättande av stadigvarande utövande av advokatycket i en annan medlemsstat än den i vilken auktorisationen erhöles⁽²⁾.

- (5) Det europeiska yrkeskörtets funktion bör stödjas av informationssystemet för den inre marknaden (IMI), inrättat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1024/2012⁽³⁾. Kortet och IMI bör skapa synergier och förtroende mellan de behöriga myndigheterna och samtidigt undanröja administrativt dubbelarbete och dubbla erkännandeförfaranden för de behöriga myndigheterna och skapa mer transparens och rättssäkerhet för yrkesutövare.
- (6) Förfarandet för ansökan om och utfärdande av det europeiska yrkeskortet bör vara klart strukturerat och omfatta skyddsmekanismer och tillhörande rättigheter för sökande att överklaga. Genomförandeakter bör specificera översättningskraven och betalningssätten vad gäller de avgifter som en sökande ska betala in så att arbetsflödet i IMI inte avbryts eller hindras och behandlingen av ansökan inte försenas. Det är medlemsstaternas ansvar att fastställa avgiftsnivån. Medlemsstaterna bör dock meddela kommissionen om den fastställda avgiftsnivån. Det europeiska yrkeskortet och tillhörande arbetsflöden i IMI bör säkerställa de lagrade uppgifternas integritet, autenticitet och konfidentialitet och förebygga olaglig och obehörig tillgång till informationen i systemet.
- (7) Direktiv 2005/36/EG gäller bara yrkesutövare som vill utöva samma yrke i en annan medlemsstat. Det finns fall där den berörda verksamheten i den mottagande medlemsstaten är en del av ett yrke med mer omfattande verksamhetsområde än den i ursprungsmedlemsstaten. Om skillnaderna mellan verksamhetsområdena är så stora att ett fullständigt utbildningsprogram skulle krävas för att yrkesutövarna ska kunna kompensera för brister, och på begäran av yrkesutövarna, bör den mottagande medlemsstaten under dessa särskilda omständigheter bevilja partiellt tillträde. Vid tvingande hänsyn av allmänt intresse, i enlighet med domstolens rättspraxis rörande artiklarna 49 och 56 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) och som kan komma att vidareutvecklas, bör en medlemsstat kunna vägra partiellt

tillträde. Detta kan särskilt vara fallet för hälso- och sjukvårdsyrken som har konsekvenser för folkhälsan eller patientsäkerheten. Partiellt tillträde bör beviljas utan att detta påverkar arbetsmarknadsparternas rätt att organisera sig.

- (8) För att skydda de lokala konsumenterna i den mottagande medlemsstaten, bör tidsbegränsat och tillfälligt tillhandahållande av tjänster i en medlemsstat underställas skyddsmekanismer, särskilt ett krav på minst ett års yrkeserfarenhet under de tio år som föregår tillhandahållandet av tjänsten, i fall när yrket inte är reglerat i ursprungsmedlemsstaten. I fråga om säsongsverksamhet bör medlemsstaterna ha möjlighet att utföra kontroller för att fastställa huruvida de tjänster som tillhandahålls på deras territorium är temporära och tillfälliga. Den mottagande medlemsstaten bör därför en gång om året kunna kräva information om de tjänster som faktiskt tillhandahålls på dess territorium, om inte tjänsteleverantören frivilligt redan har lämnat sådan information.
- (9) Enligt direktiv 2005/36/EG får medlemsstaterna vidta åtgärder för att kontrollera en tjänsteleverantörs kvalifikationer före det första tillhandahållandet av tjänster, när det rör sig om reglerade yrken med inverkan på folkhälsan och säkerheten. Detta har lett till osäkerhet om rättsläget och medfört att den behöriga myndigheten själv kan avgöra om det finns behov av en sådan förhandskontroll. För att säkerställa rättssäkerheten bör yrkesutövare från början kunna veta om en förhandskontroll av deras yrkeskvalifikationer behövs och när ett beslut om detta kan väntas. Villkoren för förhandskontroll av yrkeskvalifikationer bör under alla omständigheter enligt friheten att tillhandahålla tjänster inte vara strängare än de villkor som omfattas av etableringsreglerna. När det gäller reglerade yrken med konsekvenser för folkhälsan eller patientsäkerheten bör direktiv 2005/36/EG inte påverka medlemsstaternas möjlighet att kräva ett obligatoriskt försäkringsskydd rörande yrkesverksamheter i enlighet med de gällande bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/24/EU av den 9 mars 2011 om tillämpningen av patienträttigheter vid gränsöverskridande hälso- och sjukvård⁽⁴⁾ och Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/123/EG av den 12 december 2006 om tjänster på den inre marknaden⁽⁵⁾.
- (10) Yrkesutbildningssystem har visat sig vara ett användbart verktyg för att säkra ungdomssysselsättningen och möjliggöra en smidig övergång från utbildning till yrkesverksamhet. Översynen av direktiv 2005/36/EG bör därför fullt ut beakta olikheterna i dessa.

⁽¹⁾ EGT L 78, 26.3.1977, s. 17.

⁽²⁾ EGT L 77, 14.3.1998, s. 36.

⁽³⁾ EUT L 316, 14.11.2012, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 88, 4.4.2011, s. 45.

⁽⁵⁾ EUT L 376, 27.12.2006, s. 36.

- (11) För att tillämpa systemet för erkännande inom den generella ordningen är det nödvändigt att indela de olika nationella utbildnings- och yrkesutbildningssystemen i olika nivåer. Dessa nivåer, som endast upprättas för att den generella ordningen ska fungera, bör varken påverka de nationella strukturerna för utbildning och yrkesutbildning eller medlemsstaternas befogenheter på detta område, som exempelvis nationella strategier för genomförandet av den europeiska referensramen för kvalifikationer. Den europeiska referensramen för kvalifikationer är ett sätt att främja yrkeskvalifikationernas transparens och jämförbarhet och kan vara en bra extra informationskälla för de behöriga myndigheter som prövar yrkeskvalifikationer som utfärdats i andra medlemsstater. Till följd av Bolognaprocessen har universitet och högskolor anpassat strukturen i sina program till en tvådelad nivåindelning med examina på grundnivå och avancerad nivå. För att garantera att de fem nivåer som fastställs i direktiv 2005/36/EG är förenliga med den nya examensstrukturen bör kandidatexamen klassificeras enligt nivå d och magisterexamen enligt nivå e. De fem nivåer som fastställs för tillämpningen av den generella ordningen bör i princip inte längre användas som ett kriterium för att utesluta unionsmedborgare från tillämpningsområdet för direktiv 2005/36/EG om detta står i strid med principen om livslångt lärande.
- (12) Ansökningar om erkännande från yrkesutövare med ett års yrkeserfarenhet och från medlemsstater som inte reglerar yrket i fråga bör behandlas på samma sätt som ansökningar från yrkesutövare från en reglerande medlemsstat. Deras yrkeskvalifikationer bör jämföras med de yrkeskvalifikationer som krävs i den mottagande medlemsstaten på grundval av yrkeskvalifikationsnivåerna enligt direktiv 2005/36/EG. Om skillnaden är stor bör den behöriga myndigheten ha möjlighet att införa kompensationsåtgärder. Alla bedömningsmekanismer för teoretisk kunskap och praktiska färdigheter som eventuellt krävs för tillträde till yrket som kompensationsåtgärder, bör garantera och följa principerna om öppenhet och opartiskhet.
- (13) I avsaknad av harmonisering av minimikraven i fråga om utbildning för tillträde till de yrken som regleras genom den generella ordningen bör de mottagande medlemsstaterna fortfarande ha möjlighet att införa en kompensationsåtgärd. Sådana åtgärder bör vara proportionella och särskilt ta hänsyn till de kunskaper, färdigheter och kompetenser som den sökande har förvärvat inom ramen för dennes yrkeserfarenhet eller livslångt lärande som formellt godkänts av ett relevant organ i detta syfte. Beslutet om införande av en kompensationsåtgärd bör vederbörligen motiveras i syfte att göra det möjligt för den sökande att bättre förstå sin situation och att begära domstolsprövning vid nationella domstolar enligt direktiv 2005/36/EG.
- (14) Översynen av direktiv 2005/36/EG har visat att det finns ett behov av att uppdatera och med mer flexibilitet förtydliga förteckningarna över de industrigrenar, affärsverksamheter och hantverk som ingår i bilaga IV, samtidigt som ett automatiskt system för erkännande på grundval av yrkeserfarenheter bibehålls för dessa verksamheter. Bilaga IV grundas för närvarande på *International Standard Industrial Classification of all Economic Activities (ISIC)* från 1958, och återspeglar inte längre den ekonomiska verksamhetens nuvarande struktur. ISIC-klassificeringen har setts över flera gånger sedan 1958. Därför bör kommissionen ha möjlighet att anpassa bilaga IV för att bevara systemet för automatiskt erkännande intakt.
- (15) Fortbildning bidrar till ett säkert och effektivt utövande av yrkesutövare som beviljas automatiskt erkännande av sina yrkeskvalifikationer. Det är viktigt att främja en förstärkt kontinuerlig yrkesutveckling för dessa yrkesgrupper. Medlemsstaterna bör framför allt främja fortbildning för läkare, läkare med specialistkompetens, allmänläkare, sjuksköterskor med ansvar för allmän hälso- och sjukvård, tandläkare, specialisttandläkare, veterinärer, barnmorskor, apotekare och arkitekter. De åtgärder som vidtagits av medlemsstaterna för att främja fortbildning bland dessa yrkesgrupper bör meddelas kommissionen, och medlemsstaterna bör utbyta bästa praxis på området. Fortbildning bör omfatta tekniska, vetenskapliga, rättsliga och etiska framsteg och motivera yrkesutövarna att delta i sådant livslångt lärande som är relevant för deras yrke.
- (16) Systemet för automatiskt erkännande på grundval av harmoniserade minimiutbildningskrav bygger på att nya eller ändrade bevis på kvalifikationer i god tid anmäls av medlemsstaterna, och offentliggörs av kommissionen. Innehavare av sådana kvalifikationer har annars inga garantier för att de kan omfattas av automatiskt erkännande. I syfte att öka insynen och öppenheten samt underlätta prövningen av nyanmälda titlar bör medlemsstaterna tillhandahålla information om utbildningsprogrammets längd och innehåll, som måste vara i enlighet med minimiutbildningskraven som fastställs i direktiv 2005/36/EG.
- (17) Poäng enligt det europeiska systemet för överföring av studiemeriter (ECTS) används redan i de flesta institutionerna för högre utbildning i EU, och deras användning blir allt vanligare även i kurser som leder till sådana kvalifikationer som krävs för utövandet av ett reglerat yrke. Det är därför nödvändigt att införa möjligheten att ange ett utbildningsprogram varaktighet även i ECTS. Den möjligheten bör inte påverka andra krav för automatiskt erkännande. En ECTS-poäng motsvarar 25–30 timmars studier, och det krävs normalt sett 60 poäng för slutförandet av ett läsar.

- (18) För att garantera en hög nivå på folkhälsan och patient-säkerheten i unionen och modernisera direktiv 2005/36/EG måste de kriterier som används för att fastställa den medicinska grundutbildningen ändras så att de villkor som rör minsta antal år och timmar blir kumulativa. Syftet med ändringen är inte att sänka utbildningskraven för den medicinska utbildningen.
- (19) I syfte att främja rörlighet för läkare med specialistkompetens som redan erhållit en specialistkvalifikation och därefter följer en annan specialistutbildning bör medlemsstaterna tillåtas att bevilja undantag från någon del av utbildningen om dessa senare utbildningsmoment redan har fullgjorts under det föregående specialistutbildningsprogrammet i en medlemsstat. Medlemsstater bör, inom rimliga gränser, kunna bevilja undantag för medicinska specialistutbildningar som omfattas av automatiskt erkännande.
- (20) Sjuksköterskeyrkena har utvecklats betydligt under de senaste tre årtiondena: samhällsbaserad hälso- och sjukvård, mer komplexa behandlingsmetoder och teknik som ständigt utvecklas förutsätter att sjuksköterskor har kapacitet för att ta allt större ansvar. Sjuksköterskeutbildningen, som fortfarande varierar alltefter nationella traditioner, bör vara stabilare och mer resultatinkriktad och garantera att yrkesutövaren har förvärvat vissa kunskaper och färdigheter under utbildningens gång och kan använda åtminstone vissa kompetenser för att kunna utöva den verksamhet som är relevant för yrket.
- (21) Barnmorskestudenter behöver en solid allmän utbildningsbakgrund innan de börjar sin barnmorskeutbildning, så att de är förberedda på de komplexa vårdbehoven. Därför bör antagningskraven till barnmorskeutbildning utökas till tolv års allmän skolutbildning eller godkänd examen på motsvarande nivå, med undantag för yrkesutövare som redan är legitimerade sjuksköterskor med ansvar för allmän hälso- och sjukvård. Barnmorskeutbildningen bör bättre kunna garantera att yrkesutövaren har tillägnat sig vissa kunskaper och färdigheter som krävs för att utöva en barnmorskas uppgifter i enlighet med direktiv 2005/36/EG.
- (22) I syfte att förenkla systemet för automatiskt erkännande av specialistutbildningar för läkare och tandläkare bör sådana specialistutbildningar omfattas av direktiv 2005/36/EG om de är gemensamma för minst två femtedelar av medlemsstaterna.
- (23) Ett stort antal länder beslutade att tillåta tillträde till och utövande av all farmaceutisk verksamhet på basis av ett erkännande av de kvalifikationer som apotekare tillägnat sig i en annan medlemsstat efter ikraftträdandet av direktiv 2005/36/EG. Ett sådant erkännande av yrkeskvalifikationer som en person förvärvat i en annan medlemsstat bör dock inte hindra en medlemsstat från att behålla icke-diskriminerande regler som styr den geografiska fördelningen av apotek på deras territorium eftersom direktiv 2005/36/EG inte samordnar sådana regler. En medlemsstat som ändå måste göra ett undantag från det automatiska erkännandet av kvalifikationer bör emellertid inte längre utesluta apotekare som redan är erkända av den medlemsstat som gör sådana undantag, och som sedan en tid tillbaka lagenligt och effektivt redan har arbetat som apotekare på denna medlemsstats territorium.
- (24) En förutsättning för att systemet för automatiskt erkännande ska fungera är att det finns förtroende för de utbildningsvillkor som ligger till grund för yrkesutövarnas kvalifikationer. Därför är det viktigt att minimikraven för arkitektutbildning speglar nya moment i utbildningen av arkitekter, särskilt med avseende på det erkända behovet av att komplettera akademisk utbildning med yrkeserfarenhet med handledning av kvalificerade arkitekter. Samtidigt bör minimikraven för utbildningar vara tillräckligt flexibla för att undvika att i onödan begränsa medlemsstaternas möjligheter att organisera sina utbildningssystem.
- (25) Direktiv 2005/36/EG bör, genom införandet av gemensamma utbildningsprinciper, främja ett mer automatiskt erkännande av yrkeskvalifikationer för de yrken som för närvarande inte omfattas. Hänsyn bör tas till medlemsstaternas behörighet att bestämma vilka yrkeskvalifikationer som erfordras för utövande av ett yrke på deras respektive territorium, och att fastställa hur deras utbildningssystem ska organiseras och vilket innehåll de ska ha. Gemensamma utbildningsprinciper bör vara utformade som gemensamma utbildningsramar på grundval av en gemensam uppsättning kunskap, färdigheter och kompetenser eller gemensamma utbildningsprov. Det bör vara möjligt för gemensamma utbildningsramar att också täcka specialiseringar som för närvarande inte omfattas av bestämmelserna om automatiskt erkännande enligt direktiv 2005/36/EG och som rör yrken som anges i avdelning III kapitel III och som har tydligt definierade verksamheter som är förbehållna dessa. Gemensamma utbildningsramar för sådana specialiseringar, särskilt medicinska specialiseringar, bör erbjuda ett högt folkhälso- och patientskydd. Yrkeskvalifikationer som erhållits inom gemensamma utbildningsramar bör automatiskt erkännas av medlemsstaterna. Yrkesorganisationer som finns representerade på unionsnivå och, under särskilda omständigheter, nationella yrkesorganisationer eller behöriga myndigheter bör kunna skicka förslag på gemensamma utbildningsprinciper till kommissionen för att de nationella samordnarna ska kunna göra en bedömning av de eventuella effekterna av sådana principer på de nationella utbildningssystemen liksom på de nationella regler som styr tillträdet till reglerade yrken.

- (26) Direktiv 2005/36/EG innehåller redan bestämmelser om att yrkesutövare måste ha nödvändiga språkkunskaper. Översynen av tillämpningen av denna skyldighet har visat ett behov av att klargöra den behöriga myndighetens respektive arbetsgivarnas roll, särskilt för ett bättre patientskydd. De behöriga myndigheterna bör kunna använda språktest efter erkännandet av yrkeskvalifikationer. Det är särskilt viktigt för yrken med konsekvenser för patientsäkerheten att språktester görs enligt direktiv 2005/36/EG innan yrkesutövaren börjar utöva yrket i den mottagande medlemsstaten. Språktest bör dock vara rimliga och nödvändiga för de berörda yrkena, och bör inte syfta till att utesluta yrkesutövare från andra medlemsstater från arbetsmarknaden i den mottagande medlemsstaten. För att se till att proportionalitetsprincipen respekteras, och för att förbättra rörligheten bland yrkesutövare i unionen bör de kontroller som utförs av en behörig myndighet eller under överinseende av denna, vara begränsade till kunskapen i ett officiellt språk i den mottagande medlemsstaten, eller ett förvaltningspråk i den mottagande medlemsstaten förutsatt att det också är ett officiellt språk i unionen. Detta bör inte hindra den mottagande medlemsstaten från att uppmuntra yrkesutövare att tillägna sig ett annat språk i ett senare skede, om det krävs för den yrkesverksamhet som ska utövas. Arbetsgivare bör fortsätta att spela en viktig roll när det gäller att kontrollera de språkkunskaper som behövs för det aktuella yrket på deras arbetsplatser.
- (27) Nationella regler som styr tillträdet till de reglerade yrkena bör inte utgöra något hinder för de unga nyutexaminerades rörlighet. Om en nyutexaminerad avslutar en yrkesinriktad praktik i en annan medlemsstat, bör praktiken i fråga erkännas när den nyutexaminerade ansöker om tillträde till ett reglerat yrke i ursprungsmedlemsstaten. Erkännandet av en yrkespraktik som fullgjorts i en annan medlemsstat bör baseras på en tydlig skriftlig beskrivning av inlärningsmål och tilldelade uppgifter, vilka bestäms av den person som övervakar praktiktjänstgöringen i den mottagande medlemsstaten. Yrkespraktik som fullgjorts i tredjeland bör beaktas av medlemsstaterna när en begäran om tillträde till ett reglerat yrke behandlas.
- (28) Direktiv 2005/36/EG innehåller bestämmelser om ett system för nationella kontaktpunkter. På grund av ikraftträdandet av direktiv 2006/123/EG, och inrättandet av gemensamma kontaktpunkter enligt det direktivet, finns det risk för överlappning. Därför bör de nationella kontaktpunkter som inrättas genom direktiv 2005/36/EG bli rådgivningscentrum vars verksamhet främst inriktas på rådgivning och stöd till medborgarna, inbegripet personlig rådgivning, för att se till att den löpande tillämpningen av inremarknadsreglerna i fall som rör enskilda komplicerade fall följs upp på nationell nivå. Vid behov ska rådgivningscentrumen samarbeta med behöriga myndigheter och rådgivningscentrum i andra medlemsstater. Vad gäller det europeiska yrkeskortet bör medlemsstaterna själva kunna besluta om huruvida rådgivningscentrumen ska fungera som en behörig myndighet i den mottagande medlemsstaten eller stödja de behöriga myndigheterna vid behandlingen av ansökningar om ett europeiskt yrkeskort och vid hanteringen av sökandens enskilda akt som skapats inom IMI (IMI-akt). Med tanke på friheten att tillhandahålla tjänster, då det berörda yrket inte är reglerat i den mottagande medlemsstaten, får rådgivningscentrumen också delta i det informationsutbyte som planerats för att åstadkomma ett administrativt samarbete.
- (29) Detta direktiv bidrar till att säkerställa en hög nivå på hälso- och konsumentskydd. Direktiv 2005/36/EG innehåller redan detaljerade skyldigheter för medlemsstaterna att utbyta information. De skyldigheterna bör förstärkas. I framtiden bör medlemsstaterna inte endast reagera på begäran om information, utan deras behöriga myndigheter bör också ges befogenhet inom ramen för deras befogenheter att aktivt informera de behöriga myndigheterna i andra medlemsstater om yrkesutövare som inte längre har rätt att utöva sitt yrke. En särskild varningsmekanism krävs för hälso- och sjukvårdspersonal som omfattas av direktiv 2005/36/EG. Detta bör även gälla för veterinärer liksom yrkesutövare som utövar verksamhet som rör undervisning av minderåriga, inklusive yrkesutövare som arbetar inom barnomsorg och förskoleverksamhet. Skyldigheten att varna bör endast gälla de medlemsstater där sådana yrken är reglerade. Alla medlemsstater bör varnas om yrkesutövare till följd av disciplinära åtgärder eller en brottmålsdom inte längre har rätt att utöva sin yrkesverksamhet i en medlemsstat, inte ens tillfälligt. Varningen bör innehålla alla tillgängliga uppgifter om den bestämda eller obestämda perioden som begränsningen eller förbudet gäller. Varningen bör aktiveras genom IMI oavsett om yrkesutövaren har utnyttjat någon av rättigheterna enligt direktiv 2005/36/EG, eller har ansökt om erkännande för sina yrkeskvalifikationer genom utfärdandet av ett europeiskt yrkeskort eller genom någon annan metod som fastställs i det direktivet. Varningsförfarandet bör vara förenligt med unionslagstiftningen om skydd av personuppgifter och grundläggande rättigheter. Varningsförfarandet bör inte utformas för att ersätta eller anpassa arrangemang mellan medlemsstaterna om samarbete inom rättsliga och inrikes frågor. Behöriga myndigheter som omfattas av direktiv 2005/36/EG bör inte heller vara skyldiga att bidra till ett sådant samarbete genom varningar enligt det direktivet.
- (30) En av de största svårigheter som en medborgare som är intresserad av att arbeta i en annan medlemsstat står inför är de komplicerade och osäkra administrativa förfaranden som de måste följa. Genom direktiv 2006/123/EG ålägs medlemsstaterna redan att tillhandahålla enkel tillgång till information och att göra det möjligt att slutföra förfarandena via de gemensamma kontaktpunkterna. Personer som ansöker om erkännande av sina yrkeskvalifikationer enligt direktiv 2005/36/EG kan redan använda de gemensamma kontaktpunkterna om de omfattas av direktiv 2006/123/EG. Arbetssökande och

vårdpersonal omfattas däremot inte av direktiv 2006/123/EG, och den tillgängliga informationen är begränsad. Det är därför nödvändigt ur ett användarperspektiv att närmare specificera sådan information och se till att informationen är lättillgänglig. Det är också viktigt att medlemsstaterna inte bara tar ansvar på nationell nivå utan också samarbetar med varandra och med kommissionen för att se till att yrkesutövare i hela EU har en enkel tillgång till användarvänlig och flerspråkig information och enkelt kan slutföra förfaranden via de gemensamma kontaktpunkterna eller de berörda behöriga myndigheterna. Länkar bör göras tillgängliga på andra webbplatser, t.ex. portalen *Ditt Europa*.

- (31) För att komplettera eller ändra vissa icke-väsentliga delar av direktiv 2005/36/EG bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på uppdatering av den kunskap och de färdigheter som avses i artikel 21.6, uppdatering av bilaga I, uppdatering och förtydligande av verksamheter som anges i bilaga IV, anpassning av punkterna 5.1.1–5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2, 5.6.2 och 5.7.1 i bilaga V, anpassning av utbildningsminimikraven för läkare och tandläkare med specialistkompetens, införande av nya medicinska specialistkompetenser i punkt 5.1.3 i bilaga V, ändringar av förteckningen i punkterna 5.2.1, 5.3.1, 5.4.1, 5.5.1 och 5.6.1 i bilaga V, införande av nya specialistkompetenser för tandläkare i punkt 5.3.3 i bilaga V, fastställande av villkoren för tillämpningen av gemensamma utbildningsramar, och fastställande av villkoren för tillämpning av gemensamma utbildningsprov. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. När kommissionen förbereder och utarbetar delegerade akter bör den se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.
- (32) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av direktiv 2005/36/EG bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter ⁽¹⁾.
- (33) Med tanke på dessa genomförandeakters tekniska art bör granskningsförfarandet användas vid antagandet av genomförandeakter för införandet av det europeiska yrkeskortet för särskilda yrken, formatet för det europeiska yrkeskortet, behandlingen av skriftliga ansökningar, vilka översättningar som den sökande ska tillhandahålla för ansökningar om ett europeiskt yrkeskort, närmare regler om de handlingar som krävs enligt direktiv 2005/36/EG för att ansökan ska vara fullständig, förfaranden för hur betalningar för kortet ska göras och behandlas, regler för hur, när och för vilka handlingar de behöriga myndigheterna får begära bestyrkta kopior för yrket i fråga, de tekniska specifikationer och åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att informationen i det europeiska yrkeskortet och i IMI-akten har integritet, behandlas konfidentiellt och är korrekt, villkoren och förfarandena för att utfärda ett europeiskt yrkeskort, de bestämmelser som gäller villkoren för tillgång till IMI-akten, de tekniska medlen och förfarandena för kontroll av ett europeiskt yrkeskorts äkthet och giltighet samt tillämpningen av varningsmekanismen.
- (34) Kommissionen bör, genom genomförandeakter, och med tanke på dessa akters specifika karaktär, utan att förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas, besluta att förkasta en begärd uppdatering av bilaga I om de villkor som anges i direktiv 2005/36/EG inte uppfyllts, uppmana medlemsstaten i fråga att inte tillämpa undantaget när det gäller valet mellan anpassningsperiod och lämplighetsprov om undantaget inte är berättigat eller strider mot unionsrätten, förkasta de begärda ändringarna av punkterna 5.1.1–5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2, 5.6.2 eller 5.7.1 i bilaga V om de villkor som anges i direktiv 2005/36/EG inte uppfyllts, ange nationella yrkeskvalifikationer och nationella yrkestitlar som omfattas av automatiskt erkännande enligt den gemensamma utbildningsramen, ange de medlemsstater där gemensamma utbildningsprov ska anordnas, förekomsten under ett kalenderår och andra arrangemang som krävs för att anordna gemensamma utbildningsprov, och tillåta de berörda medlemsstaterna att göra undantag från de relevanta bestämmelserna i direktiv 2005/36/EG under en begränsad tidsperiod.
- (35) Med tanke på de positiva erfarenheterna med ömsesidig utvärdering enligt direktiv 2006/123/EG bör ett liknande system införas i direktiv 2005/36/EG. Medlemsstaterna bör anmäla vilka yrken de reglerar, och av vilka skäl, och diskutera resultaten sinsemellan. Ett sådant system skulle bidra till större öppenhet och insyn i marknaden för professionella tjänster.
- (36) Kommissionen bör i vederbörlig ordning bedöma den erkännandeordning som gäller för bevis på formella kvalifikationer för en sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård utfärdade i Rumänien. En sådan bedömning bör grundas på resultatet av ett särskilt kompletteringsprogram som Rumänien bör införa i enlighet med sina nationella lagar eller andra författningar, och kring vilket landet bör samarbeta med andra medlemsstater och kommissionen. Syftet med ett sådant särskilt kompletteringsprogram bör vara att ge deltagarna i programmet möjlighet att upgradera sina yrkeskvalifikationer för att framgångsrikt kunna uppfylla de minimikrav på utbildningen som anges i direktiv 2005/36/EG.

⁽¹⁾ EUT L 55, 28.2.2011, s. 13.

- (37) Eftersom målen i detta direktiv, nämligen att rationalisera, förenkla och förbättra reglerna för erkännande av yrkeskvalifikationer, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, eftersom det oundvikligen skulle leda till olika krav och förfarandesystem som skulle göra rättssystemet mer komplext och leda till omotiverade hinder för rörligheten för yrkesutövare, utan snarare, för uppnående av samstämmighet, transparens och kompatibilitet, kan uppnås bättre på unionsnivå, får unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (38) I enlighet med den gemensamma politiska förklaringen från medlemsstaterna och kommissionen om förklarande dokument ⁽¹⁾ av den 28 september 2011 har medlemsstaterna åtagit sig att i motiverade fall till anmälan av sina införlivandeåtgärder bifoga ett eller flera dokument om förhållandet mellan delarna i ett direktiv och motsvarande delar i de nationella rättsakter som införlivar bestämmelserna. När det gäller detta direktiv anser lagstiftaren att översändandet av sådana dokument är berättigat.
- (39) Europeiska datatillsynsmannen har hörts i enlighet med artikel 28.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter ⁽²⁾ och avgav ett yttrande den 8 mars 2012 ⁽³⁾.
- (40) Direktiv 2005/36/EG och förordning (EU) nr 1024/2012 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar av direktiv 2005/36/EG

Direktiv 2005/36/EG ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 1 ska följande punkt läggas till:

”I detta direktiv fastställs också regler för ett partiellt tillträde till reglerade yrken och erkännande av yrkespraktik som bedrivs i en annan medlemsstat.”

2. Artikel 2 ska ändras på följande sätt:

- a) I punkt 1 ska följande stycke läggas till:

”Detta direktiv ska också gälla för alla de medborgare i en medlemsstat som har gjort yrkespraktik utanför ursprungsmedlemsstaten.”

- b) Följande punkt ska läggas till:

”4. Detta direktiv ska inte tillämpas på notarier som har utsetts av offentliga myndigheter.”

3. Artikel 3 ska ändras på följande sätt:

- a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

- i) Leden f och h ska ersättas med följande:

”f) yrkeserfarenhet: det faktiska och lagliga utövandet av det berörda yrket på heltid eller deltid under motsvarande tid i en medlemsstat.

h) lämplighetsprov: ett prov som gäller den sökandes yrkeskunnighet, färdigheter och kompetens och som genomförs eller erkänns av de behöriga myndigheterna i den mottagande medlemsstaten i syfte att bedöma den sökandes förmåga att utöva ett reglerat yrke i denna medlemsstat.

För att möjliggöra genomförande av detta prov ska de behöriga myndigheterna upprätta en förteckning över de ämnen som, utifrån en jämförelse mellan den utbildning som krävs i den mottagande medlemsstaten och den som den sökande har genomgått, inte omfattas av de examens- eller andra behörighetsbevis som den sökande har.

Lämplighetsprovet ska utformas med beaktande av att den sökande är en behörig yrkesutövare i ursprungsmedlemsstaten eller den medlemsstat den sökande kommer ifrån. Det ska omfatta ämnen valda ur förteckningen och i vilka kunskap är väsentlig för att kunna utöva yrket i fråga i den

⁽¹⁾ EUT C 369, 17.12.2011, s. 14.

⁽²⁾ EGT L 8, 12.1.2001, s. 1.

⁽³⁾ EUT C 137, 12.5.2012, s. 1.

mottagande medlemsstaten. Provet får också omfatta kännedom om de yrkesregler som gäller för ifrågavarande verksamhet i den mottagande medlemsstaten.

De närmare bestämmelserna för lämplighetsprovet och status i den mottagande medlemsstaten för den som vill förbereda sig för provet i den medlemsstaten ska fastställas av de behöriga myndigheterna i den medlemsstaten.”

ii) Följande led ska läggas till:

j) yrkespraktik: utan att det påverkar artikel 46.4, en period med praktik som sker under handledning, förutsatt att det utgör ett villkor för tillträde till ett reglerat yrke, och som kan äga rum under eller efter en avslutad utbildning som leder till ett examensbevis.

k) europeiskt yrkeskort: ett elektroniskt bevis för antingen att yrkesutövaren uppfyller alla nödvändiga villkor för att temporärt och tillfälligt tillhandahålla tjänster i en mottagande medlemsstat eller erkännandet av yrkeskvalifikationer för etablering i en mottagande medlemsstat.

l) livslångt lärande: all allmän utbildning, yrkesutbildning, icke-formell utbildning och informellt lärande som sker genom livet och leder till ökade kunskaper och färdigheter och ökad kompetens, som kan innehålla yrkesetik.

m) tvingande hänsyn av allmänt intresse: hänsyn som erkänns som sådana i rättspraxis vid Europeiska unionens domstol.

n) poäng inom ramen för det europeiska systemet för överföring av studiemeriter (ECTS-poäng): meritssystem för högre utbildning som används i det europeiska området för högre utbildning.”

b) I punkt 2 ska tredje stycket ersättas med följande:

”När en medlemsstat erkänner en sådan sammanslutning eller organisation som avses i första stycket ska den underrätta kommissionen. Kommissionen ska undersöka huruvida sammanslutningen eller organisationen uppfyller de villkor som anges i andra stycket. För att vederbörlig hänsyn ska tas till den lagstiftning som utvecklats i medlemsstaterna ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 57c för att uppdatera bilaga I om de villkor som anges i andra stycket har uppfyllts.

När de villkor som anges i andra stycket inte uppfyllts, ska kommissionen anta en genomförandeakt för att förkasta den begärda uppdateringen av bilaga I.”

4. Artikel 4 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Om den mottagande medlemsstaten erkänner yrkeskvalifikationerna ska detta ge förmånstagare möjlighet att få tillträde i den medlemsstaten till samma yrke som denne är behörig för i ursprungsmedlemsstaten och att utöva det yrket i den mottagande medlemsstaten på samma villkor som dess medborgare.”

b) Följande punkt ska läggas till:

”3. Genom undantag från bestämmelserna i punkt 1 ska partiellt tillträde beviljas i den mottagande medlemsstaten enligt de villkor som anges i artikel 4f.”

5. Följande artiklar ska införas:

”Artikel 4a

Europeiskt yrkeskort

1. Medlemsstaterna ska på begäran av innehavare av en yrkeskvalifikation utfärda ett europeiskt yrkeskort till dem, på villkor att kommissionen har antagit de relevanta genomförandeakter som avses i punkt 7.

2. När ett europeiskt yrkeskort har införts för ett visst yrke genom relevanta genomförandeakter som antagits i enlighet med punkt 7 får innehavare av en relevant yrkeskvalifikation välja att ansöka om ett sådant kort eller att använda det förfarande som anges i avdelningarna II och III.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att innehavaren av ett europeiskt yrkeskort åtnjuter alla de rättigheter som tillerkänns enligt artiklarna 4b–4e.

4. Om innehavaren av en yrkeskvalifikation avser att tillhandahålla andra tjänster enligt avdelning II än sådana som omfattas av artikel 7.4 ska ursprungsmedlemsstatens behöriga myndighet utfärda ett europeiskt yrkeskort i enlighet med artiklarna 4b och 4c. Det europeiska yrkeskortet ska, om tillämpligt, utgöra den skriftliga underrättelsen som avses i artikel 7.

5. Om innehavaren av en yrkeskvalifikation avser att etablera sig i en annan medlemsstat enligt avdelning III kapitel I–IIIa eller att tillhandahålla tjänster enligt artikel 7.4, ska ursprungsmedlemsstatens behöriga myndighet fullfölja alla förberedande steg vad gäller den sökandes enskilda akt som skapats i informationssystemet för den inre marknaden (IMI) (IMI-akten) i enlighet med artiklarna 4b och 4d. Den mottagande medlemsstatens behöriga myndighet ska utfärda det europeiska yrkeskortet i enlighet med artiklarna 4b och 4d.

För etablering ska utfärdandet av ett europeiskt yrkeskort inte innebära automatisk rätt att utöva ett särskilt yrke om det redan innan ett europeiskt yrkeskort införs finns registreringskrav eller andra kontrollförfaranden i den mottagande medlemsstaten för detta yrke.

6. Medlemsstaterna ska utse behöriga myndigheter för behandling av IMI-akter och utfärdande av europeiska yrkeskort. Dessa myndigheter ska sörja för en opartisk och objektiv behandling i god tid av ansökningar om europeiska yrkeskort. De rådgivningscentrum som avses i artikel 57b kan också agera som behöriga myndigheter. Medlemsstaterna ska se till att de behöriga myndigheterna och rådgivningscentrumen informerar medborgarna, inbegripet potentiella sökande, om hur ett europeiskt yrkeskort fungerar och dess mervärde för de yrken för vilka det är tillgängligt.

7. Kommissionen ska genom genomförandeakter, anta de åtgärder som krävs för att garantera en enhetlig tillämpning av bestämmelserna om det europeiska yrkeskortet för de yrkesutövare som uppfyller de villkor som anges i

det andra stycket i denna punkt, inklusive åtgärder rörande yrkeskortens utformning, behandlingen av skriftliga ansökningar, de översättningar som den sökande ska tillhandahålla vid ansökningar om europeiska yrkeskort, närmare uppgifter om de handlingar som krävs i enlighet med artikel 7.2 eller bilaga VII för att ansökan ska vara fullständig samt förfaranden för hur betalningar för ett europeiskt yrkeskort ska göras och behandlas, med beaktande av särdragen för det berörda yrket. Kommissionen ska också genom genomförandeakter specificera hur, när och för vilka handlingar behöriga myndigheter får begära bestyrkta kopior i enlighet med det andra stycket i artikel 4b.3, artiklarna 4d.2 och 4d.3 för yrket i fråga.

Införandet av det europeiska yrkeskortet för ett särskilt yrke genom antagandet av relevanta genomförandeakter som avses i det första stycket ska omfattas av samtliga följande villkor:

- a) Det ska finnas betydande rörlighet eller potential för betydande rörlighet för yrket i fråga.
- b) De berörda aktörerna ska ha uttryckt tillräckligt intresse.
- c) Det yrke eller den utbildning som utformats för ett visst yrke ska vara reglerat i ett stort antal medlemsstater.

Genomförandeakterna ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 58.2.

8. De avgifter som sökande kan behöva betala för administrativa förfaranden vid utfärdande av europeiska yrkeskort ska vara rimliga och proportionella och överensstämmande med ursprungsmedlemsstatens och den mottagande medlemsstatens kostnader, och får inte avskräcka aktörer från att ansöka om ett europeiskt yrkeskort.

Artikel 4b

Ansökan om ett europeiskt yrkeskort och skapande av en akt i IMI

1. Ursprungsmedlemsstaten ska göra det möjligt för en innehavare av en yrkeskvalifikation att ansöka om ett europeiskt yrkeskort genom ett online-verktyg vilket tillhandahålls av kommissionen, som automatiskt skapar en IMI-akt för den sökande i fråga. Om en ursprungsmedlemsstat

även tillåter skriftliga ansökningar ska den införa de nödvändiga arrangemangen för att skapa IMI-akten, skicka information till den sökande och utfärda det europeiska yrkeskortet.

2. Ansökningar ska styrkas av sådana handlingar som föreskrivs i de genomförandeakter som ska antas i enlighet med artikel 4a.7.

3. Inom en vecka efter mottagandet av ansökan ska ursprungsmedlemsstatens behöriga myndighet bekräfta mottagandet av ansökan och informera den sökande om handlingar eventuellt saknas.

I förekommande fall ska ursprungsmedlemsstatens behöriga myndighet utfärda kompletterande intyg i enlighet med kraven i detta direktiv. Ursprungsmedlemsstatens behöriga myndighet ska kontrollera huruvida den sökande är lagligt etablerad i ursprungsmedlemsstaten och huruvida alla nödvändiga handlingar som har utfärdats i ursprungsmedlemsstaten är giltiga och äkta. Om det finns skäligen grund för tvivel ska ursprungsmedlemsstaten kontakta det relevanta organet och får begära bestyrkta kopior av handlingarna från den sökande. Om samma sökande senare lämnar nya ansökningar får ursprungsmedlemsstatens och den mottagande medlemsstatens behöriga myndigheter inte begära förnyad inlämning av handlingar som redan finns i IMI-akten och som fortfarande är giltiga.

4. Kommissionen får genom genomförandeakter anta de tekniska specifikationerna för de uppgifter som finns i det europeiska yrkeskortet och i IMI-akten, de åtgärder som krävs för att säkerställa att dessa uppgifter har integritet, behandlas konfidentiellt och är korrekta, och villkoren och förfarandena för att utfärda ett europeiskt yrkeskort till innehavaren, inbegripet möjligheten att ladda ned kortet eller inge uppdateringar till IMI-akten. Genomförandeakterna ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 58.2.

Artikel 4c

Europeiskt yrkeskort för temporärt och tillfälligt tillhandahållande av andra tjänster än sådana som omfattas av artikel 7.4

1. Ursprungsmedlemsstatens behöriga myndighet ska inom tre veckor kontrollera ansökan och de kompletterande handlingarna i IMI-akten och utfärda det europeiska yrkeskortet för temporärt och tillfälligt tillhandahållande av andra tjänster än sådana som omfattas av artikel 7.4.

Denna tidsperiod ska påbörjas vid mottagandet av de handlingar som saknas som avses i artikel 4b.3 första stycket eller, om inga övriga handlingar begärts, vid utgången av den enveckasfrist som anges i det stycket. Den ska sedan utan dröjsmål vidarebefordra det europeiska yrkeskortet till den behöriga myndigheten i varje berörd mottagande medlemsstat och ska informera den sökande om detta. Den mottagande medlemsstaten får inte kräva en ytterligare undererrättelse enligt artikel 7 för de påföljande 18 månaderna.

2. Ursprungsmedlemsstatens behöriga myndighets beslut eller avsaknad av beslut inom den treveckorsperiod som avses i punkt 1 ska kunna överklagas enligt nationell lagsiftning.

3. Om innehavare av ett europeiskt yrkeskort önskar tillhandahålla tjänster i andra medlemsstater än de som ursprungligen anges i den ansökan som avses i punkt 1 får innehavaren ansöka om en sådan utökning. Om innehavaren önskar tillhandahålla tjänster utöver perioden om 18 månader som avses i punkt 1 ska innehavaren informera den behöriga myndigheten om detta. Under alla omständigheter ska innehavaren också tillhandahålla information om väsentliga förändringar i den faktiska situation som uppgivits i IMI-akten, som ursprungsmedlemsstatens behöriga myndighet har rätt att begära i enlighet med de genomförandeakter som ska antas enligt artikel 4a.7. Ursprungsmedlemsstatens behöriga myndighet ska vidarebefordra det uppdaterade europeiska yrkeskortet till den berörda mottagande medlemsstaten.

4. Ett europeiskt yrkeskort ska vara giltigt på alla de mottagande medlemsstaternas hela territorium så länge som dess innehavare behåller rätten att utöva verksamhet, på grundval av de handlingar och uppgifter som finns i IMI-akten.

Artikel 4d

Europeiskt yrkeskort för etablering och temporärt och tillfälligt tillhandahållande av tjänster enligt artikel 7.4

1. Ursprungsmedlemsstatens behöriga myndighet ska inom en månad vid utfärdandet av ett europeiskt yrkeskort för etablering eller temporärt och tillfälligt tillhandahållande av tjänster enligt artikel 7.4 kontrollera de inlämnade styrkande handlingarnas äkthet och giltighet i IMI-akten. Denna tidsperiod ska påbörjas vid mottagandet av de saknade handlingar som avses i artikel 4b.3 första stycket eller, om inga övriga handlingar begärts, vid utgången av den enveckasfrist som anges i det stycket. Den ska överföra ansökan utan dröjsmål till den mottagande medlemsstatens

behöriga myndighet. Ursprungsmedlemsstaten ska informera den sökande om hur långt handläggningen av ansökan fortskridit samtidigt som den överför ansökan till den mottagande medlemsstaten.

2. I de fall som avses i artiklarna 16, 21, 49a och 49b ska en mottagande medlemsstat besluta om huruvida den ska utfärda ett europeiskt yrkeskort som avses i punkt 1 inom en månad från mottagande av den ansökan som överförs av ursprungsmedlemsstaten. Om det finns skälig grund för tvivel får den mottagande medlemsstaten begära ytterligare uppgifter, eller en bestyrkt kopia av en handling från ursprungsmedlemsstaten som denna ska tillhandahålla senast två veckor efter det att begäran inlämnats. Om inte annat följer av punkt 5 andra stycket, ska en månadsfristen gälla utan hinder av en sådan begäran.

3. I de fall som avses i artikel 7.4 och artikel 14 ska den mottagande medlemsstaten, inom två månader från den dag den mottar den ansökan som överförs av ursprungsmedlemsstaten, besluta om huruvida den ska utfärda ett europeiskt yrkeskort eller låta innehavaren av en särskild yrkeskvalifikation genomgå kompensationsåtgärder. Om det finns skälig grund för tvivel får den mottagande medlemsstaten begära ytterligare uppgifter, eller en bestyrkt kopia av en handling från ursprungsmedlemsstaten som denna ska tillhandahålla senast två veckor efter inlämnandet av begäran. Om inte annat följer av punkt 5 andra stycket, ska två månadersfristen tillämpas, utan hinder av en sådan begäran.

4. Om den mottagande medlemsstaten inte får de nödvändiga uppgifter som den har rätt att kräva, i enlighet med detta direktiv, för att besluta om utfärdande av det europeiska yrkeskortet från ursprungsmedlemsstaten eller den sökande kan den vägra att utfärda ett kort. En sådan vägran ska vara motiverad.

5. Om den mottagande medlemsstaten inte fattar ett beslut inom de tidsfrister som anges i punkterna 2 och 3 i denna artikel eller inte lyckas anordna ett lämplighetsprov i enlighet med artikel 7.4 ska det europeiska yrkeskortet anses vara utfärdat och ska skickas automatiskt via IMI till innehavaren av yrkeskvalifikationen.

Den mottagande medlemsstaten ska ha möjlighet att förlänga med två veckor de tidsfrister som fastställs i punkterna 2 och 3 för ett automatiskt utfärdande av det europeiska yrkeskortet. Den ska ange skälen till förlängningen

och vederbörligen informera den sökande. En sådan förlängning med två veckor får upprepas en gång och endast om det är absolut nödvändigt, särskilt om skälen rör folkhälsan eller tjänstemottagarnas säkerhet.

6. De åtgärder som ursprungsmedlemsstaten vidtar i enlighet med punkt 1 ska ersätta alla ansökningar om erkännande av yrkeskvalifikationer enligt den mottagande medlemsstatens nationella lagstiftning.

7. De beslut som ursprungsmedlemsstaten och den mottagande medlemsstaten antar enligt punkterna 1–5 eller avsaknaden av ett beslut från ursprungsmedlemsstatens sida ska kunna överklagas enligt den berörda medlemsstatens nationella lagstiftning.

Artikel 4e

Behandling av och tillgång till uppgifter om det europeiska yrkeskortet

1. Utan att det påverkar frågan om oskuldspresumtion ska ursprungsmedlemsstaten och den mottagande medlemsstatens behöriga myndigheter i god tid uppdatera den berörda IMI-akten när det gäller uppgifter om disciplinära åtgärder eller straffrättsliga påföljder som rör begränsning eller förbud och som påverkar den verksamhet som utövas av innehavaren av ett europeiskt yrkeskort inom ramen för detta direktiv. Därvid ska de respektera reglerna om skydd för personuppgifter som anges i Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter (*) och Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG av den 12 juli 2002 om behandling av personuppgifter och integritetsskydd inom sektorn för elektronisk kommunikation (direktiv om integritet och elektronisk kommunikation (**)). Sådana uppdateringar ska innefatta radering av uppgifter som inte längre behövs. Innehavaren av det europeiska yrkeskortet och de behöriga myndigheter som har tillgång till den berörda IMI-akten ska utan dröjsmål informeras om alla uppdateringar. Denna skyldighet ska inte påverka medlemsstaternas skyldighet att varna enligt artikel 56a.

2. Innehållet i de uppdaterade uppgifter som avses i punkt 1 ska vara begränsat till

a) yrkesutövarens identitet,

b) det berörda yrket,

- c) uppgifter om den nationella myndighet eller domstol som har fattat beslutet om begränsningen eller förbudet,
- d) begränsningens eller förbudets räckvidd, och
- e) den period som begränsningen eller förbudet gäller.

3. Tillgången till uppgifter i IMI-akten ska vara begränsad till ursprungsmedlemsstatens och den mottagande medlemsstatens behöriga myndigheter enligt direktiv 95/46/EG. De behöriga myndigheterna ska informera innehavaren av den europeiska yrkeskortet om innehållet i IMI-akten på begäran av innehavaren.

4. De uppgifter som anges på det europeiska yrkeskortet ska vara begränsade till de uppgifter som krävs för att fastställa innehavarens rätt att utöva det yrke för vilket det utfärdats, nämligen innehavarens förnamn, efternamn, födelsedatum och födelseort, yrke, formella kvalifikationer och den tillämpliga ordningen, berörda behöriga myndigheter, kortnummer, säkerhetsdetaljer och referensuppgifter om giltig identitetshandling. Uppgifter om yrkeserfarenhet eller kompensationsåtgärder som genomgått av innehavaren av det europeiska yrkeskortet ska ingå i IMI-akten.

5. Personuppgifterna i IMI-akten kan behandlas så länge det behövs för erkännandeförfarandet i sig och för erkännandet eller översändandet av den underrättelse som föreskrivs i artikel 7. Medlemsstaterna ska se till att innehavaren av ett europeiskt yrkeskort när som helst har rätt att utan kostnad begära rättelse av felaktiga eller ofullständiga uppgifter, eller radering och blockering av den berörda IMI-akten. Innehavaren ska informeras om denna rätt när det europeiska yrkeskortet utfärdas, och därefter påminnas om den vartannat år. Påminnelsen ska skickas automatiskt via IMI om den ursprungliga ansökan för det europeiska yrkeskortet gjordes online.

I händelse av en begäran om radering av en IMI-akt som är kopplad till det europeiska yrkeskortet för etablering eller temporärt och tillfälligt tillhandahållande av tjänster enligt artikel 7.4 ska den berörda mottagande medlemsstatens behöriga myndigheter förse innehavaren av yrkeskvalifikationen med bevis som styrker erkännandet av dennes yrkeskvalifikation.

6. När det gäller behandling av personuppgifter på det europeiska yrkeskortet och i alla IMI-akter ska medlemsstaternas relevanta behöriga myndigheter betraktas som

registeransvariga i den betydelse som avses i artikel 2 d i direktiv 95/46/EG. När det gäller dess skyldigheter enligt punkterna 1–4 i den här artikeln och den berörda behandlingen av personuppgifter ska kommissionen betraktas som registeransvarig i den betydelse som avses i artikel 2 d i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (***)

7. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 3 ska de mottagande medlemsstaterna föreskriva att arbetsgivare, kunder, patienter, offentliga myndigheter och andra berörda parter kan kontrollera äktheten och giltigheten hos ett europeiskt yrkeskort som kortinnehavaren uppvisar för dem.

Kommissionen ska genom genomförandeakter fastställa regler om tillgång till IMI-akten, och de tekniska metoderna och förfarandena för kontroll enligt första stycket. Genomförandeakterna ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 58.2.

Artikel 4f

Partiellt tillträde

1. Den mottagande medlemsstatens behöriga myndighet ska från fall till fall bevilja partiellt tillträde till en yrkesverksamhet på landets territorium, endast om följande villkor är uppfyllda:

- a) Yrkesutövaren är fullt kvalificerad att i ursprungsmedlemsstaten utöva den yrkesverksamhet för vilken partiellt tillträde söks i den mottagande medlemsstaten.
- b) Skillnaderna mellan en lagligen utövad yrkesverksamhet i ursprungsmedlemsstaten och det reglerade yrket i den mottagande medlemsstaten är så stora att tillämpning av kompensationsåtgärder skulle innebära att den sökande måste fullfölja hela det utbildningsprogram som föreskrivs i den mottagande medlemsstaten för att få tillträde till hela det reglerade yrket i den medlemsstaten.
- c) Yrkesverksamheten kan objektivt särskiljas från andra verksamheter som ingår i det reglerade yrket i den mottagande medlemsstaten.

Vid tillämpningen av led c ska den mottagande medlemsstatens behöriga myndighet beakta huruvida yrkesverksamheten kan utövas självständigt i ursprungsmedlemsstaten.

2. Ett partiellt tillträde får nekas om detta motiveras av tvingande hänsyn till allmänintresset, om det är lämpligt för att säkerställa att det eftersträvade målet uppnås, och om det inte går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå det målet.

3. Ansökningar för etablering i en mottagande medlemsstat ska granskas i enlighet med avdelning III kapitel I och IV.

4. Ansökningar för ett temporärt och tillfälligt tillhandahållande av tjänster i den mottagande medlemsstaten avseende yrkesverksamheter som har konsekvenser för folkhälsa eller säkerhet ska granskas i enlighet med avdelning II.

5. När ett partiellt tillträde har beviljats och genom undantag från artikel 7.4 sjätte stycket och artikel 52.1 ska yrkesverksamheten utövas under ursprungsmedlemsstatens yrkestitel. Den mottagande medlemsstaten får kräva att denna yrkestitel används på den mottagande medlemsstatens språk. De yrkesutövare som har beviljats partiellt tillträde ska tydligt ange sin yrkesverksamhets räckvidd för tjänstemottagarna.

6. Denna artikel ska inte tillämpas på de yrkesutövare som omfattas av automatiskt erkännande av deras yrkeskvalifikationer enligt avdelning III kapitel II, III och IIIa.

(*) EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.

(**) EGT L 201, 31.7.2002, s. 37.

(***) EGT L 8, 12.1.2001, s. 1."

6. I artikel 5.1 ska led b ersättas med följande:

"b) om tjänsteleverantören förflyttar sig och om denne har utövat yrket under minst ett år i en eller flera medlemsstater under de tio år som föregår tillhandahållandet av tjänsten, om yrket inte är reglerat i etableringsmedlemsstaten. Kravet på ett års yrkeserfarenhet ska

inte tillämpas om yrket är reglerat eller om utbildningen för yrket är reglerad."

7. Artikel 7 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska ändras på följande sätt:

i) Leden d och e ska ersättas med följande:

"d) För de fall som avses i artikel 5.1 b bevis i någon form på att tjänsteleverantören har bedrivit verksamheten i fråga under minst ett av de föregående tio åren.

e) För yrkesutövare i säkerhetsbranschen, hälso- och sjukvårdssektorn och för yrken som rör undervisning av underåriga barn, inklusive barnomsorg och förskoleverksamhet: ett intyg som bekräftar att de inte temporärt eller definitivt har förbjudits att utöva yrket eller inte har dömts för något brott, om medlemsstaten kräver sådana intyg av sina egna medborgare."

ii) Följande punkter ska läggas till:

"f) För yrken med konsekvenser för patientsäkerheten: ett intyg på den sökandes kunskaper i det språk som behövs för att utöva yrket i den mottagande medlemsstaten.

g) För yrken som omfattar sådan verksamhet som avses i artikel 16 och som anmälts av en medlemsstat i enlighet med artikel 59.2: ett intyg om verksamhetens karaktär och varaktighet utfärdat av behörig myndighet eller behörigt organ i den medlemsstat där tjänsteleverantören är etablerad."

b) Följande punkt ska införas:

"2a. Inlämnandet av en föreskriven underrättelse av tjänsteleverantören i enlighet med punkt 1 ska ge tjänsteleverantören tillträde till tjänsteverksamheten eller möjlighet att utöva denna verksamhet på hela den berörda medlemsstatens territorium. En medlemsstat får begära ytterligare uppgifter vilka anges i punkt 2 om tjänsteleverantörens yrkeskvalifikationer avseende

- a) yrket inom vissa delar av den medlemsstatens territorium är reglerat på ett annat sätt,
- b) denna reglering också gäller alla medborgare i den medlemsstaten,
- c) skillnaderna i denna reglering motiveras av tvingande hänsyn av allmänt intresse som rör folkhälsan eller tjänstemottagarnas säkerhet, och
- d) medlemsstaten inte kan få sådan information på annat sätt.”
- c) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. Vid första tillhandahållandet av tjänster, när det gäller de reglerade yrken som har konsekvenser för folkhälsa eller säkerhet och som inte automatiskt erkänns enligt avdelning III kapitel II, III eller IIIa, kan den mottagande medlemsstatens behöriga myndighet kontrollera tjänsteleverantörens yrkeskvalifikationer innan tjänsterna tillhandahålls för första gången. En sådan förhandskontroll ska vara möjlig endast om syftet med kontrollen är att undvika allvarlig skada för tjänstemottagarens hälsa eller säkerhet till följd av att tjänsteleverantören saknar yrkeskvalifikationer och om kontrollen inte går utöver vad som är nödvändigt för detta syfte.

Senast en månad efter det att den underrättelse och de åtföljande handlingar som avses i punkterna 1 och 2 inkommit ska den behöriga myndigheten informera tjänsteleverantören om sitt beslut

- a) att inte kontrollera dennes yrkeskvalifikationer,
- b) efter att ha kontrollerat dennes yrkeskvalifikationer
- i) att begära att tjänsteleverantören gör ett lämplighetsprov, eller
- ii) att tillåta tillhandahållandet av tjänster.

Om det uppstår problem som kan medföra försening att fatta beslut enligt andra stycket, ska den behöriga

myndigheten inom samma tidsfrist meddela tjänsteleverantören orsaken till förseningen. Problemet ska lösas inom en månad efter det meddelandet, och beslutet ska färdigställas inom två månader efter det att problemet lösts.

Om väsentlig skillnad föreligger mellan tjänsteleverantörens yrkeskvalifikationer och den utbildning som krävs i den mottagande medlemsstaten, i den mån denna skillnad är skadlig för folkhälsa eller säkerhet och inte kan kompenseras genom tjänsteleverantörens yrkeserfarenhet eller genom kunskap, färdigheter och kompetenser som uppnåtts genom livslångt lärande och formellt godkänts för detta ändamål av ett relevant organ, ska den mottagande medlemsstaten ge tjänsteleverantören möjlighet att bevisa att de har förvärvat den kunskap, färdighet eller kompetens som fattas, genom ett lämplighetsprov som avses i andra stycket led b. Den mottagande medlemsstaten ska fatta ett beslut på den grunden om huruvida tillhandahållande av tjänster ska tillåtas. Under alla omständigheter ska tjänsten kunna tillhandahållas inom en månad efter det att ett beslut fattats i enlighet med andra stycket.

Vid utebliven reaktion från den behöriga myndigheten inom de tidsfrister som fastställs i andra och tredje styckena får tjänsten tillhandahållas.

I de fall då yrkeskvalifikationer har kontrollerats enligt detta stycket ska tjänsten tillhandahållas under den mottagande medlemsstatens yrkestitel.”

8. Artikel 8.1 ska ersättas med följande:

”1. Om det finns skälig grund för tvivel får den mottagande medlemsstatens behöriga myndigheter av etableringsmedlemsstatens behöriga myndigheter begära upplysningar om huruvida tjänsteleverantören är lagligen etablerad i den medlemsstaten, följer god sed och inte har ådragit sig yrkesrelaterade disciplinära eller straffrättsliga påföljder. Om den mottagande medlemsstatens behöriga myndigheter beslutar att kontrollera tjänsteleverantörens yrkeskvalifikationer får de av etableringsmedlemsstatens behöriga myndigheter begära upplysningar om tjänsteleverantörens utbildningskurser, i den omfattning som krävs för att bedöma om det finns väsentliga skillnader som kan vara skadliga för folkhälsa eller säkerhet. Etableringsmedlemsstatens behöriga myndigheter ska lämna dessa upplysningar i enlighet med artikel 56. De rådgivningscentrum som avses i artikel 57b får också lämna upplysningar om eventuella oreglerade yrken i ursprungsmedlemsstaten.”

9. Artikel 11 ska ändras på följande sätt:

a) Första stycket ska ändras på följande sätt:

i) Inledningen ska ersättas med följande:

”Vid tillämpning av artikel 13 och artikel 14.6 ska yrkeskvalifikationerna indelas i följande nivåer:”

ii) I led c ska led ii ersättas med följande:

”ii) reglerad utbildning eller, i fråga om reglerade yrken, yrkesutbildning med särskild uppläggning, med kompetens som går utöver vad som anges i nivå b, motsvarande den utbildningsnivå som anges i led i, om en sådan utbildning ger en jämförbar nivå av yrkesskicklighet och förbereder den studerande för jämförbart ansvar och jämförbar verksamhet, förutsatt att examensbeviset åtföljs av ett utbildningsbevis från ursprungsmedlemsstaten.”

iii) Leden d och e ska ersättas med följande:

”d) ett examensbevis över att innehavaren har avslutat utbildning på postgymnasial nivå på minst tre år och högst fyra år, eller på deltid under motsvarande tid, eller ett likvärdigt antal ECTS-poäng, vid universitet eller högskola eller annan utbildningsanstalt på motsvarande nivå och, i tillämpliga fall, över avslutad yrkesutbildning som krävs utöver den postgymnasiala utbildningen.

e) ett examensbevis över att innehavaren har avslutat utbildning på postgymnasial nivå på minst fyra år, eller på deltid under motsvarande tid, eller ett likvärdigt antal ECTS-poäng, vid universitet eller högskola eller annan utbildningsanstalt på motsvarande nivå och, i tillämpliga fall, över avslutad yrkesutbildning som krävs utöver den postgymnasiala utbildningen.”

b) Andra stycket ska utgå.

10. I artikel 12 ska punkt 1 ersättas med följande:

”Varje bevis på formella kvalifikationer eller uppsättning bevis på formella kvalifikationer som utfärdats av en behörig myndighet i en medlemsstat ska, även vad beträffar nivån, jämföras med bevis på formella kvalifikationer enligt artikel 11, på villkor att beviset gäller en avslutad utbildning som erhållits i unionen, på heltid eller deltid och inom eller utanför ramen för formella program, och som är erkänd som likvärdig av denna medlemsstat samt där ger samma rätt till tillträde eller utövande av ett yrke eller förbereder för utövande av detta yrke.”

11. Artikel 13 ska ersättas med följande:

”Artikel 13

Villkor för erkännande

1. När det i en mottagande medlemsstat krävs bestämda yrkeskvalifikationer för tillträdet till eller utövandet av ett reglerat yrke, ska den behöriga myndigheten i den medlemsstaten ge sökande tillträde till yrket och rätt att utöva det på samma villkor som gäller för landets egna medborgare, om de innehar det kompetensbevis eller bevis på formella kvalifikationer enligt artikel 11 som krävs av en annan medlemsstat för tillträdet till eller utövandet av yrket inom dess territorium.

Kompetensbevis eller bevis på formella kvalifikationer ska ha utfärdats av en behörig myndighet i en medlemsstat, vilken utsetts i enlighet med denna stats lagar och andra författningar.

2. Tillträde till ett yrke och rätten att utöva ett som beskrivs i punkt 1 ska också beviljas sökande som på heltid i ett år eller på deltid under motsvarande tid under de senaste tio åren har utövat yrket i fråga i en annan medlemsstat som inte reglerar detta yrke, och som har ett eller flera kompetensbevis eller bevis på formella kvalifikationer vilka har utfärdats av en annan medlemsstat som inte reglerar detta yrke.

Kompetensbevis och bevis på formella kvalifikationer ska uppfylla följande krav:

a) De ska ha utfärdats av en behörig myndighet i en medlemsstat, vilken utsetts i enlighet med denna stats lagar och andra författningar.

b) De ska visa att innehavaren förberetts för att utöva yrket.

Den yrkeserfarenhet på ett år som avses i första stycket får dock inte krävas, när de bevis på formella kvalifikationer som sökanden har gäller som bevis på en reglerad utbildning.

3. Den mottagande medlemsstaten ska erkänna den nivå som intygas enligt artikel 11 av ursprungsmedlemsstaten liksom det bevis genom vilket den mottagande medlemsstaten styrker att den reglerade utbildning eller yrkesutbildning med en särskild uppläggning som avses i artikel 11 c ii motsvarar den nivå som föreskrivs i artikel 11 c i.

4. Genom undantag från punkterna 1 och 2 i den här artikeln och från artikel 14 kan den mottagande medlemsstatens behöriga myndighet vägra tillträde till och utövande av ett yrke för innehavare av ett kompetensbevis som klassificeras enligt artikel 11 a där de nationella yrkeskvalifikationer som krävs för utövandet av yrket på dess territorium klassificeras enligt artikel 11 e.”

12. Artikel 14 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Trots bestämmelserna i artikel 13 får den mottagande medlemsstaten kräva att sökande slutför en anpassningsperiod på högst tre år eller genomgår ett lämplighetsprov om:

a) innehållet i den sökandens utbildning väsentligt avviker från det innehåll som omfattas av det bevis på formella kvalifikationer som krävs i den mottagande medlemsstaten.

b) det i den mottagande medlemsstaten reglerade yrket omfattar en eller flera reglerade yrkesaktiviteter som inte ingår i motsvarande yrke i sökandens ursprungsmedlemsstat och om utbildningen som krävs i den mottagande medlemsstaten väsentligt avviker från dem som omfattas av det kompetensbevis eller bevis på formella kvalifikationer som sökanden stöder sig på.”

b) I punkt 2 ska tredje stycket ersättas med följande:

”Om kommissionen anser att det undantag som avses i andra stycket inte är berättigat eller strider mot unionslagstiftningen, ska den inom tre månader efter det att den mottagit alla nödvändiga uppgifter anta en genomförandeakt, där medlemsstaten i fråga uppmanas att inte vidta den planerade åtgärden. Har kommissionen inte reagerat inom denna tidsfrist får undantaget tillämpas.”

c) I punkt 3 ska följande stycken läggas till:

”Med avvikelse från principen enligt vilken sökanden har rätt att välja, vilken fastställs i punkt 2, får den mottagande medlemsstaten fastställa antingen en anpassningsperiod eller lämplighetsprov i följande fall:

a) Om en innehavare av en yrkeskvalifikation, som avses i artikel 11 a, ansöker om erkännande av sina yrkeskvalifikationer där de nationella yrkeskvalifikationer som krävs är klassificerade i artikel 11 c.

b) Om en innehavare av en yrkeskvalifikation, som avses i artikel 11 b, ansöker om erkännande av sina yrkeskvalifikationer där de nationella yrkeskvalifikationer som krävs är klassificerade i artikel 11 d eller e.

Om en innehavare av en yrkeskvalifikation, som avses i artikel 11 a, ansöker om erkännande av sina yrkeskvalifikationer där de nationella yrkeskvalifikationer som krävs är klassificerade i artikel 11 d, får den mottagande medlemsstaten kräva både en anpassningsperiod och ett lämplighetsprov.”

d) Punkterna 4 och 5 ska ersättas med följande:

”4. Vid tillämpning av punkterna 1 och 5 ska ett utbildningsinnehåll som ”väsentligt avviker” avse sådana kunskaps- och kompetensområden, uppnådda färdigheter och kompetenser som är grundläggande för utövandet av yrket och där innehållet i invandrarens utbildning i betydande mån skiljer sig från den utbildning som krävs i den mottagande medlemsstaten.

5. Punkt 1 ska tillämpas med hänsyn till proportionalitetsprincipen. Om den mottagande medlemsstaten ämnar kräva att den sökande slutför en anpassningsperiod eller genomgår ett lämplighetsprov, ska den först kontrollera om de kunskaper och färdigheter och den kompetens som den sökande har tillägnat sig genom yrkesverksamhet eller genom livslångt lärande, och som formellt godkänts för detta ändamål av ett relevant organ, i en medlemsstat eller i ett tredjeland, är sådana att de helt eller delvis täcker det väsentligt avvikande kunskapsinnehåll som fastställs i punkt 4.”

e) Följande punkter ska läggas till:

”6. Beslutet om införande av en anpassningsperiod eller ett lämplighetsprov ska vederbörligen motiveras. I synnerhet ska den sökande informeras om följande:

a) Den yrkeskvalifikationsnivå som krävs i den mottagande medlemsstaten och den sökandes yrkeskvalifikationsnivå enligt den klassificering som beskrivs i artikel 11.

b) Väsentliga skillnader som avses i punkt 4 och varför dessa skillnader inte kan kompenseras genom kunskaper, färdigheter och kompetenser som uppnåtts genom yrkeserfarenhet eller livslångt lärande som formellt godkänts för detta ändamål av ett relevant organ.

7. Medlemsstaterna ska se till att det finns möjlighet för en sökande att göra det lämplighetsprov som avses i punkt 1 inom sex månader efter det ursprungliga beslutet om ett lämplighetsprov för sökanden.”

13. Artikel 15 ska utgå.

14. Artikel 20 ska ersättas med följande:

”Artikel 20

Anpassning av förteckningarna över verksamhetsformer i bilaga IV

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 57c om anpassning av förteckningarna över sådana verksamhetsformer enligt bilaga IV som omfattas av ett erkännande av yrkeserfarenhet enligt artikel 16 i syfte att uppdatera eller förtydliga de verksamheter som anges i bilaga IV, särskilt för att närmare fastställa deras räckvidd och ta vederbörlig hänsyn till den senaste utvecklingen vad gäller verksamhetsbaserade nomenklaturer, på villkor att detta inte medför en minskning av räckvidden för de enskilda verksamhetsslagen och att ingen verksamhet flyttas mellan de befintliga förteckningarna I, II och III i bilaga IV.”

15. Artikel 21 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. När det gäller driften av apotek som inte är föremål för territoriella begränsningar får en medlemsstat, genom undantag, besluta att inte godta de bevis på formella kvalifikationer som anges i punkt 5.6.2 i bilaga V för inrättande av nya apotek öppna för allmänheten. För tillämpningen av denna punkt ska också de apotek som öppnats inom mindre än tre år anses som nya apotek.

Detta undantag får inte tillämpas på apotekare vars formella kvalifikationer redan är erkända för andra ändamål av de behöriga myndigheterna i den mottagande medlemsstaten, och som faktiskt och legalt har varit verksamma som apotekare under minst tre år i följd i den medlemsstaten.”

b) Punkt 6 ska ersättas med följande:

”6. Varje medlemsstat ska för tillträde till och rätt att utöva verksamhet som läkare, sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård, tandläkare, veterinär, barmorska och apotekare kräva innehav av något av de bevis på formella kvalifikationer som anges i punkterna 5.1.1, 5.1.2, 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 respektive 5.6.2 i bilaga V, vilka bevisar att yrkesutövaren i fråga under hela sin utbildning har i förekommande fall förvärvat de kunskaper, färdigheter och kompetenser som avses i artiklarna 24.3, 31.6, 31.7, 34.3, 38.3, 40.3 respektive 44.3.

För att beakta den allmänt erkända vetenskapliga och tekniska utvecklingen ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 57c för att uppdatera de kunskaper och färdigheter som avses i artiklarna 24.3, 31.6, 34.3, 38.3, 40.3, 44.3 och 46.4 för att avspegla utvecklingen av den unionslagstiftning som direkt påverkar de berörda yrkesutövarna.

Denna uppdatering får inte medföra någon ändring av gällande viktiga principer i medlemsstaterna inom yrkeslagstiftningen när det gäller utbildning och tillträdesvillkor för fysiska personer. Denna uppdatering ska respektera medlemsstaternas ansvar för hur utbildningssystemen ska organiseras, i enlighet med vad som fastställs i artikel 165.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget).”

c) Punkt 7 ska utgå.

16. Följande artikel ska införas:

”Artikel 21a

Anmälningförfarande

1. Medlemsstaterna ska till kommissionen anmäla de lagar och andra författningar som de antar när det gäller utfärdande av bevis på formella kvalifikationer inom de yrken som omfattas av detta kapitel.

När det gäller bevis på formella kvalifikationer som avses i avsnitt 8 ska anmälan enligt första stycket också göras till övriga medlemsstater.

2. Den anmälan som avses i punkt 1 ska inbegripa uppgifter om utbildningsprogrammets längd och innehåll.

3. Den anmälan som avses i punkt 1 ska översändas via IMI.

4. För att beakta utvecklingen på lagstiftningsområdet och det administrativa området i medlemsstaterna och förutsatt att de lagar och andra författningar som anmälts i enlighet med punkt 1 i denna artikel är förenliga med de

villkor som fastställs i detta kapitel ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 57c i syfte att ändra punkterna 5.1.1–5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2, 5.6.2 och 5.7.1 i bilaga V, när det gäller att uppdatera de titlar som medlemsstaterna antagit som bevis på formella kvalifikationer och, i tillämpliga fall, de organ som utfärdar bevis på formella kvalifikationer, de intyg som åtföljer dessa bevis samt motsvarande yrkestitlar.

5. När de lagar och andra författningar som anmälts i enlighet med punkt 1 inte är förenliga med de villkor som fastställs i detta kapitel ska kommissionen anta en genomförandeakt för att förkasta den begärda ändringen av punkterna 5.1.1–5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2, 5.6.2 eller 5.7.1 i bilaga V.”

17. Artikel 22 ska ändras på följande sätt:

a) I första stycket ska led b ersättas med följande:

”b) Medlemsstaterna ska, i enlighet med varje medlemsstats specifika förfaranden, genom att uppmuntra fortbildning säkerställa att yrkesutövare vars yrkeskvalifikation omfattas av kapitel III i denna avdelning kan uppdatera sina kunskaper, färdigheter och kompetenser så att yrkesinsatsen bibehålls på säker och effektiv nivå och för att hålla sig à jour med utvecklingen inom yrket.”

b) Följande stycke ska läggas till:

”Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om de åtgärder som de vidtar i enlighet med första stycket b senast den 18 januari 2016.”

18. I artikel 24 ska punkt 2 ersättas med följande:

”2. Den medicinska grundutbildningen ska sammanlagt omfatta minst fem års studier, eller ett likvärdigt antal ECTS-poäng, och ska bestå av minst 5 500 timmars teoretisk och praktisk undervisning vid universitet eller under tillsyn av ett universitet.

Om studierna påbörjades före den 1 januari 1972 kan den utbildning som avses i första stycket omfatta sex månaders praktisk heltidsutbildning på universitetsnivå under tillsyn av de behöriga myndigheterna."

19. Artikel 25 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. För tillträde till specialistläkarutbildning ska krävas ett fullgjort program för medicinsk grundutbildning med godkända resultat enligt artikel 24.2, där den studerande har förvärvat nödvändiga baskunskaper i medicin."

b) Följande punkt ska införas:

"3a. Medlemsstaterna får i sin nationella lagstiftning fastställa partiella befrielser från vissa moment i specialistläkarutbildningen, vilka förtecknas i punkt 5.1.3 i bilaga V, som ska tillämpas från fall till fall, förutsatt att dessa moment i utbildningen redan har fullgjorts under ett annat specialistutbildningsprogram som förtecknas i punkt 5.1.3 i bilaga V, för vilket yrkesutövaren redan har erhållit den tidigare specialistkvalifikationen i en medlemsstat. Medlemsstaterna ska se till att de beviljade befrielserna inte motsvarar mer än halva minimilängden på specialistläkarutbildningen i fråga.

Medlemsstaterna ska anmäla den berörda nationella lagstiftningen till kommissionen och de övriga medlemsstaterna för alla sådana partiella befrielser."

c) Punkt 5 ska ersättas med följande:

"5. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 57c om anpassning av de minimilängder på utbildningen som avses i punkt 5.1.3 i bilaga V, till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen."

20. I artikel 26 ska andra stycket ersättas med följande:

"För att vederbörligen beakta ändringar i nationell lagstiftning och i syfte att uppdatera detta direktiv ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 57c om tillägg av nya medicinska specialiseringar i punkt 5.1.3 i bilaga V, förutsatt att dessa är gemensamma för minst två femtedelar av medlemsstaterna."

21. I artikel 27 ska följande punkt läggas till:

"2a. Medlemsstaterna ska erkänna benämningar på specialistutbildningar som utfärdats i Italien och anges i punkterna 5.1.2 och 5.1.3 i bilaga V för läkare som påbörjade sin specialistutbildning efter den 31 december 1983 och före den 1 januari 1991, trots att den berörda utbildningen inte uppfyller alla utbildningskrav som fastställs i artikel 25, om de åtföljs av ett intyg som utfärdats av de behöriga italienska myndigheterna och som uppger att den berörda läkaren faktiskt och legalt har varit verksam i Italien som specialistläkare inom det berörda specialområdet under minst sju år i följd under de tio år som föregick utfärdandet av intyget."

22. I artikel 28 ska punkt 1 ersättas med följande:

"1. För tillträde till särskild allmänläkarutbildning ska krävas ett fullgjort program för medicinsk grundutbildning med godkända resultat enligt artikel 24.2 där den studerande har förvärvat nödvändiga baskunskaper i medicin."

23. Artikel 31 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. För att bli antagen till utbildning till sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård ska det aningen krävas

a) tolv års allmän skolutbildning styrkt genom examens-, utbildnings- eller annat behörighetsbevis utfärdat av de behöriga myndigheterna eller organen i en medlemsstat eller genom intyg på godkänt inträdesprov som ger behörighet till universitet eller högskolor med en erkänd likvärdig nivå, eller

b) minst tio års allmän skolutbildning styrkt genom examens-, utbildnings- eller annat behörighetsbevis utfärdat av de behöriga myndigheterna eller organen i en medlemsstat eller bevis på godkänt inträdesprov på motsvarande nivå som ger behörighet till en yrkesskola eller ett yrkesutbildningsprogram för sjuksköterskor.”

b) I punkt 2 ska andra och tredje styckena ersättas med följande:

”Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 57c om ändring av förteckningen i punkt 5.2.1 i bilaga V, i syfte att anpassa den till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen.

De ändringar som avses i det andra stycket får inte medföra någon ändring av gällande viktiga principer i medlemsstaterna inom yrkeslagstiftningen när det gäller utbildning och tillträdesvillkor för fysiska personer. Sådana ändringar ska respektera medlemsstaternas ansvar för hur utbildningssystemen ska organiseras, i enlighet med artikel 165.1 i EUF-fördraget.”

c) I punkt 3 ska första stycket ersättas med följande:

”Utbildningen till sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård ska omfatta sammanlagt tre års utbildning, eller ett likvärdigt antal ECTS-poäng, bestående av minst 4 600 timmars teoretisk och klinisk undervisning, varav den teoretiska undervisningen ska utgöra minst en tredjedel och den kliniska undervisningen minst hälften av den föreskrivna minimitiden för utbildningen. Medlemsstaterna får ge partiell dispens för yrkesutövare som genomgått en del av denna utbildning inom ramen för annan utbildning på minst motsvarande nivå.”

d) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. Den teoretiska utbildningen är den del av sjuksköterskeutbildningen då sjuksköterskorna förvärvar de kunskaper, färdigheter och kompetenser i yrket som krävs enligt punkterna 6 och 7. Denna utbildning ska

ges av sjuksköterskelärare och andra behöriga personer vid universitet och högskolor som tillerkänts likvärdig ställning eller vid yrkesskolor eller genom yrkesutbildningsprogram för sjuksköterskor.”

e) I punkt 5 ska första stycket ersättas med följande:

”5. Med den kliniska undervisningen avses den del av sjuksköterskeutbildningen där den studerande, som medlem i ett arbetslag och i direkt kontakt med friska eller sjuka enskilda personer och/eller grupper, lär sig att planera, utföra och bedöma en sjuksköterskas samlade vårdinsatser på grundval av de kunskaper, färdigheter och kompetenser de har uppnått. De sjuksköterskestuderande ska inte bara lära sig att ingå i ett arbetslag, utan även att leda ett arbetslag och organisera en sjuksköterskas samlade vårdinsatser, inklusive undervisning i hälsovård för enskilda personer och mindre grupper vid vårdinrättningar eller ute i samhället.”

f) Punkt 6 ska ersättas med följande:

”6. Utbildningen av sjuksköterskor med ansvar för allmän hälso- och sjukvård ska garantera att yrkesutövaren i fråga har förvärvat följande kunskaper och färdigheter:

a) Allmänna kunskaper om de vetenskaper som den allmänna hälso- och sjukvården bygger på, inklusive tillräcklig insikt i friska och sjuka människors anatomi, fysiologiska funktioner och beteende samt sambandet mellan människans hälsotillstånd och hennes fysiska och sociala miljö.

b) Kunskaper om yrkets beskaffenhet och etik samt de allmänna principerna för hälso- och sjukvård.

c) Tillräcklig klinisk erfarenhet; sådan erfarenhet, som bör väljas ut med avseende på dess utbildningsvärde, ska förvärvas under handledning av utbildad sjukvårdspersonal och där det finns tillräckligt med utbildad personal och utrustning som uppfyller kraven på patientvård.

d) Förmåga att ta del i den praktiska utbildningen av hälso- och sjukvårdspersonal och erfarenhet av samarbete med sådan personal.

e) Erfarenhet av samarbete med företrädare för andra yrken inom vårdsektorn.”

g) Följande punkt ska läggas till:

”7. Formella kvalifikationer som sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård ska visa att yrkesutövaren kan tillämpa minst följande kunskaper, vare sig utbildningen har skett vid universitet, högskola som tillerkänts likvärdig ställning, eller vid yrkesskola eller genom yrkesutbildningsprogram för vårdinsatser:

a) Förmåga att göra en oberoende diagnos av de vårdinsatser som krävs genom att tillämpa aktuella teoretiska och kliniska kunskaper samt planera, organisera och utföra vårdinsatser när vederbörande behandlar patienter på grundval av de kunskaper och färdigheter som förvärvats i enlighet med punkt 6 a, 6 b och 6 c för att förbättra yrkespraktiken.

b) Förmåga att arbeta effektivt tillsammans med andra aktörer inom hälso- och sjukvårdssektorn, däribland deltagande i praktisk utbildning av hälso- och sjukvårdspersonal på grundval av de kunskaper och färdigheter som förvärvats i enlighet med punkt 6 d och 6 e.

c) Förmåga att tillhandahålla rådgivning åt enskilda personer, familjer och grupper om en hälsosam livsstil och egenvård på grundval av de kunskaper och färdigheter som förvärvats i enlighet med punkt 6 a och 6 b.

d) Förmåga att omedelbart inleda oberoende livräddningsinsatser och vidta åtgärder i kriser och nödsituationer.

e) Förmåga att ge oberoende rådgivning, instruktioner och stöd till personer som är i behov av vård och till deras närstående.

f) Förmåga att göra en oberoende kvalitetssäkring och utvärdering av vårdinsatserna.

g) Förmåga att kommunicera på ett yrkesmässigt och uttömmande sätt samt samarbeta med företrädare för andra yrken inom hälso- och sjukvårdssektorn.

h) Förmåga att analysera vårdkvaliteten för att förbättra det egna yrkesutövandet som sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård.”

24. Artikel 33 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska utgå.

b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Medlemsstaterna ska erkänna de bevis på formella kvalifikationer för sjuksköterska som

a) utfärdats i Polen till sjuksköterskor vars utbildning avslutades före den 1 maj 2004 utan att uppfylla minimikraven för utbildning enligt artikel 31 och

b) som bestyrks genom en kandidatexamen som grundar sig på ett särskilt kompletteringsprogram som beskrivs i

i) artikel 11 i lagen av den 20 april 2004 om ändring av lagen om sjuksköterske- och barnmorskeyrkena och om några andra rättsakter (Republiken Polens officiella tidning 2004, nr 92, punkt 885 och 2007, nr 176, punkt 1237), och hälsovårdsministrernas förordning av den 11 maj 2004 om närmare bestämmelser för utbildning av sjuksköterskor och barnmorskor som har examensbevis från gymnasieskola (avgångsbetyg – studentexamen) och som har avslutat sin utbildning vid medicinskt gymnasium eller vårdskolor med sjuksköterske- och barnmorskeutbildning (Republiken Polens officiella tidning 2004 nr 110, punkt 1170 och 2010 nr 65, punkt 420), eller

ii) artikel 52.3 led 2 i lagen av den 15 juli 2011 om sjuksköterske- och barnmorskeyrkena (Republiken Polens officiella tidning 2011 nr 174, punkt 1039) och i hälsovårdsministrernas förordning av den 14 juni 2012 om närmare bestämmelser för högre utbildning av sjuksköterskor och barnmorskor som har examensbevis från gymnasieskola (avgångsbetyg – studentexamen) och som har genomgått utbildning på sekundärnivå med vårdinriktning eller eftergymnasial utbildning med sjuksköterske- och barnmorskeinriktning (Republiken Polens officiella tidning 2012, punkt 770),

i syfte att kontrollera att sjuksköterskan har en kunskaps- och kompetensnivå som är jämförbar med nivån för sjuksköterskor med de kvalifikationer som för Polen anges i punkt 5.2.2 i bilaga V.”

25. Artikel 33a ska ersättas med följande:

”När det gäller rumänska behörighetsbevis för sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård ska endast följande bestämmelser om förvärvade rättigheter gälla:

För de medborgare i medlemsstaterna som utbildats till sjuksköterskor med ansvar för allmän hälso- och sjukvård i Rumänien och vars utbildning inte uppfyller minimikraven gällande utbildning i artikel 31 ska medlemsstaterna erkänna de nedan angivna bevisen på formella kvalifikationer som sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård, förutsatt att dessa bevis åtföljs av ett intyg som visar att dessa personer faktiskt och lagligen har varit verksamma som sjuksköterskor med ansvar för allmän hälso- och sjukvård i Rumänien, inklusive har haft fullt ansvar för planeringen, organisationen och patientvården under en period av minst tre år i följd under den femårsperiod som föregår utfärdandet av intyget.

a) *Certificat de competențe profesionale de asistent medical generalist* med eftergymnasial utbildning vid en *școală postliceală*, som intygar att utbildningen påbörjades före den 1 januari 2007.

b) *Diplomă de absolvire de asistent medical generalist* med en kortare högskoleutbildning, som intygar att utbildningen påbörjades före den 1 oktober 2003.

c) *Diplomă de licență de asistent medical generalist* med en längre högskoleutbildning, som intygar att utbildningen påbörjades före den 1 oktober 2003.”

26. I artikel 34 ska punkt 2 ersättas med följande:

”2. Den grundläggande tandläkarutbildningen ska omfatta minst fem års studier, eller ett likvärdigt antal ECTS-poäng, och ska bestå av minst 5 000 timmars teoretisk och praktisk utbildning på heltid som minst inbegriper den utbildningsplan som anges i punkt 5.3.1 i bilaga V och som tillhandahålls vid universitet eller högskola som tillerkänts likvärdig ställning eller under tillsyn av ett universitet.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 57c om ändring av förteckningen i punkt 5.3.1 i bilaga V, i syfte att anpassa den till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen.

De ändringar som avses i det andra stycket får inte medföra någon ändring av gällande viktiga principer i medlemsstaterna inom yrkeslagstiftningen när det gäller utbildning och tillträdesvillkor för fysiska personer. Sådana ändringar ska respektera medlemsstaternas ansvar för hur utbildningssystemen ska organiseras, i enlighet med artikel 165.1 i EUF-fördraget.”

27. Artikel 35 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. För att bli antagen till utbildning för specialisttandläkare ska det krävas en fullgjord grundläggande tandläkarutbildning som avses i artikel 34, eller de handlingar som avses i artiklarna 23 och 37.”

b) Punkt 2 ska ändras på följande sätt:

i) Andra stycket ska ersättas med följande:

”Utbildning till specialisttandläkare på heltid ska omfatta minst tre år, och ska ske under tillsyn av behöriga myndigheter eller organ. Den ska innebära personlig medverkan och ansvarstagande av den blivande tandläkaren i verksamheten på avdelningen i fråga.”

ii) Tredje stycket ska utgå.

c) Följande punkter ska läggas till:

"4. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 57c om anpassning av den minimilängd på utbildningen som avses i punkt 2, i syfte att anpassa den till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen.

5. I syfte att uppdatera detta direktiv och för att vederbörligen beakta ändringar i nationell lagstiftning, ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 57c om tillägg av nya specialområden för tandläkare i punkt 5.3.3 i bilaga V, förutsatt att dessa är gemensamma för minst två femtedelar av medlemsstaterna."

28. I artikel 37 ska följande punkter läggas till:

"3. För bevis på tandläkares formella kvalifikationer ska medlemsstaterna erkänna sådana bevis i enlighet med artikel 21 i de fall då de sökande påbörjade sin utbildning före den 18 januari 2016.

4. Varje medlemsstat ska erkänna bevis på formell behörighet som läkare utfärdade i Spanien för yrkesutövare som påbörjade sin läkarutbildning på universitetsnivå mellan den 1 januari 1986 och den 31 december 1997, om dessa bevis åtföljs av ett intyg utfärdat av de spanska behöriga myndigheterna.

Detta intyg ska bekräfta att följande villkor har uppfyllts:

a) Yrkesutövaren ska framgångsrikt ha fullföljt studier som omfattar minst tre år och som av de spanska behöriga myndigheterna intygats vara likvärdiga med den utbildning som avses i artikel 34.

b) Yrkesutövaren ska i Spanien faktiskt, legalt och huvudsakligen ha utövat den verksamhet som anges i artikel 36 under minst tre år i följd under den femårsperiod som föregår utfärdandet av intyget.

c) Yrkesutövaren ska vara behörig att utöva eller ska faktiskt, legalt och huvudsakligen utövat den verksamhet som anges i artikel 36 på samma villkor som innehavare av de bevis på formell behörighet som anges för Spanien i punkt 5.3.2 i bilaga V."

29. Artikel 38 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. Utbildningen för veterinärer ska sammanlagt omfatta minst fem års studier på heltid med teoretisk och praktisk undervisning, eller som dessutom kan uttryckas med ett likvärdigt antal ECTS-poäng, och ska minst inbegripa den utbildningsplan som anges i punkt 5.4.1 i bilaga V, vid universitet eller högskola som tillerkänts likvärdig ställning eller under tillsyn av ett universitet.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 57c om ändring av förteckningen i punkt 5.4.1 i bilaga V, i syfte att anpassa den till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen.

De ändringar som avses i det andra stycket får inte medföra någon ändring av gällande viktiga principer i medlemsstaterna inom yrkeslagstiftningen när det gäller utbildning och tillträdesvillkor för fysiska personer. Sådana ändringar ska respektera medlemsstaternas ansvar för hur utbildningssystemen ska organiseras, i enlighet med artikel 165.1 i EUF-fördraget."

b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

"3. Veterinärutbildningen ska garantera att yrkesutövaren i fråga har förvärvat följande kunskaper och färdigheter:

a) Tillräckliga kunskaper om de vetenskaper som veterinärverksamheten bygger på och om den unionslagstiftning som gäller denna verksamhet.

- b) Tillräckliga kunskaper om djurs anatomi, fysiologi, beteende och fysiologiska behov liksom om de färdigheter och kompetenser som behövs för djurhållning, utfodring, djurs välbefinnande, reproduktion och allmän hygien.
- c) Nödvändiga kliniska, epidemiologiska och analytiska färdigheter och kompetenser för förebyggande, diagnos och behandling av sjukdomar hos djur, inklusive anestesiologi, aseptisk kirurgi och smärtfri död, vare sig det gäller enskilda djur eller grupper av djur, inklusive särskilda kunskaper om de sjukdomar som kan överföras till människan.
- d) Tillräckliga kunskaper, färdigheter och kompetenser för förebyggande medicin, inklusive kompetens för att hantera utredningar och intyg.
- e) Tillräckliga kunskaper om hygien och teknik vid produktion och framställning av samt handel med djurfoder eller livsmedel av animaliskt ursprung, inklusive de färdigheter och kompetenser som krävs för att förstå och förklara god praxis på området.
- f) Nödvändiga kunskaper, färdigheter och kompetenser för att på ett ansvarsfullt och förnuftigt sätt använda veterinärmedicinska läkemedel för att behandla djur och garantera en säker livsmedelskedja samt miljöskydd.

30. Artikel 40 ska ändras på följande sätt:

- a) I punkt 1 ska tredje och fjärde styckena ersättas med följande:

”Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 57c om ändring av förteckningen i punkt 5.5.1 i bilaga V, i syfte att anpassa den till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen.

De ändringar som avses i tredje stycket får inte medföra någon ändring av gällande viktiga principer i medlemsstaterna inom yrkeslagstiftningen när det gäller utbildning och tillträdesvillkor för fysiska personer. Sådana

ändringar ska respektera medlemsstaternas ansvar för hur utbildningssystemen ska organiseras, i enlighet med artikel 165.1 i EUF-fördraget.”

- b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. För att bli antagen till barnmorskeutbildningen krävs att ett av följande villkor uppfylls:

- a) Minst tolv års fullföljd allmän skolutbildning eller bevis på godkänt inträdesprov på motsvarande nivå till barnmorskeskola, för utbildningsväg I.
- b) Innehav av bevis på formella kvalifikationer för sjuksköterskor med ansvar för allmän hälso- och sjukvård enligt punkt 5.2.2 i bilaga V, för utbildningsväg II.”

- c) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Barnmorskeutbildningen ska garantera att yrkesutövaren i fråga har förvärvat följande kunskaper och färdigheter:

- a) Tillräckliga kunskaper om de vetenskaper som barnmorskeverksamheten bygger på, särskilt barnmorskekunskap, obstetrik och gynekologi.

- b) Tillräckliga kunskaper om yrkesetik och lagstiftning som är relevant för att utöva yrket.

- c) Tillräckliga allmänmedicinska kunskaper (biologiska funktioner, anatomi och fysiologi) och kunskaper om obstetrisk och neonatal farmakologi samt kunskaper om sambandet mellan människans hälsotillstånd, människans fysiska och sociala miljö och människans beteende.

- d) Tillräcklig klinisk erfarenhet som förvärvats vid godkända institutioner där barnmorskan självständigt och på eget ansvar i den utsträckning som är nödvändigt och med undantag av en patologisk situation, har kunnat bedriva mödravård, ansvara för förlossningen och dess konsekvenser vid godkända institutioner, övervaka förlossningsarbetet och födseln, vården efter förlossningen och neonatal återupplivning i väntan på en läkare.

- e) Tillräcklig insikt i utbildningen av hälso- och sjukvårdspersonal och erfarenhet av samarbete med sådan personal.”

kvalifikationer enligt punkt 5.2.2. i bilaga V innan denne påbörjade en barnmorskeutbildning när det gäller utbildningsväg II.”

31. Artikel 41.1 ska ersättas med följande:

b) Punkt 3 ska utgå.

”1. De bevis på formella kvalifikationer som barnmorska som anges i punkt 5.5.2 i bilaga V ska erkännas automatiskt i enlighet med artikel 21 om de uppfyller något av följande villkor:

c) Punkt 4 ska ersättas med följande:

a) Utbildning på heltid till barnmorska under minst tre år, eller ett likvärdigt förvärvade antal ECTS-poäng bestående av minst 4 600 timmar teoretisk och praktisk utbildning, varav minst en tredjedel av tiden ska vara klinisk undervisning.

”4. Medlemsstaterna ska erkänna de bevis på formella kvalifikationer som barnmorska som

b) Utbildning på heltid till barnmorska under minst två år, eller ett likvärdigt antal förvärvade ECTS-poäng bestående av minst 3 600 timmar, som förutsätter innehav av bevis på formella kvalifikationer som sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård enligt punkt 5.2.2 i bilaga V.

a) utfärdats i Polen till barnmorskor vars utbildning avslutades före den 1 maj 2004 utan att dessa uppfyller minimikraven för utbildning enligt artikel 40, och

c) Utbildning på heltid till barnmorska under minst 18 månader, eller ett likvärdigt antal förvärvade ECTS-poäng bestående av minst 3 000 timmar, som förutsätter innehav av bevis på formella kvalifikationer som sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård enligt punkt 5.2.2 i bilaga V och som åtföljs av ettårig yrkespraktik, för vilken ett intyg utfärdats i enlighet med punkt 2.”

b) vilka bestyrks genom en kandidatexamen som grundar sig på ett särskilt kompletteringsprogram som beskrivs i

32. Artikel 43 ska ändras på följande sätt:

i) artikel 11 i lagen av den 20 april 2004 om ändring av lagen om sjuksköterske- och barnmorskeyrkena och om vissa andra rättsakter (Republiken Polens officiella tidning 2004, nr 92, punkt 885 och 2007, nr 176, punkt 1237), och i hälsovårdsministrernas förordning av den 11 maj 2004 om närmare bestämmelser för utbildning av sjuksköterskor och barnmorskor som har examensbevis från gymnasieskola (avgångsbetyg – studentexamen) och har avslutat utbildning vid medicinskt gymnasium eller vårdskola med sjuksköterske- och barnmorskeutbildning (Republiken Polens officiella tidning av den 2004 nr 110, punkt 1170 och 2010 nr 65 punkt 420) eller

a) Följande punkt ska införas:

”1a. När det gäller bevis på formella kvalifikationer som barnmorska ska medlemsstaterna automatiskt erkänna sådana kvalifikationer i fråga om vilka den sökande påbörjade utbildningen före 18 januari 2016, och kravet för att bli antagen till utbildningen var tio år av allmän skolutbildning eller motsvarande nivå när det gäller utbildningsväg I, eller när den sökande har fullgjort en utbildning till sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård styrkt av bevis på formella

ii) artikel 53.3 led 3 i lagen av den 15 juli 2011 om sjuksköterske- och barnmorskeyrkena (Republiken Polens officiella tidning 2011 nr 174, punkt 1039), och i hälsovårdsministrernas förordning av den 14 juni 2012 om närmare bestämmelser för högre utbildning av sjuksköterskor och barnmorskor som har examensbevis från gymnasieskola (avgångsbetyg – studentexamen) och som har avslutat sin utbildning vid medicinskt gymnasium eller sekundärutbildning med sjuksköterske- och barnmorskeutbildning (Republiken Polens officiella tidning 2012, punkt 770),

i syfte att kontrollera att barnmorskan har en kunskaps- och kompetensnivå som är jämförbar med nivån för barnmorskor med de kvalifikationer som för Polen anges i punkt 5.2.2 i bilaga V.”

33. Artikel 44.2 ska ersättas med följande:

”2. Av bevis på formella kvalifikationer för apotekare ska det framgå att minst fem års utbildning genomgått, eller att ett likvärdigt antal ECTS-poäng förvärvat, vilket minst omfattar följande:

- a) Fyra års teoretisk och praktisk undervisning på heltid vid universitet eller högskola som tillerkänts likvärdig ställning eller under tillsyn av ett universitet.
- b) Under eller vid utgången av den teoretiska och praktiska undervisningen, sex månaders praktik på ett apotek som är öppet för allmänheten eller på ett sjukhus under tillsyn av sjukhusets farmaceutiska avdelning.

Den utbildning som avses i denna punkt ska minst omfatta den utbildningsplan som anges i punkt 5.6.1 i bilaga V. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 57c om ändring av förteckningen i punkt 5.6.1 i bilaga V, i syfte att anpassa den till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen, inklusive utvecklingen av farmakologisk praktik.

De ändringar som avses i det andra stycket får inte medföra någon ändring gällande viktiga principer i medlemsstaterna inom yrkeslagstiftningen när det gäller utbildning och tillträdesvillkor för fysiska personer. Sådana ändringar ska respektera medlemsstaternas ansvar för hur utbildningssystemen ska organiseras, i enlighet med artikel 165.1 i EUF-fördraget.”

34. Artikel 45.2 ska ersättas med följande:

”2. Medlemsstaterna ska se till att innehavare av bevis på formella kvalifikationer i farmaci på universitetsnivå eller motsvarande nivå som uppfyller villkoren i artikel 44 får

tillträde till och rätt att utöva åtminstone följande verksamhet, med förbehåll för eventuella krav på kompletterande yrkeserfarenhet:

- a) Galenisk utveckling av läkemedel.
- b) Framställning och kontroll av läkemedel.
- c) Laboratoriekontroll av läkemedel.
- d) Lagring, förvaring och distribution av läkemedel i partihandelsledet.
- e) Anskaffning, beredning, kontroll, lagring, utlämning och tillhandahållande av säkra och effektiva läkemedel av erforderlig kvalitet på apotek som är öppna för allmänheten.
- f) Beredning, kontroll, lagring och tillhandahållande av säkra och effektiva läkemedel av erforderlig kvalitet på sjukhus.
- g) Tillhandahållande av information och rådgivning om själva läkemedlen, inklusive om lämplig användning.
- h) Rapportering om farmaceutiska produkters biverkningar till de behöriga myndigheterna.
- i) Individuell uppföljning av patienter under medicinering.
- j) Bidrag till lokala eller nationella folkhälsokampanjer.”

35. Artikel 46 ska ersättas med följande:

”Artikel 46

Arkitektutbildning

1. Utbildningen till arkitekt ska omfatta

- a) sammanlagt minst fem års studier på heltid vid universitet eller jämförbar läroanstalt som avslutas med en godkänd examen på universitetsnivå,

b) minst fyra års studier på heltid vid universitet eller jämförbar läroanstalt som avslutas med en godkänd examen på universitetsnivå jämte ett bevis på två års yrkespraktik som slutförts i enlighet med punkt 4.

2. Arkitektur måste vara huvudkomponenten i den utbildning som avses i punkt 1. Utbildningen ska upprätthålla jämvikt mellan teoretiska och praktiska moment i arkitektutbildning och ska minst garantera att de studerande tillägnar sig följande kunskap, färdighet och förmåga:

a) Förmågan att utforma arkitektoniska projekt som uppfyller både estetiska och tekniska krav.

b) Tillräcklig kunskap om arkitektens historia och teori och besläktade konstarter, teknik och humaniora.

c) Kunskap om konstens inflytande på kvaliteten på arkitektonisk formgivning.

d) Tillräcklig kunskap om stadsplanering, fysisk planering och de färdigheter som krävs för planeringsprocessen.

e) Förståelse av förhållandet mellan människor och byggnader och mellan byggnader och deras omgivning, och i behovet av att anpassa byggnaderna och ytorna mellan dem efter mänskliga behov och proportioner.

f) Förståelse av arkitekturtyrket och arkitektens roll i samhället, i synnerhet vid utarbetandet av projektunderlag som tar hänsyn till sociala faktorer.

g) Förståelse av utrednings- och förberedelsemetoderna för underlagen i ett konstruktionsprojekt.

h) Förståelse av de dimensionsmässiga, byggnadstekniska och ingenjörsmässiga problem som är förbundna med byggnadskonstruktion.

i) Tillräcklig kunskap om fysiska problem och teknik och byggnaders funktion, så att dessa inomhus blir bekväma och ger skydd mot olika väderförhållanden, inom ramen för hållbar utveckling.

j) De färdigheter i byggnadsutformning som behövs för att uppfylla användarnas krav inom ramen för begränsningar på grund av kostnadsfaktorer och byggnormer.

k) Tillräcklig kunskap om de branscher, organisationer, bestämmelser och metoder som är förbundna med att omvandla konstruktionsritningar till byggnader och att detaljplanera hela projekt.

3. Antalet år i sådan akademisk utbildning som avses i punkterna 1 och 2 kan också uttryckas med ett likvärdigt antal ECTS-poäng.

4. Den yrkespraktik som avses i punkt 1 b ska ske först efter det att de tre första studieåren har avslutats. Minst ett år av yrkespraktiken ska bygga på de kunskaper, färdigheter och förmåga som förvärvats under de studier som avses i punkt 2. Yrkespraktiken ska därför bedrivas under tillsyn av en person eller ett organ som har godkänts av ursprungsmedlemsstatens behöriga myndighet. Sådan övervakad praktik får ske i vilket land som helst. Yrkespraktiken ska utvärderas av ursprungsmedlemsstatens behöriga myndighet.”

36. Artikel 47 ska ersättas med följande:

”Artikel 47

Undantag från kraven för arkitektutbildningen

Genom undantag från artikel 46 ska följande också anses uppfylla kraven i artikel 21: utbildning inom ramen för program för bättre befordringsmöjligheter eller universitetsstudier på deltid som uppfyller kraven i artikel 46.2, vilket intygas genom en godkänd examination i arkitektur för en

yrkesutövare som arbetat under minst sju år på arkitektområdet under överinseende av en arkitekt eller arkitektbyrå. Denna examination ska vara på universitetsnivå och vara likvärdig med den slutexamen som avses i artikel 46.1 b.”

37. Artikel 49 ska ändras på följande sätt:

a) Följande punkt ska införas:

”1a. Punkt 1 ska också tillämpas på de bevis på formella kvalifikationer som arkitekt som förtecknas i bilaga V, om utbildningen inlests före den 18 januari 2016.”

b) Följande punkt ska läggas till:

”3. Varje medlemsstat ska ge följande bevis samma ställning på sitt territorium som de bevis på formella kvalifikationer som medlemsstaten själv utfärdar för tillträde till och utövande av verksamhet som arkitekt: Bevis på avslutad utbildning som existerade den 5 augusti 1985 och påbörjades senast den 17 januari 2014, vid *Fachhochschulen* i Förbundsrepubliken Tyskland av tre års längd, och som uppfyller de krav som fastställs i artikel 46.2 och ger tillträde till den verksamhet som avses i artikel 48 i denna medlemsstat med yrkesbeteckningen arkitekt, under förutsättning att utbildningen kompletteras med fyra års yrkeserfarenhet i Förbundsrepubliken Tyskland och styrks av ett intyg som utfärdats av den behöriga myndighet där den arkitekt som önskar utnyttja bestämmelserna i detta direktiv är registrerad.”

38. I avdelning III ska följande kapitel införas:

”Kapitel IIIa

Automatiskt erkännande på grundval av gemensamma utbildningsprinciper

Artikel 49a

Gemensamma utbildningsramar

1. Vid tillämpning av denna artikel avses med gemensam utbildningsram en gemensam uppsättning minimikrav för kunskaper, färdigheter och kompetenser som behövs för att utöva ett specifikt yrke. En gemensam utbildningsram

ska inte ersätta nationella utbildningsprogram, såvida inte en medlemsstat beslutar annorlunda enligt nationell lagsiftning. Medlemsstaterna ska ge innehavare av bevis på yrkeskvalifikationer som förvärvats på grundval av en sådan gemensam utbildningsram tillträde till och rätt att utöva yrket i medlemsstater som reglerar yrket på sitt territorium på samma villkor som innehavare av de bevis på formella kvalifikationer som medlemsstaten själv utfärdar, på villkor att denna utbildningsram uppfyller de krav som fastställs i punkt 2.

2. En gemensam utbildningsram ska uppfylla följande villkor:

- a) Den gör det möjligt för fler yrkesutövare att förflytta sig till andra medlemsstater.
- b) Yrket som omfattas av den gemensamma utbildningsramen är reglerat, eller utbildningen som leder till yrket är reglerat i minst en tredjedel av medlemsstaterna.
- c) Den gemensamma uppsättningen av kunskaper, färdigheter och kompetenser utgör en kombination av de kunskaper, färdigheter och kompetenser som krävs i utbildningssystem som är tillämpliga i minst en tredjedel av medlemsstaterna; det ska inte ha någon betydelse om dessa kunskaper, färdigheter och kompetenser har förvärvats inom ramen för en allmän utbildning vid ett universitet eller en högskola eller som en del av en yrkesutbildning.
- d) Den gemensamma utbildningsramen ska bygga på de nivåer i den europeiska referensramen för kvalifikationer som definieras i bilaga II till Europaparlamentets och rådets rekommendation av den 23 april 2008 om en europeisk referensram för kvalifikationer för livslångt lärande (*).
- e) Det berörda yrket täcks inte av en annan gemensam utbildningsram och erkänns inte heller automatiskt enligt avdelning III kapitel III.
- f) Den gemensamma utbildningsramen har utarbetats efter ett öppet korrekt förfarande, som inbegripit relevanta intressenter från medlemsstater där yrket inte är reglerat.

g) Den gemensamma utbildningsramen tillåter medborgare från samtliga medlemsstater att förvärva yrkeskvalifikationer enligt ramen utan att först behöva vara medlemmar i eller registrerade hos en yrkesorganisation.

3. Representativa yrkesorganisationer på unionsnivå såväl som yrkesorganisationer eller behöriga myndigheter på nationell nivå från minst en tredjedel av medlemsstaterna får skicka förslag till kommissionen på gemensamma utbildningsramar som uppfyller de villkor som fastställs i punkt 2.

4. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 57c för att fastställa en gemensam utbildningsram för ett visst yrke som grundas på de villkor som fastställs i punkt 2 i den här artikeln.

5. En medlemsstat ska undantas från skyldigheten att införa den gemensamma utbildningsram som avses i punkt 4 på sitt territorium och från skyldigheten att bevilja automatiskt erkännande av de yrkeskvalifikationer som förvärvats enligt denna gemensamma utbildningsram, om ett av följande villkor uppfylls:

a) Det finns ingen utbildningsinstitution på dess territorium som erbjuder sådan utbildning i det berörda yrket.

b) Införandet av den gemensamma utbildningsramen skulle ha negativa konsekvenser för hur landets utbildnings- och yrkesutbildningssystem är uppbyggt.

c) Det finns väsentliga skillnader mellan den gemensamma utbildningsramen och den utbildning som krävs på dess territorium, och detta utgör ett allvarligt hot mot den allmänna ordningen, folkhälsan eller för tjänstemottagarnas säkerhet och miljöskyddet.

6. Medlemsstaterna ska inom sex månader efter ikraftträdandet av den delegerade akt som avses i punkt 4 meddela kommissionen och de andra medlemsstaterna om

a) de nationella kvalifikationerna, och i förekommande fall, de nationella yrkestitlarna, i enlighet med den gemensamma utbildningsramen,

b) all användning av det undantag som avses i punkt 5, tillsammans med en motivering av vilka villkor enligt den punkten som uppfylldes. Kommissionen får, inom tre månader, begära ytterligare förtydligande om den anser att en medlemsstat inte har motiverat eller inte tillräckligt har motiverat att ett av dessa villkor har uppfyllts. Medlemsstaten ska svara inom tre månader från en sådan begäran.

Kommissionen får anta genomförandeakter för att ange nationella yrkeskvalifikationer och nationella yrkestitlar som omfattas av automatiskt erkännande enligt den gemensamma utbildningsram som antas i enlighet med punkt 4.

7. Denna artikel gäller också specialiseringar av ett yrke, förutsatt att sådana specialiseringar rör yrkesverksamhet där tillträdet till och utövandet av denna regleras i de medlemsstater där yrket redan erkänns automatiskt enligt avdelning III kapitel III, men inte specialiseringen i sig.

Artikel 49b

Gemensamma utbildningsprov

1. Vid tillämpning av denna artikel avses med ett gemensamt utbildningsprov ett standardiserat lämplighetsprov som finns tillgängligt i alla deltagande medlemsstater och är reserverat för innehavare av en särskild yrkeskvalifikation. Innehavaren av en särskild yrkeskvalifikation som har godkänts vid ett sådant prov i en medlemsstat ska ha rätt att utöva yrket i en berörd mottagande medlemsstat på samma villkor som innehavarna av sådana yrkeskvalifikationer som erhållits i den medlemsstaten.

2. Ett gemensamt utbildningsprov ska uppfylla följande villkor:

a) Det gör det möjligt för fler yrkesutövare att arbeta i andra medlemsstater.

b) Det yrke som omfattas av det gemensamma utbildningsprovet är reglerat, eller den utbildning som leder till det berörda yrket är reglerat i minst en tredjedel av medlemsstaterna.

c) Det gemensamma utbildningsprovet har utarbetats efter ett öppet korrekt förfarande, som inbegripit relevanta intressenter från medlemsstater där yrket inte är reglerat.

d) Medborgare från samtliga medlemsstater får delta i det gemensamma utbildningsprovet och medverka i den praktiska organiseringen av ett sådant prov i medlemsstaterna utan att först behöva vara medlemmar i eller registrerade hos en yrkesorganisation.

3. Representativa yrkesorganisationer på unionsnivå såväl som yrkesorganisationer eller behöriga myndigheter på nationell nivå från minst en tredjedel av medlemsstaterna får skicka förslag till kommissionen på gemensamma utbildningsprov som uppfyller de krav som fastställs i punkt 2.

4. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 57c för att fastställa innehållet i ett gemensamt utbildningsprov och de krav som gäller för att göra och klara provet.

5. En medlemsstat ska undantas från skyldigheten att anordna det gemensamma utbildningsprov som avses i punkt 4 på sitt territorium och från skyldigheten att bevilja automatiskt erkännande för yrkesutövare som har klarat det gemensamma utbildningsprovet, om ett av följande villkor uppfylls:

a) Det berörda yrket är inte reglerat på dess territorium.

b) Innehållet i det gemensamma utbildningsprovet kommer inte att i tillräcklig utsträckning minska de allvarliga hoten mot folkhälsan eller tjänstemottagarnas säkerhet som är relevanta på dess territorium.

c) Innehållet i det gemensamma utbildningsprovet skulle göra yrket betydligt mindre attraktivt jämfört med de nationella kraven.

6. Medlemsstaterna ska inom sex månader efter ikraftträdandet av den delegerade akt som avses i punkt 4 underätta kommissionen och de andra medlemsstaterna om

a) den tillgängliga kapaciteten för att anordna sådana prov,

b) all användning av det undantag som avses i punkt 5, tillsammans med en motivering av vilka villkor enligt den punkten som uppfylldes. Kommissionen får inom tre månader begära ytterligare förtydligande om den anser att en medlemsstat inte har angivit något skäl eller inte har givit tillräckliga skäl till att ett av dessa villkor har uppfyllts. Medlemsstaten ska svara inom tre månader från en sådan begäran.

Kommissionen får anta en genomförandeakt för att ange de medlemsstater där det gemensamma utbildningsprovet, framtaget i enlighet med punkt 4, ska anordnas, hur ofta det ska anordnas under ett kalenderår och övriga arrangemang som krävs för att anordna gemensamma utbildningsprov i medlemsstaterna.

(*) EUT C 111, 6.5.2008, s. 1.”

39. I artikel 50 ska följande punkter införas:

”3a. Om det finns skälig grund för tvivel får den mottagande medlemsstaten kräva att de behöriga myndigheterna i en annan medlemsstat bekräftar att den sökande inte är föremål för ett temporärt upphävande av rätten att utöva yrket eller förbjudits att utöva det till följd av en grav yrkesmässig försummelse eller fällande dom på grund av brottslig handling i samband med den sökandes yrkesutövning.

3b. Informationsutbyte mellan olika medlemsstaters behöriga myndigheter enligt denna artikel ska ske via IMI.”

40. I artikel 52 ska följande punkt läggas till:

”3. En medlemsstat får inte förbehålla innehavarna av yrkeskvalifikationer användningen av en yrkestitel om den inte har underrättat kommissionen och de övriga medlemsstaterna om den berörda sammanslutningen eller organisationen i enlighet med artikel 3.2.”

41. Artikel 53 ska ersättas med följande:

”Artikel 53

Språkkunskaper

1. Yrkesutövare som får sina yrkeskvalifikationer erkända ska ha nödvändiga språkkunskaper för att utöva yrkesverksamheten i den mottagande medlemsstaten.

2. En medlemsstat ska säkerställa att alla kontroller som utförs eller övervakas av den behöriga myndigheten för att kontrollera efterlevnad av skyldigheten enligt punkt 1 är begränsade till kunskaper i ett officiellt språk i den mottagande medlemsstaten eller ett förvaltningspråk i den mottagande medlemsstaten, förutsatt att det också är ett officiellt språk i unionen.

3. Kontroller som genomförs i enlighet med punkt 2 får införas om det yrke som ska utföras har konsekvenser för patientsäkerheten. Kontroller får införas för andra yrken om det finns allvarliga och konkreta tvivel om att yrkesutövaren har tillräckliga språkkunskaper avseende den yrkesverksamhet som yrkesutövaren tänker utöva.

Kontroller får endast ske efter det att ett europeiskt yrkeskort har utfärdats i enlighet med artikel 4d eller efter det att yrkeskvalifikationen har erkänts.

4. Alla kontroller av språkkunskaper ska stå i proportion till den verksamhet som ska utövas. Den berörda yrkesutövaren ska ha rätt att överklaga sådana kontroller enligt nationell lagstiftning.”

42. I avdelning IV ska följande artikel införas:

”Artikel 55a

Erkännande av yrkespraktik

1. Om tillträde till ett reglerat yrke i ursprungsmedlemsstaten kräver en avslutad yrkespraktik ska ursprungsmedlemsstatens behöriga myndighet, vid behandling av en ansökan om tillstånd att få utöva det reglerade yrket, erkänna den yrkespraktik som förvärvats i en annan medlemsstat, förutsatt att praktiken är i enlighet med de offentligt godkända

riktlinjer som avses i punkt 2, och beakta de yrkespraktiker som förvärvats i ett tredjeländ. Medlemsstaterna får dock i nationell lagstiftning fastställa en rimlig begränsning på den del av yrkespraktiken som kan förvärvas utomlands.

2. Erkännandet av yrkespraktiken får inte ersätta kraven för att genomgå ett prov och få tillträde till yrket i fråga. De behöriga myndigheterna ska offentliggöra riktlinjer för hur den yrkespraktik som förvärvats i en annan medlemsstat eller i tredjeländ ska organiseras och erkännas, särskilt handledarens roll i samband med yrkespraktiken.”

43. Rubriken till avdelning V ska ersättas med följande:

”AVDELNING V

ADMINISTRATIVT SAMARBETE OCH GENOMFÖRANDE-ANSVAR GENTEMOT MEDBORGARNA”.

44. Artikel 56 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 2 ska första stycket ersättas med följande:

”De behöriga myndigheterna i den mottagande medlemsstaten och ursprungsmedlemsstaten ska utbyta information om disciplinära åtgärder eller straffrättsliga påföljder som vidtagits eller andra allvarliga, specifika omständigheter som kan ha följder för utövandet av verksamheten enligt detta direktiv. De ska då iaktta regler om skydd av personuppgifter som anges i direktiv 95/46/EG och 2002/58/EG.”

b) Följande punkt ska införas:

”2a. Vid tillämpning av punkterna 1 och 2 ska den behöriga myndigheten använda IMI.”

c) Punkt 4 ska ersättas med följande:

"4. Varje medlemsstat ska utse en samordnare för verksamheten för de behöriga myndigheter som avses i punkt 1 och underrätta övriga medlemsstater och kommissionen om detta.

Samordnarna ska ha följande uppgifter:

- a) Att främja enhetlig tillämpning av direktivet.
- b) Att inhämta alla uppgifter av betydelse för tillämpning av direktivet, bl.a. uppgifter om tillträdesvillkor för reglerade yrken i medlemsstaterna.
- c) Att granska förslag på gemensamma utbildningsramar och gemensamma utbildningsprov.
- d) Att utbyta information och bästa praxis för att optimera kompetensutvecklingen i medlemsstaterna.
- e) Att utbyta information och bästa praxis om tillämpning av de kompensationsåtgärder som avses i artikel 14.

För att utföra de uppgifter som anges i led b i den här punkten kan samordnarna vända sig till de rådgivningscentrum som avses i artikel 57b."

45. Följande artikel ska införas:

"Artikel 56a

Varningsmekanism

1. De behöriga myndigheterna i en medlemsstat ska meddela de behöriga myndigheterna i alla andra medlemsstater om en yrkesutövare vars utövande på den medlemsstatens territorium av följande yrkesverksamheter i sin

helhet eller delvis har begränsats eller förbjudits, även temporärt, av nationella myndigheter eller domstolar:

- a) Läkare och allmänpraktiserande läkare som innehar ett examensbevis som avses i punkterna 5.1.1 och 5.1.4 i bilaga V.
- b) Läkare med specialistkompetens som innehar en yrkestitel som avses i punkt 5.1.3 i bilaga V.
- c) Sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård som innehar ett examensbevis som avses i punkt 5.2.2 i bilaga V.
- d) Tandläkare som innehar ett examensbevis som avses i punkt 5.3.2 i bilaga V.
- e) Specialisttandläkare som innehar ett examensbevis som avses i punkt 5.3.3 i bilaga V.
- f) Veterinär som innehar ett examensbevis som avses i punkt 5.4.2 i bilaga V.
- g) Barnmorska som innehar ett examensbevis som avses i punkt 5.5.2 i bilaga V.
- h) Apotekare som innehar ett examensbevis som förtecknas i punkt 5.6.2 i bilaga V.
- i) Innehavare av intyg enligt punkt 2 i bilaga VII som anger att innehavaren slutfört en utbildning som uppfyller de minimikrav som förtecknas i artikel 24, 25, 31, 34, 35, 38, 40 eller 44, men som påbörjats före de respektive referensdatum för kvalifikationer som förtecknas i punkterna 5.1.3, 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 och 5.6.2 i bilaga V.
- j) Innehavare av intyg om förvärvade rättigheter enligt artiklarna 23, 27, 29, 33, 33a, 37, 43 och 43a.

k) Andra yrkesutövare som utövar verksamhet som har konsekvenser för patientsäkerheten, om yrkesutövaren utövar ett yrke som är reglerat i den medlemsstaten.

l) Yrkesutövare som utövar verksamhet som rör undervisning av barn, inklusive barnomsorg och förskoleverksamhet, om yrkesutövaren utövar ett yrke som är reglerat i den medlemsstaten.

2. De behöriga myndigheterna ska lämna de uppgifter som avses i punkt 1 via varning genom IMI senast tre dagar efter dagen för antagande av beslutet om att begränsa eller förbjuda utövandet av yrkesverksamheten i sin helhet eller delvis. Dessa uppgifter ska begränsas till

a) yrkesutövarens identitet,

b) det berörda yrket,

c) uppgifter om den nationella myndighet eller domstol som fattat beslutet om begränsning eller förbud,

d) begränsningens eller förbudets räckvidd, och

e) den period under vilken begränsningen eller förbudet gäller.

3. De behöriga myndigheterna i en berörd medlemsstat ska senast tre dagar efter dagen för antagande av domstolens beslut underrätta de behöriga myndigheterna i alla medlemsstater, via varning genom IMI, om de yrkesutövares identitet som har ansökt om erkännande av kvalifikationer enligt detta direktiv och som senare, enligt domstolar, har visat sig använda falska intyg på yrkeskvalifikationer i detta sammanhang.

4. Behandlingen av personuppgifter i samband med det informationsutbyte som avses i punkterna 1 och 3 ska ske i

enlighet med direktiven 95/46/EG och 2002/58/EG. Kommissionens behandling av personuppgifter ska ske i enlighet med förordning (EG) nr 45/2001.

5. De behöriga myndigheterna i samtliga medlemsstater ska underrättas utan dröjsmål när ett sådant förbud eller en sådan begränsning som avses i punkt 1 har upphört att gälla. För detta ändamål ska den behöriga myndigheten i den medlemsstat som tillhandahåller uppgifterna i enlighet med punkt 1 också vara skyldig att ange det datum då förbudet eller begränsningen upphör att gälla liksom eventuella senare ändringar fram till det datumet.

6. Medlemsstaterna ska föreskriva att de yrkesutövare som avses i de varningar som skickas till andra medlemsstater skriftligen informeras om dessa beslut om varningar vid samma tidpunkt som varningarna skickas, att de enligt nationell rätt kan överklaga besluten eller ansöka om rättelse av dem och att de ska ha tillgång till gottgörelse för eventuell skada som vållas av felaktiga varningar som skickats till andra medlemsstater, och i sådana fall ska besluten om varning antas med förbehållet att de är föremål för rättsliga förfaranden från yrkesutövarens sida.

7. Uppgifter om varningar får behandlas inom IMI så länge de är giltiga. Varningar ska sedan raderas inom tre dagar efter dagen för antagande av beslutet om återkallelse eller efter det att det förbud eller den begränsning som avses i punkt 1 har upphört att gälla.

8. Kommissionen ska anta genomförandeakter för tillämpningen av varningsmekanismen. Dessa genomförandeakter ska innehålla bestämmelser om de myndigheter som är behöriga att skicka eller ta emot varningar och om återkallande och avslutande av varningar, och åtgärder för att säkerställa bearbetning. Genomförandeakterna ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 58.2."

46. Artikel 57 ska ersättas med följande:

"Artikel 57

Central onlinetillgång till information

1. Medlemsstaterna ska sörja för att följande information finns tillgänglig online via de gemensamma kontaktpunkterna som avses i artikel 6 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/123/EG av den 12 december 2006 om tjänster på den inre marknaden (*), och uppdateras regelbundet:

- a) En förteckning över samtliga reglerade yrken i medlemsstaten, inklusive kontaktuppgifter för de behöriga myndigheterna för varje reglerat yrke och de rådgivningscentrum som avses i artikel 57b.
- b) En förteckning över de yrken för vilka ett europeiskt yrkeskort finns tillgängligt, information om kortets funktion, inklusive alla relaterade avgifter som yrkesutövarna ska betala, och behöriga myndigheter för utfärdande av kortet.
- c) En förteckning över alla yrken för vilka medlemsstaten tillämpar artikel 7.4 i sina nationella lagar och andra författningar.
- d) En förteckning över alla reglerade utbildningar och utbildningar med särskild uppläggning enligt artikel 11 c ii.
- e) De krav och förfaranden enligt artiklarna 7, 50, 51 och 53 som gäller för de reglerade yrkena i medlemsstaten, inklusive alla relaterade avgifter som medborgarna ska betala och de dokument som de måste lämna in till de behöriga myndigheterna.
- f) Information om hur man ska överklaga, enligt nationella lagar och andra författningar, de beslut som antagits av de behöriga myndigheterna enligt detta direktiv.

2. Medlemsstaterna ska sörja för att den information som avses i punkt 1 tillhandahålls användarna på ett tydligt och heltäckande sätt, att den är lättillgänglig även på avstånd och på elektronisk väg och att den hålls aktuell.

3. Medlemsstaterna ska se till att en begäran om information som riktas till den gemensamma kontaktpunkten besvaras så snabbt som möjligt.

4. Medlemsstaterna och kommissionen ska vidta kompletterande åtgärder för att uppmana de gemensamma kontaktpunkterna att göra den information som avses i punkt 1 tillgänglig på andra officiella språk i unionen. Detta ska inte inverka på medlemsstaternas lagstiftning om språk användning på deras territorier.

5. Medlemsstaterna ska samarbeta med varandra och kommissionen när det gäller genomförandet av punkterna 1, 2 och 4.

(*) EUT L 376, 27.12.2006, s. 36.”

47. Följande artiklar ska införas:

”Artikel 57a

Förfaranden på elektronisk väg

1. Medlemsstaterna ska sörja för att samtliga krav, förfaranden och formaliteter som avser frågor som täcks av detta direktiv kan slutföras enkelt, på avstånd och elektronisk väg, via den berörda gemensamma kontaktpunkten eller de relevanta behöriga myndigheterna. Detta ska inte hindra de behöriga myndigheterna i medlemsstaten från att begära bestyrkta kopior i ett senare skede, om det finns skälig grund för tvivel och om det är absolut nödvändigt.

2. Punkt 1 ska inte gälla för genomförandet av anpassningsperioden eller lämplighetsprovet.

3. När det för fullgörande av de förfaranden som avses i punkt 1 i denna artikel är motiverat för medlemsstaterna att begära avancerade elektroniska signaturer, så som det definieras i artikel 2 punkt 2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/93/EG av den 13 december 1999 om ett gemenskapsramverk för elektroniska signaturer (*), ska de godta elektroniska signaturer som uppfyller kraven i kommissionens beslut 2009/767/EG av den 16 oktober 2009 om åtgärder som underlättar användningen av förfaranden på elektronisk väg genom gemensamma kontaktpunkter i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/123/EG om tjänster på den inre marknaden (**) och vidta tekniska åtgärder för behandling av dokument med avancerade elektroniska signaturer som fastställs i kommissionens beslut 2011/130/EU av den 25 februari 2011 om fastställande av minimikrav för behandling över gränserna av dokument som signerats elektroniskt av behöriga myndigheter i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/123/EG om tjänster på den inre marknaden (***) .

4. Samtliga förfaranden ska genomföras i enlighet med artikel 8 i direktiv 2006/123/EG när det gäller de gemensamma kontaktpunkterna. De tidsfrister för förfarandena som anges i artikel 7.4 och artikel 51 i detta direktiv ska inledas vid den tidpunkt då en medborgare lämnat en ansökan eller en handling som saknas till en gemensam kontaktpunkt eller direkt till den relevanta behöriga myndigheten. En begäran om de bestyrkta kopior som avses i punkt 1 i denna artikel ska inte betraktas som en begäran om en handling som saknas.

Artikel 57b

Rådgivningscentrum

1. Varje medlemsstat ska senast den 18 januari 2016 utse ett rådgivningscentrum som ska ha till uppgift att ge medborgarna och rådgivningscentrumen i övriga medlemsstater stöd när det gäller erkännande av yrkeskvalifikationer enligt detta direktiv, inklusive information om nationell lagstiftning som reglerar dessa yrken och utövandet av dessa, sociallagstiftning och, i tillämpliga fall, yrkesetiska regler.

2. Rådgivningscentrum i mottagande medlemsstater ska hjälpa medborgarna att utöva de rättigheter som de tillerkänns enligt detta direktiv, vid behov i samarbete med rådgivningscentrum i ursprungsmedlemsstater och de behöriga myndigheterna och de gemensamma kontaktpunkterna i mottagande medlemsstater.

3. Alla behöriga myndigheter i ursprungsmedlemsstaten eller den mottagande medlemsstaten ska samarbeta till fullo med rådgivningscentrumet i den medlemsstaten, och vid behov i ursprungsmedlemsstaten, och på begäran lämna alla relevanta uppgifter om enskilda ärenden till dessa rådgivningscentrum, med respekt för reglerna för uppgiftsskydd i enlighet med direktiven 95/46/EG och 2002/58/EG.

4. Ett rådgivningscentrum ska på begäran av kommissionen informera den om resultatet av ärenden som den handlägger inom två månader efter det att det mottagit en sådan begäran.

Artikel 57c

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 3.2 tredje stycket, artikel 20, artikel 21.6 andra stycket, artiklarna 21a.4 och 25.5, artikel 26 andra stycket, 31.2 andra stycket, 34.2 andra stycket, artiklarna 35.4 och 35.5, 38.1 andra stycket, 40.1 tredje stycket, 44.2 andra stycket, artiklarna 49a.4 och 49b.4 ska ges till kommissionen för en period av fem år från den 17 januari 2014. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenheter senast nio månader före utgången av perioden av fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst

medgivande förlängas med perioder av samma längd, om inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 3.2 tredje stycket, artikel 20, artikel 21.6 andra stycket, artiklarna 21a.4 och 25.5, artikel 26 andra stycket, 31.2 andra stycket, 34.2 andra stycket, artiklarna 35.4 och 35.5, 38.1 andra stycket, 40.1 tredje stycket, 44.2 andra stycket, artiklarna 49a.4 och 49b.4 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

5. En delegerad akt som antas enligt artikel 3.2 tredje stycket, artikel 20, artikel 21.6 andra stycket, artiklarna 21a.4 och 25.5, artikel 26 andra stycket, 31.2 andra stycket, 34.2 andra stycket, artiklarna 35.4 och 35.5, 38.1 andra stycket, 40.1 tredje stycket, 44.2 andra stycket, artiklarna 49a.4 och 49b.4 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentet eller rådets initiativ.

(*) EGT L 13, 19.1.2000, s. 12.

(**) EUT L 274, 20.10.2009, s. 36.

(***) EUT L 53, 26.2.2011, s. 66."

48. Artikel 58 ska ersättas med följande:

"Artikel 58

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté för erkännande av yrkeskvalifikationer. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.”

49. Artikel 59 ska ersättas med följande:

”Artikel 59

Öppenhet

1. Medlemsstaterna ska till kommissionen lämna en förteckning över befintliga reglerade yrken, och fastställa den verksamhet som varje yrke omfattar, och en förteckning över reglerade utbildningar, och utbildningar med särskilt upplägg, vilka avses i artikel 11 c ii, på deras territorium senast den 18 januari 2016. Alla ändringar av dessa förteckningar ska också meddelas kommissionen utan onödigt dröjsmål. Kommissionen ska inrätta och upprätthålla en allmänt tillgänglig databas över reglerade yrken, vilken även ska innehålla en allmän beskrivning av den verksamhet som ingår i varje yrke.

2. Senast den 18 januari 2016 ska medlemsstaterna till kommissionen lämna förteckningen över yrken för vilka en förhandskontroll av kvalifikationer är nödvändig enligt artikel 7.4. För varje yrke som tas upp i en sådan förteckning ska medlemsstaterna lämna en särskild motivering till kommissionen.

3. Medlemsstaterna ska undersöka huruvida de krav enligt deras rättssystem som begränsar tillträdet till ett yrke eller utövandet av ett yrke till innehavare av en särskild yrkeskvalifikation, inklusive användningen av yrkestitlar och den yrkesverksamhet som medges inom ramen för en titel, i denna artikel benämnd som ”krav”, överensstämmer med följande principer:

a) Kraven får varken direkt eller indirekt diskriminera på grund av nationalitet eller vistelseort.

b) Kraven ska vara motiverade av tvingande hänsyn till allmänintresset.

c) Kraven ska vara lämpliga för att uppnå de eftersträlvade målen och får inte gå utöver vad som krävs för att uppnå målen.

4. Punkt 1 ska också gälla för yrken som i en medlemsstat regleras av en sammanslutning eller organisation enligt artikel 3.2 och alla krav på medlemskap i dessa sammanslutningar eller organisationer.

5. Senast den 18 januari 2016 ska medlemsstaterna till kommissionen lämna uppgifter om de krav de avser att behålla och skälen till att de anser att dessa krav uppfyller villkoren i punkt 3. Medlemsstaterna ska lämna uppgifter om de krav som de därefter inför och skälen till att de anser att dessa krav uppfyller villkoren i punkt 3 inom sex månader efter det att den berörda åtgärden införs.

6. Senast den 18 januari 2016, och därefter vartannat år, ska medlemsstaterna också lämna en rapport till kommissionen om de krav som tagits bort eller mildrats.

7. Kommissionen ska vidarebefordra rapporterna som avses i punkt 6 till de övriga medlemsstaterna, som ska lämna synpunkter inom samma period om sex månader. Inom samma period ska kommissionen samråda med intresserade parter, däribland de berörda yrkena.

8. Kommissionen ska lämna en sammanfattande rapport, som baseras på medlemsstaternas uppgifter, till den samordningsgrupp som inrättats enligt kommissionens beslut 2007/172/EG av den 19 mars 2007 om upprättande av en samordningsgrupp för erkännande av yrkeskvalifikationer (*), vilken får lämna synpunkter.

9. Mot bakgrund av de synpunkter som avses i punkterna 7 och 8 ska kommissionen senast den 18 januari 2017 lägga fram sina slutliga undersökningsresultat för Europaparlamentet och rådet, vid behov åtföljda av förslag till ytterligare initiativ.

(*) EUT L 79, 20.3.2007, s. 38.”

50. Artikel 60 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska följande stycke läggas till:

”Från och med den 18 januari 2016 ska den statistiska översikt över de beslut som fattats, och som avses i första stycket, innehålla utförlig information om antalet och typer av beslut som fattats i enlighet med detta direktiv, inklusive de typer av beslut om partiellt tillträde som fattats av de behöriga myndigheterna i enlighet med artikel 4f, och en förklaring om de huvudsakliga problemen som tillämpningen av direktivet fört med sig.”

b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Senast den 18 januari 2019, och därefter vart femte år ska kommissionen offentliggöra en rapport om genomförandet av detta direktiv.

Den första rapporten ska särskilt fokusera på de nya delar som införs i detta direktiv, och i synnerhet behandla följande punkter:

- a) Hur det europeiska yrkeskortet fungerar.
- b) Moderniseringen av de kunskaper, färdigheter och kompetenser som omfattas av avdelning III kapitel III, inklusive förteckningen över de kompetenser som avses i artikel 31.7.
- c) Hur den gemensamma utbildningsramen och det gemensamma utbildningsprovet fungerar.
- d) Resultatet av det särskilda kompletteringsprogram som fastställs i rumänsk lag eller andra författningar för innehavare av intyget på formella kvalifikationer som anges i artikel 33a, och för innehavare av intyget på formella kvalifikationer från en eftergymnasial utbildning, för att bedöma behovet av att se över de nuvarande bestämmelser som styr systemet för förvärvade rättigheter och gäller för rumänska intyg på formella kvalifikationer som sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård.

Medlemsstaterna ska tillhandahålla all nödvändig information för att förbereda denna rapport.”

51. I artikel 61 ska andra stycket ersättas med följande:

”Vid behov ska kommissionen anta en genomförandeakt för att medge den berörda medlemsstaten ett undantag när det gäller tillämpningen av bestämmelsen i fråga under en begränsad tidsperiod.”

52. Bilagorna II och III ska utgå.

53. I punkt 1 i bilaga VII ska följande led läggas till:

”g) Ett intyg som bekräftar att den sökande inte temporärt eller definitivt har förbjudits att utöva yrket eller inte

har dömts för något brott, om medlemsstaten kräver sådana intyg av sina egna medborgare.”

Artikel 2

Ändring av förordning (EU) nr 1024/2012

Punkt 2 i bilagan till förordning (EU) nr 1024/2012 ska ersättas med följande:

”2. Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG (*): artiklarna 4a–4e, artikel 8, artikel 21a, artikel 50, artikel 56 och artikel 56a.

(*) EUT L 255, 30.9.2005, s. 22.”

Artikel 3

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska senast den 18 januari 2016 sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv.

2. Alla medlemsstater som den 17 januari 2014 tillhandahåller tillträde till barnmorskeutbildning för utbildningsväg I enligt artikel 40.2 i direktiv 2005/36/EG efter minst tio års allmän skolutbildning, ska senast den 18 januari 2020 sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att respektera inträdeskraven för barnmorskeutbildning enligt artikel 40.2 a i detta direktiv.

3. Medlemsstaterna ska till kommissionen genast överlämna texten till de bestämmelser som avses i punkterna 1 och 2.

4. När en medlemsstat antar de bestämmelser som avses i punkterna 1 och 2 ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

5. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

*Artikel 4***Ikraftträdande**

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

*Artikel 5***Adressater**

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Strasbourg den 20 november 2013.

På Europaparlamentets vägnar
M. SCHULZ
Ordförande

På rådets vägnar
V. LEŠKEVIČIUS
Ordförande

Uttalande från kommissionen

När kommissionen förbereder de delegerade akter som avses i artikel 57c.2 kommer den att se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt, samt genomföra lämpliga och öppna samråd i god tid, i synnerhet med experter från behöriga myndigheter och organ, yrkessammanslutningar och läroanstalter i samtliga medlemsstater och vid behov med experter från arbetsmarknadens parter.

BESLUT

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT nr 1386/2013/EU

av den 20 november 2013

om ett allmänt miljöhandlingsprogram för unionen till 2020 – Att leva gott inom planetens gränser

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artikel 192.3,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de natio-
nella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommit-
téns yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

(1) Unionen har satt som mål att bli en smart och hållbar ekonomi för alla till 2020 genom en rad politiska strategier och åtgärder för att skapa en utsläppsnål och resurseffektiv ekonomi ⁽⁴⁾.

(2) En rad miljöhandlingsprogram har utgjort ramen för unionens åtgärder på miljöområdet sedan 1973.

⁽¹⁾ EUT C 161, 6.6.2013, s. 77.

⁽²⁾ EUT C 218, 30.7.2013, s. 53.

⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 24 oktober 2013 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 15 november 2013.

⁽⁴⁾ COM(2010) 2020 och Europeiska rådets slutsatser av den 17 juni 2010 (EUCO 13/10).

(3) Europeiska gemenskapens sjätte miljöhandlingsprogram ⁽⁵⁾ upphörde att gälla i juli 2012, men många åtgärder som inleddes under det programmet håller fortfarande på att genomföras.

(4) I slutbedömningen av det sjätte miljöhandlingsprogrammet drogs slutsatsen att programmet gjorde nytta för miljön och gav en övergripande strategisk vägledning för miljöpolitiken. Trots dessa framsteg kvarstår ohållbara trender inom alla de fyra prioriterade områdena i det sjätte miljöhandlingsprogrammet: klimatförändringar, natur och biologisk mångfald, miljö och hälsa samt livskvalitet och naturresurser och avfall.

(5) I slutbedömningen av det sjätte miljöhandlingsprogrammet underströks några brister. För att målen i det sjunde miljöhandlingsprogrammet ska kunna nås krävs ett fullt åtagande från medlemsstaternas och de berörda unionsinstitutionernas sida och en villighet att ta ansvar för att programmets avsedda fördelar uppnås.

(6) Enligt Europeiska miljöbyråns rapport *The European Environment – State and Outlook 2010 (SOER 2010)* kvarstår ett antal betydande miljöutmaningar och att dessa kommer att medföra allvarliga konsekvenser om de inte åtgärdas.

(7) Globala systemtrender och utmaningar knutna till befolkningsutveckling, urbanisering, sjukdomar och epidemier, allt snabbare tekniska förändringar och ohållbar ekonomisk tillväxt bidrar till svårigheten att hantera miljöproblemet och uppnå en långsiktigt hållbar utveckling. Att säkerställa unionens långsiktiga välbefinnande kräver att ytterligare åtgärder vidtas för att komma till rätta med dessa utmaningar.

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets beslut nr 1600/2002/EG av den 22 juli 2002 om fastställande av gemenskapens sjätte miljöhandlingsprogram (EGT L 242, 10.9.2002, s. 1).

- (8) Det är nödvändigt att fastställa prioriterade mål för unionen till 2020, i linje med en tydlig långsiktig vision för 2050. Detta skulle även skapa en stabil miljö för hållbar investering och tillväxt. Det sjunde miljöhandlingsprogrammet bör bygga på de politiska initiativen i Europa 2020-strategin ⁽¹⁾, däribland unionens energi- och klimatpaket ⁽²⁾, kommissionens meddelande om en färdplan för ett konkurrenskraftigt utsläppsnått samhälle 2050 ⁽³⁾, EU:s strategi för biologisk mångfald fram till 2020 ⁽⁴⁾, färdplanen för ett resurseffektivt Europa ⁽⁵⁾, flaggskeppsiniciativet Innovationsunionen ⁽⁶⁾ och Europeiska unionens strategi för hållbar utveckling.
- (9) Det sjunde miljöhandlingsprogrammet bör bidra till att unionens redan fastställda miljö och klimatmål uppnås och till att kartlägga luckor i politiken där kompletterande mål kan bli nödvändiga.
- (10) Unionen har enats om att minska sina utsläpp av växthusgaser med minst 20 % till 2020 (30 % på villkor att andra utvecklade länder åtar sig att genomföra motsvarande utsläppsminskningar och att utvecklingsländerna bidrar i motsvarande grad efter sitt ansvar och sin förmåga); säkerställa att 20 % av energiförbrukningen kommer från förnybar energi till 2020, och att åstadkomma en minskning med 20 % av användningen av primär energi jämfört med de beräknade nivåerna, genom förbättrad energieffektivitet ⁽⁷⁾.
- (11) Unionen har enats om att bromsa förlusten av biologisk mångfald och förstöringen av ekosystemtjänster i unionen till 2020, och återställa dem i den mån det går, och att stärka unionens bidrag till att förhindra förlusten av global biologisk mångfald ⁽⁸⁾.
- (12) Unionen stöder målet att stoppa förlusten av världens skogstäckte senast 2030 och att minska den totala tropiska avskogningen med minst 50 % senast 2020 jämfört med 2008 års nivåer ⁽⁹⁾.
- (13) Unionen har enats om att uppnå god status för allt vatten inom unionen till 2015, inbegripet sötvatten (sjöar, vattendrag och grundvatten), vatten i övergångszoner (flodmynningar/deltan) och kustvatten inom en nautisk mil från kusten ⁽¹⁰⁾.
- (14) Unionen har enats om att uppnå goda miljöförhållanden i alla havsvatten inom unionen till 2020 ⁽¹¹⁾.
- (15) Unionen har enats om att uppnå luftkvalitetsnivåer som inte medför betydande negativa effekter på, och risker för, människors hälsa och miljön ⁽¹²⁾.
- (16) Unionen har enats om målet att till 2020 åstadkomma att kemikalier produceras och används på sätt som minimerar betydande negativ inverkan på människors hälsa och miljön ⁽¹³⁾.
- (17) Unionen har enats om att skydda miljön och människors hälsa genom att förhindra och minska de negativa effekterna av generering och hantering av avfall och genom
-
- ⁽¹⁾ COM(2010) 2020.
- ⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 443/2009 av den 23 april 2009 om utsläppsnormer för nya personbilar som del av gemenskapens samordnade strategi för att minska koldioxidutsläppen från lätta fordon (EUT L 140, 5.6.2009, s. 1), Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/28/EG av den 23 april 2009 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor och om ändring och ett senare upphävande av direktiven 2001/77/EG och 2003/30/EG (EUT L 140, 5.6.2009, s. 16), Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/29/EG av den 23 april 2009 om ändring av direktiv 2003/87/EG i avsikt att förbättra och utvidga gemenskapssystemet för handel med utsläppsrätter för växthusgaser (EUT L 140, 5.6.2009, s. 63), Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/30/EG av den 23 april 2009 om ändring av direktiv 98/70/EG, vad gäller specifikationer för bensen, diesel och gasoljor och införande av ett system för hur växthusgasutsläpp ska övervakas och minskas, om ändring av rådets direktiv 1999/32/EG vad gäller specifikationen för bränsle som används av fartyg på inre vattenvägar, och om upphävande av direktiv 93/12/EEG (EUT L 140, 5.6.2009, s. 88), Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/31/EG av den 23 april 2009 om geologisk lagring av koldioxid och ändring av rådets direktiv 85/337/EEG, Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG, 2001/80/EG, 2004/35/EG, 2006/12/EG och 2008/1/EG samt förordning (EG) nr 1013/2006 (EUT L 140, 5.6.2009, s. 114), Europaparlamentets och rådets beslut nr 406/2009/EG av den 23 april 2009 om medlemsstaternas insatser för att minska sina växthusgasutsläpp i enlighet med gemenskapens åtaganden om minskning av växthusgasutsläppen till 2020 (EUT L 140, 5.6.2009, s. 136).
- ⁽³⁾ COM(2011) 112. Färdplanen noterades av rådet i dess slutsatser av den 17 maj 2011 och fick stöd av Europaparlamentet i dess resolution av den 15 mars 2012 (P7-TA (2012)0086).
- ⁽⁴⁾ COM(2011) 244.
- ⁽⁵⁾ COM(2011) 571.
- ⁽⁶⁾ COM(2010) 546.
- ⁽⁷⁾ Europeiska rådet av den 8 och 9 mars 2007.
- ⁽⁸⁾ Europeiska rådets slutsatser av den 25 och 26 mars 2010 (EUCO 7/10); rådets slutsatser av den 15 mars 2010 (7536/10); COM(2011) 244.
- ⁽⁹⁾ Rådets slutsatser av den 4 december 2008 (16852/08).
- ⁽¹⁰⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område (EGT L 327, 22.12.2000, s. 1).
- ⁽¹¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/56/EG av den 17 juni 2008 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på havsmiljöpolitikens område (Ramdirektiv om en marin strategi) (EUT L 164, 25.6.2008, s. 19).
- ⁽¹²⁾ Europaparlamentets och rådets beslut nr 1600/2002/EG; Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/50/EG av den 21 maj 2008 om luftkvalitet och renare luft i Europa (EUT L 152, 11.6.2008, s. 1).
- ⁽¹³⁾ Europaparlamentets och rådets beslut nr 1600/2002/EG; genomförandeplanen från Johannesburg (WSSD 2002).

- att minska resursanvändningens allmänna inverkan och förbättra dess effektivitet genom tillämpning av följande avfallshierarki: förebyggande, bearbetning för återanvändning, materialåtervinning, annan återvinning och deponering ⁽¹⁾.
- (18) Unionen har enats om att stimulera övergången till en grön ekonomi och eftersträva en absolut frikoppling mellan ekonomisk tillväxt och miljöförstöring ⁽²⁾.
- (19) Unionen har enats om att eftersträva en värld utan nettoförstöring av mark inom ramen för en hållbar utveckling ⁽³⁾.
- (20) I enlighet med artikel 191.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) syftar unionens miljöpolitik till en hög skyddsnivå med beaktande av de olika förutsättningar som råder inom unionens olika regioner och bygger på försiktighetsprincipen och principerna att förebyggande åtgärder bör vidtas, att miljöförstöring företrädesvis bör hejdas vid källan och att förorenaren betalar.
- (21) Åtgärder för att de prioriterade målen i det sjunde miljöhandlingsprogrammet ska nås bör vidtas på olika politiska nivåer, i enlighet med subsidiaritetsprincipen.
- (22) Det är viktigt att det sker ett öppet samarbete med icke-statliga aktörer för att det sjunde miljöhandlingsprogrammet ska bli en framgång och de prioriterade målen ska kunna nås.
- (23) Förlust av biologisk mångfald och förstöring av ekosystem i unionen har inte bara stora effekter på miljön och människors välbefinnande, de påverkar även framtida generationer och är kostsamt för samhället som helhet, särskilt för ekonomiska aktörer i sektorer som är direkt beroende av ekosystemtjänster.
- (24) Det finns betydande utrymme för att minska utsläppen av växthusgaser och förbättra energi- och resurseffektiviteten inom unionen. Det kommer att minska belastningen på miljön och bidra till konkurrenskraft och nya källor för tillväxt och arbetstillfällen genom kostnadsbesparingar från förbättrad effektivitet, försäljningen av uppfinningar och bättre resursförvaltning under hela livscykeln. För att frigöra denna potential bör unionen inom en mer omfattande klimatpolitik ta hänsyn till att alla ekonomiska sektorer måste bidra till att bekämpa klimatförändringarna.
- (25) Miljöproblem och miljöpåverkan fortsätter att utgöra stora risker för människors hälsa och välbefinnande, men åtgärder som förbättrar miljön kan ge fördelar.
- (26) Genomförande av unionens miljöregelverk fullt ut i hela unionen är en bra investering för miljön och människors hälsa, liksom för ekonomin.
- (27) Unionens miljöpolitik bör även fortsättningsvis bygga på en god kunskapsbas och bör säkerställa att underlaget som ligger till grund för utformning av politiken, däribland fall där försiktighetsprincipen har åberopats, är mer begripligt på alla nivåer.
- (28) Miljö- och klimatmålen bör stödjas med lämpliga investeringar, och medel bör användas mer effektivt i linje med dessa mål. Användningen av offentlig-privata initiativ bör uppmuntras.
- (29) Integrering av miljö inom alla relevanta politikområden är avgörande för att minska miljöpåverkan från andra sektorer och politikområden, och för att miljö- och klimatmål ska kunna uppfyllas.
- (30) Unionen är tätbefolkad, och över 70 % av dess medborgare lever i städer eller stadsnära områden och står inför särskilda miljö- och klimatrelaterade utmaningar.
- (31) Många miljöutmaningar är globala och kan endast lösas fullt ut genom ett övergripande globalt samarbete, medan andra miljöutmaningar har en starkt regional karaktär. Detta kräver samarbete med partnerländer, däribland grannländer och utomeuropeiska länder och territorier.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG av den 19 november 2008 om avfall (EUT L 312, 22.11.2008, s. 3).

⁽²⁾ Rådets slutsatser av den 11 juni 2012 (11186/12); COM(2011) 571.

⁽³⁾ Förenta nationernas generalförsamlings resolution A/Res/66/288 av den 27 juli 2012 om resultaten från konferensen Rio + 20, med titeln *The Future We Want*.

- (32) Det sjunde miljöhandlingsprogrammet bör inom unionen och på internationell nivå stödja genomförandet av resultatens av och åtagandena från Förenta nationernas konferens om hållbar utveckling 2012 (Rio + 20) och som syftar till att omvandla den globala ekonomin till en inkluderande och grön ekonomi, inom ramen för hållbar utveckling och fattigdomsbekämpning.
- (33) En lämplig kombination av politiska styrmedel skulle ge företag och konsumenter bättre kunskap om hur deras handlingar påverkar miljön och styra denna påverkan. Sådana politiska styrmedel kan vara ekonomiska incitament, marknadsbaserade styrmedel, informationskrav och frivilliga verktyg och åtgärder som kompletterar lagstiftningen samt engagerar berörda parter på olika nivåer.
- (34) Alla åtgärder och mål som ingår i det sjunde miljöhandlingsprogrammet bör förbättras i enlighet med principerna om smart lagstiftning ⁽¹⁾ och, vid behov, omfattas av en utförlig konsekvensbedömning.
- (35) Framstegen med att uppfylla målen i det sjunde miljöhandlingsprogrammet bör övervakas, utvärderas och analyseras utifrån överenskomna indikatorer.
- (36) I enlighet med artikel 192.3 i EUF-fördraget bör de mål som ska prioriteras i fråga om unionens miljöpolitik anges i ett allmänt handlingsprogram.
- (37) För de prioriterade mål som anges i detta beslut identifieras ett antal åtgärder i det sjunde miljöhandlingsprogrammet, som anges i bilagan, som syftar till att uppnå dessa mål.
- (38) Eftersom målen för den föreslagna åtgärden, nämligen att upprätta ett allmänt miljöhandlingsprogram för unionen med angivande av prioriterade mål, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av det handlingsprogrammets omfattning och verkningar, bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta beslut inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ett allmänt handlingsprogram för unionen på miljöområdet för perioden fram till och med den 31 december 2020 (nedan kallat *det sjunde miljöhandlingsprogrammet*), som anges i bilagan, antas härmed.

Artikel 2

1. Det sjunde miljöhandlingsprogrammet ska ha följande prioriterade mål:

- a) Att skydda, bevara och stärka unionens naturkapital.
- b) Att omvandla unionen till en resurseffektiv, grön, konkurrenskraftig och utsläppsnål ekonomi.
- c) Att skydda unionens medborgare mot miljöbelastningar och risker för hälsa och välbefinnande.
- d) Att få största möjliga fördelar av unionens miljölagstiftning genom förbättrat genomförande.
- e) Att förbättra kunskaps- och faktaunderlaget för unionspolitik för miljön.
- f) Att säkerställa investeringar för miljö- och klimatpolitik och ta itu med externa kostnader för miljöeffekter.
- g) Att förbättra miljöintegrering och politiskt samstämmighet.
- h) Att förbättra hållbarheten i unionens städer.
- i) Att öka unionens effektivitet i att möta internationella miljö- och klimatrelaterade utmaningar.

2. Det sjunde miljöhandlingsprogrammet ska grundas på försiktighetsprincipen, principerna om förebyggande åtgärder och om åtgärdande av föroreningar vid källan och principen att förorenaren betalar.

3. Det sjunde miljöhandlingsprogrammet ska bidra till en hög miljöskyddsnivå och hög livskvalitet och välbefinnande för medborgarna.

⁽¹⁾ COM(2010) 543.

4. Alla åtgärder och mål som ingår i det sjunde miljöhandlingsprogrammet ska föreslås och genomföras i enlighet med principerna om smart lagstiftning och, vid behov omfattas av en utförlig konsekvensbedömning.

Artikel 3

1. De relevanta unionsinstitutionerna ansvarar tillsammans med medlemsstaterna för att vidta lämpliga åtgärder för att de prioriterade målen i det sjunde miljöhandlingsprogrammet genomförs. Åtgärder ska vidtas med beaktande av principerna om tilldelade befogenheter, subsidiaritet- och proportionalitet, i enlighet med artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen.

2. Offentliga myndigheter på alla nivåer ska arbeta tillsammans med företag och arbetsmarknadens parter, civilsamhället och enskilda medborgare vid genomförandet av det sjunde miljöhandlingsprogrammet.

Artikel 4

1. Kommissionen ska se till att genomförandet av relevanta delar av det sjunde miljöhandlingsprogrammet övervakas inom ramen för den regelbundna övervakningsprocessen i Europa 2020-strategin. Denna process ska hämta information från Europeiska miljöbyråns indikatorer om miljöns tillstånd samt de indikatorer som används för att övervaka genomförandet av befintliga miljö- och klimatrelaterade bestämmelser och mål, såsom klimat- och energimål, mål för biologisk mångfald och milstolpar för resurseffektivitet.

2. Kommissionen ska även göra en utvärdering av det sjunde miljöhandlingsprogrammet. Den utvärderingen ska bland annat grunda sig på miljöbyråns rapport om miljöns tillstånd och på ett samråd med berörda parter. Kommissionen ska i god tid före det att det sjunde miljöhandlingsprogrammet löper ut lägga fram en rapport som bygger på denna utvärdering för Europaparlamentet och rådet.

3. Mot bakgrund av den utvärderingen och annan relevant politikutveckling ska kommissionen, om lämpligt, i god tid lägga fram ett förslag om ett åttonde miljöhandlingsprogram för att undvika en lucka mellan det sjunde och det åttonde miljöhandlingsprogrammet.

Artikel 5

Detta beslut träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Strasbourg den 20 november 2013.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

V. LEŠKEVIČIUS

Ordförande

BILAGA

DET SJUNDE MILJÖHANDLINGSPROGRAMMET TILL 2020 – ATT LEVA GOTT INOM PLANETENS GRÄNSER

1. Följande vision för 2050 är avsedd att vara en vägledning för åtgärder fram till 2020 och därefter:

År 2050 lever vi gott inom planetens ekologiska gränser. Vårt välstånd och vår goda miljö bygger på en innovativ kretsloppsekonomi där ingenting slösas bort och där naturresurser förvaltas hållbart och biologisk mångfald skyddas, värderas och återställs på sätt som stärker vårt samhälles motståndskraft. Vår utsläppssnåla tillväxt är sedan länge frikopplad från resursanvändningen och anger takten för ett säkert och hållbart globalt samhälle.

ETT HANDLINGSPROGRAM TILL 2020

2. Under de senaste 40 åren har ett brett spektrum av miljölagar införts, som sammantaget utgör världens mest omfattande moderna normer. Detta har bidragit till att lösa några av de allvarligaste miljöfrågorna för medborgare och företag inom unionen.
3. Utsläppen av föroreningar till luft, vatten och mark har minskat betydligt under de senaste årtiondena, liksom växthusgaserna de senaste åren. Unionens kemikalielagstiftning har moderniserats, och användningen av många giftiga och farliga ämnen såsom bly, kadmium och kvicksilver har begränsats i de produkter som finns i de flesta hushåll. Unionens medborgare kan glädjas åt en vattenkvalitet som är bland den bästa i världen, och över 18 % av unionens yta och 4 % av dess hav har avsatts som skyddade naturområden.
4. Unionens miljöpolitik har stimulerat uppfinningar och investeringar i miljövänliga varor och tjänster, vilket gett arbetstillfällen och exportmöjligheter⁽¹⁾. Successiva utvidgningar har lett till bättre normer för miljöskydd i en stor del av den europeiska kontinenten, och unionens ansträngningar har bidragit till ökade internationella åtaganden för att bekämpa klimatförändringar och förlust av biologisk mångfald, och till lyckade globala ansträngningar att få bort ozonförstörande ämnen och blybensin.
5. Stora framsteg har också gjorts för att integrera miljömålen i andra politikområden och verksamheter inom unionen. I den reformerade gemensamma jordbrukspolitiken är sedan 2003 direktstöden kopplade till krav på att jordbrukarna upprätthåller god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden och att uppfyller tillämpliga miljölagar. Att bekämpa klimatförändringar har blivit en del av energipolitiken, och det har gjorts framsteg med att integrera frågor som rör resurseffektivitet, klimatförändringar och energieffektivitet i andra viktiga sektorer som transporter och byggnader.
6. Det finns dock många miljötrender inom unionen som fortsätter ge anledning till oro, inte minst på grund av att unionens befintliga miljölagstiftning inte genomförs i tillräckligt hög grad. Endast 17 % av de arter och livsmiljöer som enligt habitatdirektivet⁽²⁾ bedöms ha gynnsam bevarandestatus och försämringen och förlusten av naturkapital äventyrar försöken att nå unionens mål för biologiska mångfald och klimatförändringar. En sådan status på arter och livsmiljöer samt försämringen och förlusten av naturkapital har höga följdkostnader som ännu inte har värderats korrekt i vårt ekonomiska och sociala system. 30 procent av unionens yta är mycket fragmenterad, vilket påverkar den ekologiska konnektiviteten och därmed ekosystemens hälsa och deras förmåga att tillhandahålla ekosystemtjänster och lämpliga livsmiljöer för arter. Det har visserligen gjorts framsteg inom unionen för att frikoppla tillväxten från utsläpp av växthusgaser, resursanvändning och miljöpåverkan, men resursanvändningen i stort är fortfarande ohållbar och ineffektiv, och avfallet hanteras ännu inte på rätt sätt. Till följd av detta går företag i unionen miste om de betydande möjligheter som resurseffektivitet kan innebära i fråga om konkurrenskraft, kostnadsminskningar, förbättrad produktivitet och leveransrygghet. Vattenkvaliteten och luftföroreningarna är fortfarande problematiska i många delar av Europa, och unionens medborgare utsätts fortfarande för farliga ämnen som kan skada deras hälsa och välbefinnande. Ohållbar markanvändning förstör bördiga jordar, och jordförsämringen fortsätter, vilket får följder för den globala livsmedelstryggheten och målen om biologisk mångfald.
7. Miljö- och klimatförändringar inom unionen orsakas i allt högre grad av globala utvecklingstrender, exempelvis i fråga om befolkning, konsumtion, produktions- och handelsmönster och snabba tekniska framsteg. Sådan

⁽¹⁾ *The economic benefits of environmental policy* (IES, Vrije Universiteit Amsterdam, 2009); COM(2012) 173; *Implementing EU Legislation for Green Growth* (BIO Intelligence Service 2011).

⁽²⁾ Rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (EGT L 206, 22.7.1992, s. 7).

utveckling kan visserligen erbjuda stora möjligheter till ekonomisk tillväxt och samhälleligt välbefinnande, men de innebär även utmaningar och osäkerhet för unionens ekonomi och samhälle och orsakar miljöförstöring i hela världen (1).

8. Priserna på nödvändiga råvaror, metaller och energi tvingas upp genom de nuvarande slösaktiga produktion- och konsumtionssystemen i världsekonomin, i kombination med en växande global efterfrågan på varor och tjänster och utarmningen av resurser, vilket skapar mer föroreningar och avfall, ökar utsläppen av växthusgaser och förvärrar markförstöring, avskogning och förlust av biologisk mångfald. Nära två tredjedelar av världens ekosystem håller på att försämrans (2), och det finns uppgifter som tyder på att planetens gränser för förlust av biologisk mångfald, klimatförändringar och kvävet kretslopp redan har överskridits (3). År 2030 väntas ett globalt vattenunderskott på 40 % om inte betydande framsteg görs för att förbättra resurseffektiviteten. Det finns också en risk för att klimatförändringarna ytterligare kommer att förvärra dessa problem, med höga kostnader som följd (4). År 2011 uppgick kostnaderna i världen för katastrofer som delvis berodde på klimatförändringar till över 300 miljarder EUR. Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD) har varnat för att fortsatt förstöring och utarmning av naturkapitalet riskerar att leda till oåterkalleliga förändringar, som kan hota två sekler av ökad levnadsstandard och medföra stora kostnader (5).
9. Att hantera vissa av dessa komplexa frågor kommer att kräva att all befintlig miljöteknik tas i anspråk och att industrin ständigt utvecklas och tar till sig bästa tillgängliga teknik och nya uppfinningar, liksom en ökad användning av marknadsbaserade instrument. Det krävs också snabba framsteg inom lovande områden av vetenskap och teknik. Detta bör möjliggöras genom stöd till forskning och genom att skapa villkor som stimulerar privata investeringar i forskning. Samtidigt föreligger ett behov av att bättre förstå den nya teknikens eventuella risker för miljön och människors hälsa, och av att bedöma och hantera dessa risker bättre. Detta är en förutsättning för att allmänheten ska acceptera ny teknik, och för att unionen effektivt och i rätt tid ska kunna identifiera och reagera på potentiella risker som är förknippade med tekniska utvecklingar. Stora tekniska innovationer bör åtföljas av offentliga dialoger och deltagandeprocesser.
10. För att vi ska kunna leva väl i framtiden bör omedelbara, samlade åtgärder vidtas nu för att förbättra ekologisk resiliens och maximera de fördelar som miljöpolitiken kan ge ekonomi och samhälle med hänsyn till planetens ekologiska gränser. Det sjunde miljöhandlingsprogrammet speglar unionens åtaganden att omvandlas till en inkluderande grön ekonomi som säkrar tillväxt och utveckling, skyddar människors hälsa och välbefinnande, ger anständiga arbetstillfällen, minskar ojämlikheterna och investerar i och bevarar den biologiska mångfalden inklusive dess ekosystemtjänster – naturkapitalet – för dess egenvärde och väsentliga bidrag till människors välbefinnande och ekonomiskt välbefinnande.
11. Denna omvandling till en inkluderande grön ekonomi förutsätter att miljöfrågorna integreras i andra politikområden, såsom energi, transporter, jordbruk, fiske, handel, ekonomi och industri, forskning och innovation, sysselsättning, utveckling, utrikes frågor, säkerhetsfrågor, utbildning samt socialpolitik och turism, för att få ett sammanhängande synsätt. Åtgärder inom unionen bör också kompletteras med utökade globala åtgärder och samarbete med grannländer för att ta itu med gemensamma utmaningar.
12. Unionen har inlett omvandlingen med långsiktiga, integrerade strategier för att stoppa förlusten av biologisk mångfald (6), förbättra resurseffektiviteten (7) och genomföra övergången till ett säkert och hållbart utsläppsnått samhälle (8). Kommissionen har även lagt in miljöhänsyn och miljömål i nya initiativ inom andra politiska huvudområden, inklusive energi (9) och transporter (10), och strävat efter att öka miljönyttan genom att reformera unionens jordbruks- och landsbygdsutvecklingspolitik, fiskeripolitik och sammanhållningspolitik, och vidareutveckla de resultat som uppnåtts hittills. I detta hänseende är tvärvillkor särskilt viktiga för att bidra till jordbrukets hållbarhet, genom att främja skyddet av sårbara ekosystem såsom vattenförekomster, mark och habitat.

(1) SEC(2011) 1067; The European Environment – State and Outlook 2010: Assessment of Global Megatrends (SOER 2010).

(2) Rapport från FN:s generalsekreterares högnivåpanel om global hållbarhet, *Resilient People, Resilient Planet: A future worth choosing*, 2012.

(3) Det har fastställts trösklar för nio planetära gränser som när de en gång har passerats kan leda till oåterkalleliga förändringar som kan få katastrofala följder för människan, exempelvis: klimatförändringar, förlust av biologisk mångfald, global användning av sötvatten, försurning av haven, kretsloppen för kväve och fosfor och förändrad markanvändning (Ecology and Society, vol. 14, nr 2, 2009).

(4) Enligt Sternrapporten om klimatförändringens ekonomi kommer de sammanlagda kostnaderna för klimatförändringarna, om inga åtgärder vidtas, att motsvara en förlust av minst 5 % av den globala bruttonationalprodukten (BNP) per år. Om fler risker och effekter räknas med kan denna siffra öka till 20 % av BNP.

(5) OECD Environmental Outlook to 2050: The Consequences of Inaction (report 2012).

(6) COM(2011) 244.

(7) COM(2011) 571.

(8) COM(2011) 112.

(9) COM(2011) 885.

(10) COM(2011) 144.

13. Unionen har undertecknat ett stort antal rättsligt bindande åtaganden inom ramen för multilaterala miljööverenskommelser och politiskt bindande miljöåtaganden, bland annat dem som man enades om vid FN:s konferens om hållbar utveckling (Rio + 20) ⁽¹⁾. I rapporten från Rio + 20 erkänns en inkluderande och grön ekonomi som ett viktigt verktyg för att åstadkomma hållbar utveckling och fattigdomsutrotning. Dokumentet anger en handlingsram som omfattar samtliga tre dimensioner av hållbar utveckling (miljömässig, social och ekonomisk), där många av insatserna finns med bland de prioriterade målen för det sjunde miljöhandlingsprogrammet. Vid Rio + 20 enades parterna också om att utveckla hållbara utvecklingsmål som är i linje med och ingår i FN:s utvecklingsagenda för perioden efter 2015, för att stärka den institutionella ramen och utarbeta en finansieringsstrategi för hållbar utveckling. Rio + 20 antog även ett globalt tioårigt ramprogram för hållbar produktion och konsumtion. Unionen och dess medlemsstater bör nu se till att dessa åtaganden genomförs inom unionen och bör främja genomförandet av dem globalt.
14. Det sjunde miljöhandlingsprogrammet är ett komplement till dessa ansträngningar genom att det anger prioriterade mål som unionen ska uppnå under perioden fram till 2020. Det sjunde miljöhandlingsprogrammet ska stödja genomförande och uppmuntra åtgärder på alla nivåer och främja miljö- och klimatinvesteringar, även bortom 2020.
15. I många fall kommer åtgärder för att de prioriterade målen ska nås krävas främst på nationell, regional eller lokal nivå, i enlighet med subsidiaritetsprincipen. I andra fall kommer det att krävas ytterligare åtgärder på unionsnivå och internationell nivå. Allmänheten bör också spela en viktig roll och hållas välinformerad om miljöpolitiken. Eftersom miljöpolitiken är ett område med delad befogenhet inom unionen, är ett av syftena med det sjunde miljöhandlingsprogrammet att upprätta gemensamma mål och skapa lika villkor för företag och offentliga myndigheter. Tydliga mål ger också opinionsbildare och andra berörda parter som regioner och städer, företag och arbetsmarknadens parter samt enskilda medborgare vägledning och förutsägbara villkor för åtgärder.
16. Integrerad och sammanhängande utveckling av miljö- och klimatpolitiken kan bidra till att säkerställa att unionens ekonomi och samhälle är väl förberedda för att möta ovannämnda utmaningar. Sådana åtgärder kommer att kräva att fokus läggs på följande tre tematiska mål:
- a) Skydd, bevarande och stärkande av unionens naturkapital.
 - b) Omvandling av unionen till en resurseffektiv, grön och konkurrenskraftig och koldioxidsnål ekonomi.
 - c) Skydd för unionens medborgare mot miljöbelastningar och risker för hälsa och välbefinnande.

Dessa tre tematiska mål hör ihop, och man bör sträva efter att uppnå dem parallellt med varandra. Åtgärder som vidtas inom det ena målet kommer ofta att bidra till att uppnå de övriga målen. Att förbättra resurseffektiviteten kommer till exempel att minska belastningen på naturkapitalet, och att stärka motståndskraften hos unionens naturkapital kommer att gynna människors hälsa och välbefinnande. Åtgärder för mildrande av och anpassning till klimatförändringarna kommer att öka återhämtningsförmågan hos unionens ekonomi och samhälle och samtidigt stimulera innovation och skydda unionens naturresurser.

TEMATISKA PRIORITERINGAR

Prioriterat mål 1: Att skydda, bevara och stärka unionens naturkapital

17. Unionens ekonomiska välbefinnande vilar på dess naturkapital, dvs. dess biologiska mångfald, vilket innefattar ekosystemen som tillhandahåller viktiga varor och tjänster såsom bördig jord och mångfunktionella skogar, produktiva marker och hav, sötvatten av hög kvalitet, ren luft, pollinering, klimatreglering och skydd mot naturkatastrofer. En betydande del av unionens lagstiftning syftar till att skydda, bevara och stärka naturkapitalet, inklusive ramdirektivet för vatten ⁽²⁾, ramdirektivet om en marin strategi ⁽³⁾, direktivet om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse ⁽⁴⁾, direktivet om nitrater ⁽⁵⁾, översvämningsdirektivet ⁽⁶⁾, direktivet om prioriterade

⁽¹⁾ FN:s generalförsamlings resolution A/Res/66/288.

⁽²⁾ Direktiv 2000/60/EG.

⁽³⁾ Direktiv 2008/56/EG.

⁽⁴⁾ Rådets direktiv 91/271/EEG av den 21 maj 1991 om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse (EGT L 135, 30.5.1991, s. 40).

⁽⁵⁾ Rådets direktiv 91/676/EEG av den 12 december 1991 om skydd mot att vatten förorenas av nitrater från jordbruket (EGT L 375, 31.12.1991, s. 1).

⁽⁶⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/60/EG av den 23 oktober 2007 om bedömning och hantering av översvämningsrisker (EUT L 288, 6.11.2007, s. 27).

ämnen ⁽¹⁾, ramdirektivet för luftkvalitet och relaterade direktiv ⁽²⁾ samt habitat- och fågeldirektiven ⁽³⁾. Lagstiftningen för hantering av klimatförändringar, kemikalier, industriutsläpp och avfall bidrar också till att minska påfrestningarna på marken och den biologiska mångfalden, inbegripet ekosystemen, arterna och livsmiljöerna samt minska utsläpp av näringsämnen.

18. Färskare bedömningar visar dock att den biologiska mångfalden inom unionen fortfarande utarmas och att de flesta ekosystem har försämrats allvarligt ⁽⁴⁾ till följd av olika påfrestningar. Invasiva främmande arter utgör till exempel större risker för växter, djurs och människors hälsa, miljön och ekonomin än man tidigare trott. I EU:s strategi för biologisk mångfald till 2020 fastställs mål och åtgärder som krävs för att vända denna negativa utveckling, stoppa förlusten av biologisk mångfald och försämringen av ekosystemtjänsterna senast 2020 och återställa dem så mycket som möjligt ⁽⁵⁾. Det är nödvändigt att påskynda genomförandet av den strategin för att unionen ska nå sitt överordnade mål för biologisk mångfald till 2020. I strategin finns särskilda bestämmelser för att underlätta genomförandet av habitat- och fågeldirektiven samt Natura 2000, men för att det överordnade målet ska nås krävs det att all befintlig lagstiftning om skydd av naturkapitalet genomförs fullt ut.
19. Trots kravet i ramdirektivet för vatten på att skydda, förbättra och återställa alla förekomster av yt- och grundvatten, och avsevärda insatser fram till i dag, kommer målet om *god ekologisk status* till 2015 endast att uppnås för 53 % av unionens ytvatten ⁽⁶⁾. Målet i ramdirektivet om en marin strategi att uppnå *god miljöstatus* till 2020 är också allvarligt hotat, bland annat på grund av fortsatt överfiske, förorening (inklusive undervattensbuller och marint avfall) samt effekterna av den globala uppvärmningen såsom havsförsurning i Europas hav. Särskilt i Medelhavet och Svarta havet, där de flesta av kuststaterna inte är medlemsstater i unionen kommer ett nära samarbete inom unionen och med dess grannländer att vara nödvändigt för att ta itu med dessa utmaningar på ett effektivt sätt. Unionens politik mot luftföroreningar och industriutsläpp har visserligen bidragit till att minska många typer av föroreningar, men ekosystemen lider fortsatt av alltför stor kväve- och svaveldeposition och ozonförorening med anknytning till utsläpp från transporter, kraftproduktion och ohållbara jordbruksmetoder.
20. Att skydda, bevara, stärka och värdera unionens naturkapital förutsätter därför också att problemen åtgärdas vid källan, bland annat genom att målen för naturkapitalet bättre integreras i utvecklingen och genomförandet av andra politikområden, och genom att man ser till att policyåtgärder är samstämmiga och ger ömsesidiga fördelar. Miljökomponenterna i kommissionens reformförslag, särskilt i fråga om unionens jordbruks-, fiskeri- och sammanhållningspolitik, med stöd av miljöanpassningsförslagen för unionens budget enligt den fleråriga budgetramen för 2014–2020 är utformade för att stödja de målen. Eftersom jord- och skogsbruk tillsammans upptar 78 % av unionens landyta är de avgörande för bevarandet av naturresurserna, särskilt vatten och mark av god kvalitet samt den biologiska mångfalden och olika kulturlandskap. En miljöanpassning av den gemensamma jordbrukspolitiken främjar miljövänliga jord- och skogsbruksmetoder såsom diversifiering av grödor, skydd av permanent gräs- och betesmark och hållbart skogsjordbruk, och kommer också att främja inrättande och skötsel av ekologiskt värdefulla jordbruks- och skogsområden, bland annat genom extensiva och traditionella metoder. Det kommer också att öka kapaciteten hos sektorn för markanvändning, förändring av markanvändning och skogsbruk att fungera som en kolsänka. En mycket viktig beståndsdel av ett hållbart jordbruk är att det bedrivs med ansvarskänsla gentemot framtida generationer och samtidigt förblir resurseffektivt och produktivt.
21. Unionen har världens största havsområde och har därför ett stort ansvar för att skydda havsmiljön. Den marina sektorn erbjuder ekonomiska möjligheter inom fiske, sjöfart, vattenbruk och råvaruutvinning, men havsmiljön bör nyttjas på ett sätt som är förenligt med bevarande och hållbar förvaltning av marina och kustnära ekosystem. I anslutning till detta kan den fysiska planeringen i kust- och havsområden och en integrerad kustförvaltning inom och mellan medlemsstaterna spela en effektiv roll i samordningen av en hållbar användning av havs- och kustområden, vid tillämpning av det ekosystembaserade synsättet på förvaltningen av olika sektorsverksamheter i de områdena. Havsmiljön är inte tillräckligt skyddad, delvis på grund av att slutförandet av nätverket Natura 2000 försenats, vilket kräver ytterligare insatser från medlemsstaterna. Skyddade havsområden behöver också förvaltas på ett effektivare sätt.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/105/EG av den 16 december 2008 om miljökvalitetsnormer inom vattenpolitikens område och ändring och sedan upphävande av rådets direktiv 82/176/EEG, 83/513/EEG, 84/156/EEG, 84/491/EEG och 86/280/EEG, samt om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG (EUT L 348, 24.12.2008, s. 84).

⁽²⁾ Direktiv 2008/50/EG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/107/EG av den 15 december 2004 om arsenik, kadmium, kvicksilver, nickel och polycykliska aromatiska kolväten i luften (EUT L 23, 26.1.2005, s. 3).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/147/EG av den 30 november 2009 om bevarande av vilda fåglar (EUT L 20, 26.1.2010, s. 7) och direktiv 92/43/EEG.

⁽⁴⁾ Europeiska miljöbyråns tekniska rapport nr 12/2010.

⁽⁵⁾ I punkt 14 i Europeiska rådets slutsatser av den 26 mars 2010 (EUCO 7/10) anges: "Det föreligger ett akut behov av att vända de fortgående tendenserna i fråga om minskad biologisk mångfald och förstöring av ekosystem. Europeiska rådet har förbundit sig att klara den långsiktiga visionen om biologisk mångfald 2050 och det mål för 2020 som fastställdes i rådet slutsatser den 15 mars 2010."

⁽⁶⁾ COM(2012) 673.

22. Ekosystembaserade synsätt som syftar till begränsning av och anpassning till klimatförändringar och som också gynnar den biologiska mångfalden och andra ekosystemtjänster bör tillämpas i större omfattning, som en del av unionens klimatpolitik, medan andra miljömål som att bevara den biologiska mångfalden och skydda marken och vattnet bör beaktas fullt ut i beslut som rör förnybar energi. Slutligen måste åtgärder för att komma till rätta med transportrelaterade luftföroreningar och koldioxidutsläpp vidtas ⁽¹⁾.
23. Markförstöring, landskapsfragmentering och ohållbar markanvändning inom unionen äventyrar flera viktiga ekosystemtjänster, hotar den biologiska mångfalden och ökar Europas sårbarhet för klimatförändringar och naturkatastrofer. Det ökar också problemen med jordförsämringen och ökenspridningen. Över 25 % av unionens yta påverkas av vattenerosion som försämrar markens funktion och påverkar sötvattnets kvalitet. Markförorening och hårdgörning av mark är också kvarstående problem. Över en halv miljon platser runt om i unionen tros vara förorenade, och tills de har kartlagts och bedömts kommer de att fortsätta utgöra allvarliga miljö-, ekonomiska, sociala och hälsorisker. Varje år tas över 1 000 km² mark i anspråk för bostäder, industrier, transporter eller rekreationssyften. Sådana långsiktiga förändringar är svåra eller dyra att vända och innebär nästan alltid kompromisser mellan sociala, ekonomiska och miljömässiga behov. Miljömässiga hänsyn såsom vattenskydd och bevarande av den biologiska mångfalden bör införlivas i planeringsbesluten om markanvändning så att de blir mer hållbara och framsteg kan göras för att uppnå målet om nollförbrukning till 2050.
24. Varierande framsteg har gjorts på medlemsstatsnivå för att garantera markskyddet, däribland vad gäller identifiering av förorenade platser, informationskampanjer, forskning och framtagande av övervakningssystem. Framstegen med riskbaserade insatser och andra saneringsinsatser är dock varierande, och resultaten och rapporteringen på unionsnivå är begränsade. Som svar på problem såsom negativ inverkan på vattnets naturliga kretslopp har kommissionen utarbetat riktlinjer för hårdgörning av mark ⁽²⁾. Ytterligare insatser för att stärka lagstiftningen, utveckla nätverk, utbyta kunskap, ta fram riktlinjer och identifiera exempel på bästa praxis kan också bidra till ett bättre markskydd. Kommissionen har presenterat ett förslag till ett direktiv om inrättande av rambestämmelser för markskydd och om ändring av direktiv 2004/35/EG ⁽³⁾.
25. För att minska de största mänskliga belastningarna på mark, jord och andra ekosystem i Europa kommer det att vidtas åtgärder för att garantera att tillräcklig hänsyn tas till miljön samt till sociala och ekonomiska effekter i besluten om markanvändning på alla relevanta nivåer. I rapporten från Rio + 20, där den ekonomiska och sociala vikten av god markförvaltning framhölls, efterlystes en värld utan nettoförstöring av mark. Unionen och dess medlemsstater bör reflektera över hur ett sådant åtagande bäst drivs igenom inom deras respektive kompetensområden. Unionen och dess medlemsstater bör också snarast möjligt reflektera över hur frågor om markkvalitet skulle kunna hanteras med hjälp av ett målinriktat och proportionerligt riskbaserat tillvägagångssätt inom ramen för bindande lagstiftning. Det bör också fastslås mål för hållbar markanvändning och jordar.
26. Utsläpp av kväve och fosfor i unionens miljö har visserligen minskat avsevärt de senaste 20 åren, men utsläppen av näringsämnen fortsätter att påverka luft- och vattenkvaliteten, har negativa effekter på ekosystemen och orsakar betydande problem för människors hälsa. Särskilt utsläpp av ammoniak från ineffektiv gödselhantering och otillräcklig avloppsvattenrening måste åtgärdas snarast för att kraftigt minska utsläppen av näringsämnen. Det krävs också ytterligare ansträngningar för att hantera näringsämnenas kretslopp på ett mer kostnadseffektivt, hållbart och resurseffektivt sätt och förbättra gödselanvändningens effektivitet. Att åtgärda de utmaningarna kräver investeringar i forskning och förbättringar i samstämmigheten och genomförandet av unionens miljölagstiftning, att normer skärps om så behövs och att näringsämnenas kretslopp förvaltas som en del av en helhetssyn som integrerar och skapar kopplingar mellan befintlig unionspolitik som syftar till att bekämpa övergödning och för höga utsläpp av näringsämnen, och undvika att utsläppta näringsämnen överförs mellan olika miljömedier.
27. Åtgärder enligt EU:s strategi för biologisk mångfald för att återställa minst 15 % av de förstörda ekosystemen inom unionen och öka användningen av grön infrastruktur – ett verktyg för att skapa ekologiska, ekonomiska och sociala fördelar genom naturliga lösningar, och som innefattar grönområden, akvatiska ekosystem och andra fysiska inslag i land- och havsområden – kommer att minska landskapsfragmenteringen. Sådana handlingar kommer, i kombination med ett fullt genomförande av fågel- och habitatdirektiven, och med stöd av prioriterade åtgärdsramar, att stärka naturkapitalet och öka ekosystemens resiliens och kan ge kostnadseffektiva alternativ för begränsning av och anpassning till klimatförändringar och för katastrofriskhantering. Medlemsstaternas ansträngningar att kartlägga och bedöma ekosystem och deras tjänster kommer att förbättra tillgången till uppgifter, och, tillsammans med initiativet för att undvika nettoförluster som planeras till 2015, bidra till att bevara naturkapitalet på många olika nivåer. Till 2020 ska

⁽¹⁾ COM(2011) 144.

⁽²⁾ SWD(2012)0101.

⁽³⁾ COM(2006) 232.

ekosystemtjänsternas ekonomiska värde tas med i redovisnings- och rapporteringssystem i unionen och på nationell nivå, vilket kommer att leda till att unionens naturkapital förvaltas bättre.

28. För att skydda, bevara och stärka unionens naturkapital ska det sjunde miljöhandlingsprogrammet garantera att följande uppnås till 2020:
- a) Förlusten av biologisk mångfald och förstöringen av ekosystemtjänsterna, däribland pollinering, har stoppats, ekosystemen och deras tjänster bevaras, och minst 15 % av de förstörda ekosystemen har återställts.
 - b) Effekten av belastningar på vatten i övergångszoner och kust- och sötvatten (inklusive yt- och grundvatten) har minskat betydligt så att en god status, enligt definitionen i ramdirektivet för vatten uppnås, bevaras eller förbättras.
 - c) Effekten av belastningar på havsvatten har minskat så att en god miljöstatus, enligt kraven i ramdirektivet om en marin strategi uppnås eller bevaras, och kustområdena förvaltas på ett hållbart sätt.
 - d) Luftföroreningar och deras effekter på ekosystem och biologisk mångfald har minskat ytterligare med det långsiktiga målet att inte överskrida kritiska belastningar och nivåer.
 - e) Marken förvaltas hållbart inom unionen, jordarna har ett tillfredsställande skydd och saneringen av förorenade platser är på god väg.
 - f) Näringsämnenas kretslopp (kväve och fosfor) förvaltas på ett mer hållbart och resurseffektivt sätt.
 - g) Skogsförvaltningen är hållbar, och skogarna, deras biologiska mångfald och de tjänster de ger är skyddade och, i så stor utsträckning som möjligt, förbättrade och motståndskraften hos skogarna mot klimatförändringar, bränder, stormar, skadeinsekter och sjukdomar är förbättrad.

Detta kräver i synnerhet följande:

- i) Ett intensifierat genomförande av EU:s strategi för biologisk mångfald utan dröjsmål i syfte att uppnå dess mål.
- ii) Fullt genomförande av planen för att skydda Europas vattenresurser⁽¹⁾ med beaktande av medlemsstaternas särskilda förutsättningar, varvid det samtidigt bör säkerställas att vattenkvalitetsmålen på lämpligt sätt stöds genom politiska åtgärder vid källan.
- iii) Omgående ökade ansträngningar bland annat för att säkra livskraftiga fiskbestånd i linje med den gemensamma fiskeripolitiken, ramdirektivet om en marin strategi och internationella förpliktelser. Bekämpning av föroreningar och fastställande av ett överordnat kvantitativt minskningsmål för marint avfall i unionen med stöd av åtgärder vid källan och med beaktande av de marina strategier som fastställts av medlemsstaterna. Fullbordande av Natura 2000-nätverkets skyddade havsområden och säkerställande av en hållbar förvaltning av kustområden.
- iv) Överenskommelse om och genomförande av en EU-strategi för anpassning till klimatförändring⁽²⁾, som omfattar integreringen av anpassningen till klimatförändringen i unionens centrala politiska initiativ och politikområden.
- v) Ökade ansträngningar för att nå full efterlevnad av unionens lagstiftning om luftkvalitet och fastställande av strategiska mål och åtgärder för tiden efter 2020.
- vi) Ökade ansträngningar för att minska jorderosionen och öka markens innehåll av organiskt material, sanera förorenade platser och bättre integrera olika aspekter av markanvändning i samordnade beslutsprocesser som omfattar alla politiska nivåer, med stöd av fastställda mål för jord och mark som en resurs samt planeringsmål för mark.
- vii) Ytterligare åtgärder för att minska utsläppen av kväve och minska och återvinna utsläppen av fosfor, inklusive utsläpp av avloppsvatten från tätbebyggelser och industrier och från gödselmedelanvändning, bland annat genom bättre kontroll vid källan och genom återvinning av avfallsfosfor.
- viii) Utarbetande och genomförande av en förnyad skogsbruksstrategi för unionen för att hantera de många behov och fördelar som är knutna till skogen och bidra till ett mer strategiskt tillvägagångssätt för att skydda och stärka skogen, däribland genom hållbar skogsförvaltning.

⁽¹⁾ COM(2012) 673.

⁽²⁾ COM(2013) 216.

- ix) Förbättra tillhandahållandet av unionens information till allmänheten samt medvetenheten och undervisningen om miljöpolitiken.

Prioriterat mål 2: Att omvandla unionen till en resurseffektiv, grön, konkurrenskraftig och koldioxidsnål ekonomi

29. Europa 2020-strategin syftar till att främja hållbar tillväxt genom att utveckla en mer konkurrenskraftig utsläppsnål ekonomi där resurser används på ett effektivt och hållbart sätt. Dess flaggskeppsinitiativ *Ett resurseffektivt Europa* ska stödja övergången till en ekonomi som är effektiv i sin resursanvändning, där den totala utvinningen och användningen av resurser minskar och där ekonomisk tillväxt är helt frikopplad från resurs- och energianvändning och deras miljöpåverkan, som minskar utsläppen av växthusgaser, stärker konkurrenskraften genom effektivitet och innovationer och främjar energi- och resurstrygghet, bland annat genom en generell minskad resursanvändning. Färdplanen för ett resurseffektivt Europa och färdplanen för ett konkurrenskraftigt utsläppsnålt samhälle ⁽¹⁾ är de främsta byggstenarna i flaggskeppsinitiativet, som stakar ut vägen för framtida åtgärder för att nå de målen, och bör stödjas genom utbyte av bästa praxis mellan medlemsstaterna. Dessutom kommer ett partnerskap mellan unionen, dess medlemsstater och industri, inom ramen för unionens integrerade industripolitik, att vara ett verktyg för att bidra till att intensifiera investeringarna och innovationen inom sex pionjärmarknader som är kopplade till en grön ekonomi ⁽²⁾.
30. Det krävs innovationer för att förbättra resurseffektiviteten i hela ekonomin, för att kunna stärka konkurrenskraften vid stigande råvarupriser, resursknapphet, begränsade råvaruleveranser och importberoende. Näringslivet är den främsta drivkraften bakom innovationer, även inom miljöområdet. Marknaden kommer dock inte ensam att generera de önskade resultaten, och för att förbättra sin miljöprestanda har i synnerhet små och medelstora företag ett behov av särskilt stöd vid införande av ny teknik, bland annat genom forsknings- och innovationspartnerskap om avfall ⁽³⁾. Det krävs politisk handling på unionsnivå och medlemsstatsnivå för att skapa de rätta förutsättningarna för investeringar och miljöinnovation och stimulera framväxten av hållbara företag och tekniska lösningar på miljöproblem och främja hållbara resursanvändningsmönster ⁽⁴⁾.
31. Detta huvudkrav för att möta miljöutmaningar ger också viktiga socioekonomiska fördelar och kan stimulera konkurrenskraften. En potentiellt ökad sysselsättning genom övergången till en säker, hållbar, utsläppsnål och resurseffektiv ekonomi är en nyckelfaktor för att nå sysselsättningsmålen i Europa 2020 ⁽⁵⁾. Sysselsättningen inom sektorerna miljöteknik och miljötjänster inom unionen har ökat med omkring 3 % årligen de senaste åren ⁽⁶⁾. Världsmarknaden för miljöteknik beräknas vara värd minst en biljon EUR ⁽⁷⁾ och förutses växa till nästan det dubbla under de kommande tio åren. Europeiska företag är redan världsledande på återvinning och energieffektivitet och bör uppmuntras att dra nytta av den stigande globala efterfrågan, med utgångspunkt i handlingsplanen för miljöinnovation ⁽⁸⁾. Enbart den europeiska sektorn för förnybara energikällor väntas exempelvis ge över 400 000 nya arbetstillfällen till 2020 ⁽⁹⁾. En hållbar bioekonomi kan även bidra till intelligent och grön tillväxt i Europa, och den kommer samtidigt att gynnas av ökade resurseffektivitet.
32. Det är nödvändigt att unionens energi- och klimatpaket genomförs fullt ut för att nå de milstolpar som satts upp för 2020 och för att skapa ett konkurrenskraftigt, säkert och hållbart utsläppsnålt samhälle till 2050. Unionen är visserligen på god väg att minska sina utsläpp av växthusgaser med 20 % under 1990 års nivåer till 2020, men för att nå energieffektivitetsmålet på 20 % kommer det att krävas att effektiviseringen och beteendeförändringar går i betydligt snabbare takt. Det nya energieffektivitetsdirektivet ⁽¹⁰⁾ väntas utgöra ett viktigt bidrag i detta avseende, och kan komma att kompletteras med effektivitetskrav på energiförbrukning för produkter som släpps ut på unionsmarknaden. En utförlig bedömning av tillgången på hållbar biomassa är också viktig mot bakgrund av den ökande efterfrågan på energi och den pågående debatten om konflikten mellan markanvändningen till livsmedel och markanvändningen till bioenergi. Det är också avgörande att se till att biomassa i alla dess former produceras och används hållbart och effektivt under hela dess livscykel i syfte att minimera eller undvika negativ inverkan på miljön och klimatet och med hänsyn till den ekonomiska kontexten vid olika användning av biomassa som en resurs. Detta skulle bidra till att skapa en utsläppsnål ekonomi.

⁽¹⁾ COM(2011) 112.

⁽²⁾ COM(2012) 582 "En starkare europeisk industri för tillväxt och ekonomisk återhämtning".

⁽³⁾ Princip IX i "Small Business Act" för Europa föreslår åtgärder för att hjälpa små och medelstora företag att omvandla miljöproblem till affärsmöjligheter (COM(2008) 394).

⁽⁴⁾ *Fostering Innovation for Green Growth* (OECD 2011) och *The Eco-Innovation Gap: An economic opportunity for business*, Eco-Innovation Observatory (EIO 2012).

⁽⁵⁾ COM(2012) 173.

⁽⁶⁾ EU:s miljöindustri sysselsatte omkring 2,7 miljoner personer 2008, och för 2012 kan denna siffra ligga runt 3,4 miljoner (Ecorys, 2012).

⁽⁷⁾ *The number of jobs dependent on the Environment and Resource Efficiency improvements* (ECORYS 2012).

⁽⁸⁾ COM(2011) 899.

⁽⁹⁾ *The impact of renewable energy policy on economic growth and employment in the EU* (Employ-RES 2009).

⁽¹⁰⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/27/EU av den 25 oktober 2012 om energieffektivitet, om ändring av direktiven 2009/125/EG och 2010/30/EU och om upphävande av direktiven 2004/8/EG och 2006/32/EG (EUT L 315, 14.11.2012, s. 1).

33. Alla sektorer i ekonomin kommer att behöva bidra för att minska utsläppen av växthusgaser, om unionen ska kunna ta sin del av det globala ansvaret. Unionen måste komma överens om nästa steg för sin klimat- och energiram efter 2020 för att förbereda sig inför de internationella förhandlingar om ett nytt rättsligt bindande avtal, men även för att ge medlemsstaterna, industrin och andra sektorer tydliga och rättsligt bindande spelregler och mål, så att de kan göra de investeringar som krävs på medellång och lång sikt för utsläppsminskning, energieffektivitet och förnybar energi. Unionen behöver därför överväga olika politiska alternativ för att gradvis och kostnadseffektivt gå över till ett utsläppsnålt samhälle, med beaktande av de vägledande milstolparna som anges i färdplanen för ett utsläppsnålt samhälle till 2050, vilket borde tjäna som grund för det fortsatta arbetet. Grönboken om en ram för klimat- och energipolitiken fram till 2030⁽¹⁾ utgör ett viktigt steg i detta avseende. Energifärdplanen för 2050 och vitboken om transporter måste vara politiskt väl underbyggda. Medlemsstaterna behöver dessutom ta fram och genomföra långsiktiga, kostnadseffektiva strategier för lägre utsläpp i syfte att nå unionsmålet att minska utsläppen av växthusgaser med 80–95 % till århundradets mitt, jämfört med 1990, som en del av det globala åtagandet att hålla ökningen av medeltemperaturen under 2 °C jämfört med förindustriella nivåer, och mot bakgrund av de nödvändiga minskningar för industriländerna som grupp, enligt rön som lagts fram av Mellanstatliga panelen för klimatförändringar (IPCC). Unionens system för handel med utsläppsrätter kommer att fortsätta att vara en central del i unionens klimatpolitik efter 2020, och det krävs en strukturell systemreform för att främja investeringar i utsläppsnål teknik. I linje med internationella åtaganden bör unionen tillsammans med andra parter till Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar (UNFCCC) stödja utvecklingsländerna i deras insatser för att begränsa klimatförändringarna i form av kapacitetsuppbyggnad, finansiellt bistånd och tekniköverföring.
34. Industrins användning av *bästa tillgängliga teknik* (BAT) enligt direktivet om industriutsläpp⁽²⁾ kommer det att ge bättre resursanvändningsmönster och minskade utsläpp för över 50 000 stora industrianläggningar inom unionen, och därmed utgöra ett viktigt bidrag för att stimulera utvecklingen av ny teknik, göra ekonomin grönare och minska industrins kostnader på lång sikt. Denna utveckling kan uppmuntras ytterligare genom att industrin genomför miljöledningssystem, såsom Emas⁽³⁾.
35. Vissa av de befintliga politiska åtgärderna inom ramen för produktion och konsumtion har en begränsad räckvidd. Det krävs ett ramverk som skickar lämpliga signaler till producenter och konsumenter att främja resurseffektivitet och kretsloppssamhället. Det kommer att vidtas åtgärder för att förbättra miljöprestandan ytterligare hos varor och tjänster på unionsmarknaden under hela deras livscykel, inklusive för att öka tillgången till miljömässigt hållbara produkter och stimulera en betydande ökad efterfrågan hos konsumenter på sådana produkter. Detta ska uppnås genom en avvägd sammansättning av stimulansåtgärder riktade mot konsumenter och företag, inklusive små och medelstora företag, marknadsbaserade styrmedel och regler för att minska miljöeffekterna från deras verksamhet och produkter. Konsumenter bör få tillgång till korrekt, lättbegriplig och tillförlitlig information om de produkter de köper genom tydlig och konsekvent märkning, samt även i samband med miljöklagomål. Förpackningar bör optimeras för att minimera miljöpåverkningar, och resurseffektiva affärsmodeller, såsom produktservicesystem, inklusive leasing av produkter bör även stödjas. Befintlig produktlagstiftning som direktiven om ekodesign och energideklaration⁽⁴⁾ och förordningen om miljömärke⁽⁵⁾ kommer att ses över i syfte att förbättra produkters miljöprestanda och resurseffektivitet under hela livscykeln och att befintliga bestämmelser integreras i ett mer sammanhållet politisk och rättsligt ramverk för hållbar produktion och konsumtion inom unionen⁽⁶⁾. Detta ramverk, som stöds med livscykelindikatorer, bör ta itu med fragmenteringen inom och den begränsade räckvidden för det gällande regelverket för hållbar produktion och konsumtion, samt kartlägga och, där så är lämpligt, vidta nödvändiga åtgärder inom policy, incitament och lagstiftning för att säkerställa att minimikrav avseende produkters och tjänsters miljöprestanda införs.
36. Eftersom 80 % av alla miljöeffekter under en produkts livscykel har sitt ursprung i designskedet bör unionspolitiken säkerställa att prioriterade produkter som släpps ut på unionsmarknaden får en *ekodesign* för att optimera resurs- och materialeffektiviteten. Detta bör inbegripa produktens hållbarhet, att den kan repareras, återanvändas och återvinnas, innehåll av återvunnet material samt produktens livslängd. Produkterna bör komma från hållbara källor och utformas för återanvändning och återvinning. Dessa krav måste kunna genomföras och verkställas. Både på

⁽¹⁾ COM(2013) 169.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU av den 24 november 2010 om industriutsläpp (samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar) (EUT L 334, 17.12.2010, s. 17).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1221/2009 av den 25 november 2009 om frivilligt deltagande för organisationer i gemenskapens miljölednings- och miljörevisionsordning (Emas) (EUT L 342, 22.12.2009, s. 1).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/125/EG av den 21 oktober 2009 om upprättande av en ram för att fastställa krav på ekodesign för energirelaterade produkter (EUT L 285, 31.10.2009, s. 10) och Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/30/EU av den 19 maj 2010 om märkning och standardiserad produktinformation som anger energirelaterade produkters användning av energi och andra resurser (EUT L 153, 18.6.2010, s. 1).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 66/2010 av den 25 november 2009 om ett EU-miljömärke (EUT L 27, 30.1.2010, s. 1).

⁽⁶⁾ Lagstiftningen om ekodesign, energimärkning, miljömärkning, miljölednings- och miljörevisionsordning (Emas) och otillbörliga affärsmetoder ska ses över senast 2015.

unionsnivå och nationell nivå kommer ansträngningarna att trappas upp för att undanröja hinder för miljöinnovationer ⁽¹⁾ och frigöra den fulla potentialen hos Europas miljöindustrier, och därmed ge fördelar för gröna jobb och grön tillväxt.

37. I syfte att upprätta en handlingsram för att förbättra andra resurseffektivitetsaspekter utöver växthusgasutsläpp och energi, kommer det att fastställas mål för att minska konsumtionens totala miljöpåverkan under livscykeln, i synnerhet inom för livsmedels-, bostads- och transportsektorerna ⁽²⁾. Sammantaget svarar dessa sektorer för nära 80 % av konsumtionens miljöpåverkan. Indikatorer och mål för mark-, vatten-, material- och koldioxidfotavtrycken, liksom deras roll i den europeiska planeringsterminen, bör också beaktas i detta sammanhang. Rapporten från Rio + 20 erkände att det fanns ett behov av att kraftigt minska svinn och slöseri efter skörd samt under hela livsmedelskedjan. Kommissionen bör lägga fram en omfattande strategi för att bekämpa onödigt matavfall och arbeta tillsammans med medlemsstaterna i kampen mot att det ökade matavfallet. I detta sammanhang vore åtgärder för att öka kompostering och anaerob nedbrytning av kasserade livsmedel vara till hjälp, där så är lämpligt.
38. Utöver de obligatoriska kraven på miljöanpassad offentlig upphandling för vissa produktkategorier ⁽³⁾ har de flesta medlemsstater antagit frivilliga handlingsplaner, och många har satt upp mål för specifika produktgrupper. Det finns dock betydande utrymme på alla förvaltningsnivåer att genom sina inköpsbeslut ytterligare minska miljöpåverkan. Medlemsstaterna bör vidta ytterligare åtgärder för att nå målet om att tillämpa miljöanpassad offentlig upphandling i minst 50 % av de offentliga upphandlingarna. Kommissionen kommer att överväga att föreslå sektorsspecifik lagstiftning som fastställer obligatoriska krav för miljöanpassad offentlig upphandling för ytterligare produktkategorier och tillämpningsområdet för periodisk kontroll av medlemsstaternas framsteg på grundval av korrekta medlemsstatsdata, samtidigt som man tar hänsyn till behovet av att minimera den administrativa bördan. Frivilliga nätverk för gröna uppköpare bör inrättas.
39. Det finns även en stor potential för att förbättra förebyggandet och hanteringen av avfall inom unionen för att bättre ta till vara resurser, öppna nya marknader, skapa nya arbetstillfällen och minska beroendet av importerade råvaror, samtidigt som man minskar miljöpåverkan ⁽⁴⁾. Varje år produceras i unionen 2,7 miljarder ton avfall inom EU, varav 98 miljoner ton (4 %) är farligt avfall. 2011 utgjorde produktionen av kommunalt avfall per person i genomsnitt 503 kg i hela unionen, men den varierar mellan 298 och 718 kg i enskilda medlemsstater. I genomsnitt är det bara 40 % av det fasta avfallet som förbereds för återanvändning eller återvinns medan man i vissa medlemsstater når en nivå på 70 %, vilket visar att avfall skulle kunna vara en av unionens viktigaste resurser. Samtidigt deponeras över 75 % av det kommunala avfallet i många medlemsstater ⁽⁵⁾.
40. Att omvandla avfall till en resurs, i enlighet med uppmaningen i färdplanen för resurseffektivt Europa, förutsätter att unionens avfallsagstiftning genomförs fullt ut i hela unionen, och att avfallshierarkin tillämpas strikt och omfattar olika slags avfall ⁽⁶⁾. Det krävs ytterligare ansträngningar för att minska avfallsproduktionen per person och avfallsproduktionen i absoluta tal. Att begränsa energiåtervinning till material som inte kan materialåtervinnas ⁽⁷⁾, att fasa ut deponering av materialåtervinningsbart eller återvinningsbart avfall ⁽⁸⁾ genom att se till att återvinningen håller hög kvalitet, förutsatt att användningen av återvunnet material inte leder till en generell negativ inverkan på miljön eller människors hälsa, och att utveckla marknader för återvunna råvaror är också nödvändigt för att uppnå resurseffektivitetsmålen. Farligt avfall måste hanteras så att de negativa effekterna på människors hälsa och miljön minimeras, i enlighet med överenskommelsen vid Rio + 20. För att uppnå detta mål bör marknadsbaserade styrmedel och andra åtgärder inriktade på att förebygga, återvinna och återanvända tillämpas mycket mer systematiskt i hela unionen, däribland utökat producentansvar, samtidigt som utvecklingen av giftfria materialkretslopp bör stödjas. Hinder för återvinning på unionens inre marknad bör tas bort, och befintliga mål för förebyggande, återanvändning, återvinning och avledning från deponering ses över för att skapa ett livscykeldrivet kretslopps-samhälle, där resurser används i flera steg och restavfallet minskas till nära noll.

⁽¹⁾ COM(2011) 899.

⁽²⁾ Den årliga mängden livsmedel som slängs i unionen uppgår till omkring 89 miljoner ton, motsvarande 179 kg per person (BIO Intelligence Service). Den sammanlagda påverkan från bostäder och infrastruktur svarar för omkring 15–30 % av alla konsumtionsrelaterade miljöbelastningar i Europa och bidrar med cirka 2,5 ton koldioxidekvivalenter per person årligen (SEC(2011) 1067).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 106/2008 av den 15 januari 2008 om ett gemenskapsprogram för energieffektivitetsmärkning av kontorsutrustning (EUT L 39, 13.2.2008, s. 1), Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/33/EG av den 23 april 2009 om främjande av rena och energieffektiva vägtransportfordon (EUT L 120, 15.5.2009, s. 5) och energieffektivitetsdirektivet.

⁽⁴⁾ Om unionens avfallsagstiftning genomfördes fullt ut skulle man till exempel spara 72 miljarder EUR per år, öka den årliga omsättningen på unionens avfallshanterings- och återvinningssektor med 42 miljarder EUR och skapa över 400 000 arbetstillfällen till 2020.

⁽⁵⁾ Eurostat Stat 13/33 Municipal Waste 2011.

⁽⁶⁾ Direktiv 2008/98/EG.

⁽⁷⁾ *Materialåtervinning* definieras i artikel 3.17 i direktiv 2008/98/EG som "varje form av återvinningsförfarande genom vilket avfallsmaterial upparbetas till produkter, material eller ämnen, antingen för det ursprungliga ändamålet eller för andra ändamål; det omfattar upparbetning av organiskt material men inte energiåtervinning och upparbetning till material som ska användas som bränsle eller fyllmaterial".

⁽⁸⁾ *Återvinning* definieras i artikel 3.15 i direktiv 2008/98/EG som "varje förfarande vars främsta resultat är avfall som har ett nyttigt ändamål, genom att det antingen vid anläggningen eller i samhället i stort ersätter annat material som i annat fall skulle ha använts för ett visst syfte eller förbereds för detta syfte, [...]".

41. Resurseffektiviteten inom vattensektorn kommer också att prioriteras då denna bidrar till god vattenkvalitet. Trots att torka och vattenbrist drabbar allt fler delar av Europa beräknas 20–40 % av Europas tillgängliga vatten fortfarande slösas bort, till exempel genom läckor i vattenledningar eller felaktigt utnyttjande av vattenhushållningsteknik. Enligt tillgängliga modeller finns det fortfarande stort utrymme för att förbättra vattenhushållningen inom unionen. Ökad efterfrågan och klimatförändringarnas effekter väntas dessutom öka belastningen på Europas vattenresurser betydligt. Mot bakgrund av detta bör unionen och dess medlemsstater vidta åtgärder för att se till att medborgarna har tillgång till rent vatten och att vattenförbrukningen inte överstiger gränserna för tillgängliga förnybara vattenresurser till 2020, med målet att upprätthålla, uppnå eller förbättra god vattenkvalitet i enlighet med ramdirektivet för vatten, bland annat genom att förbättra vattenhushållningen med hjälp av marknadsmekanismer, exempelvis vattenpriser som motsvarar vattnets verkliga värde, men även med andra verktyg, såsom utbildning och informationskampanjer ⁽¹⁾. De största förbrukarsektorerna, såsom energi och jordbruk, bör uppmuntras att prioritera den resurseffektivaste vattenanvändningen. Framstegen kommer att underlättas av en växande utveckling, tillgång och användning av innovativ teknik, innovativa system och affärsmodeller som bygger på den strategiska genomförandeplanen för det europeiska innovationspartnerskapet om vatten.
42. En långsiktig och förutsägbar politik på alla de områdena kommer att bidra till att stimulera de investeringar och åtgärder som krävs för att utveckla marknaderna för miljövänligare teknik fullt ut och främja hållbara företagslösningar. Det behövs indikatorer och mål för resurseffektivitet baserade på insamling av tillförlitliga data, vilket borde ge den vägledning som offentliga och privata beslutsfattare behöver vid omvandlingen av ekonomin. När de väl har beslutats på unionsnivå, kommer sådana indikatorer och mål att bli en integrerad del av det sjunde miljöhandlingsprogrammet. Metoder för att mäta resurseffektiviteten för vatten, mark, material och koldioxid bör tas fram till 2015 för att bistå denna process.
43. För att unionen ska bli en resurseffektiv, grön, konkurrenskraftig och utsläppsnål ekonomi ska det sjunde miljöhandlingsprogrammet till 2020 leda till följande:
- Unionen har uppfyllt sina klimat- och energimål för 2020 och arbetar för att minska utsläppen till 2050 av växthusgaser med 80–95 % jämfört med 1990 års nivåer, som en del av det globala åtagandet att hålla ökningen av medeltemperaturen under 2 °C jämfört med förindustriella nivåer, där överenskommelsen om en klimat- och energiram för 2030 är ett viktigt steg i denna process.
 - Den sammanlagda miljöpåverkan från alla större sektorer i unionens ekonomi har minskat betydligt, resurseffektiviteten är förbättrad, och metoder för jämförelse och mätning av resultat har införts. Marknadsincitament och politiska incitament som stöder företagsinvesteringar i resurseffektivitet har skapats, medan grön tillväxt stimuleras genom innovationsfrämjande åtgärder.
 - Strukturella förändringar av produktion, teknik och innovation samt konsumtionsmönster och livsstilar har minskat produktionens och konsumtionens sammanlagda miljöpåverkan, särskilt inom livsmedels-, bostads- och transportsektorerna.
 - Avfall hanteras på ett säkert sätt och som en resurs, och för att undvika skador på hälsa och miljö, mängden avfall som produceras minskar i absoluta tal, mängden avfall som produceras per person, deponering begränsas till restavfall (dvs. icke materialåtervinningsbart och icke återvinningsbart avfall), med beaktande av de förlängda tidsfrister som anges i artikel 5.2 i direktivet om deponering av avfall ⁽²⁾ och energiåtervinning begränsas till material som inte kan materialåtervinnas, med beaktande av i artikel 4.2 i ramdirektivet om avfall ⁽³⁾.
 - Vattenstressen inom unionen har upphört eller minskat betydligt.

Detta kräver i synnerhet följande:

- Fullt genomförande av energi- och klimatpaketet samt en snabb överenskommelse om unionens klimat- och energipolitik för perioden efter 2030, med beaktande av IPCC:s senaste bedömningsrapport och med hänsyn till de vägledande milstolparna som anges i färdplanen för ett utsläppsnålt samhälle, samt utvecklingen inom UNFCCC och andra relevanta processer.
- Allmän användning av *bästa tillgängliga teknik* inom ramen för direktivet om industriutsläpp och ökade ansträngningar för att främja användningen av nya innovativa tekniker, processer och tjänster.

⁽¹⁾ COM(2012) 673.

⁽²⁾ Rådets direktiv 1999/31/EG av den 26 april 1999 om deponering av avfall (EGT L 182, 16.7.1999, s. 1).

⁽³⁾ Direktiv 2008/98/EG.

- iii) Främjande av offentliga och privata forsknings- och innovationsinsatser som krävs för att utveckla och sprida innovativ teknik, innovativa system och affärsmodeller som snabbar på och sänker kostnaderna för övergången till en utsläppsnål, resurseffektiv, säker och hållbar ekonomi. Vidareutveckling av den strategi som fastställdes i handlingsplanen för miljöinnovation, identifiering av prioriteringar för gradvis innovation och systemförändringar, främjande av större marknadsandel för miljövänlig teknik i unionen samt stärkande av den europeiska miljöindustrins konkurrenskraft. Fastställande av indikatorer och realistiska och uppnåbara mål för resurseffektivitet.
- iv) Framtagande av metoder för mätning och jämförelse av resultat av resurseffektiviteten inom mark-, koldioxid-, vatten- och materialanvändning till 2015 och bedömning av lämpligheten att införa en huvudindikator och ett huvudmål i den europeiska planeringsterminen.
- v) Inrättande av ett mer sammanhängande politiskt ramverk för hållbar produktion och konsumtion, inbegripet konsolidering av befintliga instrument i en sammanhängande rättslig ram där så är möjligt. Översyn av produktlagstiftning i syfte att förbättra produkters miljöprestanda och resurseffektivitet under hela livscykeln. Främjande av konsumenters efterfrågan på miljömässigt hållbara produkter och tjänster genom åtgärder för att göra dem mer lättillgängliga, överkomliga, funktionsdugliga och attraktiva. Fastställande av indikatorer och realistiska och uppnåbara mål för att minska konsumtionens totala miljöpåverkan.
- vi) Framtagande av utbildningsprogram inriktade på gröna jobb.
- vii) Ökade insatser för att nå befintliga mål och en översyn av strategierna för miljöanpassad upphandling, däribland dess räckvidd, i syfte att öka dess effektivitet. Inrättande av ett frivilligt nätverk för gröna uppköpare för företagen i unionen.
- viii) Fullt genomförande av unionens avfallslagstiftning. Sådant genomförande innebär att avfallshierarkin tillämpas i enlighet med ramdirektivet om avfall och att marknadsbaserade styrmedel och andra åtgärder tillämpas på ett effektivt sätt för att säkerställa att: 1) deponering begränsas till restavfall (dvs. icke materialåtervinningsbart och icke återvinningsbart avfall), med beaktande av de förlängda tidsfrister som anges i artikel 5.2 i direktivet om deponering av avfall, 2) energiåtervinning begränsas till material som inte kan materialåtervinnas, med beaktande av artikel 4.2 i ramdirektivet om avfall, 3) återvunnet avfall används som en stor, pålitlig råvarukälla för unionen genom utvecklingen av giftfria materialkretslopp, 4) farligt avfall hanteras på ett säkert sätt och uppkomsten av det begränsas, 5) olagliga avfallstransporter elimineras, med stöd av strikt tillsyn, och 6) matavfallet minskar. Översyner av befintlig produkt- och avfallslagstiftning genomförs, däribland en översyn av de huvudsakliga målen i de viktigaste avfallsdirektiven, med utgångspunkt i färdplanen för ett resurseffektivt Europa, så att övergången mot ett kretsloppssamhälle genomförs och hinder på den inre marknaden för miljövänlig återvinning inom unionen är undanröjda. Allmänna informationskampanjer krävs för att öka medvetenheten och förståelsen för avfallspolitiken och för att stimulera ett förändrat beteende.
- ix) Förbättrad vattenhushållning genom att inrätta och övervaka mål för avrinningsområden på grundval av en gemensam metod för vattenhushållningsmål som ska tas fram inom ramen för den gemensamma genomförandestrategin, och tillämpningen av marknadsmekanismer som vattenpriser, enligt artikel 9 i ramdirektivet om vatten och, där så är lämpligt, andra marknadsmekanismer. Framtagande av strategier för hantering av hur behandlat avloppsvatten används.

Prioriterat mål 3: Att skydda unionens medborgare mot miljöbelastningar och risker för hälsa och välbefinnande

- 44. Unionens miljölagstiftning har gett betydande fördelar för allmänhetens hälsa och välbefinnande. Miljöfrågor som rör vattenföroreningar, luftföroreningar och kemikalier är dock fortfarande frågor som oroar allmänheten mest inom unionen ⁽¹⁾. Världshälsoorganisationen (WHO) bedömer att miljörelaterade stressfaktorer orsakar 15–20 % av alla dödsfall i 53 europeiska länder ⁽²⁾. Enligt OECD kommer luftföroreningar i städerna att vara den främsta miljörelaterade dödsorsaken i världen år 2050.
- 45. En betydande andel av unionens befolkning utsätts för luftföroreningsnivåer, inklusive förorenad inomhusluft, som överskrider de normer som WHO rekommenderar ⁽³⁾. Till exempel är lokala koleldade värmeanläggningar och förbränningsmotorer en stor källa till mutagena och cancerogena polycykliska aromatiska kolväten och farliga utsläpp av partikulärt material. Det krävs framför allt åtgärder i områden, som i städer, där människor, särskilt

⁽¹⁾ Särskild Eurobarometerundersökning 365 (2011).

⁽²⁾ SOER 2010.

⁽³⁾ SOER 2010.

extra känsliga eller sårbara samhällsgrupper och ekosystem utsätts för höga nivåer av föroreningar. För att garantera en hälsosam miljö för alla bör lokala åtgärder kompletteras med adekvata åtgärder på både nationell nivå och unionsnivå.

46. Tillgång till vatten av tillfredsställande kvalitet är fortfarande ett problem i många landsbygdsområden inom unionen. Att säkerställa god kvalitet på Europas badvatten kan ändå främja både människors hälsa och unionens turistindustri. De negativa effekterna av översvämningar och torka på människors hälsa och näringslivet blir allt vanligare, delvis på grund av förändringar i vattnets kretslopp och markanvändningen.
47. Misslyckandet att fullt ut genomföra befintlig lagstiftning hindrar unionen från att nå tillfredsställande luft- och vattenkvalitet. Unionen kommer att uppdatera målen i överensstämmelse med den senaste forskningen och mer aktivt sträva efter synergieffekter med andra politiska mål inom områden såsom klimatförändringar, rörlighet och transporter, biologisk mångfald och havs- och landmiljön. Att minska vissa luftföroreningar, däribland kortlivade klimatpåverkande ämnen, kan exempelvis vara ett viktigt bidrag till att begränsa klimatförändringarna. Det fortsatta arbetet i denna riktning kommer att bygga på en omfattande översyn av unionens luftkvalitetslagstiftning och på genomförandet av strategin för att skydda Europas vattentillgångar.
48. Att åtgärda föroreningar vid källan är fortfarande prioriterat, och genomförandet av direktivet om industriutsläpp kommer att leda till ytterligare minskningar av utsläppen från stora industrisektorer. Förverkligande av målen i färdplanen för ett gemensamt europeiskt transportområde kommer också att leda till hållbarare transporter inom unionen, och minska problemen med bullerkällor och lokala luftföroreningar.
49. Tillgängliga uppgifter om långsiktig genomsnittlig exponering visar att 65 % av de européer som bor i stora tätbebyggda områden är exponerade för höga bullernivåer ⁽¹⁾ och mer än 20 % exponeras för bullernivåer nattetid vid vilka negativa hälsoeffekter ofta förekommer.
50. Den övergripande kemikalielagstiftningen (Reach ⁽²⁾) och förordningarna om klassificering, märkning och förpackning ⁽³⁾ samt lagstiftningen om biocidprodukter ⁽⁴⁾ och växtskyddsmedel ⁽⁵⁾ ger ett grundläggande skydd för människors hälsa och miljön, garanterar ekonomiska aktörers stabilitet och förutsägbarhet och främjar användning av metoder utan djurförsök. Det råder dock fortfarande osäkerhet kring hur människors hälsa och miljön fullt ut påverkas av kombinationseffekter från olika kemikalier (blandningar), nanomaterial, kemikalier som påverkar hormonsystemet (hormonstörande ämnen) och kemikalier i produkter. Forskning pekar på att vissa kemikalier har hormonstörande egenskaper som kan orsaka ett antal negativa effekter för människors hälsa och miljön, bland annat i fråga om barns utveckling, potentiellt även vid mycket låga doser, och att sådana effekter motiverar försiktighetsåtgärder.

Därför måste insatserna trappas upp med att säkerställa att särskilt farliga ämnen, däribland hormonstörande ämne, senast 2020 placeras på Reachs kandidatlista. Det finns ett behov av åtgärder för att hantera dessa utmaningar, i synnerhet om unionen ska kunna uppfylla det mål som fastställdes vid världstoppmötet om hållbar utveckling 2002, och som även bekräftades vid Rio + 20, och som även godkändes som mål i den Globala kemikaliestrategin (SAICM), nämligen att till 2020 säkerställa "en minimering av betydande negativa effekter" av kemikalier på människors hälsa och miljön och möta nya problem och utmaningar på ett effektivt, ändamålsenligt, sammanhängande och samordnat vis.

Unionen kommer att fortsätta utveckla och genomföra strategier för att hantera kombinationseffekter av kemikalier och den oro som rör hormonstörande ämnen i all relevant unionslagstiftning. Unionen kommer i synnerhet att ta fram harmoniserade farobaserade kriterier för identifiering av hormonstörande ämnen. Unionen kommer även att fastställa en övergripande strategi för att minimera exponeringen för farliga ämnen, inklusive kemikalier i varor. Säker och hållbar hantering av nanomaterial och material med liknande egenskaper ska ingå i en övergripande strategi som omfattar riskbedömning, hantering, information och kontroll av risker. De potentiella effekterna på miljön och människors hälsa av material som innehåller partiklar vars storlek gör att de inte kan definieras som

⁽¹⁾ Höga bullernivåer definieras som bullernivåer över 55 dB Lden och 50 dB Lnight.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach), inrättande av en europeisk kemikaliemyndighet, ändring av direktiv 1999/45/EG och upphävande av rådets förordning (EEG) nr 793/93 och kommissionens förordning (EG) nr 1488/94 samt rådets direktiv 76/769/EEG och kommissionens direktiv 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG och 2000/21/EG (EUT L 396, 30.12.2006, s. 1).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1272/2008 av den 16 december 2008 om klassificering, märkning och förpackning av ämnen och blandningar, ändring och upphävande av direktiven 67/548/EEG och 1999/45/EG samt ändring av förordning (EG) nr 1907/2006 (EUT L 353, 31.12.2008, s. 1).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 528/2012 av den 22 maj 2012 om tillhandahållande på marknaden och användning av biocidprodukter (EUT L 167, 27.6.2012, s. 1).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 av den 21 oktober 2009 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden och om upphävande av rådets direktiv 79/117/EEG och 91/414/EEG (EUT L 309, 24.11.2009, s. 1).

nanomaterial men som kan ha liknande egenskaper ger också upphov till oro. Denna oro bör undersökas vidare i kommissionens planerade översyn av definitionen av nanomaterial 2014 mot bakgrund av erfarenheter och den vetenskapliga och tekniska utvecklingen. Sammantaget kommer dessa strategier att öka kunskapsbasen om kemikalier och ge en förutsägbar lagstiftning som driver på utvecklingen av hållbarare lösningar.

51. Den växande marknaden för biobaserade produkter, kemikalier och material kan medföra fördelar som lägre utsläpp av växthusgaser och nya marknader, men det är dock viktigt att säkerställa produkternas hela livscykel är hållbar och inte förvärrar konkurrensen om mark eller vatten eller ökar utsläppsnivåerna.
52. Klimatförändringarna kommer att ytterligare förvärra miljöproblemen genom att orsaka långvariga torrperioder och värmeböljor, översvämningar, stormar, skogsbränder, mark- och kusterosion samt nya eller mer elakartade former av sjukdomar hos människor, djur eller växter. Särskilda åtgärder bör vidtas för att garantera att unionen har tillräcklig beredskap för att möta de påfrestningar och förändringar som blir följderna av klimatförändringarna, och för att stärka sin miljömässiga, ekonomiska och samhällliga motståndskraft. Eftersom många sektorer är och kommer att bli allt mer utsatta för effekterna av klimatförändringar måste klimatanpassning och katastrofberedskap integreras ytterligare i unionens politikområden.
53. Åtgärder för att stärka ekologisk resiliens och klimattålighet, som att återställa ekosystem och grön infrastruktur, kan dessutom medföra stora socioekonomiska fördelar, inbegripet för folkhälsan. Synergieffekter och potentiella konflikter mellan klimatomål och andra miljömål, som luftkvalitet, måste hanteras på ett lämpligt sätt. Exempelvis kan omställningen till bränslen med lägre koldioxidutsläpp som en klimatåtgärd eller för att säkra leveranstrygghet leda till stora ökningar av partiklar och farliga utsläpp, särskilt i avsaknad av lämplig teknik för utsläppsminskning.
54. För att skydda unionens medborgare mot miljöbelastningar och risker för hälsa och välbefinnande ska det sjunde miljöhandlingsprogrammet säkerställa följande fram till 2020:
 - a) Luftkvaliteten utomhus i unionen har förbättrats betydligt och närmar sig WHO:s rekommenderade nivåer, och även inomhusluftens kvalitet har förbättrats, på grundval av WHO:s relevanta riktlinjer.
 - b) Bullernivåerna i unionen har minskat betydligt och närmar sig WHO:s rekommenderade nivåer.
 - c) Medborgarna i hela unionen har tillgång till dricksvatten och badvatten som håller hög säkerhetsstandard.
 - d) Kemikaliers kombinationseffekter och oro som rör hormonstörande ämnen åtgärdas effektivt i all relevant unionslagstiftning, och miljö och hälsorisker, särskilt för barn, kopplat till användningen av farliga ämnen, inbegripet kemikalier i varor, utvärderas och minimeras. Långsiktiga åtgärder för att uppnå målet om en giftfri miljö kommer att kartläggas.
 - e) Användningen av växtskyddsmedel har inga skadliga effekter på människors hälsa eller någon oacceptabel inverkan på miljön, och sådana produkter används på ett hållbart sätt.
 - f) Den oro som rör nanomaterial och material med liknande egenskaper hanteras effektivt som en del av en sammanhängande strategi som omfattar olika slags lagstiftning.
 - g) Avgörande framsteg har gjorts vad gäller anpassning till effekterna av klimatförändringarna.

Detta kräver i synnerhet följande:

- i) Genomförande av unionens uppdaterade luftkvalitetspolicy, anpassad till senaste vetenskapliga rön, och att utarbeta och genomföra åtgärder för att bekämpa luftföroreningar vid källan med hänsyn tagen till skillnaderna mellan källorna för inomhus- och utomhusluftföroreningar.
- ii) Genomförande av unionens uppdaterade bullerpolicy, anpassad till senaste vetenskapliga rön, och åtgärder för att minska buller vid källan, och inklusive förbättrad stadsplanering.
- iii) Ökade ansträngningar för att genomföra ramdirektivet om vatten, badvattendirektivet ⁽¹⁾ och dricksvattendirektivet ⁽²⁾, särskilt vad gäller små dricksvattenleverantörer.
- iv) Fortsatt genomförande av Reach för att säkerställa en hög skyddsnivå för människors hälsa och miljön, liksom fri rörlighet för kemikalier på den inre marknaden, samtidigt som man ökar konkurrenskraften och innovationen liksom hänsyn tas till de små och medelstora företagens särskilda behoven. Framtagande senast 2018 av en EU-strategi för en giftfri miljö som bidrar till innovation och utveckling av hållbara alternativ, däribland icke-kemiska alternativ, som bygger på övergripande åtgärder som ska vidtas senast 2015 för att garantera: 1)

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/7/EG av den 15 februari 2006 om förvaltning av badvattenkvaliteten och om upphävande av direktiv 76/160/EEG (EUT L 64, 4.3.2006, s. 37).

⁽²⁾ Rådets direktiv 98/83/EG av den 3 november 1998 om kvaliteten på dricksvatten (EGT L 330, 5.12.1998, s. 32).

säkerheten hos tillverkade nanomaterial och material med liknande egenskaper, 2) minimering av exponeringen för hormonstörande ämnen, 3) lämpliga lagstiftningsstrategier för att hantera kemikaliers kombinationseffekter, och 4) minimering av exponeringen för kemikalier i varor, bland annat importerade produkter, med målsättningen att främja giffria materialkretslopp och minska inomhusexponering för farliga ämnen.

- v) Övervakning av genomförandet av unionens lagstiftning om hållbar användning av biocidprodukter och växtskyddsmedel, och göra en översyn vid behov för att de ska vara uppdaterade med de senaste vetenskapliga rönen.
- vi) Antagande och genomförande av en EU-strategi för klimatanpassning, som innebär att klimatanpassning och katastrofberedskap integreras i unionens grundläggande politiska initiativ och sektorer.

STÖDJANDE REGELVERK

55. För att nå de ovan nämnda prioriterade tematiska målen krävs ett stödjande regelverk som är utgångspunkten för effektiva åtgärder. Åtgärder kommer att vidtas för att förbättra de fyra huvudpelarna i detta regelverk: att förbättra det sätt på vilket unionens miljölagar genomförs inom alla områden, att stärka det vetenskapliga kunskaps- och faktaunderlaget för miljöpolitiken, att säkerställa investeringar och skapa de rätta incitamenten för att skydda miljön, och slutligen, att öka integreringen av miljöhänsyn och den politiska samstämmigheten mellan miljöpolitik och andra politikområden. Dessa horisontella åtgärder kommer att gynna unionens miljöpolitik även utöver det sjunde miljöhandlingsprogrammets räckvidd och giltighetstid.

Prioriterat mål 4: Att maximera fördelarna med unionens miljölagstiftning genom att förbättra genomförandet

56. Förutom de avsevärda fördelarna för hälsa och miljön är nyttan med att se till att unionens miljölagstiftning verkligen genomförs tredelad: det skapar lika villkor för ekonomiska aktörer som verkar på den inre marknaden, det stimulerar innovationer och främjar pionjärfördelar för europeiska företag inom många branscher. Kostnaderna om lagstiftningen inte genomförs är däremot höga, grovt räknat omkring 50 miljarder EUR per år, inklusive kostnader för överträdelse⁽¹⁾. Enbart under 2009 behandlades 451 mål om överträdelser av unionens miljölagstiftning, och ytterligare 299 mål rapporterades under 2011 tillsammans med ytterligare 114 nya inledda förfaranden⁽²⁾, vilket gör unionens miljöregelverk till det område inom unionsrätten som har flest överträdelseförfaranden. Kommissionen tar också emot många klagomål direkt från unionens medborgare, som ofta skulle kunna hanteras bättre på nationell eller lokal nivå.
57. Att förbättra genomförandet av unionens miljölagstiftning på medlemsstatsnivå kommer därför att ha högsta prioritet de kommande åren. Det finns stora skillnader i genomförandet mellan och inom medlemsstater. Det finns ett behov av att förse de som ansvarar för genomförandet miljölagstiftningen på unionsnivå och på nationell, regional och lokal nivå med kunskaper, verktyg och kapacitet för att öka de positiva effekterna av den lagstiftningen, och att förbättra styret av genomförandeprocessen.
58. Det stora antalet överträdelser, klagomål och inlagor på miljöområdet visar att det behövs ett effektivt, lättarbetat kontrollsystem på nationell nivå för att hjälpa till att kartlägga och lösa problem med genomförandet, i kombination med åtgärder för att hindra att de över huvud taget uppstår, till exempel genom kontakt mellan de relevanta genomförandeinstanserna och experter när politiken utformas. Ansträngningarna under perioden fram till 2020 kommer därför att inriktas på förbättringar inom fyra huvudområden.
59. För det första ska sättet att samla in och sprida kunskap om genomförandet förbättras för att hjälpa allmänheten och miljöexperter att till fullo förstå syftet och nyttan med unionens miljölagstiftning och hur nationella och lokala förvaltningar verkställer unionens åtaganden⁽³⁾. En lämplig användning av tillgängliga onlineverktyg skulle kunna bidra till detta mål. Om en enskild medlemsstat har specifika svårigheter med genomförandet kommer den att få stöd, i likhet med i den anpassade strategi som tillämpades inom ramen för europeiska planeringsterminen. Exempelvis kommer partnerskapsavtal om genomförande att upprättas som omfattar kommissionen och enskilda medlemsstater för att hantera frågor som hur man kan få ekonomiskt stöd för genomförande och bättre informationssystem för att registrera framsteg. För att detta tillvägagångssätt ska bli så effektivt som möjligt bör medlemsstaterna, om lämpligt och i enlighet med sina administrativa strukturer, uppmuntra lokala och regionala myndigheter att delta. Den tekniska plattform för samarbete i miljöfrågor som Regionkommittén och kommissionen upprättat kommer att underlätta dialog och informationsutbyte i syfte att förbättra genomförandet av lagstiftningen på lokal nivå.

⁽¹⁾ *The costs of not implementing the environment acquis* (COWI, 2011).

⁽²⁾ Den tjugonionde årsrapporten om kontrollen av EU-rättens tillämpning (2011) (COM(2012) 714).

⁽³⁾ COM(2012) 95.

60. För det andra kommer unionen att utöka kraven vad gäller kontroller och övervakning till att omfatta unionens miljölagstiftning i dess helhet, och vidareutveckla kontrollstödskapaciteten på unionsnivå, genom att utnyttja befintliga strukturer, bland annat för att svara på medlemsstaternas begäranden om stöd, hantera situationer som ger anledning till oro och underlätta samarbete i hela unionen. Förstärkt kollegial granskning och utbyte av goda exempel, liksom överenskommelser om gemensamma kontroller inom medlemsstaterna på deras egen begäran, bör uppmuntras.
61. För det tredje ska metoden för hur klagomål på genomförandet av unionens miljölagstiftning hanteras och åtgärdas på nationell nivå vid behov förbättras.
62. För det fjärde kommer unionens medborgare att ha effektiv tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor och effektivt rättsligt skydd, i överensstämmelse med Århuskonventionen och förändringar som har sin grund i Lissabonfördragets ikraftträdande och Europeiska unionens domstols senaste rättspraxis. Tvistlösning utanför domstol kommer också att uppmuntras som ett alternativ till rättslig process.
63. Den generella nivån på miljöledningen i hela unionen kommer att höjas genom att samarbetet stärks på unionsnivå och internationell nivå mellan de aktörer som yrkesmässigt arbetar med miljöskydd, däribland offentligt anställda jurister, åklagare, ombudsmän, domare och inspektörer, såsom Europeiska unionens nätverk för genomförande och upprätthållande av miljölagstiftningen (Impel), och genom att de uppmuntras att dela med sig av goda exempel.
64. Utöver att hjälpa medlemsstaterna att förbättra efterlevnaden ⁽¹⁾ kommer kommissionen att fortsätta ta sitt ansvar för att se till att lagstiftningen speglar de senaste vetenskapliga rönen, beaktar erfarenheter på medlemsstatsnivå i fråga om att verkställa unionens åtaganden och att den är sammanhängande och ändamålsenlig. När rättsliga skyldigheter är tillräckligt klara och tydliga, och när en harmoniserad tillämpning i samtliga medlemsstater anses vara det effektivaste sättet att uppnå unionens mål, kommer dessa skyldigheter att uttryckas i form av förordningar som har direkta, mätbara effekter och leder till minskade oklarheter vid genomförandet. Kommissionen kommer att öka sin användning av resultatavlor och andra metoder för att offentligt redovisa medlemsstaternas framsteg med att genomföra specifika rättsakter.
65. I syfte att maximera nyttan med unionens miljölagstiftning genom att förbättra genomförandet ska det sjunde miljöhandlingsprogrammet säkerställa följande till 2020:
- Allmänheten har tillgång till tydlig information, som visar hur unionens miljö rätt genomförs i linje med Århuskonventionen.
 - Efterlevnaden av specifik miljölagstiftning har ökat.
 - Unionens miljö rätt verkställs på alla administrativa nivåer, och gemensamma förutsättningar på den inre marknaden garanteras.
 - Allmänhetens förtroende för unionens miljölagstiftning och för verkställandet av den har förbättrats.
 - Principen om effektivt rättsligt skydd för medborgarna och deras organisationer främjas.
- Detta kräver framför allt följande:
- Säkerställande av att system på nationell nivå aktivt sprider information om hur unionens miljölagstiftning genomförs, och att denna information kompletteras en översikt på unionsnivå över enskilda medlemsstaters resultat.
 - Upprättande av partnerskapsavtal om genomförande på frivillig basis mellan medlemsstaterna och kommissionen, om lämpligt med lokalt och regionalt deltagande.
 - Utvidgning av bindande kriterier för hur medlemsstaterna ska utföra effektiva kontroller och effektiv övervakning till större delar av unionens miljö rätt, och vidareutveckling av kontrollstödskapaciteten på unionsnivå, genom utnyttjande av befintliga strukturer, uppbackat med stöd till nätverk av yrkesverksamma, såsom Impel, och genom förstärkning av kollegial granskning och utbyte av goda exempel för att göra kontrollerna effektivare och mer ändamålsenliga.
 - Säkerställande av konsekventa och effektiva förfaranden på nationell nivå för att hantera klagomål om genomförandet av unionens miljö rätt.

⁽¹⁾ COM(2008) 773.

- v) Säkerställande av att de nationella bestämmelserna om tillgång till rättslig prövning motsvarar Europeiska unionens domstols rättspraxis. Främjande av medling i syfte att uppnå effektiv tvistlösning på miljöområdet utanför domstol.

Prioriterat mål 5: Att förbättra kunskaps- och faktaunderlaget för unionens miljöpolitik

66. Unionens miljöpolitik består av miljöövervakning, data, indikatorer och bedömningar knutna till genomförandet av unionens lagstiftning samt formell vetenskaplig forskning och forskningsprojekt som drivs med deltagande av allmänheten (*citizen science*). Det har gjorts betydande framsteg för att stärka detta kunskapsunderlag, öka medvetenheten och förbättra opinionsbildarnas och allmänhetens förtroende för de fakta som ligger till grund för policyåtgärder, inbegripet de politikområden där försiktighetsprincipen har tillämpats. Detta har bidragit till ökad kunskap om komplexa miljö- och samhällsproblem.
67. Åtgärder bör vidtas på unionsnivå och internationell nivå för att ytterligare stärka och förbättra samverkan mellan vetenskap och policy och medborgarnas engagemang, exempelvis genom att det utses vetenskapliga rådgivare, något som kommissionen och vissa medlemsstater redan har gjort, eller genom att bättre utnyttja av institutioner eller organ som är specialiserade på anpassning av vetenskapliga rön till policyåtgärder, såsom nationella miljöbyråer och Europeiska miljöbyrån och Europeiska nätverket för miljöinformation och miljöövervakning.
68. Den nuvarande utvecklingstakten och osäkerheten kring framtida trender kräver ytterligare åtgärder för att bevara och stärka kunskapsbasen och det evidensbaserade underlaget, för att säkerställa att unionens politik även fortsättningsvis bygger på en god kunskap om miljöns tillstånd, möjliga handlingsalternativ och deras konsekvenser.
69. Under de senaste årtiondena har det skett förbättringar av insamling och tillämpning av miljörelaterad information och statistik, på såväl unionsnivå och nationell, regional och lokal nivå som globalt. Insamlingen av data och deras kvalitet varierar dock, och de många olika källorna kan försvåra tillgång till data. Fortsatta investeringar är därför nödvändiga för att säkra tillgången till tillförlitliga, jämförbara och kvalitetssäkrade data och indikatorer som ligger till grund för policyutveckling. Miljörelaterade informationssystem behöver utvecklas för att man ska kunna integrera information om nya ämnesområden. Unionsomfattande utbyte av elektroniska data bör därför vidareutvecklas, med tillräcklig flexibilitet för att inbegripa nya områden.
70. Ökad tillämpning av principen för det gemensamma miljöinformationssystemet ⁽¹⁾, att *rapportera en gång, använda flera gånger*, och tillämpa gemensamma synsätt och normer för insamling och jämförelse av enhetlig rumslig information enligt systemen Inspire ⁽²⁾ och Copernicus ⁽³⁾ samt andra miljöinformationssystem för Europa (såsom det europeiska informationssystemet för biologisk mångfald (BISE) och vatteninformationssystemet för Europa (WISE), kommer att bidra till att undvika dubbelarbete och onödiga administrativ börda för offentliga myndigheter, samt arbetet för att synkronisera rapporteringskraven i olika relevanta lagstiftningsakter. Framsteg bör också göras för att förbättra tillgängligheten till och harmoniseringen av statistiska data, bland annat om avfall. Medlemsstaterna bör se till att information som samlats in för att bedöma miljökonsekvenser av planer, program och projekt (t.ex. i form av miljökonsekvensbedömningar eller strategiska miljöbedömningar) görs mer tillgänglig för allmänheten.
71. Det finns fortfarande stora kunskapsluckor, och vissa av dem är relevanta för det sjunde miljöhandlingsprogrammets prioriterade mål. Det är därför nödvändigt att satsa på ytterligare datainsamling och forskning för att fylla de luckorna, för att se till att offentliga myndigheter och företag har ett bra beslutsunderlag som verkligen speglar de faktiska sociala, ekonomiska och miljömässiga fördelarna och kostnaderna. Luckorna inom fem områden bör särskilt uppmärksammas:
1. Uppgifts- och kunskapsluckor – Det krävs avancerad forskning för att fylla dessa luckor och lämpliga modelleringsverktyg behövs för att bättre förstå komplexa frågor som rör effekter av klimatförändringar och naturkatastrofer, artförlusters betydelse för ekosystemtjänster, miljömässiga trösklar och ekologiska brytpunkter. Befintliga underlag motiverar redan fullt ut att försiktighetsåtgärder vidtas inom sådana områden, men för att få kunskap om vilka åtgärder som är lämpligast krävs ytterligare forskning om planetens gränser, om systemrisker och om hur vårt samhälle kan hantera dem. Detta bör omfatta insatser för att fylla uppgifts- och kunskapsluckor, kartlägga och bedöma ekosystemtjänster, förstå den biologiska mångfaldens grundläggande roll för sådana tjänster och förstå hur den biologiska mångfalden anpassar sig till klimatförändringar och hur förlusten av biologisk mångfald påverkar människors hälsa.

⁽¹⁾ COM(2008) 46.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/2/EG av den 14 mars 2007 om upprättande av en infrastruktur för rumslig information i Europeiska gemenskapen (Inspire) (EUT L 108, 25.4.2007, s. 1).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 911/2010 av den 22 september 2010 om det europeiska jordövervakningsprogrammet (GMES) och dess inledande driftsfas (2011–2013) (EUT L 276, 20.10.2010, s. 1) och COM/2013/312 om ett förslag till förordning om inrättande av Copernicusprogrammet och om upphävande av förordning (EU) nr 911/2010.

2. Övergången till en inkluderande grön ekonomi kräver att tillräcklig hänsyn tas till samspelet mellan socioekonomiska faktorer och miljöfaktorer. Att öka vår kunskap för hållbara konsumtions- och produktionsmönster, hur kostnaderna för och fördelarna med att agera och kostnaderna för att inte agera kan vägas in på ett bättre sätt, hur förändringar i individens och samhällets beteende påverkar miljön och hur Europas miljö påverkas av globala megatrender kan bidra till att bättre styra de politiska initiativen mot resurseffektivitet och att minska miljöpåverkan.
3. Det råder fortfarande osäkerhet kring vilken inverkan hormonstörande ämnen, kemikaliers kombinationseffekter, vissa kemikalier i produkter och vissa nanomaterial har på människors hälsa och miljön. Genom att de återstående kunskapsluckorna fylls kan beslutsfattandet gå snabbare och framtida utveckling av unionens kemikalielaterade regelverk inriktas mot problemområden, och det kan också bidra till att främja en mer hållbar strategi för kemikalieanvändning. En unionsomfattande databas bör övervägas för att öka insynen i och tillsynen över nanomaterial. Ökad kunskap om de miljöfaktorer och exponeringsnivåer som påverkar människors hälsa och miljön skulle möjliggöra förebyggande policyåtgärder. Riktad hälsorelaterad miljöövervakning kan, i motiverade specifika fall när det finns anledning till särskild oro, förse myndigheterna med en mer heltäckande överblick över befolkningens faktiska exponering för föroreningar, särskilt känsliga befolkningsgrupper såsom barn, och kan utgöra ett bättre faktaunderlag för vägledning av lämpliga insatser.
4. I syfte att ta fram en övergripande strategi för att minimera exponeringen för farliga ämnen, särskilt för känsliga grupper, däribland barn och gravida, kommer en kunskapsbas över kemikalieexponering och toxicitet att upprättas. Tillsammans med utarbetandet av riktlinjer för testmetoder och riskbedömningsmetoder kommer detta att påskynda ett effektivt och lämpligt beslutsfattande som gynnar innovation och utvecklingen av hållbara alternativ, däribland icke-kemiska alternativ.
5. För att säkerställa att alla sektorer bidrar till att bekämpa klimatförändringarna krävs en tydlig översikt över mätningar, övervakningar och insamling av uppgifter, som rör utsläpp av växthusgaser, vilka för närvarande är ofullständiga vad beträffar vissa nyckelsektorer.

Horisont 2020 kommer att ge möjlighet att fokusera forskningen och ta till vara Europas innovationspotential genom att samla resurser och kunskaper från olika områden och discipliner inom unionen och internationellt.

72. Nya frågor uppstår genom att politiken inte håller jämna steg med den snabba tekniska utvecklingen, t.ex. vad gäller nanomaterial och material med liknande egenskaper, okonventionella energikällor, koldioxiduppsamling och förvaring och elektromagnetiska vågor. Detta innebär utmaningar för riskhantering och kan ge upphov till konflikter mellan olika intressen, behov och förväntningar, vilket i sin tur kan leda till ökad allmän oro och eventuellt fientlighet mot ny teknik. Det behövs därför en bredare, tydligare samhällsdebatt om miljörisiker och vilka eventuella kompromisser som vi är villiga att godta mot bakgrund av ibland ofullständig eller oviss information om nya risker och hur de bör hanteras. Ett systematiskt tillvägagångssätt för hantering av miljörisiker kommer att förbättra unionens kapacitet att kartlägga och reagera på teknisk utveckling i rätt tid och skapar därmed förtroende hos allmänheten.
73. För att förbättra kunskaps- och faktaunderlaget för unionens miljöpolitik ska det sjunde miljöhandlingsprogrammet säkerställa följande till 2020:
 - a) Opinionsbildare och aktörer har ett mer välinformerat underlag för att utarbeta och genomföra miljö- och klimatåtgärder, bland annat kunskap om människans inverkan på miljön och för att mäta kostnader för och fördelar med att agera och kostnader för att inte agera.
 - b) Kunskapen om nya miljö- och klimatrisker och förmågan att bedöma och klara av dem är avsevärt förbättrade.
 - c) Samspelet mellan vetenskap på miljöområdet och politik har stärkts, bland annat medborgarnas tillgång till uppgifter och bidraget från forskningsprojekt som drivs med deltagande av allmänheten (citizen science).
 - d) Unionens och medlemsstaternas påverkan i internationella vetenskapspolitiska forum förstärks för att förbättra kunskapsunderlaget för internationell miljöpolitik.

Detta kräver i synnerhet följande:

- i) Forskningen i unionen och medlemsstaterna måste samordnas, delges och främjas för att avhjälpa viktiga kunskapsluckor på miljöområdet, inklusive riskerna för att gå utanför miljömässiga brytpunkter och planetens gränser.
- ii) Införande av ett systematiskt och integrerat tillvägagångssätt för hantering av miljörisiker, särskilt med anknytning till utvärderingen och förvaltningen av nya och framväxande politikområden och därtill hörande risker samt adekvata och samstämda regleringsåtgärder. Detta skulle kunna bidra till att stimulera vidare forskning om farorna med nya produkter och processer och ny teknik.

- iii) Insamling, hantering, spridande och återanvändning av miljö- och klimatdata och information måste förenklas, synkroniseras och uppdateras – inklusive framtagandet och genomförandet av ett gemensamt miljöinformations-system.
- iv) Upprättande av en omfattande kunskapsbas över kemikalieexponering och toxicitet, som om möjligt bygger på data som erhållits utan djurförsök. Vidareutveckling av unionens samordnade strategi för hälsorelaterad miljöövervakning, om lämpligt inbegripet standardisering av forskningsprotokoll och bedömningskriterier.
- v) Intensifierat samarbete på internationell nivå, unionsnivå och medlemsstatsnivå om samverkan mellan vetenskap och politik i miljöfrågor.

Prioriterat mål 6: Att säkerställa investeringar för miljö- och klimatpolitik och ta itu med externa kostnader för miljöpåverkan

74. För att nå de mål som anges i det sjunde miljöhandlingsprogrammet kommer rätt sorts insatser att krävas från offentligt och privat håll. Samtidigt som många medlemsstater kämpar för att klara den ekonomiska krisen ger behovet av ekonomiska reformer och minskade statsskulderna nya möjligheter att snabbt ställa om till en resurs-effektivare, säkrare och hållbarare utsläppsnålare ekonomi.
75. Vissa branscher har för närvarande svårt att locka till sig investeringar, framför allt på grund av obefintliga, eller snedvridna, prissignaler som beror på att miljökostnader inte redovisas korrekt eller på grund av miljöskadliga offentliga subventioner.
76. Unionen och dess medlemsstater måste skapa de rätta förutsättningarna för att se till att externa miljöeffekter hanteras korrekt, bland annat genom att se till att rätt marknadssignaler sänds ut till den privata sektorn, med beaktande av eventuella negativa sociala effekter. Det innebär att principen om att förorenaren betalar tillämpas mer systematiskt, särskilt genom att miljöfarliga subventioner fasas ut på unions- och medlemsstatsnivå, under vägledning av kommissionen, med hjälp av ett åtgärdsbaserat tillvägagångssätt, bland annat via den europeiska planeringsterminen, och att skatteåtgärder till stöd för hållbar resursanvändning beaktas, såsom grön skatteväxling. När naturresurserna blir allt knappare kan avkastning och vinster kopplade till ägande eller ensamrätt till resurserna stiga. Offentliga insatser för att se till att avkastningen inte är orimlig och att externa effekter tas med i beräkningen, kommer det att leda till effektivare resursanvändning, bidra till att undvika snedvridningar av marknaden samtidigt som det ger offentliga intäkter. Miljö- och klimatprioriteringar kommer att fullföljas inom ramen för den europeiska planeringsterminen, bland annat genom huvudindikatorer, där dessa prioriteringar är relevanta för möjligheten att uppnå hållbar tillväxt i enskilda medlemsstater som omfattas av landsspecifika rekommendationer. Andra marknadsbaserade styrmedel, som betalning för ekosystemtjänster, bör användas i större omfattning inom unionen och på nationell nivå för att stimulera deltagande från den privata sektorn och en hållbar förvaltning av naturkapitalet.
77. Den privata sektorn, särskilt små och medelstora företag, bör också uppmuntras att ta till vara de möjligheter som unionens nya budgetram ger att öka sitt engagemang för att nå miljö- och klimatmål, särskilt i fråga om miljöinnovationer och införande av ny teknik. Offentlig-privata initiativ för miljöinnovation bör främjas inom ramen för europeiska innovationspartnerskap, som det europeiska innovationspartnerskapet om vatten⁽¹⁾. Genom den nya lagstiftningen för innovativa finansieringsinstrument⁽²⁾ bör det bli lättare för den privata sektorn att få tillgång till finansiering för miljöinvesteringar, särskilt vad gäller biologisk mångfald och klimatförändringar. Europeiska företag bör uppmuntras ytterligare att redovisa miljöinformation som en del av sin ekonomiska redovisning, utöver kraven i unionens befintliga lagstiftning⁽³⁾.
78. I förslagen till unionens fleråriga budgetram 2014–2020 har kommissionen förbättrat integreringen av miljö- och klimatmål i alla unionens finansieringsinstrument för att ge medlemsstaterna möjlighet att nå sådana mål. Kommissionen har också föreslagit att klimatrelaterade utgifter ska ökas till minst 20 % av den totala budgeten. Inom viktiga politiska områden som jordbruk, landsbygdsutveckling och sammanhållningspolitiken bör incitamenten för att tillhandahålla kollektiva miljönyttigheter och -tjänster förstärkas och finansieringen kopplas till miljörelaterade förhandsvillkor, inklusive stödåtgärder. Detta bör garantera att medlen används effektivare och i överensstämmelse med miljö- och klimatmålen. Avsikten med de förslagen är att sammanföra unionens politik med sammanhållna finansiella resurser för genomförandet, och med ytterligare medel för miljö- och klimatinsatser, för att ge konkreta och sammanhängande fördelar på platsen.
79. Utöver denna integrering kommer Life-programmet⁽⁴⁾ att tillåta att medel kombineras och anpassa dem bättre till politiska prioriteringar på ett mer strategiskt och kostnadseffektivt sätt för att stödja miljö- och klimatrelaterade åtgärder, via genomförandet av en mängd olika projekt, inklusive *integrerade projekt*.

⁽¹⁾ COM(2012) 216.

⁽²⁾ COM(2011) 662.

⁽³⁾ COM(2011) 681.

⁽⁴⁾ Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättandet av ett program för miljö och klimatpolitik (COM(2011) 874, 2011/0428(COD)).

80. Det kapitaltillskott som kommer från Europeiska investeringsbanken (EIB) som en del av 2012 års tillväxt och sysselsättningspakt utgör en extra investeringskälla⁽¹⁾ som bör spenderas i enlighet med unionens miljö- och klimatmål.
81. Trots att betydande medel avsätts för miljön visar erfarenheterna från programperioden 2007–2013 att utnyttjandegraden på alla nivåer under de inledande åren har varit mycket ojämn, vilket kan äventyra uppnåendet av överenskomna mål. För att undvika att detta upprepas bör medlemsstaterna integrera miljö- och klimatmål i sina finansieringsstrategier och program för ekonomisk, social och territoriell sammanhållning, landsbygdsutveckling och havspolitik, prioritera ett tidigt utnyttjande av finansieringen för miljö- och klimatinsatser och stärka genomförandeorganens förmåga att tillhandahålla kostnadseffektiva och hållbara investeringar, för att säkerställa nödvändigt och tillräckligt finansiellt stöd för investeringar inom dessa områden.
82. Det har även varit svårt att spåra utgifter som använts för biologisk mångfald och klimat. För att bedöma framstegen med att uppnå de målen bör ett system för spårning och rapportering upprättas på unions- och medlemsstatsnivå. Upprättandet av ett sådant system är viktigt för unionens samlade insatser inom ramen för multilaterala avtal om klimatförändringar och biologisk mångfald. Unionen kommer att bidra till den mellanstatliga process som lanserades vid Rio + 20 för att bedöma finansieringsbehoven och föreslå olika alternativ till en effektiv finansieringsstrategi för hållbar utveckling.
83. Arbetet med att ta fram indikatorer för att övervaka ekonomiska framsteg, som kompletterar och går utöver bruttonationalprodukten (BNP), bör fortsätta. För att kunna säkerställa öppna, hållbara investeringar krävs att miljönyttigheter kan värderas korrekt. Ytterligare insatser för att mäta ekosystemens värde och kostnaden för deras utarmning, och för att utveckla lämpliga incitament, behövs för att få underlag för politiska beslut och investeringsbeslut. Arbetet med att utveckla ett system för miljöredovisning, som omfattar fysisk och ekonomisk redovisning av naturkapital och ekosystemtjänster, måste trappas upp. Detta stöder resultatet från Rio + 20, där det erkändes att det behövs bredare mått på framsteg för att mäta välbefinnande och hållbarhet, som ett komplement till BNP.
84. För att säkra investeringar för miljö- och klimatpolitik och åtgärda externa miljöeffekter ska det sjunde miljöhandlingsprogrammet säkerställa följande till 2020:
- Miljö- och klimatmål nås på ett kostnadseffektivt sätt och stöds genom lämplig finansiering.
 - Den offentliga och den privata sektorns finansiering av miljö- och klimatrelaterade utgifter har ökat.
 - Det görs en ordentlig bedömning av naturkapitalets och ekosystemtjänsternas värde och av kostnaderna för att de försämras, och hänsyn till detta tas vid politiskt beslutsfattande och investeringar.

Detta kräver i synnerhet följande:

- Omedelbar utfasning av stöd som skadar miljön, på både unions- och medlemsstatsnivå och rapportering om framstegen vid de nationella reformprogrammen, tillsammans med ökad användning av marknadsbaserade styrmedel, däribland medlemsstaternas skattepolitik, prissättning och avgiftsbeläggning, och växande marknader för miljövänliga varor och tjänster, med beaktande av eventuella negativa sociala effekter, med hjälp av ett handlingsinriktat synsätt som stöds och övervakas av kommissionen, bland annat via den europeiska planeringsterminen.
- Förbättrad utveckling av och ökad tillgång till innovativa finansiella instrument och finansiering av miljöinnovationer.
- Miljö- och klimatprioriteringar avspeglas korrekt i politiska åtgärder och finansieringsstrategier för ekonomisk, social och territoriell sammanhållning.
- Göra riktade insatser för att säkerställa en fullständig och effektiv användning av tillgängliga unionsmedel för miljöåtgärder, bland annat genom att avsevärt öka ett tidigt utnyttjande under unionens fleråriga budgetram 2014–2020 och genom att 20 % av budgeten avsätts för begränsning av och anpassning till klimatförändringar genom integrering av klimatåtgärder och koppling av den finansieringen till tydliga riktmärken, mål, övervakning och rapportering.
- Utveckling och tillämpning av ett system för rapportering och spårning av miljörelaterade utgifter i unionens budget senast 2014, särskilt i fråga om utgifter för klimatförändringar och biologisk mångfald.
- Integrering av miljö- och klimathänsyn i den europeiska planeringsterminen, om detta har betydelse för möjligheten att uppnå hållbar tillväxt i enskilda medlemsstater som omfattas av landsspecifika rekommendationer.

⁽¹⁾ Europeiska rådets slutsatser av den 29 juni 2012 (EUCO 76/12).

- vii) Framtagande och tillämpning av alternativa indikatorer som kompletterar och går utöver BNP för att övervaka hållbarheten i våra framsteg, och fortsatt arbete med att integrera de ekonomiska indikatorerna med de miljömässiga och sociala indikatorerna, däribland genom redovisning av naturkapital.
- viii) Vidareutveckling av och stimulans till systemet med betalning för ekosystemtjänster.
- ix) Införande av incitament och metoder som sporrar företagen till att mäta såväl miljökostnaderna för sin verksamhet som vinsterna av att använda miljötjänster, samt att gå ut med miljöinformation som ett led i sin årliga rapportering. Uppmuntran till företagen att utöva tillbörlig aktsamhet, också inom sina leveranskedjor.

Prioriterat mål 7: Att förbättra miljöintegrering och politiskt sammanhang

85. Trots att fördraget ända sedan 1997 har krävt att miljöskyddsfrågor ska integreras i unionens övriga politiska åtgärder tyder det allmänna tillståndet för Europas miljö på att framstegen hittills inte har varit tillräckliga för att vända alla negativa trender, även om framsteg har gjorts på vissa områden. För att många av de prioriterade målen i det sjunde miljöhandlingsprogrammet ska nås krävs en effektivare integrering av miljö- och klimatrelaterade hänsyn i övriga politikområden samt mer sammanhållna helhetsstrategier som ger fördelar på flera områden. Detta bör innebära att svåra kompromisser hanteras i ett tidigt skede snarare än under genomförandefasen, och att oundviklig påverkan kan mildras på ett effektivare sätt. De nödvändiga åtgärderna bör utvecklas i tillräckligt god tid för att de relevanta målen ska hinna uppnås. Direktivet om strategisk miljöbedömning ⁽¹⁾ och direktivet om miljökonsekvensbedömning ⁽²⁾ är, när de tillämpas korrekt, effektiva verktyg för att säkra att miljöskyddskraven integreras i planer, program och projekt.
86. Lokala och regionala myndigheter, som i allmänhet ansvarar för beslut om användning av land- och havsområden, har en särskilt viktig roll i att bedöma miljökonsekvenser och skydda, bevara och stärka naturkapitalet, följaktligen också att öka motståndskraften mot effekter av klimatförändringar och mot naturkatastrofer.
87. Den förutsedda ökningen av energi- och transportnät, däribland infrastruktur till havs, måste vara förenlig med behov och åtaganden inom naturvård och klimatanpassning. Att införliva grön infrastruktur i relevanta planer och program kan bidra till att minska fragmenteringen av livsmiljöer och bevara eller återskapa ekologisk konnektivitet, stärka ekosystemens resiliens och därmed säkra den fortsatta tillgången till ekosystemtjänster, däribland koldioxidbindning och klimatanpassning, och ge hälsosammare miljöer och rekreationsområden till glädje för människor.
88. Det sjunde miljöhandlingsprogrammet innehåller flera prioriterade mål som syftar till att stärka integreringen. I förslagen till reform av den gemensamma jordbrukspolitiken, den gemensamma fiskeripolitiken, det transeuropeiska nätet och sammanhållningspolitiken har kommissionen inkluderat åtgärder till stöd för miljöintegrering och hållbarhet. För att det sjunde miljöhandlingsprogrammet ska lyckas bör dessa politiska åtgärder bidra till att miljömålen nås. På samma sätt bör åtgärder som främst syftar till miljöförbättringar utformas för att också ge sekundära fördelar till andra politiska åtgärder där så är möjligt. Åtgärder för att återställa ekosystem kan till exempel utformas för att gynna livsmiljöer och arter och för att binda koldioxid, samtidigt som de främjar andra ekosystemtjänster som är nödvändiga för många ekonomiska sektorer, exempelvis pollinering eller vattenrening för jordbruket, och skapar gröna jobb.
89. För att förbättra miljöintegreringen och det politiska sammanhanget ska det sjunde miljöhandlingsprogrammet säkerställa följande till 2020:
- a) De olika politikområdena på unions- och medlemsstatsnivå utvecklas och genomförs på ett sätt som stöder relevanta miljö- och klimatmål.
- Detta kräver i synnerhet följande:
- i) Integrering av miljö- och klimatrelaterade villkor och incitament i politiska initiativ, såväl i översyner och reformer av befintlig politik som i nya initiativ, på unions- och medlemsstatsnivå.
 - ii) Förhandsbedömningar av miljömässiga, sociala och ekonomiska effekter av politiska initiativ på lämplig unions- och medlemsstatsnivå för att garantera att de är sammanhängande och effektiva.
 - iii) Att direktivet om strategisk miljöbedömning och direktivet om miljökonsekvensbedömning genomförs fullt ut.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/42/EG av den 27 juni 2001 om bedömning av vissa planers och programs miljöpåverkan (EGT L 197, 21.7.2001, s. 30).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/92/EU av den 13 december 2011 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt (EUT L 26, 28.1.2012, s. 1).

- iv) Att information som framkommit vid efterhandsutvärderingarna och handlar om erfarenheterna av genomförandet av unionens miljöregelverk används för att göra miljölagstiftningen mera enhetlig och konsekvent.
- v) Att inom alla områden av politiken åtgärda fall där positiva inverknings i ett hänseende kan komma att uppvägas av negativa inverknings i något annat (s.k. *trade-offs*) för att maximera synergieffekterna och undvika, minska och, om möjligt, avhjälpa oavsiktliga negativa inverknings på miljön.

ATT MÖTA LOKALA, REGIONALA OCH GLOBALA UTMANINGAR

Prioriterat mål 8: Att förbättra hållbarheten i unionens städer

- 90. Unionen är tätbefolkad, och år 2020 beräknas 80 % av dess medborgare leva i städer eller stadsnära områden. Livskvaliteten påverkas direkt av stadsmiljöns tillstånd. Städernas miljöpåverkan sträcker sig också långt utanför deras fysiska gränser, eftersom de är starkt beroende av stadsnära områden och landsbygdsområden för att tillgodose efterfrågan på livsmedel, energi, utrymme och resurser och för att hantera avfall.
- 91. De flesta städer har vissa gemensamma miljöproblem, som farhågor för luftkvaliteten, höga bullernivåer, trafikstockningar, utsläpp av växthusgaser, förlust och försämring av den biologiska mångfalden, vattenbrist, översvämningar och stormar, minskande grönområden, förorenade platser, övergiven industrimark samt olämplig avfalls- och energihantering. Samtidigt är städerna i unionen normgivande i fråga om hållbar stadsutveckling och är ofta först med innovativa lösningar på miljöproblem⁽¹⁾, såsom i fråga om resurseffektivitet och initiativ till en grön ekonomi med relevans för Europa 2020-strategin. Allt fler europeiska städer tar med miljömässig hållbarhet som en av sina viktigaste strategier för stadsutveckling.
- 92. Den tilltagande urbaniseringen inom unionen har skapat ökad medvetenhet om vikten av den naturliga miljön i stadsområden. Det framgår allt tydligare att man börjat värda den biologiska mångfalden, exempelvis genom att återinföra naturen i stadsmiljön och bedriva landskapsvård i städerna. Man måste bedöma vilka resultat Europas städer uppnått på den biologiska mångfaldens område och förbättra dessa resultat. Som faktaunderlag till den bedömningen kunde ett särskilt index för biologisk mångfald i stadsmiljö fungera, såsom Singaporeindexet som lades fram vid FN:s konferens om biologisk mångfald som hölls i Nagoya 2010.
- 93. Unionens medborgare drar nytta av en rad politiska åtgärder och initiativ från unionen till stöd för hållbar stadsutveckling, oavsett om de lever i staden eller på landsbygden. En sådan hållbar utveckling kräver dock en effektiv och ändamålsenlig samordning mellan olika förvaltningsnivåer och över förvaltningsgränserna, och kräver att regionala och lokala myndigheter systematiskt involveras i planering, utformning och utveckling av politiska åtgärder som har påverkan på stadsmiljön. De utökade samordningsmekanismer på nationell och regional nivå som föreslås i den gemensamma strategiska ramen för nästa finansieringsperiod och inrättandet av ett *nät för hållbar stadsutveckling*⁽²⁾ skulle bidra till att detta uppnås och även till att fler berörda parter och allmänheten involveras i beslut som påverkar dem. Lokala och regionala myndigheter skulle också få nytta av den fortsatta utvecklingen av verktyg för att förenkla insamlingen och bearbetningen av miljödata och underlätta informationsutbyte och bästa praxis, liksom av åtgärder för att förbättra genomförandet av miljölagstiftningen på unionsnivå och på nationell, regional och lokal nivå⁽³⁾. Detta överensstämmer med det åtagande som gjordes vid Rio + 20 om att främja en integrerad syn på planering, byggande och förvaltning av hållbara städer och tätorter. En integrerad syn på stadsplanering och fysisk planering, där långsiktiga miljöhänsyn beaktas fullt ut vid sidan av ekonomiska, sociala och territoriella utmaningar, är nödvändig för att se till att städerna är hållbara, ändamålsenliga och hälsosamma att bo och arbeta i.
- 94. Unionen bör ytterligare främja och vid behov utöka befintliga initiativ som stöder innovation och bästa praxis i städer, nätverkande och utbyten, och städerna bör uppmuntras att visa ledarskap inom hållbar stadsutveckling⁽⁴⁾. Unionsinstitutionerna och medlemsstaterna bör underlätta och uppmuntra utnyttjandet av medel inom sammanhållningspolitiken och andra fonder som stöder städer i deras strävan efter mer hållbar stadsutveckling, öka medvetenheten och uppmuntra lokala aktörer att engagera sig⁽⁵⁾. Att ta fram och enas om en rad hållbarhets-kriterier för städer utgående från ett faktaunderlag baserat på samråd med medlemsstaterna och andra relevanta aktörer skulle ge en referensram för sådana initiativ och främja en sammanhållen, integrerad syn på hållbar stadsutveckling⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ Se till exempel rapporten Morgondagens städer (Europeiska kommissionen, 2011) och arbetsdokument SWD(2012)0101.

⁽²⁾ COM(2011) 615.

⁽³⁾ Se till exempel vatteninformationssystemet för Europa (WISE), Europeiskt informationssystem för biologisk mångfald (BISE) och klimatanpassningsplattformen (CLIMATE-ADAPT).

⁽⁴⁾ Bland exemplen finns Smarta städer och samhällen – ett europeiskt innovationspartnerskap COM(2012) 4701, utmärkelsen Europas miljö huvudstad och forskningsinitiativet till gemensam programplanering Ett urbant Europa.

⁽⁵⁾ Kommissionen har föreslagit att minst 5 % av Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf) i varje medlemsstat ska örönmärkas för att finansiera integrerad hållbar stadsutveckling.

⁽⁶⁾ Denna syn bör utgå från befintliga initiativ såsom lokal Agenda 21 och andra bästa metoder.

95. För att öka hållbarheten i unionens städer ska det sjunde miljöhandlingsprogrammet garantera att följande uppnås till 2020:

- a) De flesta städer i unionen genomför politiska åtgärder för hållbar stadsplanering och utformning av städerna och i dem ingår också innovativa synsätt för kollektivtrafik och rörlighet i städerna, miljömässigt hållbara byggnader, energieffektivitet och vård av den biologiska mångfalden i städerna.

Detta kräver i synnerhet följande:

- i) Fastställande av ett antal kriterier för att bedöma städers miljösituation, med beaktande av ekonomiska, sociala och territoriella effekter.
- ii) Säkerställande av att städer har information om och bättre tillgång till finansiering av åtgärder för att förbättra städernas hållbarhet.
- iii) Utbyte av bästa praxis mellan städer på unionsnivå och på internationell nivå rörande innovativ och hållbar stadsutveckling.
- iv) Utveckling och främjande, inom ramen för aktuella unionsinitiativ och nätverk, av en samsyn om hur man kan bidra till förbättrad miljö i städerna genom fokusering på integrationen av stadsplanering med resurseffektivitetsmål, ett innovativt, säkert och hållbart samhälle med låga koldioxidutsläpp, hållbar markanvändning i städerna, hållbar rörlighet i städerna, förvaltning och vård av den biologiska mångfalden i städerna, ekosystemens resiliens, vattenvård, människors hälsa, allmänhetens deltagande i beslutsfattandet och undervisning i miljökunskap och miljömedvetande.

Prioriterat mål 9: Att öka unionens effektivitet i att möta internationella miljö- och klimatrelaterade utmaningar

96. Säkerställandet av det hållbara resursanvändandet är för närvarande en av världens största utmaningar och nyckeln till att utrota fattigdomen och tillförsäkra världen en hållbar framtid⁽¹⁾. Vid Rio + 20 förnyade världens ledare sitt åtagande om hållbar utveckling och om att främja en ekonomiskt, socialt och miljömässigt hållbar framtid för planeten, för nuvarande och framtida generationers skull. De medgav också att en inkluderande och grön ekonomi är ett viktigt verktyg för hållbar utveckling. Vid Rio + 20 framkom det att den växande befolkningen och en alltmer urbaniserad värld leder till att sådana utmaningar kräver internationella åtgärder inom en rad områden, såsom vatten, hav, hållbar mark och ekosystem, resurseffektivitet (särskilt avfall), säker kemikaliehantering, hållbar energi och klimatförändringar. Utfasningen av miljöskadliga subventioner, bland annat subventioner av fossila bränslen, kräver också ytterligare åtgärder. Förutom att omsätta dessa åtaganden i konkreta åtgärder på lokal och nationell nivå samt på unionsnivå kommer unionen att proaktivt verka för internationella åtgärder för att ta fram de lösningar som krävs för en global hållbar utveckling.

97. Vid Rio + 20 beslutades det att FN:s kommission för hållbar utveckling skulle ersättas med ett politiskt forum på hög nivå med uppgift att bättre integrera den hållbara utvecklingens tre dimensioner med varandra och sköta uppföljning och översyn av de framsteg som görs med att genomföra resultaten från Rio + 20, liksom också relevanta resultat från andra FN-toppmöten och konferenser, och på det sättet bidra till att målen för hållbar utveckling förverkligas, som ett led i den övergripande ramen för perioden efter 2015.

98. Många av de prioriterade målen i det sjunde miljöhandlingsprogrammet kan endast nås till fullo som en del av ett globalt åtagande och i samarbete med partnerländer och utomeuropeiska länder och territorier. Det är därför som unionen och medlemsstaterna bör engagera sig i relevanta internationella, regionala och bilaterala processer på ett kraftfullt, fokuserat, enat och sammanhållet vis. Tonvikten bör särskilt läggas vid Svartahavsområdet och Arktis, eftersom nya och gemensamma utmaningar för miljön inom dessa områden kräver ett intensivare samarbete och en ökad medverkan från unionens sida, bland annat genom att unionen går med i konventionen om skydd av Svarta havet mot föroreningar och blir ständig observatör i Arktiska rådet. Unionen och dess medlemsstater bör fortsätta att främja en effektiv regelbaserad ram för en global miljöpolitik som kompletteras av en effektivare strategisk hållning där bilaterala och regionala politiska dialoger och samarbeten anpassas till unionens strategiska partner, kandidatländer, grannländer och utvecklingsländer, som vart och ett får stöd genom lämplig finansiering.

99. Den tidsperiod som det sjunde miljöhandlingsprogrammet omfattar motsvarar viktiga faser i den internationella politiken för klimat, biologisk mångfald och kemikalier. För att klara 2-gradersmålet måste utsläppen av växthusgaser minskas med minst 50 % under 1990 års nivåer till 2050. Dock kommer de utfästelser om minskade växthusgasutsläpp som länderna hittills gjort inte att leda till mera än en tredjedel av de minskningar som krävs senast fram till 2020⁽²⁾. Om det inte vidtas mer resoluta globala åtgärder är det osannolikt att klimatförändringarna

⁽¹⁾ Human Development Report (UNDP, 2011).

⁽²⁾ I rapporten The Emissions Gap från Förenta nationernas miljöprogram 2012 framhålls det att det behövs ovillkorliga utfästelser om minskningar på området 4 GtCO₂e jämfört med en medianuppskattning på minskningar på 14 GtCO₂e som behövs för att vi ska stanna nedanför tvågradersmålet.

kan bromsas. Även med det mest optimistiska scenariot kommer länder i allt större utsträckning att stå inför oundvikliga konsekvenser av klimatförändringar på grund av tidigare utsläpp av växthusgaser, och kommer att behöva utveckla strategier för att anpassa sig till klimatförändringar. I enlighet med Durbanplattformen för förstärkta insatser ska en omfattande och kraftfull överenskommelse som gäller för alla antas till 2015 och vara genomförd till 2020. Unionen kommer att arbeta aktivt i denna process och delta i diskussioner om hur gapet ska överbryggas mellan de utsläppsminskningar som industri- och utvecklingsländer har utlovat, och de insatser som krävs för att hålla sig på en utsläppsnivå som är förenlig med 2-gradersmålet, med de senaste rönen från den mellanstatliga panelen för klimatförändringar som informationsunderlag. Genomförandet av resultaten från Rio + 20 måste också vara konsekvent med och komplettera denna process, så att de förstärker varandra. Uppföljningen av Rio + 20 bör också bidra till att minska utsläppen av växthusgaser och därmed bekämpa klimatförändringarna. Unionen bör samtidigt bedriva och fördjupa klimatpartnerskap med strategiska partner och vidta ytterligare åtgärder för att integrera miljö- och klimatrelaterade hänsyn i handels- och utvecklingspolitiken, och erinra sig de ömsesidiga åtagandena och den ömsesidiga nyttan.

100. De globala målen om biologisk mångfald ⁽¹⁾ som föreskrivs i konventionen om biologisk mångfald (CBD) måste nås till 2020 som utgångspunkt för att stoppa och på sikt vända förlusten av biologisk mångfald i världen. Unionen kommer att göra sin del av de ansträngningarna, bland annat genom att dubblera det sammanlagda internationella resursflödet till biologisk mångfald i utvecklingsländer till 2015 och kommer att åtminstone bibehålla denna nivå till 2020, såsom det fastställts bland de preliminära målen som det överenskommit om i resursmobiliseringsstrategin ⁽²⁾ i konventionen om biologisk mångfald. Det är också viktigt att unionen spelar en aktiv roll inom den mellanstatliga vetenskapspolitiska plattformen för biologisk mångfald och ekosystemtjänster (Intergovernmental Science-Policy Platform on Biodiversity and Ecosystem Services, IPBES) efter det att unionen en gång blivit fullvärdig medlem av den, för att anknuta de lokala, regionala och internationella nivåerna av styrelseformer för biologisk mångfald till varandra. Unionen kommer att fortsätta stödja genomförandet av Förenta nationernas konvention för bekämpning av ökenspridning, framför allt genom att vidta åtgärder för att sträva efter att uppnå en värld som är neutral ur markförstörelsesynvinkel, enligt överenskommelsen vid Rio + 20. EU kommer även att öka sina insatser för att nå målet om säker hantering av kemikalier under hela deras livscykel och av farligt avfall, som skärptes vid Rio + 20, samt stödja relaterade konventioner. Unionen kommer att fortsätta att ha en aktiv och konstruktiv roll för att bidra till att nå målen i dessa processer.
101. Unionen har goda meriter när det gäller medlemskap i multilaterala miljööverenskommelser, men ett antal medlemsstater har ännu inte ratificerat viktiga överenskommelser. Detta minskar unionens trovärdighet i förhandlingar. Medlemsstaterna och unionen bör se till att i tid ratificera respektive godkänna alla miljööverenskommelser som de har undertecknat.
102. Unionen och dess medlemsstater bör proaktivt inleda internationella förhandlingar om nya och framväxande frågeställningar, framför allt om nya konventioner, avtal och bedömningar, och följaktligen åter bekräfta sin fasta beslutsamhet till fortsatt arbete för att det så snart som möjligt ska inledas förhandlingar inom ramen för FN:s generalförsamling om ett avtal om genomförande av Förenta nationernas havsrättskonvention (UNCLOS) om bevarande och hållbar användning av den biologiska mångfalden i havsområden utanför nationell jurisdiktion och sitt stöd till att den första bedömningen av världshaven slutförs.
103. EU bör också utnyttja sin ställning som en av de största marknaderna i världen för att främja politiska åtgärder och tillvägagångssätt som minskar belastningen på de globala naturresurserna. Det kan ske genom att ändra konsumtions- och produktionsmönster, bland annat genom att det vidtas nödvändiga åtgärder till förmån för en hållbar resursförvaltning på internationell nivå och för att det tioåriga ramprogrammet om hållbar konsumtion och produktion ska genomföras, liksom att säkerställa att handelspolitiken och policyn på den inre marknad stöder miljö- och klimatmålen och skapar incitament för andra länder att modernisera och stärka sina regelverk och normer på miljöområdet, så att miljödumpning kan undvikas. Unionen kommer att fortsätta främja hållbar utveckling genom att förhandla fram och genomföra ambitiösa bestämmelser i sina internationella handelsavtal och i de frivilliga bilaterala partnerskapen om skogslagstiftningens efterlevnad samt förvaltning av och handel med skog (Flegt), som garanterar att endast virke som avverkats lagligt kommer in på EU-marknaden från partnerländer. Här fungerar Europeiska unionens timmerförordning ⁽³⁾ som rättslig grund för hur unionen, via sin efterfrågan på timmer och trävaror, kan vidta åtgärder mot det världsomfattande problemet med olaglig avverkning. Andra politiska alternativ för att minska effekterna av unionens konsumtion på den globala miljön, inbegripet avskogning och skogsförsämring, kommer också att utforskas.
104. Unionen bör också i större utsträckning bidra till initiativ som underlättar övergången till en inkluderande och grön ekonomi på internationell nivå, såsom främjandet av lämpliga gynnsamma villkor, utvecklandet av andra marknadsbaserade instrument och andra indikatorer än BNP, som är förenliga med dess interna policy.

⁽¹⁾ CBD, Strategic Plan for Biodiversity 2011–2020.

⁽²⁾ CBD, beslut XI/4.

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 995/2010 av den 20 oktober 2010 om fastställande av skyldigheter för verksamhetsutövare som släpper ut timmer och trävaror på marknaden (EUT L 295, 12.11.2010, s. 23).

105. Unionen bör fortsätta att främja miljömässigt ansvarsfulla affärsmetoder. Nya krav i enlighet med unionens initiativ om ansvarsfullt företagande ⁽¹⁾ för börsnoterade och stora icke börsnoterade bolag som sysslar med råvaruutvinning och primärskogsavverkning att rapportera in betalningar de gör till regeringarna kommer att leda till ökad insyn och ansvar vad gäller exploateringen av naturresurser. Som en ledande leverantör av miljöanpassade varor och tjänster bör unionen främja globala miljönormer, frihandel med miljöanpassade varor och tjänster, ytterligare utveckling av miljö- och klimatanpassad teknik, skydd för investeringar och immateriella rättigheter och internationellt utbyte av bästa praxis.
106. För att öka unionens effektivitet i att hantera internationella miljö- och klimatproblem ska det sjunde miljöhandlingsprogrammet garantera att följande uppnås till 2020:
- Resultaten från Rio + 20 är helt integrerade i unionens inrikes- och utrikespolitik och unionen bidrar på ett effektivt sätt till de globala insatserna för att genomföra beslutade åtaganden, bland annat de som gjorts inom Riokonventionerna och till initiativ för att underlätta en global övergång till en inkluderande och grön ekonomi inom ramen för hållbar utveckling och fattigdomsutrotning.
 - Unionen ger effektivt stöd till nationella, regionala och internationella insatser för att hantera miljö- och klimatproblem och säkerställa en hållbar utveckling.
 - Påverkan av konsumtionen inom unionen på miljön utanför unionens gränser har minskat.

Detta kräver i synnerhet följande:

- verka för, som ett led i en sammanhängande och heltäckande strategi för perioden efter 2015 för att möta de universella utmaningarna fattigdomsutrotning och hållbar utveckling, och med hjälp av en inkluderande samarbetsprocess, för att anta mål för hållbar utveckling som
 - är i linje med nuvarande internationellt överenskomna mål, bland annat om biologisk mångfald, klimatförändringar, social delaktighet och minimitröskelvärden för socialt skydd,
 - behandlar, på nationell och internationell nivå, prioriterade områden, exempelvis energi, vatten, livsmedelstrygghet, hav, hållbar konsumtion och produktion, anständigt arbete, goda styrelseformer och rättsstatlighet på,
 - kan tillämpas universellt och omfattar alla tre dimensionerna inom hållbar utveckling,
 - bedöms och åtföljs av mål och indikatorer, varvid hänsyn tas till att olika nationer har olika omständigheter, kapacitet och utvecklingsnivå,
 - är i linje med och stöder andra internationella åtaganden såsom i fråga om klimatförändringar och biologisk mångfald.
- Arbete för att ge FN en effektivare struktur för hållbar utveckling, särskilt dess miljödimension, genom att
 - FN:s miljöprogram (Unep) stärks ytterligare i enlighet med resultaten från Rio + 20, och utgående från FN:s generalförsamlings beslut om att byta ut benämningen Uneps styrande råd till FN:s miljöförsamling inom Unep ⁽²⁾, samtidigt som det görs fortsatta ansträngningar för att ge Unep status som ett specialorgan,
 - stöd ges till arbetet med att stärka synergieffekterna mellan olika multilaterala miljööverenskommelser, särskilt inom kemikalier, klustren avfall och biologisk mångfald,
 - bidra till att säkerställa att miljöaspekter är en central del i det arbete som utförs av det politiska högnivåforumet.
- Stärkta effekter av olika finansieringskällor, däribland beskattning och nationell resursmobilisering, privata investeringar, nya partnerskap och innovativa finansieringskällor, och möjligheter skapas att använda utvecklingsbistånd för att stärka övriga finansieringskällor som en del av en strategi för finansiering av hållbar utveckling, liksom i unionens egen politik, däribland internationella åtaganden om finansiering som rör klimat och biologisk mångfald.

⁽¹⁾ Förslag till översyn av insynsdirektivet (COM(2011) 683, 2011/0307(COD)) och redovisningsdirektiven (COM(2011) 684, 2011/0308(COD)).

⁽²⁾ Beslut av FN:s generalförsamling, A/67/784 av den 7 mars 2013, om Uneps styrelses rekommendation.

- iv) Samarbetet med partnerländer måste utformas mer strategiskt. Detta bör omfatta ett mer fokuserat samarbete med
- strategiska partner om att främja bästa praxis för nationell miljöpolitik och miljölagstiftning, och enighet i multilaterala miljöförhandlingar,
 - länder som omfattas av den europeiska grannskapspolitiken om gradvis tillnärmning med unionens grundläggande miljö- och klimatpolitik och förstärkning av samarbetet för att avhjälpa regionala miljö- och klimatrelaterade problem,
 - utvecklingsländer för att stödja deras arbete med att skydda miljön, bekämpa klimatförändringar och minska naturkatastrofer och genomföra internationella miljöåtaganden för att minska fattigdomen och stärka den hållbara utvecklingen.
- v) Ett mer konsekvent, aktivt och effektivt engagemang i befintliga och nya multilaterala miljöprocesser och andra relevanta processer, också i form av kontakter i god tid med tredjeländer och andra berörda parter, i syfte att se till att åtagandena för 2020 uppfylls på unionsnivå och främjas globalt, och ratificering av alla viktiga multilaterala miljööverenskommelser i god tid före 2020, tillsammans med ökade insatser för att de ska genomföras. Genomförande av det tioåriga ramprogrammet för hållbar konsumtion och produktion.
- vi) Bedömning av den globala miljöpåverkan av unionens konsumtion av livsmedel och andra varor samt, om så är lämpligt, framtagande av förslag till policyåtgärder för att åtgärda vad som framkommit vid bedömningarna och övervägandet att utforma en åtgärdsplan för unionen om avskogning och skogsförsämring.
- vii) Främjande av vidareutveckling och genomförande av utsläppshandelssystem runt om i världen och underlätta att de sammankopplas.
- viii) Arbete för att jorden ska kunna tåla människans ekonomiska och sociala framsteg, med hjälp av ökad kunskap om planetens gränser, bland annat i form av att det tas fram en ram för hur människans välbefinnande och välstånd ska kunna tillförsäkras på lång sikt efter 2015.
-

II

(Icke-lagstifningsakter)

FÖRORDNINGAR

RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 1387/2013

av den 17 december 2013

om befrielse från Gemensamma tulltaxans autonoma tullar för vissa jordbruks- och industriprodukter och om upphävande av förordning (EU) nr 1344/2011

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt, särskilt artikel 31,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Unionsproduktionen av de jordbruks- och industriprodukter som anges i bilaga I är för närvarande otillräcklig eller obefintlig och användarindustrins behov inom unionen kan därför inte tillgodoses.
- (2) Det ligger därför i unionens intresse att bevilja hel eller delvis befrielse från Gemensamma tulltaxans autonoma tullar för dessa produkter.
- (3) Rådets förordning (EU) nr 1344/2011⁽¹⁾ har ändrats flera gånger. I den ändring av förordningen som gjordes genom rådets förordning (EU) nr 1220/2012⁽²⁾ togs desutom fiskeriprodukter bort från tillämpningsområdet för förordning (EU) nr 1344/2011. För att värna överblickbarheten bör förordning (EU) nr 1344/2011 därför ersättas i sin helhet.
- (4) Genom förordningarna om befrielse från Gemensamma tulltaxans autonoma tullar för vissa industri- och jordbruksprodukter har de tidigare åtgärderna i stor utsträck-

ning förlängts. För att rationalisera genomförandet av åtgärderna i fråga är det lämpligt att inte begränsa denna förordnings giltighetstid, eftersom dess tillämpningsområde kan anpassas och produkter vid behov kan läggas till eller strykas i bilaga I till den här förordningen genom en rådsförordning.

- (5) Mot bakgrund av att de tullbefrielser som anges i bilaga I till denna förordning är av tillfällig karaktär bör de ses över systematiskt, och senast fem år efter att de börjar gälla eller förnyas. Det bör också vara möjligt att när som helst avsluta en befrielse, till följd av ett förslag som kommissionen lägger fram på grundval av en översyn som genomförts på kommissionens eget initiativ eller på begäran av en eller flera medlemsstater, om det inte längre är i unionens intresse att behålla befrielsen eller om den tekniska produktutvecklingen, förändrade omständigheter eller ekonomiska trender på marknaden motiverar detta.
- (6) Statistik för vissa produkter som anges i bilaga I till denna förordning uttrycks ofta i stycken, kvadratmeter eller andra måttenheter än viktenheter. Inga sådana kompletterande enheter anges dock i den kombinerade nomenklaturen i bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87⁽³⁾. Det måste därför föreskrivas att inte bara vikten i kilogram eller ton utan även de relevanta kompletterande enheterna i samband med import av produkterna i fråga ska anges i deklarationen för övergång till fri omsättning.
- (7) Eftersom de befrielser som fastställs i denna förordning måste få verkan från och med den 1 januari 2014, bör förordning träda i kraft omedelbart vid offentliggörandet i *Europeiska unionens officiella tidning* och bör tillämpas från och med den 1 januari 2014.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EU) nr 1344/2011 av den 19 december 2011 om befrielse från Gemensamma tulltaxans autonoma tullsats för vissa jordbruks-, fiskeri- och industriprodukter och om upphävande av förordning (EU) nr 1255/96 (EUT L 349, 31.12.2011, s. 1).

⁽²⁾ Rådets förordning (EU) nr 1220/2012 av den 3 december 2012 om handelsrelaterade åtgärder för att garantera försörjning med vissa fiskeriprodukter för unionens beredningsindustri 2013–2015 och om ändring av förordningarna (EG) nr 104/2000 och (EU) nr 1344/2011 (EUT L 349, 19.12.2012, s. 4).

⁽³⁾ Rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan (EGT L 256, 7.9.1987, s. 1).

(8) I enlighet med proportionalitetsprincipen är det, för att uppnå de grundläggande målen att förbättra konkurrenskraften hos unionens industri och därigenom möjliggöra för denna industri att bevara och skapa arbetstillfällen och modernisera sin struktur, nödvändigt och lämpligt att fastställa regler om befrielse från Gemensamma tulltaxans tullar för de produkter som anges i bilaga I. I enlighet med artikel 5.4 i fördraget om Europeiska unionen går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå de eftersträlvade målen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De jordbruks- och industriprodukter som anges i bilaga I ska vara befriade från Gemensamma tulltaxans autonoma tullar.

Artikel 2

1. Kommissionen får när som helst se över befrielseerna för de produkter som anges i bilaga I till denna förordning,

a) på eget initiativ,

b) på begäran från medlemsstater.

2. Kommissionen ska se över befrielseerna det år som anges i bilaga I.

Artikel 3

När en deklARATION för övergång till fri omsättning uppvisas för de produkter som omfattas av de KN-nummer eller Taric-nummer som förtecknas i bilaga II, ska den kompletterande enhet som fastställs i den bilagan anges i det relevanta fältet i deklARATIONEN.

Artikel 4

Förordning (EU) nr 1344/2011 ska upphöra att gälla.

Artikel 5

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2014.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 17 december 2013.

På rådets vägnar
L. LINKEVIČIUS
Ordförande

BILAGA I

KN-nummer	TARIC	Beskrivning	Autonom tullsats	Datum för obligatorisk översyn
ex 0710 21 00	10	Ärter (<i>Pisum sativum</i>) i baljor, av varieteten <i>Hortense axiphium</i> , frysta, med en tjocklek av högst 6 mm, avsedda att användas, i sina baljor, vid tillverkning av färdiga maträtter ⁽¹⁾ ⁽²⁾	0 %	31.12.2018
ex 0710 80 95	50	Bambuskott, frysta, ej föreliggande i former eller förpackningar för försäljning i detaljhandeln	0 %	31.12.2018
ex 0711 59 00	11	Svampar, med undantag av svampar av släktena <i>Agaricus</i> , <i>Calocybe</i> , <i>Clitocybe</i> , <i>Lepista</i> , <i>Leucoagaricus</i> , <i>Leucopaxillus</i> , <i>Lyophyllum</i> och <i>Tricholoma</i> , tillfälligt konserverade i saltvatten, svavelsyrlighetsvatten eller andra konserverande lösningar men olämpliga för direkt konsumtion i detta tillstånd, avsedda att användas i konserverindustrin ⁽¹⁾	0 %	31.12.2016
ex 0712 32 00	10	Svampar, med undantag av svampar av släktet <i>Agaricus</i> , torkade, hela eller i igenkännliga skivor eller bitar, avsedda för annan beredning än enkel ompackning för detaljhandelsförsäljning ⁽¹⁾ ⁽²⁾	0 %	31.12.2018
ex 0712 33 00	10			
ex 0712 39 00	31			
ex 0804 10 00	30	Dadlar, färska eller torkade, för tillverkning (utom förpackning) av produkter inom dryckes- eller livsmedelsindustrin ⁽¹⁾	0 %	31.12.2018
ex 0810 40 50	10	Tranbär av arten <i>Vaccinium macrocarpon</i> , färska, för tillverkning (utom förpackning) av produkter inom dryckes- eller livsmedelsindustrin ⁽¹⁾	0 %	31.12.2018
0811 90 50	70	Bär av släktet <i>Vaccinium</i> , även ångkokta eller kokta i vatten, frysta, utan tillsats av socker eller annat sötningsmedel	0 %	31.12.2018
0811 90 70				
ex 0811 90 95	20	Boysenbär, frysta, utan tillsats av socker, ej föreliggande i former eller förpackningar för försäljning i detaljhandeln	0 %	31.12.2018
ex 0811 90 95	30	Ananas (<i>Ananas comosus</i>), i bitar, fryst	0 %	31.12.2018
ex 0811 90 95	40	Nypon, även ångkokta eller kokta i vatten, frysta, utan tillsats av socker eller annat sötningsmedel	0 %	31.12.2018
ex 1511 90 19	10	Palmolja, kokosolja (kopraolja), palmkärnolja, avsedd att användas för tillverkning av: — tekniska enbasiska fettsyror enligt nr 3823 19 10, — metylestrar av fettsyror enligt nr 2915 eller 2916, — fettalkoholer enligt nr 2905 17, 2905 19 och 3823 70 som används vid tillverkning av kosmetika, tvättmedel eller farmaceutiska produkter, — fettalkoholer enligt nr 2905 16, rena eller blandade, som används vid tillverkning av kosmetika, tvättmedel eller farmaceutiska produkter, — stearinsyra enligt nr 3823 11 00, eller — produkter enligt nr 3401 ⁽¹⁾	0 %	31.12.2018
ex 1511 90 91	10			
ex 1513 11 10	10			
ex 1513 19 30	10			
ex 1513 21 10	10			
ex 1513 29 30	10			
ex 1515 90 99	92			
ex 1516 20 96	20	Jojobaolja, som hydrerats och interesterifierats, utan ytterligare kemisk modifiering och som inte har ingått i någon textureringsprocess	0 %	31.12.2014
ex 1517 90 99	10	Vegetabilisk olja, raffinerad, innehållande minst 25, men högst 50 viktprocent arakidonsyra eller minst 12, men högst 50 viktprocent dokosaheksaensyra, och som standardiserats med solrosolja med hög oljesyrahalt (HOSO)	0 %	31.12.2016
ex 1902 30 10	10	Transparenta nudlar, skurna i bitar, erhållna från bönor (<i>Vigna radiata</i> (L.) Wilczek), ej föreliggande i former eller förpackningar för försäljning i detaljhandeln	0 %	31.12.2018
ex 1903 00 00	20			
ex 2005 91 00	10	Bambuskott, beredda eller konserverade, i förpackningar med ett nettoinnehåll överstigande 5 kg	0 %	31.12.2018

KN-nummer	TARIC	Beskrivning	Autonom tullsats	Datum för obligatorisk översyn
ex 2007 99 50	81	Koncentrat av acerolapuré:	9 % ⁽³⁾	31.12.2017
ex 2007 99 50	91	— av släktet <i>Malpighia</i> spp. — med en sockerhalt på minst 13 men högst 30 viktprocent för tillverkning av produkter inom livsmedels- och dryckesindustrin ⁽¹⁾		
ex 2007 99 50	82	Syrat koncentrat av bananapuré, erhållet genom kokning:	11,5 % ⁽³⁾	31.12.2017
ex 2007 99 50	92	— av släktet <i>Musa cavendish</i> , — med en sockerhalt på minst 13 men högst 30 viktprocent för tillverkning av produkter inom livsmedels- och dryckesindustrin ⁽¹⁾		
ex 2007 99 50	83	Koncentrat av mangopuré, erhållet genom kokning:	6 % ⁽³⁾	31.12.2017
ex 2007 99 50	93	— av släktet <i>Mangifera</i> spp.,		
ex 2007 99 93	10	— med en sockerhalt på högst 30 viktprocent för tillverkning av produkter inom livsmedels- och dryckesindustrin ⁽¹⁾		
ex 2007 99 50	84	Koncentrat av papayapuré, erhållet genom kokning	7,8 % ⁽³⁾	31.12.2017
ex 2007 99 50	94	— av släktet <i>Carica</i> spp., — med en sockerhalt på minst 13 men högst 30 viktprocent för tillverkning av produkter inom livsmedels- och dryckesindustrin ⁽¹⁾		
ex 2007 99 50	85	Koncentrat av guavapuré, erhållet genom kokning:	6 % ⁽³⁾	31.12.2017
ex 2007 99 50	95	— av släktet <i>Psidium</i> spp., — med en sockerhalt på minst 13 men högst 30 viktprocent för tillverkning av produkter inom livsmedels- och dryckesindustrin ⁽¹⁾		
ex 2008 93 91	20	Sötade torkade tranbär, för tillverkning (utom förpackning), av produkter inom livsmedelsindustrin ⁽⁴⁾	0 %	31.12.2017
ex 2008 99 48	94	Mangopuré: — som inte är gjord på koncentrat — av släktet <i>Mangifera</i> — med ett Brixtal av minst 14 och högst 20 för tillverkning av produkter inom dryckesindustrin ⁽¹⁾	6 %	31.12.2015
ex 2008 99 49	30	Puré av boysenbär, kärnfri, utan tillsatt alkohol, med eller utan tillsats av socker	0 %	31.12.2014
ex 2008 99 99	40			
ex 2008 99 49	70	Blancherade vinblad av släktet <i>Karakishmish</i> , i saltlake innehållande	0 %	31.12.2017
ex 2008 99 99	11	— mer än 6 viktprocent salt, — minst 0,1 viktprocent men högst 1,4 viktprocent acetylgrupper, uttryckt som citronsyramonohydrat, och — även, men högst 2 000 mg/kg, natriumbensoat (Codex Stan 192-1995) för användning vid tillverkningen av fyllda vinblad med ris ⁽¹⁾		
ex 2009 41 92	20	Ananassaft:	8 %	31.12.2015
ex 2009 41 99	70	— som inte är gjord på koncentrat — av släktet <i>Ananas</i> — med ett Brixtal av minst 11 och högst 16 för tillverkning av produkter inom dryckesindustrin ⁽¹⁾		

KN-nummer	TARIC	Beskrivning	Autonom tullsats	Datum för obligatorisk översyn
ex 2009 49 30	91	Ananassaft i annan form än pulver: — med ett Brixtal av mer än 20 och högst 67 — till ett värde som överstiger 30 euro per 100 kg nettovikt — med tillsats av socker för tillverkning av produkter inom livsmedels- och dryckesindustrin (1)	0 %	31.12.2014
ex 2009 81 31	10	Koncentrat av tranbärssaft: — med ett Brixtal av minst 40 och högst 66 — i detaljhandelsförpackningar innehållande 50 liter eller mer	0 %	31.12.2014
ex 2009 89 79	20	Frost koncentrat av boysenbärssaft med ett Brixtal av minst 61 men högst 67, i detaljhandelsförpackningar innehållande 50 liter eller mer	0 %	31.12.2016
ex 2009 89 79	30	Frost fruktjuicekoncentrat av acerola: — med ett Brixtal av mer än 48 men högst 67, — i detaljhandelsförpackningar innehållande 50 liter eller mer	0 %	31.12.2018
ex 2009 89 79	85	Koncentrat av assaibärssaft: — av arten <i>Euterpe oleracea</i> , — fryst, — osötad, — ej i pulverform, — med ett brixvärde på lägst 23 och högst 32, i detaljhandelsförpackningar med ett innehåll av minst 10 kg	0 %	31.12.2016
ex 2009 89 99	93	Obehandlat fryst kokosvatten i detaljhandelsförpackningar innehållande 50 liter eller mer	0 %	31.12.2016
ex 2106 10 20	10	Sojaproteinisolat, innehållande minst 6,6 viktprocent men högst 8,6 viktprocent kalciumfosfat	0 %	31.12.2018
ex 2106 90 92	45	Beredning innehållande — mer än 30 viktprocent men högst 35 viktprocent lakritsextrakt, — mer än 65 viktprocent men högst 70 viktprocent tricapyrylin, standardiserad till minst 3 viktprocent men högst 4 viktprocent glabridin	0 %	31.12.2016
ex 2519 90 10	10	Smält magnesia med en renhetsgrad av minst 97 viktprocent	0 %	31.12.2016
ex 2804 50 90	10	Tellur med en renhetsgrad av 99,99-99,999 viktprocent (CAS RN 13494-80-9)	0 %	31.12.2018
2804 70 00		Fosfor	0 %	31.12.2018
ex 2805 19 90	10	Litiummetall med en renhetsgrad av minst 99,7 viktprocent (CAS RN 7439-93-2)	0 %	31.12.2017
ex 2805 30 10	10	Legeringar av cerium och andra sällsynta jordartsmetaller, innehållande minst 47 viktprocent cerium	0 %	31.12.2018
ex 2805 30 90	45	Sällsynta jordartsmetaller, skandium och yttrium med en renhetsgrad av minst 95 viktprocent	0 %	31.12.2015
ex 2805 30 90	55			
ex 2805 30 90	65			
ex 2811 19 80	10	Sulfaminsyra (CAS RN 5329-14-6)	0 %	31.12.2018
ex 2811 19 80	20	Vätejodid (CAS RN 10034-85-2)	0 %	31.12.2016

KN-nummer	TARIC	Beskrivning	Autonom tullsats	Datum för obligatorisk översyn
ex 2811 19 80	30	Fosforsyra (CAS RN 10294-56-1)/fosforsyra (CAS RN 13598-36-2) avsedd att användas som ingrediens vid framställningen av tillsatser som används i polyvinylkloridindustrin ⁽¹⁾	0 %	31.12.2017
ex 2811 22 00	10	Kiseldioxid (CAS RN 7631-86-9) i pulverform, avsedd att användas vid tillverkning av kolonner för vätskekromatografi (HPLC) och kolonner för beredning av prover ⁽¹⁾	0 %	31.12.2018
ex 2811 22 00	30	Kulor av porös vit kiseldioxid med en partikelstorlek på över 1 µm för användning vid tillverkning av kosmetiska produkter ⁽¹⁾	0 %	31.12.2016
ex 2812 90 00	10	Kvävetrifluorid (CAS RN 7783-54-2)	0 %	31.12.2018
ex 2816 40 00	10	Bariumhydroxid (CAS RN 17194-00-2)	0 %	31.12.2017
ex 2818 10 91	10	Sintrad korund, med mikrokristallin struktur, innehållande (i viktprocent) — minst 94 % men högst 98,5 % α -Al ₂ O ₃ (CASRN1344-28-1), — 2 % (± 1,5 %) magnesiumspinell (CASRN1309-48-4), — 1 % (± 0,6 %) yttriumoxid (CASRN1314-36-9), och — antingen 2 % (± 1,2 %) lantanoxid (CASRN1312-81-8) — eller 2 % (± 1,2 %) lantanoxid (CASRN1312-81-8) och neodymoxid (CASRN1313-97-9) varav högst 50 % av den totala vikten har en partikelstorlek över 10mm	0 %	31.12.2015
ex 2818 20 00	10	Aktiverad aluminiumoxid med en specifik ytarea av mer än 350 m ² /g	0 %	31.12.2014
ex 2818 30 00	10	Aluminiumhydroxidoxid i form av pseudoböhmit	4 %	31.12.2018
2819 10 00		Kromtrioxid (CAS RN 1333-82-0)	0 %	31.12.2016
ex 2819 90 90	10	Dikromtrioxid för användning inom metallurgi (CAS RN 1308-38-9) ⁽¹⁾	0 %	31.12.2016
ex 2823 00 00	10	Titandioxid (CAS RN13463-67-7) — med en renhetsgrad av minst 99,9 viktprocent, — med en genomsnittlig kornstorlek av minst 1,2 µm men ej överstigande 1,8 µm, — med en specifik yta på minst 5 m ² /g men högst 7,5 m ² /g	0 %	31.12.2017
ex 2823 00 00	20	Titandioxid (CAS RN 13463-67-7) med en renhetsgrad av minst 99,7 viktprocent och innehållande — mindre än 0,005 viktprocent kalium och natrium sammanlagt (uttryckt som elementärt natrium och elementärt kalium), — mindre än 0,01 viktprocent fosfor (uttryckt som elementärt fosfor), för användning inom metallurgin ⁽¹⁾	0 %	31.12.2017
ex 2825 10 00	10	Hydroxylammoniumklorid (CAS RN 5470-11-1)	0 %	31.12.2017
ex 2825 50 00	20	Koppar(I eller II)oxid innehållande minst 78 viktprocent koppar och högst 0,03 viktprocent klorid	0 %	31.12.2018
ex 2825 60 00	10	Zirkoniumdioxid (CAS RN 1314-23-4)	0 %	31.12.2017
ex 2826 19 90	10	Volframhexafluorid med en renhetsgrad på minst 99,9 viktprocent (CAS RN 7783-82-6)	0 %	31.12.2015
ex 2826 90 80	15	Litiumhexafluorofosfat (CAS RN 21324-40-3)	0 %	31.12.2016

KN-nummer	TARIC	Beskrivning	Autonom tullsats	Datum för obligatorisk översyn
ex 2827 39 85	10	Kopparmonoklorid med en renhetsgrad av minst 96 men högst 99 viktprocent (CAS RN 7758-89-6)	0 %	31.12.2018
ex 2827 39 85	20	Antimonpentaklorid med en renhetsgrad av minst 99 viktprocent (CAS RN 7647-18-9)	0 %	31.12.2016
ex 2827 39 85	30	Mangandiklorid (CAS RN 7773-01-5)	0 %	31.12.2014
ex 2827 49 90	10	Hydrerad zirkoniumdikloridoxid	0 %	31.12.2018
ex 2830 10 00	10	Dinatriumtetrasulfid, innehållande högst 38 viktprocent natrium beräknat på torrvikten	0 %	31.12.2018
ex 2833 29 80	20	Mangansulfatmonohydrat (CAS RN 10034-96-5)	0 %	31.12.2018
ex 2833 29 80	30	Zirkoniumsulfat (CAS RN 14644-61-2)	0 %	31.12.2015
ex 2835 10 00	10	Natriumhypofosfitmonohydrat (CAS RN 10039-56-2)	0 %	31.12.2017
ex 2836 91 00	20	Litiumkarbonat, innehållande en eller flera av följande föroreningar i nedan angivna koncentrationer: — Minst 2 mg/kg av arsenik, — Minst 200 mg/kg av kalcium, — Minst 200 mg/kg av klorider, — Minst 20 mg/kg av järn, — Minst 150 mg/kg av magnesium, — Minst 20 mg/kg av tungmetaller, — Minst 300 mg/kg av kalium, — Minst 300 mg/kg av natrium, — Minst 200 mg/kg av sulfater, bestämda enligt de metoder som anges i Europeiska farmakopén	0 %	31.12.2018
ex 2836 99 17	20	Basiskt zirkonium(IV)karbonat (CAS RN 15667-84-2)	0 %	31.12.2018
ex 2837 19 00	20	Kopparcyanid (CAS RN 544-92-3)	0 %	31.12.2018
ex 2837 20 00	10	Tetranatriumhexacyanoferrat (II) (CAS RN 13601-19-9)	0 %	31.12.2016
ex 2837 20 00	20	Ammoniumjärn(III)hexacyanoferrat(II) (CAS RN 25869-00-5)	0 %	31.12.2017
ex 2839 19 00	10	Dinatriumdisilikat (CAS RN 13870-28-5)	0 %	31.12.2017
ex 2839 90 00	20	Kalciumsilikat (CAS RN 1344-95-2)	0 %	31.12.2018
2841 30 00		Natriumdikromat (CAS RN 10588-01-9)	0 %	31.12.2018
ex 2841 80 00	10	Diammoniumvolframat (CAS RN 11120-25-5)	0 %	31.12.2017
ex 2841 90 85	10	Litiumkobolt(III)oxid med en kobolthalt på minst 59 % (CAS RN 12190-79-3)	0 %	31.12.2017
ex 2841 90 85	20	Kaliumtitanoxid i pulverform med en renhetsgrad på minst 99 procent (CAS RN 12056-51-8)	0 %	31.12.2018
ex 2842 10 00	10	Syntetiskt betazeolitpulver	0 %	31.12.2018
ex 2842 10 00	20	Syntetiskt chabasit-zeolitpulver	0 %	31.12.2014
ex 2842 90 10	10	Natriumselenat (CAS RN 13410-01-0)	0 %	31.12.2014

KN-nummer	TARIC	Beskrivning	Autonom tullsats	Datum för obligatorisk översyn
ex 2843 29 00	10	Silveroxid utan nitrat och karbonat, med en silverhalt av minst 99,99 viktprocent räknat på metallinnehållet, för tillverkning av silveroxidbatterier (¹)	0 %	31.12.2016
2845 10 00		Tungt vatten (deuteriumoxid) (<i>Euratom</i>) (CAS RN 7789-20-0)	0 %	31.12.2018
2845 90 10		Deuterium och föreningar av deuterium; väte och föreningar av väte anrikade på deuterium; blandningar och lösningar innehållande dessa produkter (<i>Euratom</i>)	0 %	31.12.2018
ex 2845 90 90	10	Helium-3 (CAS RN 14762-55-1)	0 %	31.12.2016
ex 2845 90 90	20	Vatten som anrikats till minst 95 viktprocent med oxygen-18 (CAS RN 14314-42-2)	0 %	31.12.2018
ex 2845 90 90	30	(¹³ C)Kolmonoxid (CAS RN 1641-69-6)	0 %	31.12.2016
ex 2845 90 90	40	Järnborid anrikad till mer än 95 viktprocent med bor-10 (CAS RN 200513-39-9)	0 %	31.12.2018
ex 2846 10 00	10	Koncentrat av sällsynta jordarter, innehållande minst 60 viktprocent men	0 %	31.12.2018
ex 3824 90 97	48	högst 95 viktprocent oxider av sällsynta jordarter och vardera högst 1 viktprocent zirkoniumoxid, aluminiumoxid eller järnoxid, och med en glödgingsförlust av minst 5 viktprocent		
ex 2846 10 00	20	Diceriumtrikarbonat, även hydrerat (CAS RN 537-01-9)	0 %	31.12.2018
ex 2846 10 00	30	Ceriumlantankarbonat, även hydrerat	0 %	31.12.2018
ex 2846 10 00	40	Ceriumlantanneodympraseodymkarbonat, även hydrerat	0 %	31.12.2014
2846 90 00		Oorganiska och organiska föreningar av sällsynta jordartsmetaller, yttrium eller skandium eller av blandningar av dessa metaller, andra än sådana enligt nr 2846 10 00	0 %	31.12.2018
ex 2848 00 00	10	Fosfin (CAS RN 7803-51-2)	0 %	31.12.2018
ex 2850 00 20	10	Silan (CAS RN 7803-62-5)	0 %	31.12.2018
ex 2850 00 20	20	Arsin (CAS RN 7784-42-1)	0 %	31.12.2018
ex 2850 00 20	30	Titannitrid med en partikelstorlek på högst 250 nm (CAS RN 25583-20-4)	0 %	31.12.2017
ex 2850 00 20	40	Germaniumtetrahydrid (CAS RN 7782-65-2)	0 %	31.12.2016
ex 2850 00 20	50	Natriumtetrahydroborat (CAS RN 16940-66-2) med — en renhetsgrad av minst 98 viktprocent och — högst 10 ppm järn avsett att användas som tillsats vid tillverkning av polymerartiklar med syrebarriär (¹)	0 %	31.12.2017
ex 2850 00 60	10	Natriumazid (CAS RN 26628-22-8)	0 %	31.12.2018
ex 2853 00 90	10	Klorosulfonylisocyanat (CAS RN 1189-71-5)	0 %	31.12.2016
ex 2903 39 90	10	Koltetrafluorid (tetrafluormetan) (CAS RN 75-73-0)	0 %	31.12.2018

KN-nummer	TARIC	Beskrivning	Autonom tullsats	Datum för obligatorisk översyn
ex 2903 39 90	15	Perfluoro(4-metyl-2-penten) (CAS RN 84650-68-0)	0 %	31.12.2016
ex 2903 39 90	25	2,3,3,3-Tetrafluoroprop-1-en (CAS RN 754-12-1)	0 %	31.12.2017
ex 2903 39 90	30	Perfluoroetan (CAS RN 76-16-4)	0 %	31.12.2018
ex 2903 39 90	40	1,1-Difluoroetan (CAS RN 75-37-6)	0 %	31.12.2018
ex 2903 39 90	50	1,1,1,3,3-Pentafluoropropan (CAS RN 460-73-1)	0 %	31.12.2018
ex 2903 39 90	70	1,1,1,2-Tetrafluoretan, garanterat luktfri innehållande högst: — 600 vikt-ppm 1,1,2,2-tetrafluoretan — 2 vikt-ppm pentafluoretan — 2 vikt-ppm klordifluormetan — 2 vikt-ppm klorpentafluoretan — 2 vikt-ppm diklordifluormetan för tillverkning av drivmedel av farmaceutisk kvalitet för läkemedelsinhalatorer (inhalationsaerosoler) (CAS RN 811-97-2) (!)	0 %	31.12.2016
ex 2903 39 90	75	Trans-1,3,3,3-tetrafluorprop-1-en (CAS RN 1645-83-6)	0 %	31.12.2018
ex 2903 39 90	80	Hexafluorpropen (CAS RN 116-15-4)	0 %	31.12.2016
ex 2903 77 30	10	1,1,1-Triklorotrifluoroetan (CAS RN 354-58-5)	0 %	31.12.2018
ex 2903 77 90	10	Klorotrifluoroetylen (CAS RN 79-38-9)	0 %	31.12.2016
ex 2903 89 90	10	1,6,7,8,9,14,15,16,17,17,18,18-Dodekaklorpentacyklo [12.2.1.1 ^{6,9} .0 ^{2,13} .0 ^{5,10}]oktadeka-7,15-dien (CAS RN 13560-89-9)	0 %	31.12.2018
ex 2903 89 90	30	Oktafluorocyklopenten (CAS RN 559-40-0)	0 %	31.12.2016
ex 2903 89 90	40	Hexabromocyklododekan	0 %	31.12.2016
ex 2903 89 90	50	Klorocyklopentan (CAS RN 930-28-9)	0 %	31.12.2017
ex 2903 99 90	20	1,2-Bis(pentabromofenyl)etan (CAS RN 84852-53-9)	0 %	31.12.2018
ex 2903 99 90	40	2,6-Diklortoluen, med en renhetsgrad av minst 99 viktprocent, innehållande: — högst 0,001 mg/kg av tetraklordibensodioxiner, — högst 0,001 mg/kg av tetraklordibensofuraner, — högst 0,2 mg/kg av tetraklorbifenyl	0 %	31.12.2018
ex 2903 99 90	50	Fluorobensen (CAS RN 462-06-6)	0 %	31.12.2018
ex 2903 99 90	70	α,α,α',α'-Tetrakloro- <i>o</i> -xylen (CAS RN 25641-99-0)	0 %	31.12.2015
ex 2903 99 90	80	1-Bromo-3,4,5-trifluorobenzen (CAS RN 138526-69-9)	0 %	31.12.2018
ex 2903 99 90	85	2-Brom-9H-fluoren(CAS RN 1133-80-8)	0 %	31.12.2018
ex 2904 10 00	30	Natrium- <i>p</i> -styrensulfonat (CAS RN 2695-37-6)	0 %	31.12.2014
ex 2904 10 00	50	Natrium-2-metylprop-2-en-1-sulfonat (CAS RN 1561-92-8)	0 %	31.12.2014
ex 2904 20 00	10	Nitrometan (CAS RN 75-52-5)	0 %	31.12.2015
ex 2904 20 00	20	Nitroetan (CAS RN 79-24-3)	0 %	31.12.2015
ex 2904 20 00	30	1-Nitropropan (CAS RN 108-03-2)	0 %	31.12.2015
ex 2904 20 00	40	2-Nitropropan (CAS RN 79-46-9)	0 %	31.12.2014

KN-nummer	TARIC	Beskrivning	Autonom tullsat	Datum för obligatorisk översyn
ex 2904 90 40	10	Triklornitrometan, avsedd att användas för tillverkning av varor enligt nr 3808 92 (CAS RN 76-06-2) (1)	0 %	31.12.2014
ex 2904 90 95	20	1-Kloro-2,4-dinitrobensen (CAS RN 97-00-7)	0 %	31.12.2014
ex 2904 90 95	30	Tosylklorid (CAS RN 98-59-9)	0 %	31.12.2014
ex 2904 90 95	40	4-Klorbensensulfonylklorid (CAS RN 98-60-2)	0 %	31.12.2017
ex 2904 90 95	50	Etansulfonylklorid (CAS RN 594-44-5)	0 %	31.12.2018
ex 2905 19 00	11	Kalium- <i>tert</i> -butanolat (CAS RN 865-47-4), även i form av en lösning i tetrahydrofuran enligt anmärkning 1 e till kapitel 29 i Kombinerade nomenklaturen	0 %	31.12.2018
ex 2905 19 00	30	2,6-Dimetylheptan-4-ol (CAS RN 108-82-7)	0 %	31.12.2018
ex 2905 19 00	40	2,6-Dimetylheptan-2-ol (CAS RN 13254-34-7)	0 %	31.12.2014
ex 2905 19 00	70	Titantetrabutanolat (CAS RN 5593-70-4)	0 %	31.12.2017
ex 2905 19 00	80	Titantetraisopropoxid (CAS RN 546-68-9)	0 %	31.12.2017
ex 2905 19 00	85	Titaniumtetraetanolat (CAS RN 3087-36-3)	0 %	31.12.2018
ex 2905 29 90	10	3,5-Dimetylhex-1-yn-3-ol (CAS RN 107-54-0)	0 %	31.12.2014
ex 2905 29 90	20	Dec-9-en-1-ol (CAS RN 13019-22-2)	0 %	31.12.2014
ex 2905 29 90	30	Dodeka-8,10-dien-1-ol (CAS RN 33956-49-9)	0 %	31.12.2015
ex 2905 39 95	10	Propan-1,3-diol (CAS RN 504-63-2)	0 %	31.12.2015
ex 2905 39 95	20	Butan-1,2-diol (CAS RN 584-03-2)	0 %	31.12.2016
ex 2905 39 95	30	2,4,7,9-Tetrametyl-4,7-dekandiol (CAS RN 17913-76-7)	0 %	31.12.2016
ex 2905 39 95	40	Dekan-1,10-diol (CAS RN 112-47-0)	0 %	31.12.2017
ex 2905 39 95	50	2-Metyl-2-propylpropan-1,3-diol (CAS RN 78-26-2)	0 %	31.12.2018
ex 2905 49 00	10	Etylidyntrimetanol (CAS RN 77-85-0)	0 %	31.12.2014
ex 2905 59 98	20	2,2,2-Trifluoroetanol (CAS RN 75-89-8)	0 %	31.12.2014
2906 11 00		Mentol (CAS RN 1490-04-6)	0 %	31.12.2018
ex 2906 19 00	10	Cyklohex-1,4-ylendimetanol (CAS RN 105-08-8)	0 %	31.12.2018
ex 2906 19 00	20	4,4'-Isopropylidendicyklohexanol (CAS RN 80-04-6)	0 %	31.12.2018
ex 2906 29 00	10	2,2'-(<i>m</i> -Fenyl)diopropan-2-ol (CAS RN 1999-85-5)	0 %	31.12.2014
ex 2906 29 00	20	1-Hydroximetyl-4-metyl-2,3,5,6-tetrafluorobensen (CAS RN 79538-03-7)	0 %	31.12.2018
ex 2906 29 00	30	2-Fenyletanol (CAS RN 60-12-8)	0 %	31.12.2017
ex 2907 15 90	10	2-Naftol (CAS RN 135-19-3)	0 %	31.12.2016
ex 2907 19 90	10	2,3,5-Trimetylfenol (CAS RN 697-82-5)	0 %	31.12.2014
ex 2907 19 90	20	Bifenyl-4-ol (CAS RN 92-69-3)	0 %	31.12.2018
ex 2907 21 00	10	Resorcinol (CAS RN 108-46-3)	0 %	31.12.2018

KN-nummer	TARIC	Beskrivning	Autonom tullsats	Datum för obligatorisk översyn
ex 2907 23 00	10	4,4'-Isopropylidendifenol (CAS RN 80-05-7)	0 %	31.12.2017
ex 2907 29 00	15	6,6'-Di- <i>tert</i> -butyl-4,4'-butylidendi- <i>m</i> -kresol (CAS RN 85-60-9)	0 %	31.12.2018
ex 2907 29 00	20	4,4'-(3,3,5-Trimetylcyklohexylidendifenol (CAS RN 129188-99-4)	0 %	31.12.2018
ex 2907 29 00	30	4,4',4''-Etylidyntrifenol (CAS RN 27955-94-8)	0 %	31.12.2018
ex 2907 29 00	35	4-[2-(4-Hydroxi-3-prop-2-enylfenyl)propan-2-yl]-2-prop-2-enylfenol (CAS RN 1745-89-7)	0 %	31.12.2016
ex 2907 29 00	40	2,3,5-Trimetylhydrokinon (CAS RN 700-13-0)	0 %	31.12.2016
ex 2907 29 00	45	2-Metylhydrokinon (CAS RN 95-71-6)	0 %	31.12.2016
ex 2907 29 00	50	6,6',6''-Tricyklohexyl-4,4',4''-butan-1,1,3-triyltri(<i>m</i> -kresol) (CAS RN 111850-25-0)	0 %	31.12.2018
ex 2907 29 00	55	Bifenyl-2,2'-diol (CAS RN 1806-29-7)	0 %	31.12.2017
ex 2907 29 00	70	2,2',2'',6,6',6''-Hexa- <i>tert</i> -butyl- α,α',α'' -(mesitylen-2,4,6-triyl)tri- <i>p</i> -kresol (CAS RN 1709-70-2)	0 %	31.12.2018
ex 2907 29 00	85	Fluoroglucinol, även hydrerad	0 %	31.12.2018
ex 2908 19 00	10	Pentafluorofenol (CAS RN 771-61-9)	0 %	31.12.2018
ex 2908 19 00	20	4,4'-(Perfluoroisopropylidendifenol(CAS RN 1478-61-1)	0 %	31.12.2018
ex 2908 99 00	30	4-Nitrofenol (CAS RN 100-02-7)	0 %	31.12.2018
ex 2908 99 00	40	4,5-Dihydroxinaftalen-2,7-disulfonsyra (CAS RN 148-25-4)	0 %	31.12.2017
ex 2909 19 90	20	Bis(2-kloroetyl)eter (CAS RN 111-44-4)	0 %	31.12.2018
ex 2909 19 90	30	Blandningar av isomerer av (nonafluorobutyl)metyleter eller (nonafluorobutyl)etyleter, med en renhetsgrad av minst 99 viktprocent	0 %	31.12.2018
ex 2909 19 90	50	3-Etoxi-perfluoro-2-metylhexan (CAS RN 297730-93-9)	0 %	31.12.2016
ex 2909 19 90	60	1-Metoxiheptafluorpropan (CAS RN 375-03-1)	0 %	31.12.2018
ex 2909 20 00	10	8-Metoxicedran (CAS RN 19870-74-7)	0 %	31.12.2016
ex 2909 30 38	10	Bis(pentabromofenyl)eter (CAS RN 1163-19-5)	0 %	31.12.2018
ex 2909 30 38	20	1,1'-Propan-2,2-diylbis[3,5-dibromo-4-(2,3-dibromopropoxi)bensen] (CAS RN 21850-44-2)	0 %	31.12.2016
ex 2909 30 90	10	2-(Fenylmetoxi)naftalen (CAS RN 613-62-7)	0 %	31.12.2014
ex 2909 30 90	20	1,2-Bis(3-metylfenoxi)etan (CAS RN 54914-85-1)	0 %	31.12.2014
ex 2909 30 90	30	3,4,5-Trimetoxitoluen (CAS RN 6443-69-2)	0 %	31.12.2015
ex 2909 50 00	10	4-(2-Metoxietyl)fenol (CAS RN 56718-71-9)	0 %	31.12.2018
ex 2909 50 00	20	Ubikinol (CAS RN 992-78-9)	0 %	31.12.2015
ex 2909 60 00	10	Bis(α,α -dimetylbensyl)peroxid (CAS RN 80-43-3)	0 %	31.12.2018
ex 2909 60 00	20	1,4-Di(2- <i>tert</i> -butylperoxiisopropyl)bensen (CAS RN 25155-25-3)	0 %	31.12.2016
ex 2910 90 00	15	1,2-Epoxicyklohexan (CAS RN 286-20-4)	0 %	31.12.2018

KN-nummer	TARIC	Beskrivning	Autonom tullsats	Datum för obligatorisk översyn
ex 2910 90 00	30	2,3-Epoxipropan-1-ol (glycidol) (CAS RN 556-52-5)	0 %	31.12.2018
ex 2910 90 00	80	Allylglycidyleter (CAS RN 106-92-3)	0 %	31.12.2016
ex 2912 29 00	40	(2E,4E,6E,8E,10E,12E)-2,7,11-Trimetyl-13-(2,6,6-trimetyl-1-cyklohexen-1-yl)-2,4,6,8,10,12-tridekahexaenal (CAS RN 1638-05-7)	0 %	31.12.2016
ex 2912 29 00	50	4-Isobutylbensaldehyd (CAS RN 40150-98-9)	0 %	31.12.2017
ex 2912 29 00	60	3,4-Dimetylbenzaldehyd (CAS RN 5973-71-7)	0 %	31.12.2018
ex 2912 49 00	10	3-Fenoxibensaldehyd (CAS RN 39515-51-0)	0 %	31.12.2018
ex 2912 49 00	20	4-Hydroxibensaldehyd (CAS RN 123-08-0)	0 %	31.12.2017
ex 2912 49 00	30	Salicylaldehyd (CAS RN 90-02-8)	0 %	31.12.2015
ex 2914 19 90	20	Heptan-2-on (CAS RN 110-43-0)	0 %	31.12.2017
ex 2914 19 90	30	3-Metylbutanon (CAS RN 563-80-4)	0 %	31.12.2017
ex 2914 19 90	40	Pentan-2-on (CAS RN 107-87-9)	0 %	31.12.2017
ex 2914 29 00	20	Cyklohexadek-8-enon (CAS RN 3100-36-5)	0 %	31.12.2018
ex 2914 29 00	30	(R)-p-Menta-1(6),8-dien-2-on (CAS RN 6485-40-1)	0 %	31.12.2015
ex 2914 29 00	40	Kamfer	0 %	31.12.2018
ex 2914 29 00	50	<i>trans</i> - β -Damaskon (CAS RN 23726-91-2)	0 %	31.12.2016
ex 2914 39 00	30	Bensofenon (CAS RN 119-61-9)	0 %	31.12.2017
ex 2914 39 00	50	4-Fenylbensofenon (CAS RN 2128-93-0)	0 %	31.12.2018
ex 2914 39 00	60	4-Metylbensofenon (CAS RN 134-84-9)	0 %	31.12.2018
ex 2914 39 00	70	Bensil (CAS RN 134-81-6)	0 %	31.12.2017
ex 2914 39 00	80	4'-Metylacetofenon (CAS RN 122-00-9)	0 %	31.12.2017
ex 2914 50 00	20	3'-Hydroxiacetofenon (CAS RN 121-71-1)	0 %	31.12.2015
ex 2914 50 00	25	4'-Metoxiacetofenon (CAS RN 100-06-1)	0 %	31.12.2018
ex 2914 50 00	30	2'-Hydroxiacetofenon (CAS RN 118-93-4)	0 %	31.12.2018
ex 2914 50 00	36	2,7-Dihydroxi-9-fluorenon (CAS RN 42523-29-5)	0 %	31.12.2018
ex 2914 50 00	40	4-(4-Hydroxifenyl)butan-2-on (CAS RN 5471-51-2)	0 %	31.12.2016
ex 2914 50 00	45	3,4-Dihydroxibensofenon (CAS RN 10425-11-3)	0 %	31.12.2017
ex 2914 50 00	60	2,2-Dimetoxi-2-fenylacetofenon (CAS RN 24650-42-8)	0 %	31.12.2017
ex 2914 50 00	70	16 α ,17 α -Epxi-3 β -hydroxipregn-5-en-20-on (CAS RN 974-23-2)	0 %	31.12.2017
ex 2914 50 00	80	2',6'-Dihydroxiacetofenon (CAS RN 699-83-2)	0 %	31.12.2018
ex 2914 69 90	10	2-Etylantrakinon (CAS RN 84-51-5)	0 %	31.12.2018
ex 2914 69 90	20	2-Pentylantrakinon (CAS RN 13936-21-5)	0 %	31.12.2014
ex 2914 69 90	30	1,4-Dihydroxiantrakinon (CAS RN 81-64-1)	0 %	31.12.2018
ex 2914 69 90	40	p-Bensokinon (CAS RN 106-51-4)	0 %	31.12.2016

KN-nummer	TARIC	Beskrivning	Autonom tullsats	Datum för obligatorisk översyn
ex 2914 70 00	20	2,4'-Difluorobensofenon (CAS RN 342-25-6)	0 %	31.12.2017
ex 2914 70 00	40	Perfluoro(2-metylpentan-3-on) (CAS RN 756-13-8)	0 %	31.12.2018
ex 2914 70 00	50	3'-Kloropropiofenon (CAS RN 34841-35-5)	0 %	31.12.2018
ex 2914 70 00	60	4'-tert-Butyl-2',6'-dimetyl-3',5'-dinitroacetofenon (CAS RN 81-14-1)	0 %	31.12.2015
ex 2914 70 00	70	4'-Hydroxi-4-klorobensofenon (CAS RN 42019-78-3)	0 %	31.12.2016
ex 2915 29 00	10	Antimontriacetat (CAS RN 6923-52-0)	0 %	31.12.2018
ex 2915 39 00	20	Isopentylacetat (CAS RN 123-92-2)	0 %	31.12.2017
ex 2915 39 00	40	tert-Butylacetat (CAS RN 540-88-5)	0 %	31.12.2018
ex 2915 39 00	50	3-Acetylfenylacetat (CAS RN 2454-35-5)	0 %	31.12.2014
ex 2915 39 00	60	Dodek-8-enylacetat (CAS RN 28079-04-1)	0 %	31.12.2015
ex 2915 39 00	65	Dodeka-7,9-dienylacetat (CAS RN 54364-62-4)	0 %	31.12.2015
ex 2915 39 00	70	Dodek-9-enylacetat (CAS RN 16974-11-1)	0 %	31.12.2015
ex 2915 39 00	75	Isobornylacetat (CAS RN 125-12-2)	0 %	31.12.2016
ex 2915 39 00	80	(1-Fenyletyl)acetat (CAS RN 93-92-5)	0 %	31.12.2016
ex 2915 39 00	85	(2-tert-Butylcyklohexyl)acetat (CAS RN 88-41-5)	0 %	31.12.2018
ex 2915 60 19	10	Etylbutyrat (CAS RN 105-54-4)	0 %	31.12.2017
ex 2915 90 70	30	3,3-Dimetylbutyrylklorid (CAS RN 7065-46-5)	0 %	31.12.2017
ex 2915 90 70	40	Nonansyra (pelargonsyra) (CAS RN 112-05-0)	0 %	31.12.2018
ex 2915 90 70	50	Allylheptanoat (CAS RN 142-19-8)	0 %	31.12.2014
ex 2915 90 70	55	Trietylortoformat (CAS RN 122-51-0)	0 %	31.12.2018
ex 2915 90 70	60	Etyl-6,8-dikloroktanoat (CAS RN 1070-64-0)	0 %	31.12.2015
ex 2915 90 70	70	Komplexa föreningar av koboltboratneodekanoat med en renhetsgrad av minst 92 viktprocent (CAS RN 68457-13-6)	0 %	31.12.2016
ex 2915 90 70	75	2,2-Dimetylbutyrylklorid (CAS RN 5856-77-9)	0 %	31.12.2017
ex 2915 90 70	80	Etyldifluoracetat (CAS RN 454-31-9)	0 %	31.12.2016
ex 2916 12 00	10	2-tert-Butyl-6-(3-tert-butyl-2-hydroxi-5-metylbensyl)-4-metylfenylakrylat (CAS RN 61167-58-6)	0 %	31.12.2018
ex 2916 12 00	40	2,4-Di-tert-pentyl-6-[1-(3,5-di-tert-pentyl-2-hydroxifenyl)etyl]fenylakrylat (CAS RN 123968-25-2)	0 %	31.12.2018
ex 2916 12 00	70	2-(2-Vinyloxi)etylakrylat (CAS RN 86273-46-3)	0 %	31.12.2017
ex 2916 13 00	10	Hydroxizinkmetakrylatpulver (CAS RN 63451-47-8)	0 %	31.12.2014
ex 2916 13 00	20	Zinkdimetakrylat, i pulverform (CAS RN 13189-00-9)	0 %	31.12.2018
ex 2916 14 00	10	2,3-Epoxi-propylmetakrylat (CAS RN 106-91-2)	0 %	31.12.2018
ex 2916 19 95	20	Metyl-3,3-dimethylpent-4-enoat (CAS RN 63721-05-1)	0 %	31.12.2018
ex 2916 19 95	40	Sorbinsyra avsedd att användas i framställningen av djurfoder (CAS RN 110-44-1) (1)	0 %	31.12.2018

KN-nummer	TARIC	Beskrivning	Autonom tullsats	Datum för obligatorisk översyn
ex 2916 20 00	50	Etyl-2,2-dimetyl-3-(2-metylpropenyl)cyklopropankarboxylat (CAS RN 97-41-6)	0 %	31.12.2018
ex 2916 20 00	60	3-Cyklohexylpropionsyra (CAS RN 701-97-3)	0 %	31.12.2015
ex 2916 31 00	10	Bensylbensoat (CAS RN 120-51-4)	0 %	31.12.2016
ex 2916 39 90	10	2,3,4,5-Tetrafluorbensoesyra (CAS RN 1201-31-6)	0 %	31.12.2016
ex 2916 39 90	15	2-Kloro-5-nitrobensoesyra (CAS RN 2516-96-3)	0 %	31.12.2016
ex 2916 39 90	20	3,5-Diklorbensoylklorid (CAS RN 2905-62-6)	3,6 %	31.12.2018
ex 2916 39 90	25	2-Metyl-3-(4-Fluorfenyl)-propionylklorid (CAS RN 1017183-70-8)	0 %	31.12.2015
ex 2916 39 90	30	2,4,6-Trimetylbenzoylklorid (CAS RN 938-18-1)	0 %	31.12.2015
ex 2916 39 90	35	Metyl-4- <i>tert</i> -butylbensoat (CAS RN 26537-19-9)	0 %	31.12.2018
ex 2916 39 90	38	6-Bromnaftalen-2-karboxylsyra (CAS RN 5773-80-8)	0 %	31.12.2018
ex 2916 39 90	45	2-Klorobensoesyra (CAS RN 118-91-2)	0 %	31.12.2016
ex 2916 39 90	50	3,5-Dimetylbensoylklorid (CAS RN 6613-44-1)	0 %	31.12.2018
ex 2916 39 90	55	4- <i>tert</i> -Butylbensoesyra (CAS RN 98-73-7)	0 %	31.12.2017
ex 2916 39 90	60	4-Etylbensoylklorid (CAS RN 16331-45-6)	0 %	31.12.2018
ex 2916 39 90	70	Ibuprofen (INN) (CAS RN 15687-27-1)	0 %	31.12.2018
ex 2916 39 90	75	<i>m</i> -Tolylsyra (CAS RN 99-04-7)	0 %	31.12.2017
ex 2916 39 90	85	(2,4,5-trifluorofenyl)ättiksyra (CAS RN 209995-38-0)	0 %	31.12.2017
ex 2917 11 00	20	Bis(<i>p</i> -metylbensyl)oxalat (CAS RN 18241-31-1)	0 %	31.12.2018
ex 2917 11 00	30	Kobaltoxalat (CAS RN 814-89-1)	0 %	31.12.2014
ex 2917 19 10	10	Dimetylmalonat (CAS RN 108-59-8)	0 %	31.12.2014
ex 2917 19 10	20	Dietylmalonat (CAS RN 105-53-3)	0 %	31.12.2017
ex 2917 19 90	20	Natrium-1,2-bis(cyklohexyloxikarbonyl)etansulfonat (CAS RN 23386-52-9)	0 %	31.12.2018
ex 2917 19 90	30	Etylenbrassyilat (CAS RN 105-95-3)	0 %	31.12.2014
ex 2917 19 90	50	Tetradekandisyra (CAS RN 821-38-5)	0 %	31.12.2015
ex 2917 19 90	70	Itakonsyra (CAS RN 97-65-4)	0 %	31.12.2018
ex 2917 20 00	30	1,4,5,6,7,7-Hexakloro-8,9,10-trinorborn-5-en-2,3-dikarboxylanhydrid (CAS RN 115-27-5)	0 %	31.12.2018
ex 2917 20 00	40	3-Metyl-1,2,3,6-tetrahydroftalsyraanhydrid (CAS RN 5333-84-6)	0 %	31.12.2018
ex 2917 34 00	10	Diallylfталat (CAS RN 131-17-9)	0 %	31.12.2018
ex 2917 39 95	20	Dibutyl-1,4-bensendikarboxylat (CAS RN 1962-75-0)	0 %	31.12.2015

KN-nummer	TARIC	Beskrivning	Autonom tullsats	Datum för obligatorisk översyn
ex 2917 39 95	30	Bensen-1,2:4,5-tetrakarboxylsyrianhydrid (CAS RN 89-32-7)	0 %	31.12.2015
ex 2918 16 00	20	Kalciumdiglukonatmonohydrat (CAS RN 66905-23-5) avsett att används i framställningen av kalciumglukonatlaktat (CAS RN 11116-97-5) ⁽¹⁾	0 %	31.12.2018
ex 2918 19 98	20	L-Äppelsyra (CAS RN 97-67-6)	0 %	31.12.2018
ex 2918 29 00	10	Monohydroxinaftoesyror	0 %	31.12.2018
ex 2918 29 00	35	Propyl-3,4,5-trihydroxibensoat (CAS RN 121-79-9)	0 %	31.12.2017
ex 2918 29 00	50	Hexametylenbis[3-(3,5-di- <i>tert</i> -butyl-4-hydroxifenyl)propionat] (CAS RN 35074-77-2)	0 %	31.12.2018
ex 2918 29 00	60	Metyl-, etyl-, propyl- eller butylestrar av 4-hydroxibensoesyra eller deras natriumsalter (CAS RN 35285-68-8, 99-76-3, 5026-62-0, 94-26-8, 94-13-3, 35285-69-9, 120-47-8, 36457-20-2 or 4247-02-3)	0 %	31.12.2016
ex 2918 30 00	30	Metyl-2-bensoylbensoat (CAS RN 606-28-0)	0 %	31.12.2018
ex 2918 30 00	50	(Etyl)acetoacetat (CAS RN 141-97-9)	0 %	31.12.2017
ex 2918 99 90	10	(3,4-Epoxicyklohexylmetyl)-3,4-epoxicyklohexankarboxylat (CAS RN 2386-87-0)	0 %	31.12.2018
ex 2918 99 90	15	Etyl-2,3-epoxi-3-fenylbutyrat (CAS RN 77-83-8)	0 %	31.12.2017
ex 2918 99 90	20	Metyl-3-metoxiakrylat (CAS RN 5788-17-0)	0 %	31.12.2014
ex 2918 99 90	30	Metyl-2-(4-hydroxifenoxi)propionat (CAS RN 96562-58-2)	0 %	31.12.2018
ex 2918 99 90	40	<i>trans</i> -4-Hydroxi-3-metoxikanelnsyra (CAS RN 1135-24-6)	0 %	31.12.2018
ex 2918 99 90	50	Metyl-3,4,5-trimetoxibensoat (CAS RN 1916-07-0)	0 %	31.12.2018
ex 2918 99 90	60	3,4,5-Trimetoxibensoesyra (CAS RN 118-41-2)	0 %	31.12.2018
ex 2918 99 90	70	Allyl-(3-metylbutoxi)acetat (CAS RN 67634-00-8)	0 %	31.12.2014
ex 2918 99 90	80	Natrium-5-[2-kloro-4-(trifluorometyl)fenoxi]-2-nitrobensoat (CAS RN 62476-59-9)	0 %	31.12.2016
ex 2919 90 00	10	Mononatriumsalt av 2,2'-metylenbis(4,6-di- <i>tert</i> -butylfenyl)fosfat (CAS RN 85209-91-2)	0 %	31.12.2018
ex 2919 90 00	30	Aluminiumhydroxibis[2,2'-metylenbis(4,6-di- <i>tert</i> -butylfenyl)fosfat] (CAS RN 151841-65-5)	0 %	31.12.2018
ex 2919 90 00	40	Tri-n-hexylfosfat (CAS RN 2528-39-4)	0 %	31.12.2018
ex 2919 90 00	50	Trietylfosfat (CAS RN 78-40-0)	0 %	31.12.2016
ex 2920 19 00	10	Fenitrotion (ISO) (CAS RN 122-14-5)	0 %	31.12.2018
ex 2920 19 00	20	Tolklofos-metyl (ISO) (CAS RN 57018-04-9)	0 %	31.12.2018
ex 2920 90 10	10	Dietylsulfat (CAS RN 64-67-5)	0 %	31.12.2018
ex 2920 90 10	20	Diallyl-(2,2'-oxidietyl)dikarbonat (CAS RN 142-22-3)	0 %	31.12.2018
ex 2920 90 10	40	Dimetylkarbonat (CAS RN 616-38-6)	0 %	31.12.2018
ex 2920 90 10	50	Di- <i>tert</i> -butyldikarbonat (CAS RN 24424-99-5)	0 %	31.12.2018

KN-nummer	TARIC	Beskrivning	Autonom tullsat	Datum för obligatorisk översyn
ex 2920 90 10	60	2,4-Di- <i>tert</i> -butyl-5-nitrofenylmetylkarbonat (CAS RN 873055-55-1)	0 %	31.12.2017
2920 90 30		Trimetylfosfit (CAS RN 121-45-9)	0 %	31.12.2018
2920 90 40		Trietylfosfit (CAS RN 122-52-1)	0 %	31.12.2016
ex 2920 90 85	10	O,O'-Dioktadecylpentaerytritolbis(fosfit) (CAS RN 3806-34-6)	0 %	31.12.2018
ex 2920 90 85	20	Tris(metylfenyl)fosfit (CAS RN 25586-42-9)	0 %	31.12.2015
ex 2920 90 85	30	2,2'-[[3,3',5,5'-Tetrakis(1,1-dimetyletyl)[1,1'-bifenyl]-2,2'-diyl]bis(oxi)]bis[bifenyl-1,3,2-dioxafosfepin], (CAS RN 138776-88-2)	0 %	31.12.2015
ex 2920 90 85	40	Bis(2,4-dikumylfenyl)pentaerytritoldifosfit (CAS RN 154862-43-8)	0 %	31.12.2015
ex 2920 90 85	50	Fosetylaluminium (CAS RN 39148-24-8)	0 %	31.12.2018
ex 2920 90 85	60	Bis(neopentylglykolat)diboron (CAS RN 201733-56-4)	0 %	31.12.2018
ex 2921 19 50	10	Dietylamo-trietoxisilan (CAS RN 35077-00-0)	0 %	31.12.2014
ex 2929 90 00	20			
ex 2921 19 60	10	2-(N,N-dietylamin)etylklorid hydroklorid (CAS RN 869-24-9)	0 %	31.12.2017
ex 2921 19 99	20	Etyl(2-metyllalyl)amin (CAS RN 18328-90-0)	0 %	31.12.2018
ex 2921 19 99	30	Allylamin (CAS RN 107-11-9)	0 %	31.12.2018
ex 2921 19 99	60	Tetrakis(etylmetylamino)zirkonium (IV), (CAS RN 175923-04-3)	0 %	31.12.2018
ex 2921 19 99	70	N,N-Dimetyloktylamin – bortriklorid (1:1) (CAS RN 34762-90-8)	0 %	31.12.2017
ex 2921 29 00	20	Tris[3-(dimetylamino)propyl]amin (CAS RN 33329-35-0)	0 %	31.12.2018
ex 2921 29 00	30	Bis[3-(dimetylamino)propyl]metylamin (CAS RN 3855-32-1)	0 %	31.12.2018
ex 2921 29 00	40	Dekametylendiamin (CAS RN 646-25-3)	0 %	31.12.2015
ex 2921 29 00	50	N'-[3-(Dimetylamino)propyl]-N,N-dimetylpropan-1,3-diamin, (CAS RN 6711-48-4)	0 %	31.12.2016
ex 2921 30 99	30	1,3-Cyklohexandimetanamin (CAS RN 2579-20-6)	0 %	31.12.2015
ex 2921 30 99	40	Cyklopropylamin (CAS RN 765-30-0)	0 %	31.12.2017
ex 2921 42 00	15	4-Amino-3-nitrobensensulfonsyra (CAS RN 616-84-2)	0 %	31.12.2018
ex 2921 42 00	20	3-Kloroanilin (CAS RN 108-42-9)	0 %	31.12.2018
ex 2921 42 00	25	Natriumväte-2-aminobensen-1,4-disulfonat (CAS RN 24605-36-5)	0 %	31.12.2018
ex 2921 42 00	35	2-Nitroanilin (CAS RN 88-74-4)	0 %	31.12.2018
ex 2921 42 00	45	2,4,5-Trikloroanilin (CAS RN 636-30-6)	0 %	31.12.2018
ex 2921 42 00	50	3-Aminobensensulfonsyra (CAS RN 121-47-1)	0 %	31.12.2018
ex 2921 42 00	70	2-Aminobensen-1,4-disulfonsyra (CAS RN 98-44-2)	0 %	31.12.2014
ex 2921 42 00	80	4-Kloro-2-nitroanilin (CAS RN 89-63-4)	0 %	31.12.2018
ex 2921 42 00	82	2-Kloro-4-nitroanilin (CAS RN 121-87-9)	0 %	31.12.2015

KN-nummer	TARIC	Beskrivning	Autonom tullsats	Datum för obligatorisk översyn
ex 2921 42 00	85	3,5-Dikloranilin (CAS RN 626-43-7)	0 %	31.12.2018
ex 2921 42 00	86	2,5-Dikloranilin med en renhetsgrad av minst 99,5 % viktprocent (CAS RN 95-82-9)	0 %	31.12.2017
ex 2921 42 00	87	N-Metylanilin (CAS RN 100-61-8)	0 %	31.12.2017
ex 2921 42 00	88	3,4-Dikloranilin-6-sulfonsyra (CAS RN 6331-96-0)	0 %	31.12.2017
ex 2921 43 00	20	4-Amino-6-klortoluen-3-sulfonsyra (CAS RN 88-51-7)	0 %	31.12.2018
ex 2921 43 00	30	3-Nitro- <i>p</i> -toluidin (CAS RN 119-32-4)	0 %	31.12.2018
ex 2921 43 00	40	4-Aminotoluen-3-sulfonsyra (CAS RN 88-44-8)	0 %	31.12.2018
ex 2921 43 00	50	4-Aminobensotrifluorid (CAS RN 455-14-1)	0 %	31.12.2015
ex 2921 43 00	60	3-Aminobensotrifluorid (CAS RN 98-16-8)	0 %	31.12.2015
ex 2921 43 00	70	N-Etyl- <i>m</i> -toluidin (CAS RN 102-27-2)	0 %	31.12.2016
ex 2921 43 00	80	α,α,α -Trifluor-6-klor- <i>m</i> -toluidin (CAS RN 121-50-6)	0 %	31.12.2017
ex 2921 44 00	20	Difenylamin (CAS RN 122-39-4)	0 %	31.12.2018
ex 2921 45 00	10	Natriumväte-3-aminonaftalen-1,5-disulfonat (CAS RN 4681-22-5)	0 %	31.12.2014
ex 2921 45 00	20	2-Aminonaftalen-1,5-disulfonsyra (CAS RN 117-62-4) eller ett av dess natriumsalter (CAS RN 19532-03-7) eller (CAS RN 62203-79-6)	0 %	31.12.2018
ex 2921 45 00	40	1-Naftylamin (CAS RN 134-32-7)	0 %	31.12.2014
ex 2921 45 00	50	7-Aminonaftalen-1,3,6-trisulfonsyra (CAS RN 118-03-6)	0 %	31.12.2018
ex 2921 49 00	20	Pendimetalin (ISO) (CAS RN 40487-42-1)	3,5 %	31.12.2018
ex 2921 49 00	40	N-1-Naftylanilin (CAS RN 90-30-2)	0 %	31.12.2018
ex 2921 49 00	60	N-Bensyl-N-etylanilin (CAS RN 92-59-1)	0 %	31.12.2014
ex 2921 49 00	70	2-Klorobensylamin (CAS RN 89-97-4)	0 %	31.12.2015
ex 2921 49 00	80	4-Heptafluorisopropyl-2-metylanilin (CAS RN 238098-26-5)	0 %	31.12.2015
ex 2921 49 00	85	4-Isopropylanilin (CAS RN 99-88-7)	0 %	31.12.2017
ex 2921 51 19	20	Toluendiamin (TDA) innehållande minst 78men högst 82viktprocent 4-metylm-fenylendiamin och minst 18men högst 22viktprocent 2-metylm-fenylendiamin och med ett restinnehåll av tjära av högst 0,23viktprocent	0 %	31.12.2018
ex 2921 51 19	30	2-Metyl- <i>p</i> -fenylendiaminsulfat (CAS RN 615-50-9)	0 %	31.12.2018
ex 2921 51 19	40	<i>p</i> -Fenylendiamin (CAS RN 106-50-3)	0 %	31.12.2016
ex 2921 51 19	50	Mono- och dikoloroderivat av <i>p</i> -fenylendiamin och <i>p</i> -diaminotoluen	0 %	31.12.2014
ex 2921 51 19	60	2,4-Diaminobensensulfonsyra (CAS RN 88-63-1)	0 %	31.12.2018
ex 2921 59 90	10	Blandningar av isomerer av 3,5-dietyltoluendiamin	0 %	31.12.2018
ex 2921 59 90	30	3,3'-Diklorobensidindihydroklorid (CAS RN 612-83-9)	0 %	31.12.2017
ex 2921 59 90	40	4,4'-Diaminostilben-2,2'-disulfonsyra (CAS RN 81-11-8)	0 %	31.12.2018

KN-nummer	TARIC	Beskrivning	Autonom tullsats	Datum för obligatorisk översyn
ex 2921 59 90	50	N-Etyl-N',N'-dimetyl-N-fenyl-etylen-1,2-diamin (CAS RN 27692-91-7)	0 %	31.12.2014
ex 2921 59 90	60	(2R,5R)-1,6-Difenylhexan-2,5-diamin dihydroklorid (CAS RN 1247119-31-8)	0 %	31.12.2017
ex 2922 19 85	20	2-(2-Metoxifenoxi)etylaminhydroklorid (CAS RN 64464-07-9)	0 %	31.12.2017
ex 2922 19 85	25	Titanium-bis(trietanolamin)diisopropoxid (CAS RN 36673-16-2)	0 %	31.12.2017
ex 2922 19 85	30	N,N,N',N'-Tetrametyl-2,2'-oxibis(etylamin) (CAS RN 3033-62-3)	0 %	31.12.2018
ex 2922 19 85	40	2-(Dimetylamin)etylbenzoat (CAS RN 2208-05-1)	0 %	31.12.2014
ex 2922 19 85	45	2-[2-Hydroxietyl(oktadecyl)amin]etanol (CAS RN 10213-78-2)	0 %	31.12.2016
ex 2922 19 85	50	2-(2-Metoxifenoxi)etylamin (CAS RN 1836-62-0)	0 %	31.12.2018
ex 2922 19 85	60	N,N,N'-Trimetyl-N'-(2-hydroxi-etyl)2,2'-oxibis(etylamin), (CAS RN 83016-70-0)	0 %	31.12.2018
ex 2922 19 85	65	<i>trans</i> -4-Aminocyklohexanol (CAS RN 27489-62-9)	0 %	31.12.2018
ex 2922 19 85	70	D-(-)-treo-2-amino-1-(<i>p</i> -nitrofenyl)propan-1,3-diol (CAS RN 716-61-0)	0 %	31.12.2016
ex 2922 19 85	75	2-Etoxietylamin (CAS RN 110-76-9)	0 %	31.12.2018
ex 2922 19 85	80	N-[2-[2-(Dimetylamino)etoxy]etyl]-N-metyl-1,3-propandiamin, (CAS RN 189253-72-3)	0 %	31.12.2014
ex 2922 19 85	85	(1S,4R)-cis-4-Amino-2-cyklopenten-1-metanol-D-tartrat (CAS RN 229177-52-0)	0 %	31.12.2018
ex 2922 21 00	10	2-Amino-5-hydroxinaftalen-1,7-disulfonsyra (CAS RN 6535-70-2)	0 %	31.12.2018
ex 2922 21 00	30	6-Amino-4-hydroxinaftalen-2-sulfonsyra (CAS RN 90-51-7)	0 %	31.12.2014
ex 2922 21 00	40	7-Amino-4-hydroxinaftalen-2-sulfonsyra (CAS RN 87-02-5)	0 %	31.12.2018
ex 2922 21 00	50	Natriumväte-4-amino-5-hydroxinaftalen-2,7-disulfonat, (CAS RN 5460-09-3)	0 %	31.12.2014
ex 2922 21 00	60	4-Amino-5-hydroxinaftalen-2,7-disulfonsyra med en renhetsgrad av minst 80 viktprocent (CAS RN 90-20-0)	0 %	31.12.2018
ex 2922 29 00	20	3-Aminofenol (CAS RN 591-27-5)	0 %	31.12.2018
ex 2922 29 00	25	5-Amino- <i>o</i> -kresol (CAS RN 2835-95-2)	0 %	31.12.2018
ex 2922 29 00	45	Anisidiner	0 %	31.12.2018
ex 2922 29 00	55	3-Amino-4-hydroxibensensulfonsyra (CAS RN 98-37-3)	0 %	31.12.2014
ex 2922 29 00	65	4-Trifluormetoxianilin (CAS RN 461-82-5)	0 %	31.12.2014
ex 2922 29 00	70	4-Nitro- <i>o</i> -anisidin (CAS RN 97-52-9)	0 %	31.12.2018
ex 2922 29 00	75	4-(2-Aminoetyl)fenol (CAS RN 51-67-2)	0 %	31.12.2015
ex 2922 29 00	80	3-Dietylaminofenol (CAS RN 91-68-9)	0 %	31.12.2018
ex 2922 29 00	85	4-Bensyloxianilinhydroklorid (CAS RN 51388-20-6)	0 %	31.12.2018
ex 2922 39 00	10	1-Amino-4-bromo-9,10-dioxoantracen-2-sulfonsyra och dess salter	0 %	31.12.2018

KN-nummer	TARIC	Beskrivning	Autonom tullsats	Datum för obligatorisk översyn
ex 2922 39 00	20	2-Amino-5-klorobensofenon (CAS RN 719-59-5)	0 %	31.12.2015
ex 2922 39 00	70	p-[(2-Kloretyl)etylamino]bensaldehyd (CAS RN 2643-07-4)	0 %	31.12.2016
ex 2922 43 00	10	Antranilsyra (CAS RN 118-92-3)	0 %	31.12.2018
ex 2922 49 85	10	Ornitinaspartat (INNM) (CAS RN 3230-94-2)	0 %	31.12.2018
ex 2922 49 85	15	DL-Asparaginsyra för tillverkning av kosttillskott, (CAS RN 617-45-8) (1)	0 %	31.12.2014
ex 2922 49 85	20	3-Amino-4-klorobensoesyra (CAS RN 2840-28-0)	0 %	31.12.2017
ex 2922 49 85	40	Norvalin	0 %	31.12.2018
ex 2922 49 85	45	Glycin (CAS RN 56-40-6)	0 %	31.12.2015
ex 2922 49 85	50	D-(-)-Dihydrofenylglycin (CAS RN 26774-88-9)	0 %	31.12.2014
ex 2922 49 85	60	Etyl-4-dimetylaminoobensoat (CAS RN 10287-53-3)	0 %	31.12.2017
ex 2922 49 85	70	2-Etylhexyl-4-dimetylaminoobensoat (CAS RN 21245-02-3)	0 %	31.12.2018
ex 2922 50 00	20	1-[2-Amino-1-(4-metoxifenyl)etyl]-cyklohexanolhydroklorid, (CAS RN 130198-05-9)	0 %	31.12.2014
ex 2922 50 00	70	2-(1-Hydroxicyklohexyl)-2-(4-metoxifenyl)ethylammoniumacetat	0 %	31.12.2018
ex 2923 90 00	10	Tetrametylammoniumhydroxid, i form av en vattenlösning innehållande 25 % (\pm 0,5 %) viktprocent tetrametylammoniumhydroxid	0 %	31.12.2018
ex 2923 90 00	25	Tetrakis(dimetylditetradecylammonium)molybdat, (CAS RN 117342-25-3)	0 %	31.12.2018
ex 2923 90 00	45	Tetraetylammoniumhydroxid, i form av en vattenlösning innehållande 55 viktprocent (\pm 1 %) tetraetylammoniumhydroxid, (CAS RN 2052-49-5)	0 %	31.12.2014
ex 2923 90 00	70	Tetrapropylammoniumhydroxid, i form av en vattenlösning innehållande: — 40 (\pm 2) viktprocent tetrapropylammoniumhydroxid, — högst 0,3 viktprocent karbonat, — högst 0,1 viktprocent tripropylamin, — högst 500 mg/kg bromid och — högst 25 mg/kg kalium och natrium tillsammans	0 %	31.12.2018
ex 2923 90 00	75	Tetraetylammoniumhydroxid, i form av en vattenlösning innehållande: — 35 viktprocent (\pm 0,5 viktprocent) tetraetylammoniumhydroxid, — högst 1 000 mg/kg klorid, — högst 2 mg/kg järn och — högst 10 mg/kg kalium	0 %	31.12.2015
ex 2923 90 00	80	Diallyldimetylammoniumklorid, i vattenlösning innehållande minst 63 viktprocent men högst 67 viktprocent diallyldimetylammoniumklorid, (CAS RN 7398-69-8)	0 %	31.12.2018
ex 2924 19 00	10	2-Akrylamido-2-metylpropansulfonsyra (CAS RN 15214-89-8) eller dess natriumsalter (CAS RN 5165-97-9), eller dess ammoniumsalter (CAS RN 58374-69-9)	0 %	31.12.2018

KN-nummer	TARIC	Beskrivning	Autonom tullsats	Datum för obligatorisk översyn
ex 2924 19 00	30	Metyl-2-acetamido-3-kloropropionat (CAS RN 87333-22-0)	0 %	31.12.2018
ex 2924 19 00	40	N-(1,1-Dimetyl-3-oxobutyl)akrylamid (CAS RN 2873-97-4)	0 %	31.12.2018
ex 2924 19 00	50	Akrylamid (CAS RN 79-06-1)	0 %	31.12.2018
ex 2924 19 00	60	N,N-Dimetylakrylamid (CAS RN 2680-03-7)	0 %	31.12.2016
ex 2924 19 00	70	Metylkarbamat (CAS RN 598-55-0)	0 %	31.12.2018
ex 2924 19 00	80	Tetrabutylurea (CAS RN 4559-86-8)	0 %	31.12.2017
ex 2924 21 00	10	4,4'-Dihydroxi-7,7'-ureylendi(naftalen-2-sulfonsyra) och dess natriumsalter	0 %	31.12.2018
ex 2924 21 00	20	(3-Aminofenyl)urea-väteklorid (CAS RN 59690-88-9)	0 %	31.12.2018
ex 2924 29 98	10	Alaklor (ISO), (CAS RN 15972-60-8)	0 %	31.12.2018
ex 2924 29 98	12	4-(Acetylamino)-2-aminbensensulfonsyra (CAS RN 88-64-2)	0 %	31.12.2018
ex 2924 29 98	15	Acetoklor (ISO), (CAS RN 34256-82-1)	0 %	31.12.2018
ex 2924 29 98	20	2-Klor-N-(2-etyl-6-metylfenyl)-N-(propan-2-yloximetil)acetamid, (CAS RN 86763-47-5)	0 %	31.12.2014
ex 2924 29 98	27	2-Brom-4-fluoracetanilid (CAS RN 1009-22-9)	0 %	31.12.2016
ex 2924 29 98	40	N,N'-1,4-Fenylbis[3-oxobutyramid], (CAS RN 24731-73-5)	0 %	31.12.2015
ex 2924 29 98	45	Propoxur (ISO) (CAS RN 114-26-1)	0 %	31.12.2015
ex 2924 29 98	50	N,N'-(2,5-Diklor-1,4-fenyl)bis[3-oxobutyramid], (CAS RN 42487-09-2)	0 %	31.12.2015
ex 2924 29 98	51	Metyl 2-amino-4-[[[(2,5-diklorofenyl)amino]karbonyl]bensoat (CAS RN 59673-82-4)	0 %	31.12.2017
ex 2924 29 98	53	4-Amino-N-[4-(aminokarbonyl)fenyl]bensamid (CAS RN 74441-06-8)	0 %	31.12.2017
ex 2924 29 98	55	N,N'-(2,5-Dimetyl-1,4-fenyl)bis[3-oxobutyramid], (CAS RN 24304-50-5)	0 %	31.12.2015
ex 2924 29 98	60	N,N'-(2-Klor-5-metyl-1,4-fenyl)bis[3-oxobutyramid], (CAS RN 41131-65-1)	0 %	31.12.2015
ex 2924 29 98	63	N-Etyl-2-(isopropyl)-5-metylcyklohexancarboxamid (CAS RN 39711-79-0)	0 %	31.12.2016
ex 2924 29 98	65	2-(4-Hydroxifenyl)acetamid (CAS RN 17194-82-0)	0 %	31.12.2018
ex 2924 29 98	75	3-Amino-p-anisilid (CAS RN 120-35-4)	0 %	31.12.2018
ex 2924 29 98	80	3-Hydroxi-5'-kloro-2',4'-dimetoxi-2-naftanilid (CAS RN 92-72-8)	0 %	31.12.2018
ex 2924 29 98	85	p-Aminobensamid (CAS RN 2835-68-9)	0 %	31.12.2018
ex 2924 29 98	86	Antranilamid med en renhetsgrad av minst 99,5 viktprocent (CAS RN 88-68-6)	0 %	31.12.2017
ex 2924 29 98	87	Paracetamol (INN) (CAS RN 103-90-2)	0 %	31.12.2018
ex 2924 29 98	88	3-Hydroxi-5'-kloro-2'-metyl-2-naftanilid (CAS RN 135-63-7)	0 %	31.12.2018
ex 2924 29 98	89	Flutolanil (ISO) (CAS RN 66332-96-5)	0 %	31.12.2018
ex 2924 29 98	91	3-Hydroxi-2'-metoxi-2-naftanilid (CAS RN 135-62-6)	0 %	31.12.2018

KN-nummer	TARIC	Beskrivning	Autonom tullsats	Datum för obligatorisk översyn
ex 2924 29 98	92	3-Hydroxi-2-naftanilid (CAS RN 92-77-3)	0 %	31.12.2014
ex 2924 29 98	93	3-Hydroxi-2'-metyl-2-naftanilid (CAS RN 135-61-5)	0 %	31.12.2018
ex 2924 29 98	94	2'-Etoxi-3-hydroxi-2-naftanilid (CAS RN 92-74-0)	0 %	31.12.2018
ex 2924 29 98	97	1,1-Cyklohexandiättiksyra monoamid (CAS RN 99189-60-3)	0 %	31.12.2018
ex 2925 11 00	20	Sackarin och dess natriumsalt	0 %	31.12.2018
ex 2925 19 95	10	N-Fenylmaleinimid (CAS RN 941-69-5)	0 %	31.12.2018
ex 2925 19 95	20	4,5,6,7-Tetrahydroisindol-1,3-dion (CAS RN 4720-86-9)	0 %	31.12.2017
ex 2925 19 95	30	N,N'-(<i>m</i> -Fenyl)dimaleimid (CAS RN 3006-93-7)	0 %	31.12.2017
ex 2925 29 00	10	Dicyklohexylkarbodiimid (CAS RN 538-75-0)	0 %	31.12.2018
ex 2925 29 00	20	N-[3-(Dimetylamino)propyl]-N'-etylkarbodiimid-väteklorid (CAS RN 25952-53-8)	0 %	01.01.2018
ex 2926 90 95	13	alfa-Bromo- <i>o</i> -toluonitril (CAS RN 22115-41-9)	0 %	31.12.2018
ex 2926 90 95	20	2-(<i>m</i> -Bensoylfenyl)propionitril (CAS RN 42872-30-0)	0 %	31.12.2014
ex 2926 90 95	25	2,2-Dibrom-3-nitrilpropionamid (CAS RN 10222-01-2)	0 %	31.12.2016
ex 2926 90 95	30	2-Amino-3-(3,4-dimetoxifenyl)-2-metylpropannitrilhydroklorid, (CAS RN 2544-13-0)	0 %	31.12.2015
ex 2926 90 95	50	Alkyl- eller alkoxialkylestrar av cyanoättiksyra	0 %	31.12.2018
ex 2926 90 95	55	Metyl-2-cyano-2-fenylbutyrat (CAS RN 24131-07-5)	0 %	31.12.2016
ex 2926 90 95	60	Cyanoättiksyra i kristallinisk form (CAS RN 372-09-8)	0 %	31.12.2014
ex 2926 90 95	61	<i>m</i> -(1-Cyanoetyl)bensoesyra (CAS RN 5537-71-3)	0 %	31.12.2016
ex 2926 90 95	63	1-(Cyanoacetyl)-3-etylurea (CAS RN 41078-06-2)	0 %	31.12.2014
ex 2926 90 95	64	Esfenvalerat med en renhetsgrad på minst 83 viktprocent, i blandning med dess isomerer (CAS RN 66230-04-4)	0 %	31.12.2014
ex 2926 90 95	65	Malononitril (CAS RN 109-77-3)	0 %	31.12.2018
ex 2926 90 95	70	Metakrylonitril (CAS RN 126-98-7)	0 %	31.12.2014
ex 2926 90 95	74	Klorotalonil (ISO) (CAS RN 1897-45-6)	0 %	31.12.2014
ex 2926 90 95	75	Etyl-2-cyano-2-etyl-3-metylhexanoat (CAS RN 100453-11-0)	0 %	31.12.2014
ex 2926 90 95	80	Etyl-2-cyano-2-fenylbutyrat (CAS RN 718-71-8)	0 %	31.12.2018
ex 2926 90 95	86	Etylendiamintetraacetoneitril (CAS RN 5766-67-6)	0 %	31.12.2018
ex 2926 90 95	89	Butyronitril (CAS RN 109-74-0)	0 %	31.12.2018
ex 2927 00 00	10	2,2'-Dimetyl-2,2'-azodipropionamidindihydroklorid	0 %	31.12.2018

KN-nummer	TARIC	Beskrivning	Autonom tullsats	Datum för obligatorisk översyn
ex 2927 00 00	20	4-Anilin-2-metoxibensendiazoniumvätesulfat (CAS RN 36305-05-2)	0 %	31.12.2018
ex 2927 00 00	30	4'-Aminoazobensen-4-sulfonylsyra (CAS RN 104-23-4)	0 %	31.12.2018
ex 2927 00 00	70	Tetrasodium 3,3'-[azoxybis[(2-metoxy-4,1-fenyl)azo]]bis[4,5-dihydroxynafthalen-2,7-disulfonat], (CAS RN 83968-64-3)	0 %	31.12.2014
ex 2927 00 00	80	4-[(2,5-Diklorfenyl)azo]-3-hydroxi-2-naftoesyra (CAS RN 51867-77-7)	0 %	31.12.2017
ex 2928 00 90	10	3,3'-Bis(3,5-di-tert-butyl-4-hydroxifenyl)-N,N'-bipropionamid (CAS RN 32687-78-8)	0 %	31.12.2018
ex 2928 00 90	25	Acetaldehydoxim i vattenlösning (CAS RN 107-29-9)	0 %	31.12.2015
ex 2928 00 90	30	N-Isopropylhydroxilamin (CAS RN 5080-22-8)	0 %	31.12.2016
ex 2928 00 90	35	2-Kloro-N-metoxi-N-metylacetamid (CAS RN 67442-07-3)	0 %	31.12.2018
ex 2928 00 90	40	O-Etylhydroxylamin, i vattenlösning (CAS RN 624-86-2)	0 %	31.12.2018
ex 2928 00 90	45	Tebufenozid (ISO) (CAS RN 112410-23-8)	0 %	31.12.2018
ex 2928 00 90	55	Aminoguanidinium-vätekarbonat (CAS RN 2582-30-1)	0 %	31.12.2018
ex 2928 00 90	60	Adipohydrazid (CAS RN 1071-93-8)	0 %	31.12.2018
ex 2928 00 90	70	Butanonoxim (CAS RN 96-29-7)	0 %	31.12.2018
ex 2928 00 90	75	Metaflumizon (ISO) (CAS RN 139968-49-3)	0 %	31.12.2016
ex 2928 00 90	80	Cyflufenamid (ISO) (CAS RN 180409-60-3)	0 %	31.12.2018
ex 2928 00 90	85	Daminozid (ISO) med en renhetsgrad av minst 99 viktprocent (CAS RN 1596-84-5)	0 %	31.12.2016
ex 2929 10 00	10	Metylendicyklohexyldiisocyanater (CAS RN 28605-81-4)	0 %	31.12.2018
ex 2929 10 00	15	3,3'-Dimetylbifenyl-4,4'-diyl diisocyanat (CAS RN 91-97-4)	0 %	31.12.2014
ex 2929 10 00	20	Butylisocyanat (CAS RN 111-36-4)	0 %	31.12.2017
ex 2929 10 00	40	m-Isopropenyl- α,α -dimetylbensylisocyanat (CAS RN 2094-99-7)	0 %	31.12.2018
ex 2929 10 00	50	m-Fenylendiisopropylidendiisocyanat (CAS RN 2778-42-9)	0 %	31.12.2018
ex 2929 10 00	55	2,5 (och 2,6)-Bis(isocyanatometyl)bicyklo[2.2.1]heptan (CAS RN 74091-64-8)	0 %	31.12.2015
ex 2929 10 00	60	Blandade isomerer av trimetylhexametylendiisocyanat	0 %	31.12.2018
ex 2929 10 00	80	1,3-Bis(isocyanatometyl)bensen (CAS RN 3634-83-1)	0 %	31.12.2016
ex 2930 20 00	10	Prosulfokarb (ISO) (CAS RN 52888-80-9)	0 %	31.12.2017
ex 2930 20 00	20	2-Isopropyletylthiokarbamat (CAS RN 141-98-0)	0 %	31.12.2016
ex 2930 90 99	10	2,3-Bis((2-mercaptoetyl)tio)-1-propanetiol (CAS RN 131538-00-6)	0 %	31.12.2015

KN-nummer	TARIC	Beskrivning	Autonom tullsats	Datum för obligatorisk översyn
ex 2930 90 99	13	Merkaptaminhydroklorid (CAS RN 156-57-0)	0 %	31.12.2016
ex 2930 90 99	14	4-(Metyltio)bensaldehyd (CAS RN 3446-89-7)	0 %	31.12.2018
ex 2930 90 99	15	Etoprofos (ISO) (CAS RN 13194-48-4)	0 %	31.12.2018
ex 2930 90 99	17	2-(3-Aminofenylsulfonyl)etylvätesulfat (CAS RN 2494-88-4)	0 %	31.12.2018
ex 2930 90 99	18	1-Metyl-5-[3-metyl-4-[4-[(trifluorometyl)tio]fenoxi]fenyl]biuret (CAS RN 106310-17-2)	0 %	31.12.2016
ex 2930 90 99	20	2-Metoxi-N-[2-nitro-5-(fenyltio)fenyl]acetamid (CAS RN 63470-85-9)	0 %	31.12.2015
ex 2930 90 99	23	Dimetyl [(metylsulfanyl)metylyliden]biskarbamat (CAS RN 34840-23-8)	0 %	31.12.2018
ex 2930 90 99	25	Tiofanatmetyl (ISO), (CAS RN 23564-05-8)	0 %	31.12.2018
ex 2930 90 99	30	4-(4-Isopropoxifenylsulfonyl)fenol (CAS RN 95235-30-6)	0 %	31.12.2018
ex 2930 90 99	35	Glutation (CAS RN 70-18-8)	0 %	31.12.2016
ex 2930 90 99	40	3,3'-Tiodipropionsyra (CAS RN 111-17-1)	0 %	31.12.2018
ex 2930 90 99	45	2-[(p-Aminofenyl)sulfonyl]etylhydrogensulfat (CAS RN 2494-89-5)	0 %	31.12.2018
ex 2930 90 99	50	[S-(R*,R*)]-2-Amino-1-[4-(metyltio)-fenyl]-1,3-propandiol, (CAS RN 23150-35-8)	0 %	31.12.2015
ex 2930 90 99	55	Tiokarbamid (CAS RN 62-56-6)	0 %	31.12.2015
ex 2930 90 99	60	Metylfenylsulfid (CAS RN 100-68-5)	0 %	31.12.2018
ex 2930 90 99	62	Zink-bis(benzensulfinat) (CAS RN 24308-84-7)	0 %	31.12.2014
ex 2930 90 99	64	3-Kloro-2-metylfenyl-metyl-sulfid (CAS RN 82961-52-2)	0 %	31.12.2014
ex 2930 90 99	65	Pentaerytritoltetrakis(3-merkaptopropionat) (CAS RN 7575-23-7)	0 %	31.12.2015
ex 2930 90 99	66	Difenylsulfid (CAS RN 139-66-2)	0 %	31.12.2017
ex 2930 90 99	67	3-Brommetyl-2-klor-4-(metylsulfonyl)bensoesyra (CAS RN 120100-05-2)	0 %	31.12.2018
ex 2930 90 99	68	Kletodim (ISO) (CAS RN 99129-21-2)	0 %	31.12.2017
ex 2930 90 99	77	4-[4-(2-Propenyloxi)fenylsulfonyl]fenol (CAS RN 97042-18-7)	0 %	31.12.2018
ex 2930 90 99	78	4-Merkaptometyl-3,6-ditia-1,8-oktanditiol (CAS RN 131538-00-6)	0 %	31.12.2016
ex 2930 90 99	80	Kaptan (ISO) (CAS RN 133-06-2)	0 %	31.12.2018
ex 2930 90 99	81	Dinatriumhexametylen-1,6-bistiosulfatdihydrat (CAS RN 5719-73-3)	3 %	31.12.2014
ex 2930 90 99	83	Metyl-p-tolylsulfon (CAS RN 3185-99-7)	0 %	31.12.2017
ex 2930 90 99	84	2-Klor-4-(metylsulfonyl)bensoesyra (CAS RN 53250-83-2)	0 %	31.12.2014
ex 2930 90 99	87	3-Sulfinobensoesyra (CAS RN 15451-00-0)	0 %	31.12.2018
ex 2930 90 99	89	Kalium- eller natriumsalt av O-etyl-, O-isopropyl-, O-butyl-, O-isobutyl- eller O-pentylditiokarbonat	0 %	31.12.2016
ex 2931 90 90	05	Butyletylmagnesium (CAS RN 62202-86-2), i form av en lösning i heptan	0 %	31.12.2018

KN-nummer	TARIC	Beskrivning	Autonom tullsats	Datum för obligatorisk översyn
ex 2931 90 90	10	Dietylmetoxyboran (CAS RN 7397-46-8), även i form av en lösning i tetrahydrofuran enligt anmärkning 1 e till kapitel 29 i Kombinerade nomenklaturen	0 %	31.12.2015
ex 2931 90 90	14	Natriumdiisobutyliditiofosfinat (CAS RN 13360-78-6) i vattenlösning	0 %	31.12.2017
ex 2931 90 90	15	Trietylboran (CAS RN 97-94-9)	0 %	31.12.2015
ex 2931 90 90	18	Trioktylfosfinoxid (CAS RN 78-50-2)	0 %	31.12.2016
ex 2931 90 90	20	Metylcyklopentadienylmangantrikarbonyl innehållande högst 4,9 viktprocent cyklopentadienylmangantrikarbonyl, (CAS RN 12108-13-3)	0 %	31.12.2014
ex 2931 90 90	24	Metyl-tris-(2-pentanoxim)silan (CAS RN 37859-55-5)	0 %	31.12.2014
ex 2931 90 90	30	Dietylboran isopropoxid (CAS RN 74953-03-0)	0 %	31.12.2015
ex 2931 90 90	35	(Z)-Prop-1-en-1-ylfosfonsyra (CAS RN 25383-06-6)	0 %	31.12.2017
ex 2931 90 90	40	N-(Fosfonometyl)iminodiättiksyra (CAS RN 5994-61-6)	0 %	31.12.2014
ex 2931 90 90	50	Bis(2,4,4-trimetylpentyl)fosfinsyra (CAS RN 83411-71-6)	0 %	31.12.2018
ex 2931 90 90	55	Dimetyl[dimetylsilyldiindenil]hafnium (CAS RN 220492-55-7)	0 %	31.12.2014
ex 2931 90 90	70	N,N-Dimetylanilinium-tetrakis(pentafluorofenyl)borat (CAS RN 118612-00-3)	0 %	31.12.2014
ex 2931 90 90	72	Fenylfosfondiklorid (CAS RN 824-72-6)	0 %	31.12.2016
ex 2931 90 90	75	Tetrakis(hydroximetyl)fosfoniumklorid (CAS RN 124-64-1)	0 %	31.12.2016
ex 2931 90 90	86	Blandningar av isomererna 9-ikosyl-9-fosfabicyklo[3.3.1]nonan och 9-ikosyl-9-fosfabicyklo[4.2.1]nonan	0 %	31.12.2018
ex 2931 90 90	87	Tris(4-metylpentan-2-oximino)metylsilan (CAS RN 37859-57-7)	0 %	31.12.2018
ex 2931 90 90	89	Tetrabutylfosfoniumacetat, i vattenlösning (CAS RN 30345-49-4)	0 %	31.12.2014
ex 2931 90 90	91	Trimetylsilan (CAS RN 993-07-7)	0 %	31.12.2016
ex 2931 90 90	92	Trimetylboran (CAS RN 593-90-8)	0 %	31.12.2014
ex 2931 90 90	96	3-(Hydroxifenylfosfanyl)propionsyra (CAS RN 14657-64-8)	0 %	31.12.2018
ex 2932 13 00	10	Tetrahydrofurfurylalkohol (CAS RN 97-99-4)	0 %	31.12.2018
ex 2932 19 00	40	Furan (CAS RN 110-00-9) med en renhetsgrad av minst 99 viktprocent	0 %	31.12.2014
ex 2932 19 00	41	2,2 di(tetrahydrofuryl)propan (CAS RN 89686-69-1)	0 %	31.12.2014
ex 2932 19 00	45	1,6-Dikloro-1,6-dideoxy-β-D-fruktofuransyl-4-kloro-4 deoxy-α-D-galaktopyranosid, (CAS RN 56038-13-2)	0 %	31.12.2014
ex 2932 19 00	50	2-Metylfuran (CAS RN 534-22-5)	0 %	31.12.2015
ex 2932 19 00	70	Furfurylamin (CAS RN 617-89-0)	0 %	31.12.2014
ex 2932 19 00	75	Tetrahydro-2-metylfuran (CAS RN 96-47-9)	0 %	31.12.2018
ex 2932 19 00	80	5-Nitrofurfurylidendi(acetat) (CAS RN 92-55-7)	0 %	31.12.2016
ex 2932 20 90	10	2'-Anilin-6'-[etyl(isopentyl)amino]-3'-metylspiro[isobensofuran-1(3H),9'-xanten]-3-on (CAS RN 70516-41-5)	0 %	31.12.2018

KN-nummer	TARIC	Beskrivning	Autonom tullsats	Datum för obligatorisk översyn
ex 2932 20 90	15	Kumarin (CAS RN 91-64-5)	0 %	31.12.2016
ex 2932 20 90	20	Etyl 6'-(dietylamino)-3-oxo-3H-spiro[2-bensofuran-1,9'-xanten]-2'-karboxilat (CAS RN 154306-60-2)	0 %	31.12.2017
ex 2932 20 90	35	6'-Dietylamino-3'-metyl-2'-(2,4-xylidin)spiro[isobensofuran-1(3H),9'-xanten]-3-on (CAS RN 36431-22-8)	0 %	31.12.2018
ex 2932 20 90	40	(S)-(-)- α -Amino- γ -butyrolaktonhydrobromid (CAS RN 15295-77-9)	0 %	31.12.2017
ex 2932 20 90	55	6-Dimetylamino-3,3-bis(4-dimetylaminofenyl)ftalid (CAS RN 1552-42-7)	0 %	31.12.2018
ex 2932 20 90	60	6'-(Dietylamino)-3'-metyl-2'-(fenylamino)-spiro[isobensofuran-1(3H),9'-[9H]xanten]-3-on (CAS RN 29512-49-0)	0 %	31.12.2016
ex 2932 20 90	70	3',6'-Bis(etylamino)-2',7'-dimetylspiro[isobensofuran-1(3H),9'-[9H]xanten]-3-on, (CAS RN 41382-37-0)	0 %	31.12.2018
ex 2932 20 90	71	6'-(Dibutylamino)-3'-metyl-2'-(fenylamino)-spiro[isobensofuran-1(3H),9'-[9H]xanten]-3-on (CAS RN 89331-94-2)	0 %	31.12.2016
ex 2932 20 90	72	2'-[Bis(fenylmetyl)amino]6'-(dietylamino)-spiro[isobensofuran-1(3H),9'-[9H]xanten]-3-on (CAS RN 34372-72-0)	0 %	31.12.2016
ex 2932 20 90	80	Gibberellinsyra med en renhetsgrad av minst 88 viktprocent (CAS RN 77-06-5)	0 %	31.12.2018
ex 2932 20 90	84	Dekahydro-3a,6,6,9a-tetrametylnafta[2,1-b]furan-2(1H)-on (CAS RN 564-20-5)	0 %	31.12.2018
ex 2932 99 00	10	Bendiokarb (ISO) (CAS RN 22781-23-3)	0 %	31.12.2018
ex 2932 99 00	15	1,3,4,6,7,8-Hexahydro-4,6,6,7,8,8-hexametylindeno[5,6-c]pyran (CAS RN 1222-05-5)	0 %	31.12.2016
ex 2932 99 00	20	Etyl-2-metyl-1,3-dioxolan-2-acetat (CAS RN 6413-10-1)	0 %	31.12.2016
ex 2932 99 00	25	1-(2,2-Difluorbenso[d][1,3]dioxol-5-yl)cyclopropancarboxylsyra (CAS RN 862574-88-7)	0 %	31.12.2017
ex 2932 99 00	35	1,2,3-Trideoxy-4,6:5,7-bis-O-[(4-propylfenyl)metylen]-nonitol, (CAS RN 882073-43-0)	0 %	31.12.2018
ex 2932 99 00	40	1,3:2,4-Bis-O-(3,4-dimetylbensyliden)-D-glucitol (CAS RN 135861-56-2)	0 %	31.12.2018
ex 2932 99 00	45	2-Butylbensofuran (CAS RN 4265-27-4)	0 %	31.12.2018
ex 2932 99 00	50	7-Metyl-3,4-dihydro-2H-1,5-benzodioxepin-3-on (CAS RN 28940-11-6)	0 %	31.12.2015
ex 2932 99 00	55	6-Fluor-3,4-dihydro-2H-1-benzopyran-2-karboxylsyra (CAS RN 99199-60-7)	0 %	31.12.2018
ex 2932 99 00	70	1,3:2,4-bis-O-Bensyliden-D-glucitol (CAS RN 32647-67-9)	0 %	31.12.2016
ex 2932 99 00	75	3-(3,4-Metylendioxyfenyl)-2-metylpropanal (CAS RN 1205-17-0)	0 %	31.12.2016
ex 2932 99 00	80	1,3:2,4-bis-O-(4-Metylbensyliden)-D-glucitol (CAS RN 32647-67-9)	0 %	31.12.2016
ex 2933 19 90	30	3-Metyl-1-p-tolyl-5-pyrazolon (CAS RN 86-92-0)	0 %	31.12.2018

KN-nummer	TARIC	Beskrivning	Autonom tullsat	Datum för obligatorisk översyn
ex 2933 19 90	40	Edaravon (INN) (CAS RN 89-25-8)	0 %	31.12.2018
ex 2933 19 90	50	Fenpyroximat (ISO) (CAS RN 134098-61-6)	0 %	31.12.2014
ex 2933 19 90	60	Pyraflufen-etyl (ISO) (CAS RN 129630-19-9)	0 %	31.12.2014
ex 2933 19 90	70	4,5-Diamino-1-(2-hydroxietyl)-pyrazolsulfat (CAS RN 155601-30-2)	0 %	31.12.2018
ex 2933 19 90	80	3-(4,5-Dihydro-3-metyl-5-oxo-1H-pyrazol-1-yl)bensensulfonsyra (CAS RN 119-17-5)	0 %	31.12.2017
ex 2933 19 90	85	Allyl 5-amino-4-(2-metylfenyl)-3-oxo-2,3-dihydro-1H-1-pyrazolkarbotioat (CAS RN 473799-16-5)	0 %	31.12.2017
ex 2933 21 00	50	1-Bromo-3-kloro-5,5-dimetylhydantoin (CAS RN 16079-88-2)	0 %	31.12.2016
ex 2933 21 00	60	DL-p-Hydroxyfenylhydantoin (CAS RN 2420-17-9)	0 %	31.12.2016
ex 2933 21 00	70	α -(4-Metoxibensoyl)- α -(1-bensyl-5-etoxi-3-hydantoinyl)-2-klor-5-dodecyloxikarbonylacetanilid, (CAS RN 70950-45-7)	0 %	31.12.2016
ex 2933 21 00	80	5,5-Dimetylhydantoin (CAS RN 77-71-4)	0 %	31.12.2015
ex 2933 29 90	15	Etyl 4-(1-hydroxi-1-metyletyl)-2-propylimidazol-5-karboxilat (CAS RN 144689-93-0)	0 %	31.12.2018
ex 2933 29 90	25	Prokloraz (ISO) (CAS RN 67747-09-5)	0 %	31.12.2018
ex 2933 29 90	35	1-Trityl-4-formylimidazol (CAS RN 33016-47-6)	0 %	31.12.2018
ex 2933 29 90	40	Triflumizol (ISO) (CAS RN 68694-11-1)	0 %	31.12.2014
ex 2933 29 90	45	Prokloraz-kopparklorid (ISO) (CAS RN 156065-03-1)	0 %	31.12.2018
ex 2933 29 90	50	1,3-Dimetylimidazolidin-2-on (CAS RN 80-73-9)	0 %	31.12.2018
ex 2933 29 90	60	1-Cyano-2-metyl-1-[2-(5-metylimidazol-4-ylmetyltio)etyl]isotiokarbamid (CAS RN 52378-40-2)	0 %	31.12.2016
ex 2933 29 90	70	Cyazofamid (ISO) (CAS RN 120116-88-3)	0 %	31.12.2016
ex 2933 29 90	80	Imazalil (ISO) (CAS RN 35554-44-0)	0 %	31.12.2017
ex 2933 39 99	12	2,3-Diklorpyridin (CAS RN 2402-77-9)	0 %	31.12.2017
ex 2933 39 99	15	Pyridin-2,3-dikarboxylsyra (CAS RN 89-00-9)	0 %	31.12.2018
ex 2933 39 99	18	6-Klor-3-nitropyridin-2-ylamin (CAS RN 27048-04-0)	0 %	31.12.2017
ex 2933 39 99	20	Pulver av kopparpyrition (CAS RN 14915-37-8)	0 %	31.12.2014
ex 2933 39 99	24	2-Klorometyl-4-metoxi-3,5-dimetylpyridin-hydroklorid (CAS RN 86604-75-3)	0 %	31.12.2014
ex 2933 39 99	25	Imazetapyr (ISO) (CAS RN 81335-77-5)	0 %	31.12.2018
ex 2933 39 99	30	Fluazinam (ISO) (CAS RN 79622-59-6)	0 %	31.12.2014
ex 2933 39 99	32	2-Klormetyl-3,4-dimetoxypyridiniumklorid (CAS RN 72830-09-2)	0 %	31.12.2016
ex 2933 39 99	35	Aminopyralid (ISO) (CAS RN 150114-71-9)	0 %	31.12.2018
ex 2933 39 99	37	Vattenlösning av pyridin-2-tiol-1-oxid, natriumsalt (CAS RN 3811-73-2)	0 %	31.12.2016
ex 2933 39 99	40	2-Klorpyridin (CAS RN 109-09-1)	0 %	31.12.2018

KN-nummer	TARIC	Beskrivning	Autonom tullsats	Datum för obligatorisk översyn
ex 2933 39 99	42	2,2,6,6-Tetrametylpyperidin (CAS RN 768-66-1)	0 %	31.12.2016
ex 2933 39 99	45	5-Difluormetoxi-2-[[3,4-dimetoxi-2-pyridyl)metyl]thio]-1H-benzimidazol, (CAS RN 102625-64-9)	0 %	31.12.2014
ex 2933 39 99	47	(-)-trans-4-(4-Fluorofenyl)-3-hydroximetyl-N-metylpyperidin (CAS RN 105812-81-5)	0 %	31.12.2014
ex 2933 39 99	48	Flonicamid (ISO) (CAS RN 158062-67-0)	0 %	31.12.2014
ex 2933 39 99	49	2-[[[3-Metyl-4-(2,2,2-trifluoretoksi)-2-pyridinyl)metyl]thio]-1H-benzimidazol, (CAS RN 103577-40-8)	0 %	31.12.2015
ex 2933 39 99	50	N-Fluor-2,6-diklorpyridiniumtetrafluorborat (CAS RN 140623-89-8)	0 %	31.12.2016
ex 2933 39 99	53	3-Bromopyridin (CAS RN 626-55-1)	0 %	31.12.2018
ex 2933 39 99	55	Pyriproxifen (ISO) med en renhetsgrad på minst 97 viktprocent (CAS RN 95737-68-1)	0 %	31.12.2014
ex 2933 39 99	57	Tert-butyl 3-(6-amino-3-metylpyridin-2-yl)bensoat (CAS RN 1083057-14-0)	0 %	31.12.2017
ex 2933 39 99	60	2-Fluoro-6-(trifluorometyl)pyridin (CAS RN 94239-04-0)	0 %	31.12.2018
ex 2933 39 99	63	2-Aminometyl-3-klor-5-trifluormetylpyridinhydroklorid (CAS RN 326476-49-7)	0 %	31.12.2018
ex 2933 39 99	65	Acetamiprid (ISO) (CAS RN 135410-20-7)	0 %	31.12.2018
ex 2933 39 99	67	(1R,3S,4S)-tert-Butyl 3-(6-brom-1H-benzo[d]imidazol-2-yl)-2-azabicyklo[2.2.1]heptan-2-karboxylat (CAS RN 1256387-74-2)	0 %	31.12.2018
ex 2933 39 99	70	2,3-Dikloro-5-trifluorometylpyridin (CAS RN 69045-84-7)	0 %	31.12.2016
ex 2933 39 99	72	5,6-Dimetoxi-2-[(4-piperidinyl)metyl]indan-1-on (CAS RN 120014-30-4)	0 %	31.12.2016
ex 2933 39 99	77	Imazamox (ISO) (CAS RN 114311-32-9)	0 %	31.12.2018
ex 2933 39 99	85	2-Klor-5-klormetylpyridin (CAS RN 70258-18-3)	0 %	31.12.2015
ex 2933 49 10	10	Quinmerac (ISO) (CAS RN 90717-03-6)	0 %	31.12.2018
ex 2933 49 10	20	3-Hydroxi-2-metylkinolin-4-karboxylsyra (CAS RN 117-57-7)	0 %	31.12.2018
ex 2933 49 10	30	Etyl 4-oxo-1,4-dihydrokinolin-3-karboxilat (CAS RN 52980-28-6)	0 %	31.12.2017
ex 2933 49 90	30	Kinolin (CAS RN 91-22-5)	0 %	31.12.2015
ex 2933 49 90	40	Isokinolin (CAS RN 119-65-3)	0 %	31.12.2015
ex 2933 49 90	60	5,6,7,8-Tetrahydrokinolin (CAS RN 10500-57-9)	0 %	31.12.2014
ex 2933 49 90	70	Kinolin-8-ol (CAS RN 148-24-3)	0 %	31.12.2018
ex 2933 52 00	10	Malonylkarbamid (barbitursyra) (CAS RN 67-52-7)	0 %	31.12.2016
ex 2933 59 95	15	Sitagliptin-fosfat-monohydrat (CAS RN 654671-77-9)	0 %	01.07.2014
ex 2933 59 95	17	N,N'-(4,6-Diklorpyrimidin-2,5-diyl)diformamid (CAS RN 116477-30-6)	0 %	31.12.2018
ex 2933 59 95	20	2,4-Diamino-6-kloropyrimidin (CAS RN 156-83-2)	0 %	31.12.2018
ex 2933 59 95	23	6-Klor-3-metyluracil (CAS RN 4318-56-3)	0 %	31.12.2018

KN-nummer	TARIC	Beskrivning	Autonom tullsat	Datum för obligatorisk översyn
ex 2933 59 95	27	2-[(2-Amino-6-oxo-1,6-dihydro-9H-purin-9-yl)metoxi]-3-hydroxi-propylacetat (CAS RN 88110-89-8)	0 %	31.12.2018
ex 2933 59 95	30	Mepanipirim (ISO) (CAS RN 110235-47-7)	0 %	31.12.2018
ex 2933 59 95	45	1-[3-(Hydroximetyl)pyridin-2-yl]-4-metyl-2-fenylpiperazin (CAS RN 61337-89-1)	0 %	31.12.2014
ex 2933 59 95	50	2-(2-Piperazin-1-yletoxi)etanol (CAS RN 13349-82-1)	0 %	31.12.2014
ex 2933 59 95	55	Thiopental (INN) (CAS RN 76-75-5)	0 %	31.12.2014
ex 2933 59 95	60	2,6-Dikloro-4,8-dipiperidinopyrimido[5,4-d]pyrimidin (CAS RN 7139-02-8)	0 %	31.12.2018
ex 2933 59 95	65	1-klorometyl-4-fluor-1,4-diazoniabicyklo[2.2.2]oktan bis(tetrafluorborat), (CAS RN 140681-55-6)	0 %	31.12.2014
ex 2933 59 95	70	N-(4-Etyl-2,3-dioxopiperazin-1-ylkarbonyl)-D-2-fenylglycin (CAS RN 63422-71-9)	0 %	31.12.2018
ex 2933 59 95	72	Triacetyl-ganciklovir (CAS RN 86357-14-4)	0 %	31.12.2016
ex 2933 59 95	75	(2R,3S/2S,3R)-3-(6-Klor-5-fluor-pyrimidin-4-yl)-2-(2,4-difluorfenyl)-1-(1H-1,2,4-triazol-1-yl)butan-2-ol hydroklorid, (CAS RN 188416-20-8)	0 %	31.12.2014
ex 2933 59 95	77	3-(Trifluormetyl)-5,6,7,8-tetrahydro[1,2,4]triazolo[4,3-a]pyrazin hydroklorid (1:1) (CAS RN 762240-92-6)	0 %	31.12.2017
ex 2933 69 80	25	1,3,5-Triazin-2,4,6-triaminmonofosfat (CAS RN 20208-95-1)	0 %	31.12.2016
ex 2933 69 80	40	Troklo-sennatrium (INN) (CAS RN 2893-78-9)	0 %	31.12.2016
ex 2933 69 80	50	1,3,5-Tris(2,3-dibromopropyl)-1,3,5-triazinan-2,4,6-trion (CAS RN 52434-90-9)	0 %	31.12.2018
ex 2933 69 80	55	Terbutryn (ISO) (CAS RN 886-50-0)	0 %	31.12.2015
ex 2933 69 80	60	Cyanurinsyra (CAS RN 108-80-5)	0 %	31.12.2015
ex 2933 69 80	80	Tris(2-hydroxietyl)-1,3,5-triazin-trion (CAS RN 839-90-7)	0 %	31.12.2018
ex 2933 79 00	30	5-Vinyl-2-pyrrolidon (CAS RN 7529-16-0)	0 %	31.12.2017
ex 2933 79 00	50	6-Brom-3-metyl-3H-dibens(f,i)isokinolin-2,7-dion (CAS RN 81-85-6)	0 %	31.12.2018
ex 2933 79 00	60	3,3-pentametylen-4-butyrolaktam (CAS RN 64744-50-9)	0 %	31.12.2014
ex 2933 79 00	70	(S)-N-[(Dietyl-amino)metyl]-alfa-etyl-2-oxo-1-pyrrolidinacetamid L-(+)-tartrat, (CAS RN 754186-36-2)	0 %	31.12.2015
ex 2933 99 80	10	2-(2H-Bensotriazol-2-yl)-4,6-di-tert-butylfenol (CAS RN 3846-71-7)	0 %	31.12.2018
ex 2933 99 80	13	5-Difluormetoxi-2-mercapto-1-H-benzimidazol (CAS RN 97963-62-7)	0 %	31.12.2016
ex 2933 99 80	15	2-(2H-Bensotriazol-2-yl)-4,6-di-tert-pentylfenol (CAS RN 25973-55-1)	0 %	31.12.2018
ex 2933 99 80	18	4,4'-[(9-Butyl-9H-karbasol-3-yl)metylen]bis[N-metyl-N-fenylanilin] (CAS RN 67707-04-4)	0 %	31.12.2017
ex 2933 99 80	20	2-(2H-Bensotriazol-2-yl)-4,6-bis(1-metyl-1-fenyletyl)fenol (CAS RN 70321-86-7)	0 %	31.12.2018
ex 2933 99 80	22	(2S)-2-Bensyl-N,N-dimetylaziridin-1-sulfonamid (CAS RN 902146-43-4)	0 %	31.12.2017
ex 2933 99 80	24	1,3-Dihydro-5,6-diamino-2H-bensimidazol-2-on (CAS RN 55621-49-3)	0 %	31.12.2017

KN-nummer	TARIC	Beskrivning	Autonom tullsats	Datum för obligatorisk översyn
ex 2933 99 80	28	N-(2,3-Dihydro-2-oxo-1H-bensimidazol-5-yl)-3-hydroxinaftalen-2-karboxamid (CAS RN 26848-40-8)	0 %	31.12.2017
ex 2933 99 80	30	Kizalofop-P-etyl (ISO) (CAS RN 100646-51-3)	0 %	31.12.2018
ex 2933 99 80	32	5-[4'-(Brommetyl)bifenyl-2-yl]-2-trityl-2H-tetrazol (CAS RN 133051-88-4)	0 %	31.12.2014
ex 2933 99 80	35	1,3,3-Trimetyl-2-metylenindolin (CAS RN 118-12-7)	0 %	31.12.2014
ex 2933 99 80	37	8-Klor-5,10-dihydro-11H-dibenzo [b,e] [1,4]diazepin-11-on (CAS RN 50892-62-1)	0 %	31.12.2014
ex 2933 99 80	40	trans-4-Hydroxi-L-prolin (CAS RN 51-35-4)	0 %	31.12.2018
ex 2933 99 80	43	2,3-Dihydro-1H-pyrrol[3,2,1-ij]kinolin (CAS RN 5840-01-7)	0 %	31.12.2017
ex 2933 99 80	45	Maleinhydrazid (ISO) (CAS RN 123-33-1)	0 %	31.12.2018
ex 2933 99 80	47	Paklobutrasol (ISO) (CAS RN 76738-62-0)	0 %	31.12.2017
ex 2933 99 80	50	Metconazol (ISO) (CAS RN 125116-23-6)	3,2 %	31.12.2018
ex 2933 99 80	53	(Kalium (S)-5-(tert-butoxikarbonyl)-5-azaspiro[2.4]heptan-6-karboxilat (CUS0133723-1) (5)	0 %	31.12.2018
ex 2933 99 80	55	Pyridaben (ISO) (CAS RN 96489-71-3)	0 %	31.12.2014
ex 2933 99 80	57	2-(5-Metoxiindol-3-yl)etylamin (CAS RN 608-07-1)	0 %	31.12.2018
ex 2933 99 80	62	1H-Indol-6-karboxylsyra (CAS RN 1670-82-2)	0 %	31.12.2018
ex 2933 99 80	64	((3R)-1-((1R,2R)-2-[2-(3,4-Dimetoxifenyl)etoxi]cyklohexyl)pyrrolidin-3-ol)hydroklorid, (CAS RN 748810-28-8)	0 %	31.12.2015
ex 2933 99 80	67	Kandesartanetylester (INNM) (CAS RN 139481-58-6)	0 %	31.12.2016
ex 2933 99 80	71	10-Metoxiiminostilben (CAS RN 4698-11-7)	0 %	31.12.2018
ex 2933 99 80	72	1,4,7-Trimetyl-1,4,7-triazacyklononan	0 %	31.12.2018
ex 2933 99 80	74	Imidazo[1,2-b]pyridazinhydroklorid (CAS RN 18087-70-2)	0 %	31.12.2018
ex 2933 99 80	76	Mangan (2+), bis(oktahydro-1,4,7-trimetyl-1H-1,4,7-triazonin-N1,N4,N7) tri-μ-oxodi-, acetat (1:2) (CAS RN 916075-10-0)	0 %	31.12.2014
ex 2933 99 80	78	3-Amino-3-azabicyklo (3.3.0) oktanhydroklorid (CAS RN 58108-05-7)	0 %	31.12.2018
ex 2933 99 80	81	1,2,3-Bensotriazol (CAS RN 95-14-7)	0 %	31.12.2016
ex 2933 99 80	82	Tolytriazol (CAS RN 29385-43-1)	0 %	31.12.2018
ex 2933 99 80	88	2,6-Diklorkinoxalin (CAS RN 18671-97-1)	0 %	31.12.2014
ex 2933 99 80	89	Karbendazim (ISO) (CAS RN 10605-21-7)	0 %	31.12.2018
ex 2934 10 00	10	Hexytiazox (ISO) (CAS RN 78587-05-0)	0 %	31.12.2018
ex 2934 10 00	15	4-Nitrofenyl tiazol-5-ylmetyl karbonat (CAS RN 144163-97-3)	0 %	31.12.2017
ex 2934 10 00	20	2-(4-Metyltiazol-5-yl)etanol (CAS RN 137-00-8)	0 %	31.12.2018

KN-nummer	TARIC	Beskrivning	Autonom tullsats	Datum för obligatorisk översyn
ex 2934 10 00	25	(S)-Etyl-2-(3-((2-isopropyltiazol-4-yl)metyl)-3-metyloreido)-4-morfolinobutanoat oxalat (CAS RN 1247119-36-3)	0 %	31.12.2017
ex 2934 10 00	35	(2-Isopropyltiazol-4-yl)-N-metylmetanamin dihydroklorid (CAS RN 1185167-55-8)	0 %	31.12.2017
ex 2934 10 00	40	(Z)-2-(2-t-Butoxikarbonylaminotiazol-4-yl)-2-pentensyra (CAS RN 86978-24-7)	0 %	31.12.2018
ex 2934 10 00	60	Fosthiazat (ISO) (CAS RN 98886-44-3)	0 %	31.12.2014
ex 2934 10 00	70	2-(Formylamin)-4-tiazolacetylchlorid, hydroklorid (CAS RN 372092-18-7)	0 %	31.12.2016
ex 2934 10 00	80	3,4-Diklor-5-karboxi-isotiazol (CAS RN 18480-53-0)	0 %	31.12.2016
ex 2934 20 80	20	S-1,3-Benzotiazol-2-yl (2Z)-(5-amino-1,2,4-tiadiazol-3-yl)(metoxi-imino)etanoat (CAS RN 89604-91-1)	0 %	31.12.2016
ex 2934 20 80	30	2-[[[(Z)-[1-(2-Amin-4-tiazolyl)-2-(2-benzotiazolytio)-2-oxoetyliden]amino]oxi]ättiksyra, metylester (CAS RN 246035-38-1)	0 %	31.12.2016
ex 2934 20 80	40	1,2-Bensisotiazol-3(2H)-on (Bensisotiazolinon (BIT)) (CAS RN 2634-33-5)	0 %	31.12.2017
ex 2934 20 80	50	S-(1,3-Benzotiazol-2-yl)-(Z)-2-(2-aminotiazol-4-yl)-2-(acetyloxiimino)tioacetat, (CAS RN 104797-47-9)	0 %	31.12.2018
ex 2934 20 80	60	Benzotiazol-2-yl-(Z)-2-trityloxyimino-2-(2-aminotiazol-4-yl)-tioacetat (CAS RN 143183-03-3)	0 %	31.12.2015
ex 2934 20 80	70	N,N-Bis(1,3-benzotiazol-2-ylsulfanyl)-2-metylpropan-2-amin (CAS RN 3741-80-8)	0 %	31.12.2015
ex 2934 30 90	10	2-Metyltiofenotiazin (CAS RN 7643-08-5)	0 %	31.12.2017
ex 2934 99 90	11	Metyl 3-{1,4-dioxaspiro[4.5]dec-8-yl}[(trans-4-metylcyklohexyl)karbonyl]amino-5-iodotiofen-2-karboxylat (CAS RN 1026785-65-8)	0 %	31.12.2018
ex 2934 99 90	12	Dimetomorf (ISO) (CAS RN 110488-70-5)	0 %	31.12.2018
ex 2934 99 90	13	Buprofezin (ISO) med en renhetsgrad av minst 98,5 viktprocent (CAS RN 953030-84-7)	0 %	31.12.2018
ex 2934 99 90	14	Etyl N-[[1-metyl-2-[[[4-(5-oxo-4,5-dihydro-1,2,4-oxadiazol-3-yl)fenyl]amino]-metyl]-1H-benzimidazol-5-yl]karbonyl]-N-pyridin-2-yl-b-alaninat (CAS RN 872728-84-2)	0 %	31.12.2017
ex 2934 99 90	15	Karboxin (ISO) (CAS RN 5234-68-4)	0 %	31.12.2018
ex 2934 99 90	17	Metyl(1,8-dietyl-1,3,4,9-tetrahydropyrano[3,4-b]indol-1-yl)acetat (CAS RN 122188-02-7)	0 %	31.12.2016
ex 2934 99 90	18	3,3-Bis(2-Metyl-1-oktyl-1H-indol-3-yl)ftalid (CAS RN 50292-95-0)	0 %	31.12.2017
ex 2934 99 90	20	Tiofen (CAS RN 110-02-1)	0 %	31.12.2014
ex 2934 99 90	22	7-[4-(Dietylamin)-2-etoxifenyl]-7-(2-metyl-1-oktyl-1H-indol-3-yl) furo[3,4-b]-pyridin-5(7H)-on (CAS RN 87563-89-1)	0 %	31.12.2017
ex 2934 99 90	23	Bromkonazol (ISO) med en renhet av mer än 96 viktprocent (CAS RN 116255-48-2)	0 %	31.12.2016
ex 2934 99 90	25	2,4-Dietyl-9H-tioxanten-9-on (CAS RN 82799-44-8)	0 %	31.12.2015

KN-nummer	TARIC	Beskrivning	Autonom tullsats	Datum för obligatorisk översyn
ex 2934 99 90	28	11-(Piperazin-1-yl)dibenzo[b,f][1,4]thiazepindihydroklorid (CAS RN 111974-74-4)	0 %	31.12.2016
ex 2934 99 90	30	Dibenzo[b,f][1,4]thiazepin-11(10H)-on (CAS RN 3159-07-7)	0 %	31.12.2014
ex 2934 99 90	33	[2,2'-Tio-bis(4- <i>tert</i> -oktylfenolato)]- <i>n</i> -butylamin-nickel (CAS RN 14516-71-3)	0 %	31.12.2016
ex 2934 99 90	35	Dimetenamid (ISO) (CAS RN 87674-68-8)	0 %	31.12.2018
ex 2934 99 90	37	4-Propan-2-ylmorfolin (CAS RN 1004-14-4)	0 %	31.12.2017
ex 2934 99 90	40	2-Tiofenetylamin (CAS RN 30433-91-1)	0 %	31.12.2015
ex 2934 99 90	43	Klopidogrelsyra, hydroklorid (CAS RN 144750-42-5)	0 %	31.12.2016
ex 2934 99 90	45	Tris(2,3-epoxipropyl)-1,3,5-triazinantrion (CAS RN 2451-62-9)	0 %	31.12.2018
ex 2934 99 90	48	Propan-2-ol – 2-metyl-4-(4-metyl piperazin-1-yl)-10H-tieno[2,3-b][1,5]benso-diazepin (1:2), dihydrat (CAS RN 864743-41-9)	0 %	31.12.2016
ex 2934 99 90	50	10-[1,1'-Bifenyl]-4-yl-2-(1-metyletyl)-9-oxo-9H-tioxantenhexafluorofosfat, (CAS RN 591773-92-1)	0 %	31.12.2015
ex 2934 99 90	55	Olmestartan medoxomil (INN) (CAS RN 144689-63-4)	0 %	31.12.2018
ex 2934 99 90	60	DL-Homocysteintiolaktonhydroklorid (CAS RN 6038-19-3)	0 %	31.12.2018
ex 2934 99 90	66	Tetrahydrotiofen-1,1-dioxid (CAS RN 126-33-0)	0 %	31.12.2018
ex 2934 99 90	72	1-[3-(5-Nitro-2-furyl)allylidenamino]imidazolidin-2,4-dion (CAS RN 1672-88-4)	0 %	31.12.2018
ex 2934 99 90	74	2-Isopropyltioxanton (CAS RN 5495-84-1)	0 %	31.12.2017
ex 2934 99 90	75	(4R- <i>cis</i>)-1,1-Dimetyletyl-6-[2[2-(4-fluorofenyl)-5-(1-isopropyl)-3-fenyl-4-[(feny-lamino)karbonyl]-1H-pyrrol-1-yl]etyl]-2,2-dimetyl-1,3-dioxan-4-acetat (CAS RN 125971-95-1)	0 %	31.12.2016
ex 2934 99 90	76	2,5-Tiofendiylobis(5- <i>tert</i> -butyl-1,3-bensoxazol) (CAS RN 7128-64-5)	0 %	31.12.2016
ex 3204 20 00	10			
ex 2934 99 90	77	Kalium 5-metyl-1,3,4-oxadiazol-2-karboxylat (CAS RN 888504-28-7)	0 %	31.12.2016
ex 2934 99 90	79	Tiofen-2-etanol (CAS RN 5402-55-1)	0 %	31.12.2018
ex 2934 99 90	83	Flumioxazin (ISO) med en renhetsgrad på minst 96 viktprocent (CAS RN 103361-09-7)	0 %	31.12.2014
ex 2934 99 90	84	Etoxazol (ISO) med en renhetsgrad på minst 94,8 % (CAS RN 153233-91-1)	0 %	31.12.2014
ex 2934 99 90	85	N2-[1-(S)-Etoxikarbonyl-3-fenylpropyl]-N6-trifluoroacetyl-L-lysyl-N2-karbox-ianhydrid (CAS RN 126586-91-2)	0 %	31.12.2015
ex 2934 99 90	86	Ditianon (ISO) (CAS RN 3347-22-6)	0 %	31.12.2015
ex 2934 99 90	87	2,2'-(1,4-Fenyl)bis(4H-3,1-benzoxazin-4-on) (CAS RN 18600-59-4)	0 %	31.12.2015
ex 2935 00 90	15	Flupyr sulfuron-metyl-natrium (ISO) (CAS RN 144740-54-5)	0 %	31.12.2018
ex 2935 00 90	17	6-Metyl-4-oxo-5,6-dihydro-4H-tieno[2,3-b]tiopyran-2-sulfonamid (CAS RN 120279-88-1)	0 %	31.12.2018

KN-nummer	TARIC	Beskrivning	Autonom tullsats	Datum för obligatorisk översyn
ex 2935 00 90	20	Toluensulfonamider	0 %	31.12.2018
ex 2935 00 90	23	N-[4-(2-Kloracetyl)fenyl]metansulfonamid (CAS RN 64488-52-4)	0 %	31.12.2016
ex 2935 00 90	25	Triflursulfuron-metyl (ISO) (CAS RN 126535-15-7)	0 %	31.12.2018
ex 2935 00 90	27	Metyl (3R,5S,6E)-7-[4-(4-fluorfenyl)-6-isopropyl-2-[metyl(metylsulfonyl)amin]-pyrimidin-5-yl]-3,5-dihydroxihept-6-enoat (CAS RN 147118-40-9)	0 %	31.12.2016
ex 2935 00 90	28	N-Fluorbensensulfonimid (CAS RN 133745-75-2)	0 %	31.12.2018
ex 2935 00 90	30	Blandningar av isomerer bestående av N-etyltoluen-2-sulfonamid och N-etyltoluen-4-sulfonamid	0 %	31.12.2014
ex 2935 00 90	35	Klorsulfuron (ISO) (CAS RN 64902-72-3)	0 %	31.12.2018
ex 2935 00 90	40	Imazosulfuron (ISO), med en renhetsgrad av minst 98 % (CAS RN 122548-33-8)	0 %	31.12.2015
ex 2935 00 90	42	Penoxsulam (ISO) (CAS RN 219714-96-2)	0 %	31.12.2015
ex 2935 00 90	45	Rimsulfuron (ISO) (CAS RN 122931-48-0)	0 %	31.12.2018
ex 2935 00 90	48	(3R,5S,6E)-7-[4-(4-Fluorofenyl)-2-[metyl(metylsulfonyl)amino]-6-(propan-2-yl)pyrimidin-5-yl]-3,5-dihydroxihept-6-ensyra – 1-[(R)-(4-klorofenyl)(fenyl)metyl]piperazin (1:1) (CAS RN 1235588-99-4)	0 %	31.12.2016
ex 2935 00 90	50	4,4'-Oxidi(bensensulfonohydrazid) (CAS RN 80-51-3)	0 %	31.12.2018
ex 2935 00 90	53	2,4-Dikloro-5-sulfamoylbenzoesyra (CAS RN 2736-23-4)	0 %	31.12.2014
ex 2935 00 90	55	Tifensulfuron-metyl (ISO) (CAS RN 79277-27-3)	0 %	31.12.2018
ex 2935 00 90	63	Nikosulfuron (ISO), med en renhetsgrad på minst 91 viktprocent (CAS RN 111991-09-4)	0 %	31.12.2014
ex 2935 00 90	65	Tribenuron-metyl (ISO) (CAS RN 101200-48-0)	0 %	31.12.2018
ex 2935 00 90	75	Metsulfuron-metyl (ISO) (CAS RN 74223-64-6)	0 %	31.12.2018
ex 2935 00 90	77	[[4-[2-[[[3-Etyl-2,5-dihydro-4-metyl-2-oxo-1H-pyrrol-1-yl]karbonyl]amin]etyl]fenyl]sulfonyl]-karbamidsyra etyl ester, (CAS RN 318515-70-7)	0 %	31.12.2014
ex 2935 00 90	82	N-(5,7-Dimetoxi[1,2,4]triazolo[1,5-a]pyrimidin-2-yl)-2-metoxi-4-(trifluorometyl)pyridin-3-sulfonamid, (CAS RN 422556-08-9)	0 %	31.12.2014
ex 2935 00 90	85	N-[4-(Isopropylaminoacetyl)fenyl]metansulfonamidhydroklorid	0 %	31.12.2018
ex 2935 00 90	88	N-(2-(4-Amino-N-etyl-m-toluidin)etyl)metansulfonamidseskvulfatmonohydrat, (CAS RN 25646-71-3)	0 %	31.12.2018
ex 2935 00 90	89	3-(3-Bromo-6-fluoro-2-metyldindol-1-ylsulfonyl)-N,N-dimetyl-1,2,4-triazol-1-sulfonamid (CAS RN 348635-87-0)	0 %	31.12.2016
ex 2938 90 30	10	Ammoniumglycyrrizat (CAS RN 53956-04-0)	0 %	31.12.2015
ex 2938 90 90	10	Hesperidin (CAS RN 520-26-3)	0 %	31.12.2018
ex 2938 90 90	20	Etylvainillin-beta-D-glukopyranosid (CAS RN 122397-96-0)	0 %	31.12.2018
ex 2941 20 30	10	Dihydrostreptomycinsulfat (CAS RN 5490-27-7)	0 %	31.12.2016
ex 3102 50 00	10	Naturligt natriumnitrat	0 %	31.12.2017

KN-nummer	TARIC	Beskrivning	Autonom tullsats	Datum för obligatorisk översyn
3201 20 00		Mimosaextrakt (wattleextrakt)	0 %	31.12.2018
ex 3201 90 90	20	Garvämnesextrakter av gambir och myrobalanfrukter	0 %	31.12.2018
ex 3204 11 00	20	Färgämne C.I. Disperse Yellow 241 (CAS RN 83249-52-9), med en renhetsgrad på minst 97 % fastställd med högupplösande vätskekromatografi	0 %	31.12.2015
ex 3204 11 00	30	Preparat av dispersionsfärgämne, innehållande: — C.I. Disperse Orange 61, — C.I. Disperse Blue 291:1, — C.I. Disperse Violet 93:1, — C.I. Disperse Red 54	0 %	31.12.2015
ex 3204 11 00	40	Färgämne C.I. Disperse Red 60 (CAS RN 17418-58-5)	0 %	31.12.2016
ex 3204 11 00	50	Färgämne C.I. Disperse Blue 72 (CAS RN 81-48-1)	0 %	31.12.2016
ex 3204 11 00	60	Färgämne C.I. Disperse Blue 359 (CAS RN 213328-78-0)	0 %	31.12.2016
ex 3204 11 00	70	Färgämne C.I. Disperse Red 343 (CAS RN 99035-78-6)	0 %	31.12.2017
ex 3204 11 00	80	Icke-joniskt färgpreparat innehållande — N-[5-(acetylamino)-4-[(2-klor-4,6-dinitrofenyl)azo]-2-metoxifenyl]-2-oxo-2-(fenylmetoxy)etyl-β-alanin (CAS RN 159010-67-0) — N-[4-[(2-cyan-4-nitrofenyl)azo]fenyl]-N-metyl-2-(1,3-dihydro-1,3-dioxo-2H-isoindol-2-yl)etyl-β-alanin (CAS RN 170222-39-6) och — N-[2-klor-4-[(4-nitrofenyl)azo]fenyl]-2-[2-(1,3-dihydro-1,3-dioxo-2H-isoindol-2-yl)etoxy]-2-oxoetyl-β-alanin (CAS RN 371921-34-5)	0 %	31.12.2017
ex 3204 12 00	10	Färgämne C.I. Acid Blue 9 (CAS RN 3844-45-9)	0 %	31.12.2016
ex 3204 12 00	20	Anjoniskt färgpreparat innehållande minst 75 viktprocent dinatrium-7-((4-klor-6-(dodekylamin)-1,3,5-triazin-2-yl)amin)-4-hydroxi-3-((4-((4-sulfofenyl)azo)fenyl)azo)-2-naftalensulfonat (CAS RN 145703-76-0)	0 %	31.12.2017
ex 3204 12 00	30	Anjoniskt surt färgpreparat, innehållande — litium-amino-4-(4-tert-butylanilin)antrakinon-2-sulfonat (CAS RN125328-86-1), — C.I. Acid Green 25 (CAS RN 4403-90-1) och — C.I. Acid Blue 80 (CAS RN 4474-24-2)	0 %	31.12.2017
ex 3204 12 00	40	Färgämnespreparat i vätskeform, innehållande det anjoniska sura färgämnet C.I. Acid Blue 182 (CAS RN 12219-26-0)	0 %	31.12.2018
ex 3204 13 00	10	Färgämne C.I. Basic Red 1(CAS RN 989-38-8)	0 %	31.12.2016
ex 3204 13 00	20	2,2'-(3,3'-Dioxidobifenyl-4,4'-diyldiazo)bis(6-(4-(3-(dietylamino)propylamino)-6-(3-(dietylammonio)propylamino)-1,3,5-triazin-2-ylamino)-3-sulfonato-1-naftolato))dikoppar(II)acetatlaktat (CAS RN 159604-94-1)	0 %	31.12.2017
ex 3204 13 00	30	Färgämne C.I. Basic Blue 7 (CAS RN 2390-60-5)	0 %	31.12.2017
ex 3204 13 00	40	Färgämne C.I. Basic Violet 1 (CAS RN 603-47-4)/(CAS RN 8004-87-3)	0 %	31.12.2017
ex 3204 15 00	10	Färgämne C.I. Vat Orange 7 (C.I. Pigment Orange 43) (CAS RN 4424-06-0)	0 %	31.12.2017
ex 3204 15 00	60	Färgämne C.I. Vat Blue 4 (CAS RN 81-77-6)	0 %	31.12.2018
ex 3204 17 00	10	Färgämne C.I. Pigment Yellow 81 (CAS RN 22094-93-5)	0 %	31.12.2018

KN-nummer	TARIC	Beskrivning	Autonom tullsats	Datum för obligatorisk översyn
ex 3204 17 00	15	Färgämne C.I. Pigment Green 7 (CAS RN 1328-53-6)	0 %	31.12.2016
ex 3204 17 00	20	Färgämne C.I. Pigment Blue 15:3 (CAS RN 147-14-8)	0 %	31.12.2016
ex 3204 17 00	25	Färgämne C.I. Pigment Yellow 14 (CAS RN 5468-75-7)	0 %	31.12.2016
ex 3204 17 00	30	Färgämne C.I. Pigment Yellow 97 (CAS RN 12225-18-2)	0 %	31.12.2017
ex 3204 17 00	35	Färgämne C.I. Pigment Red 202 (CAS RN 3089-17-6)	0 %	31.12.2016
ex 3204 17 00	40	Färgämne C.I. Pigment Yellow 120 (CAS RN 29920-31-8)	0 %	31.12.2014
ex 3204 17 00	50	Färgämne C.I. Pigment Yellow 180 (CAS RN 77804-81-0)	0 %	31.12.2014
ex 3204 17 00	60	Färgämne C.I. Pigment Red 53:1 (CAS RN 5160-02-1)	0 %	31.12.2016
ex 3204 17 00	65	Färgämne C.I. Pigment Red 53 (CAS RN 2092-56-0)	0 %	31.12.2016
ex 3204 17 00	70	Färgämne C.I. Pigment Yellow 13 (CAS RN 5102-83-0)	0 %	31.12.2016
ex 3204 17 00	75	Färgämne C.I. Pigment Orange 5 (CAS RN 3468-63-1)	0 %	31.12.2017
ex 3204 17 00	80	Färgämne C.I. Pigment Red 207 (CAS RN 71819-77-7)	0 %	31.12.2017
ex 3204 17 00	85	Färgämne C.I. Pigment Blue 61(CAS RN 1324-76-1)	0 %	31.12.2017
ex 3204 17 00	88	Färgämne C.I. Pigment Violet 3 (CAS RN 1325-82-2)	0 %	31.12.2017
ex 3204 19 00	11	Fotokromatiskt färgämne, 3-(4-butoxyfenyl)-6,7-dimetoxy-3-(4-metoxyfenyl)-13,13-dimetyl-3,13-dihydrobenzo[h]indeno[2,1-f]kromen-11-karbonitril	0 %	31.12.2014
ex 3204 19 00	21	Fotokromatiskt färgämne, 4-(3-(4-butoxyfenyl)-6-metoxy-3-(4-metoxyfenyl)-13,13-dimetyl-11-(trifluorometyl)-3,13-dihydrobenzo[h]indeno[2,1-f]kromen-7-yl)morfolin (CAS RN 1021540-64-6)	0 %	31.12.2014
ex 3204 19 00	31	Fotokromatiskt färgämne, N-hexyl -6,7-dimetoxy-3,3-bis(4-metoxyfenyl)-13,13-dimetyl-3,13-dihydrobenzo[h]indeno[2,1-f]kromen-11-karboxamid	0 %	31.12.2014
ex 3204 19 00	41	Fotokromatiskt färgämne, 4,4'-(13,13-dimetyl-3,13-dihydrobenzo[h]indeno[2,1-f]kromen-3,3-diyl)difenol	0 %	31.12.2014
ex 3204 19 00	43	Fotokromatiskt färgämne, bis(2-(4-(7-metoxi-3-(4-metoxifenyl)-11-fenyl)-13,13-dipropyl-3,13-dihydrobenzo[h]indeno[2,1-f]kromen-3-yl)fenoxi)etyl)dekanedioat (CUS 0133724-2) (5)	0 %	31.12.2018
ex 3204 19 00	47	Fotokromatiskt färgämne, 4-(4-(13,13-dimetyl-3,11-difenyl-3,13-dihydrobenzo[h]indeno[2,1-f]kromen-3-yl)fenyl)morfolin (CUS 0133726-4) (5)	0 %	31.12.2018
ex 3204 19 00	51	Fotokromatiskt färgämne, 4-(4-(6,11-difluoro-13,13-dimetyl-3-fenyl-3,13-dihydrobenzo[h]indeno[2,1-f]kromen-3-yl)fenyl)morfolin (CAS RN 1360882-72-6)	0 %	31.12.2014
ex 3204 19 00	53	Fotokromatiskt färgämne, 3-(4-butoxyfenyl)-3-(4-fluorofenyl)-6,7-dimetoxy-13,13-dimetyl-3,13-dihydrobenzo[h]indeno[2,1-f]kromen-11-karbonitril (CUS 0133725-3) (5)	0 %	31.12.2018
ex 3204 19 00	55	Fotokromatiskt färgämne, 4, 4'-(7-metoxi-11-fenyl-13,13-dipropyl-3,13-dihydrobenzo[h]indeno[2,1-f]kromen-3,3-diyl)difenol (CUS 0133728-6) (5)	0 %	31.12.2018
ex 3204 19 00	57	Fotokromatiskt färgämne, bis(2-(4-[11-cyano-3-(4-fluorofenyl)-6,7-dimetoxy-13,13-dimetyl-3,13-dihydrobenzo[h]indeno[2,1-f]kromen-3-yl]fenoxi)etyl)dekanedioat (CUS 0133729-7) (5)	0 %	31.12.2018

KN-nummer	TARIC	Beskrivning	Autonom tullsats	Datum för obligatorisk översyn
ex 3204 19 00	61	Fotokromatiskt färgämne, 3-(4-butoxyfenyl)-6,7-dimetoxy-3-(4-metoxifenyl)-1,3,13-dimetyl-11-(trifluorometyl)-3,13-dihydrobenzo[h]indeno[2,1-f]kromen (CAS RN 1021540-61-3)	0 %	31.12.2014
ex 3204 19 00	63	Fotokromatiskt färgämne, 1-{4-(6-metoxi-3-(4-metoxifenyl)-1,3,13-dimetyl-3,13-dihydrobenzo[h]indeno[2,1-f]kromen-3-yl)fenyl}piperidin (CUS 0133727-5) ⁽⁵⁾	0 %	31.12.2018
ex 3204 19 00	70	Färgämne C.I. Solvent Red 49 (CAS RN 509-34-2)	0 %	31.12.2018
ex 3204 19 00	71	Färgämne C.I. Solvent Brown 53 (CAS RN 64696-98-6)	0 %	31.12.2015
ex 3204 19 00	73	Färgämne C.I. Solvent Blue 104 (CAS RN 116-75-6), med en renhetsgrad på minst 97 % fastställd med högupplösande vätskekromatografi	0 %	31.12.2015
ex 3204 19 00	77	Färgämne C.I. Solvent Yellow 98 (CAS RN 27870-92-4)	0 %	31.12.2016
ex 3204 19 00	84	Färgämne C.I. Solvent Blue 67 (CAS RN 12226-78-7)	0 %	31.12.2017
ex 3204 19 00	85	Färgämne C.I. Solvent Red HPR	0 %	31.12.2017
ex 3204 20 00	20	Färgämne C.I. Fluorescent Brightener 71 (CAS RN 16090-02-1)	0 %	31.12.2016
ex 3204 20 00	30	Färgämne C.I. Fluorescent Brightener 351 (CAS RN 38775-22-3)	0 %	31.12.2016
ex 3204 20 00	40	Dinatrium 5-[[4-anilino-6-[2-hydroxietyl(metyl)amino]-1,3,5-triazin-2-yl]amino]-2-[(E)-2-[4-[[4-anilino-6-[2-hydroxietyl(metyl)amino]-1,3,5-triazin-2-yl]amino]-2-sulfonatofenyl]etenyl]bensensulfonat (CAS RN 13863-31-5)	0 %	31.12.2018
ex 3205 00 00	10	Aluminiumsubstratpigment framställda av färgämnen, avsedda att användas för tillverkning av pigment för läkemedelsindustrin ⁽¹⁾	0 %	31.12.2018
ex 3205 00 00	20	Färgämne C.I. Carbon Black 7 Lake	0 %	31.12.2016
ex 3206 11 00	10	Titandioxid, överdragen med isopropoxytitantriosostearat, innehållande minst 1,5 viktprocent men högst 2,5 viktprocent isopropoxytitantriosostearat	0 %	31.12.2018
ex 3206 19 00	10	Beredning innehållande (i viktprocent) — 72 % (± 2 %) glimmer (CAS RN 12001-26-2) och — 28 % (± 2 %) titandioxid (CAS RN 13463-67-7)	0 %	31.12.2016
ex 3206 42 00	10	Litopon (CAS RN 1345-05-7)	0 %	31.12.2018
3206 50 00		Oorganiska produkter av sådana slag som används som luminoforer	0 %	31.12.2018
ex 3207 30 00	10	Beredning innehållande: — högst 85 viktprocent silver, — minst 2 viktprocent palladium, — bariumtitanat, — terpineol, och — etylcellulosa, använd för screentryck vid tillverkningen av keramiska flerskiktsskondensatorer ⁽¹⁾	0 %	31.12.2018
ex 3207 40 85	20	Glasflingor, överdragna med silver, med en genomsnittlig diameter av 40 (± 10) µm	0 %	31.12.2018
ex 3207 40 85	40	Glasflingor (CAS RN 65997-17-3) — med en tjocklek av minst 0,3 µm men högst 10 µm och — beskiktade med titanoxid (CAS RN 13463-67-7) eller järnoxid (CAS RN 18282-10-5)	0 %	31.12.2017

KN-nummer	TARIC	Beskrivning	Autonom tullsats	Datum för obligatorisk översyn
ex 3208 10 90	10	Antireflexbeläggningar bestående av en esterbaserad polymer som modifierats med en kromofor grupp, i form av en lösning av antingen 2-metoxi-1-propanol, 2-metoxi-1-metyletylacetat eller metyl-2-hydroxiisobutytrat, innehållande högst 10 viktprocent polymer	0 %	31.12.2018
ex 3707 90 90	60			
ex 3208 20 10	10	Sampolymerer av N-vinylkaprolaktam, N-vinyl-2-pyrrolidon och dimetylaminoethylmetakrylat, i form av en lösning i etanol med en sampolymerhalt av minst 34 men högst 40 viktprocent	0 %	31.12.2018
ex 3208 20 10	20	Immersionstäcksiktlösning, innehållande 0,5–15 viktprocent akrylat-metakrylat-alkensulfonat-sampolymerer med fluorerade sidokedjor, i en lösning av n-butanol och/eller 4-metyl-2-pentanol och/eller diisoomyleter	0 %	31.12.2018
ex 3208 90 19	10	Sampolymerer av maleinsyra och metylvinyleter, monoförestrade med etyl- och/eller isopropyl- och/eller butylgrupper, i form av en lösning i etanol, etanol och butanol, isopropanol eller isopropanol och butanol	0 %	31.12.2018
ex 3208 90 19	15	Modifierade, klorerade polyolefiner, även i lösning eller dispersion	0 %	31.12.2018
ex 3902 90 90	94			
ex 3208 90 19	25	Sampolymer av tetrafluoretylen i butylacetatlösning med ett lösningsmedelsinnehåll på 50 viktprocent ($\pm 2\%$)	0 %	31.12.2017
ex 3208 90 91	20			
ex 3208 90 19	35	Silikoner innehållande minst 50 viktprocent xylen av sådant slag som används för framställning av kirurgiska långtidsimplantat	0 %	31.12.2018
ex 3208 90 19	40	Polymerer av metylsiloxan, i form av en lösning i en blandning av aceton, butanol, etanol och isopropanol, innehållande minst 5 viktprocent men högst 11 viktprocent polymerer av metylsiloxan	0 %	31.12.2018
ex 3208 90 19	50	Lösningar innehållande: — 65 (± 10) viktprocent γ -butyrolakton, — 30 (± 10) viktprocent polyamidharts, — 3,5 ($\pm 1,5$) viktprocent esterderivat av naftokinon och — 1,5 ($\pm 0,5$) viktprocent arylkiselsyra	0 %	31.12.2018
ex 3208 90 19	60	Sampolymer av hydroxystyren med ett eller flera av följande ämnen — styren, — alkoxytyren, — alkylakrylater, lösta i etyllaktat	0 %	31.12.2016
ex 3208 90 19	75	Acenaftalensampolymer i etyllaktatlösning	0 %	31.12.2017
ex 3208 90 99	10	Lösningar på basis av kemiskt modifierade naturliga polymerer, innehållande två eller flera av följande färgämnen: — metyl-8'-acetoxi-1,3,3,5,6-pentametyl-2,3-dihydrospiro[1H-indol-2,3'-naf- to[2,1-b][1,4]oxazin]-9'-karboxylat, — metyl-6-(isobutyryloxi)-2,2-difenyl-2H-benso[h]kromen-5-karboxylat, — 13-isopropyl-3,3-bis(4-metoxifenyl)-6,11-dimetyl-3,13-dihydrobenso [h]in- deno[2,1-f]kromen-13-ol, — etoxikarbonylmetyl-8-metyl-2,2-difenyl-2H-benso[h]kromen-5-karboxylat, — 13-etyl-3-[4-(morfolino)fenyl]-3-fenyl-3,13-dihydrobenso [h]indeno[2,1-f]- kromen-13-ol	0 %	31.12.2018
ex 3215 11 00	10	Tryckfärger, flytande, som består av en dispersion av en sampolymer av vinylakrylat och färgpigment i isoparaffiner, innehållande högst 13 viktprocent sampolymer av vinylakrylat och färgpigment	0 %	31.12.2018
ex 3215 19 00	10			

KN-nummer	TARIC	Beskrivning	Autonom tullsats	Datum för obligatorisk översyn
ex 3215 19 00	20	Bläck — bestående av en polyesterpolymer och en lösning av silver (CAS RN 7440-22-4) och silverklorid (CAS RN 7783-90-6) i metylpropylketon (CAS RN 107-87-9) — med ett sammanlagt innehåll av olöst klor på minst 55 men högst 57 viktprocent och — med en specifik vikt av minst 1,40 g/cm ³ och högst 1,60 g/cm ³ , för användning för stämpling av elektroder (¹)	0 %	31.12.2017
ex 3215 90 00	10	Beredningar av bläck, avsedda att användas för tillverkning av ink jetkassetter (¹)	0 %	31.12.2018
ex 3215 90 00	20	Värmekänsligt bläck fixerat på en plastfilm eller en plastfolie	0 %	31.12.2018
ex 3215 90 00	30	Bläck i engångspatroner, innehållande: — minst 5viktprocent men högst 10viktprocent amorf kiseldioxid eller — minst 3,8viktprocent färgämne C.I. Solvent Black 7 i organiska lösningsmedel för märkning av integrerade kretsar (¹)	0 %	31.12.2018
ex 3215 90 00	40	Torrbläckpulver på hybridhartsbas (framställt av polystyrenakrylharts och polyesterharts) blandat med — vax, — en vinylbaserad polymer och — ett färgämne, för tillverkning av tonerflaskor till kopiatorer, telefaxapparater, skrivare och multifunktionsenheter (¹)	0 %	31.12.2015
3301 12 10		Eteriska oljor från apelsin, inte terpenfria	0 %	31.12.2018
ex 3402 11 90	10	Natriumlauroylmetylisetonat	0 %	31.12.2015
ex 3402 13 00	10	Ytaktivt ämne bestående av sampolymerer av vinyl, på basis av polypropenglykol	0 %	31.12.2018
ex 3402 13 00	20	Ytaktivt ämne, innehållande 1,4-dimetyl-1,4-bis(2-metylpropyl)-2-butyn-1,4-diyleter, polymeriserat med oxiran, metylterminerat	0 %	31.12.2017
ex 3402 13 00	30	Polyoxietylerad -12-hydroxistearinsyra (CAS RN 70142-34-6)	0 %	31.12.2018
ex 3402 90 10	20	Blandningar av natriumdokusat (INN) och natriumbensoat	0 %	31.12.2018
ex 3402 90 10	30	Ytaktiv beredning bestående av en blandning av natriumdokusat och etoxilerad 2,4,7,9-tetrametyldec-5-yn-4,7-diol (CAS RN 577-11-7 and 9014-85-1)	0 %	31.12.2015
ex 3402 90 10	50	Ytaktiv beredning bestående av en blandning av polysiloxan och poly(etylenglykol)	0 %	31.12.2015
ex 3402 90 10	60	Ytaktiv beredning innehållande 2-etylhexyloxymetyloxiran	0 %	31.12.2014
ex 3402 90 10	70	Ytaktiv beredning innehållande etoxylerad 2,4,7,9-tetrametyl-5-dekyn-4,7-diol (CAS RN 9014-85-1)	0 %	31.12.2014
ex 3403 99 00	10	Skärvätskor på basis av en vattenlösning av syntetiska polypeptider	0 %	31.12.2018
ex 3504 00 90	10	Avidin (CAS RN 1405-69-2)	0 %	31.12.2014
ex 3505 10 50	20	O-(2-Hydroxietyl)derivat av hydrolyserad majsstärkelse (CAS RN 9005-27-0)	0 %	31.12.2018
ex 3506 91 00	10	Lim och klister baserade på en vattendispersion av en blandning av dimeriserat kolofonium och en sampolymer av eten och vinylacetat (EVA)	0 %	31.12.2018

KN-nummer	TARIC	Beskrivning	Autonom tullsats	Datum för obligatorisk översyn
ex 3506 91 00	30	Tvåkomponents mikrokapslat epoxilim, dispergerat i ett lösningsmedel	0 %	31.12.2018
ex 3506 91 00	40	Självhäftande tryckkänsligt akrylskikt, med en tjocklek av minst 0,076 mm men högst 0,127 mm, i rullar med en bredd av minst 45,7 cm men högst 132 cm, levererat med en skyddsliner med en vidhäftningsgrad av minst 15N/25 mm (uppmätt i enlighet med ASTM D 3330-metoden)	0 %	31.12.2014
ex 3601 00 00	10	Pyrotekniskt pulver i form av cylindriskgranulat bestående av strontiumnitrat eller kopparnitrat i en lösning av nitroguanidin, bindemedel och tillsatser, för användning i uppblåsningssystem för krockkuddar (¹)	0 %	31.12.2016
ex 3701 30 00	10	Tryckplåtar för högtryck, av sådana slag som används för tryckning på tidningspapper, bestående av ett metallsubstrat överdraget med ett fotopolymeriskt skikt med en tjocklek av minst 0,2 mm men högst 0,8 mm, ej täckta med en avdragbar skyddsfolie, med en total tjocklek av högst 1 mm	0 %	31.12.2018
ex 3701 30 00	20	Ljuskänslig platta bestående av ett fotopolymerskikt på polyesterfolie med en sammanlagd tjocklek på mer än 0,43 mm men högst 3,18 mm	0 %	31.12.2014
ex 3701 99 00	10	Plåtar av kvarts eller glas, belagda med kromfilm och överdragna med ett lager ljuskänsligt eller elektronkänsligt harts, av sådana slag som används för tillverkning av varor enligt nr 8541 eller 8542	0 %	01.07.2014
ex 3705 90 90	10	Fotomasker för fotografisk överföring av kretsscheman till halvledarplattor "wafers"	0 %	31.12.2014
ex 3707 10 00	10	Ljuskänsliga emulsioner för sensibilisering av kiselskivor (¹)	0 %	31.12.2018
ex 3707 10 00	15	Strålningskänslig emulsion bestående av — högst 12 viktprocent diazooxonaftalensulfonsyraester — fenolhartser i en lösning innehållande minst 2-metoxi-1-metyletylacetat eller etyllaktat eller metyl 3-metoxypropionat eller 2-heptanon	0 %	31.12.2018
ex 3707 10 00	25	Strålningskänsliga emulsioner innehållande — fenol- eller akrylhartser, — högst 2 viktprocent ljuskänsliga syraprekursorer, i en lösning innehållande 2-metoxi-1-metyletylacetat eller etyllaktat	0 %	31.12.2018
ex 3707 10 00	30	Beredning på basis av ljuskänslig akrylhaltig polymer, innehållande färgpigment, 2-metoxi-1-metyletylacetat och cyklohexanon, med eller utan innehåll av etyl-3-etoxipropionat	0 %	31.12.2018
ex 3707 10 00	35	Strålningskänslig emulsion eller beredning innehållande	0 %	31.12.2016
ex 3707 90 90	70	— akrylatpolymerer och/eller — metakrylatpolymerer och/eller — derivat av styrenpolymerer, med högst 7 viktprocent ljuskänsliga syraprekursorer i ett organiskt lösningsmedel innehållande åtminstone 2-metoxi-1-metyletylacetat	0 %	31.12.2016
ex 3707 10 00	40	Strålningskänslig emulsion, innehållande: — högst 10 viktprocent naftokinondiazidestrar, — minst 2 men högst 20 viktprocent sampolymerer av hydroxystyren — högst 7 viktprocent epoxy-haltiga derivat upplöst i 1-etoxi-2-propylacetat och/eller etyllaktat	0 %	31.12.2016

KN-nummer	TARIC	Beskrivning	Autonom tullsats	Datum för obligatorisk översyn
ex 3707 10 00	45	Ljuskänslig emulsion bestående av cyklisk polyisopren innehållande — minst 55 och högst 75 viktprocent xylene, och — minst 12 och högst 18 viktprocent etylbensen	0 %	31.12.2014
ex 3707 10 00	50	Ljuskänslig emulsion innehållande — minst 20 och högst 45 viktprocent sampolymerer av akrylat och/eller metakrylat och hydroxystyrenderivat, — minst 25 och högst 50 viktprocent organiska lösningsmedel som åtminstone innehåller etyllaktat och/eller propen-glykolmetyleter-acetat, — minst 5 och högst 30 viktprocent akrylat, — högst 12 viktprocent av en fotoinitiator	0 %	31.12.2014
ex 3707 10 00	55	Dielektrisk beläggning som fungerar som buffert för mekaniska påfrestningar och består av en radikalt fotostrukturerbar polyamidprekursor med omättat kol i sidokedjorna som kan omvandlas till en polyimid, i form av en lösning av N-metyl-2-pyrrolidon eller N-etyl-2-pyrrolidon med ett polymerinnehåll av minst 10 viktprocent	0 %	31.12.2018
ex 3707 90 20	10	Torrbläckpulver eller toner, bestående av en sampolymer av styren och butylakrylat och antingen magnetit eller kimrök, för användning som framkallare vid tillverkning av kassetter för telefaxapparater, skrivare eller kopiatorer (¹)	0 %	31.12.2018
ex 3707 90 20	20	Torrbläckpulver eller toner på polyolharts för användning som framkallare vid tillverkning av kassetter för telefaxapparater, skrivare eller kopiatorer (¹)	0 %	31.12.2018
ex 3707 90 20	40	Torrbläckpulver eller toner på polyesterharts, framställt genom polymerisering, för användning som framkallare vid tillverkning av kassetter för telefaxapparater, skrivare eller kopiatorer (¹)	0 %	31.12.2018
ex 3707 90 20	50	Torrbläckpulver eller toner, bestående av: — styrenakrylat/butadienkopolymer — antingen kimrök eller ett organiskt pigment — även innehållande polyolefin eller amorf kiseldioxid för användning som framkallare vid tillverkningen av flaskor eller patroner med tonerfyllning för faxmaskiner, datorskrivare och kopieringsapparater (¹)	0 %	31.12.2017
ex 3707 90 90	10	Antireflexbeläggningar, bestående av en modifierad metakrylpolymer, innehållande högst 10 viktprocent polymer, i form av en lösning i två eller tre av följande ämnen: — 2-metoxi-1-metyletylacetat (CAS RN 108-65-6) — 1-metoxipropan-2-ol (CAS RN 107-98-2) — Etyllaktat (CAS RN 97-64-3)	0 %	31.12.2018
ex 3707 90 90	40	Antireflexskikt, i form av en vattenlösning, innehållande högst — 2 viktprocent halogenfri alkylsulfonsyra, och — 5 viktprocent av en fluorinerad polymer	0 %	31.12.2014
ex 3707 90 90	80	Antireflexbeläggning bestående av antingen en siloxanpolymer eller organisk polymer med en fenol-hydroxi-grupp som modifierats med en kromofor grupp, i form av en lösning av ett organiskt lösningsmedel innehållande antingen 1-etoxi-2-propanol eller 2-metoxi-1-metyletylacetat innehållande högst 10 viktprocent polymer	0 %	31.12.2015
ex 3707 90 90	85	Rullar innehållande — ett torrt skikt av ljuskänsligt akrylharts, — på ena sidan en skyddsfolie av poly(etentereftalat) och — på andra sidan en skyddsfolie av polyeten	0 %	31.12.2014

KN-nummer	TARIC	Beskrivning	Autonom tullsats	Datum för obligatorisk översyn
ex 3801 90 00	10	Expanderbar grafit (CAS RN 90387-90-9 och CAS RN 12777-87-6)	0 %	31.12.2016
ex 3802 90 00	11	Diatomit, kalcinerad med soda som flussmedel, syratvättad, för användning som filtermedel vid tillverkning av farmaceutiska och/eller biokemiska produkter ⁽¹⁾	0 %	31.12.2017
3805 90 10		"Pine oil"	1,7 %	31.12.2018
ex 3806 10 00	20	Kolofoniummodifierad fenolharts	0 %	31.12.2016
ex 3909 40 00	50	— innehållande minst 60 % men högst 75 % kolofonium, — med ett syratalt på högst 25 av ett slag som används vid offsettryckning		
ex 3808 91 90	10	Indoxacarb (ISO) och dess (R)-isomer, fixerade på en bärare av kiseldioxid	0 %	31.12.2018
ex 3808 91 90	30	Preparat innehållande endosporer eller sporer och proteinkristaller som utvunnits ur — <i>Bacillus thuringiensis</i> Berliner subsp. <i>aizawai</i> och <i>kurstaki</i> eller — <i>Bacillus thuringiensis</i> subsp. <i>kurstaki</i> , eller — <i>Bacillus thuringiensis</i> subsp. <i>israelensis</i> , eller — <i>Bacillus thuringiensis</i> subsp. <i>aizawai</i> , eller — <i>Bacillus thuringiensis</i> subsp. <i>tenebrionis</i>	0 %	31.12.2014
ex 3808 91 90	40	Spinosad (ISO)	0 %	31.12.2018
ex 3808 91 90	60	Spinetoram (ISO) (CAS RN 935545-74-7), beredning av två spinosynkomponenter (3'-etoxi-5,6-dihydrospinosyn) och (3'-etoxispinosyn L)	0 %	31.12.2017
ex 3808 92 90	10	Svampbekämpningsmedel i pulverform, innehållande minst 65 men högst 75 viktprocent hymexazol (ISO), ej föreliggande i former eller förpackningar för försäljning i detaljhandeln	0 %	31.12.2018
ex 3808 92 90	30	Preparat bestående av en suspension av pyritionzink (INN) i vatten, innehållande — 24–26 viktprocent pyritionzink (INN), eller — 39–41 viktprocent pyritionzink (INN)	0 %	31.12.2018
ex 3808 92 90	50	Beredningar baserade på kopparpyrition (CAS RN 14915-37-8)	0 %	31.12.2014
ex 3808 93 15	10	Beredning på basis av ett koncentrat innehållande minst 45 viktprocent men högst 55 viktprocent av det aktiva växtbekämpningsmedlet Penoxsulam i form av vattensuspension	0 %	31.12.2017
ex 3808 93 23	10	Herbucid innehållande flazasulfuron (ISO) som verksamt ämne	0 %	31.12.2014
ex 3808 93 27	40	Beredning bestående av en suspension av tepraloxydin (ISO), innehållande — minst 30 viktprocent tepraloxydin (ISO), — högst 70 viktprocent av en petroleumfraktion bestående av aromatiska kolväten	0 %	31.12.2016
ex 3808 93 90	10	Beredning, i form av granulat, innehållande i viktprocent: — minst 38,8 % men högst 41,2 % Gibberellin A3, eller — minst 9,5 % men högst 10,5 % Gibberellin A4 och A7	0 %	31.12.2014

KN-nummer	TARIC	Beskrivning	Autonom tullsats	Datum för obligatorisk översyn
ex 3808 93 90	20	Preparat bestående av benzyl(purin-6-yl)amin i en glykollösning, innehållande, i viktprocent, — minst 1,88 % men högst 2,00 % benzyl(purin-6-yl)amin, av ett slag som används i tillväxtreglerande medel	0 %	31.12.2015
ex 3808 93 90	30	Vattenlösning innehållande (i viktprocent): — 1,8 % natriumpara-nitrofenolat, — 1,2 % natriumorto-nitrofenolat, — 0,6 % natrium 5-nitroguaiakolat för tillverkning av tillväxtreglerande medel för växter ⁽¹⁾	0 %	31.12.2015
ex 3808 93 90	40	Blandning av vitt pulver innehållande, i viktprocent, — minst 3 % men högst 3,6 % 1-metylcyklopropen med en renhetsgrad över 96 % och — högst 0,05 % av föroreningarna 1-klor-2-metylpropen respektive 3-klor-2-metylpropen för tillverkning av tillväxtreglerande medel för frukt, grönsaker och prydnadsväxter efter skörd med en särskild generator ⁽¹⁾	0 %	31.12.2015
ex 3808 93 90	50	Beredning, i pulverform, innehållande i viktprocent: — minst 55 % av Gibberellin A4, — minst 1 % men högst 35 % Gibberellin A7, — minst 90 % Gibberellin A4 och Gibberellin A7 tillsammans, — högst 10 % av en kombination av vatten och andra naturligt förekommande gibberelliner av ett slag som används i tillväxtreglerande medel	0 %	31.12.2015
ex 3808 99 90	10	Oxamyl (ISO) (CAS RN 23135-22-0) i en lösning innehållande cyklohexanon och vatten	0 %	31.12.2015
ex 3808 99 90	20	Abamektin (ISO) (CAS RN 71751-41-2)	0 %	31.12.2018
ex 3809 91 00	10	Blandningar av (5-etyl-2-metyl-2-oxo-1,3,2λ ⁵ -dioxafosforan-5-yl-metyl)metylmetylfosfonat och bis(5-etyl-2-metyl-2-oxo-1,3,2λ ⁵ -dioxafosforan-5-yl-metyl)metylfosfonat	0 %	31.12.2018
ex 3809 92 00	20	Skumdämpningsmedel bestående av en blandning av oxydipropanol och 2,5,8,11-tetrametyldodek-6-yn-5,8-diol	0 %	31.12.2014
ex 3810 10 00	10	Löd pasta bestående av en blandning av metaller och harts i följande proportioner: — minst 70 viktprocent men högst 90 viktprocent av tenn, — högst 10 viktprocent av en eller flera av metallerna silver, koppar, vismut, zink och indium för användning inom den elektro-tekniska industrin ⁽¹⁾	0 %	31.12.2018
ex 3811 19 00	10	Lösning av mer än 61 viktprocent, men högst 63 viktprocent, metylcyklopentadienylmangantrikarbonyl i ett aromatiskt kolvätelösningsmedel, innehållande högst: — 4,9 viktprocent 1,2,4-trimetyl-bensen, — 4,9 viktprocent naftalen, och — 0,5 viktprocent 1,3,5-trimetyl-bensen	0 %	31.12.2014
ex 3811 21 00	10	Salter av dinonylnaftalensulfonsyra, i form av lösningar i mineraloljor	0 %	31.12.2018
ex 3811 21 00	20	Tillsatsmedel för smörjoljor, baserade på komplexa organiska molybdenföreningar, i form av en lösning i mineralolja	0 %	31.12.2018

KN-nummer	TARIC	Beskrivning	Autonom tullsats	Datum för obligatorisk översyn
ex 3811 21 00	30	Tillsatsmedel för smörjoljor, innehållande mineraloljor, bestående av kalciumsalter av reaktionsprodukter av polyisobutylensubstituerad fenol med salicylsyra och formaldehyd, som används som koncentrerat tillsatsmedel för tillverkning av motoroljor genom en blandningsprocess	0 %	31.12.2017
ex 3811 21 00	40	Tillsatsmedel för smörjoljor, innehållande mineraloljor, baserade på en blandning av kalciumsalter av dodecylfenolsulfid (CAS RN 68784-26-9), som används som koncentrerat tillsatsmedel för tillverkning av motoroljor genom en blandningsprocess	0 %	31.12.2017
ex 3811 21 00	50	Tillsatsmedel för smörjoljor, — baserade på kalciumalkyl(C16–24)bensensulfonater (CAS RN 70024-69-0), — innehållande mineraloljor, som används som koncentrerat tillsatsmedel för tillverkning av motoroljor genom en blandningsprocess	0 %	31.12.2017
ex 3811 21 00	60	Tillsatsmedel för smörjoljor, innehållande mineraloljor, — baserade på kalciumpolypropylenylsubstituerat bensensulfonat (CAS RN 75975-85-8) med ett innehåll av minst 25 men högst 35 viktprocent, — med ett totalt bastal (TBN) på minst 280 men högst 320, som används som koncentrerat tillsatsmedel för tillverkning av motoroljor genom en blandningsprocess	0 %	31.12.2017
ex 3811 21 00	70	Tillsatsmedel för smörjoljor, — innehållande polyisobutylensuccinimid erhållen från reaktionsprodukter av polyetenpolyaminer med polyisobutenylbärnstenssyraanhydrid (CAS RN 84605-20-9), — innehållande mineraloljor, — med ett klorinnehåll på minst 0,05 men högst 0,25 viktprocent, — med ett totalt bastal (TBN) över 20, som används som koncentrerat tillsatsmedel för tillverkning av motoroljor genom en blandningsprocess	0 %	31.12.2017
ex 3811 29 00	20	Tillsatsmedel för smörjoljor, bestående av reaktionsprodukter av bis(2-metylpentan-2-yl)ditioufosforsyra med propylenoxid, fosforoxid, och aminer med alkyl(C12–14)kedjor, som används som koncentrerat tillsatsmedel för tillverkning av motoroljor genom en blandningsprocess	0 %	31.12.2017
ex 3811 29 00	30	Tillsatsmedel för smörjoljor, bestående av reaktionsprodukter av butyl-cyklohex-3-enkarboxylat, svavel och trifenylofosfit (CAS RN 93925-37-2), som används som koncentrerat tillsatsmedel för tillverkning av motoroljor genom en blandningsprocess	0 %	31.12.2017
ex 3811 29 00	40	Tillsatsmedel för smörjoljor, bestående av reaktionsprodukter av 2-metylprop-1-en med svavelmonoklorid och natriumsulfid (CAS RN 68511-50-2), med ett klorinnehåll på minst 0,05 men högst 0,5 viktprocent, som används som koncentrerat tillsatsmedel för tillverkning av motoroljor genom en blandningsprocess	0 %	31.12.2017
ex 3811 29 00	50	Tillsatsmedel för smörjoljor, bestående av en blandning av N,N-dialkyl-2-hydroxiacetamider med alkylkedjelängd mellan 12 och 18 kolatomer (CAS RN 866259-61-2), som används som koncentrerat tillsatsmedel för tillverkning av motoroljor genom en blandningsprocess	0 %	31.12.2017
ex 3811 90 00	10	Salt av dinonylnaftylysulfonsyra i form av en lösning i mineralolja	0 %	31.12.2018
ex 3811 90 00	40	Lösning av ett kvartärt ammoniumsalt baserat på polyisobutenylsuccinimid, innehållande minst 20 men högst 29,9 viktprocent 2-etylhexanol	0 %	31.12.2017

KN-nummer	TARIC	Beskrivning	Autonom tullsats	Datum för obligatorisk översyn
ex 3812 10 00	10	Vulkaniseringsaccelerator på bas av granulat av difenylguanidin (CAS RN 102-06-7)	0 %	31.12.2016
ex 3812 20 90	10	Mjukningsmedel innehållande — bis(2-etylhexyl)-1,4-bensen dikarboxilat (CAS RN 6422-86-2) — över 10 viktprocent men högst 60 viktprocent dibutylterefthalat (CAS RN 1962-75-0)	0 %	31.12.2018
ex 3812 30 80	20	Blandningar som till övervägande del innehåller bis(2,2,6,6-tetrametyl-1-oktyloxi-4-piperidyl)sebacat	0 %	31.12.2018
ex 3812 30 80	25	UV-stabilisator innehållande — α -[3-[3-(2H-Bensotriazol-2-yl)-5-(1,1-dimetyletyl)-4-hydroxifenyl]-1-oxopropyl]- ω -hydroxipoly(oxi-1,2-etandiy) (CAS RN 104810-48-2); — α -[3-[3-(2H-Bensotriazol-2-yl)-5-(1,1-dimetyletyl)-4-hydroxifenyl]-1-oxopropyl]- ω -[3-[3-(2H-bensotriazol-2-yl)-5-(1,1-dimetyletyl)-4-hydroxifenyl]-1-oxopropoxi]poly (oxi-1,2-etandiy) (CAS RN 104810-47-1); — polyetylglykol med ett viktsmedelvärde för molekylmassa (Mw) på 300 (CAS RN 25322-68-3) — bis (1,2,2,6,6-pentametyl-4-piperidyl)sebakat (CAS RN 41556-26-7), och — metyl-1,2,2,6,6-pentametyl-4- piperidyl sebakat (CAS RN 82919-37-7)	0 %	31.12.2018
ex 3812 30 80	30	Sammansatta stabiliseringsmedel innehållande minst 15 men högst 40 viktprocent natriumperklorat och högst 70 viktprocent 2-(2-metoxietoxi)etanol	0 %	31.12.2014
ex 3812 30 80	35	Blandning innehållande — minst 25viktprocent men högst 50viktprocent av en blandning av C15-18 tetrametylpiperidinylestrar (CAS RN 86403-32-9) — högst 20viktprocent andra organiska föreningar — på ett substrat av polypropylen (CAS RN 9003-07-0)	0 %	31.12.2018
ex 3812 30 80	40	Blandning av — 80 viktprocent (\pm 10 %) av 2-etylhexyl 10-etyl-4,4-dimetyl-7-oxo-8-oxa-3,5-ditia-4-stannatetradekanoat, och — 20 viktprocent (\pm 10 %) av 2-etylhexyl 10-etyl-4-[[2-[(2-etylhexyl)oxy]-2-oxoetyl]tio]-4-metyl-7-oxo-8-oxa-3,5-ditia-4-stannatetradekanoat	0 %	31.12.2018
ex 3812 30 80	55	UV-stabilisator innehållande — 2-(4,6-bis(2,4-dimetylfenyl)-1,3,5-triasin-2-yl)-5-(oktiloxi)-fenol (CAS RN 2725-22-6) och — antingen N,N'-bis(1,2,2,6,6-pentametyl-4-piperidiny)l-1,6-hexandiamin, polymer med 2,4-diklor-6-(4-morfoliny)l-1,3,5-triasin (CAS RN 193098-40-7) eller — N,N'-bis(2,2,6,6-tetrametyl-4-piperidiny)l-1,6-hexandiamin, polymer med 2,4-diklor-6-(4-morfoliny)l-1,3,5-triasin (CAS RN 82451-48-7)	0 %	31.12.2016
ex 3812 30 80	60	Ljusstabilisator bestående av grenade och linjära alkylestrar av 3-(2H-bensotriazolyl)-5-(1,1-di-metyletyl)-4-hydroxi-bensenpropansyra (CAS RN 127519-17-9)	0 %	31.12.2016
ex 3812 30 80	65	Stabilisator för plastmaterial innehållande — 2-etylhexyl 10-etyl-4,4-dimetyl-7-oxo-8-oxa-3,5-ditia-4-stannatetradekanoat (CASRN57583-35-4), — 2-etylhexyl 10-etyl-4-[[2-[(2-etylhexyl)oxi]-2-oxoetyl]tio]-4-metyl-7-oxo-8-oxa-3,5-ditia-4-stannatetradekanoat (CASRN57583-34-3) och — 2-etylhexyl merkptoacetat (CAS RN 7659-86-1)	0 %	31.12.2016

KN-nummer	TARIC	Beskrivning	Autonom tullsats	Datum för obligatorisk översyn
ex 3812 30 80	70	Ljusstabilisator innehållande — grenade och linjära alkylestrar av 3-(2H-bensotriazolyl)-5-(1,1-dimetyletyl)-4-hydroxibensenpropansyra (CAS RN 127519-17-9) och — 1-metoxi-2-propylacetat (CAS RN 108-65-6)	0 %	31.12.2016
ex 3812 30 80	75	N,N'-Bis(1,2,2,6,6-pentametyl-4-piperidiny)-1,6-hexandiamin, polymer med 2,4-diklor-6-(4-morfolinyl)-1,3,5-triazin (CAS RN 193098-40-7)	0 %	31.12.2017
ex 3812 30 80	80	UV-stabilisator bestående av — Steriskt hindrad amin: N,N'-bis(1,2,2,6,6-pentametyl-4-piperidiny)-1,6-hexandiamin, polymer med 2,4-diklor-6-(4-morfolinyl)-1,3,5-triazin (CAS RN 193098-40-7) och — antingen en o-hydroxifenyl-triazin-UV-ljusabsorber eller — en kemiskt modifierad fenolförening	0 %	31.12.2017
ex 3814 00 90	20	Blandningar innehållande: — minst 69 viktprocent men högst 71 viktprocent 1-metoxipropan-2-ol, — minst 29 viktprocent men högst 31 viktprocent 2-metoxi-1-metyletylacetat	0 %	31.12.2018
ex 3814 00 90	40	Azeotropa blandningar innehållande isomerer av nonafluorobutylmetyleter och/eller nonafluorobutyletyleter	0 %	31.12.2018
ex 3815 12 00	10	Katalysatorer, i form av granulater eller ringar med en diameter av minst 3 men högst 10 mm, bestående av silver på en bärare av aluminiumoxid, innehållande minst 8 viktprocent men högst 40 viktprocent silver	0 %	31.12.2018
ex 3815 19 90	10	Katalysatorer bestående av kromtrioxid, dikromtrioxid eller metallorganiska kromföreningar på en bärare av kiseldioxid, med en porvolym, bestämd enligt kväveabsorptionsmetoden, av minst 2 cm ³ /g	0 %	31.12.2016
ex 3815 19 90	15	Katalysatorer, i form av pulver, bestående av en blandning av metalloxider på en bärare av kiseldioxid, innehållande minst 20 men högst 40 viktprocent molybden, vismut och järn beräknat tillsammans, avsedda att användas vid tillverkning av akrylnitril ⁽¹⁾	0 %	31.12.2018
ex 3815 19 90	25	Katalysator i form av kulor med en diameter på minst 4,2 mm men högst 9 mm, bestående av en blandning av metalloxider innehållande främst oxider av molybden, nickel, kobolt och järn, på ett substrat av aluminiumoxid, för framställning av akrylaldehyd ⁽¹⁾	0 %	31.12.2018
ex 3815 19 90	30	Katalysatorer innehållande titantetraklorid på en bärare av magnesiumdiklorid, avsedda att användas vid tillverkning av polypropen ⁽¹⁾	0 %	31.12.2018
ex 3815 19 90	40	Katalysatorer i form av kulor med en diameter av minst 4,2 mm men högst 9 mm, bestående av en blandning av metalloxider innehållande huvudsakligen oxider av molybden, vanadin och koppar, på en bärare av kiseldioxid och/eller aluminiumoxid, avsedda att användas vid tillverkning av akrylsyra ⁽¹⁾	0 %	31.12.2018
ex 3815 19 90	60	Katalysatorer bestående av dikromtrioxid, på en bärare av aluminiumoxid	0 %	31.12.2014
ex 3815 19 90	65	Katalysatorer bestående av fosforsyra kemiskt bunden till en bärare av kiseldioxid	0 %	31.12.2018
ex 3815 19 90	70	Katalysatorer bestående av metallorganiska föreningar av aluminium och zirkonium, på en bärare av kiseldioxid	0 %	31.12.2018
ex 3815 19 90	75	Katalysatorer bestående av metallorganiska föreningar av aluminium och krom, på en bärare av kiseldioxid	0 %	31.12.2018

KN-nummer	TARIC	Beskrivning	Autonom tullsats	Datum för obligatorisk översyn
ex 3815 19 90	80	Katalysatorer bestående av metallorganiska föreningar av magnesium och titan, på en bärare av kiseldioxid, i form av en suspension i mineralolja	0 %	31.12.2018
ex 3815 19 90	85	Katalysatorer bestående av metallorganiska föreningar av aluminium, magnesium och titan, på en bärare av kiseldioxid, i pulverform	0 %	31.12.2018
ex 3815 19 90	86	Katalysatorer innehållande titantetraklorid på en bärare av magnesiumdiklorid, avsedda att användas vid tillverkning av polyolefiner ⁽¹⁾	0 %	31.12.2018
ex 3815 19 90	87	Katod, i rullar, för zink-luft-knappcells batterier (batterier för hörapparater) ⁽¹⁾	0 %	31.12.2016
ex 8506 90 00	10			
ex 3815 90 90	16	Reaktionsinitiator baserad på dimetylamino-propylkarbamid	0 %	31.12.2017
ex 3815 90 90	18	Oxidationskatalysator med en aktiv beståndsdel av difmangan(1+), 1,2-bis(oktahydro-4,7-dimetyl-1H-1,4,7-triazonin-1-yl-kN ¹ , kN ⁴ , kN ⁷)etan-di- μ -oxo- μ -(etanoato-kO, kO')-, di[klorid(1-)], som används för att påskynda kemisk oxidation eller blekning (CAS RN 1217890-37-3)	0 %	31.12.2017
ex 3815 90 90	20	Katalysatorer i pulverform, bestående av en blandning av titantriklorid och aluminiumklorid, innehållande: — minst 20 men högst 30 viktprocent titan och — minst 55 men högst 72 viktprocent klor	0 %	31.12.2018
ex 3815 90 90	27	Katalysator i form av ihåliga cylindrar med en längd av minst 5 mm men högst 9 mm, bestående av en blandning av metalloxider som i huvudsak innehåller oxider av molybden, vismut, järn och nickel, samt även innehållande en sats kiseldioxid, för tillverkning av akrylsyra ⁽¹⁾	0 %	31.12.2018
ex 3815 90 90	30	Katalysator, bestående av en suspension i mineralolja av — komplexa tetrahydrofuranföreningar av magnesiumklorid och titanium(III)klorid och — kiseldioxid — innehållande 6,6 viktprocent (\pm 0,6 viktprocent) magnesium och — innehållande 2,3 viktprocent (\pm 0,2 viktprocent) titanium	0 %	31.12.2015
ex 3815 90 90	33	Katalysator bestående av en blandning av olika alkyl-naftalen-sulfonsyror med alifatiska kolvätekedjor innehållande 12 – 56 kolatomer	0 %	31.12.2018
ex 3815 90 90	50	Katalysatorer innehållande titantriklorid, i form av en suspension i hexan eller heptan, innehållande, beräknat på hexan- eller heptanfritt material, minst 9 men högst 30 viktprocent titan	0 %	31.12.2018
ex 3815 90 90	70	Katalysatorer bestående av en blandning av (2-hydroxi-propyl)trimetylammoniumformiat och dipropylenglykoler	0 %	31.12.2014
ex 3815 90 90	71	Katalysator innehållande N-(2-hydroxi-propylammonium) diazabicyklo-(2,2,2)-oktan-2-etylhexanoat, upplöst i etan-1,2-diol	0 %	31.12.2016
ex 3815 90 90	80	Katalysatorer bestående huvudsakligen av dinonylnaftalendisulfonsyra i form av en lösning i isobutanol	0 %	31.12.2014
ex 3815 90 90	81	Katalysatorer, innehållande minst 69 viktprocent men högst 79 viktprocent (2-hydroxi-1-metyletyl)trimetylammonium-2-etylhexanoat	0 %	31.12.2018
ex 3815 90 90	85	Katalysatorer baserade på aluminiumsilikat (zeolit), för alkylering av aromatiska kolväten, transalkylering av alkylaromatiska kolväten eller oligomerisering av olefiner ⁽¹⁾	0 %	31.12.2017

KN-nummer	TARIC	Beskrivning	Autonom tullsats	Datum för obligatorisk översyn
ex 3815 90 90	86	Katalysatorer, i form av runda stavar, bestående av ett aluminiumsilikat (zeolit), innehållande minst 2 viktprocent men högst 3 viktprocent oxider av sällsynta jordartsmetaller och mindre än 1 viktprocent dinatriumoxid	0 %	31.12.2018
ex 3815 90 90	88	Katalysatorer bestående av titantetraklorid och magnesiumklorid, innehållande — minst 4 men högst 10 viktprocent titan och — minst 10 men högst 20 viktprocent magnesium beräknat på olje- och hexanfri produkt	0 %	31.12.2018
ex 3815 90 90	89	Enzyminnehållande bakterier av arten <i>Rhodococcus rhodocrous</i> (stam J1) uppslammade i en polyakrylamidgel eller i vatten och avsedda att användas som katalysator vid framställning av akrylamid genom hydratisering av akrylnitril ⁽¹⁾	0 %	31.12.2016
ex 3817 00 50	10	Blandning av alkylbensener (C14–26) innehållande — 35-60 viktprocent eikosylbensen — 25-50 viktprocent dokosylbensen — 5-25 viktprocent tetrakosylbensen	0 %	31.12.2018
ex 3817 00 80	10	Blandningar av alkylnaftalener innehållande: — 88 viktprocent eller mer men högst 98 viktprocent hexadecylnaftalen — 2 viktprocent eller mer men högst 12 viktprocent dihexadecylnaftalen	0 %	31.12.2018
ex 3817 00 80	20	Blandning av grenade alkylbensener, främst innehållande dodecylbensen	0 %	31.12.2018
ex 3817 00 80	30	Blandningar av alkylnaftalener, modifierade med alifatiska kedjor, med en kedjelängd som varierar mellan 12 och 56 kolatomer	0 %	31.12.2016
ex 3819 00 00	20	Brandhärdig hydraulvätska på basis av fosfaterstrar	0 %	31.12.2018
ex 3823 19 30	20	Palmfettysyradestillat, även hydrerade, med innehåll av fria fettsyror på minst 80 % för tillverkning av — tekniska enbasiska fettsyror enligt nummer 3823, — stearinsyra enligt nummer 3823, — stearinsyra enligt nummer 2915, — palmitinsyra enligt nummer 2915, eller — djurfoderberedningar enligt nummer 2309 ⁽¹⁾	0 %	31.12.2018
ex 3823 19 90	20	Palmoljefettsyror från raffinering för tillverkning av — tekniska enbasiska fettsyror enligt nummer 3823 — stearinsyra enligt nummer 3823 — stearinsyra enligt nummer 2915 — palmitinsyra enligt nummer 2915 — djurfoderberedningar enligt nummer 2309 ⁽¹⁾	0 %	31.12.2018
ex 3824 90 15	10	Surt aluminiumsilikat (konstgjord zeolit av Y-typen) i natriumform, innehållande högst 11 viktprocent natrium beräknat som natriumoxid, föreliggande som runda stavar	0 %	31.12.2018
ex 3824 90 97	05	Blandning av metylmetackrylatmonomer och butylakrylatmonomer i en lösning av xilen och butylacetat, som innehåller mer än 54 men mindre är 76 viktprocent lösningsmedel	0 %	31.12.2014
ex 3824 90 97	06	Paraffin med en klorering av 70 % eller mer	0 %	31.12.2014
ex 3824 90 97	07	Film och folier bestående av oxider av antingen barium eller kalcium och antingen titan eller zirkonium, i ett akrylbindemedel	0 %	31.12.2014

KN-nummer	TARIC	Beskrivning	Autonom tullsats	Datum för obligatorisk översyn
ex 3824 90 97	08	Blandning av divinylnbenzenisomerer och etylvinylnbenzenisomerer, innehållande minst 56 viktprocent men högst 85 viktprocent divinylnbenzen (CAS RN 1321-74-0)	0 %	31.12.2014
ex 3824 90 97	09	Preparat för motverkande av korrosion, bestående av salter av dinonylnaftalensulfonsyra, antingen: — på en bärare av mineralvax, även kemiskt modifierat eller — i form av en lösning i organiskt lösningsmedel	0 %	31.12.2018
ex 3824 90 97	10	Kalcinerad bauxit (eldfast)	0 %	31.12.2018
ex 3824 90 97	11	Blandning av fytosteroler, ej i pulverform, som i viktprocent innehåller — mer än 40 % men mindre än 58 % beta-sitosteroler, — mer än 20 % men mindre än 28 % kampesteroler, — mer än 14 % men mindre än 23 % stigmasteroler, — mer än 0 % men mindre än 15 % andra steroler	0 %	31.12.2014
ex 3824 90 97	12	Oligomer av tetrafluoreten, med en ändgrupp av jodetyl	0 %	31.12.2018
ex 3824 90 97	13	Blandningar innehållande minst 92 och högst 96,5 viktprocent 1,3:2,4-bis-O-(4-metylbensyliden)-D-glucitol och innehållande karboxylsyra-derivat och ett alkylsulfat	0 %	31.12.2016
ex 3824 90 97	14	Kalciumfosfonatfenat, upplöst i mineralolja	0 %	31.12.2016
ex 3824 90 97	15	Strukturerat kiselaluminatfosfat	0 %	31.12.2014
ex 3824 90 97	16	Blandning av bis(4-(3-(3-(fenoxikarbonylamino)tolyl)ureido)fenylsulfon, difenyltoluen-2,4-dikarbamat och 1-[4-(4-aminobensensulfonyl)-fenyl]-3-(3-fenoxikarbonylamino-tolyl)-karbamid (urinämne)	0 %	31.12.2018
ex 3824 90 97	17	Blandning med ett innehåll av acetater av 3-butylen-1,2-diol på 65-90 viktprocent	0 %	31.12.2018
ex 3824 90 97	18	Poly(tetrametylenglykol)bis[(9-oxo-9H-tioxanten-1-yloxi)acetat] med en genomsnittlig polymerkedjelängd av mindre än 5 monomera enheter (CAS RN 515136-48-8)	0 %	31.12.2014
ex 3824 90 97	20	Preparat bestående av minst 83 viktprocent 3a,4,7,7a-tetrahydro-4,7-metanoinden (dicyklopentadien), ett syntetgummi, även innehållande minst 7 viktprocent tricyklopentadien, och: — antingen en aluminium-alkylförening, — eller en organisk komplex volframförening — eller en organisk komplex molybdenförening	0 %	31.12.2018
ex 3824 90 97	21	Blandning av akrylsyra, (1-metyletyliden)bis(4,1-fenyleneoxi-2,1-etandiyloxi-2,1-etandiyloxi)ester med akrylsyra, (2,4,6-trioxi-1,3,5-triazin-1,3,5(2H,4H,6H)-triyloxi)tri-2,1-etandylester och 1-hydroxycyklohexylfenylketon i en lösning av metyletylketon och toluen	0 %	31.12.2014
ex 3824 90 97	22	Beredningar innehållande minst 47 viktprocent 1,3:2,4-bis-O-bensyliden-D-glucitol	0 %	31.12.2016
ex 3824 90 97	23	Blandning av uretanakrylat, tripropylenglykoldiakrylat, etoxilerad bisfenol A akrylat och poly(etylenglykol) 400 diakrylat	0 %	31.12.2014
ex 3824 90 97	24	Lösning av (klormetyl)bis(4-fluorfenyl)metylsilan med en nominal koncentration på 65 % i toluen	0 %	31.12.2015

KN-nummer	TARIC	Beskrivning	Autonom tullsats	Datum för obligatorisk översyn
ex 3824 90 97	26	Vattendispersion, innehållande: — 76 (± 0,5) viktprocent kiselkarbid (CAS RN 409-21-2) — 4,6 (± 0,05) viktprocent aluminiumoxid (CAS RN 1344-28-1) och — 2,4 (± 0,05) viktprocent yttriumoxid (CAS RN 1314-36-9)	0 %	31.12.2016
ex 3824 90 97	27	Beredning, bestående av en blandning av 2,4,7,9-tetrametyldek-5-yn-4,7-diol och propan-2-ol	0 %	31.12.2015
ex 3824 90 97	28	Beredning innehållande (i viktprocent) — minst 85 % men högst 95 % α -4-(2-cyano-2-butoxykarbonyl)vinyl-2-metoxi-fenyl- ω -hydroxyhexa(oxyetylen), och — minst 5 % men högst 15 % polyoxyetylen (20) sorbitanmonopalmitat	0 %	31.12.2015
ex 3824 90 97	29	Beredningar bestående huvudsakligen av γ -butyrolakton och kvaternära ammoniumsalter, avsedda att användas för tillverkning av elektrolytkondensatorer (¹)	0 %	31.12.2018
ex 3824 90 97	30	2,4,7,9-Tetrametyldec-5-yn-4,7-diol, hydroxietylerad	0 %	31.12.2014
ex 3824 90 97	31	Dietylmetoxyboran (CAS RN 7397-46-8) i form av en lösning i tetrahydrofuran	0 %	31.12.2015
ex 3824 90 97	32	Blandning av — basiskt zirkoniumkarbonat (CAS RN 57219-64-4) och — ceriumkarbonat (CAS RN 537-01-9)	0 %	31.12.2016
ex 3824 90 97	33	Beredning innehållande — trioktylfosfinoxid (CAS RN 78-50-2), — dioktylhexylfosfinoxid (CAS RN 31160-66-4), — oktyldihexylfosfinoxid (CAS RN 31160-64-2) och — trihexylfosfinoxid (CAS RN 9084-48-8)	0 %	31.12.2016
ex 3824 90 97	35	Blandning av — 3,3-bis(2-metyl-1-oktyl-1H-indol-3-yl)ftalid (CAS RN 50292-95-0) och — etyl-6'-(dietyl-amino)-3-oxo-spiro-[isobensofuran-1(3H),9'-[9H]xanten]-2'-karboxylat (CAS RN 154306-60-2)	0 %	31.12.2017
ex 3824 90 97	36	Beredning baserad på 2,5,8,11-tetrametyl-6-dodecyn-5,8-dioletoxilat (CAS RN 169117-72-0)	0 %	31.12.2017
ex 3824 90 97	37	Blandning av flytande kristaller för tillverkning av bildskärmar (¹)	0 %	31.12.2017
ex 3824 90 97	38	Alkylkarbonatbaserad beredning, även med tillsats av UV-absorberare för tillverkning av glasögonglas (¹)	0 %	31.12.2017
ex 3824 90 97	39	Blandningar innehållande minst 40 men ej mer än 50 viktprocent 2-hydroxietylmetakrylat och minst 40 men ej mer än 50 viktprocent glycerolester av borsyra	0 %	31.12.2018
ex 3824 90 97	40	Azelainsyra med en renhetsgrad av minst 75 men högst 85 viktprocent	0 %	31.12.2014
ex 3824 90 97	41	Beredning bestående av — dipropylenglykol — tripropylenglykol — tetrapropylenglykol och — pentapropylenglykol	0 %	31.12.2017

KN-nummer	TARIC	Beskrivning	Autonom tullsats	Datum för obligatorisk översyn
ex 3824 90 97	42	Blandningar av metalloxider, i form av pulver, innehållande: — antingen minst 5 viktprocent barium, neodym eller magnesium och minst 15 viktprocent titan, — eller minst 30 viktprocent bly och minst 5 viktprocent niob, för användning vid tillverkning av dielektrisk film eller avsedda att användas som dielektriskt material vid tillverkning av keramiska flerskiktsskondensatorer ⁽¹⁾	0 %	31.12.2018
ex 3824 90 97	43	Nickelhydroxid, dopad med minst 12 men högst 18 viktprocent zinkhydroxid och kobolthydroxid, av sådant slag som används för att tillverka positiva elektroder till ackumulatörer	0 %	31.12.2017
ex 3824 90 97	44	Blandningar av växtsteroler, inte i pulverform, innehållande — minst 75 viktprocent steroler, — högst 25 viktprocent stanoler, som används för framställning av stanoler/steroler eller stanol- och sterolestrar ⁽¹⁾	0 %	31.12.2017
ex 3824 90 97	45	Beredningar, bestående huvudsakligen av etylenglykol och: — antingen dietylenglykol, dodekansyra och ammoniak, — eller N,N-dimetylformamid, — eller γ -butyrolakton, — eller kiseloxid, — eller ammoniumhydrogenazelat, — eller ammoniumhydrogenazelat och kiseloxid, — eller dodekansyra, ammoniak och kiseloxid, avsedda att använda för tillverkning av elektrolytkondensatorer ⁽¹⁾	0 %	31.12.2018
ex 3824 90 97	47	Platinum oxid (CAS RN 12035-82-4) fixerat på en porös bärare av aluminiumoxid (CAS RN 1344-28-1), innehållande — minst 0,1 men högst 1 viktprocent platina och — minst 0,5 men högst 5 viktprocent etylaluminiumdiklorid (CAS RN 563-43-9)	0 %	31.12.2017
ex 3824 90 97	49	Beredning innehållande — C,C'-azodi(formamid) (CAS RN123-77-3), — magnesiumoxid (CAS RN1309-48-4) och — zink-bis(p-toluen sulfinat) (CAS RN24345-02-6) där gasformningen från C,C'-azodi(formamid) uppstår vid 135 °C	0 %	31.12.2017
ex 3824 90 97	50	Pulverblandning innehållande — minst 85 viktprocent zinkdiakrylat (CAS RN 14643-87-9) — och högst 5 viktprocent 2,6-di-tert-butyl-alfa-dimetylamino-p-kresol (CAS RN 88-27-7)	0 %	31.12.2018
ex 3824 90 97	51	Dietylenglykolpropylenglykoltrietanlamintitanatkomplex (CAS RN 68784-48-5) lösta i dietylenglykol (CAS RN 111-46-6)	0 %	31.12.2017
ex 3824 90 97	52	Poly(tetrametylenglykol)bis[(2-benzoyl-fenoxy)acetat] med en genomsnittlig polymerkedjelängd av mindre än 5 monomera enheter	0 %	31.12.2014
ex 3824 90 97	53	Poly(etylenglykol) bis(p-dimetyl)aminobensoat med en genomsnittlig polymerkedjelängd av mindre än 5 monomera enheter	0 %	31.12.2014
ex 3824 90 97	54	2-Hydroxibensnitril, i form av en lösning i N,N-dimetylformamid, innehållande minst 45 viktprocent men högst 55 viktprocent 2-hydroxibensnitril	0 %	31.12.2018

KN-nummer	TARIC	Beskrivning	Autonom tullsats	Datum för obligatorisk översyn
ex 3824 90 97	55	Beredning bestående av — 50 viktprocent (± 2 %) bis-alkoxilerad (etyl)acetoacetat-aluminiumkelat, — I ett tryckfärgsolje-lösningsmedel (vit mineralolja) Med en kokpunkt på minst 160 °C men högst 180 °C	0 %	31.12.2018
ex 3824 90 97	56	Kalium-tert-butanolat (CAS RN 865-47-4) i form av en lösning i tetrahydrofuran	0 %	31.12.2018
ex 3824 90 97	58	N2-[1-(S)-Etoxikarbonyl-3-fenylpropyl]-N6-trifluoracetyl-L-lysyl-N2-karboxianhydrid i en lösning av diklormetan på 37 %	0 %	31.12.2015
ex 3824 90 97	59	3',4',5'-Trifluorbifenyl-2-amin, i form av en lösning i toluen innehållande minst 80 viktprocent men högst 90 viktprocent 3',4',5'-trifluorbifenyl-2-amin	0 %	31.12.2015
ex 3824 90 97	60	α -Fenoxikarbonyl- ω -fenoxipoly[oxi(2,6-dibrom-1,4-fenyl)en] isopropyliden(3,5-dibrom-1,4-fenyl)oxikarbonyl]	0 %	31.12.2018
ex 3824 90 97	62	Smält magnesia innehållande minst 15 viktprocent dikromtrioxid	0 %	31.12.2016
ex 3824 90 97	64	Aluminiumnatriumsilikat, i form av kulor med en diameter av: — antingen minst 1,6mm men högst 3,4mm, — eller minst 4mm men högst 6mm	0 %	31.12.2018
ex 3824 90 97	65	Beredning innehållande — minst 89 viktprocent men högst 98,9 viktprocent 1,2,3-Trideoxy-4,6:5,7-bis-O-[(4-propylfenyl)metylen]-nonitol — minst 0,1 viktprocent men högst 1 viktprocent färgämnen — minst 1 viktprocent men högst 10 viktprocent fluorpolymerer	0 %	31.12.2016
ex 3824 90 97	66	Blandningar av primära tert-alkylaminer	0 %	31.12.2014
ex 3824 90 97	78	Blandning av fytosteroler utvunna ur trä och träbaserade oljor (tallolja), i form av pulver med en partikelstorlek på högst 300 μ m, innehållande — minst 60, men högst 80 viktprocent sitosteroler, — högst 15 viktprocent kampesteroler, — högst 5 viktprocent stigmasteroler, och — högst 15 viktprocent beta-sitostanoler	0 %	31.12.2017
ex 3824 90 97	79	Blandning av 80 % (± 10 %) 1-[2-(2-aminobutoxi)etoxi]but-2-ylamin och 20 % (± 10 %) 1-([2-(2-aminobutoxi)etoxi]metyl] propoxi)but-2-ylamin	0 %	31.12.2014
ex 3824 90 97	82	α -(2,4,6-Tribromofenyl)- ω -(2,4,6-tribromofenoxi)poly[oxi(2,6-dibromo-1,4-fenyl)en]isopropyliden(3,5-dibromo-1,4-fenyl)oxikarbonyl]	0 %	31.12.2018
ex 3824 90 97	84	Reaktionsprodukter, innehållande: — minst 1 viktprocent men högst 40 viktprocent molybdenoxid, — minst 10 viktprocent men högst 50 viktprocent nickeloxid, — minst 30 viktprocent men högst 70 viktprocent volframoxid	0 %	31.12.2014
ex 3824 90 97	87	Pasta innehållande: — minst 75 % men högst 85 % koppar, — oorganiska oxider, — etylcellulosa och — ett lösningsmedel	0 %	31.12.2017

KN-nummer	TARIC	Beskrivning	Autonom tullsats	Datum för obligatorisk översyn
ex 3824 90 97	88	Oligomera reaktionsprodukter, bestående av bis(4-hydroxyfenyl)sulfon och 1,1'-oxibis(2-kloroetan)	0 %	31.12.2014
ex 3824 90 97	89	Oligomerer av tetrafluoroetylen, med tetrafluorojodoetylslutgrupper	0 %	31.12.2018
ex 3824 90 97	90	Ihåliga kulor smält aluminiumsilikat, innehållande 65-80 % amorft aluminiumsilikat med följande egenskaper: — en smältpunkt på mellan 1 600 °C och 1 800 °C, — en densitet på 0,6 – 0,8 g/cm ³ , för användning i tillverkningen av partikelfilter för motorfordon (!)	0 %	31.12.2018
ex 3824 90 97	92	Beredning bestående av 2,4,7,9-tetrametyldek-5-yn-4,7-diol och kiseldioxid	0 %	31.12.2014
ex 3824 90 97	94	Partiklar av kiseldioxid på vilka organiska föreningar är kovalent bundna, avsedda att användas vid tillverkning av kolonner för vätskekromatografi (HPLC) och kolonner för beredning av prover (!)	0 %	31.12.2018
ex 3824 90 97	95	Blandningar av fytosteroler, i form av flingor och kulor, innehållande minst 80 viktprocent steroler och högst 4 viktprocent stanoler	0 %	31.12.2014
ex 3824 90 97	97	Beredningar innehållande antingen minst 10 men högst 20 viktprocent litiumfluorofosfat eller minst 5 men högst 10 viktprocent litiumperklorat i blandningar av organiska lösningsmedel	0 %	31.12.2018
ex 3826 00 10	20	Blandning av fettsyrametylestrar innehållande minst	0 %	31.12.2018
ex 3826 00 10	29	— 65 viktprocent men högst 75 viktprocent C12 FAME, — 21 viktprocent men högst 28 viktprocent C14 FAME, — 4 viktprocent men högst 8 viktprocent C16 FAME, för tillverkning av lösningsmedel och hushålls- och kroppsvårdsprodukter (!)		
ex 3826 00 10	30	Blandning av fettsyrametylestrar innehållande minst	0 %	31.12.2018
ex 3826 00 10	39	— 50 viktprocent men högst 58 viktprocent C8-FAME — 35 viktprocent men högst 50 viktprocent C10-FAME för tillverkning av agrokemiska produkter, ingredienser till djurfoder och livsmedel, tillsatser till smörjmedel, lösningsmedel, lampoljor och komponenter till tändare (!)		
ex 3826 00 10	40	Blandning av fettsyrametylestrar innehållande minst	0 %	31.12.2018
ex 3826 00 10	49	— 15 viktprocent men högst 32 viktprocent C16 FAME — 65 viktprocent men högst 85 viktprocent C18 FAME för tillverkning av lösningsmedel och hushålls- och kroppsvårdsprodukter, agrokemiska produkter, ingredienser i djurfoder och livsmedel, tillsatser till smörjmedel, lösningsmedel, lampoljor och komponenter till tändare (!)		
ex 3901 10 90	20	Polyeten, i form av granulat, med en specifik vikt av 0,925 (± 0,0015), ett smältytindex (melt flow index) av 0,3 g/10 min (± 0,05 g/10 min), avsett att användas för tillverkning av blåst film och folier med ett ljusdiffusionsvärde av högst 6 % och med en brottöjning (MD/TD) av 210/340 (!)	0 %	31.12.2018
ex 3901 10 90	30	Polyetengranulat innehållande minst 10 men högst 25 viktprocent koppar	0 %	31.12.2016
ex 3901 20 90	10	Polyeten, i någon av de former som är nämnda i anm. 6 b till kap. 39, med en specifik vikt av minst 0,945 men högst 0,985, avsedd att användas för tillverkning av film för färgband till skrivmaskiner eller liknande färgband (!)	0 %	31.12.2018
ex 3901 20 90	20	Polyeten innehållande minst 35 men högst 45 viktprocent glimmer	0 %	31.12.2018

KN-nummer	TARIC	Beskrivning	Autonom tullsats	Datum för obligatorisk översyn
ex 3901 30 00	80	Sampolymer av eten och vinylacetat — innehållande minst 27,8 viktprocent men högst 29,3 viktprocent vinylacetat — med ett smältflytindex (melt flow index) av minst 22 g/10 min men högst 28 g/10 min — med en halt av vinylacetatmonomer på högst 15 mg/kg	0 %	31.12.2015
ex 3901 30 00	82	Sampolymer av eten och vinylacetat — innehållande minst 9,8 viktprocent men högst 10,8 viktprocent vinylacetat — med ett smältflytindex (melt flow index) av minst 2,5 g/10 min men högst 3,5 g/10 min — med en halt av vinylacetatmonomer på högst 15 mg/kg	0 %	31.12.2015
ex 3901 90 90	80	Segmentsampolymer av eten med okten i form av pellets — med en specifik vikt av minst 0,862 och högst 0,865, — med en töjbarhet på minst 200 % av den ursprungliga längden, — med hysteres på 50 % (± 10 %), — med en permanent deformation av högst 20 %, för tillverkning av blöjinlägg för spädbarn ⁽¹⁾	0 %	31.12.2015
ex 3901 90 90	82	Sampolymer av eten och metakrylsyra	0 %	31.12.2015
ex 3901 90 90	91	Jonomerplast, bestående av ett salt av en sampolymer av eten och metakrylsyra	4 %	31.12.2018
ex 3901 90 90	92	Klorsulfonerat polyeten	0 %	31.12.2018
ex 3901 90 90	93	Sampolymerer av eten, vinylacetat och kolmonoxid, avsedda att användas som mjukningsmedel vid tillverkning av taktäckning ⁽¹⁾	0 %	31.12.2018
ex 3901 90 90	94	Blandningar av A-B-segmentsampolymerer av polystyren och eten-butensampolymerer och A-B-A-segmentsampolymerer av polystyren, eten-butensampolymerer och polystyren, innehållande högst 35 viktprocent styren	0 %	31.12.2018
ex 3901 90 90	97	Klorerad polyeten, i pulverform	0 %	31.12.2018
ex 3902 10 00	10	Polypropen utan mjukningsmedel och innehållande högst: — 7 mg/kg av aluminium, — 2 mg/kg av järn, — 1 mg/kg av magnesium, — 8 mg/kg av klorid	0 %	31.12.2018
ex 3902 10 00	20	Polypropen, utan mjukningsmedel, — med en smältpunkt av mer än 150 °C (bestämd enligt ASTM D 3 417-metoden), — med en smältvärme av minst 15 J/g men högst 70 J/g, — med en brottöjning av minst 1 000 % (bestämd enligt ASTM D 638-metoden), — med en draghållfasthet av minst 69 MPa men högst 379 MPa (bestämd enligt ASTM D 638-metoden)	0 %	31.12.2018
ex 3902 10 00	30	Polypropen, innehållande högst 1 mg/kg aluminium, 0,05 mg/kg järn, 1 mg/kg magnesium och 1 mg/kg klorid, avsett att användas vid tillverkning av förpackningar för kontaktlinser för engångsbruk ⁽¹⁾	0 %	31.12.2018

KN-nummer	TARIC	Beskrivning	Autonom tullsats	Datum för obligatorisk översyn
ex 3902 10 00	40	Polypropen, inte innehållande mjukningsmedel: — med en draghållfasthet av 32–60MPa (enligt ASTM D 638) — med en böjhållfasthet av 50–90MPa (enligt ASTM D 790) — med smältindex (MFR) vid 230 °C/2,16 kg på 5–15g/10min (enligt ASTM D 1238) — innehållande minst 40 men högst 80 viktprocent polypropen — innehållande minst 10 men högst 30 viktprocent glasfiber — innehållande minst 10 men högst 30 viktprocent glimmer	0 %	31.12.2014
ex 3902 10 00	50	Högisotaktisk polypropylen (HIPP), även ofärgad, avsedd för framställning av plastkomponenter till luftrenande produkter med följande egenskaper: — Densitet på minst 0,880 g/cm ³ men högst 0,913 g/cm ³ (fastställt genom testmetod ASTM D1505), — Draghållfasthet på minst 350 kg/cm ² men högst 390 kg/cm ² (fastställt genom testmetod ASTM D638) — Värmebeständighetstemperatur på minst 135 °C vid belastning med 0,45 MPa (fastställt genom testmetod ASTM 648) (1)	0 %	31.12.2015
ex 3902 20 00	10	Polyisobuten, med en molekylvikt (M_n) av minst 700 men högst 800 som antalsmedelvärde	0 %	31.12.2018
ex 3902 20 00	20	Hydrerad polyisobuten, i flytande form	0 %	31.12.2018
ex 3902 30 00	91	A-B-Segmentsampolymerer av polystyren och en etenpropensampolymer, innehållande högst 40 viktprocent styren, i någon av de former som är nämnda i anm. 6 b till kap. 39	0 %	31.12.2018
ex 3902 30 00	95	A-B-A-segmentsampolymerer, bestående av: — en sampolymer av propylen och etylen och — 21 viktprocent (\pm 3 viktprocent) polystyren	0 %	31.12.2016
ex 3902 30 00	97	Flytande etenpropensampolymer med — en flampunkt av minst 250 °C, — ett viskositetsindex på minst 150 — med en molekylvikt (M_n) av minst 650 som antalsmedelvärde	0 %	31.12.2016
ex 3902 90 90	52	Amorf polyalfaolefinsampolymerblandning av poly(propylen-co-1-buten) och petroleumkolvätehart	0 %	31.12.2018
ex 3902 90 90	55	Termoplastisk elastomer, med en A-B-A-segmentpolymerstruktur av polystyren, polyisobutylen och polystyren innehållande 10–35 viktprocent polystyren	0 %	31.12.2018
ex 3902 90 90	60	Ohärdad 100 % alifatisk harts (polymer), med följande egenskaper: — flytande vid rumstemperatur — erhållen genom katjonisk polymerisation av C-5 alkenmonomerer — med molekylvikt, antalsmedelvärde (M_n) på 370 (\pm 50) — med molekylvikt, viktmedelvärde (M_w) på 500 (\pm 100)	0 %	31.12.2014

KN-nummer	TARIC	Beskrivning	Autonom tullsats	Datum för obligatorisk översyn
ex 3902 90 90	84	Blandning av hydrerad styrensegmentsampolymer, polyetylenvax och harts som klibbmedel i form av pellets, innehållande i viktprocent — 70 (± 5) % styrensegmentsampolymer, — 15 (± 5) % polyetylenvax och — 15 (± 5) % harts som klibbmedel med följande fysikaliska egenskaper: — töjbarhet på minst 200 % av den ursprungliga längden, — hysteres på 50 % (± 10 %), — permanent deformation av högst 20 %, för tillverkning av blöjor och blöjinlägg för spädbarn ⁽¹⁾	0 %	31.12.2015
ex 3902 90 90	92	Polymerer av 4-metylpent-1-en	0 %	31.12.2018
ex 3902 90 90	93	Syntetisk polyalfaolefin med en viskositet av minst $38 \times 10^{-6} \text{m}^2 \text{s}^{-1}$ (38 centistoke) vid 100 °C, bestämd enligt ASTM D 445	0 %	31.12.2016
ex 3902 90 90	98	Syntetiskt polyalfaolefin med en viskositet vid 100 °C enligt ASTM D 445 på mellan 3–9 centistok och som erhållits genom en polymerisering av en blandning av dodecen och tetradecen, med en högsta halt av tetradecen på 40 %	0 %	31.12.2016
ex 3903 11 00	10	Vita expanderbara polystyrenpärlor som har en värmeledningsförmåga på högst 0,034 W/mK vid en densitet av 14,0 kg/m ³ (± 1,5 kg/m ³), innehållande 50 % återvunnet material	0 %	31.12.2018
ex 3903 19 00	30	Krystallisk polystyren med en smältpunkt av lägst 268 °C men högst 272 °C och en stelningpunkt av lägst 232 °C men högst 242 °C, med eller utan innehåll av tillsatser och fyllnadsämnen	0 %	31.12.2016
ex 3903 90 90	10	Pellets eller granulat av butadienstyrensmpolymer med — en specifik vikt av 1,05 (± 0,02), — ett smältflytindex vid 200 °C/5 kg av 13 g/10 min (± 1 g/10 min)	0 %	31.12.2016
ex 3903 90 90	15	Torrbläckpulver eller bläckblandningar bestående av en sampolymer av styren, n-butylakrylat, n-butyl-metakrylat, metakrylsyra och polyoleinvax avsedda att användas som framkallare vid tillverkning av tonerkassetter för telefaxapparater, datorskrivare eller kopieringsmaskine ⁽¹⁾	0 %	31.12.2016
ex 3903 90 90	20	Torrbläckpulver eller bläckblandningar bestående av en sampolymer av styren, n-butylakrylat, n-butyl-metakrylat och polyoleinvax avsedda att användas som framkallare vid tillverkning av tonerkassetter för telefaxapparater, datorskrivare eller kopieringsmaskine ⁽¹⁾	0 %	31.12.2016
ex 3903 90 90	25	Torrbläckpulver eller bläckblandningar bestående av en sampolymer av styren, n-butylakrylat, metakrylsyra och polyoleinvax avsedda att användas som framkallare vid tillverkning av tonerkassetter för telefaxapparater, datorskrivare eller kopieringsmaskine ⁽¹⁾	0 %	31.12.2016
ex 3903 90 90	30	Pellets eller granulat av butadienstyrensmpolymer med en smältpunkt av 85 °C (± 5 °C), innehållande: — minst 2 viktprocent men högst 4 viktprocent tris(tribromofenyl)triazin, — minst 5 viktprocent men högst 10 viktprocent etan-1,2-bis(pentabromfenyl), — minst 3 men högst 5 viktprocent antimontrioxid	0 %	31.12.2016
ex 3903 90 90	35	Sampolymerer av α-metylstyren och styren, med en mjukningspunkt som överstiger 113 °C	0 %	31.12.2018
ex 3911 90 99	43			

KN-nummer	TARIC	Beskrivning	Autonom tullsats	Datum för obligatorisk översyn
ex 3903 90 90 ex 3911 90 99	40 50	Sampolymerer av styren, α -metylstyren och akrylsyra, med en molekylvikt (M_n) av minst 500 men högst 6 000 som antalsmedelvärde	0 %	31.12.2018
ex 3903 90 90	50	Kristallin sampolymer av styren och p-metylstyren — med en smältpunkt på minst 240 °C men högst 260 °C, — innehållande minst 5 viktprocent men högst 15 viktprocent p-metylstyren	0 %	31.12.2015
ex 3903 90 90 ex 3911 90 99	60 60	Sampolymer av styren med maleinsyraanhydrid, antingen delvis förestrade eller helt kemiskt modifierade, med en genomsnittlig molekylvikt (M_n) på högst 4 500, i fling- eller pulverform	0 %	31.12.2016
ex 3903 90 90	75	Sampolymerer av styren och vinylpyrrolidon, innehållande högst 1 viktprocent natriumdodecylsulfat, i form av en vattenemulsion, avsedd att användas för tillverkning av produkter enligt nr 3305 20 00 eller av hårfärger enligt nr 3305 90 ⁽¹⁾	0 %	31.12.2014
ex 3903 90 90	80	Sampolymerer av styren och divinylbensen i form av granuler med en diameter av minst 150 och högst 800 μ m och innehållande — minst 65 viktprocent styren, — högst 25 viktprocent divinylbensen avsedda att användas vid tillverkning av jonbytarhartser ⁽¹⁾	0 %	31.12.2018
ex 3903 90 90	86	Blandning innehållande — minst 45 men högst 65 viktprocent polymerer av styren — minst 35 men högst 45 viktprocent poly(fenyleneater) — högst 10 viktprocent andra tillsatser och med en eller flera av följande särskilda färg effekter: — metallisk eller pärlemorsskimrande med en synlig metameri orsakad av minst 0,3 % flingbaserat pigment — fluorescerande, kännetecknat av avgivande av ljus vid absorption av ultraviolett strålning — ljusvit, kännetecknat av L*minst 92, b* högst 2 och a* mellan -5 och 7 på färgskalan CIELab	0 %	31.12.2018
ex 3904 10 00	20	Poly(vinylklorid)pulver, oblandat med andra ämnen och utan vinylacetat-monomer, med — en polymeriseringsgrad på 1 000 (\pm 300) monomera enheter — en värmegenomgångskoefficient (K-värde) på 60 eller mer, men högst 70, — ett innehåll av flyktiga ämnen på mindre än 2,00 viktprocent, — där en fraktion av högst 1 viktprocent inte passerar genom en sikt med maskstorleken 120 μ m, avsett att användas för tillverkning av batteriseparatorer ⁽¹⁾	0 %	31.12.2014
ex 3904 30 00	20	Sampolymerer av vinylklorid, vinylacetat och maleinsyra, innehållande — minst 80,5 och högst 81,5 viktprocent vinylklorid, — minst 16,5 och högst 17,5 viktprocent vinylacetat och — minst 1,5 och högst 2,5 viktprocent maleinsyra, avsedda att användas vid värmelimitning av plaster på stålytor för industriellt bruk ⁽¹⁾	0 %	31.12.2014
ex 3904 30 00 ex 3904 40 00	30 91	Sampolymerer av vinylklorid, vinylacetat och vinylalkohol, innehållande: — minst 87 men högst 92 viktprocent vinylklorid, — minst 2 men högst 9 viktprocent vinylacetat och — minst 1 men högst 8 viktprocent vinylalkohol,	0 %	31.12.2018

KN-nummer	TARIC	Beskrivning	Autonom tullsats	Datum för obligatorisk översyn
		i någon av de former som är nämnda i anm. 6 a och b till kap. 39, avsedda att användas för tillverkning av produkter enligt nr 3215 eller 8523 eller avsedda att användas vid tillverkning av beläggningar för sådana behållare och tillslutningsanordningar som används för livsmedel och drycker ⁽¹⁾		
ex 3904 40 00	93	Sampolymerer av vinylklorid och metylakrylat, innehållande 80 (± 1) viktprocent vinylklorid och 20 (± 1) viktprocent metylakrylat, i form av en vattenemulsion	0 %	31.12.2018
ex 3904 50 90	92	Vinyliden-klorid-metakrylat sampolymer för användning vid framställning av monofilament ⁽¹⁾	0 %	31.12.2014
ex 3904 61 00	20	Sampolymerer av tetrafluoreten och trifluor(heptafluorpropoxi)eten, innehållande minst 3,2 viktprocent men högst 4,6 viktprocent trifluor(heptafluorpropoxi)eten och mindre än 1 mg/kg av extraherbara fluoridjoner	0 %	31.12.2018
ex 3904 61 00	30	Polytetrafluoreten, i pulverform, med en specifik yta av minst 8 m ² /g men högst 12 m ² /g, en partikelstorleksfördelning med 10 % av mindre än 10 µm och 90 % av mindre än 35 µm och en genomsnittlig partikelstorlek av 20 µm	0 %	31.12.2018
ex 3904 69 80	81	Poly(vinylidenfluorid) (CAS RN 24937-79-9)	0 %	31.12.2015
ex 3904 69 80	85	Sampolymer av etylen med klortrifluoretylen, även modifierad med hexafluorisobutyl, i pulverform, även med fyllmedel	0 %	31.12.2017
ex 3904 69 80	93	Sampolymerer av eten och klortrifluoreten, i någon av de former som är nämnda i anm. 6 b till kap. 39	0 %	31.12.2018
ex 3904 69 80	94	Sampolymerer av eten och tetrafluoreten	0 %	31.12.2018
ex 3904 69 80	96	Polyklortrifluoreten, i någon av de former som är nämnda i anm. 6 a och b till kap. 39	0 %	31.12.2018
ex 3904 69 80	97	Sampolymerer av klortrifluoreten och vinylidendifluorid	0 %	31.12.2018
ex 3905 30 00	10	Visköst preparat som huvudsakligen består av polyvinylalkohol (CAS RN 9002-89-5), organiskt lösningsmedel och vatten och används som skyddande beläggning på halvledarplattor (wafers) i samband med framställning av halvledare ⁽¹⁾	0 %	31.12.2017
ex 3905 91 00	20	Vattenlöslig sampolymer av etylen och vinylalkohol med en halt av högst 13 viktprocent av monomerenheten etylen (CAS RN 026221-27-2)	0 %	31.12.2017
ex 3905 99 90	92	Polymerer av vinylpyrrolidon och dimetylaminoetylmetakrylat, innehållande minst 97 men högst 99 viktprocent vinylpyrrolidon, i form av en vattenlösning	0 %	31.12.2018
ex 3905 99 90	95	Hexadecilerad eller eikosilerad polyvinylpyrrolidon	0 %	31.12.2018
ex 3905 99 90	96	Polymerer av vinylformal, i någon av de former som anges i anm. 6 b till kap. 39, med en molekylvikt (M _w) på minst 25 000 och högst 150 000 som viktsmedelvärde och innehållande: — 9,5-13 viktprocent acetylgrupper, beräknade som vinylacetat, och — 5-6,5 viktprocent hydroxigrupper, beräknade som vinylalkohol	0 %	31.12.2018
ex 3905 99 90	97	Povidon (INN)-jod (CAS RN 25655-41-8)	0 %	31.12.2018
ex 3905 99 90	98	Polyvinylpyrrolidon, delvis substituerad med triakontylgrupper, innehållande minst 78 viktprocent men högst 82 viktprocent triakontylgrupper	0 %	31.12.2018
3906 90 60		Sampolymer av metylakrylat, etylen och en monomer som innehåller en ändlös karboxylgrupp som en substituent, med minst 50 viktprocents halt av metylakrylat, även blandad med kiseldioxid	0 %	31.12.2018

KN-nummer	TARIC	Beskrivning	Autonom tullsats	Datum för obligatorisk översyn
ex 3906 90 90	10	Polymerisationsprodukter av akrylsyra och små mängder av en fleromättad monomer, avsedda att användas för tillverkning av medicamenter enligt nr 3003 eller 3004 ⁽¹⁾	0 %	31.12.2018
ex 3906 90 90	15	Ljuskänslig harts bestående av modifierat akrylat, akrylmonomerer, katalysator (fotoinitiator) och stabilisator	0 %	31.12.2018
ex 3906 90 90	27	Sampolymer av stearylmetakrylat, isooktylakrylat och akrylsyra, löst i isopropylpalmitat	0 %	31.12.2017
ex 3906 90 90	30	Sampolymerer av styren, hydroxietylmetylakrylat och 2-etylhexylakrylat, med en molekylvikt (M_n) av minst 500 men högst 6 000 som antalsmedelvärde	0 %	31.12.2018
ex 3906 90 90	35	Vitt pulver av 1,2-etandiol-dimetakrylat-metylmetakrylat-sampolymer med en partikelstorlek på högst 18 μ m, olösligt i vatten	0 %	31.12.2018
ex 3906 90 90	40	Transparent akrylpolymer i förpackningar på högst 1 kg, ej för återförsäljning med — en viskositet på högst 50 000 Pa·s vid 120 °C fastställd enligt ASTM D 3835 — en genomsnittlig molekylvikt (M_w) på mer än 500 000, men inte mer än 1 200 000, enligt GPC-testet (Gelfiltreringskromatografi) — en återstående monomerhalt på mindre än 1 %	0 %	31.12.2015
ex 3906 90 90	41	Poly(alkyl-akrylat) med en ester-alkylkedja mellan C10 och C30	0 %	31.12.2014
ex 3906 90 90	45	Sampolymer av akrylnitril-butadien-styren-metylmetakrylat som granulat med — en smältpunkt av 96 °C (\pm 3 °C), — en specifik vikt av minst 1,03 och högst 1,07 och innehållande — minst 25 viktprocent men högst 50 viktprocent akrylnitril-butadien-styren och — minst 50 viktprocent men högst 75 viktprocent metylmetakrylat	0 %	31.12.2016
ex 3906 90 90	50	Polymerer av estrar av akrylsyra med minst en av följande monomerer i kolkedjan: — klorometylvinyleter, — kloroetylvinyleter, — klorometylstyren, — vinylkloroacetat, — metakrylsyra, — butendisyramonobutylester, innehållande högst 5 viktprocent av varje monomer, i någon av de former som är nämnda i anm. 6 b till kap. 39	0 %	31.12.2018
ex 3906 90 90	65	Polyalkylakrylat, kemiskt modifierad med kobolt, med en smälttemperatur på 65 °C (\pm 5 °C), mätt med differentiell svepkalorimetri	0 %	31.12.2018
ex 3906 90 90	80	Polydimetylsiloxan-ymp-(polyakrylat; polymetakrylat)	0 %	31.12.2018
ex 3906 90 90	85	Icke vattenbaserade polymerdispersioner bestående av estrar av akrylsyra med en hydrolyserbar silylgrupp i den ena eller båda ändarna av polymeren	0 %	31.12.2014
ex 3907 20 11	10	Poly(etylenoxid) med en molekylvikt (M_n) av minst 100 000 som antalsmedelvärde	0 %	31.12.2018
ex 3907 20 11	20	Bis[metoxipoly(etylen glykol)]-maleimidopropionamid, kemiskt modifierad med lysin, med en molekylvikt (M_n) på 40 000 som antalsmedelvärde	0 %	31.12.2018

KN-nummer	TARIC	Beskrivning	Autonom tullsats	Datum för obligatorisk översyn
ex 3907 20 11	40	Polyetylenglykol med en etylenoxidkedjelängd på högst 30, med butyl-2-cyano 3-(4-hydroxyfenyl) akrylat-ändgrupper, för användning som UV-barriär i flytande huvudsatser (masterbatches) ⁽¹⁾	0 %	31.12.2015
ex 3907 20 11	50	[3-[3-(2H-benzotriazol-2-yl)-5-(1,1-dimetyletyl)-4-hydroxifenyl]-1-oxopropyl]-hydroxipoly(oxo-1,2-etandiyl) (CAS RN 104810-48-2)	0 %	31.12.2016
ex 3907 20 11	60	Beredning innehållande — α -[3-[3-(2H-benzotriazol-2-yl)-5-(1,1-dimetyletyl)-4-hydroxifenyl]-1-oxopropyl]- ω -hydroxipoly(oxi-1,2-etandiyl) (CAS RN 104810-48-2) och — α -[3-[3-(2H-benzotriazol-2-yl)-5-(1,1-dimetyletyl)-4-hydroxifenyl]-1-oxopropyl]- ω -[3-[3-(2H-benzotriazol-2-yl)-5-(1,1-dimetyletyl)-4-hydroxifenyl]-1-oxopropoxy]poly(oxi-1,2-etandiyl) (CAS RN 104810-47-1)	0 %	31.12.2016
ex 3907 20 20	20	Polytetrametyleneterglykol med en genomsnittlig molekylvikt (Mw) på minst 2 700 men högst 3 100 (CAS RN 25190-06-1)	0 %	31.12.2017
ex 3907 20 20	30	Blandningar, innehållande 70 viktprocent eller mer men högst 80 viktprocent av en polymer av glycerol och 1,2-epoxypropan och 20 viktprocent eller mer men högst 30 viktprocent av en sampolymer av dibutylmaleat och N-vinyl-2-pyrrolidon	0 %	31.12.2018
ex 3907 20 20	40	Sampolymer av tetrahydrofuran och tetrahydro-3-metylfuran med en molekylvikt (M _n) av 3 500 (\pm 100) som antalsmedelvärde	0 %	31.12.2018
ex 3907 20 99	15	Poly(oxipropylen) med alkoxisilylslutgrupper	0 %	31.12.2018
ex 3907 20 99	30	Homopolymerer av 1-klor-2,3-epoxipropan (epiklorhydrin)	0 %	31.12.2018
ex 3907 20 99	35	Polyetenglykol, kemiskt modifierad med en isocyanatgrupp innehållande en karbodiimidgrupp, i form av en lösning i 2-metoxi-1-metyletylacetat	0 %	31.12.2018
ex 3907 20 99	45	Sampolymerer av etylenoxid och propylenoxid, med aminopropyl- och metoxislutgrupper	0 %	31.12.2018
ex 3907 20 99	50	Polymer av perfluorpolyeter med vinyl-silyl-slutgrupper eller en sammansättning av två beståndsdelar med samma typ av polymer av perfluorpolyeter med vinyl-silyl-slutgrupper som främsta beståndsdel	0 %	31.12.2018
ex 3907 20 99	55	Succinimidylester av metoxipoly(etenglykol)propionsyra, med en molekylvikt (M _n) av 5 000 som antalsmedelvärde	0 %	31.12.2018
ex 3907 20 99	60	Polytetrametylenoxid di-p-aminobenzoat	0 %	31.12.2016
ex 3907 20 99	65	L-lysin-N-hydroxisuccinimidylester- α , ϵ -bis(polyetylenglykolmonoetyleterkarbammat) (CAS RN 266318-38-1) med en antalsviktad medelmolekylmassa (M _n) på 38 000 - 40 000	0 %	31.12.2018
ex 3907 30 00	40	Expoxihartser, innehållande minst 70 viktprocent kiseldioxid, avsedda att användas för inkapsling av varor enligt nr 8533, 8535, 8536, 8541, 8542 eller 8548 ⁽¹⁾ ⁽¹⁾	0 %	31.12.2018
ex 3926 90 97	70			
ex 3907 30 00	50	Flytande epoxiharts bestående av en sampolymer av 2-propennitril och 1,3-butadienepoxid, utan innehåll av lösningsmedel, med: — ett innehåll av zinkborathydrat av högst 40 viktprocent — och ett innehåll av diantimontrioxid av högst 5 viktprocent	0 %	31.12.2018
ex 3907 30 00	60	Polyglycerolpolyglycidyleter, harts (CAS RN 105521-63-9)	0 %	31.12.2017

KN-nummer	TARIC	Beskrivning	Autonom tullsats	Datum för obligatorisk översyn
ex 3907 40 00	10	Polykarbonatpellets eller polykarbonatgranulat — innehållande minst 7 viktprocentmen högst 15viktprocent ickehalogenerade flamskyddsmedel och, — med en specifik vikt av 1,20 (\pm 0,01)	0 %	31.12.2016
ex 3907 40 00	20	Polykarbonatpellets eller polykarbonatgranulat med en specifik vikt av 1,32(\pm 0,03), innehållande 20 %(\pm 5 %) glasfiber	0 %	31.12.2016
ex 3907 40 00	30	Polykarbonatpellets eller polykarbonatgranulat med en specifik vikt av minst 1,18 och högst 1,25, innehållande — minst 77 viktprocent men högst 90 viktprocent polykarbonat, — minst 8 viktprocent men högst 20 viktprocent fosforsyraester, — minst 0,1 viktprocent men högst 1 viktprocent antioxidanter, och även innehållande minst 1 viktprocent men högst 5 viktprocent flamskyddsmedel	0 %	31.12.2016
ex 3907 40 00	40	Polykarbonatgranulat med — smältflytindex av 18 g/10 min/300 °C/1,2 kg (enligt ASTM D 1238) — en brotthållfasthet av 69 MPa enligt ASTM D 638 och — en böjhållfasthet av 112 MPa enligt ASTM D 790	0 %	31.12.2016
ex 3907 40 00	50	Polykarbonatharts, polykarbonatpellets eller polykarbonatgranulat med — en specifik vikt av 1,20 (\pm 0,05), — en värmebeständighetstemperatur av 146 °C (\pm 3 °C) vid 4,6 kgf/cm ² och — ett smältflödesindex på 20 (\pm 10) g/10min vid 300 °C/1,2 kg	0 %	31.12.2016
ex 3907 40 00	60	Pellets eller granulat av polykarbonat akrylnitril-butadien-styren med specifik vikt av 1,20(\pm 0,05), innehållande — minst 65 viktprocent men högst 90 viktprocent polykarbonat, — minst 5 viktprocent men högst 15 viktprocent akrylnitril-butadien-styren, — minst 5 viktprocent men högst 20 viktprocent fosforsyraester och — minst 0,1 viktprocent men högst 5 viktprocent antioxidanter	0 %	31.12.2016
ex 3907 60 80	10	Sampolymerer av tereftalsyra och isoftalsyra med etylenglykol, butan-1,4-diol och hexan-1,6-diol	0 %	31.12.2018
ex 3907 60 80	30	Syrebindande koncentrat bestående av en blandning av — en sampolymer som framställts av poly(etylentereftalat), pyromellitsyradianhydrid (PMDA) och polybutadien substituerat med hydroxyl — en blockerande sampolymer (bestämd enligt ASTM:s metod F1115-95 (2001)) som framställts av xylylendiaminer och adipinsyra, och — organiska färgämnen och/eller organiska och oorganiska pigment Den första sampolymeren dominerar	0 %	31.12.2014
ex 3907 60 80	40	Pellets eller granulat av poly(etentereftalat) — med en specifik vikt av minst 1,23 men högst 1,27 vid 23 °C och — innehållande högst 10 viktprocent andra regulatorer eller tillsatser	0 %	31.12.2016
ex 3907 60 80	50	Böjligt förpackningsmaterial (för syrekänsliga polymerer) tillverkat av ett laminat av — högst 75 μ m polyeten, — högst 50 μ m polyamid, — högst 15 μ m polyetentereftalat och — högst 9 μ m aluminium,	0 %	31.12.2017

KN-nummer	TARIC	Beskrivning	Autonom tullsats	Datum för obligatorisk översyn
3907 70 00		med draghållfasthet över 70 N/15 mm och transmissionshastighet för syrgas mindre än 0,1 cm ³ /m ² /24 h vid 0,1 MPa		
		Polymjölksyra	0 %	31.12.2018
ex 3907 91 90	10	Diallylfthalatprepolymer, i pulverform	0 %	31.12.2014
ex 3907 99 90	10	Poly(oxi-1,4-fenylencarbonyl) (CAS RN 26099-71-8), i pulverform	0 %	31.12.2018
ex 3907 99 90	20	Flytande kristallsampolyester med en smältpunkt av lägst 270 °C, även innehållande fyllmedel	0 %	31.12.2018
ex 3907 99 90	25	Sampolymer, innehållande minst 72 viktprocent tereftalsyra och/eller dess isomerer och cyklohexandimetanol	0 %	31.12.2017
ex 3907 99 90	30	Poly(hydroxyalkanoat), främst bestående av poly(3-hydroxybutyrat)	0 %	31.12.2015
ex 3913 90 00	20			
ex 3907 99 90	60	Sampolymer av tereftalsyra och isoftalsyra med bisfenol A	0 %	31.12.2017
ex 3907 99 90	70	Sampolymer av poly(etylen tereftalat) och cyklohexan dimetanol, innehållande mer än 10 viktprocent cyklohexan dimetanol	0 %	31.12.2014
ex 3907 99 90	80	Sampolymer bestående av minst 72 viktprocent tereftalsyra och/eller dess derivat och cyklohexandimetanol, kompletterad med linjära och/eller cykliska dioler	0 %	31.12.2015
ex 3908 90 00	10	Poly(iminometylen-1,3-fenylencarbonyl), i någon av de former som är nämnda i anm. 6 b till kap. 39	0 %	31.12.2018
ex 3908 90 00	30	Reaktionsprodukter av blandningar av oktadecankarboxylsyror som polymeriserats med en alifatisk polyeterdiamin	0 %	31.12.2018
ex 3908 90 00	50	Syrebindande koncentrat bestående av en blandning av — en sampolymer som framställts av poly(etylentereftalat), pyromellitsyradi-anhydrid (PMDA) och polybutadien substituerat med hydroxyl — en blockerande sampolymer (bestämd enligt ASTM:s metod F1115-95 (2001)) som framställts av xylylendiaminer och adipinsyra, och — organiska färgämnen och/eller organiska och oorganiska pigment Den andra sampolymeren dominerar	0 %	31.12.2014
ex 3908 90 00	60	Sampolymer bestående av — hexandisyra — 12-aminododekansyra — hexahydro-2H-azepin-2-on, och — 1,6-hexandiamin	0 %	31.12.2017
ex 3909 40 00	10	Polykondensationsprodukter av fenol och formaldehyd, i form av ihåliga sfärer, med en diameter av mindre än 150 µm	0 %	31.12.2018
ex 3909 40 00	20	Pulver av värmehärdande harts i vilka magnetiska partiklar har fördelats jämnt, för tillverkning av färg till kopiatorer, telefaxapparater, skrivare och multifunktionsenheter ⁽¹⁾	0 %	31.12.2015
ex 3909 40 00	30	Blandning av — alkylfenol-formaldehydharts, även bromerat, och — zinkoxid	0 %	31.12.2017

KN-nummer	TARIC	Beskrivning	Autonom tullsats	Datum för obligatorisk översyn
ex 3909 40 00	40	Polymer i pulverform som innehåller — 80 - 90 viktprocent fenol-formaldehydpolymer (CAS RN 9003-35-4), — högst 5 % fenol (CAS RN 108-95-2) och — 5 - 15 viktprocent hexametylentetramin (CAS RN 100-97-0)	0 %	31.12.2018
ex 3909 50 90	10	UV-härdbar vattenlöslig flytande fotopolymer bestående av en blandning innehållande — minst 60 viktprocent bifunktionella akrylerade polyuretanoligomerer och — 30 viktprocent (\pm 8 viktprocent) monofunktionella och trifunktionella (meta)akrylater, och — 10 viktprocent (\pm 3 viktprocent) hydroxifunktionaliserade monofunktionella (meta)akrylater	0 %	31.12.2014
ex 3910 00 00	20	Segmentsampolymerer av poly(metyl-3,3,3-trifluorpropylsiloxan) och poly[metyl(vinyl)siloxan]	0 %	31.12.2018
ex 3910 00 00	40	Biokompatibel silikon för tillverkning av kirurgiska långtidsimplantat (¹)	0 %	31.12.2016
ex 3910 00 00	50	Självhäftande tryckkänsligt silikonskikt i lösning innehållande sampolymer(dimetylsiloxan/difenylsiloxan)-gummi	0 %	31.12.2017
ex 3910 00 00	60	Polydimetylsiloxan, med eller utan substituerad polyetylenglykol och trifluorpropyl, med metakrylat-ändgrupper	0 %	31.12.2014
ex 3910 00 00	70	Passiverande silikonbeläggning i obearbetad form, för att skydda kanter och förebygga kortslutning i halvledarkomponenter	0 %	31.12.2018
ex 3911 10 00	81	Ohärdad kolvätehart, som erhållits genom polymerisering av mer än 75 viktprocent % cykloalfatiska alkener (C-5 till C-12) och mer än 10 viktprocent men högst 25 viktprocent aromatiska alkener som ger kolvätehart med: — med ett jodtal på mer än 120 och — ett värde på Gardner-färgskalan på mer än 10 för den rena produkten eller — ett värde på Gardner-färgskalan på mer än 8 för en lösning på 50 volymprocent toluen (bestämd med ASTM:s metod D6166)	0 %	31.12.2018
ex 3911 90 19	10	Poly(oxi-1,4-fenylensulfonyl-1,4-fenylenoxi-4,4'-bifenylen)	0 %	31.12.2018
ex 3911 90 19	30	Sampolymer av etylenimin och etyleniminditiokarbamat, i en vattenlösning av natriumhydroxid	0 %	31.12.2017
ex 3911 90 19	40	m-Xylen-formaldehydharts	0 %	31.12.2016
ex 3911 90 99	25	Sampolymerer av vinyltoluen och α -metylstyren	0 %	31.12.2018
ex 3911 90 99	30	1,4:5,8- dimetanonaftalen, 2-etyliden-1,2,3,4,4a,5,8,8a-oktahydro-, polymer med 3a,4,7,7a-tetrahydro-4,7-metano-1H-inden,hydrerad	0 %	31.12.2015
ex 3911 90 99	31	Sampolymerer av butadien och maleinsyra, även innehållande ammoniumsalter	0 %	31.12.2014
ex 3911 90 99	35	Alternerande sampolymer av etylen och maleinsyraanhydrid	0 %	31.12.2015
ex 3911 90 99	40	Blandningar av kalcium- och natriumsalt av en sampolymer av maleinsyra och metylvinyleter, innehållande minst 9 men högst 16 viktprocent kalcium	0 %	31.12.2018
ex 3911 90 99	45	Sampolymerer av maleinsyra och metylvinyleter	0 %	31.12.2018

KN-nummer	TARIC	Beskrivning	Autonom tullsats	Datum för obligatorisk översyn
ex 3911 90 99	53	Hydrogenerad polymer av 1,2,3,4,4a,5,8,8a-oktahydro-1,4:5,8-dimetanonafthalen med 3a,4,7,7a-tetrahydro-4,7-metano-1H-inden och 4,4a,9,9a-tetrahydro-1,4-metano-1H-fluoren (CAS RN 503442-46-4)	0 %	31.12.2017
ex 3911 90 99	57	Hydrogenerad polymer av 1,2,3,4,4a,5,8,8a-oktahydro-1,4:5,8-dimetanonafthalen med 4,4a,9,9a-tetrahydro-1,4-metano-1H-fluoren (CAS RN 503298-02-0)	0 %	31.12.2017
ex 3911 90 99	65	Kalciumzinksalt av en sampolymer av maleinsyra och metylvinyleter	0 %	31.12.2018
ex 3911 90 99	86	Sampolymerer av metylvinyleter och maleinsyraanhydrid (CAS RN 9011-16-9)	0 %	31.12.2016
ex 3912 11 00	30	Cellulosatriacetat (CAS RN 9012-09-3)	0 %	31.12.2016
ex 3912 11 00	40	Cellulosadiacetatpulver	0 %	31.12.2015
ex 3912 20 11	10	Nitrocellulosa (CAS RN 9004-70-0)	0 %	31.12.2016
ex 3912 39 85	10	Etylcellulosa, inte mjukgjord	0 %	31.12.2018
ex 3912 39 85	20	Etylcellulosa, i form av vattendispersion innehållande hexadekan-1-ol och natriumdodecylsulfat, innehållande 27 (± 3) viktprocent etylcellulosa	0 %	31.12.2018
ex 3912 39 85	30	Cellulosa, hydroxytylerad och alkylerad, med alkylkedjelängder på minst 3 kolatomer	0 %	31.12.2018
ex 3912 39 85	40	Hypromellos (INN) (CAS RN 9004-65-3)	0 %	31.12.2016
ex 3912 90 10	10	Cellulosaacetatpropionat, ej mjukgjort, i pulverform: — innehållande minst 25 viktprocent propionyl (bestämd enligt ASTM D 817-72-metoden) och — med en viskositet av högst 120 poise (bestämd enligt ASTM D 817-72-metoden), avsett att användas för tillverkning av tryckfärger, målningsfärger, lacker och andra ytbeläggningar, och reprografiska ytbeläggningar ⁽¹⁾	0 %	31.12.2018
ex 3912 90 10	20	Hydroxiopropylmetylcellulosafaltat	0 %	31.12.2018
ex 3913 90 00	85	Sterilt natriumhyaluronat (CAS RN 9067-32-7)	0 %	31.12.2018
ex 3913 90 00	92	Protein, kemiskt modifierat genom karboxylering och/eller tillsats av ftalsyra, med en molekylvikt (M_w) av 100 000 till 300 000 som viktsmedelvärde	0 %	31.12.2018
ex 3913 90 00	94	Granulat med ett innehåll av — minst 35, men mindre än 75 viktprocent extruderad biopolymer med hög amyloshalt framställd av majsstärkelse, — minst 5, men mindre än 16 viktprocent polyvinylalkohol, — minst 10, men mindre än 46 viktprocent mjukgörare av polyol, — minst 0,25, men mindre än 3 viktprocent stearinsyra, — med eller utan ett innehåll på 30 % (± 10 %) biologiskt nedbrytbart polyeterharts, men aldrig en högre halt än halten av biopolymerer med hög amyloshalt	0 %	31.12.2016
ex 3913 90 00	95	Natriumsalt av chondroitinsvavelsyra (CAS RN 9082-07-9)	0 %	31.12.2018
ex 3913 90 00	96	Pulver bestående av 90 (± 5) viktprocent extruderad biopolymer med hög amyloshalt framställd av majsstärkelse, 10 (± 5) viktprocent syntetisk polymer och 0,5 % (± 0,25 %) stearinsyra	0 %	31.12.2016

KN-nummer	TARIC	Beskrivning	Autonom tullsats	Datum för obligatorisk översyn
ex 3916 20 00	91	Profiler av polyvinylklorid avsedda för tillverkning av spont och beklädnader, innehållande följande tillsatser: — Titandioxid — Polymetylmetakrylat — Kalciumkarbonat — Bindemedel	0 %	31.12.2014
ex 3916 90 10	10	Stavar med cellstruktur, innehållande — polyamid-6 eller poly(epoxi anhydrid) — minst 7 viktprocent men högst 9 viktprocent polytetrafluoretylen i förekommande fall — minst 10 viktprocent men högst 25 viktprocent oorganiskt fyllnadsmaterial	0 %	31.12.2018
ex 3917 32 00	91	Rör bestående av en segmentsampolymer av polytetrafluoreten och polyperfluoroalkoxitrifluoreten, med en längd av högst 600 mm, en diameter av högst 85 mm och en väggjocklek av minst 30 µm men högst 110 µm	0 %	31.12.2018
ex 3917 40 00	91	Anslutningsdon i plast med o-ringar, säkerhetsklammrar och ett frigörnings-system avsedda att föras in i motorfordons bränsleslangar	0 %	31.12.2014
ex 3919 10 19	10	Reflekterande folie, bestående av ett skikt av polyuretan med säkerhetsmärkning och inbäddade glaspärlor på ena sidan och ett självhäftande skikt på den andra sidan, på ena eller båda sidorna täckt med en avdragbar skyddsfolie	0 %	31.12.2018
ex 3919 10 80	25			
ex 3919 90 00	31			
ex 3919 10 19	20	Rullar med dubbelhäftande tejp — som belagts med ovulkaniserat naturgummi eller syntetiskt gummi, och — som har en bredd av minst 20mm men högst 40mm, och — som innehåller silikon, aluminiumhydroxid, akryl och uretan	0 %	31.12.2018
ex 3919 10 80	21	Reflekterande folie	0 %	31.12.2018
ex 3919 90 00	21	— bestående av en film av polykarbonat eller akrylpolymer helt präglad på ena sidan med ett regelbundet mönster,		
ex 3920 61 00	20	— på båda sidor täckt med ett eller flera plastskikt, — i so mliga fall även täckt på en sidan med ett självhäftande skikt och en avdragbar skyddsfolie		
ex 3919 10 80	23	Reflekterande folie, bestående av flera skikt innehållande — polyvinylklorid, — polyuretan med, på ena sidan, säkerhetsmärkning mot förfalskning, ändring eller ersättning av uppgifter eller mot mångfaldigande, och ett skikt mikrokulor av glas på andra sidan, — ett skikt med ett säkerhets- och/eller officiellt märke som framträder olika beroende på betraktningvinkeln, — metalliserad aluminium, — och ett självhäftande skikt, täckt på ena sidan med en skyddsliner	0 %	31.12.2014
ex 3919 10 80	27	Polyesterfilm	0 %	31.12.2014
ex 3919 90 00	20	— på ena sidan täckt med en termisk avdragbar självhäftande akrylfilm som släpper vid temperaturer mellan 90 °C och 200 °C och en skyddsfilm i polyester, och — på andra sidan med eller utan beläggning med ett lager av självhäftande tryckkänsligt akrylskikt eller termisk avdragbar självhäftande akrylfilm som släpper vid temperaturer mellan 90 °C och 200 °C och en skyddsfilm i polyester		

KN-nummer	TARIC	Beskrivning	Autonom tullsats	Datum för obligatorisk översyn
ex 3919 10 80	30	Dubbelsidig, självhäftande film av modifierat epoxiharts, i rullar med en bredd av 10-20 cm, en längd av 10–210 m och en sammanlagd tjocklek av 10-50 µm, ej avsedd för försäljning i detaljhandeln	0 %	31.12.2016
ex 3919 10 80	32	Polytetrafluoretylenfolie: — med en tjocklek på minst 110 µm, — med en ytresistans på mellan 10 ² och 10 ¹⁴ ohm, fastställd genom testmetod ASTM D 257, — på ena sidan täckt med tryckkänslig självhäftande akryl	0 %	31.12.2014
ex 3919 10 80	35	Reflekterande folier, bestående av ett lager polyvinylklorid, ett lager av alkydpolyester, med på ena sidan säkerhetsmärkning mot förfalskning, ändring eller ersättning av uppgifter eller mot mångfaldigande, eller ett officiellt märke för viss användning, endast synlig vid retroreflekterande belysning, och inbäddade glaspärlor, och på andra sidan ett vidhäftande lager, belagda på ena sidan eller bägge sidor med en borttagbar skyddsfolie	0 %	31.12.2018
ex 3919 10 80	37	Polytetrafluoretylenfolie: — med en tjocklek på minst 100 µm, — en brottöjning på högst 100 %, — på ena sidan täckt med tryckkänsligt självhäftande silikon	0 %	31.12.2014
ex 3919 10 80	40	Svart polyvinylkloridfilm	0 %	31.12.2016
ex 3919 90 00	43	— med en glans på mer än 30 grader enligt ASTM D2457, — även på ena sidan täckt med en skyddande poly(etylentereftalat)film och på andra sidan med ett tryckkänsligt räfflat självhäftande skikt och en skyddsliner		
ex 3919 10 80	43	Etylenvinylacetatfolie:	0 %	31.12.2014
ex 3919 90 00	26	— med en tjocklek av minst 100 µm, — belagd på ena sidan med ett självhäftande eller UV-känsligt lim och en skyddsfilm i polyester		
ex 3919 10 80	45	Förstärkt band av polyetylenskum, på båda sidor försedd med ett självhäftande tryckkänsligt akrylskikt och på ena sidan en skyddsfilm, med en användningstjocklek på minst 0,38 mm och högst 1,53 mm	0 %	31.12.2017
ex 3919 90 00	45			
ex 3919 10 80	47	Folie av polyester, polyuretan eller polykarbonat	0 %	31.12.2017
ex 3919 90 00	32	— med tryckkänsligt självhäftande silicon — en sammanlagt tjocklek av högst 0,7 mm, — en sammanlagd bredd av minst 1 cm men högst 1 m, — även i rullar av ett slag som används för skydd av ytan på produkter enligt nr 8521 och 8528		
ex 3919 10 80	50	Häftande film bestående av en bas av en sampolymer av eten och vinylacetat (EVA) med en tjocklek av minst 70 µm och en häftande del av akryltyp med en tjocklek av minst 5 µm, avsedd att användas vid polering av och/eller tillskärning av kiselskivor ⁽¹⁾	0 %	31.12.2018
ex 3919 90 00	41			
ex 3920 10 89	25			
ex 3919 10 80	53	Polyetylenfolie:	0 %	31.12.2017
ex 3919 90 00	34	— med tryckkänslig, ej gummibaserad klisteryta som endast fäster på rena och släta ytor,		
ex 3920 10 28	93			
ex 3920 10 89	50	— med en sammanlagd tjocklek på minst 0,025mm men högst 0,7mm, och		

KN-nummer	TARIC	Beskrivning	Autonom tullsats	Datum för obligatorisk översyn
		— med en sammanlagd bredd på minst 6 cm men högst 1 m, — även i rullar, av ett slag som används för skydd av ytan på produkter enligt numren 8521 och 8528		
ex 3919 10 80	55	Band av akrylskum, överdraget på ena sidan med ett självhäftande skikt som aktiveras genom värme eller med ett självhäftande tryckkänsligt akrylskikt och på den andra sidan med ett självhäftande tryckkänsligt akrylskikt och en avdragbar skyddsfilm, med en vidhäftningsgrad (peel adhesion) vid en vinkel av 90 ° av mer än 25 N/cm (bestämd enligt ASTM D 3330-metoden)	0 %	31.12.2017
ex 3919 90 00	53			
ex 3919 10 80	60	Reflekterande laminerad duk eller folie med regelbundet mönster, bestående av en film av polymetylmetakrylat, ett skikt av akrylpolymer innehållande mikroprismor, en film av polymetylmetakrylat, ett självhäftande skikt och en avdragbar skyddsfolie	0 %	31.12.2018
ex 3919 10 80	65	Självhäftande reflekterande folie, eventuellt i bitar,	0 %	31.12.2018
ex 3919 90 00	57	— med regelbundet mönster, — med eller utan fästejp, — bestående av ett skikt av akrylpolymer och ett skikt av poly(metylmetakrylat) innehållande mikroprismor, — med eller utan ytterligare ett skikt av polyester, och — ett häftande skikt med en avdragbar skyddsfolie		
ex 3919 10 80	70	Rullar med polyetylenfilm	0 %	31.12.2016
ex 3919 90 00	75	— självhäftande på ena sidan, — med en sammanlagd tjocklek av minst 0,025 mm men högst 0,09 mm, — med en sammanlagd bredd av minst 60 mm men högst 1 110 mm, av ett slag som används för skydd av ytan på produkter enligt nr 8521 eller 8528		
ex 3919 10 80	75	Självhäftande reflekterande folie, bestående av flera skikt innehållande	0 %	31.12.2016
ex 3919 90 00	80	— en sampolymer av akrylharts, — polyuretan, — ett metalliserat skikt med på ena sidan säkerhetsmärkning i lasertryck mot förfalskning, ändring eller ersättning av uppgifter eller mot mångfaldigande, eller ett officiellt märke för viss användning, — mikroglaspärlor och — ett självhäftande skikt med skyddsliner på en eller båda sidor		
ex 3919 10 80	80	Akrylband i rullar	0 %	31.12.2016
ex 3919 90 00	83	— självhäftande på båda sidor, — med en sammanlagd tjocklek av minst 0,04 mm men högst 1,25 mm, — med en sammanlagd bredd av minst 5 mm men högst 1 205 mm, för användning vid tillverkning av produkter enligt 8521 och 8528 (1)		
ex 3919 10 80	85	Polyvinylklorid- eller polyetylen- eller någon annan polyolefinfolie	0 %	31.12.2014
ex 3919 90 00	28	— med en tjocklek av minst 65 µm, — belagd på ena sidan med ett UV-känsligt självhäftande akrylskikt och en polyesterliner		
ex 3919 90 00	19	Transparent självhäftande poly(etylentereftalatfilm) — utan orenheter och fel, — på den ena sidan belagd med ett självhäftande tryckkänsligt akrylskikt och en skyddsfilm, och på den andra sidan belagd med ett antistatiskt skikt av en jonbaserad organisk kolinförening,	0 %	31.12.2018

KN-nummer	TARIC	Beskrivning	Autonom tullsats	Datum för obligatorisk översyn
		<ul style="list-style-type: none"> — även med ett tryckbart dammavstötande lager bestående av en modifierad långkedjig organisk alkylförening, — med en sammanlagd tjocklek utan skyddsfilmen på 54µm–64µm och — en bredd på 1 295 mm–1 305 mm 		
ex 3919 90 00	22	<p>Svart polypropylenfolie:</p> <ul style="list-style-type: none"> — med en glans på mer än 20 grader enligt ASTM D 2457, — och eventuellt på ena sidan täckt med en skyddande poly(etylenetereftalat-film) och på andra sidan med ett tryckkänsligt räfflat häftande skikt och en avdragbar skyddsfolie 	0 %	31.12.2014
ex 3919 90 00	23	Film och folier bestående av 1 till 3 laminerade skikt av poly(etentereftalat) och en sampolymer av tereftalsyra, sebacinsyra och etylenglykol, på ena sidan belagd med ett nötningsbeständigt akrylskikt och på den andra sidan med ett självhäftande tryckkänsligt akrylskikt, med en vattenlöslig beläggning av metylcellulosa och en skyddsfilm av poly(etentereftalat)	0 %	31.12.2018
ex 3919 90 00	24	<p>Reflekterande laminerad duk:</p> <ul style="list-style-type: none"> — bestående av ett skikt av epoxyakrylat på ena sidanpräglat med ett regelbundet mönster, — på båda sidor belagda med ett eller flera skikt av plastmaterial och — på ena sidan belagd med ett självhäftande skikt och en avdragbar skyddsfolie 	0 %	31.12.2014
ex 3919 90 00	25	Film av flera poly(etilenetereftalat)lager och en sampolymer av butylakrylat och metylmetakrylat, på ena sidan belagd med ett nötningsbeständigt akrylskikt innehållande nanopartiklar av antimon/tennoxid samt kimrök, och på den andra sidan med ett självhäftande tryckkänsligt akrylskikt och en silikonbelagd skyddsfilm av poly(etilenetereftalat)	0 %	31.12.2017
ex 3919 90 00	27	Film av poly(etentereftalat), med en häftförmåga på högst 0,147 N/25 mm och en elektrostatisk urladdning på högst 500 V	0 %	31.12.2018
ex 3919 90 00	29	Polyesterfilm på båda sidor överdragen med ett självhäftande tryckkänsligt akryl- och/eller gummiskikt, i rullar med en bredd av minst 45,7 cm men högst 132 cm (levererad med en skyddsliner)	0 %	31.12.2014
ex 3919 90 00	33	Transparent självhäftande polyetylenfilm, utan orenheter och fel, på den ena sidan belagd med ett självhäftande tryckkänsligt akrylskikt, med en sammanlagd tjocklek på 60 µm - 70 µm och en bredd på 1 245 mm - 1 255 mm	0 %	31.12.2018
ex 3919 90 00	35	<p>Reflekterande laminerad duk eller folie på rulle, med en bredd av minst 20 cm,präglat med ett regelbundet mönster och bestående av en polyvinylkloridfilm som på den ena sidan har belagts med</p> <ul style="list-style-type: none"> — ett skikt av polyuretan innehållande mikroglasspärlor, — ett skikt av poly(etylenvinylacetat), — ett självhäftande skikt och — en avdragbar skyddsfolie 	0 %	31.12.2018
ex 3919 90 00 ex 3920 49 10	36 95	<p>Laminerat tryckark med ett mittskikt av polyvinylklorid, belagt på båda sidor med ett skikt av polyvinylfluorid</p> <ul style="list-style-type: none"> — även med ett tryck- eller värmekänsligt självhäftande skikt, — även med avdragbar skyddsfilm, 	0 %	31.12.2017

KN-nummer	TARIC	Beskrivning	Autonom tullsats	Datum för obligatorisk översyn
		<ul style="list-style-type: none"> — med en toxicitet (enligt testmetoden ABD 0031) på högst 70 ppm vätefluorid, högst 120 ppm väteklorid, högst 10 ppm vätecyanid, högst 10 ppm kväveoxider, högst 300 ppm kolmonoxid och högst 10 ppm divätesulfid och svaveldioxid sammantaget, — med en antändighet inom 60 sekunder på högst 130 mm (enligt testmetoden FAR 25 App.F Pt. I Amdt.83), — med en vikt (utan avdragbar skyddsfilm) på 240 g/m² (± 30 g/m²) utan självhäftande skikt, på 340 g/m² (± 40 g/m²) med värmekänsligt självhäftande skikt eller på 330 g/m² (± 40 g/m²) med tryckkänsligt skikt 		
ex 3919 90 00	37	<p>UV-absorberande folie av polyvinylklorid</p> <ul style="list-style-type: none"> — med en tjocklek av minst 78 µm, — på ena sidan täckt med ett självhäftande lager och en avdragbar skyddsfolie, — med en vidhäftningshållfasthet på minst 1 764 mN / 25 mm 	0 %	31.12.2014
ex 3919 90 00	38	<p>Självhäftande film bestående av</p> <ul style="list-style-type: none"> — ett toppskikt av huvudsakligen polyuretan blandad med akrylpolymeremulsioner och titandioxid, — även innehållande ett andra skikt med en sampolymeriserad och tvärbunden blandning av eten och vinylacetat vinylacetatpolymeremulsioner, — högst 6 viktprocent av andra tillsatser, — ett tryckkänsligt bindemedel, och — täckt på ena sidan med en skyddsliner, — även med en separat självhäftande överlaminerad skyddsfilm, — med en total tjocklek av högst 400 µm 	0 %	31.12.2017
ex 3919 90 00	39	<p>Duk och folier av polyvinylklorid, med en tjocklek av mindre än 1 mm, belagda med lim i vilket glaskulor med en diameter av högst 100 µm är inbäddade</p>	0 %	31.12.2018
ex 3919 90 00	40	<p>Film med en total tjocklek av 40 µm eller mer, bestående av ett eller flera skikt av transparent polyesterfilm:</p> <ul style="list-style-type: none"> — innehållande minst ett IR-reflekterande skikt med en total normal reflektans enligt EN 12898 på 80 % eller mer, — som på ena sidan har ett skikt med en normal emissivitet enligt EN 12898 på högst 0,2, — på andra sidan täckt med tryckkänsligt bindemedel och en skyddsliner 	0 %	31.12.2017
ex 3919 90 00	42	<p>Självhäftande film bestående av</p> <ul style="list-style-type: none"> — ett första skikt innehållande en blandning av termoplastisk polyuretan och antiblockmedel, — ett andra skikt innehållande en maleinsyraanhydrid-sampolymer, — ett tredje skikt innehållande en blandning av LD-polyeten, titandioxid och tillsatser, — ett fjärde skikt innehållande en blandning av LD-polyeten, titandioxid, tillsatser och färgpigment, — ett tryckkänsligt bindemedel, och — täckt på ena sidan med en skyddsliner, — även med en separat självhäftande överlaminerad skyddsfilm, — med en total tjocklek av högst 400 µm 	0 %	31.12.2017

KN-nummer	TARIC	Beskrivning	Autonom tullsats	Datum för obligatorisk översyn
ex 3919 90 00	44	Laminerat tryckark	0 %	31.12.2017
ex 3921 90 60	95	— med ett kärnskikt av glasväv, belagt på båda sidor med ett polyvinylklorid-skikt, — på ena sidan täckt med ett polyvinylfluoridskikt, — även med ett tryckkänsligt självhäftande skikt och en avdragbar skyddsfilm på den andra sidan, — med en toxicitet (enligt testmetoden ABD 0031) på högst 50 ppm vätefluorid, högst 85 ppm väteklorid, högst 10 ppm vätecyanid, högst 10 ppm kväveoxider, högst 300 ppm kolmonoxid och högst 10 ppm divätesulfid och svaveldioxid sammantaget, — med en antändlighet inom 60 sekunder på högst 110 mm (enligt testmetoden FAR 25 App.F Pt. I Amdt.83), och — med en vikt (utan avdragbar skyddsfilm) på 490 g/m ² (± 45 g/m ²) utan självhäftande skikt, på 580 g/m ² (± 50 g/m ²) med tryckkänsligt självhäftande skikt		
ex 3919 90 00	47	Polariserande film, i rullar, bestående av polyvinylalkoholfilm i flera lager, på båda sidor förstärkt med triacetylcellulosafilm, med en självhäftande tryck-	0 %	31.12.2017
ex 9001 20 00	40	känslig avdragbar skyddsfolie på ena sidan		
ex 3919 90 00	49	Reflekterande laminerad duk eller folie, bestående av ett skikt av polymetylmetakrylat präglad på ena sidan med ett regelbundet mönster, ett skikt av en polymer innehållande mikroprismor, ett självhäftande skikt och en avdragbar skyddsfolie	0 %	31.12.2018
ex 3919 90 00	51	Biaxialt orienterad film av poly(metylmetakrylat), med en tjocklek av minst 50 µm men högst 90 µm, på ena sidan täckt med ett självhäftande skikt och en avdragbar skyddsfolie	0 %	31.12.2018
ex 3919 90 00	60	Reflekterande folie bestående av — ett poly(vinylklorid)-skikt, — ett polyuretanskikt, — ett skikt mikroglasspärlor, — ett skikt, även innehållande ett säkerhets- och/eller officiellt märke som framträder olika beroende på betraktningvinkeln, — ett skikt av metalliserat aluminium och — ett självhäftande skikt, täckt på ena sidan med en skyddsliner	0 %	31.12.2015
ex 3919 90 00	63	Samextruderad folie i tre skikt — varje skikt bestående av polypropylen och polyeten, — innehållande högst 3 viktprocent andra polymerer, — även innehållande titanoxid i kärnskiktet, — belagd med ett självhäftande tryckkänsligt akrylskikt och — med en skyddsliner — med en sammanlagd tjocklek av högst 110 µm	0 %	31.12.2015
ex 3919 90 00	65	Självhäftande film, minst 40 µm men högst 400 µm tjock, bestående av ett eller flera skikt av transparent metalliserad eller färgad poly(etylentereftalat), på ena sidan täckt med ett reppningsbeständigt skikt och på andra sidan täckt med ett tryckkänsligt häftande skikt och en skyddsliner	0 %	31.12.2015
ex 3919 90 00	70	Självhäftande polerskivor av mikroporös polyuretan, även med dyna	0 %	31.12.2015

KN-nummer	TARIC	Beskrivning	Autonom tullsats	Datum för obligatorisk översyn
ex 3919 90 00	81	Folie med en minsta tjocklek på 0,36 mm, bestående av — ettpräglat polyesterskikt, — ett skikt av kaprolakton-cyklohexylen-isocyanat-sampolymer, — ett kontakthäftande lim, och täckt på ena sidan med en skyddsliner	0 %	31.12.2018
ex 3919 90 00	85	Flerskiktetsfilm av poly(metylmetakrylat) och metalliserade skikt av silver och koppar — med en minsta reflektans på 93,5 % enligt ASTM G173-03, — täckt på ena sidan med ett avtagbart polyetylskikt, — täckt på den andra sidan med ett tryckkänsligt självhäftande akrylskikt och en silikonbehandlad polyesterliner	0 %	31.12.2016
ex 3919 90 00	87	Självhäftande genomsynlig film med en transmittans över 90 % och ett ljusdiffusionsvärde under 3 % (enligt ASTM D1003), bestående av flera skikt inbegripet — ett självhäftande akrylskikt med en tjocklek av minst 20 µm men högst 70 µm, — ett polyuretanbaserat skikt med en tjocklek av minst 100 µm men högst 300 µm	0 %	31.12.2016
ex 3920 10 25	10	Film och folier med en tjocklek av högst 0,20 mm, bestående av en blandning av polyeten och en sampolymer av eten och okt-1-en, präglade med ett regelbundet rombmönster, avsedda att på båda sidor beläggas med ett skikt av ovulkat gummi (¹)	0 %	31.12.2018
ex 3920 10 89	20			
ex 3920 10 25	20	Film och folier av polyeten, av sådana slag som används för färgband för skrivmaskiner	0 %	31.12.2018
ex 3920 10 28	91	Poly(eten)film med ett grafiskt mönster, tryckt med bläck i de fyra grundfärgerna plus specialfärger på filmens ena sidan och i en färg på den andra sidan. Det grafiska mönstret har dessutom följande egenskaper: — Mönstret är repetitivt och jämt fördelat över filmens hela längd. — Mönstret ser likadant ut från filmens framsida och baksida	0 %	31.12.2018
ex 3920 10 40	30	En samextruderad sju- till nioskiktad film huvudsakligen av sampolymerer av etylen eller funktionaliserade polymerer av etylen, bestående av — en treskiktad barriär med ett mellanskikt huvudsakligen av etylenvinylalkohol på båda sidor täckt med ett skikt huvudsakligen av polymerer av cyklisk olefin, — på båda sidor täckt med två eller flera skikt av polymermaterial, med en totaltjocklek av högst 110 µm	0 %	31.12.2017
ex 3920 10 89	30	Film av etylenvinylacetat med — upphöjd relief med präglade ojämnheter och — en tjocklek av minst 0,125 mm	0 %	31.12.2016
ex 3920 10 89	40	Akrylbelagda dukar och folier av kompositmaterial laminerade till ett skikt av högdensitetspolyeten, med en sammanlagd tjocklek av minst 0,8 mm men högst 1,2 mm	0 %	31.12.2016
ex 3920 20 21	30	Biaxialt orienterad polypropenfilm med ett samextruderat skikt av polyeten på ena sidan och en sammanlagd tjocklek av minst 11,5 µm men högst 13,5 µm	0 %	31.12.2018
ex 3920 20 21	40	Folie av biaxialt orienterad polypropylenfilm — med en tjocklek av högst 0,1 mm, — tryckt på båda sidor med specialbeläggning som möjliggör säkerhetstryck av sedlar	0 %	31.12.2016

KN-nummer	TARIC	Beskrivning	Autonom tullsats	Datum för obligatorisk översyn
ex 3920 20 29	50	Folie av polypropen i form av en rulle	0 %	31.12.2016
ex 8507 90 30	95	— med en tjocklek av högst 30 µm, — med en bredd av högst 210 mm, — som uppfyller standarden ASTM D882, för användning vid tillverkning av separatorer till litiumjonbatterier för fordon (!)		
ex 3920 20 29	55	Samextruderad sju- till nioskiktad film huvudsakligen av sampolymerer av propylen, bestående av	0 %	31.12.2017
ex 3920 20 80	93	— en treskiktad barriär med ett mellanskikt huvudsakligen av etylenvinylalkohol på båda sidor täckt med ett skikt huvudsakligen av polymerer av cyklisk olefin, — på båda sidor täckt med två eller flera skikt av polymermaterial, och med en totaltjocklek av högst 110 µm		
ex 3920 20 29	92	Monoaxiellt orienterad film, med en tjocklek av högst 75 µm, bestående av två eller tre skikt som vart och ett består av en blandning av polypropen och polyetylen, där kärnskiktet kan innehålla titandioxid. Filmen har — en elasticitetsmodul i bearbetningsriktningen av minst 140MPa, men högst 270MPa, och — en elasticitetsmodul i tvärriktningen av minst 20MPa, men högst 40MPa Värdena fastställs genom ASTM:s testmetod D882/ISO 527-3	0 %	31.12.2018
ex 3920 20 29	93	Monoaxiellt orienterad film, bestående av tre skikt som vart och ett består av en blandning av polypropen och en sampolymer av eten och vinylacetat, med: — en tjocklek av minst 55 µm men högst 97 µm, — en elasticitetsmodul i bearbetningsriktningen av minst 0,75 GPa men högst 1,45 GPa och — en elasticitetsmodul i tvärriktningen av minst 0,20 GPa men högst 0,55 GPa	0 %	31.12.2014
ex 3920 20 29	94	Samextruderad folie i tre skikt — varje skikt bestående av polypropylen och polyetylen, — innehållande högst 3 viktprocent andra polymerer, — även innehållande titanoxid i kärnskiktet, — med en sammanlagd tjocklek av högst 70 µm	0 %	31.12.2016
ex 3920 20 80	92	Duk eller remsor, laminerade, bestående av en film eller en folie med en tjocklek av minst 181 µm men högst 223 µm av en blandning av en pro-penetensampolymer och en styrenetenbutenstyren(SEBS)sampolymer, på ena sidan överdragen eller belagd med ett skikt av en styrenetenbutenstyren(SEBS)sampolymer och ett skikt av polyester	0 %	31.12.2018
ex 3920 20 80	95	Duk och folier av polypropylen, i rullar, med — flamskyddsnivå UL94 V-0 för materialtjocklekar över 0,25mm och UL94VTM-0 för materialtjocklekar över 0,05mm men högst 0,25mm (enligt "Flammability Standard UL-94") — dielektriskt isolations-sammanbrott på minst 13,1kV men högst 60,0kV (enligt ASTM D149) — elasticitetsgräns i maskinriktning på minst 30MPa men högst 33MPa (enligt ASTM D882)	0 %	31.12.2017

KN-nummer	TARIC	Beskrivning	Autonom tullsats	Datum för obligatorisk översyn
		— elasticitetsgräns i tvärriktning på minst 22MPa men högst 25MPa (enligt ASTM D882) — densitetsområde på minst 0,988g/cm ³ men högst 1,035g/cm ³ (enligt ASTM D792) — vattenupptagning på minst 0,01 % men högst 0,06 % (enligt ASTM D570) för användning vid tillverkning av isolatorer för elektronik och elindustrin (!)		
ex 3920 43 10	92	Film och folier av polyvinylklorid, stabiliserade mot UV-strålning, utan hål av ens mikroskopisk storlek, med en tjocklek av minst 60 men högst 80 µm, innehållande minst 30 men högst 40 delar mjukningsmedel på 100 delar polyvinylklorid	0 %	31.12.2018
ex 3920 43 10	94	Film och folier med en spegelglans av minst 70, mätt vid infallsvinkeln 60 °	0 %	31.12.2018
ex 3920 49 10	93	med en glansmätare (bestämd enligt ISO 2813:2000-metoden), som består av ett eller två skikt polyvinylklorid överdragna med ett plastskikt på bägge sidor, med en tjocklek av minst 0,26 mm men högst 1,0 mm och på den glansiga sidan överdragen med en skyddsfilm av polyetylen, i rullar med en bredd av minst 1 000 mm men högst 1 450 mm, avsedda att användas vid tillverkning av produkter enligt nr 9403 (!)		
ex 3920 43 10	95	Reflekterande laminerad duk eller folie, bestående av film eller folie av polyvinylklorid och av en film eller folie av en annan plast helt präglad i ett regelbundet pyramidformat mönster, på ena sidan täckt med en avdragbar skyddsfolie	0 %	31.12.2018
ex 3920 49 10	30	Folie av (polyvinyl)klorid-sampolymer — innehållande minst 45 viktprocent fyllnadsmaterial — på ett stödsikt (!)	0 %	31.12.2018
ex 3920 51 00	20	Plattor av polymetylmetakrylat innehållande aluminiumtrihydroxid, med en tjocklek av minst 3,5 mm men högst 19 mm	0 %	31.12.2018
ex 3920 51 00	30	Biaxialt orienterad film av poly(metylmetakrylat), med en tjocklek av minst 50 µm men högst 90 µm	0 %	31.12.2018
ex 3920 51 00	40	Skivor av polymetylmetakrylat som uppfyller standarden EN 4366 (MIL-PRF-25690)	0 %	31.12.2018
ex 3920 59 90	10	Duk, inte porös och inte laminerad, av modifierad sampolymer av akrylnitril-metylakrylat med en tjocklek av lägst 1,0 men högst 1,3 mm, i rullar	0 %	31.12.2016
ex 3920 59 90	20	Reflekterande laminerad duk eller folie, bestående av ett epoxyakrylatskikt, på ena sidan helt präglad med ett regelbundet mönster, på båda sidor täckt med ett eller flera lager av plast	0 %	31.12.2014
ex 3920 59 90	30	Icke-självhäftande reflekterande folie, bestående av flera skikt innehållande — en sampolymer av akrylharts, — polyuretan — ett metalliserat skikt med på ena sidan säkerhetsmärkning i lasertryck mot förfälskning, ändring eller ersättning av uppgifter eller mot mångfaldigande, eller ett officiellt märke för viss användning, — mikroglaspärlor och — en permanent liner av poly(etylentereftalat)	0 %	31.12.2016
ex 3920 62 19	02	Samextruderad ogenomskinlig duk eller folie av poly(etylentereftalat), med en tjocklek av minst 50 µm men högst 350 µm, bestående i synnerhet av ett skikt innehållande kimrök	0 %	31.12.2018

KN-nummer	TARIC	Beskrivning	Autonom tullsats	Datum för obligatorisk översyn
ex 3920 62 19	08	Film och folier av poly(etentereftalat), utan klistrande beläggning, med en tjocklek av högst 25 µm, antingen: — endast färgade i massan, — eller färgade i massan och metalliserade på ena sidan	0 %	31.12.2018
ex 3920 62 19	12	Film och folier helt av poly(etentereftalat), med en sammanlagd tjocklek av högst 120 µm, bestående av ett eller två skikt som båda innehåller ett färg- och/eller UV-absorberande ämne i hela massan, inte belagda med klister eller annat material	0 %	31.12.2018
ex 3920 62 19	18	Film och folier, laminerade, helt av poly(etentereftalat), med en sammanlagd tjocklek av högst 120 µm, bestående av ett skikt som endast är metalliserat och ett eller två skikt som vardera ett innehåller ett färg- och/eller UV-absorberande ämne i hela massan, inte belagda med klister eller annat material	0 %	31.12.2018
ex 3920 62 19	20	Duk och folier av polyester, reflekterande, präglade med ett pyramidmönster, avsedda att användas för tillverkning av klisterbelagda, reflekterande säkerhetsdekaler, säkerhetsreflexmärken, reflekterande säkerhetskläder och tillbehör därtill eller av skolväskor, andra väskor eller liknande artiklar (¹)	0 %	31.12.2018
ex 3920 62 19	25	Folie av poly(etylentereftalat) med en tjocklek på minst 186 µm men högst 191 µm, på ena sidan belagd med ett akrylskikt i matrismönster	0 %	31.12.2014
ex 3920 62 19	38	Film och folier av poly(etentereftalat), med en tjocklek av högst 12 µm, på ena sidan belagda med ett skikt av aluminiumoxid med en tjocklek av högst 35 nm	0 %	31.12.2018
ex 3920 62 19	48	Folie eller rullar av poly(etentereftalat) — på båda sidor belagda med ett skikt av epoxiakrylatharts, — med en sammanlagd tjocklek av 37 µm (± 3 µm)	0 %	31.12.2015
ex 3920 62 19	52	Film och folier av poly(etentereftalat), poly(etennaftalat) eller liknande polyester, på ena sidan belagda med metall och/eller metalloxider, innehållande mindre än 0,1 viktprocent aluminium, med en tjocklek av högst 300 µm och med en ytresistivitet av högst 10 000 ohm (per kvadrat) (bestämd enligt ASTM D 257-99-metoden)	0 %	31.12.2018
ex 3920 62 19	73	Iriserande film och folier av polyester och polymetylmetakrylat	0 %	31.12.2018
ex 3920 69 00	40			
ex 3920 62 19	76	Transparent poly(etylen-tereftalatfolie) — på båda sidor belagd med tunna lager om vardera minst 7 nm men högst 80 nm av akrylbaserade organiska ämnen, — med en ytspänning på minst 36 dyn/cm men högst 39 dyn/cm, — med en genomskinlighet som överstiger 93 %, — med ett ljusdiffusionsvärde på mindre än 1,3 %, — med en sammanlagd tjocklek av minst 10 µm men högst 350 µm, — med en bredd av minst 800 mm men högst 1 600 mm	0 %	31.12.2018
ex 3920 62 19	81	Film av poly(etentereftalat), — med en tjocklek av högst 20 µm, — belagd på minst en sida med ett gasbarriärskikt bestående av en polymer-matris vari kiseldioxid är utspridd, med en tjocklek på högst 2 µm	0 %	31.12.2017
ex 3920 69 00	20	Film och folier av poly(etennaftalen-2,6-dikarboxylat)	0 %	31.12.2018
ex 3920 91 00	51	Polyvinylbutyralfolie innehållande minst 25 viktprocent men högst 28 viktprocent tri-isobutylfosfat som mjukgörare	0 %	31.12.2014

KN-nummer	TARIC	Beskrivning	Autonom tullsats	Datum för obligatorisk översyn
ex 3920 91 00	52	Film och folier av polyvinylbutyral — innehållande 26–30 viktprocent trietylglykol-bis(2-etylhexanoat) som mjukgörare, — med en tjocklek av 0,73–1,50 mm	0 %	31.12.2014
ex 3920 91 00	91	Film och folier av polyvinylbutyral, med graderat färgat band	3 %	31.12.2018
ex 3920 91 00	92	Film och folier av polyvinylbutyral, mjukgjorda, innehållande: — antingen minst 14,5 men högst 17,5 viktprocent dihexyladipat, — eller minst 14,5 men högst 28,5 viktprocent dibutylsebacat	0 %	31.12.2014
ex 3920 91 00	93	Film och folier av polyetentereftalat, som kan vara metalliserade på den ena eller båda sidorna, eller laminerad film av polyetentereftalat, metalliserade enbart på utsidorna, med följande egenskaper: — En genomtränglighet för synligt ljus av minst 50 %. — På den ena eller båda sidorna belagda med ett skikt av poly(vinylbutyral) men inte överdragna med självhäftande beläggning eller andra material än poly(vinylbutyral). — En sammanlagd tjocklek av högst 0,2 mm utan poly(vinylbutyral), och poly(vinylbutyral) med en tjocklek av minst 0,2 mm. För användning vid tillverkning av värmereflekterande laminerat glas eller laminerat prydglas (¹)	0 %	31.12.2014
ex 3920 91 00	95	Samextruderad polyvinylbutyralfolie i tre skikt, med graderat färgat band innehållande 29–31 viktprocent 2,2'-etendioxydietyl bis(2-etylhexanoat) som mjukningsmedel	0 %	31.12.2018
ex 3920 92 00	30	Film av polyamid, — med en tjocklek av högst 20 µm, — belagd på minst en sida med ett gasbarriärskikt bestående av en polymer-matris vari kiseldioxid är utspridd, med en tjocklek på högst 2 µm	0 %	31.12.2018
ex 3920 99 28	35	Polyeterimidblad, i rullar, med — en tjocklek på minst 5 µm men högst 14 µm, — en bredd på minst 478 mm men högst 532 mm, — draghållfasthet på minst 78 MPa (beräknat enligt JIS C-2318 för en folietjocklek på 50 µm), — brottöjning på minst 50 % (beräknat enligt JIS C-2318 för en folietjocklek på 50 µm), — en glasomvandlingspunkt (Tg) på 226 °C, — temperatur för kontinuerlig användning på 180 °C (beräknat enligt UL-746 B fören folietjocklek på 50 µm), — antändlighet på VTM-0 (beräknat enligt UL 94 för en folietjocklek på 25 µm)	0 %	31.12.2018
ex 3920 99 28	40	Polymerduk innehållande monomererna — polytetrametyleneterglykol, — bis(4-isocyanotocyklohexyl)metan, — 1,4-butandiol eller 1,3-butandiol, — med en tjocklek 0,25 mm-5,0 mm, — präglad med ett regelbundet mönster på ena sidan, — och överdragen med en avdragbar skyddsfolie	0 %	31.12.2018
ex 3920 99 28	45	Transparent polyuretanfolie, metallbeskiktad på ena sidan — med en glansighet på över 90 grader enligt ASTM D2457 — på den metallbeskiktade sidan täckt med varmhärdande tejp av polyetylen-/polypropylen-sampolymer	0 %	31.12.2018

KN-nummer	TARIC	Beskrivning	Autonom tullsats	Datum för obligatorisk översyn
ex 3920 99 28	50	— på andra sidan täckt med en skyddsfolie av poly(etylen tereftalat) — med en sammanlagd tjocklek på minst 204 µm men högst 244 µm Termoplastisk film eller folie av polyuretanplast med en tjocklek av minst 250 µm men högst 350 µm, på ena sidan belagd med en avtagbar skyddsfilm	0 %	31.12.2016
ex 3920 99 28	55	Strängsprutad termoplastisk polyuretanfolie — ej självhäftande, — med gulindex på minst 1,0 men högst 2,5 för 10 mm staplad folie (enligt testmetod ASTM E 313-10), — med ljustransmissionsfaktor över 87 % för 10mm staplad folie (enligt testmetod ASTM D 1003-11), — med en sammanlagd tjocklek på minst 0,38 mm men högst 7,6 mm, — med en bredd på minst 99 cm men högst 305 cm, av en sort som används vid framställningen av laminerat flerskiktsglas	0 %	31.12.2017
ex 3920 99 28	60	Silikonband, -platta eller -remsa — med en sammanlagd tjocklek av minst 2 mm men högst 9 mm, — med en sammanlagd bredd av minst 12 mm men högst 65 mm, för användning vid tillverkning av produkter enligt 8521 eller 8528 ⁽¹⁾	0 %	31.12.2016
ex 3920 99 28	70	Folie i rullar, bestående av epoxyharts med ledande egenskaper, innehållande — mikrokulor med metallbeläggning, även legerade med guld, — ett självhäftande lager, — med ett skyddsskikt av silikon eller poly(etylentereftalat) på ena sidan, — med ett skyddsskikt av poly(etylentereftalat) på andra sidan, — med en bredd av minst 5 cm men högst 100 cm och — med en längd av högst 2 000 m	0 %	31.12.2016
ex 3920 99 59	25	Film och folier av poly(1-klortrifluoreten)	0 %	31.12.2018
ex 3920 99 59	50	Film och folier av polytetrafluoreten, ej mikroporösa, i form av rullar, med en tjocklek av minst 0,019 mm men högst 0,14 mm, ångtäta	0 %	31.12.2018
ex 3920 99 59	55	Jonbytarmembran av fluoriderat plastmaterial	0 %	31.12.2018
ex 3920 99 59	60	Film och folier av en sampolymer av vinylalkohol, lösliga i kallt vatten, med en tjocklek av minst 34 µm men högst 90 µm, en brotthållfasthet av minst 20 MPa men högst 45 MPa och en brottöjning av minst 250 % men högst 900 %	0 %	31.12.2018
ex 3920 99 90	20	Anisotrop konduktiv film, i rullar, mellan 1,5 och 3,15 mm bred och högst 300 m lång, som används för att koppla ihop elektroniska komponenter vid produktion av LCD-skärmar och plasmaskärmar	0 %	31.12.2018
ex 3921 13 10	10	Folier av polyuretanskum, med en tjocklek om 3 mm (± 15 %) och en densitet på 0,09435 eller mer men högst 0,10092	0 %	31.12.2018
ex 3921 13 10	20	Rullar av polyuretanskum med öppna celler: — med en tjocklek på 2,29 mm (± 0,25 mm), — ytbehandlade med ett poröst adhesionsmedel, och — laminerat på en polyesterfolie och ett textilskikt	0 %	31.12.2017

KN-nummer	TARIC	Beskrivning	Autonom tullsats	Datum för obligatorisk översyn
ex 3921 19 00	30	Block med cellstruktur innehållande — polyamid-6 eller poly(epoxi anhydrid) — minst 7 viktprocent men högst 9 viktprocent av polytetrafluoretylen i förekommande fall — minst 10 viktprocent men högst 25 viktprocent oorganiskt fyllnadsmaterial	0 %	31.12.2018
ex 3921 19 00	91	Film och folier av polypropen, mikroporösa, med en tjocklek av högst 100 µm	0 %	31.12.2018
ex 3921 19 00	93	Remsor av mikroporös polytetrafluoretylen på ett underlag av bondad duk, avsedda att användas vid tillverkning av filter för njurdialysutrustning ⁽¹⁾	0 %	31.12.2018
ex 3921 19 00	95	Film och folier av polyetersulfon, med en tjocklek av högst 200 µm	0 %	31.12.2018
ex 3921 19 00	96	Porös film eller folie, bestående av ett skikt polyeten med en tjocklek av minst 90 µm men högst 140 µm och med ett skikt av cellulosaregenerat med en tjocklek av minst 10 µm men högst 40 µm	0 %	31.12.2018
ex 3921 90 10	10	Kompositplattor av poly(etentereftalat) eller poly(butentereftalat), glasfiberförstärkta	0 %	31.12.2018
ex 3921 90 10	20	Film av poly(etylentereftalat), som är laminerad på en eller två sidor med ett lager av bondad duk av slumpmässigt orienterade fibrer av poly(etylentereftalat) och som impregnerats med polyuretan eller epoxiharts	0 %	31.12.2018
ex 3921 90 55	20	Glasfiberförstärkt prepreg, innehållande cyanateterharts eller harts av bis-maleimid (B) triazin (T) blandat med epoxiharts, med följande mått: — 469,9 mm (± 2 mm) × 622,3 mm (± 2 mm), eller — 469,9 mm (± 2 mm) × 414,2 mm (± 2 mm), eller — 546,1 mm (± 2 mm) × 622,3 mm (± 2 mm) för användning vid tillverkning av tryckta kretskort ⁽¹⁾	0 %	31.12.2018
ex 3921 90 55	25	Förimpregnerade skivor eller rullar innehållande polyimidharts	0 %	31.12.2014
ex 7019 40 00	20			
ex 3921 90 55	30	Förimpregnerade skivor eller rullar innehållande glasfibervävförstärkt bromerad epoxyharts, med — krypning på högst 3,6 mm (enligt IPC-TM 650.2.3.17.2), och — glasningstemperatur (T _g) på över 170 °C (enligt IPC-TM 650.2.4.25) för användning i tillverkningen av tryckta kretskort ⁽¹⁾	0 %	31.12.2014
ex 3921 90 60	91	Vävnader av polytetrafluoreten, belagda eller överdragna med en sampolymer av tetrafluoreten och trifluoreten som har perfluorerade alkoxisidokedjor vilka slutar med karboxylsyra- eller sulfonsyragrupper, även i form av kalium- eller natriumsalter	0 %	31.12.2018
ex 5407 71 00	20			
ex 5903 90 99	10			
ex 3921 90 60	93	Film och folier, med en spegelglans av minst 30 men högst 60 mätt vid infallsvinkeln 60 ° med en glansmätare (bestämd enligt ISO 2813:2000-metoden), som består av ett skikt poly(etentereftalat) och ett skikt färgad poly(vinylklorid), vilka hålls samman av en metalliserad vidhäftande beläggning, avsedda för beläggning av paneler och luckor av sådana slag som används vid tillverkning av vitvaror ⁽¹⁾	0 %	31.12.2018
ex 3921 90 90	10	Rullar av polymermetallaminat bestående av	0 %	31.12.2016
ex 8507 90 80	50	— ett skikt av poly(etylentereftalat), — ett skikt av aluminium, — ett skikt av polypropen,		

KN-nummer	TARIC	Beskrivning	Autonom tullsats	Datum för obligatorisk översyn
ex 3923 10 00	10	<p>— med en bredd av högst 275 mm, — en total tjocklek av högst 165 µm, och — som uppfyller standarderna ASTM D1701-91 och ASTM D882-95A för användning vid tillverkning av litiumjonbatterier för fordon ⁽¹⁾</p> <p>Behållare för fotomasker eller halvlederplattor</p> <p>— bestående av antistatiska material eller blandade termoplaster med särskilda egenskaper i fråga om elektrostatisk urladdning (ESD) och avgasning, — med icke-porösa, nötningsbeständiga eller stöttåliga ytegenskaper, — försedd med ett specialutformat hållarsystem som skyddar fotomasken eller halvlederplattan från ytskada eller kosmetisk skada och — med eller utan försegling, av den typ som används vid fotolitografisk produktion för att innesluta fotomasker eller halvlederplattor</p>	0 %	31.12.2016
ex 3923 30 90	10	<p>Polyetylenbehållare för komprimerad vätgas:</p> <p>— med aluminiumflänsar i båda ändar, — helt omslutna av ett hölje av kolfibrer impregnerade med epoxiharts, — med en diameter på minst 13 mm men högst 368 mm, — en längd på minst 860 mm men högst 1 260 mm och — en rymd av minst 18 liter men högst 50 liter</p>	0 %	31.12.2018
ex 3926 90 92	20	<p>Reflekterande duk, folier eller band, på översidan bestående av remsor av polyvinylklorid, präglade med ett regelbundet pyramidmönster, fastsatta genom värmebehandling i parallella rader eller i ett rutmönster på ett underlag av plast eller av dukvara av trikå eller vävnad som på ena sidan belagts med plast</p>	0 %	31.12.2018
ex 3926 90 97	10	<p>Mikrokulor av polymerer av divinylbensen, med en diameter av minst 4,5 µm men högst 80 µm</p>	0 %	31.12.2018
ex 3926 90 97	15	<p>Glasfiberförstärkta tvärgående bladfjädrar av plast avsedda att användas för tillverkning av hjulupphängningssystem för motorfordon ⁽¹⁾</p>	0 %	31.12.2018
ex 3926 90 97	25	<p>Icke expanderbara mikrokulor av en sampolymer av akrylnitril, metakrylnitril och isobornylmetakrylat, med en diameter av minst 3 µm men högst 4,6 µm</p>	0 %	31.12.2018
ex 3926 90 97	55	<p>Platta produkter av polyeten, perforerade i motstående riktningar, med en tjocklek av minst 600 µm men högst 1 200 µm och en vikt av minst 21 g/m² men högst 42 g/m²</p>	0 %	31.12.2018
ex 3926 90 97	65	<p>Pressgjutet dekorationselement av polykarbonharts, beskiktat med</p> <p>— silverfärgad akrylfärg och — en genomskinlig, reptålig färg av en sort som används vid tillverkning av frontpaneler till bilradioapparater</p>	0 %	31.12.2018
ex 3926 90 97	80	<p>Delar av frontpaneler till bilradio</p> <p>— av akrylonitril-butadien-styren med eller utan polykarbonat, — belagd med ett kopparskikt, ett nickelskikt och ett kromskikt, — med en sammanlagd beläggningstjocklek av minst 5,54 µm men högst 22,3 µm</p>	0 %	31.12.2016
ex 4007 00 00	10	<p>Tråd och rep av silikonbehandlat mjukgummi</p>	0 %	31.12.2018
ex 4016 99 97	20	<p>Förseglingsproppar av mjukgummi, avsedda att användas för tillverkning av elektrolytkondensatorer ⁽¹⁾</p>	0 %	31.12.2018

KN-nummer	TARIC	Beskrivning	Autonom tullsats	Datum för obligatorisk översyn
ex 4016 99 97	30	Bladder (vulkbälg)	0 %	31.12.2016
ex 4104 41 19	10	Buffelläder, spaltat, kromgarvat och syntetiskt eftergarvat (crust), torrt	0 %	31.12.2017
4105 10 00		Läder av får och lamm, garvat eller omgarvat, men inte vidare berett, även spaltat, annat än läder enligt nr 4114	0 %	31.12.2018
4105 30 90				
4106 21 00		Läder av get och killing, garvat eller omgarvat, men inte vidare berett, även spaltat, annat än läder enligt nr. 4114	0 %	31.12.2018
4106 22 90				
4106 31 00		Läder av andra djur, endast garvat, annat än läder enligt nr 4114	0 %	31.12.2018
4106 32 00				
4106 40 90				
4106 92 00				
ex 5004 00 10	10	Garn av natursilke (annat än garn spunnet av avfall av natursilke), inte i detaljhandelsuppläggningar, oblekt, avkokt eller blekt, helt av natursilke	0 %	31.12.2016
ex 5005 00 10	10	Garn, spunnet helt av avfall av natursilke (schappesilke), inte i detaljhandelsuppläggningar	0 %	31.12.2018
ex 5005 00 90	10			
ex 5205 31 00	10	Sextrådigt garn av blekt bomull, hos vilket enkelgarnet har en längdvikt av minst 925 decitex men högst 989 decitex, för tillverkning av tamponger ⁽¹⁾	0 %	31.12.2018
5208 11 10		Vävnader för tillverkning av förband, gasbindor o.d.	5,2 %	31.12.2018
ex 5402 45 00	20	Garn helt av aromatiska polyamider, erhållna genom polykondensation av <i>m</i> -fenylendiamin och isoftalsyra	0 %	31.12.2018
ex 5402 47 00	10	Tvåkomponentgarn av syntetfilament, ej texturerat, utan snodd, med en längdvikt av 1 650 decitex eller mer, dock högst 1 800 decitex, bestående av 110 fibrer eller mer, men högst 120 fibrer, var och en med en kärna av poly(etentereftalat) och ett hölje av polyamid-6, innehållande minst 75 viktprocent men högst 77 viktprocent poly(etentereftalat), avsett att användas för tillverkning av takbeklädnader ⁽¹⁾	0 %	31.12.2016
ex 5402 47 00	20	Tvåkomponentsgarn av monofilament med en längdvikt av högst 30 dtex, — med en kärna av poly(etentereftalat) och — ett hölje av en sampolymer av poly(etylentereftalat) och poly(etylenisofat) för tillverkning av filterväv ⁽¹⁾	0 %	31.12.2015
ex 5402 49 00	30	Garn av en sampolymer av glykolsyra och mjölksyra, avsett att användas för tillverkning av kirurgiska suturer ⁽¹⁾	0 %	31.12.2018
ex 5402 49 00	50	Filamentgarn av polyvinylalkohol, inte texturerat	0 %	31.12.2018
ex 5402 49 00	70	Garn av syntetfilament, enkelt, innehållande minst 85 viktprocent akrylnitril, i form av en veke innehållande minst 1 000 men högst 25 000 filament, med en vikt per meter av minst 0,12 men högst 3,75 g och med en längd av minst 100 m, avsett att användas för tillverkning av garn av kolfibrer ⁽¹⁾	0 %	31.12.2018
ex 5404 19 00	20	Monofilamentgarn av poly(1,4-dioxanon)	0 %	31.12.2018
ex 5404 19 00	30	Monofilament, icke sterilt, av en sampolymer av 1,3-dioxan-2-on och 1,4-dioxan-2,5-dion, avsett att användas för tillverkning av kirurgiska suturer ⁽¹⁾	0 %	31.12.2014
ex 5404 19 00	50	Monofilament av polyester eller poly(butentereftalat), med ett största tvärmått av minst 0,5 mm men högst 1 mm, avsedda för tillverkning av blixtlås ⁽¹⁾	0 %	31.12.2018

KN-nummer	TARIC	Beskrivning	Autonom tullsats	Datum för obligatorisk översyn
ex 5404 90 90	20	Remсор av polyimid	0 %	31.12.2018
ex 5407 10 00	10	Textilvävnader, bestående av varpfilamentgarn av polyamid-6,6 och väftfilamentgarn av polyamid-6,6, polyuretan och en sampolymer av tereftalsyra, <i>p</i> -fenylendiamin och 3,4'-oxybis(fenylenamin)	0 %	31.12.2017
ex 5503 11 00	10	Syntetstapelfibrer av en sampolymer av tereftalsyra, <i>p</i> -fenylendiamin och 3,4'-oxybis(fenylenamin), med en längd av högst 7 mm	0 %	31.12.2018
ex 5601 30 00	40			
ex 5503 40 00	10	Ihåliga stapelfibrer av polypropylen — med en längdvikt av 6 decitex eller mer, dock högst 10 decitex, — med en hållfasthet av minst 3,5 cN/dtex, — med en diameter av minst 30 µm avsedda att användas vid tillverkning av blöjor och blöjinlägg för spädbarn och av liknande hygienprodukter (!)	0 %	31.12.2016
ex 5503 90 00	20	Fibrer av polyvinylalkohol, även acetaliserade	0 %	31.12.2018
ex 5506 90 00	10			
ex 5601 30 00	10			
ex 5603 11 10	10	Bondad duk av polyvinylalkohol, som längdvara eller tillskuren i kvadratisk eller rektangulär form, med: — en tjocklek av minst 200 µm men högst 280 µm och — en vikt av minst 20g/m ² men högst 50g/m ²	0 %	31.12.2018
ex 5603 11 90	10			
ex 5603 12 10	10			
ex 5603 12 90	10			
ex 5603 91 10	10			
ex 5603 91 90	10			
ex 5603 92 10	10			
ex 5603 92 90	10			
ex 5603 11 10	20			
ex 5603 11 90	20			
ex 5603 12 90	30	Bondad duk av aromatiska polyamidfibrer, framställd genom polykondensation av <i>m</i> -fenylendiamin och isoftalsyra, som längdvara eller tillskuren i kvadratisk eller rektangulär form	0 %	31.12.2018
ex 5603 13 90	30			
ex 5603 14 90	10			
ex 5603 92 90	60			
ex 5603 93 90	40			
ex 5603 94 90	30			
ex 5603 12 90	50	Bondad duk: — med en vikt av 30–60 g/m ² , — som innehåller fibrer av polypropen eller av polypropen och polyeten, — även tryckt, — vars yta på ena sidan till 65 % är försedd med runda noppor med en diameter på 4 mm, bestående av fastsatta, upphöjda, obondade krusiga fibrer, lämpliga för att fastgöra extruderade hakar, och till 35 % består av bondat material, — vars andra sida har en mjuk otexturerad yta, avsedd att användas vid tillverkning av blöjor och blöjinlägg för spädbarn och liknande hygienprodukter (!)	0 %	31.12.2017

KN-nummer	TARIC	Beskrivning	Autonom tullsats	Datum för obligatorisk översyn
ex 5603 12 90 ex 5603 13 90	60 60	Bondad spritsfiberduk av polyeten, med en vikt av mer än 60 g/m ² men högst 80 g/m ² och en luftresistans (Gurley) av minst 8 s men högst 36 s (bestämd enligt ISO 5636/5-metoden)	0 %	31.12.2018
ex 5603 12 90 ex 5603 13 90 ex 5603 92 90 ex 5603 93 90	70 70 40 10	Bondad duk av polypropylen, — med ett smältblåst skikt, laminerat på båda sidor med spritsbondade filament av polypropylen, — med en vikt av högst 150 g/m ² , — som längdvara eller skuren i kvadratisk eller rektangulär form, och — inte impregnerad	0 %	31.12.2018
ex 5603 13 10 ex 5603 14 10	10 10	Elektriskt oledande bondad duk bestående av en mittfilm av poly(etentereftalat) på båda sidor laminerad med i samma riktning löpande fiber av poly(etentereftalat) på båda sidor belagda med högtemperaturlig elektriskt oledande harts, med en vikt av 147 g/m ² - 265 g/m ² , med en icke isotrop draghållfasthet i bägge riktningar, för användning som elektriskt isoleringsmaterial	0 %	31.12.2018
ex 5603 13 10	20	Bondad duk av spritsbondad polyeten med beläggning — med en vikt på minst 80 g/m ² men högst 105 g/m ² och — en luftresistans (Gurley) av minst 8 s men högst 75 s (bestämd enligt ISO 5636/5-metoden)	0 %	31.12.2015
ex 5603 14 90	40	Bondad duk, bestående av polyester — med en vikt av 160 g/m ² eller mer, men inte mer än 300 g/m ² , — även laminerad på ena sidan med ett membran eller ett membran och aluminium, av sådant slag som används för tillverkning av industriella filter	0 %	31.12.2018
ex 5603 92 90 ex 5603 93 90	20 20	Bondad duk bestående av ett lager som blåsts av smält termoplastisk elastomer, laminerat på bägge sidor med spritsbondade filament av polypropen	0 %	31.12.2018
ex 5603 92 90 ex 5603 94 90	70 40	Bondad duk, bestående av flera skikt med en blandning av smältblåsta fibrer och stapelfibrer av polypropen och polyester, även laminerad på ena eller båda sidorna med spritsbondade filament av polypropen	0 %	31.12.2018
ex 5603 92 90 ex 5603 93 90	80 50	Bondad duk av polyolein, bestående av ett elastomeriskt skikt, laminerat på båda sidor med polyolefinfilament, — med en vikt av minst 25 g/m ² men högst 150 g/m ² , — som längdvara eller skuren i kvadratisk eller rektangulär form, — inte impregnerad, — med töjbarhet i maskinriktning eller tvärriktning för användning vid tillverkning av produkter för spädbarn/barnvård ⁽¹⁾	0 %	31.12.2016
ex 5603 94 90	20	Akrylfiberstavar med en längd av högst 50 cm, avsedda att användas för tillverkning av spetsar till markeringspennor ⁽¹⁾	0 %	31.12.2018
ex 5607 50 90	10	Tråd, icke steril, av poly(glykolsyra) eller av poly(glykolsyra) och dess sam-polymerer med mjölksyra, flätad, med en inre kärna, avsedd att användas för tillverkning av kirurgiska suturer ⁽¹⁾	0 %	31.12.2014
ex 5803 00 10	91	Slingervävnader av bomull, med en bredd av mindre än 1 500 mm	0 %	31.12.2018
ex 5903 10 90 ex 5903 20 90 ex 5903 90 99	10 10 20	Dukvaror av trikå eller vävnader, belagda eller överdragna på ena sidan med plast med inlagda mikrokulor	0 %	31.12.2018

KN-nummer	TARIC	Beskrivning	Autonom tullsats	Datum för obligatorisk översyn
ex 5906 99 90	10	Gummibehandlade textilvävnader, bestående av varpgarn av polyamid-6,6 och väftgarn av polyamid-6,6, polyuretan och en sampolymer av tereftalsyra, p-fenylendiamin och 3,4'-oxybis(fenylenamin)	0 %	31.12.2018
ex 5907 00 00	10	Textilvävnader, belagda med ett självhäftande medel i vilket kulor med en diameter av högst 150 µm är inbäddade	0 %	31.12.2016
ex 5911 10 00	10	Nålad filt av syntetfibrer, inte innehållande polyester, även innehållande katalytiska partiklar inneslutna i de syntetiska fibrerna, på ena sidan överdragen eller belagd med en film av polytetrafluoreten, avsedd att användas för tillverkning av produkter för filtrering ⁽¹⁾	0 %	31.12.2018
ex 5911 90 90	30	Delar till utrustning för filtrering eller rening av vatten genom omvänd osmos, bestående huvudsakligen av plastbaserade membran med en bärare av textilvävnad eller bondad duk, lindade runt ett perforerat rör och inneslutna i ett cylindriskt plasthölje med en vägg tjocklek av högst 4 mm, även omslutna av en cylinder med en vägg tjocklek av minst 5 mm	0 %	31.12.2018
ex 8421 99 00	92			
ex 5911 90 90	40	Diskbollar av flerskikt fiberduk i polyester, impregnerade med polyuretan	0 %	31.12.2014
ex 6813 89 00	10	Friktionsmaterial, med en tjocklek av mindre än 20 mm, omonterat, avsett att användas för tillverkning av friktionskomponenter av sådana slag som används i automatiska växellådor och kopplingar ⁽¹⁾	0 %	31.12.2018
ex 6814 10 00	10	Agglomererat glimmer med en tjocklek på högst 0,15 mm, på rullar, även kalcinerat, även förstärkt med aramidfibrer, för tillverkning av isoleringsprodukter för högspänningstillämpningar ⁽¹⁾	0 %	31.12.2018
ex 6903 90 90	20	Reaktionsrör och hållare av kiselkarbid, av sådana slag som används för att föras in i diffusions- och oxidationsugnar för framställning av halvledarmaterial	0 %	31.12.2018
ex 6909 19 00	15	Keramisk ring med rektangulärt tvärsnitt som har en ytterdiameter på minst 19 mm (+ 0,00 mm/- 0,10 mm) men högst 29 mm (+ 0,00 mm/- 0,20 mm), en innerdiameter på minst 10 mm (+ 0,00 mm/- 0,20 mm) men högst 19 mm (+ 0,00 mm/- 0,30 mm), en tjocklek varierande från 2 mm ($\pm 0,10$ mm) till 3,70 mm ($\pm 0,20$ mm) och en värmebeständighet på minst 240 °C, innehållande — 90 viktprocent ($\pm 1,5$ %) aluminiumoxid — 7 viktprocent (± 1 %) titanoxid	0 %	31.12.2017
ex 6909 19 00	20	Kiselnitrid (Si ₃ N ₄) rullar eller kulor	0 %	31.12.2015
ex 6909 19 00	30	Bärare för katalysatorer, bestående av keramiska stycken av porös kordierit eller mullit, med en sammanlagd volym av högst 65 l och innehållande, per cm ² av tvärsnittsarean, minst en genomgående kanal, vilken kan vara öppen i båda ändar eller tillsluten i den ena	0 %	31.12.2018
ex 6909 19 00	50	Varor av keramiskt material framställda av filament av keramiska oxider, innehållande:	0 %	31.12.2018
ex 6914 90 00	20	— minst 2 viktprocent dibortrioxid, — högst 28 viktprocent kiseldioxid och — minst 60 viktprocent dialuminiumtrioxid		
ex 6909 19 00	60	Katalysatorbärare, bestående av porösa keramikstycken, av en blandning av kiselkarbid och kisel, med en hårdhet av mindre än 9 på Mohs skala, med en sammanlagd volym av högst 65 liter och med en eller flera slutna kanaler per cm ² tvärsnittsyta i ändstycket	0 %	31.12.2018

KN-nummer	TARIC	Beskrivning	Autonom tullsats	Datum för obligatorisk översyn
ex 6909 19 00	70	Stöd för katalysatorer eller filter, av porös keramik, i huvudsak framställt av aluminium- eller titanoxid, med en volym av högst 65 liter och med minst en kanal (öppen på en sida eller på båda sidorna) per cm ² tvärsnitt	0 %	31.12.2018
ex 6909 19 00	80	Kylidon av keramik, innehållande — minst 66 viktprocent kiselkarbid, — minst 15 % aluminiumoxid för bibehållande av drifttemperaturen i transistorer, dioder och integrerade kretsar i produkter enligt nr 8521 eller 8528 ⁽¹⁾	0 %	31.12.2016
ex 6914 90 00	30	Mikrokulor av keramiskt material, transparenta, framställda av kiseloxid och zirkoniumdioxid, med en diameter av mer än 125 µm	0 %	31.12.2018
ex 7005 10 30	10	Flytglas — med en tjocklek av minst 4,0 mm men inte mer än 4,2 mm, — med en ljustransmission på minst 91 % mätt med hjälp av en ljuskälla av typ D, — på ena sidan belagd med ett reflekterande skikt av tenndioxid med tillsats av fluor	0 %	31.12.2017
ex 7006 00 90	70	Flytglas — med en tjocklek 1,7 mm-1,9 mm, — med en ljustransmission på minst 91 % mätt med hjälp av en ljuskälla av typ D, — på ena sidan belagd med ett reflekterande skikt av tenndioxid med tillsats av fluor — med slipade kanter	0 %	31.12.2016
ex 7007 19 20	10	Härdat bildskärmsglas med ett diagonalmått av minst 81,28 cm (± 1,5 cm) men högst 185,42 cm (± 1,5 cm), försett antingen med en rasterfilm och en film som absorberar ljus i det nära infraröda området eller med ett ledande skikt som anbringats genom katodförstoftning (sputtring) och eventuellt med ett extra antireflexskikt på ena eller båda sidorna; för tillverkning av produkter enligt nr 8528 ⁽¹⁾	0 %	31.12.2018
ex 7007 29 00	10	Bildskärmsglas med ett diagonalmått av minst 81,28 cm (± 1,5 cm) men högst 185,42 cm (± 1,5 cm), bestående av två på varandra laminerade glasskivor, försett antingen med en rasterfilm och en film som absorberar ljus i det nära infraröda området eller med ett ledande skikt som anbringats genom katodförstoftning (sputtring) och eventuellt med ett extra antireflexskikt på ena eller båda sidorna	0 %	31.12.2018
ex 7009 10 00	10	Elektrokroma självavbländande spegelglas för motorfordon: — även försedda med stödplatta av plast, — även försedda med ett värmeelement, — även försedda med display för döda vinkeln-övervakning	0 %	31.12.2017
ex 7009 91 00	10	Speglar av glas utan ram — med en längd av 1 516 mm (± 1 mm), — med en bredd av 553 mm (± 1 mm), — med en tjocklek av 3 mm (± 0,1 mm), — med en beläggning på baksidan av en skyddande polyetenfolie med en tjocklek av minst 0,11 mm men högst 0,13 mm, — med en blyhalt av högst 90 mg/kg och — med korrosionsbeständighet på minst 72 timmar i saltsprutprov enligt ISO 9227	0 %	31.12.2015
7011 20 00		Öppna glashöljen (inklusive kolvar och rör) och därtill hörande glasdelar, utan anslutningar, för katodstrålerör	0 %	31.12.2018

KN-nummer	TARIC	Beskrivning	Autonom tullsats	Datum för obligatorisk översyn
ex 7014 00 00	10	Optiska element av glas (andra än sådana som omfattas av nr7015), inte optiskt bearbetade, andra än glasvaror för signaleringsändamål	0 %	31.12.2018
ex 7019 12 00	01	Roving, med en längdvikt av minst 2 600 tex men högst 3 300 tex och en smältningsförlust av minst 4 viktprocent men högst 8 viktprocent (bestämd enligt ASTM D 2584-94-metoden)	0 %	31.12.2018
ex 7019 12 00	21			
ex 7019 12 00	02	Roving, med en längdvikt av minst 650 tex men högst 2 500 tex, överdragen med ett skikt av polyuretan, även blandat med andra material	0 %	31.12.2018
ex 7019 12 00	22			
ex 7019 12 00	03	Roving, med en längdvikt av minst 392 tex men högst 2 884 tex, överdragen med ett skikt av en akrylsampolymer	0 %	31.12.2018
ex 7019 12 00	23			
ex 7019 12 00	05	Roving med en längdvikt av 1 980 – 2 033 tex, sammansatt av ändlösa glasfiberfilament med diametern 9 µm (± 0,5 µm)	0 %	31.12.2017
ex 7019 12 00	25			
ex 7019 19 10	10	Garn med en längdvikt av 33 tex eller multiplar därav (± 7,5 %), framställt av ändlösa glasfiberfilament med en nominell diameter på 3,5 µm eller 4,5 µm, i vilket filament med en diameter på minst 3 µm men högst 5,2 µm dominerar, inte behandlat för att få ökad vidhäftningsförmåga till elastomerer	0 %	31.12.2018
ex 7019 19 10	15	Garn av S-glas med en längdvikt av 33 tex eller en multipel av 33 tex (± 13 %) tillverkat av ändlösa glasfiberfilament med diametern 9 µm (- 1 µm / + 1,5 µm)	0 %	31.12.2017
ex 7019 19 10	20	Garn med en längdvikt av minst 10,3 tex men högst 11,9 tex, av helspunnet glasfiber, där fibrer med en diameter på minst 4,83 µm men högst 5,83 µm dominerar	0 %	31.12.2015
ex 7019 19 10	25	Garn med en längdvikt av minst 5,1 tex men högst 6,0 tex, av helspunnet glasfiber, där fibrer med en diameter på minst 4,83 µm men högst 5,83 µm dominerar	0 %	31.12.2015
ex 7019 19 10	30	Garn med en längdvikt av 22 tex (± 1,6 tex), framställt av ändlösa glasfiberfilament med en nominell diameter på 7 µm, i vilket filament med en diameter på 6,35 µm-7,61 µm dominerar	0 %	31.12.2014
ex 7019 19 10	50	Garn med en längdvikt av 11 tex eller multiplar därav (± 7,5 %), framställt av ändlösa glasfiberfilament innehållande minst 93 viktprocent kiseldioxid, med en nominell diameter av 6 µm eller 9 µm, ej behandlat	0 %	31.12.2016
ex 7019 19 10	55	Glascord impregnerad med gummi eller plast, av K- eller U-glasfiber, bestående av — minst 9 % men högst 16 % magnesiumoxid, — minst 19 % men högst 25 % aluminiumoxid, — minst 0 % men högst 2 % boroxid, — utan kalciumoxid, överdragen med latex som minst innehåller resorcinol-formaldehydharts och klorsulfonylerad polyetylen	0 %	31.12.2014
ex 7019 19 10	60	Glascord med högelasticitetsmodul (typ K), impregnerad med gummi, framställd av tvinnat högmodult glasfiberfilamentgarn, överdragen med en latex bestående av resorcinol-formaldehydharts med eller utan vinylpyridinharts eller hydrogenerat akrylnitril-butadiengummi (HNBR)	0 %	31.12.2018
ex 7019 90 00	30			
ex 7019 19 10	70	Cordgarn av glasfibrer, impregnerat med gummi eller plast, framställt av tvinnat glasfilamentgarn, överdraget med latex innehållande åtminstone ett resorcinol-formaldehyd-vinylpyridinharts och ett akrylnitril-butadiengummi (NBR)	0 %	31.12.2018
ex 7019 90 00	20			
ex 7019 19 10	80	Cordgarn av glasfibrer, impregnerat med gummi eller plast, framställt av tvinnat glasfilamentgarn, överdraget med latex innehållande åtminstone ett resorcinol-formaldehydharts och klorsulfonylerad polyeten	0 %	31.12.2018
ex 7019 90 00	40			

KN-nummer	TARIC	Beskrivning	Autonom tullsats	Datum för obligatorisk översyn
ex 7019 39 00	50	Icke-vävda produkter av icke-textila glasfibrer, för tillverkning av luftfilter eller katalysatorer (!)	0 %	31.12.2016
ex 7019 40 00	10	Vävnader av glasfiber, impregnerade med epoxiharts, med en värmeutvidgningskoefficient på minst: — 10ppm per °C men högst 12ppm per °C på längden och bredden mellan 30 °C och 120 °C (enligt IPC-TM-650-metoden), och på minst — 20ppm per °C men högst 30ppm per °C i tjocklek, och med en glasnings-temperatur på minst 152 °C men högst 153 °C (enligt IPC-TM-650-metoden)	0 %	31.12.2018
ex 7019 90 00	10	Icke-textila glasfibrer, i vilka fibrer med en diameter av mindre än 4,6 µm dominerar	0 %	31.12.2018
ex 7020 00 10	10	Tv-stativ med eller utan fäste för fixering och stabilisering av tv-apparater	0 %	31.12.2016
ex 7616 99 90	77			
ex 7201 10 11	10	Tackjärn i form av göt med en längd av högst 350 mm, en bredd av högst 150 mm och en höjd av högst 150 mm	0 %	31.12.2016
ex 7201 10 30	10	Tackjärn i form av göt med en längd av högst 350 mm, en bredd av högst 150 mm och en höjd av högst 150 mm, innehållande högst 1 viktprocent kisel	0 %	31.12.2016
7202 50 00		Ferrokiselkrom	0 %	31.12.2018
ex 7202 99 80	10	Dysprosium-järnlegering, bestående av: — 78 viktprocent dysprosium eller mer, och — 18 viktprocent eller mer, dock inte mer än 22 viktprocent järn	0 %	31.12.2015
ex 7318 14 99	20	Bergbultar	0 %	31.12.2016
ex 7318 14 99	29	— som är en självgångande skruv, — med en längd som överstiger 300 mm av en typ som används som stöd i gruvor		
ex 7320 90 10	91	Flat spiralfjäder av härdat stål med — en tjocklek av 2,67–4,11mm, — en bredd av 12,57–16,01mm, — ett vridmoment av 18,05–73,5Nm, — en vinkel mellan det fria läget och det normala läget vid användning av 76–218 ° för användning vid tillverkning av förspänningsanordningar till drivremmar, för förbränningsmotorer (!)	0 %	31.12.2018
ex 7325 99 10	20	Ankarhuvuden av varmförtent galvaniserat segiärn av den sort som används vid produktion av jordankare	0 %	31.12.2014
ex 7326 20 00	20	Metallfilt, bestående av en massa av trådar av rostfritt stål med en diameter på mellan 0,017 mm och 0,070 mm, som pressats samman genom sintring och valsning	0 %	31.12.2016
ex 7410 11 00	10	Rullar av laminatfolie av grafit och koppar med	0 %	31.12.2016
ex 8507 90 80	60	— en bredd av minst 610 mm men högst 620 mm, och		
ex 8545 90 90	30	— en diameter av minst 690 mm men högst 710 mm, för användning vid tillverkning av litiumjonbatterier för fordon (!)		
ex 7410 21 00	10	Ark eller plattor av polytetrafluoreten, innehållande aluminiumoxid eller titandioxid som fyllmedel eller förstärkta med glasfiberväv, på båda sidor täckta med kopparfolie	0 %	31.12.2018

KN-nummer	TARIC	Beskrivning	Autonom tullsats	Datum för obligatorisk översyn
ex 7410 21 00	30	Folie av polyamid, även sådan som innehåller epoxihartser och/eller glasfibrer, täckt med kopparfolie på ena eller båda sidorna	0 %	31.12.2018
ex 7410 21 00	40	Skivor eller plattor — bestående av minst ett mittskikt av papper eller ett mittskikt av någon annan typ av fiberduk, laminerade med glasfiberduk på båda sidorna och impregnerade med epoxiharts, eller — bestående av flera pappersskikt, impregnerade med fenolharts, på ena eller båda sidorna överdragna med kopparfilm med en tjocklek av högst 0,15 mm	0 %	31.12.2018
ex 7410 21 00	50	Plattor — som består av minst ett lager glasfiberväv impregnerad med epoxiharts, — som på ena sidan eller båda sidorna är täckta med kopparfolie med en tjocklek på högst 0,15mm, och — som har en dielektricitetskonstant (DK) av mindre än 3,9 och en förlustfaktor (Df) av mindre än 0,015 vid en mätfrekvens av 10GHz (mätt enligt IPC-TM-650)	0 %	31.12.2018
ex 7410 21 00	60	Plattor, rullar och blad av syntet- eller konstharts — med en tjocklek på högst 25 µm, — på båda sidor täckt med en kopparfolie med en tjocklek på högst 0,15 mm, — med en kapacitans på minst 1,09 pF/mm ² , för tillverkning av kretskort (!)	0 %	31.12.2018
ex 7410 21 00	70	Plattor, rullar och blad — med minst ett lager vävd glasfiber, impregnerad med brandhämmande konst- eller syntetharts med en glasomvandlings-temperatur (Tg) över 170 °C (enligt IPC-TM-650, metod 2.4.25), — täckt på en eller båda sidor med en kopparfolie med en tjocklek på högst 0,15 mm, för tillverkning av kretskort (!)	0 %	31.12.2018
ex 7419 99 90	91	Skivor (s.k.targets) med deponerat material, av molybdensilicid:	0 %	31.12.2018
ex 7616 99 90	60	— innehållande högst 1 mg/kg natrium och — monterade på ett underlag av koppar eller aluminium		
7601 20 20		Valsgöt och pressgöt av aluminiumlegeringar i obearbetad form	4 %	31.12.2018
ex 7601 20 20	10	Valsgöt och pressgöt av aluminiumlegering innehållande litium	0 %	31.12.2017
ex 7604 21 00	10	Profiler tillverkade av aluminiumlegeringen EN AW-6063 T5	0 %	31.12.2018
ex 7604 29 90	30	— anodiserade — även lackerade — plåttjocklek: 0,5mm (± 1,2 %)-0,8mm (± 1,2 %) avsedd att användas vid tillverkning av produkter enligt nr 8302 (!)		
ex 7604 29 10	10	Plåtar och stänger av aluminium-litiumlegering	0 %	31.12.2015
ex 7606 12 99	20			
ex 7605 19 00	10	Tråd av olegerat aluminium, med en diameter av minst 2 mm men högst 6 mm, belagd med ett kopparskikt med en tjocklek av minst 0,032 mm men högst 0,117 mm	0 %	31.12.2018

KN-nummer	TARIC	Beskrivning	Autonom tullsats	Datum för obligatorisk översyn
ex 7606 12 92	20	Remsor av aluminium- och magnesiumlegering	0 %	31.12.2017
ex 7607 11 90	20	— i rullar, — med en tjocklek av minst 0,14 mm men högst 0,40 mm, — med en bredd av minst 12,5 mm men högst 359 mm, — med en brotthållfasthet av minst 285 N/mm ² och — en brottöjning på minst 1 % och innehållande — minst 93,3 viktprocent aluminium, — minst 2,2 % men högst 5 % magnesium, och — högst 1,8 % andra legeringsämnen		
ex 7607 11 90	10	Glatt aluminiumfolie med följande egenskaper: — en aluminiumhalt av minst 99,98 % — en tjocklek på minst 0,070 mm och högst 0,125 mm — en kubisk textur av ett slag som används för högspänningsetsning ⁽¹⁾	0 %	31.12.2016
ex 7607 11 90	40	Aluminiumfolie i rullar — med en renhetsgrad på 99,99 viktprocent, — med en tjocklek av minst 0,021 mm men inte mer än 0,2 mm, — med en bredd på 500 mm, — med ett 3 till 4 nm tjockt yttoxidskikt, — och med en kubisk textur som överstiger 95 %	0 %	31.12.2016
ex 7607 19 90	10	Plåt i form av rullar bestående av ett laminat av litium och mangan bundet till aluminium, med	0 %	31.12.2016
ex 8507 90 80	80	— en bredd av minst 595 mm men högst 605 mm, och — en diameter av minst 690 mm men högst 710 mm, för användning vid tillverkning av katoder till litiumjonbatterier för ford ⁽¹⁾		
ex 7607 20 90	10	Aluminiumlaminerad folie med en sammanlagd tjocklek av högst 0,123 mm, bestående av ett aluminiumskikt med en tjocklek av högst 0,040 mm, folier av polyamid och polypropen och ett skyddande skikt mot korrosion genom fluorvätesyra, för användning vid tillverkning av litium-polymerbatterier ⁽¹⁾	0 %	31.12.2017
ex 7607 20 90	20	LE-smörjfilm med en sammanlagd tjocklek av högst 350 µm, bestående av — en aluminiumfolie med en tjocklek på minst 70 µm men högst 150 µm, — ett vattenlösligt smörjmedel med en tjocklek av minst 20 µm men högst 200 µm, fast vid rumstemperatur	0 %	31.12.2015
ex 7613 00 00	20	Behållare av aluminium, sömlösa, för komprimerad naturgas eller komprimerad vätgas, helt omslutna av ett hölje av en komposit av epoxiplast och kolfibrer, med en rymd av 172 l (± 10 %) och en tomvikt av högst 64 kg	0 %	31.12.2018
ex 7616 99 90	15	Aluminiumblock med bikakestruktur, av den typ som används för tillverkning av flygplansdelar	0 %	31.12.2018
ex 7616 99 90	70	Kopplingskomponenter för användning i tillverkningen av stjärtrotoraxlar till	0 %	31.12.2016
ex 8482 80 00	10	helikoptrar ⁽¹⁾		
ex 8803 30 00	40			

KN-nummer	TARIC	Beskrivning	Autonom tullsats	Datum för obligatorisk översyn
ex 7616 99 90	75	Delar i form av en rektangulär ram — av målad aluminium — med en längd av minst 1 011 mm men högst 1 500 mm, — med en bredd av minst 622 mm men högst 900 mm, — med en tjocklek av minst 0,6 mm (\pm 0,1 mm), av ett slag som används vid tillverkning av tv-apparater	0 %	31.12.2017
ex 8102 10 00	10	Molybdenpulver med — en renhetsgrad av minst 99 viktprocent och — en partikelstorlek på minst 1,0 μ m men högst 5,0 μ m	0 %	31.12.2017
8104 11 00		Magnesium i obearbetad form, innehållande minst 99,8 viktprocent magnesium	0 %	31.12.2018
ex 8104 30 00	30	Magnesiumpulver — med en renhetsgrad av minst 99,5 viktprocent, — med en partikelstorlek på minst 0,2 mm men högst 0,8 mm	0 %	31.12.2015
ex 8104 90 00	10	Slipad och polerad magnesiumplåt, med högst dimensionerna 1 500 mm \times 2 000 mm, på ena sidan belagd med ett inte ljuskänsligt epoxiharts	0 %	31.12.2018
ex 8105 90 00	10	Stänger eller trådar av koboltlegering innehållande: — 35 viktprocent (\pm 2 %) kobolt, — 25 viktprocent (\pm 1 %) nickel, — 19 viktprocent (\pm 1 %) krom och — 7 viktprocent (\pm 2 %) järn överensstämmande med materialspecifikationerna AMS 5842, av ett slag som används i flygindustrin och rymdfartsindustrin	0 %	31.12.2017
ex 8108 20 00	10	Titansvamp	0 %	31.12.2018
ex 8108 20 00	30	Titanpulver där en fraktion av minst 90 viktprocent passerar genom en sikt med maskstorleken 0,224 mm	0 %	31.12.2018
ex 8108 30 00	10	Avfall och skrot av titan och titanlegeringar, utom sådant som innehåller 1 viktprocent eller mer men högst 2 viktprocent aluminium	0 %	31.12.2018
ex 8108 90 30	10	Stänger av titanlegering enligt standard EN 2002-1, EN 4267 eller DIN 65040	0 %	31.12.2014
ex 8108 90 30	20	Stång och tråd av titan- och aluminiumlegering, med en aluminiumhalt på minst 1 men inte mer än 2 viktprocent, för användning vid tillverkning av ljuddämpare och avgasrör enligt nr 8708 92 eller 8714 10 00 (!)	0 %	31.12.2017
ex 8108 90 30	30	Tråd av titan-aluminium-vanadiumlegering (TiAl6V4) som uppfyller AMS-standarderna 4928 och 4967	0 %	31.12.2015
ex 8108 90 30	40	Tråd av titanlegering innehållande — 22 viktprocent (\pm 3 %) vanadin och — 4 viktprocent (\pm 0,5 %) aluminium	0 %	31.12.2016
ex 8108 90 50	10	Legeringar av titan och aluminium, innehållande 1 viktprocent eller mer men högst 2 viktprocent aluminium, i form av plåt eller band, med en tjocklek om 0,49 mm eller mer men högst 3,1 mm, en bredd om 1 000 mm eller mer men högst 1 254 mm, avsedda för tillverkning av varor enligt nr 8714 10 00 (!)	0 %	31.12.2018

KN-nummer	TARIC	Beskrivning	Autonom tullsats	Datum för obligatorisk översyn
ex 8108 90 50	30	Legeringar av titan och kisel, innehållande minst 0,15 och högst 0,60 viktprocent kisel, i form av plåt eller band, för tillverkning av — avgassystem för förbränningsmotorer, eller — rör enligt nr 8108 90 60 ⁽¹⁾	0 %	31.12.2017
ex 8108 90 50	50	Plåt, band och folier av en titan-, koppar- och nioblegering, med en kopparhalt på minst 0,8 men inte mer än 1,2 viktprocent, och en niobhalt på minst 0,4 men inte mer än 0,6 viktprocent	0 %	31.12.2017
ex 8108 90 50	60	Plåt, band och folier av en legering av titan, kisel och niob som innehåller: — minst 0,4 viktprocent men högst 0,6 viktprocent aluminium, — minst 0,35 viktprocent men högst 0,55 viktprocent kisel och — minst 0,1 viktprocent men högst 0,3 viktprocent niob	0 %	31.12.2018
ex 8108 90 50	70	Band av titanlegering, innehållande — 15 viktprocent (\pm 1 %) vanadin — 3 viktprocent (\pm 0,5 %) krom — 3 viktprocent (\pm 0,5 %) tenn och — 3 viktprocent (\pm 0,5 %) aluminium	0 %	31.12.2016
ex 8108 90 50	75	Plåt, band och folier av titanlegering, innehållande — minst 0,3 men högst 0,7 viktprocent aluminium och — minst 0,25 men högst 0,6 viktprocent kisel	0 %	31.12.2016
ex 8108 90 50	85	Plåt, band och folier av olegerat titan	0 %	31.12.2017
ex 8108 90 90	20	Delar av glasögonbågar och glasögoninfattningar, inbegripet skruvar av det slag som används för glasögonbågar och glasögoninfattningar, av titanlegering	0 %	31.12.2016
ex 9003 90 00	10			
ex 8109 20 00	10	Olegerat zirkonium, i form av svamp eller tackor, innehållande mer än 0,01 viktprocent hafnium, avsett att användas för tillverkning av rör, stavar eller tackor förstörade genom omsmältning för den kemiska industrin ⁽¹⁾	0 %	31.12.2018
ex 8110 10 00	10	Antimon i form av göt	0 %	31.12.2018
ex 8112 99 30	10	Legeringar av niob (columbium) och titan, i form av stång	0 %	31.12.2018
ex 8113 00 20	10	Kermeter i blockform, innehållande minst 60 viktprocent aluminium och minst 5 viktprocent borkarbid	0 %	31.12.2016
ex 8113 00 90	10	Bärrapatta av aluminium-kiselkarbid (AlSiC-9) för elektroniska kretsar	0 %	31.12.2017
ex 8207 30 10	10	Uppsättning av pressverktyg (transfer och/eller tandem) för kallformning, pressning, dragning, skärning, stansning, bockning, kalibrering, kantning och omformning (throating) av metallplåtar, för tillverkning av ramdelar till motorfordon ⁽¹⁾	0 %	31.12.2017
ex 8301 60 00	10	Tangentbord helt av silikon eller helt av polykarbonat, inbegripet tryckta tangenter med elektriska kontaktelement	0 %	31.12.2015
ex 8413 91 00	20			
ex 8419 90 85	20			
ex 8438 90 00	10			
ex 8468 90 00	10			
ex 8476 90 00	10			
ex 8479 90 80	87			
ex 8481 90 00	20			
ex 8503 00 99	45			
ex 8515 90 00	20			
ex 8531 90 85	20			

KN-nummer	TARIC	Beskrivning	Autonom tullsats	Datum för obligatorisk översyn
ex 8536 90 85	96			
ex 8543 90 00	50			
ex 8708 91 99	10			
ex 8708 99 97	30			
ex 9031 90 85	30			
ex 8309 90 90	10	Lock till aluminiumburkar, försedda med dragring för öppning av hela locket, med en diameter av 136,5 mm (\pm 1 mm)	0 %	31.12.2018
ex 8401 30 00	20	Obestrålade sexkantiga bränsleelement avsedda för kärnreaktorer ⁽¹⁾	0 %	31.12.2018
ex 8405 90 00	10	Metallhölje till gasgeneratorer för bältessträckare till säkerhetsbälten i fordon	0 %	31.12.2014
ex 8708 21 10	10			
ex 8708 21 90	10			
ex 8407 33 20	10	Förbränningskolvmotorer med gnisttändning och med fram- och återgående eller roterande kolvar, med en cylindervolym av minst 300 cm ³ och en effekt av minst 6 kW men högst 20,0 kW, för framställning av	0 %	31.12.2017
ex 8407 33 80	10			
ex 8407 90 80	10	— med förarsäte försedda självgående gräsklippningsmaskiner (traktorgräsklippare) enligt nr 8433 11 51, och handkraftdrivna gräsklippningsmaskiner enligt nr 8433 11 90,		
ex 8407 90 90	10	— traktorer enligt nr 8701 90 11 vilkas huvudsakliga arbetsuppgift är gräsklippning, — slåttermaskiner med fyrtaktsmotor med en cylindervolym av minst 300 cm ³ enligt nr 8433 20 10, eller — snöplogar och snöslungor enligt nr 8430 20 ⁽¹⁾		
ex 8407 90 10	10	Fyrtakts bensinmotorer med en cylindervolym av högst 250 cm ³ för tillverkning av gräsklippare enligt nr 8433 11, slåttermaskiner med motor enligt nr 8433 20 10, rotorkultivatorer enligt nr 8432 29 50, kompostkvarnar enligt nr 8436 80 90 eller rivare enligt nr 8432 29 10 ⁽¹⁾	0 %	31.12.2016
ex 8407 90 90	20	Kompakt LPG-motorsystem, med — 6 cylindrar, — en effekt på minst 75 kW men högst 80 kW, — insugnings- och utblåsningsventiler anpassade så att motorsystemet kan arbeta under kontinuerligt hög belastning, för tillverkning av fordon enligt nr 8427 ⁽¹⁾	0 %	31.12.2015
ex 8408 90 41	20	Dieselmotorer med en effekt på högst 15 kW, med två eller tre cylindrar, avsedda att användas vid tillverkning av temperaturkontrollsystem för montering i fordon ⁽¹⁾	0 %	31.12.2018
ex 8408 90 43	20	Dieselmotorer med en effekt på högst 30 kW, med 4 cylindrar, avsedda att användas vid tillverkning av temperaturkontrollsystem för montering i fordon ⁽¹⁾	0 %	31.12.2018
ex 8408 90 43	30	Fyrcylindrig motor med fyra cykler, kompressionständning och vätskekylning, med en	0 %	31.12.2017
ex 8408 90 45	20			
ex 8408 90 47	30	— maximal slagvolym på 3 850 cm ³ och — en nominell kapacitet av minst 15 kW men högst 55 kW, avsedd att användas vid tillverkning av fordon enligt nr 8427 ⁽¹⁾		

KN-nummer	TARIC	Beskrivning	Autonom tullsats	Datum för obligatorisk översyn
ex 8408 90 47	40	4-cylinders, 4-cykel, vätskekyld, kompressionständningsmotor med: — en kapacitet på högst 3 850cm ³ , — märkeffekt på minst 55 kW men högst 85 kW, för tillverkning av fordon enligt nummer 8427 ⁽¹⁾	0 %	31.12.2018
ex 8409 91 00	10	Avgasgrenrör som uppfyller normen DIN EN 13835, med eller utan turbinhus, med fyra insugskanaler, för användning i tillverkningen av avgasgrenrör som böjs, fräses, borras och/eller bearbetas på andra sätt ⁽¹⁾	0 %	31.12.2016
ex 8409 99 00	20			
ex 8409 99 00	10	Insprutare med magnetventil för optimal finfördelning i motorns förbränningskammare	0 %	31.12.2016
ex 8479 90 80	85			
ex 8411 99 00	30	Hjulformad gasturbinkomponent med blad, av en typ som används i turboladdare — av en precisionsgjuten nickelbaserad legering som överensstämmer med standarden DIN G- NiCr13Al16MoNb eller DIN NiCo10W10Cr9AlTi eller AMS AISI:686, — med en värmeresistens på högst 1 100 °C, — med en diameter på minst 30 mm men högst 80 mm, — med en höjd på minst 30 mm men högst 50 mm	0 %	31.12.2017
ex 8411 99 00	40	Spiralformad gasturbinkomponent till en turbokompressor — av en rostfri legering, — med en värmeresistens på högst 1 050 °C, — med en diameter på minst 100 mm - 200 mm, — med en höjd på 100 mm - 150 mm, — med eller utan ett avgasgrenrör	0 %	31.12.2018
ex 8411 99 00	50	Drivdon för en engångs turbokompressor — med inbyggd ventil och skarvmuff, — av en rostfri stållegering, — med ventiler som har ett manöveravstånd på 20 mm, — med en längd på högst 350 mm, — med en diameter på högst 75 mm, — med en höjd på högst 50 mm	0 %	31.12.2018
ex 8413 70 35	20	Enfas centrifugalpump — med en kapacitet på minst 400 cm ³ vätska per minut, — med en ljudnivå begränsad till 6 dBA, — med en inre diameter av sugöppning och utlopp på högst 15 mm, och — som fungerar vid omgivande temperaturer ner till -10 °C	0 %	31.12.2015
ex 8414 30 81	50	Hermetiska eller halvhermetiska elektriska skruvkompressor med varierande varvtal, med en nominell effekt på minst 0,5 kW men högst 10 kW, med en cylindervolym på högst 35 cm ³ , av den typ som används i kylutrustning	0 %	31.12.2014
ex 8414 30 89	20	Kolvkompressor med friliggande axel, med en effekt av mer än 0,4 kW men högst 10 kW, för luftkonditioneringsystem för fordon	0 %	31.12.2018
ex 8414 59 20	30	Axialfläkt: — med elmotor, — med en effekt på högst 125 W för användning vid tillverkning av datorer ⁽¹⁾	0 %	31.12.2018

KN-nummer	TARIC	Beskrivning	Autonom tullsats	Datum för obligatorisk översyn
ex 8414 59 20	40	Axialfläkt med en elektrisk motor, med en uteffekt av högst 2 W, för användning vid tillverkning av produkter enligt nr 8521 eller 8528 ⁽¹⁾	0 %	31.12.2015
ex 8414 59 80	40	Tvärströmsfläkt med	0 %	31.12.2016
ex 8414 90 00	60	— en höjd på minst 575mm (\pm 1,0mm), men högst 850mm (\pm 1,0mm), — en diameter på 95mm (\pm 0,6mm) eller 102mm (\pm 0,6mm), — och av ett antistatiskt, antibakteriellt och värmetåligt material bestående av 30 % glasfiberförstärkt plast som tål en värme på åtminstone 70 °C (\pm 5 °C), för användning vid tillverkning av luftkonditioneringsapparater av splittyp (inomhusenheter) ⁽¹⁾		
ex 8414 90 00	20	Aluminiumkolvar, avsedda att ingå i kompressorer för luftkonditioneringsapparater för motorfordon ⁽¹⁾	0 %	31.12.2014
ex 8414 90 00	30	Tryckreglerande system, avsedda att ingå i kompressorer för luftkonditioneringsapparater för motorfordon ⁽¹⁾	0 %	31.12.2018
ex 8414 90 00	40	Delar till drivanordning i kompressorer till luftkonditioneringsapparater för motorfordon ⁽¹⁾	0 %	31.12.2018
ex 8415 90 00	20	Evaporatorer av aluminium, för tillverkning av luftkonditioneringsapparater för bilar ⁽¹⁾	0 %	31.12.2016
ex 8418 99 10	50	Förångare bestående av aluminiumflänsar och en kopparspole, av den typ som används i kylutrustning	0 %	31.12.2014
ex 8418 99 10	60	Kondensor bestående av två koncentriska kopparrör, av den typ som används i kylutrustning	0 %	31.12.2014
ex 8421 99 00	91	Delar till utrustning för filtrering eller rening av vatten genom omvänd osmos, bestående av ett knippe ihåliga plastfibrer med genomträngliga väggar, inbäddade i ett plastblock i den ena änden och passerande genom ett plastblock i den andra änden, även omslutna av ett cylindriskt hölje	0 %	31.12.2018
ex 8421 99 00	93	Delar till utrustning för separering eller rening av gaser ur gasblandningar, bestående av ett knippe genomträngliga, ihåliga fibrer inneslutna i en behållare med eller utan perforering samt med en sammanlagd längd av minst 300 mm men högst 3 700 mm och en diameter av högst 500 mm	0 %	31.12.2018
ex 8422 30 00	10	Maskiner och apparater, med undantag av formsprutmaskiner, avsedda för tillverkning av patroner för bläckstråleskrivare ⁽¹⁾	0 %	31.12.2018
ex 8479 89 97	30			
ex 8424 90 00	30	Behållare av poly(etylen tereftalat) innehållande minst 50 ml men högst 600 ml, utrustade med munstycke, av en typ som används som komponent till mekaniska apparater för sprejning av vätskor	0 %	31.12.2018
ex 8431 20 00	30	Drivaxelenhet innehållande differentialväxel, reduktionsväxel, kronhjul, drivaxlar, hjulnav, bromsar och bärarmar för tillverkning av fordon enligt nr 8427 ⁽¹⁾	0 %	31.12.2017
ex 8439 99 00	10	Mantlar till sugvalsar, centrifugaljutna, ej perforerade, i form av rör av legerat stål, med en längd av minst 3 000 mm en ytterdiameter av minst 550 mm	0 %	31.12.2018
ex 8467 99 00	10	Mekaniska strömställare för anslutning av elektriska kretsar, med	0 %	31.12.2014
ex 8536 50 11	35	— en driftspänning på minst 14,4 V och högst 42 V, — en strömstyrka på minst 10 A och högst 42 A, för användning vid tillverkning av maskiner enligt 8467 ⁽¹⁾		

KN-nummer	TARIC	Beskrivning	Autonom tullsats	Datum för obligatorisk översyn
ex 8477 80 99	10	Maskiner för gjutning eller ytbearbetning av plastmembran enligt nr 3921	0 %	31.12.2018
ex 8479 89 97	40	Isobar tryckväxlare med ett flöde på högst 50 m ³ /h, med eller utan boosterpump	0 %	31.12.2014
ex 8479 89 97	50	Maskiner, i form av komponenter i en produktionslinje för tillverkning av litiumjonbatterier för elektriska personbilar, för konstruktion av en sådan produktionslinje (¹)	0 %	31.12.2015
ex 8479 90 80	80			
ex 8481 30 91	91	Backventiler med — ett öppningstryck på högst 800 kPa och — en ytterdiameter på högst 37 mm	0 %	31.12.2014
ex 8481 80 59	10	Luftregleringsventiler, som består av en stegmotor och en ventiltapp, för reglering av tomgångsluftflödet i insprutningsmotorer	0 %	31.12.2018
ex 8481 80 69	60	Fyrvägs cirkulationsventil för köldmedier, bestående av — en elektromagnetisk pilotstyrd ventil, — ett ventilhus i mässing omfattande slid och kopparanslutningar med ett arbetstryck på upp till 4,5 MPa	0 %	31.12.2017
ex 8481 80 79	20	Magnetventil som kan motstå ett tryck på 875 bar	0 %	31.12.2018
ex 8481 80 99	50	Serviceventiler, bestående av en tvåvägsventil för vätskeledningen och en trevägsventil för gasledningen, samt med — en minsta inre trycktålighet på 30 kgf/cm ² , — en minsta yttre trycktålighet på 45 kgf/cm ² , för tillverkning av luftkonditioneringsapparater för utomhusbruk (¹)	0 %	31.12.2016
ex 8481 80 99	60	Fyrvägsventiler, bestående av — en kärnkolv, — en tätningskolv, — en solenoidspole för 220–240V växelström, 50/60 Hz, — med ett arbetstryck på upp till 4,3 MPa, — ett hölje, för styrning av köldmediets flöde, för tillverkning av luftkonditioneringsapparater för utomhusbruk (¹)	0 %	31.12.2016
ex 8483 30 38	30	Cylindriskt lagerhus — av precisionsgjutet grått gjutjärn som överensstämmer med standarden DIN EN 1561, — med oljekammare, — utan lager, — med en diameter på minst 60 mm men högst 180 mm, — med en höjd på minst 60 mm men högst 120 mm, — med eller utan vattenkammare och anslutningsdon	0 %	31.12.2017
ex 8483 40 29	50	Växel av cykloid typ med: — ett märkvridmoment på minst 50 Nm men högst 7 000 Nm, — standardutväxling på minst 1:50 men högst 1:270, — rörelseförlust på högst en bågminut, — en verkningsgrad på mer än 80 %. av ett slag som används för robotarmar	0 %	31.12.2016

KN-nummer	TARIC	Beskrivning	Autonom tullsats	Datum för obligatorisk översyn
ex 8483 40 29	60	Planethjulssats av en typ som används för handredskap med — ett märkvridmoment på minst 25 Nm men högst 70 Nm, — standardutväxling på minst 1:12.7 men högst 1:64.3	0 %	31.12.2018
ex 8483 40 51	20	Växellådor med differential med hjulaxel, avsedda att användas vid tillverkning av självgående gräsklippningsmaskiner med förarsäte enligt nr. 8433 11 51 ⁽¹⁾	0 %	31.12.2018
ex 8483 40 59	20	Hydrostatiska utväxlingsanordningar, med hydraulikpump och differential med hjulaxel, avsedda att användas vid tillverkning av självgående gräsklippningsmaskiner med förarsäte enligt nr 8433 11 51 ⁽¹⁾	0 %	31.12.2018
ex 8483 40 90	80	Växellåda med — högst 3 växlar, — automatiskt retardationssystem och — ett system för strömvändning, för tillverkning av produkter enligt nr 8427 ⁽¹⁾	0 %	31.12.2015
ex 8501 10 99	54	Likströmsmotorer, borstlösa, med en yttre diameter av högst 25,4 mm, en märkhastighet av 2 260 (± 15 %) eller 5 420 (± 15 %) varv/min och en matningsspänning av 1,5 V eller 3 V	0 %	31.12.2018
ex 8501 10 99	60	Likströmsmotor — med en rotorhastighet på minst 3 500 varv/min men högst 5 000 varv/min vid last och högst 6 500 varv/min utan last, — för nätspänning på minst 100 V men högst 240 V, avsedd att användas vid tillverkning av elektriska fritöser ⁽¹⁾	0 %	31.12.2017
ex 8501 10 99	79	Likströmsmotor med borstar och en inre rotor med trefaslindning, även med snäckskruv, med ett angivet temperaturintervall på minst - 20 °C till + 70 °C	0 %	31.12.2018
ex 8501 10 99	80	Stegmotor för likström, med — en stegvinkel på 7,5° ($\pm 0,5$ °), — ett maxmoment vid 25 °C på minst 25mNm, — en maxfrekvens på minst 1 960pps, — tvåfaslindning och — en märkspänning på 10,5V-16,0V	0 %	31.12.2018
ex 8501 10 99	81	Stegmotorer för likström, med en stegvinkel av minst 18°, ett hållvridmoment av minst 0,5 mNm, en kopplingsfläns vars yttermått är högst 22 mm × 68 mm, tvåfaslindning och en uteffekt av högst 5 W	0 %	31.12.2018
ex 8501 10 99	82	Likströmsmotorer, borstlösa, med en yttre diameter av högst 29 mm, en märkhastighet av 1 500 (± 15 %) eller 6 800 (± 15 %) varv/min och en matningsspänning av 2 V eller 8 V	0 %	31.12.2014
ex 8501 31 00	30	Borstlös likströmsmotor med trefaslindning, en yttre diameter av minst 85 mm men högst 115 mm, ett nominellt vridmoment på 2,23 Nm ($\pm 1,0$ Nm), en uteffekt på över 120 W men högst 520 W, beräknad vid 1 550 varv/min (± 350 varv/min) och en matningsspänning av 12 V, utrustad med en elektronisk krets försedd med Halleffektgivare, för användning med en styrmödel för elektrisk servostyrning (motor för elektrisk servostyrning) ⁽¹⁾	0 %	31.12.2016
ex 8501 31 00	40	Permantmagnetiserad likströmsmotor med — flerfaslindning, — en yttre diameter på minst 30 mm men högst 80 mm,	0 %	31.12.2014

KN-nummer	TARIC	Beskrivning	Autonom tullsats	Datum för obligatorisk översyn
ex 8501 31 00	45	<p>— ett märkvarvtal på högst 15 000 varv per minut, — en effekt på minst 45 W men högst 300 W och — en leveransspänning på minst 9 V men högst 25 V</p> <p>Likströmmotorer, borstlösa, med</p> <p>— en yttre diameter på minst 90 mm men högst 110 mm, — märkhastighet på högst 3 680 rpm, — effekt på minst 600 W men högst 740 W vid 2 300 rpm och 80 °C, — matningsspänning på 12 V, — ett märkvridmoment på högst 5,67 Nm, — rotorpositionsgivare, — ett elektroniskt stjärnpunktsrelä och — för användning med en styrmodul för elektrisk servostyrning</p>	0 %	31.12.2018
ex 8501 31 00	55	<p>Likströmsmotor med kommutator med</p> <p>— en yttre diameter på minst 27,5 mm men högst 45 mm, — en märkhastighet på minst 11 000 rpm men högst 23 200 rpm, — en märkspänning på minst 3,6 V men högst 230 V, — en uteffekt på högst 529 W, — tomgångsström på högst 3,1 A, — maxeffekt på minst 54 % för elektriska handverktyg</p>	0 %	31.12.2018
ex 8501 31 00	60	<p>Borstlös likströmsmotor med motursrotation med</p> <p>— en inspänning på minst 264 V men inte mer än 391 V, — en ytterdiameter på minst 81 mm (\pm 2,5 mm) men inte mer än 150 mm (\pm 0,8 mm), — en uteffekt på maximalt 125 W, — lindningsisolering i klass E eller B, för användning vid tillverkning av luftkonditioneringsapparater av splittyp (inomhus- eller utomhusenheter) ⁽¹⁾</p>	0 %	31.12.2016
ex 8501 31 00	65	<p>Bränslecellmoduler, minst bestående av bränsleceller med polymermembran (PEM-bränsleceller) i ett hölje med ett inbyggt integrerat kylsystem avsedda att användas vid tillverkning av system för framdrivning av personbilar ⁽¹⁾</p>	0 %	31.12.2018
ex 8501 31 00	70	<p>Likströmsmotorer, borstlösa, med</p> <p>— en yttre diameter på minst 80 mm men högst 100 mm, — en matarspänning på 12 V, — en effekt vid 20 °C på minst 300 W men högst 550 W, — ett vridmoment vid 20 °C på minst 2,90 Nm men högst 5,30 Nm, — märkvarvtal vid 20 °C på minst 600 rpm men högst 1 200 rpm, — försedd med givare för rotordiskens vinkel av resolvertyp eller halleffekttyp av en typ som används i servostyrssystem för fordon</p>	0 %	31.12.2017
ex 8501 33 00	30	Eldrift för motorfordon med en uteffekt av högst 315 kW med	0 %	31.12.2016
ex 8501 40 80	50	— en växelströms- eller likströmsmotor, även med transmission,		
ex 8501 53 50	10	— kraftelektronik		

KN-nummer	TARIC	Beskrivning	Autonom tullsats	Datum för obligatorisk översyn
ex 8501 51 00	30	Synkron servomotor för växelström, med resolver och broms för en max-hastighet på högst 6 000 rpm med	0 %	31.12.2016
ex 8501 52 20	50	— en uteffekt på minst 340 W men högst 7,4 kW, — en fläns med mått på högst 180 mm × 180 mm och — en längd från fläns till resolverns ytterända på högst 271 mm		
ex 8501 62 00	30	Bränslecellsystem — bestående av åtminstone fosforsyrabränsleceller, — i ett hölje med integrerad vattenhantering och gasbehandling, — för permanent stationär energiförsörjning	0 %	31.12.2017
ex 8503 00 91	31	Rotorer, vid insidan försedda med 1 eller 2 ringmagneter även monterade i en ring av stål	0 %	31.12.2018
ex 8503 00 99	32			
ex 8503 00 99	31	Sänksmida kollektorer till en elektrisk motor, med en yttre diameter av högst 16 mm	0 %	31.12.2018
ex 8503 00 99	33	Stator för borstlös motor med elektrisk servostyrning med en rundhetstolerans på 50 µm	0 %	31.12.2016
ex 8503 00 99	34	Rotor för borstlös motor med elektrisk servostyrning med en rundhetstolerans på 50 µm	0 %	31.12.2016
ex 8503 00 99	35	Resolvergivare för borstlösa motorer till elektrisk servostyrning	0 %	31.12.2014
ex 8503 00 99	40	Bränslecellmembran, på rulle eller i folie, med en bredd på högst 150 cm, endast av det slag som används för bränsleceller under rubrik 8501	0 %	31.12.2017
ex 8504 31 80	20	Transformator för användning vid tillverkning av växelriktare i LCD-moduler ⁽¹⁾	0 %	31.12.2017
ex 8504 31 80	30	Kopplingstransformatorer med en normaleffekt av högst 1 kVA för användning vid tillverkning av statiska omformare ⁽¹⁾	0 %	31.12.2018
ex 8504 31 80	40	Elektriska transformatorer — med en effekt av högst 1 kVA, — utan stickkontakter och kablar, för intern användning vid tillverkning av set-topboxar och tv-apparater ⁽¹⁾	0 %	31.12.2017
ex 8504 40 82	40	Kretskort med en brygglikriktarkrets och andra aktiva och passiva komponenter — med två utgångsanslutningar — med två ingångsanslutningar som är tillgängliga och användbara parallellt — som kan växla mellan upplyst och avbländat driftläge — med en ingångsspänning på 40 V (+ 25 % -15 %) eller 42 V (+25 % -15 %) i upplyst driftläge, med en ingångsspänning på 30 V (± 4 V) i avbländat driftläge, eller — med en ingångsspänning på 230 V (+20 % -15 %) i upplyst driftläge, med en ingångsspänning på 160 V (± 15 %) i avbländat driftläge, eller — med en ingångsspänning på 120 V (15 % -35 %) i upplyst driftläge, med en ingångsspänning på 60 V (± 20 %) i avbländat driftläge — med en ingångsström som når 80 % av sitt nominella värde inom 20 ms — med en ingångsfrekvens på 45 Hz eller mer, dock högst 65 Hz för 42 V och 230 V, och 45–70 Hz för 120 V-versioner — med en högsta översläng för ingångsströmmen på högst 250 % av ingångsströmmen	0 %	31.12.2017

KN-nummer	TARIC	Beskrivning	Autonom tullsats	Datum för obligatorisk översyn
		<ul style="list-style-type: none"> — med en period på högst 100 ms för ingångsströmmens översläng — med en undersläng för ingångsströmmen på minst 50 % av ingångsströmmen — med en period på högst 20 ms för ingångsströmmens undersläng — med en utgångsström som kan förinställas — med en utgångsström som når 90 % av sitt nominella förinställda värde inom 50 ms — med en utgångsström som når noll inom 30 ms efter bortfall av ingångsspänningen — med angivelse om fel tillstånd vid utebliven belastning eller för hög belastning (funktion för uttjänt produkt) 		
ex 8504 40 82	50	<p>Likriktare i ett hölje</p> <ul style="list-style-type: none"> — med en märkeffekt av högst 250 W — med en ingångsspänning av minst 90 V men högst 305 V — med en certifierad ingångsfrekvens av minst 47 Hz men högst 440 Hz — med en konstant utgångsström av minst 350 mA men högst 15 A — med en inkopplingsström av högst 10 A — med arbetstemperaturintervallet -40 °C till +85 °C — lämplig för drivning av LED-belysningsmedel 	0 %	31.12.2017
ex 8504 40 90	20	Omvandlare för likström till likström	0 %	31.12.2018
ex 8504 40 90	30	Statiska omformare, med en effektbrytare med isolerade bipolära grindtransistorer (IGBTs), inneslutna i ett hölje, för framställning av mikrovågsugnar enligt nr 8516 50 00 (1) (1)	0 %	31.12.2018
ex 8504 40 90	40	<p>Halvledarströmförsörjningsmodul bestående av</p> <ul style="list-style-type: none"> — krafttransistorer, — integrerade kretsar, — med eller utan dioder och med eller utan termistorer, — driftspänning på högst 600V, — högst tre elutgångar med vardera två strömbrytare (MOSFET (Metal Oxide Semiconductor Field-Effect Transistor) eller IGBT (Insulated Gate Bi-polar Transistors)) och inbyggda enheter, samt — ett effektivvärde (RMS, root mean square -kvadratisk medelvärde) på högst 15,7A 	0 %	31.12.2018
ex 8504 40 90	50	<p>Drivenhet för industrirobotar med</p> <ul style="list-style-type: none"> — en eller sex trefas-motorlägen med maximalt 3 × 32 A, — huvudineffekt på minst 220 V men högst 480 V växelström, eller minst 280 V men högst 800 V likström — logisk ineffekt på 24 V likström, — ett EtherCat communication-gränssnitt, — och dimensioner på minst 150 × 140 × 120 mm men högst 335 × 430 × 179 mm 	0 %	31.12.2018
ex 8504 40 90	60	<p>Transferyuten halvledarmodul omfattande</p> <ul style="list-style-type: none"> — krafttransistorer, — integrerade kretsar, — med eller utan dioder och med eller utan termistorer, — en kretsconfiguration, — antingen med direkt drift med driftspänning på över 600 V, 	0 %	31.12.2018

KN-nummer	TARIC	Beskrivning	Autonom tullsats	Datum för obligatorisk översyn
		— eller med direktdrift med driftspänning på högst 600 V och effektivvärdeström på över 15,7 A, — eller med en eller flera effektkompensator-moduler		
ex 8504 50 95	20	Induktansspolar med en induktans av högst 62 mH	0 %	31.12.2018
ex 8504 50 95	40	Drossel med — en induktans på 4,7 µH (± 20 %), — en likströmsresistans på högst 0,1 ohm, — en isolationsresistans på minst 100 Mohm vid 500 V (likström), för användning vid tillverkning av styrplattor i LCD- och LED-moduler (¹)	0 %	31.12.2015
ex 8504 50 95	50	Solenoidspole med — en effektförbrukning på högst 6 W, — en isolationsresistans på mer än 100 M ohm, och — en ingångsöppning på minst 11,4 mm men högst 11,8 mm	0 %	31.12.2017
ex 8504 90 11	10	Ferritkärnor, andra än för avböjningsspolar	0 %	31.12.2018
ex 8505 11 00	31	Permanentmagneter med en remanens på 455 mT (± 15 mT)	0 %	31.12.2018
ex 8505 11 00	33	Permanentmagneter bestående av en legering av neodym, järn och bor, antingen i form av en avrundad rektangel vars mått inte överskrider 15 mm × 10 mm × 2 mm eller i form av en skiva vars diameter inte överskrider 90 mm, även med hål i mitten	0 %	31.12.2018
ex 8505 11 00	35	Permanentmagneter av en legering av antingen neodymium, järn och bor, eller samarium och kobolt, beskiktade, som har genomgått oorganisk passivering (oorganisk beskiktning) med zinkfosfat för industriell framställning av produkter i motor- eller sensoranordningar (¹)	0 %	31.12.2017
ex 8505 11 00	50	Specialformade stänger avsedda att bli permanentmagneter efter magnetisering, innehållande neodym, järn och bor, med följande mått: — en längd av minst 15 mm men högst 52 mm, — en bredd av minst 5 mm men högst 42 mm, av sådana slag som används vid tillverkning av industriella servomotorer	0 %	31.12.2017
ex 8505 11 00	60	Ringar, tuber, bussningar eller kragar gjorda av en legering av neodym, järn och bor med — en diameter av högst 45 mm, — en höjd av högst 45 mm, för användning vid tillverkning av permanentmagneter efter magnetisering	0 %	31.12.2017
ex 8505 11 00	70	Skiva — med en diameter på högst 90 mm, — med eller utan hål i mitten, — bestående av en legering av neodymium, järn och bor, täckt med nickel, som efter magnetisering är avsedd att bli en permanent magnet av en typ som används i högtalare	0 %	31.12.2018
ex 8505 11 00	80	Artiklar i form av en triangel, kvadrat eller rektangel avsedda att bli permanenta magneter efter magnetisering, innehållande neodymium, järn och bor, med följande mått: — en längd på minst 15 mm men högst 105 mm, — en bredd på minst 5 mm men högst 105 mm, — en höjd på minst 3 mm men högst 55 mm	0 %	31.12.2018

KN-nummer	TARIC	Beskrivning	Autonom tullsats	Datum för obligatorisk översyn
ex 8505 19 90	30	Artiklar av agglomererad ferrit i form av en skiva med en diameter på högst 120 mm, med hål i mitten avsedda att bli permanenta magneter efter magnetisering med remanens mellan 350 mT och 470 mT	0 %	31.12.2018
ex 8505 20 00	30	Elektromagnetiska kopplingar för användning i kompressorer till luftkonditioneringsapparater för motorfordon ⁽¹⁾	0 %	31.12.2018
ex 8505 90 20	91	Elektromagnetisk spiral (solenoid) med kärna, som fungerar vid en nominell matningsspänning av 24 V och vid en nominell likström av 0,08 A, avsedda att användas för tillverkning av varor enligt nr 8517 (1) ⁽¹⁾	0 %	31.12.2018
ex 8506 50 90	10	Litiumjodbatterier med en enda cell vars yttermått är högst 9 mm × 23 mm × 45 mm och med en spänning av högst 2,8 V	0 %	31.12.2018
ex 8506 50 90	20	Enheter bestående av högst 2 litiumbatterier inmonterade i en sockel för integrerade kretsar (batteribuffrad sockel), med en styr- och kontrollkrets och med högst 32 anslutningar	0 %	31.12.2018
ex 8506 50 90	30	Litium-jod- eller litium-silver-vanadinoxidbatterier med en enda cell vars yttermått är högst 28 mm × 45 mm × 15 mm och med en kapacitet av minst 1,05 Ah	0 %	31.12.2018
ex 8507 10 20	80	Startbatteri (blyackumulator) med — en uppladdningsförmåga på minst 200 % av nivån för ett motsvarande konventionellt laddat batteri under de första 5 laddningssekunderna, — flytande elektrolyt, för tillverkning av personbilar och lätta lastvagnar utrustade med hög regenerativ generatorstyrning eller start/stoppssystem med hög regenerativ generatorstyrning ⁽¹⁾	0 %	31.12.2015
ex 8507 30 20	30	Cylindriska nickel-kadmiumackumulatorer, med en längd av 65,3 mm (± 1,5 mm) och en diameter av 14,5 mm (± 1 mm), med en nominell kapacitet av minst 1 000 mAh, avsedda att användas för tillverkning av uppladdningsbara batterier ⁽¹⁾	0 %	31.12.2018
ex 8507 50 00	20	Rektangulära ackumulatorer, med en längd av högst 69 mm, en bredd av högst 36 mm och en tjocklek av högst 12 mm, avsedda att användas för tillverkning av uppladdningsbara batterier ⁽¹⁾	0 %	31.12.2018
ex 8507 60 00	20			
ex 8507 50 00	30	Cylindriska nickel-hydridackumulatorer, med en diameter av högst 14,5 mm, avsedda att användas för tillverkning av uppladdningsbara batterier ⁽¹⁾	0 %	31.12.2018
ex 8507 60 00	25	Rektangulära moduler för montering i uppladdningsbara litiumjonbatterier — med en bredd på: 352,5mm (± 1mm) eller 367,1mm (± 1mm) — med ett djup på: 300mm (± 2mm) eller 272,6mm (± 1mm) — med en höjd på: 268,9mm (± 1,4mm) eller 229,5mm (± 1mm) — med en vikt på: 45,9 kg eller 46,3 kg — med en kapacitet på: 75Ah och — en märkspänning på: 60V	0 %	31.12.2017
ex 8507 60 00	30	Cylindriska litiumjonackumulatorer, med en längd av 63 mm eller mer och en diameter av 17,2 mm eller mer, med en nominell kapacitet av 1 200 mAh eller mer, avsedda att användas för tillverkning av uppladdningsbara batterier ⁽¹⁾	0 %	31.12.2014
ex 8507 60 00	35	Uppladdningsbara litiumjonbatterier med — en längd av minst 1 475 mm men högst 2 200 mm, — en längd av minst 935 mm men högst 1 400 mm, — en höjd av minst 260 mm men högst 310 mm,	0 %	31.12.2017

KN-nummer	TARIC	Beskrivning	Autonom tullsats	Datum för obligatorisk översyn
ex 8507 60 00	40	<p>— en vikt av minst 320 kg men högst 390 kg,</p> <p>— en märkkapacitet av minst 18,4 Ah men högst 130 Ah,</p> <p>— i förpackningar om 12 eller 16 moduler</p> <p>Batterier av laddningsbara elektriska litiumjonackumulatörer med</p> <p>— en längd på minst 1 203 mm men högst 1 297 mm,</p> <p>— en bredd på minst 282 mm men högst 772 mm,</p> <p>— en höjd på minst 792 mm men högst 839 mm,</p> <p>— en vikt på minst 260 kg men högst 293 kg,</p> <p>— en effekt på 22 kWh eller 26 kWh, och</p> <p>— bestående av 24 eller 48 moduler</p>	0 %	31.12.2017
ex 8507 60 00	50	<p>Moduler för sammansättning av batterier bestående av elektriska litiumjonackumulatörer med</p> <p>— en längd på minst 298 mm men högst 408 mm,</p> <p>— en bredd på minst 33,5 mm men högst 209 mm,</p> <p>— en höjd på minst 138 mm men högst 228 mm,</p> <p>— en vikt på minst 3,6 kg men högst 17 kg, och</p> <p>— en effekt på minst 458 kWh men högst 2 158 kWh</p>	0 %	31.12.2017
ex 8507 60 00	55	<p>Litiumjonackumulatör, cylinderformad, med</p> <p>— basen i form av en i mitten tilltryckt ellips,</p> <p>— längd minst 49 mm (exklusive anslutningar),</p> <p>— bredd minst 33,5 mm,</p> <p>— tjocklek minst 9,9 mm,</p> <p>— märkkapacitet minst 1,75 Ah, och</p> <p>— märkspänning 3,7 V,</p> <p>för tillverkning av uppladdningsbara batterier (1)</p>	0 %	31.12.2017
ex 8507 60 00	57	<p>Litiumjonackumulatör, rätkblocksformad, med</p> <p>— vissa av hörnen avrundade,</p> <p>— längd minst 76 mm (exklusive anslutningar),</p> <p>— bredd minst 54,5 mm,</p> <p>— tjocklek minst 5,2 mm,</p> <p>— märkkapacitet minst 3 100 mAh, och</p> <p>— märkspänning 3,7 V,</p> <p>för tillverkning av uppladdningsbara batterier (1)</p>	0 %	31.12.2017
ex 8507 60 00	60	<p>Uppladdningsbara litiumjonbatterier med</p> <p>— en längd av minst 1 213 mm men högst 1 575 mm,</p> <p>— en bredd av minst 245 mm men högst 1 200 mm,</p> <p>— en höjd av minst 265 mm men högst 755 mm,</p> <p>— en vikt av minst 265 kg men högst 294 kg,</p> <p>— en nominell kapacitet på 66,6 Ah,</p> <p>i förpackningar om 48 moduler</p>	0 %	31.12.2015
ex 8507 60 00	65	<p>Cylindriska litiumjonceller med</p> <p>— 3,5 V DC till 3,8 V DC,</p> <p>— 300 mAh till 900 mAh, och</p> <p>— en diameter på 10,0 mm till 14,5 mm</p>	0 %	31.12.2016

KN-nummer	TARIC	Beskrivning	Autonom tullsats	Datum för obligatorisk översyn
ex 8507 60 00	70	Rektangulära moduler för montering i uppladdningsbara litiumjonbatterier — med en längd på 350 mm eller 312 mm, — med en bredd på 79,8 mm eller 225 mm, — med en höjd på 168 mm eller 35 mm, — med en vikt på 6,2 kg eller 3,95 kg, — med en kapacitet på 129 Ah eller 66,6 Ah	0 %	31.12.2015
ex 8507 60 00	75	Rektangulära litiumjonackumulatörer med — metallhölje, — en längd på 173 mm ($\pm 0,15$ mm), — en bredd på 21 mm ($\pm 0,1$ mm), — en höjd på 91 mm ($\pm 0,15$ mm), — en nominell spänning på 3,3 V, och — en nominell kapacitet på minst 21 Ah	0 %	31.12.2016
ex 8507 60 00	80	Rektangulär litiumjonackumulator, med — metallhölje, — en längd av 171 mm (± 3 mm), — en bredd av 45,5 mm (± 1 mm), — en höjd av 115 mm (± 1 mm), — en nominell spänning av 3,75 V och — en nominell kapacitet av of 50 Ah för användning vid tillverkning av uppladdningsbara batterier till motorfordon ⁽¹⁾	0 %	31.12.2015
ex 8507 90 80	70	Plattor, skurna, av förnicklad kopparfolie med — en bredd av 70 mm (± 5 mm), — en tjocklek av 0,4 mm ($\pm 0,2$ mm), — en längd av högst 55 mm, för användning vid tillverkning av litiumjonbatterier för fordon ⁽¹⁾	0 %	31.12.2016
ex 8508 70 00	10	Elektroniskt kretskort utan separat hölje för aktivering och styrning av dammsugarborstar med en effekt på högst 300 W	0 %	31.12.2015
ex 8537 10 99	96			
ex 8508 70 00	20	Elektroniska kretskort som	0 %	31.12.2015
ex 8537 10 99	98	— är kopplade till varandra och till motorns styrningskort med sladd eller med radiofrekvens, och — reglerar dammsugares funktion (på- och avkoppling och sugförmåga) i enlighet med ett lagrat program, — även med indikatorer som anger dammsugarens drifttillstånd (uppsugningsförmåga och/eller om dammpåsen är full och/eller om filtret är fullt)		
ex 8512 40 00	10	Värmefolie till bilars backspeglar	0 %	31.12.2018
ex 8516 80 20	20	— med två elektriska kontakter, — med ett självhäftade skikt på båda sidor (både på den sida där spegelns plasthållare sitter och på den sida där spegelglaset sitter), — med ett tunt skyddspapper på båda sidor		
ex 8516 90 00	60	Ventilationsunderenhet till elektrisk fritös — utrustad med en motor med en märkeffekt på 8 W vid 4 600 rpm, — styrd av en elektronisk krets, — som fungerar vid en omgivningstemperatur över 110 °C, — utrustad med termostat	0 %	31.12.2014

KN-nummer	TARIC	Beskrivning	Autonom tullsats	Datum för obligatorisk översyn
ex 8516 90 00	70	Inre skål: — med öppningar på sidan och i mitten, — av glödgat aluminium, — med en keramikbeläggning, värmebeständig till över 200 °C avsedd att användas vid tillverkning av elektriska fritöser ⁽¹⁾	0 %	31.12.2017
ex 8518 29 95	30	Högtalare med — en impedans på minst 4 Ohm men högst 16 Ohm, — en märkeffekt på minst 2 W men högst 20 W, — med eller utan fästen av plast, och — med eller utan elkabel utrustad med anslutningsdon av en typ som används för tillverkning av TV-apparater och videomonitörer	0 %	31.12.2017
ex 8518 30 95	20	Hörlurar och andra hörtelefoner för hörapparater för hörselskadade, inneslutna i ett hölje vars yttermått, exklusive anslutningspunkter, inte överstiger 5 mm × 6 mm × 8 mm	0 %	31.12.2018
ex 8518 40 80	91	Delenheter till kretskort som inkluderar digitalavkodning av audiosignal, audiosignalbehandling och förstärkning med två- och/eller flerkansalfunktionalitet	0 %	31.12.2014
ex 8518 40 80	92	Del av kretskort, bestående av strömförsörjning, aktiv utjämnare och strömkretsar för förstärkare	0 %	31.12.2015
ex 8518 90 00	91	Kärnplattor, tillverkade i ett stycke, av kallstukat stål, i form av en skiva som på ena sidan är försedd med en cylinderformad kärna, avsedda att användas för tillverkning av högtalare ⁽¹⁾	0 %	31.12.2018
ex 8521 90 00	20	Digital video: — utan hårddisk, — med eller utan DVD-RW, — antingen med rörelsedetektor eller med möjlighet till rörelsedetektering genom IP-anslutbarhet via LAN-uttag, — med eller utan USB-port, för framställning av kameraövervakningssystem (CCTV-anläggningar) ⁽¹⁾	0 %	31.12.2014
ex 8522 90 49	50	Sammanfattade elektroniska komponenter för ett laserlshuvud till en CD-spelare, med — en tryckt krets, — en fotodetektor, i form av en integrerad monolitkrets, innesluten i ett hölje, — högst 3 kontakter, — högst 1 transistor, — högst 3 variabla och 4 fasta motstånd, — högst 5 kondensatorer, alltsammans monterat på en hållare	0 %	31.12.2018
ex 8522 90 49	60	Komponent med tryckta kretskort, bestående av	0 %	31.12.2014
ex 8527 99 00	10	— en radiotuner (med förmåga att ta emot och dekoda radiosignaler och överföra dessa signaler inom komponenten) utan signalbehandlingsförmåga,		
ex 8529 90 65	25	— en mikroprocessor med förmåga att ta emot fjärrkontrollmeddelanden och styra tunerns chipset för användning vid tillverkning av hemunderhållningssystem ⁽¹⁾		

KN-nummer	TARIC	Beskrivning	Autonom tullsats	Datum för obligatorisk översyn
ex 8522 90 49	65	Delkomponent med tryckta kretskort, bestående av	0 %	31.12.2014
ex 8527 99 00	20	— en radiotuner med förmåga att ta emot och dekodera radiosignaler och överföra dessa signaler inom komponenten, med signaldekoder,		
ex 8529 90 65	40	— en radiofrekvensmottagare för fjärrkontroll, — en infraröd fjärrkontroll-signalöverförare, — en scartsignalgenerator — en TV-sensor (state sensor) för användning vid tillverkning av hemunderhållningssystem ⁽¹⁾		
ex 8522 90 49	70	Sammansatta komponenter bestående av åtminstone en flexibel tryckt krets, en styrkrets för laserenhet och en integrerad krets för signalomvandlare	0 %	31.12.2018
ex 8522 90 80	15	Kylدون och kylflänsar av aluminium, avsedda för upprätthållande av drifttemperaturen hos transistorer och/eller integrerade kretsar i produkter enligt nummer 8521	0 %	31.12.2017
ex 8522 90 80	30	Hållare, fästen eller armering av metall för tillverkning av tv-apparater, bildskärmar och videospelare ⁽¹⁾	0 %	31.12.2016
ex 8529 90 92	30			
ex 8522 90 80	65	Sammansatta komponenter för optiska skivor, omfattande minst en optisk enhet samt likströmsmotorer, även med kapacitet för dubbelskiptsinspelning	0 %	31.12.2018
ex 8522 90 80	70	Enheter för inspelning och uppspelning av videoband, omfattande åtminstone en motor och ett tryckt kretskort med integrerade kretsar med driv- och kontrollfunktioner, även med en transformator, avsedda att användas vid tillverkning av produkter enligt nr 8521 ⁽¹⁾	0 %	31.12.2018
ex 8522 90 80	75	Optiska läshuvuden för CD-spelare, bestående av en laserdiod, en integrerad krets för fotodetektor och en stråldelare	0 %	31.12.2018
ex 8522 90 80	80	Laseroptiska drivenheter (sk. "mecha units") för inspelning och/eller återgivning av digitala bild- och/eller ljudsignaler, bestående av minst en laseroptisk läs- och/eller skrivenhet, en eller flera likströmsmotorer men utan mönsterkort eller med mönsterkort utan kapacitet för signalbehandling av ljud och bilder, avsedda att användas vid tillverkning av produkter enligt nr 8519, 8521, 8526, 8527, 8528 eller 8543 ⁽¹⁾	0 %	31.12.2018
ex 8522 90 80	81	Optiska laserpickuper för avläsning av optiska signaler från CD eller DVD och lagring av optiska signaler på DVD, minst innehållande — en laserdiod, — en integrerad krets till laserdriver, — en integrerad krets till fotodetektor, — en integrerad krets till frontmonitor samt en aktuator, för användning vid tillverkning av produkter enligt nr 8521 ⁽¹⁾	0 %	31.12.2016
ex 8522 90 80	83	Optisk laserpickup för Blu-ray, med eller utan inspelningsfunktion, för användning av Blu-ray-, DVD- och CD-skivor, som minst omfattar — en laserdiod med tre olika våglängder, — en integrerad krets till fotodetektor, — en aktuator, för användning vid tillverkning av produkter enligt nr 8521 ⁽¹⁾	0 %	31.12.2018
ex 8522 90 80	84	Blu-ray drivmekanism, med eller utan inspelningsfunktion, för användning av Blu-ray, DVD- och CD-skivor, som minst omfattar — en optisk pickup med laserdioder med tre olika våglängder, — en spindelmotor, — en stegmotor	0 %	31.12.2018

KN-nummer	TARIC	Beskrivning	Autonom tullsats	Datum för obligatorisk översyn
ex 8522 90 80	85	Videohuvudtrummor, med videohuvuden eller med video- och tonhuvuden och en elektrisk motor, avsedda att användas för tillverkning av produkter enligt nr 8521 ⁽¹⁾	0 %	31.12.2018
ex 8522 90 80	96	Drivenhet för fast skivminne, för inbyggd i produkter enligt nr 8521 ⁽¹⁾	0 %	31.12.2017
ex 8522 90 80	97	Avstämningseenheter som omvandlar högfrequenssignaler till mellanfrekvenssignaler, avsedda att användas vid tillverkning av produkter enligt nr 8521 och 8528 ⁽¹⁾	0 %	31.12.2016
ex 8529 90 65	50			
ex 8525 80 19	20	Komponenter till televisionskameror, med dimensionerna högst 10 mm × 15 mm × 18 mm, med en bildsensor, ett objektiv och en bildprocessor för färgbilder, med en upplösning av högst 1 024 × 1 280 pixlar, även försedda med kabel eller hölje, avsedda att användas för tillverkning av produkter enligt nr 8517 12 00 ⁽¹⁾	0 %	31.12.2018
ex 8525 80 19	25	Långvägig infraröd kamera (LWIR-kamera) (enligt ISO/TS 16949), med — känslighet inom våglängdsområdet från och med 8 µm och till och med 14 µm, — upplösning på 324 × 256 pixlar, — vikt på högst 400 g, — mått på högst 70 mm × 67 mm × 75 mm, — vattentätt hölje och uttag som är kvalificerat för fordon och — avvikelse för utsignalen på högst 20 % över hela drifttemperaturspannet	0 %	31.12.2014
ex 8525 80 19	31	Interntelevisionskamera (CCTV)	0 %	01.07.2014
ex 8525 80 91	10	— med en vikt på högst 5,9 kg, — utan hölje, — med mått på högst 405mm × 315mm, — med antingen en laddningskopplad sensoranordning (CCD) eller en CMOS-sensor, — vars upplösning inte överstiger 5 000 000 effektiva pixlar, avsedda att användas i CCTV-övervakningssystem ⁽¹⁾		
ex 8525 80 19	35	Kameror för bildscanning, med — system för "Dynamic overlay lines", — utgång för NTSC video, — driftspänning på 6,5 V, — illuminans på minst 0,5 lux	0 %	31.12.2014
ex 8525 80 19	40	Kameraenheter, avsedda för notebook-datorer och med största mått 15 mm × 25 mm × 25 mm, bestående av en bildsensor, ett objektiv och en färgprocessor, med en bildupplösning på högst 1 600 × 1 200 pixel och eventuellt utrustad med kabel och/eller hölje och eventuellt monterad på sockel samt innehållande ett LED-chip ⁽¹⁾	0 %	31.12.2016
ex 8525 80 19	45	Kameramodul med en upplösning på 1 280 * 720 p HD, med två mikrofoner, avsedd att användas för tillverkning av varor enligt nr 8528 ⁽¹⁾	0 %	31.12.2017
ex 8526 91 20	80	Integrerad audioenhet med digital videoutgång för anslutning till en LCD-pekskärm, med gränssnitt till Media Oriented Systems Transport (MOST) nätet och transport över MOST:s Internetprotokoll, med eller utan	0 %	31.12.2015
ex 8527 29 00	10	— tryckt kretskort innehållande en GPS-mottagare, ett gyroskop och en TMC-tuner (Traffic Message Channel), — en hårddisk med stöd för flera kartor, — HD-radio, — röstigenkänningsystem,		

KN-nummer	TARIC	Beskrivning	Autonom tullsats	Datum för obligatorisk översyn
ex 8527 91 99	10	— en CD- och DVD-enhet, och med — uppkopplingsmöjligheter för Bluetooth, MP3 och Universal Serial Bus (USB), — en driftspänning på minst 10 V men högst 16 V, för användning vid tillverkning av fordon enligt kapitel 87 ⁽¹⁾	0 %	31.12.2014
ex 8529 90 65	35	Komponent som minst omfattar — en tonfrekvensförstärkarenhet, som minst omfattar en tonfrekvensförstärkare och en ljudgenerator, — en transformator, — en rundradiomottagare		
ex 8528 49 10	10	Videomonitörer med — monokromt katodstrålerör med platt bildskärm, med ett diagonalmått på bildskärmen av högst 110 mm, försett med en avböjningspole, och — en tryckt krets med en avböjningsenhet, en videoförstärkare och en transformator, även monterade på ett chassi, avsedda att användas för tillverkning av porttelefon med video, bildtelefoner eller bevakningssystem ⁽¹⁾	0 %	31.12.2018
ex 8528 59 70	10	Videomonitörer för färgmottagning med LCD-bildskärm, ej kombinerade med andra apparater, med en likströmsdriftspänning av minst 7 V men högst 30 V, med ett diagonalmått på bildskärmen av högst 33,2 cm, — utan hölje, med baksida och monteringsram, — eller med ett hölje som används vid industriell sammansättning för att varaktigt ingå eller varaktigt monteras i varor enligt kapitel 84 - 90 och 94 ⁽¹⁾	0 %	30.06.2014
ex 8529 10 80	20	Keramiska filterpaket med två keramiska filter och en keramisk resonator, för en frekvens av 10,7 MHz (± 30 kHz), inneslutna i ett hölje	0 %	31.12.2018
ex 8529 10 80	50	Keramiska filter för en centerfrekvens av 450 kHz ($\pm 1,5$ kHz) eller 455 kHz ($\pm 1,5$ kHz), med en bandbredd av högst 30 kHz vid 6 dB och högst 70 kHz vid 40 dB, inneslutna i ett hölje	0 %	31.12.2018
ex 8529 10 80	60	Filter, med undantag av akustiska ytvågfilter, för centerfrekvenserna av minst 485 MHz men högst 1 990 MHz, med en inkopplingsförlust av högst 3,5 dB, inneslutna i ett hölje	0 %	31.12.2018
ex 8529 90 65	30	TV-komponenter, som har mikroprocessor- och bildbehandlingsfunktioner och som består av åtminstone en mikrokontrollenhet och en bildprocessor, monterade på en ledarplatta (leadframe) och inneslutna i ett plasthölje	0 %	31.12.2018
ex 8548 90 90	44			
ex 8529 90 65	45	Satellitradiomottagarmodul som omvandlar högfrekventa satellitsignaler till kodade digitala audiosignaler, för användning vid tillverkning av produkter enligt 8527 ⁽¹⁾	0 %	31.12.2014
ex 8529 90 65	55	Belysningsmodul med lysdioder (LED) för montering i produkter enligt nr 8528 ⁽¹⁾	0 %	31.12.2015
ex 8529 90 65	60	Avstämningseenhet som omvandlar högfrekvenssignaler till mellanfrekvenssignaler och som är avsedd för tillverkning av mottagare för satellit- eller marksänd tv vilka används i digitalboxar ⁽¹⁾	0 %	31.12.2016
ex 8529 90 65	65	Kretskort för direkt distribution av matningsspänning och styrsignaler till en styrkrets på en TFT-glasskiva i en LCD-modul	0 %	31.12.2015
ex 8529 90 65	70	Drivarenhet som består av en elektronisk integrerad krets och ett böjbart kretskort, för användning vid tillverkning av LCD-moduler ⁽¹⁾	0 %	31.12.2016

KN-nummer	TARIC	Beskrivning	Autonom tullsats	Datum för obligatorisk översyn
ex 8529 90 65	75	Moduler bestående minst av halvledarchips för: — alstring av styr signaler för adressering av pixlar eller — styrning av adresserbara pixlar	0 %	31.12.2017
ex 8529 90 92	25	LCD-moduler, inte kombinerade med pekskärmsmöjligheter, endast bestående av: — en eller flera TFT-celler av glas eller plast, — ett pressgjutet kylelement, — en bakgrundsbelysningsenhet, — ett kretskort med mikrokontrollenhet och — LVDS- (Low Voltage Differential Signaling) gränssnitt, avsedda att användas i framställningen av radioapparater för motorfordon ⁽¹⁾	0 %	31.12.2015
ex 8529 90 92	32	Optiska enheter för videoprojektion, bestående av ett färgsepareringssystem, en positioneringsmekanism och linser, avsedda att användas för tillverkning av varor enligt nr 8528 ⁽¹⁾	0 %	31.12.2018
ex 8529 90 92	40	Enheter bestående av prismor, DMD-chips (digital micromirror device) och elektroniska styr- och kontrollkretsar, avsedda att användas för tillverkning av televisionsprojektorer eller videoprojektorer ⁽¹⁾	0 %	31.12.2018
ex 8529 90 92	41	DMD(Digital Micromirror Device)-chips, avsedda för tillverkning av videoprojektorer ⁽¹⁾	0 %	31.12.2018
ex 8529 90 92	42	Kylodon och kylflänsar av aluminium, avsedda för upprätthållande av drifttemperaturen hos transistorer och integrerade kretsar i televisionsapparater ⁽¹⁾	0 %	31.12.2018
ex 8529 90 92	43	Plasmaskärmmoduler med enbart adresselektroder och transparenta elektroder, med eller utan driv- och/eller styrelektronik uteslutande för att adressera pixlar och med eller utan strömförsörjning	0 %	31.12.2018
ex 8529 90 92	44	LCD-moduler, endast bestående av en eller flera TFT-celler av glas eller plast, inte kombinerade med pekskärmsmöjligheter, även med s.k. backlightenhet, även med förkopplingsdon och en eller flera tryckta kretsar med endast kontrollelektronik för pixeladressering	0 %	31.12.2018
ex 8529 90 92	45	Sammansatta elektroniska komponenter med TV-mottagningsfunktion innehållande kanaldekoder, tuner och energistyrning, GSM-filer och diskreta såväl som inkapslade passiva krets-element för mottagning av digitalt sända video-signaler i DVB-T- och DVB-H-format	0 %	31.12.2018
ex 8529 90 92	47	Bildsensor av typen "progressiv scan" Interline CCD- eller CMOS-sensor för digitala videokameror i form av en analog eller digital, monolitisk integrerad krets med en pixelyta på högst 12 µm × 12 µm i monokrom version med mikrolinser monterade på varje enskild pixel (microlens array) eller i polykrom version med ett färgfilter, och med en mikrolinsmodul med en mikrolins monterad på varje enskild pixel	0 %	31.12.2014
ex 8529 90 92	48	Kylelement i pressgjuten aluminium avsett att upprätthålla drifttemperaturen i transistorer och integrerade kretsar, för användning vid tillverkning av produkter enligt nr 8527 ⁽¹⁾	0 %	31.12.2014
ex 8529 90 92	49	Växelströmsuttag med störningsfilter, bestående av	0 %	31.12.2014
ex 8536 69 90	83	— ett växelströmsuttag (för strömkabelanslutning), 230 V, — ett inbyggt störningsfilter bestående av kondensatorer och induktorer, — en kabel för anslutning av växelströmsuttaget till plasmaskärmens strömförsörjningsenhet och en metallhållare (i förekommande fall) som fäster växelströmsuttaget vid plasma-TV:n		

KN-nummer	TARIC	Beskrivning	Autonom tullsats	Datum för obligatorisk översyn
ex 8529 90 92	50	Färg-LCD-skärm för LCD-monitorer enligt nr 8528 — med ett diagonalmått på skärmbilden av minst 14,48 cm men högst 31,24 cm, — med bakgrundsbelysning, mikrokontrollenhet, — med CAN-kontrollenhet (Controller area network) med LVDS-gränssnitt (Low Voltage Differential Signaling) och CAN/nätanslutningsuttag eller med APIX-kontrollenhet (Automotive Pixel Link) med APIX-gränssnitt, — i ett hölje med eller utan kylelement på höljets baksida, — utan signalbehandlingsmodul, för tillverkning av fordon enligt kapitel 87 ⁽¹⁾	0 %	31.12.2015
ex 8529 90 92	70	Rektangulär fäst- och täckram — av en aluminiumlegering innehållande kisel och magnesium, — med en längd av minst 900 mm men högst 1 500 mm, — med en bredd av minst 600 mm men högst 950 mm, av ett slag som används vid tillverkning av tv-apparater	0 %	31.12.2017
ex 8531 80 95	40	Elektroakustiska transduktorer	0 %	31.12.2018
ex 8535 90 00	20	Tryckt kretskort i form av plattor av isoleringsmaterial med elektriska anslutningar och lödpunkter för tillverkning av enheter för bakgrundsbelysning för LCD-moduler ⁽¹⁾	0 %	31.12.2018
ex 8535 90 00	30	Halvledarkopplingsmodul i ett hölje:	0 %	31.12.2015
ex 8536 50 80	83	— bestående av ett transistorchip (bipolär transistor med isolerad grind – IGBT) och ett diodchip på en eller flera anslutningsramar (lead frames), — för en spänning på 600V eller 1 200 V		
ex 8536 30 30	11	Termoelektriska strömställare med en fränkopplingsström av minst 50 A, med en elektromekanisk snabbställare, för direkt montering på en elmotorlindning, i ett hermetiskt tillslutet hölje	0 %	31.12.2018
ex 8536 49 00	91	Termiska reläer, inneslutna i ett hermetiskt slutet glashölje med en längd av högst 35 mm exklusive ledningar, med ett läckage av högst 10^{-6} cm ³ He/s vid 1 bar i temperaturområdet 0 °C till 160 °C, avsedda att byggas in i kompressorer för kylutrustning ⁽¹⁾	0 %	31.12.2018
ex 8536 50 11	31	Omkopplare av den typ som är monterad på en tryckt krets, arbetande vid en kraft på 4,9 N (\pm 0,9 N), inneslutna i ett hölje	0 %	31.12.2018
ex 8536 50 11	32	Mekanisk tact-omkopplare (tactswitch) för sammankoppling av elektroniska kretsar, avsedda för en driftspänning på högst 60V och en strömstyrka på högst 50mA, avsedd att användas vid tillverkning av produkter enligt nr 8521 eller 8528 ⁽¹⁾	0 %	31.12.2018
ex 8536 50 19	91	Halleffektströmställare, med en magnet, en halleffektssensor och två kondensatorer, inneslutna i ett hölje med 3 anslutningar	0 %	31.12.2018
ex 8536 50 19	93	Enheter med reglerbara kontroll- och av- och påfunktioner, bestående av en eller flera integrerade monolitkretsar, även kombinerade med halvledarelement, monterade på en ledarplatta (leadframe) och inneslutna i ett plasthölje	0 %	31.12.2018
ex 8536 50 80	97			
ex 8536 50 80	81	Mekaniska strömställare med varvtalsreglering för anslutning av elektriska kretsar, med — en driftspänning på minst 240 V och högst 250 V, — en strömstyrka på minst 4 A och högst 6 A, för användning vid tillverkning av maskiner enligt 8467 ⁽¹⁾	0 %	31.12.2014

KN-nummer	TARIC	Beskrivning	Autonom tullsats	Datum för obligatorisk översyn
ex 8536 50 80	82	Mekaniska strömställare för anslutning av elektriska kretsar, med — en driftspänning på minst 240 V och högst 300 V, — en strömstyrka på minst 3 A och högst 15 A, för användning vid tillverkning av maskiner enligt 8467 ⁽¹⁾	0 %	31.12.2014
ex 8536 50 80	93	Strömställare för koaxialkabel, bestående av tre elektromagnetiska strömställare, med en omkopplingstid av högst 50 ms och en styrström av högst 500 mA vid en spänning av 12 V	0 %	31.12.2018
ex 8536 50 80	98	Mekanisk tryckknapp för sammankoppling av elektroniska kretsar, avsedd för en driftspänning av minst 220V men högst 250V och för en strömstyrka av högst 5A, avsedd att användas vid tillverkning av produkter enligt nr 8521 eller 8528 ⁽¹⁾	0 %	31.12.2018
ex 8536 69 90	51	Scart-kontakt, inbyggda i plast- eller metallhölje med 21 stift i två rader, för användning vid tillverkning av produkter enligt nr 8521 och 8528 ⁽¹⁾	0 %	31.12.2017
ex 8536 69 90	81	Kontakt för användning vid tillverkning av LCD-televisioner ⁽¹⁾	0 %	31.12.2017
ex 8536 69 90	82	Modulärt uttag eller modulär stickpropp för lokala nätverk, även i kombination med andra uttag, som minst omfattar — en pulstransformator, inbegripet en ferritkärna för bredband, — en common mode-spole, — en resistor, — en kondensator, för användning vid tillverkning av produkter enligt nr 8521 eller 8528 ⁽¹⁾	0 %	31.12.2014
ex 8536 69 90	84	Uttag eller kontakt för USB (Universal serial bus), en eller flera, för anslutning till andra USB-don, för användning vid tillverkning av varor enligt nr 8521 eller 8528 ⁽¹⁾	0 %	31.12.2015
ex 8536 69 90	85	Uttag eller stickpropp, inbyggd i plast- eller metallhölje med högst 8 stift, för användning vid tillverkning av produkter enligt nr 8521 eller 8528 ⁽¹⁾	0 %	31.12.2016
ex 8536 69 90	86	Kontakt eller uttag av HDMI-typ (High-Definition Multimedia Interface), inbyggda i plast- eller metallhölje med 19 eller 20 stift i två rader, för användning vid tillverkning av produkter enligt nr 8521 eller 8528 ⁽¹⁾	0 %	31.12.2016
ex 8536 69 90	87	Kontakt eller uttag av D-subtyp, inbyggda i plast- eller metallhölje med 15 stift i tre rader, för användning vid tillverkning av produkter enligt nr 8521 eller 8528 ⁽¹⁾	0 %	31.12.2016
ex 8536 69 90	88	Honkontakt för Secure Digital (SD), CompactFlash, "Smart Card" och 64-pin PC-kort för användning vid lödning på tryckta kretskort, för anslutning av elektriska apparater och kretsar och omkoppling eller skyddande av elektriska kretsar med en driftspänning av högst 1 000 V	0 %	31.12.2017
ex 8536 70 00	10	Optiskt uttag eller optisk stickpropp, för användning vid tillverkning av varor enligt nr 8521 eller 8528 ⁽¹⁾	0 %	31.12.2016
ex 8536 70 00	20	Metallproppar, uttag och kontakt i plast- eller metallhölje för optisk och mekanisk likriktning av optiska fiberkablar, med — en driftstemperatur av minst - 20 °C men högst 70 °C, — en signalöverföringshastighet av högst 25 Mbps, — en leveransspänning på minst - 0,5 V men högst 7 V,	0 %	31.12.2016

KN-nummer	TARIC	Beskrivning	Autonom tullsats	Datum för obligatorisk översyn
		— en driftspänning på minst – 0,5 V men högst 7,5 V, — utan integrerade kretsar, för användning vid tillverkning av produkter enligt 8521 och 8528 ⁽¹⁾		
ex 8536 90 85	92	Stansade metallramar med anslutningar	0 %	31.12.2018
ex 8536 90 85	94	Elastomerisk anslutning, av gummi eller silikon, med en eller flera ledarparter	0 %	31.12.2018
ex 8544 49 93	10			
ex 8536 90 85	97	Plats för SD-minneskort av push-push- eller push-pull-typ, för användning vid tillverkning av produkter enligt nr 8521 och 8528 ⁽¹⁾	0 %	31.12.2016
ex 8537 10 91	30	Kontrollmodul för bearbetning och utvärdering av data från instrumentbräda i fordon, med hjälp av CAN-bus-protokollet, innehållande minst — mikroprocessorreläer, — en stegmotor, — EEPROM-minne (Electrically Erasable Programmable Read-Only Memory), och — andra passiva komponenter (såsom kontaktton, dioder, spänningsutjämnare, motstånd, kondensatorer, transistorer), med en spänning av 13,5 V	0 %	31.12.2017
ex 8537 10 99	92	Pekskärmar, bestående av ett elektriskt ledande galler innefattat mellan två plattor eller skivor av glas eller plast, försedda med elektriska ledare och kopplingsanordningar	0 %	31.12.2018
ex 8537 10 99	93	Elektroniska styrenheter för en spänning på 12 V, avsedda att användas vid tillverkning av temperaturkontrollsystem för montering i fordon ⁽¹⁾	0 %	31.12.2018
ex 8537 10 99	94	Enhet bestående av två JFET-transistorer i en kapsel med dubbel ledande ram (dual lead frame)	0 %	31.12.2018
ex 8543 70 90	20			
ex 8537 10 99	97	Elektroniskt styrkort för aktivering och styrning av en elektrisk enfas kommutatormotor för växelström med en uteffekt på minst 750 W och en ineffekt på minst 1 600 W men högst 2 700 W	0 %	31.12.2015
ex 8538 90 99	92	Delar till elektrotermiska säkringar, bestående av en tennöverdragen kopparråd fäst vid ett cylindriskt hölje, vars yttermått är högst 5 mm × 48 mm	0 %	31.12.2018
ex 8538 90 99	95	Basplatta i koppar, av en typ som används som kylelement vid framställning av IGBT-moduler enligt rubrik 8535 eller 8536 med en spänning på 650 V - 1 200 V ⁽¹⁾	0 %	31.12.2018
ex 8539 39 00	20	Fluorescenslampor med kallkatod (CCFL) eller extern elektrod (EEFL), med en diameter av högst 5 mm och med en längd över 120 mm men högst 1 570 mm	0 %	31.12.2016
ex 8540 11 00	93	Färgkatodstrålerör, med elektronkanoner placerade sida vid sida (s.k. In Line-teknik), med ett diagonalmått på bildskärmen av minst 79 cm	0 %	31.12.2016
ex 8540 20 80	91	Fotomultiplikator	0 %	31.12.2016
ex 8540 71 00	20	Magnetroner med kontinuerlig våg och en fast frekvens på 2 460 MHz, inkapslad magnet, och, s.k. "probe output", avsedda att användas vid tillverkning av produkter enligt nr 8516 50 00 ⁽¹⁾	0 %	31.12.2018
ex 8540 89 00	91	Displayer i form av ett rör bestående av ett glashölje monterat på en platta vars yttermått, exklusive ledningar, är högst 300 mm × 350 mm. Röret innehåller en eller flera rader med tecken eller linjer ordnade i rader; varje tecken eller linje består av fluorescerande eller fosforescerande element. Dessa element är monterade på ett metalliserat underlag som är överdraget med fluorescerande ämnen eller fosforescerande salter som avger ljus när de bombarderas med elektroner	0 %	31.12.2018

KN-nummer	TARIC	Beskrivning	Autonom tullsats	Datum för obligatorisk översyn
ex 8540 89 00	92	Rör för vakuumfluorescensbildskärmar	0 %	31.12.2018
ex 8543 70 90	23	Halvledarkomponent för omvandling av elektrisk energi till synlig infraröd eller ultraviolet strålning,	0 %	31.12.2018
ex 9405 40 39	50	— med eller utan en inkapsling,		
ex 9405 40 99	03	— med elektrisk anslutning, — som innehåller en eller flera ljusavgivande halvledarchipp som kan vara elektriskt sammankopplade med varandra, och som kan vara försedda med en eller flera skyddsdiodes, — som är utformad som en odelbar enhet, — och som är avsedd för tillverkning av belysningsartiklar för allmänbelysning ⁽¹⁾		
ex 8543 70 90	30	Förstärkare, bestående av aktiva och passiva komponenter monterade på en tryckt krets, innesluten i ett hölje	0 %	31.12.2018
ex 8543 70 90	35	Radiofrekvensmodulatorer (RF), arbetande inom ett frekvensområde av minst 43 MHz men högst 870 MHz, som kan koppla om VHF- och UHF-signaler, innehållande aktiva och passiva komponenter monterade på en tryckt krets som är innesluten i ett hölje	0 %	31.12.2018
ex 8543 70 90	40	HF-förstärkare, med en eller flera integrerade kretsar och diskreta kondensatorchips på en metallfläs i ett hölje	0 %	31.12.2015
ex 8543 70 90	45	Piezoelektriska kristalloscillatorer, med en fast frekvens, arbetande inom ett frekvensområde av 1,8 MHz till 67 MHz, inneslutna i ett hölje	0 %	31.12.2018
ex 8543 70 90	55	Optoelektroniska kretsar som består av en eller flera lysdioder (LED), även med en integrerad drivkrets, och en fotodiod med förstärkarkrets, även med en integrerad logisk grindkrets, eller en eller flera lysdioder och minst två fotodioder med förstärkarkrets, även med en integrerad logisk grindkrets eller andra integrerade kretsar, inneslutna i ett hölje	0 %	31.12.2018
ex 8543 70 90	60	Oscillatorer, med en centerfrekvens av minst 20 GHz men högst 42 GHz, som består av aktiva och passiva element inte monterade på ett substrat, inneslutna i ett hölje	0 %	31.12.2018
ex 8543 70 90	65	Kretsar för inspelning och återgivning av ljud, för lagring av stereoljuddata och som samtidigt kan spela in och återge ljud, med 2 eller 3 integrerade monolitkretsar monterade på en tryckt krets eller på en anslutningsram (lead frame), inneslutna i ett hölje	0 %	31.12.2018
ex 8543 70 90	80	Temperaturkompenserade oscillatorer, med en tryckt krets på vilken är monterad minst en piezoelektrisk kristall och en justerbar kondensator, inneslutna i ett hölje	0 %	31.12.2018
ex 8543 70 90	85	Spänningsstyrda oscillatorer (VCO), med undantag av temperaturkompenserade oscillatorer, bestående av aktiva och passiva element monterade på en tryckt krets inneslutna i ett hölje	0 %	31.12.2018
ex 8543 70 90	95	Visnings- och styrenhet för mobiltelefoner, bestående av — ett uttag för nätanslutning/CAN (Controller area network) — en USB-port och in- och utgångar för ljud och — med en video-omkopplare för gränssnittet mellan operativsystem för smartphones och nätverket Media Orientated Systems Transport (MOST), för tillverkning av fordon enligt kapitel 87 ⁽¹⁾	0 %	31.12.2015
ex 8543 90 00	20	Katoder av rostfritt stål i form av en platta försedd med stång för upphängning, även med sidbeslag av plast	0 %	31.12.2014
ex 8543 90 00	30	Anordningar bestående av varor enligt nr 8541 eller 8542 monterade på en tryckt krets, inneslutna i ett hölje	0 %	31.12.2018

KN-nummer	TARIC	Beskrivning	Autonom tullsats	Datum för obligatorisk översyn
ex 8543 90 00	40	Del till en elektrolysapparat, bestående av en nickelplatta som är försedd med ett trådnät av nickel, anbringat med hjälp av hållare av nickel, samt av en titanplatta som är försedd med ett trådnät av titan, anbringat med hjälp av hållare av titan, där båda plattorna är monterade med baksidorna mot varandra	0 %	31.12.2017
ex 8544 20 00	10	PET/PVC-isolerad flexibel kabel	0 %	31.12.2018
ex 8544 42 90	20	— för en spänning av högst 60 V,		
ex 8544 49 93	20	— för en strömstyrka av högst 1 A,		
ex 8544 49 95	10	— med en värmeresistens av högst 105 °C, — med enskilda trådar av en tjocklek av högst 0,1 mm (± 0,01 mm) samt med en bredd av högst 0,8 mm (± 0,03 mm), — med ett avstånd mellan ledarna av högst 0,5 mm och — med ett avstånd från centrumlinje till centrumlinje i ledarna av högst 1,25 mm		
ex 8544 42 90	10	Dataöverföringskabel med en bitöverföringshastighet på minst 600 Mbit/s med: — en spänning på 1,25V (± 0,25V), — kontaktzon i en eller båda ändar, varav minst ett ska ha stift med ett ledaravstånd på 1 mm, — skyddande ytterhölje, som endast används för kommunikation mellan LCD-skärm, PDP-skärm eller OLED-skärm och elektroniska kretsar för videobearbetning	0 %	31.12.2018
ex 8544 42 90	30	PET-isolerad elektisk ledare med — 10 eller 80 enskilda trådar, — en längd av minst 50 mm men högst 800 mm, — kopplingsanordning(ar) och/eller kontakter i ena eller båda ändarna, för användning vid tillverkning av produkter enligt nr 8521 och 8528 ⁽¹⁾	0 %	31.12.2017
ex 8545 19 00	20	Kolelektroder avsedda att användas för tillverkning av zink-kol-batterier ⁽¹⁾	0 %	31.12.2018
ex 8545 90 90	20	Kolfiberpapper av en typ som används som gasdiffusionsskikt i elektroder för bränsleceller	0 %	31.12.2015
ex 8547 10 00	10	Isolerdetaljer av keramiskt material, innehållande minst 90 viktprocent aluminiumoxid, metalliserade, i form av en ihålig cylindrisk kropp med en yttre diameter av minst 20 mm men högst 250 mm, avsedd att användas för tillverkning av vakuumströmbrytare ⁽¹⁾	0 %	31.12.2018
ex 8548 10 29	10	Uttjänta elektriska litiumjon- eller nickelmetallhydridackumulatorer	0 %	31.12.2016
ex 8548 90 90	41	Enheter bestående av en resonator, som arbetar inom ett frekvensområde av minst 1,8 MHz men högst 40 MHz, och en kondensator, inneslutna i ett hölje	0 %	31.12.2018
ex 8548 90 90	43	Kontaktbildsensorer	0 %	31.12.2018
ex 8548 90 90	47	Enheter bestående av två eller flera lysdiodchips med en typisk våglängd på minst 440 nm men högst 660 nm, i en kapsel med ledande ram öppning, vars yttermått, exklusive beslag, inte överstiger 12 mm × 12 mm	0 %	31.12.2018
ex 8548 90 90	48	Optiska enheter bestående av minst en laserdiod och en fotodiod med en typisk våglängd på minst 635 nm men högst 815 nm	0 %	31.12.2018
ex 8548 90 90	49	LCD-moduler, endast bestående av en eller flera TFT-celler av glas eller plast, kombinerade med pekskärmsmöjligheter, även med s.k. backlightenhet, även med förkopplingsdon och en eller flera tryckta kretsar med endast kontroll-elektronik för pixeladressering	0 %	31.12.2018

KN-nummer	TARIC	Beskrivning	Autonom tullsats	Datum för obligatorisk översyn
ex 8548 90 90	50	Filter med en ferromagnetisk kärna som används för att stoppa höga frekvenser i elektroniska kretsar, för tillverkning av televisionsmottagare och monitorer enligt nummer 8528 ⁽¹⁾	0 %	31.12.2017
ex 8704 23 91	20	Underrede med motor med kompressionständning och cylindervolym på minst 8 000 cm ³ , försett med hytt, på tre, fyra eller fem hjul med ett axelavstånd på minst 480 cm, utan arbetsredskap, för montering på motorfordon för särskilda ändamål som är minst 300 cm breda ⁽¹⁾	0 %	31.12.2017
ex 8708 30 91	10	Parkeringsbroms av trumtyp — integrerad i färdbrömskivan, — med en diameter på minst 170 mm men högst 175 mm, för tillverkning av motorfordon ⁽¹⁾	0 %	31.12.2015
ex 8708 99 97	20	Kapslar till metallhöljen för montering på balansarmar eller sfäriska lager i motorfordons framhjulsupphängning ⁽¹⁾	0 %	31.12.2016
ex 8803 30 00	50	Förformade rotoraxlar till helikoptrar — med cirkulärt tvärsnitt — med en längd av minst 1 249,68 mm men högst 1 496,06 mm — med en yttre diameter av minst 81,356 mm men högst 82,2198 mm — formade i båda ändar till en yttre diameter av minst 63,8683 mm men högst 66,802 mm — värmebehandlade enligt standarderna MIL-H-6088, AMS 2770 eller AMS 2772	0 %	31.12.2016
ex 9001 10 90	10	Bildinverterare bestående av en samling optiska fibrer	0 %	31.12.2018
ex 9001 10 90	30	Optiska polymerfibrer med — en kärna av polymetylmetakrylat, — enmantel av fluorerad polymer, — en diameter av högst 3,0 mm, och — en längd av mer än 150 m av sådana slag som används vid tillverkning av polymerfibrerkablar	0 %	31.12.2016
ex 9001 20 00	10	Polariserande film, även på rullar, på ena eller båda sidorna förstärkt med ett genomsynligt material, även med självhäftande skikt, täckt på en sida eller båda sidor med en skyddsfolie	0 %	31.12.2017
ex 9001 20 00	20	Optiska spridar-, reflektor- eller prismafolier, otryckta spridarplåtar, med eller utan polariserande egenskaper, särskilt tillskurna	0 %	31.12.2018
ex 9001 90 00	55			
ex 9001 90 00	21	Optisk folie (Multi-Optical-Path), i rullar, baserat på PET-material (polyetylen-tereftalat) — med en total tjocklek av 100–240 µm, — med en total transmittans på 55–65 %, fastställd med standardmetod JIS K7105 tillsammans med ASTM D1003 och — med en ljusdiffusion på 70–80 %, fastställd med standardmetod JIS K7105 tillsammans med ASTM D1003	0 %	31.12.2014
ex 9001 90 00	25	Omonterade optiska element tillverkade av formgjutet kalkogenidglas som släpper igenom infrarött ljus, eller av en kombination av kalkogenidglas som släpper igenom infrarött ljus och annat linsmaterial	0 %	31.12.2017
ex 9001 90 00	35	Skärmar för bakgrundsprojektion bestående av en linsformad plastplatta	0 %	31.12.2018

KN-nummer	TARIC	Beskrivning	Autonom tullsats	Datum för obligatorisk översyn
ex 9001 90 00	45	Stavar av yttrium-aluminium-granat (YAG), dopade med neodym, polerade i båda ändarna	0 %	31.12.2018
ex 9001 90 00	60	Reflektor- eller spridarfolie, i rullar	0 %	31.12.2018
ex 9001 90 00	65	Optisk folie med minst 5 flerlagerstrukturer, inbegripet en reflektor på baksidan, en beläggning på framsidan och ett kontrastfilter med högst 0,65 µm gitteravstånd, för användning vid tillverkning av skärmar för frontprojektion ⁽¹⁾	0 %	31.12.2014
ex 9001 90 00	70	Film och folie av poly(etylentereftalat) med en tjocklek under 300 µm enligt ASTM D2103, med prismor av akrylharts på ena sidan med en prismavinkel på 90 ° och ett prismaavstånd av 50 µm	0 %	31.12.2016
ex 9001 90 00	75	Frontfilter bestående av glaspaneler försedda med särskilt tryck och ett folieskikt, för användning vid tillverkning av plasmabildskärmar ⁽¹⁾	0 %	31.12.2017
ex 9001 90 00	85	Ljusledarplatta av polymetylmetakrylat, — även tillskuren, — även tryckt, för framställning av bakgrundsbelysningsenheter för platta tv-apparater ⁽¹⁾	0 %	31.12.2015
ex 9002 11 00	10	Objektiv med reglerbar brännvidd av minst 90 mm men högst 180 mm, innehållande 4 till 8 linser av glas eller metakrylat med en diameter av minst 120 mm men högst 180 mm vilka var och en är belagda med ett skikt av magnesiumfluorid på åtminstone den ena sidan, avsedda att användas för tillverkning av videoprojektorer ⁽¹⁾	0 %	31.12.2018
ex 9002 11 00	20	Objektiv — högst 80 mm × 55 mm × 50 mm, — med en upplösning på minst 160 linjer/mm, och — med zoomfaktor 18 av sådana slag som används för tillverkning av dokumentkameror eller live image-kameror	0 %	31.12.2017
ex 9002 11 00	30	Objektiv — högst 180 mm × 100 mm × 100 mm vid en största brännvidd på mer än 200 mm, — med en upplösning på minst 130 linjer/mm, och — med zoomfaktor 18 av sådana slag som används för tillverkning av dokumentkameror eller live image-kameror	0 %	31.12.2017
ex 9002 11 00	40	Objektiv — högst 125 mm × 65 mm × 65 mm, — med en upplösning på minst 125 linjer/mm, och — med zoomfaktor 16 av sådana slag som används för tillverkning av dokumentkameror eller live image-kameror	0 %	31.12.2017
ex 9002 11 00	50	Objektiv med en brännvidd av minst 25 mm men högst 150 mm, bestående av linser av glas eller plast med en diameter av minst 60 mm men högst 190 mm	0 %	31.12.2018
ex 9002 11 00	70	Objektiv — högst 180 mm × 100 mm × 100 mm vid en största brännvidd på mer än 200 mm, — med en ljusspridning (etendue) på minst 7 steradian mm ² , och — med zoomfaktor 16 av sådana slag som används för tillverkning av dokumentkameror eller live image-kameror	0 %	31.12.2017

KN-nummer	TARIC	Beskrivning	Autonom tullsats	Datum för obligatorisk översyn
ex 9002 20 00	10	Filter, bestående av ett polariserande plastmembran, en glasplatta och en genomsynlig skyddsfilm, monterat på en metallram, avsett att användas för tillverkning av varor enligt nr 8528 ⁽¹⁾	0 %	31.12.2018
ex 9002 90 00	20	Linser, monterade, med en fast brännvidd av 3,8 mm ($\pm 0,19$ mm) eller 8 mm ($\pm 0,4$ mm), med en relativ öppning av F2.0 och en diameter av högst 33 mm, avsedda att användas för tillverkning av CCD-kameror (Charge Coupled Device) ⁽¹⁾	0 %	31.12.2018
ex 9002 90 00	30	Optiska enheter med en eller två rader med optiska glasfibrer i form av linser med en diameter av minst 0,85 mm men högst 1,15 mm, inneslutna mellan två plastplattor	0 %	31.12.2018
ex 9002 90 00	40	Monterade linser tillverkade av kalkogenidglas som släpper igenom infrarött ljus, eller av en kombination av kalkogenidglas som släpper igenom infrarött ljus och annat linsmaterial	0 %	31.12.2017
ex 9012 90 90	10	Energifilter för installation på strålgången till elektronmikroskop	0 %	31.12.2016
ex 9013 20 00	10	Koldioxidlaser med hög frekvens, med en uteffekt på 12 W eller mer, men inte mer än 200 W	0 %	31.12.2018
ex 9013 20 00	20	Laserhuvudkomponenter för användning vid tillverkning av mät- eller kontrollmaskiner för halvledarplattor (wafers) eller halvledaranordningar ⁽¹⁾	0 %	31.12.2018
ex 9013 20 00	30	Laser för användning vid tillverkning av mät- eller kontrollmaskiner för halvledarplattor (wafers) eller halvledaranordningar ⁽¹⁾	0 %	31.12.2018
ex 9022 90 00	10	Panel till röntgenapparater (platta röntgendetektorer/röntgensensorer), bestående av en glasplatta med en matris av tunnfilmstransistorer, täckt med en film av amorft kisel, belagd med ett scintillationsskikt av cesiumjodid och ett metalliserat skyddsskikt med en aktiv yta på $409,6 \text{ mm}^2 \times 409,6 \text{ mm}^2$ och en pixelstorlek på $200 \mu\text{m}^2 \times 200 \mu\text{m}^2$	0 %	31.12.2018
ex 9025 80 40	30	Elektroniska barometrisk halvledare-tryckavkännare i ett hölje som främst består av <ul style="list-style-type: none"> — en kombination av en eller flera monolitiska tillämpningsspecifika integrerade kretsar och — minst en eller flera mikroelektromekaniska sensorelement (MEMS) framställda med halvledarteknik, med mekaniska komponenter i tredimensionella strukturer på halvledarmaterialet 	0 %	31.12.2018
ex 9027 10 90	10	Sensorelement för gas- och rökanalys i motorfordon, huvudsakligen bestående av ett element av en zirkoniumbaserad keram, inneslutet i ett metallhölje	0 %	31.12.2018
ex 9029 10 00	20	Mekanism för att mäta hjulhastigheten i motorfordon (halvledarbaserad hjulhastighetssensor) som består av <ul style="list-style-type: none"> — en monolitisk integrerad krets i en inkapsling och — en eller flera diskreta kondensatorer av typen SMD (Surface Mounted Device), som är sammankopplade till den integrerade kretsen i en inkapsling, — även med integrerade permanentmagneter som ska fånga upp impulsgivarens rörelser	0 %	31.12.2018
ex 9031 80 34	30	Instrument för att mäta ett fordonns krängningsvinkel och krängningsriktning, bestående av åtminstone en krängningsgivare i form av en monokristall av kvarts, även kombinerad med en eller flera givare, allt inneslutet i ett hölje	0 %	31.12.2018
ex 9031 80 38	10	Anordningar för mätning av acceleration i bilar, innehållande en eller flera aktiva och/eller passiva element och en eller flera sensorer, allt inneslutet i ett hölje	0 %	31.12.2018

KN-nummer	TARIC	Beskrivning	Autonom tullsats	Datum för obligatorisk översyn
ex 9031 80 38	20	Elektronisk halvledar-accelerometer i ett hölje, främst bestående av — en kombination av en eller flera monolitiska tillämpningsspecifika integrerade kretsar och — minst en eller flera mikroelektromekaniska sensorelement (MEMS) framställda med halvledarteknik, med mekaniska komponenter i tredimensionella strukturer på halvledarmaterialet För montering i produkter enligt kapitel 84 - 90 och 94	0 %	31.12.2018
ex 9031 90 85	20	Sammanstatta komponenter för en laserjusteringssensor, i form av en tryckt krets med optiska filter och en bildavsökande sensor (CCD), det hela inneslutet i ett hölje	0 %	31.12.2018
ex 9032 89 00	20	Stötsensorer till luftkuddar för bilar, innehållande en kontakt för växling av en ström på 12 A vid en spänning på 30 V, med ett typiskt kontaktmotstånd på 80 mOhm	0 %	31.12.2018
ex 9032 89 00	30	Elektroniska styranordningar för elektromekanisk servostyrning (EPS-styranordningar)	0 %	31.12.2018
ex 9032 89 00	40	Digitala ventilstyrningar för kontroll av vätskor och gaser.	0 %	31.12.2017
ex 9401 90 80	10	Spärrhjul av en typ som används vid tillverkningen av fällbara bilsäten	0 %	31.12.2015
ex 9401 90 80	20	Sidodel med en tjocklek på minst 0,8 mm men högst 3,0 mm, för tillverkning av fällbara bilsäten (¹)	0 %	31.12.2018
ex 9401 90 80	30	Stålfäste för montage av säkerhetsstolar, med en tjocklek på minst 1mm men högst 2,5mm för tillverkning av fällbara bilsäten (¹)	0 %	31.12.2018
ex 9401 90 80	40	Stålhandtag för justering av säten, för tillverkning av fällbara bilsäten (¹)	0 %	31.12.2018
ex 9405 40 35	10	Elektrisk belysningsarmatur av syntetmaterial omfattande 3 lysrör med en diameter på 3,0 mm ($\pm 0,2$ mm) och en längd på minst 420 mm (± 1 mm) men högst 600 mm (± 1 mm), avsedd för tillverkning av varor enligt nr 8528 (¹)	0 %	31.12.2018
ex 9405 40 39	10	Modul för bakgrundsbelysning med en längd av 300 mm - 600 mm, baserad på en belysningsanordning bestående av en serie av 3 - 9 specifika röda, gröna och blå enchipslysdioder som monterats på ett kretskort, med belysningen kopplad till den platta tv-apparatens fram- och/eller baksida (¹)	0 %	31.12.2018
ex 9405 40 39	20	Elektrisk belysningsarmatur av vit silikon, i huvudsak bestående av: — en LED-matris med måtten 38,6mm \times 20,6mm($\pm 0,1$ mm), försedd med 128 röda och gröna LED-chips och — ett flexibelt kretskort med ett NTC-motstånd	0 %	31.12.2018
ex 9405 40 39	60	LED-komponent försedd med lysdioder med — en plastinkapsling, — en eller flera lysdiodchipp antingen chipp som är framställda med tunnfilmsteknik eller med safirsubstrat — eventuellt ett eller flera halvledarchipp med elektrisk skyddsfunktion, — för tillverkning av belysningsartiklar för allmänbelysning (¹)	0 %	31.12.2018

KN-nummer	TARIC	Beskrivning	Autonom tullsats	Datum för obligatorisk översyn
ex 9405 40 99	06	LED-komponent försedd med lysdioder med — en inkapsling av keramik eller kretskortsmaterial, — ett eller flera lysdiodchipp antingen chipp som är framställda med tunnfilmsteknik eller med safirsubstrat — eventuellt ett eller flera halvledarchipp med elektrisk skyddsfunktion, — för tillverkning avbelysningsartiklar för allmänbelysning ⁽¹⁾	0 %	31.12.2018
ex 9503 00 75	10	Skalenliga linbanemodeller i plast, även med motor, för påtryck ⁽¹⁾	0 %	31.12.2015
ex 9503 00 95	10			
ex 9608 91 00	10	Pennspetsar av plast, ej innehållande fibrer, med en invändig kanal	0 %	31.12.2018
ex 9608 91 00	20	Filtspetsar eller andra porösa spetsar till markeringspennor, utan inre kanal	0 %	31.12.2018
ex 9612 10 10	10	Färgband av plast, med segment av olika färger; färgämnen förs med hjälp av värme in i ett bärande medium (sublimering av färgämnen)	0 %	31.12.2018

⁽¹⁾ Tullbefrielse på de villkor som anges i artiklarna 291–300 i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättande av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 253 11.10.1993, s. 1).

⁽²⁾ Åtgärden är dock inte tillåten då beredning utförs av detaljhandels- eller restaurangrörelser.

⁽³⁾ Den särskilda tullen är tillämplig.

⁽⁴⁾ Det bör fastställas bestämmelser om övervakning av importen av de varor som omfattas av denna tullbefrielse i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 308d i förordning (EEG) nr 2454/93.

⁽⁵⁾ CUS (tullunion och statistiknummer) tilldelas varje ECICS-post (produkt). ECICS (Europeiska tullförteckningen över kemiska ämnen) är ett informationsverktyg som förvaltas av Europeiska kommissionen, Generaldirektoratet för skatter och tullar. Ytterligare information finns på http://ec.europa.eu/taxation_customs/common/databases/ecics/index_en.htm

BILAGA II

KN-nummer	TARIC	Kompletterande enhet
ex 6909 19 00	15	Antal (p/st)
ex 7020 00 10	10	p/st
ex 7616 99 90	77	p/st
ex 6909 19 00	80	p/st
ex 7006 00 90	70	p/st
ex 7009 91 00	10	p/st
7011 20 00		p/st
ex 7320 90 10	91	p/st
ex 7325 99 10	20	p/st
ex 7604 21 00	10	p/st
ex 7604 29 90	30	p/st
ex 7613 00 00	20	p/st
ex 7616 99 90	15	p/st
ex 7616 99 90	70	p/st
ex 8482 80 00	10	p/st
ex 8803 30 00	40	p/st
ex 7616 99 90	75	p/st
ex 8108 90 90	20	p/st
ex 9003 90 00	10	p/st
ex 8207 30 10	10	p/st
ex 8301 60 00	10	p/st
ex 8413 91 00	20	p/st
ex 8419 90 85	20	p/st
ex 8438 90 00	10	p/st
ex 8468 90 00	10	p/st
ex 8476 90 00	10	p/st
ex 8479 90 80	87	p/st
ex 8481 90 00	20	p/st
ex 8503 00 99	45	p/st
ex 8515 90 00	20	p/st
ex 8531 90 85	20	p/st
ex 8536 90 85	96	p/st
ex 8543 90 00	50	p/st
ex 8708 91 99	10	p/st
ex 8708 99 97	30	p/st
ex 9031 90 85	30	p/st
ex 8309 90 90	10	p/st
ex 8405 90 00	10	p/st
ex 8409 91 00	10	p/st
ex 8409 99 00	20	p/st

KN-nummer	TARIC	Kompletterande enhet
ex 8409 99 00	10	p/st
ex 8479 90 80	85	p/st
ex 8411 99 00	30	p/st
ex 8414 90 00	20	p/st
ex 8414 90 00	30	p/st
ex 8414 90 00	40	p/st
ex 8415 90 00	20	p/st
ex 8418 99 10	50	p/st
ex 8418 99 10	60	p/st
ex 8421 99 00	91	p/st
ex 8421 99 00	93	p/st
ex 8422 30 00	10	p/st
ex 8479 89 97	30	p/st
ex 8431 20 00	30	p/st
ex 8439 99 00	10	p/st
ex 8467 99 00	10	p/st
ex 8536 50 11	35	p/st
ex 8477 80 99	10	p/st
ex 8479 89 97	40	p/st
ex 8479 89 97	50	p/st
ex 8479 90 80	80	p/st
ex 8481 30 91	91	p/st
ex 8481 80 59	10	p/st
ex 8481 80 69	60	p/st
ex 8481 80 79	20	p/st
ex 8481 80 99	50	p/st
ex 8481 80 99	60	p/st
ex 8483 30 38	30	p/st
ex 8483 40 29	50	p/st
ex 8483 40 51	20	p/st
ex 8483 40 59	20	p/st
ex 8483 40 90	80	p/st
ex 8503 00 91	31	p/st
ex 8503 00 99	32	p/st
ex 8503 00 99	31	p/st
ex 8503 00 99	33	p/st
ex 8503 00 99	34	p/st
ex 8503 00 99	35	p/st
ex 8503 00 99	40	p/st
ex 8504 40 82	40	p/st

KN-nummer	TARIC	Kompletterande enhet
ex 8504 40 82	50	p/st
ex 8504 40 90	20	p/st
ex 8504 40 90	30	p/st
ex 8504 40 90	40	p/st
ex 8504 50 95	20	p/st
ex 8504 50 95	40	p/st
ex 8504 50 95	50	p/st
ex 8504 90 11	10	p/st
ex 8505 11 00	31	p/st
ex 8505 11 00	33	p/st
ex 8505 11 00	35	p/st
ex 8505 11 00	50	p/st
ex 8505 20 00	30	p/st
ex 8505 90 20	91	p/st
ex 8507 90 80	70	p/st
ex 8508 70 00	10	p/st
ex 8508 70 00	96	p/st
ex 8516 90 00	60	p/st
ex 8516 90 00	70	p/st
ex 8518 30 95	20	p/st
ex 8518 90 00	91	p/st
ex 8522 90 49	50	p/st
ex 8522 90 49	60	p/st
ex 8529 90 65	25	p/st
ex 8522 90 49	65	p/st
ex 8529 90 65	40	p/st
ex 8522 90 49	70	p/st
ex 8522 90 80	15	p/st
ex 8522 90 80	30	p/st
ex 8529 90 92	30	p/st
ex 8522 90 80	65	p/st
ex 8522 90 80	70	p/st
ex 8522 90 80	75	p/st
ex 8522 90 80	80	p/st
ex 8522 90 80	81	p/st
ex 8522 90 80	83	p/st
ex 8522 90 80	84	p/st
ex 8522 90 80	85	p/st
ex 8522 90 80	96	p/st
ex 8522 90 80	97	p/st
ex 8529 90 65	50	p/st
ex 8529 10 80	20	p/st

KN-nummer	TARIC	Kompletterande enhet
ex 8529 10 80	50	p/st
ex 8529 10 80	60	p/st
ex 8529 90 65	30	p/st
ex 8548 90 90	44	p/st
ex 8529 90 65	45	p/st
ex 8529 90 65	55	p/st
ex 8529 90 65	60	p/st
ex 8529 90 65	65	p/st
ex 8529 90 65	70	p/st
ex 8529 90 65	75	p/st
ex 8529 90 92	25	p/st
ex 8529 90 92	32	p/st
ex 8529 90 92	40	p/st
ex 8529 90 92	41	p/st
ex 8529 90 92	42	p/st
ex 8529 90 92	43	p/st
ex 8529 90 92	44	p/st
ex 8529 90 92	45	p/st
ex 8529 90 92	47	p/st
ex 8529 90 92	48	p/st
ex 8529 90 92	49	p/st
ex 8536 69 90	83	p/st
ex 8529 90 92	50	p/st
ex 8529 90 92	70	p/st
ex 8531 80 95	40	p/st
ex 8535 90 00	20	p/st
ex 8535 90 00	30	p/st
ex 8536 50 80	83	p/st
ex 8536 30 30	11	p/st
ex 8536 49 00	91	p/st
ex 8536 50 11	31	p/st
ex 8536 50 11	32	p/st
ex 8536 50 19	91	p/st
ex 8536 50 19	93	p/st
ex 8536 50 80	97	p/st
ex 8536 50 80	81	p/st
ex 8536 50 80	82	p/st
ex 8536 50 80	93	p/st
ex 8536 50 80	98	p/st
ex 8536 69 90	51	p/st
ex 8536 69 90	81	p/st
ex 8536 69 90	82	p/st

KN-nummer	TARIC	Kompletterande enhet
ex 8536 69 90	84	p/st
ex 8536 69 90	85	p/st
ex 8536 69 90	86	p/st
ex 8536 69 90	87	p/st
ex 8536 69 90	88	p/st
ex 8536 70 00	10	p/st
ex 8536 70 00	20	p/st
ex 8536 90 85	92	p/st
ex 8536 90 85	94	p/st
ex 8544 49 93	10	p/st
ex 8536 90 85	97	p/st
ex 8537 10 91	30	p/st
ex 8537 10 99	92	p/st
ex 8537 10 99	93	p/st
ex 8537 10 99	94	p/st
ex 8543 70 90	20	p/st
ex 8537 10 99	97	p/st
ex 8538 90 99	92	p/st
ex 8543 70 90	30	p/st
ex 8543 70 90	35	p/st
ex 8543 70 90	40	p/st
ex 8543 70 90	45	p/st
ex 8543 70 90	55	p/st
ex 8543 70 90	60	p/st
ex 8543 70 90	65	p/st
ex 8543 70 90	80	p/st
ex 8543 70 90	85	p/st
ex 8543 70 90	95	p/st
ex 8543 90 00	20	p/st
ex 8543 90 00	30	p/st
ex 8543 90 00	40	p/st
ex 8544 42 90	10	p/st
ex 8545 19 00	20	p/st
ex 8547 10 00	10	p/st
ex 8548 90 90	41	p/st
ex 8548 90 90	43	p/st
ex 8548 90 90	47	p/st
ex 8548 90 90	48	p/st
ex 8548 90 90	49	p/st
ex 8548 90 90	50	p/st
ex 8708 30 91	10	p/st
ex 8708 99 97	20	p/st

KN-nummer	TARIC	Kompletterande enhet
ex 8803 30 00	50	p/st
ex 9001 90 00	75	p/st
ex 9002 90 00	20	p/st
ex 9002 90 00	30	p/st
ex 9002 90 00	40	p/st
ex 9012 90 90	10	p/st
ex 9013 20 00	10	p/st
ex 9013 20 00	20	p/st
ex 9013 20 00	30	p/st
ex 9022 90 00	10	p/st
ex 9031 80 34	30	p/st
ex 9031 80 38	10	p/st
ex 9031 90 85	20	p/st
ex 9032 89 00	20	p/st
ex 9032 89 00	30	p/st
ex 9032 89 00	40	p/st
ex 9401 90 80	10	p/st
ex 9405 40 35	10	p/st
ex 9405 40 39	10	p/st
ex 9405 40 39	20	p/st
ex 9503 00 75	10	p/st
ex 9503 00 95	10	p/st
ex 3919 90 00	36	Kvadratmeter (m ²)
ex 3919 90 00	44	m ²
ex 3920 49 10	95	m ²
ex 3921 90 60	95	m ²
ex 5603 11 10	10	m ²
ex 5603 11 10	20	m ²
ex 5603 11 90	10	m ²
ex 5603 11 90	20	m ²
ex 5603 12 10	10	m ²
ex 5603 12 90	10	m ²
ex 5603 12 90	50	m ²
ex 5603 12 90	60	m ²
ex 5603 12 90	70	m ²
ex 5603 13 10	10	m ²
ex 5603 13 10	20	m ²
ex 5603 13 90	60	m ²
ex 5603 13 90	70	m ²
ex 5603 14 10	10	m ²
ex 5603 91 10	10	m ²

KN-nummer	TARIC	Kompletterande enhet
ex 5603 91 90	10	m ²
ex 5603 92 10	10	m ²
ex 5603 92 90	10	m ²
ex 5603 92 90	40	m ²
ex 5603 92 90	80	m ²
ex 5603 93 90	10	m ²
ex 5603 93 90	50	m ²
ex 3824 90 97	90	Kubikmeter (m ³)
ex 3901 10 90	20	m ³
ex 3901 20 90	10	m ³

KN-nummer	TARIC	Kompletterande enhet
ex 3902 10 00	50	m ³
ex 3903 11 00	10	m ³
ex 3903 90 90	10	m ³
ex 3907 40 00	50	m ³
ex 3907 40 00	60	m ³
ex 3907 60 80	40	m ³
ex 3920 20 80	95	m ³
ex 5402 49 00	70	Meter (m)
ex 3215 19 00	20	Liter (l)

RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 1388/2013

av den 17 december 2013

om öppnande och förvaltning av autonoma unionstullkvoter för vissa jordbruks- och industriprodukter och om upphävande av förordning (EU) nr 7/2010

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionsätt, särskilt artikel 31,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

av följande skäl:

- (1) Unionsproduktionen av vissa jordbruks- och industriprodukter räcker inte till för att tillgodose de specifika behoven hos unionens användarindustrier. Därför är tillgången på sådana produkter i unionen i hög grad beroende av import från tredjeländer. Unionens mest angelägna behov av dessa produkter bör tillgodoses omedelbart på gynnsammast möjliga villkor. Unionstullkvoter med förmånstullsats bör därför öppnas för lämpliga volymer med beaktande av behovet att säkerställa att marknaderna för sådana produkter inte störs och att igångsättandet eller utvecklingen av produktionen i unionen inte hindras.
- (2) Det är nödvändigt att säkerställa lika och oavbruten tillgång till dessa kvoter för alla importörer i unionen och att säkerställa oavbruten tillämpning av de tullsats som gäller för kvoterna på all import av de berörda produkterna till alla medlemsstater till dess att kvoterna är uttömda.
- (3) I kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93⁽¹⁾ föreskrivs ett system för förvaltning av tullkvoter som säkerställer lika och oavbruten tillgång till kvoterna och oavbruten tillämpning av tullsatserna och som bygger på att man följer den kronologiska ordning i vilken deklarationerna för övergång till fri omsättning godtagits. De tullkvoter som öppnas genom den här förordningen bör förvaltas av kommissionen och medlemsstaterna i enlighet med det systemet.
- (4) Kvotvolymerna uttrycks vanligen i ton. För vissa produkter, för vilka en autonom tullkvot har öppnats, anges kvotvolymen i en annan måttenhet. Om det inte har angetts någon extra måttenhet för sådana produkter i

Kombinerade nomenklaturen i bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987⁽²⁾ kan det råda osäkerhet om vilken måttenhet som ska användas. Av tydlighetsskäl och för bättre förvaltning av kvoterna måste det därför föreskrivas att man, för att få utnyttja dessa autonoma tullkvoter, ska ange den exakta mängden importerade produkter i deklarationen för övergång till fri omsättning, med användning av den måttenhet för kvotmängden som fastställts för dessa produkter i bilagan till den här förordningen.

- (5) Rådets förordning (EU) nr 7/2010⁽³⁾ har ändrats många gånger. För att värna överblickbarheten och för att underlätta för ekonomiska aktörer att följa varor som omfattas av autonoma tullkvoter, är det lämpligt att ersätta förordning (EU) nr 7/2010 i sin helhet.
- (6) I enlighet med proportionalitetsprincipen är det nödvändigt och lämpligt att, för att uppnå det grundläggande målet att främja handelsutbytet mellan medlemsstaterna och tredje länder, fastställa regler för att balansera de ekonomiska aktörernas kommersiella intressen i unionen utan att ändra unionens bindningslista inom ramen för Världshandelsorganisationen (WTO). Denna förordning går inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå de eftersträlvade målen i enlighet med artikel 5.4 i EU-fördraget.
- (7) Eftersom tullkvoterna måste få verkan från och med den 1 januari 2014, bör denna förordning träda i kraft omedelbart vid offentliggörandet i *Europeiska unionens officiella tidning* och bör tillämpas från och med den 1 januari 2014.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För de produkter som förtecknas i bilagan ska autonoma unionstullkvoter öppnas, och inom dessa kvoter ska det beviljas befrielse från Gemensamma tulltaxans autonoma tullsats under de perioder som anges i bilagan, och angivna tullsats tillämpas upp till angivna volymer.

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 253, 11.10.1993, s. 1).

⁽²⁾ Rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan (EGT L 256, 7.9.1987, s. 1).

⁽³⁾ Rådets förordning (EU) nr 7/2010 av den 22 december 2009 om öppnande och förvaltning av autonoma unionstullkvoter för vissa jordbruks- och industriprodukter och om upphävande av förordning (EG) nr 2505/96 (EUT L 3, 7.1.2010, s. 1).

Artikel 2

De tullkvoter som avses i artikel 1 till den här förordningen ska förvaltas av kommissionen i enlighet med artiklarna 308a, 308b och 308c i förordning (EEG) nr 2454/93.

Artikel 3

Om det uppvisas en deklARATION för övergång till fri omsättning för en produkt som nämns i den här förordningen, för vilken kvotvolymen anges i en annan måttenhet än vikten i ton eller kilogram och annat än värdet ska, för produkter för vilka det inte har fastställts någon extra måttenhet i Kombinerade nomenklaturen i bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87, den exakta mängden importerade produkter anges i "Fält 41: Extra mängdenheter" i den deklARATIONEN, med användning av

den måttenhet för kvotvolymen som fastställts för dessa produkter i bilagan till den här förordningen.

Artikel 4

Förordning (EU) nr 7/2010 ska upphöra att gälla.

Artikel 5

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2014.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 17 december 2013.

På rådets vägnar

L. LINKEVIČIUS

Ordförande

BILAGA

Löpnummer	KN-nummer	Taric-nummer	Varubeskrivning	Kvot-period	Kvot-mängd	Kvot-tull-sats (%)
09.2849	ex 0710 80 69	10	Svampar av arten <i>Auricularia polytricha</i> (även ångkokta eller kokta i vatten), frysta, avsedda att användas för beredning av färdiga maträtter ⁽¹⁾ ⁽²⁾	1.1.-31.12.	700 ton	0 %
09.2663	ex 1104 29 17	10	Sorghumkorn, bearbetade genom malningsteknik, där åtminstone skal och grodd avlägsnats, för tillverkning av löst fyllningsmaterial för förpackningsändamål ⁽¹⁾	1.1.-31.12	1 500 ton	0 %
09.2664	ex 2008 60 19 ex 2008 60 39	30 30	Söta körsbär med tillsats av alkohol, med eller utan ett sockernehåll av 9 viktprocent, med en diameter av högst 19,9 mm med kärna, avsedda för tillverkning av chokladvaror ⁽¹⁾	1.1.-31.12	1 000 ton	10 % ⁽³⁾
09.2913	ex 2401 10 35 ex 2401 10 70 ex 2401 10 95 ex 2401 10 95 ex 2401 10 95 ex 2401 20 35 ex 2401 20 70 ex 2401 20 95 ex 2401 20 95 ex 2401 20 95	91 10 11 21 91 91 10 11 21 91	Råtobak, ostripad eller helt eller delvis stripad, med ett tullvärde av minst 450 euro/100 kg netto, avsedd att användas som omblad eller täckblad i tillverkningen av varor enligt nr 2402 10 00 ⁽¹⁾	1.1.-31.12.	6 000 ton	0 %
09.2928	ex 2811 22 00	40	Fyllnadsmedel (kisel-dioxid) i form av granulat, med en kisel-dioxidhalt av minst 97 %	1.1.-31.12	1 700 ton	0 %
09.2703	ex 2825 30 00	10	Vanadinoxider och vanadinhydroxider, avsedda uteslutande för tillverkning av legeringar ⁽¹⁾	1.1.-31.12.	13 000 ton	0 %
09.2806	ex 2825 90 40	30	Volframtrioxid, inbegripet blå volframoxid (CAS RN 1314-35-8 + 39318-18-8)	1.1.-31.12.	12 000 ton	0 %
09.2929	2903 22 00		Trikloretan (CAS RN 79-01-6)	1.1.-31.12	10 000 ton	0 %
09.2837	ex 2903 79 90	10	Bromklormetan (CAS RN 74-97-5)	1.1.-31.12.	600 ton	0 %
09.2933	ex 2903 99 90	30	1,3-Diklorbensen (CAS RN 541-73-1)	1.1.-31.12.	2 600 ton	0 %
09.2950	ex 2905 59 98	10	2-Kloretanol, avsedd att användas för tillverkning av flytande tioplaster enligt nr 4002 99 90, (CAS RN 107-07-3) ⁽¹⁾ ⁽¹⁾	1.1.-31.12.	15 000 ton	0 %
09.2851	ex 2907 12 00	10	O-Kresol med en renhetsgrad av minst 98,5 viktprocent (CAS RN 95-48-7)	1.1.-31.12.	20 000 ton	0 %
09.2624	2912 42 00		Etylvanillin (3-etoxy-4-hydroxibensaldehyd), (CAS RN 121-32-4)	1.1.-31.12.	950 ton	0 %
09.2852	ex 2914 29 00	60	Cyklopropylmetylketon (CAS RN 765-43-5)	1.1.-31.12	300 ton	0 %
09.2638	ex 2915 21 00	10	Ättiksyra med en renhetsgrad av minst 99 viktprocent (CAS RN 64-19-7)	1.1.-31.12.	1 000 000 ton	0 %

Löpnummer	KN-nummer	Taric-nummer	Varubeskrivning	Kvot-period	Kvot-mängd	Kvot-tull-sats (%)
09.2972	2915 24 00		Ättiksyraanhydrid (CAS RN 108-24-7)	1.1.-31.12	20 000 ton	0 %
09.2665	ex 2916 19 95	30	Kalium(E,E)-hexa-2,4-dienoat (CAS RN 24634-61-5)	1.1.-31.12	8 000 ton	0 %
09.2769	ex 2917 13 90	10	Dimetylsebacat (CAS RN 106-79-6)	1.1.-31.12	1 000 ton	0 %
09.2634	ex 2917 19 90	40	Dodekandisyra, med en renhetsgrad av mer än 98,5 viktprocent (CAS RN693-23-2)	1.1.-31.12	4 600 ton	0 %
09.2808	ex 2918 22 00	10	o-Acetylsalicylsyra (CAS RN 50-78-2)	1.1.-31.12	120 ton	0 %
09.2975	ex 2918 30 00	10	Benzofenón-3,3',4,4'-tetrakarboxyldianhydrid (CAS RN 2421-28-5)	1.1.-31.12	1 000 ton	0 %
09.2602	ex 2921 51 19	10	o-Fenylendiamin (CAS RN 95-54-5)	1.1.-31.12	1 800 ton	0 %
09.2854	ex 2924 19 00	85	3-jod-2-propynylbutylkarbamat (CAS RN 55406-53-6)	1.1.-31.12	1 300 ton	0 %
09.2977	2926 10 00		Akrylnitril (CAS RN 107-13-1)	1.1.-31.12	75 000 ton	0 %
09.2856	ex 2926 90 95	84	2-Nitro-4(trifluormetyl)benzonitril (CAS RN 778-94-9)	1.1.-31.12	500 ton	0 %
09.2838	ex 2927 00 00	85	C,C'-azodi(formamid) (CAS RN123-77-3) med — pH-värde av minst 6,5 och högst 7,5 och — en andel av semikarbazid (CAS RN 57-56-7) av högst 1 500 mg/kg som bestämts genom vätskekromatografi-masspektrometri (LC-MS), — sönderfallstemperatur-intervall mellan 195oC — 205oC, — specifik vikt mellan 1,64 - 1,66, och — förbränningsvärme 215-220 kcal/mol	1.1.-31.12	100 ton	0 %
09.2603	ex 2930 90 99	79	Bis(3-trietoxisilylpropyl)tetrasulfid (CAS RN 40372-72-3)	1.1.-31.12	9 000 ton	0 %
09.2955	ex 2932 19 00	60	Flurtamon (ISO) (CAS RN 96525-23-4)	1.1.-31.12	300 ton	0 %
09.2812	ex 2932 20 90	77	Hexan-6-olid (CAS RN 502-44-3)	1.1.-31.12	4 000 ton	0 %
09.2858	2932 93 00		Piperonal (CAS RN 120-57-0)	1.1.-31.12	220 ton	0 %
09.2860	ex 2933 69 80	30	1,3,5-Tris[3-(dimetylamino)propyl]hexahydro-1,3,5-triazin (CAS RN 15875-13-5)	1.1.-31.12	300 ton	0 %
09.2658	ex 2933 99 80	73	5-(Acetoacetylamino)benzimidazol (CAS RN 26576-46-5)	1.1.-31.12	200 ton	0 %
09.2945	ex 2940 00 00	20	D-Xylos (CAS RN 58-86-6)	1.1.-31.12	400 ton	0 %
09.2862	ex 3105 40 00	10	Monoammoniumfosfat(CAS RN 7722-76-1)	1.1.-31.12.2014	45 000 ton	0 %
09.2666	ex 3204 17 00	55	Färgämne C.I. Pigment Red 169 (CAS RN 12237-63-7)	1.1.-31.12	40 ton	0 %
09.2659	ex 3802 90 00	19	Diatomit, flusalkalinerad med natriumkarbonat	1.1.-31.12	30 000 ton	0 %
09.2908	ex 3804 00 00	10	Natriumlignosulfonat	1.1.-31.12	40 000 ton	0 %
09.2889	3805 10 90		Sulfatterpentin	1.1.-31.12	25 000 ton	0 %

Löpnummer	KN-nummer	Taric-nummer	Varubeskrivning	Kvot-period	Kvot-mängd	Kvot-tull-sats (%)
09.2935	ex 3806 10 00	10	Kolofonium och hartssyror erhållna från färska barrträdsbalsamer	1.1.-31.12.	280 000 ton	0 %
09.2814	ex 3815 90 90	76	Katalysatorer bestående av titandioxid och volframtrioxid	1.1.-31.12.	3 000 ton	0 %
09.2829	ex 3824 90 97	19	Extrakt i fast form, olösligt i alifatiska lösningsmedel, av den återstod som erhålls vid extraktion av kolofonium ur trä, med följande egenskaper: — en halt av hartssyra av högst 30 viktprocent, — ett syratal av högst 110 och — en smältpunkt av minst 100o C	1.1.-31.12	1 600 ton	0 %
09.2907	ex 3824 90 97	86	Blandningar av växtsteroler i pulverform, innehållande — minst 75 viktprocent steroler, — högst 25 viktprocent stanoler, som används för framställning av stanoler/steroler eller stanol- och sterolestrar (!)	1.1.-31.12.	2 500 ton	0 %
09.2644	ex 3824 90 97	96	Beredning innehållande (i viktprocent) — minst 55 % men högst 78 % dimetylglutarat, — minst 10 % men högst 30 % dimetyladipat, och — högst 35 % dimetylsuccinat	1.1.-31.12	10 000 ton	0 %
09.2140	ex 3824 90 97	98	Blandningar av tertiära aminer innehållande: — 2,0–4,0 viktprocent N,N-dimetyl-1-1-oktanamin — minst 94 viktprocent N,N-dimetyl-1-dekanamin — högst 2 viktprocent N,N-dimetyl-1-dodekanamin	1.1.-31.12.	4 500 ton	0 %
09.2660	ex 3902 30 00	96	Propen-eten-sampolymer, med smältviskositet högst 1 700 mPa vid 190 °C, bestämd enligt metoden ASTM D 3236	1.1.-31.12	500 ton	0 %
09.2639	3905 30 00		Polyvinylalkohol, även innehållande ohydrolyserade acetatgrupper	1.1.-31.12.	18 000 ton	0 %
09.2930	ex 3905 30 00	30	Vinylalkohol innehållande ohydrolyserade acetatgrupper och sampolymer av metylenbutandinitriumsalter (CAS RN 122625-12-1) av sådana slag som används för tillverkning av termopapper	1.1.-30.06	192 ton	0 %
09.2671	ex 3905 99 90	81	Poly(vinylbutyral)(CAS RN 63148-65-2): — innehållande minst 17,5 viktprocent men högst 20 viktprocent hydroxigrupper och — med en medianpartikelstorlek (D50) över 0,6 mm	1.1.-31.12	11 000 ton	0 %
09.2616	ex 3910 00 00	30	Polydimetylsiloxan med en polymeriseringsgrad på 2 800 monomera enheter (\pm 100)	1.1.-31.12.	1 300 ton	0 %

Löpnummer	KN-nummer	Taric-nummer	Varubeskrivning	Kvot-period	Kvot-mängd	Kvot-tull-sats (%)
09.2816	ex 3912 11 00	20	Cellulosaacetatflingor	1.1.-31.12.	75 000 ton	0 %
09.2864	ex 3913 10 00	10	Natriumalginat, extraherat från brunalger (CAS RN 9005-38-3)	1.1.-31.12	1 000 ton	0 %
09.2641	ex 3913 90 00	87	Natriumhyaluronat, icke-sterilt, med: — en genomsnittlig molekylvikt (M_w) av högst 900 000, — en endotoxinnivå av högst 0,008 endotoxinenheter (EU)/mg, — ett etanolinnehåll av högst 1 viktprocent, — ett etanolinnehåll av högst 0,5 viktprocent,	1.1.-31.12.	200 kg	0 %
09.2661	ex 3920 51 00	50	Skivor av polymetylmetakrylat som uppfyller standarderna — EN 4364 (MIL-P-5425E) och DTD5592A, eller — EN 4365 (MIL-P-8184) och DTD5592A	1.1.-31.12	100 ton	0 %
09.2645	ex 3921 14 00	20	Poröst block av cellulosaaregenerat, impregnerat med vatten innehållande magnesiumklorid och kvartär ammoniumförening, med måtten 100 cm (\pm 10 cm) x 100 cm (\pm 10 cm) x 40 cm (\pm 5 cm)	1.1.-31.12	1 300 ton	0 %
09.2818	ex 6902 90 00	10	Eldfasta murstenar — som är längre än 300 mm — som innehåller högst 1 viktprocent TiO_2 — som innehåller högst 0,4 viktprocent Al_2O_3 — vars volymförändring är mindre än 9 % vid 1 700 °C	1.1.-31.12.	75 ton	0 %
09.2628	ex 7019 52 00	10	Vävnader av glasfibrer, överdragna med plast, vägande 120 g/m ² (\pm 10 g/m ²), av sådana slag som vanligtvis används för tillverkning av upprullbara insektsnät och insektsnät med fast ram	1.1.-31.12.	3 000 000 m ²	0 %
09.2799	ex 7202 49 90	10	Ferrokrom innehållande minst 1,5 men högst 4 viktprocent kol och högst 70 viktprocent krom	1.1.-31.12.	50 000 ton	0 %
09.2629	ex 7616 99 90 ex 8302 49 00	85 91	Hopskjutbara handtag av aluminium, avsedda att användas för tillverkning av resgods ⁽¹⁾	1.1.-31.12	800 000 styck	0 %
09.2840	ex 8104 30 00	20	Magnesiumpulver — med en renhetsgrad av minst 98 viktprocent men högst 99,5 viktprocent — med en partikelstorlek på minst 0,2 mm men högst 0,8 mm	1.1.-31.12	2 000 ton	0 %
09.2642	ex 8501 40 20 ex 8501 40 80	30 40	Enhet, bestående av: — en elektrisk kommutatormotor för växelström, 1-fas, med en uteffekt av minst 480 W men högst 1 400 W, en tillförd effekt på minst 900 W men högst 1 600 W, en yttre diameter av minst 119,8 mm men högst 135,2 mm och ett varvtal av minst 30 000 varv/min men högst 50 000 varv/min, och — en sugfläkt, för användning för tillverkning av dammsugare ⁽¹⁾	1.1.-31.12.	120 000 styck	0 %

Löpnummer	KN-nummer	Taric-nummer	Varubeskrivning	Kvot-period	Kvot-mängd	Kvot-tull-sats (%)
09.2763	ex 8501 40 80	30	Elektriska kommutatormotorer för växelström, 1-fas, med en uteffekt av mer än 750 W, med en tillförd effekt av mer än 1 600 W men högst 2 700 W, med en ytterdiameter av mer än 120 mm (\pm 0,2 mm) men högst 135 mm (\pm 0,2 mm), med ett märkvarvtal av mer än 30 000 r/min men högst 50 000 r/min, utrustade med en sugfläkt, för användning för tillverkning av dammsugare ⁽¹⁾	1.1.-31.12.	2 000 000 styck	0 %
09.2633	ex 8504 40 82	20	Elektrisk likriktare, med en kapacitet på högst 1 kVA, för användning vid tillverkning av apparater enligt undernummer 8509 80 och nummer 8510 ⁽¹⁾	1.1.-31.12	4 500 000 styck	0 %
09.2643	ex 8504 40 82	30	Strömförsörjningskort för användning vid tillverkning av varor enligt nr 8521 och 8528 ⁽¹⁾	1.1.-31.12.	1 038 000 styck	0 %
09.2620	ex 8526 91 20	20	Enheter till GPS-system med positionsbestämmande funktion, utan bildskärm och med en vikt på högst 2 500 g	1.1.-31.12	3 000 000 styck	0 %
09.2672	ex 8529 90 92 ex 9405 40 39	75 70	Kretskort med lysdioder (LED): — Även utrustade med prismor/lins, och — även utrustade med kontaktdon för framställning av bakgrundsbelysningsenheter för varor enligt nummer 8528 ⁽¹⁾	1.1.-31.12	115 000 000 styck	0 %
09.2003	ex 8543 70 90	63	Spänningsstyrda frekvensgeneratorer, bestående av aktiva och passiva element monterade på en tryckt krets innesluten i ett hölje vars mått inte överstiger 30 mm x 30 mm	1.1.-31.12.	1 400 000 styck	0 %
09.2668	ex 8714 91 10 ex 8714 91 10	21 31	Cykelramar av kolfiber och konstharts, målade, lackerade och/eller polerade, för användning vid tillverkning av cyklar ⁽¹⁾	1.1.-31.12	76 000 styck	0 %
09.2669	ex 8714 91 30 ex 8714 91 30	21 31	Cykelframgafflar, av kolfiber och konstharts, målade, lackerade och/eller polerade, för användning vid tillverkning av cyklar ⁽¹⁾	1.1.-31.12	52 000 styck	0 %
09.2631	ex 9001 90 00	80	Omonterade glaslinser, prismor och sammanfogade element, avsedda att användas för tillverkning av varor enligt nr 9002, 9005, 9013 10 och 9015 ⁽¹⁾	1.1.-31.12.	5 000 000 styck	0 %

⁽¹⁾ Tullbefrielse på de villkor som anges i artiklarna 291–300 i förordning (EEG) nr 2454/93 EGT L 253 11.10.1993, s. 1).

⁽²⁾ Åtgärden är dock inte tillåten då beredning utförs av detaljhandels- eller restaurangrörelser.

⁽³⁾ Den särskilda tullen ska tillämpas.

Via EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) har du kostnadsfritt direkt tillgång till Europeiska unionens lagstiftning. På webbplatsen kan du söka i *Europeiska unionens officiella tidning* samt i fördrag, lagstiftning, rättspraxis och förberedande rättsakter.

Mer information om Europeiska unionen finns på <http://europa.eu>

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV